

Giới thiệu Phản Xuyên Convert

Xuyên qua lại Dị Giới cùng hiện thế giữa, đúc thành truyền thuyết!

Đem người làm có thể ở hiện đại đô thị cùng thế giới ma pháp giữa xuyên tới xuyên lui thời điểm, người sẽ làm những thứ gì?

Học nhiều chút ma pháp, làm chút kinh doanh, thu hai cái Tiểu La Ly âm áp chần âm..

Võng la một nhóm Ma Pháp Sư cùng Kiếm Sư khi thủ hạ, tái tranh thủ cái Linh Chủ tới làm coong coong..

Trong lúc rảnh rỗi, nấu rượu thưởng thức trà, phơi một chút ánh trăng, thuận tiện điều giáo điều giáo Tiểu Thị Nữ, đây chính là Ngô Hoàng trong tưởng tượng lý tưởng sinh hoạt!

P/S: Ta đã trở lại và ăn hại hơn xưa cầu THANK cầu PHIẾU cầu BẠC đổi tên cái

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: thư tình gây họa

"Đương đương đương đương các người muốn nghe hay không nghe chúng ta Thí Hạ đồng học tự mình thao đao kinh điển thư tình a! Ha ha ha "

Trong giờ học thời gian, Thanh Dương Nhị Trung lớp 12 nhất ban trên bục giảng, một vị quần áo gọn gàng xinh đẹp thiếu niên anh tuấn vung trong tay phong thư, cười ha ha hời.

Bên dưới đồng học nghe nói như vậy, lập tức ngẩng đầu lên, hai tròng mắt sáng lên, hừng hực đẩy lên Bát Quái chi hỏa.

Ngồi ở phía sau cùng hàng một vị đồng học hét lớn: "Bây giờ hữu mời chúng ta Sâm ca cho chúng ta thâm tình ngâm, xin mọi người vỗ tay!"

Ba ba ba đừng đừng

"Ân hử ân hử" thiếu niên anh tuấn Lý Quý Sâm giơ nhắc tay, nhượng mọi người im lặng đi xuống, sau đó Thanh Thanh cổ họng, mở ra phong thư. Nhưng khi hắn thấy trong phong thư nào đó một cái tên của, hắn ngừng lại, hai tròng mắt híp một cái, sau đó sẽ vén lên, khoe miệng lộ ra một tia cười đùa, hướng ngồi ở phía sau một vị vóc người lẳng lơ, ăn mặc tiền vệ lớn mật, trên mí mắt hoàn thoa một tầng màu xanh nhạt nhãn ảnh nữ hài liếc mắt, cao giọng ngâm đạo: "Thân ái ~~~ La Tú Tú đồng học, thỉnh cho phép ta như vậy thân mật gọi người, bởi vì, ở trong lòng ta, người vị trí, là trọng yếu như vậy, như thế thần thánh, như thế "

Nghe nói như vậy, bên dưới các bạn học từng cái ồn ào lên đứng lên, sau đó liền cười rộ, làm ngồi ở phía sau vốn là nghĩ (muốn) xem kịch vui lớn mặt tiền vệ nữ hài hai gò má cọ phủ đầy đỏ ửng, giống như nhò máu, tiếp theo là cắn răng nghiến lợi, sau đó cúi đầu.

"I love You, giống như con chuột yêu gạo, một viên không đủ, hai hạt không đủ, ta muốn có thiên thiên vạn vạn viên "

"Ha ha ha Thí Hạ đồng học thật sự là quá có tài, hoàn muốn có thiên thiên vạn vạn viên a!"

"Phốc! Thật thua thiệt hắn nghĩ ra được, ha ha, chết cười ta!"

Lý Quý Sâm tiếp tục nói: "I love You! Coi như dốc hết Thanh Dương sông chi thủy, cũng khó mà rửa sạch ta đối với người khắc cốt minh tâm I love You, giống như Trường Giang Hoàng Hà chi thủy, sóng mãnh liệt, liên miên bất tuyệt nhìn người, ta tâm tình giống như sóng lớn cuộn cuộn, sóng sau đè sóng trước, một sóng nhanh hơn một sóng cao "

"Ha ha ha cái này cũng nghĩ ra được, đại tài a!" Một đồng học đám bàn, ôm bụng, cười ha ha.

Mà La Tú Tú đồng học lúc này đã lựa giận cuộn cuộn, muốn giết người. Chẳng qua là, đứng đang bục giảng thượng thiếu niên, là nàng không đắc tội nổi, nàng chỉ có khả năng đem phần lựa giận chuyển giá đến phong thư trên người chủ nhân cũ, cũng chính là vị kia bị người gọi đùa là 'Thí Hạ' đồng học trên người.

Lúc này, nhất cô gái đứng lên, đứng dậy chạy chậm xuất lớp học, cô gái này chính là lớp 12 nhất ban trưởng lớp Thủy Nhục Gia, vóc người xinh xắn lanh lợi, gương mặt trắng nõn không tỳ vết, hây cùng cái búp bê tựa như óng ánh trong suốt.

Mà cùng lúc đó, đi tiểu hết Ngô Hoàng, chính ưu tai du tai đi về tới, nghe được trong lớp truyền tới cười vang, không khỏi kỳ quái đi vào. Ngay tại hắn

xuất hiện ở cửa phòng học thời điểm,

Lớp học toàn bộ đồng học đều hướng hẳn nhìn tới, sau đó, lại vừa là một trận cười rộ.

Ngô Hoàng kỳ quái sờ một cái gò má, cho là mình trên mặt dính thứ gì, có thể càng là như thế, tiếng cười càng lớn.

Lúc này, trên bục giảng Lý Quý Sâm giơ tay lên, cười to nói: "An tĩnh an tĩnh, ở đây còn có kinh điển nhất một câu, mọi người nghe cho kỹ. Ân hừ trải qua trở lên các loại luận chứng cho ra: Ta nghĩ, ta đã không thể rời bỏ người, giống như con cá không thể rời bỏ Thủy, chim không thể rời bỏ không trung, con ngựa không thể rời bỏ thảo nguyên, Thảo nhi không thể rời bỏ ánh mặt trời, Ngưu nhi không thể rời bỏ cỏ xanh ừ, còn nữa, trẻ sơ sinh không thể rời bỏ đầu vú cao su ha ha cuối cùng câu này tuyệt đối là điểm sáng!"

"Ha ha ha trẻ sơ sinh không thể rời bỏ đầu vú cao su! Thua thiệt hẳn cái này cũng nghĩ ra được, ngưu nhân a!"

"Câu này quả nhiên là điểm sáng! Ha ha! Phát sáng!"

"Quả nhiên là kinh điển danh ngôn a! Quay đầu ta viết thư tình thời điểm cũng dùng tới, quá phong / tao!"

"Ha ha ha "

Mà lúc này, Ngô Hoàng tài chột tỉnh ngộ, trên mặt tăng đầy lên một đoàn đỏ ửng, những thứ kia tiếng cười giống như như dếp đáy một dạng đại lực quất vẩy vào trên mặt hắn, nhưng hắn gò má có loại nóng bỏng cảm giác. Nếu như nơi này có điều kẻ dốt lòi nói, hẳn nhất định trực tiếp chui vào, chết cũng không ra.

Đáng tiếc không có, vì vậy hắn hét lớn: "Đây không phải là ta không có "

Ngô Hoàng còn không có kêu xong, La Tú Tú đã rời thân hướng hẳn la lên: "Ngô Hoàng, người thật dễ cho ta cảm thấy rất ác tâm. Ta bây giờ thậm trọng nói cho người biết, ta là không có khả năng thích người người này muốn vốc người không vốc người, muốn thương thức không thương thức, muốn không có tiền, muốn chết cũng chỉ có một cái mạng cùi nhân, cho nên, người tuyệt vọng đi!"

"Phốc xích" có người không nhịn được bật cười.

Mà trên bục giảng Lý Quý Sâm chính là cười ha ha.

Ngô Hoàng bị cười hai gò má giống như lửa đốt, hướng La Tú Tú la lên: "Người đừng tự làm đa tình được không? Ta lại không cho người viết thư tình!"

"Người nói cái gì?" La Tú Tú mày liễu đảo thụ, hét.

"Ta nói người tự làm đa tình!" Ngô Hoàng quát trở lại, sau đó hướng trên bục giảng Lý Quý Sâm phóng tới.

Đúng vào lúc này, cửa phòng học truyền tới một tiếng nhọn tiếng gào: "Ngô Hoàng, Lý Quý Sâm, La Tú Tú, ba người các người, đi ra cho ta!"

"Lý Quý Sâm, cho Ngô Hoàng đồng học cùng La Tú Tú đồng học nói xin lỗi!"

Trong phòng làm việc, chủ nhiệm lớp Bạch Nhan Tổ mắt nhìn đến trong tay nàng thư tình, hướng Lý Quý Sâm đạo.

Lý Quý Sâm khoe miệng cười chum chim, gạt đầu một cái, hướng Ngô Hoàng cùng La Tú Tú đạo: "Ngô Hoàng đồng học, La Tú Tú đồng học, cực kỳ có lỗi với! Ta không nên không trải qua các người đồng ý, liền tự mình phiến động Ngô Hoàng tình cảm bạn học thư, cũng đưa nó cho đọc lên, đây là ta sai, ta kiểm điểm! Mời các người tha thứ!"

Thấy Lý Quý Sâm nhận sai thái độ tốt như vậy, Bạch Nhan Tổ gạt đầu một cái, đạo: "Người trở về đi thôi! Viết một phần hai ngàn chữ kiểm điểm, buổi tối giao cho ta!"

"Được, ta nhất định hảo hảo kiểm điểm chính mình, mời Bạch lão sư yên tâm!" Lý Quý Sâm rất ngoan ngoãn, rất thức thời khom người lui ra ngoài.

Thấy Lý Quý Sâm liền bên này nhẹ nhõm tán rời đi, Ngô Hoàng hai tay chặt túm, đáy lòng lửa giận dâng dâng thiêu đốt. Hắn biết, đã biết hồi nhất định là muốn trở thành trò cười cho mọi người, nhưng là kẻ cầm đầu lại không có được phải có trừng phạt, cái này làm cho hắn làm sao có thể cam tâm.

"Ngô Hoàng đồng học, người có biết không sai?" Bạch Nhan Tổ ở trước bàn làm việc trên ghế ngồi xuống đến, nhếch lên nhị lông mày!

Ngô Hoàng mắt nhìn thẳng, trên thực tế, trước mắt chủ nhiệm lớp không phải là uy lực còn lại quá lớn, mà là quá mức xinh đẹp, quá mức cảm động, quá mức chói mắt, cơ hồ toàn bộ trường học nam lão sư, bất kể có hay không kết hôn, bình thường đều đối với nàng đại lấy lòng.

Hắn không tự chủ được cúi đầu, không dám cùng mắt đối mắt, chớ nói chi là đem ánh mắt bí ối đặt ở cô ấy là tràn đầy sắc sỡ Mị Hoặc trên thân thể.

Ngô Hoàng yên lặng không nói, hắn không cảm giác mình có lỗi gì, chẳng qua là viết bức thư tình mà thôi.

"Cho La Tú Tú đồng học nói xin lỗi!" Bạch Nhan Tổ hướng Ngô Hoàng đạo, "Mặc dù người thư tình quả thật không phải là viết cho La Tú Tú đồng học, nhưng là bởi vì người thư tình, La Tú Tú đồng học bị thương tổn, hơn nữa, người hoàn ngay trước mặt mọi người, nhưng La Tú Tú đồng học khó chịu,

ngươi không cảm thấy này rất quá đáng sao?"

"Còn nữa, La Tú Tú đồng học, mặc dù Ngô Hoàng làm ngươi khó chịu có lỗi, nhưng là, ngươi ngôn ngữ cũng có chút quá khích, giống vậy thương tổn tới Ngô Hoàng đồng học, các ngươi lẫn nhau nói xin lỗi đi!" Bạch Nhan Tổ lại nói với La Tú Tú.

Nghe được thư tình không phải là viết cho nàng, La Tú Tú đồng học trên mặt cũng đồng dạng là nóng bỏng, so với trước kia nghe được những lời nói còn muốn cho nàng thụ không. Trước nghe được những lời nói, nàng còn có thể có lý chẳng sợ mắng Ngô Hoàng "Ý lại có muốn ăn thịt thiên nga". Nhưng bây giờ, nàng cũng chỉ còn dư lại tự làm đa tình.

La Tú Tú khề cần rắng, hướng Ngô Hoàng cần rắng nghiêng lợi nói: "Thật xin lỗi! Nhưng ngươi cũng có sai!"

Ngô Hoàng gật đầu một cái, cũng hướng La Tú Tú nói tiếng "Thật xin lỗi!"

"Được, La Tú Tú đồng học đi về trước đi!"

La Tú Tú sau khi đi, các lão sư khác cũng lần lượt đi học, trong phòng làm việc, chỉ còn lại Ngô Hoàng một người đứng ở Bạch Nhan Tổ trước mặt.

"Các ngươi bây giờ đã lớp 12, chưa tới hai cái học kỳ, liền muốn thi vào trường cao đẳng. Ngươi xem một chút ngươi bây giờ thành tích, không trên không dưới, một năm sau, ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ? Tính, ta nói những thứ này, ngươi lỗ tai khẳng định không nghe lọt, ta nói điểm thực tế. Ngươi nếu thích Thủy Nhược Gia đồng học, kia ngươi có hay không Hi Vọng nàng đem tới trải qua tốt hơn một chút?" Bạch Nhan Tổ đổi một góc độ hỏi.

Ngô Hoàng có chút lúng túng gật đầu một cái. Bạch Nhan Tổ tiếp tục nói: "Ngươi đã Hi Vọng nàng đem tới trải qua tốt hơn, vậy ngươi nên chính mình trước cố gắng, đem mình thành tích tăng lên, tài có thể bảo đảm ngươi tương lai mình có một hảo tiền đồ, mới có thể cho nàng càng cuộc sống thoải mái, mà không phải bây giờ hãy cùng nàng nói yêu thương, đem thành tích của nàng cũng kéo xuống. Ngươi đây không phải là thích nàng, mà là ở hại nàng, chẳng lẽ ngươi không hiểu sao?"

"Ta biết!" Ngô Hoàng yếu ớt thuyết.

"Nếu biết sai, vậy đi trở về viết phần kiểm điểm cho ta! Sau này học tập cho giỏi, nếu không đem tới ngươi thế nào đi tranh thủ ngươi ái tình!"

Cầm lại thư tình, Ngô Hoàng xuất bạn thất, tiện tay liền đem thư tình cho xé cái nát bấy, ném vào bên cạnh trong thùng rác.

Bởi vì ngay tại mấy ngày trước, hắn từng tận mắt thấy Thủy Nhược Gia kéo một cái cao giàu đẹp trai cùi chó nhĩ, cười cực kỳ đáng vẻ hạnh phúc. Cũng vì vậy, hắn thư tình mới không có đưa đi. Trên thực tế, hắn sớm hắn làm như thế, nhưng là tâm lý lại có chút quẫn quít, kết quả lại gây ra cái này chuyện cười lớn.

Đây chính là, cần quyết đoán mà không quyết đoán, phản thụ kỳ loạn!

Buổi tối, hạ khối lát phát mưa phùn, hạ tự học thời điểm, Ngô Hoàng nhận được La Tú Tú tờ giấy, nhưng hắn đến Nhị Trung phụ cận Long Vĩ than gặp mặt.

Mặc dù không biết là chuyện gì, nhưng là suy nghĩ một chút, hắn vẫn đi.

Long Vĩ than, cách Nhị Trung không xa, Thanh Dương sông ở chỗ này vậy cái đuôi, giống như Long Thần vậy đuôi như thế, quăng ra một cái màu bạc bãi cát. Ở đây, cũng trở thành vô số các thiếu nam thiếu nữ hẹn hò thánh địa.

Có thể nhường cho hắn không nghĩ tới là, hắn che dù, mới đến Long Vĩ than, liền bị một đám hỗn tử cho bao vây lại.

Đang ở Ngô Hoàng nghĩ có chút luống cuống thời điểm, La Tú Tú kéo một người thanh niên cánh tay đi tới trước, hất cằm, khinh thường hướng Ngô Hoàng đạo: "Ngươi biết đàn ông ta là ai chăng? Hắn chính là Thanh Dương Huyện đại danh鼎鼎 Thôn Ca,. Ngươi lại dám ở trong trường học ngay trước mọi người để cho ta khó chịu, hạ không phải dài đến, hiện tại không đánh ngươi gần chết, khó tiêu mối hận trong lòng của ta, càng khó khăn rửa sạch ngươi gia tăng ở trên người của ta sỉ nhục "

Kia Thôn Ca, cười đùa đạo: "Dám ở trong trường học nhường bỏ của ta thật mất mặt, đó chính là để cho ta thật mất mặt. Ở Thanh Dương Huyện, dám để cho ta Thôn Ca, thật mất mặt nhân còn không có mấy người, ngươi đã để cho ta thật mất mặt, vậy cũng chớ quái ta đối với ngươi không khách khí. Đánh cho ta "

"Kia thư tình căn bản không phải viết cho ngươi, là Lý Quý Sâm cố ý đọc thành tên ngươi, hắn là nghĩ (muốn) mượn đao giết người!" Ngô Hoàng căn bản không có nghĩ đến, La Tú Tú lại là một tiểu thái muội, hơn nữa sẽ như thế lòng dạ ác độc kêu trong xã hội hỗn tử tới sửa chữa hắn, quả nhiên Tội Độc Phụ Nhân Tâm.

Ping——

Một cái đám trực tiếp kết thúc Ngô Hoàng kêu oan.

Hai phút sau, những người này đi, nhưng là, Ngô Hoàng cũng đã vết thương chồng chất, mũi rõ ràng mặt xưng phù, bể đầu chảy máu nằm trên đất không nhúc nhích.

Mưa phùn, hay lại là mơ hồ hạ. Từ trên đầu của hấn chảy ra huyết cùng Thủy lẫn lộn tại một cái, chậm rãi rót vào cát trong đất.

Đã lâu, tại hấn sở nằm địa phương, một đạo hồng quang chậm rãi từ lòng đất dâng lên, sau đó dung nhập vào trong cơ thể hấn.

(sách mới sơ khai, cầu đề cử, cầu cất giữ, cầu hết thầy nhóm . Cảm ơn huynh đệ môn!)

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Nhân họa đặc phúc

Không biết qua bao lâu, một thân ướt Lộ Lộ Ngô Hoàng tỉnh lại, mở mắt ra, đập vào mắt vẫn là cái đó bãi cát. Hấn toét miệng bò dậy, đưa tay bưng bít bụng trán, nhưng rất nhanh, hấn Mạnh trợn to cặp mắt, nhìn mình chăm chăm hai tay, gấp quỳ tựa như nhảy cồm lên.

Mà cái nhảy này, hấn lại phát hiện hơn gấp địa phương quý quái. Hấn phát hiện, hấn sức bật, so với dĩ vãng, cao hơn gấp ba có thừa, bình thường chỉ có thể nhảy năm sáu chục cm cao hấn, bây giờ giật mình, lại có cao hơn một mét. Mặc dù ô thất tề đại Hắc hai tay nhượng hấn trợn trợn kinh sợ, sống lưng lạnh cả người, nhưng cái này sức bật bùng nổ, giống vậy nhượng hấn cảm giác mình tựa hồ bị quý nhập vào người.

Hấn cho là mình xuất hiện ảo giác, nhắm mắt lại lắc đầu một cái, nhưng ngay tại hấn nhắm mắt lại thời điểm, trong đầu xuất hiện một màn, lại để cho hấn kinh sợ mở hai mắt ra. Xa xa, vẫn là lóe lên bất diệt nghe Hồng, đối diện trên đường phố, vẫn còn có xe hơi rầm rầm tiếng truyền tới, gần bên, Thanh Dương sông vẫn như khóc như kẻ nức nở. Đầy đủ mọi thứ, tựa hồ đều không có thay đổi, mà hữu sở biến hóa, chỉ có chính hấn.

Hấn chợt vỗ tự chụp mình hai gò má, sau đó xông về bờ sông, nhảy vào trong sông, dùng sức chà xát tẩy rửa hai tay.

Hồ ——

Cũng còn khá, hấn hồ khẩu khí, trên tay đen nhánh lại là có thể tắm đến roi. Chẳng qua là, nhượng hấn càng giặt rửa càng kinh hãi là, ô thất tề đại Hắc, không chỉ là hai tay của hấn, còn có hai cánh tay hấn, cái bụng, hấn dứt khoát cởi quần áo xuống, phát hiện toàn thân đều là như vậy ô thất tề đại Hắc.

Hấn giống như si mê tựa như chà xát tẩy rửa, phảng phất trên người dính có thể ăn mòn hấn da thịt đồ vật tựa như.

Nửa giờ sau, hấn dần dần tỉnh táo lại. Thân là một cái đi học không thể nào nghiêm túc, bình thường cũng không ít đến trong tiệm sách cạo tiểu thuyết nhìn soa đăng sinh, loại này quái dị sự tình, ngược lại tiếp nhận đến rất tự nhiên. Nếu quả thật bị quý nhập vào người, như vậy thì coi như là hấn muốn cự tuyệt, cũng không thể nào cự tuyệt.

Chẳng lẽ còn có thể cùng quý bàn điều kiện sao?

Bất quá 'Quý nhập vào người' khả năng này rất nhanh thì bị hấn loại bỏ, nếu quả thật là quý nhập vào người lời nói, như vậy ý hấn thường thức thì không nên là mình ý thức, mà là thuộc về cái kia 'Quý' . Đây đây, hấn nghĩ, chính mình có thể là bị trong đầu đoàn kia đồ vật cho đập phải.

Khi hấn nhắm lại hai tròng mắt, Tĩnh Tĩnh Quán Tướng chính mình đầu thì, trong đầu, một mảnh đen nhánh trung, xuất hiện một đạo hào quang màu trắng bạc.

Ở đó đạo hào quang màu trắng bạc trung gian, một viên màu xám bạc Thạch Châu nhẹ nhàng trôi nổi đến. Thạch Châu lớn chừng ngón cái, phong cách cổ xưa cũ kỹ, mặt ngoài lồi lõm, tràn đầy cảm giác tang thương, nhưng là này cổ kính chi trung, lại cho nhân một loại cảm giác thần bí giác, phảng phất nó có thể cùng toàn bộ thiên địa tương hợp tựa như.

Đây là một loại cảm giác kỳ quái!

Chờ hấn giặt xong trên người bờ, hấn mới phát hiện một cái khác bất khả tư nghị phương. Lúc này hấn, không chỉ có nghĩ da thịt non mềm dị thường,

Ngay cả trước bị những tên côn đồ kia đánh xong sở lưu lại sưng đau cùng vết thương, đều biến mất hết. Coi như là lúc trước lão sẹo, bây giờ cũng biến mất khô khốc Tĩnh Tĩnh.

Phảng phất giống như trong tiểu thuyết võ hiệp ăn Thập Toàn Đại Bử hoàn, trải qua một phen tẩy cân phạt tẩy tựa như.

Hấn nhìn một chút trên cổ tay chống nước đồng hồ điện tử, phát hiện lúc này mới rạng sáng hai giờ tà hữu, từ bị đánh đến bây giờ chỉ bất quá đi qua ba,

bốn tiếng mà thôi.

Hắn tẩy trắng hạ quần áo, sau đó liền áo ướt ướt khó mặc vào, mắt nhìn bốn phía, không thấy được đã không biết bị gió đêm quất đi nơi nào cây dù đi mưa sau, hắn đợi mưa, một đường chạy chậm hồi chính mình nhà trọ. Khi hắn trở lại nhà trọ thời điểm, hắn lại phát hiện một cái khác bất khả tư nghị phương.

Hắn cảm giác mình thân thể so với lúc trước tốt hơn không chỉ gấp mấy lần, lúc trước mình coi như như thế nào đi nữa lợi hại, không ngừng không ngừng chạy lên mấy ngàn mét, sớm một mỗi cùng con chó tựa như đùa đầu lưỡi. Nhưng bây giờ, hơn ba ngàn mét khoảng cách chạy xuống, chính mình lại mặt không đỏ, hơi thở không gấp.

Hắn nghĩ, tối nay chính mình ngắt đi kia hai đến ba giờ thời gian bên trong, nhất định là đụng phải nào không tưởng tượng nổi sự tình.

Nếu không lời nói, bây giờ như thế nào lại có như thế không tưởng tượng nổi sự tình phát sinh? Giống như thân thể của mình trải qua đặc thù từng cường hóa như thế.

Nếu như không phải là bởi vì trong túi quả thực không có tiền lời nói, hắn thật muốn đi bệnh viện kiểm tra một chút thân thể của mình, có phải hay không xảy ra vấn đề gì.

"Tính, tám trước ngủ, phòng chừng sau khi tỉnh lại, đây là đang nằm mơ đi? Mặc dù lúc này tự mình đánh mình sẽ đau!" Lúc này, nội trú bên ngoài chỗ tốt liền hiển hiện ra, nếu là hắn là nội trú bên trong lời nói, lúc này trừ leo tường ra, liền không có lựa chọn nào khác.

Ngô Hoàng tự mình an ủi một phen, hắn không biết mình như vậy biến hóa đến cùng là chuyện tốt hay chuyện xấu, nhưng lớn như vậy biến hóa, đều khiến trong lòng của hắn khó an.

Hắn tắm, thổi khô tóc, trùm đầu đi nằm ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai tỉnh lại, hắn làm chuyện làm thứ nhất, chính là đứng dậy soi gương. Nhưng chiếu hết gương sau, cả người hắn tỉnh thần, có chút hoảng hốt.

Nguyên lai tối hôm qua hết thầy, thật không phải là mộng. Lúc này trong kính người kia, trừ quần áo hay lại là quê mùa như vậy ra, liền toàn bộ nhất mặt trắng nõn a! Da thịt trắng nõn non mềm giống như cái nướng môn tựa như, như trước kia ngắm đen thô ráp tạo thành so sánh rõ ràng, đây nếu là đi ra ngoài, nhân gia còn tưởng rằng hắn tối hôm qua đi làm phiêu bạch giải phẫu đây!"Tại sao có thể như vậy? Này bảo ta làm sao đi học a!" Ngô Hoàng lẳng đã lâu mới phục hồi tinh thần lại sờ gương mặt vẻ mặt đưa đám.

Xin nghỉ!

Ngô Hoàng nghĩ cũng không cần thận nghĩ, trực tiếp cầm bút xé hai tờ giấy, bá bá bá viết, sau đó đem một tấm nhấc lại cùng một trương giấy xin nghỉ dừng tại cách vách nữ hải cửa túc xá kẻ hở thượng, để cho nàng thay mặt chuyển giao. Loại chuyện này, lúc trước Ngô Hoàng cũng làm không ít, cho nên bây giờ làm tương đối trôi chảy.

Xoay người trở về phòng, khóa khỏi cửa sổ, kéo rèm cửa sổ lên, hắn có chút phạm khởi sầu đến, tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, cũng không thể thời gian dài rúc lại trong nhà trọ không phải là!

"Tính, trước kéo dài một hai ngày đi!" Hắn không khỏi tự mình an ủi. An ủi xong sau, hắn lại nghĩ tới ngày hôm qua cùng tối hôm qua chuyện phát sinh.

Chuyện làm thứ nhất, khiến cho hắn thành vì mọi người trong lòng trò cười, mất sạch tôn nghiêm. Kiện sự tình thứ hai, mặc dù không có người nào biết, nhưng chính là nhượng Ngô Hoàng tâm lý phi thường buồn rầu. Hơn nữa sở dĩ hữu chuyện thứ hai, chính là bởi vì Lý Quý Sâm âm mưu, cố ý đem Thủy Nhược Gia tên đọc thành La Tú Tú tên.

Lấy Lý Quý Sâm bối cảnh gia đình, hắn lại sao sao có thể không biết La Tú Tú cùng cái kia Thôn Ca quan hệ. Này đây, Lý Quý Sâm căn bản là muốn mượn Thôn Ca, đao tới trừng phạt hắn Ngô Hoàng, muốn nhượng hắn Ngô Hoàng đẹp mắt, đây là một cái âm hiểm tiểu nhân hèn hạ sở bày xuống Âm cục.

Nhưng là, Lý Quý Sâm gia cảnh giàu có, nhà hắn Lão Từ còn có 'Thanh Dương Huyện nhà giàu nhất' danh xưng là, muốn tìm hắn báo thù lời nói, tựa hồ rất khó! Về phần cái đó La Tú Tú, vốn là Ngô Hoàng cho là nàng chẳng qua là bình thường lớn mật tiền vệ nhất điểm, thật không nghĩ đến nàng toàn bộ chính là nhất tao / phụ! Lại cùng xã hội đen còn đồ lêu lổng, hắn nếu muốn báo thù lời nói, tựa hồ cũng là xa xa khó vơi! Ngô Hoàng cũng không đàn, chẳng qua là không thích đọc sách mà thôi, này đây, tỉ mỉ nghĩ lại, liền có thể suy nghĩ ra trong đó quan khiếu.

Nhưng là, càng rõ ràng trong đó quan liên, hắn càng là có chút như đưa đám, "Chính mình sao liền xui xẻo như vậy, đắc tội đôi câu nam nữ này đây!"

"Có thể cái thù này không báo, thật rất không cam tâm a! Mặc dù mình là nhân họa đắc phúc, nhưng là cái loại này sỉ nhục, tại sao có thể tùy tiện rửa sạch!"

Ba ——

Càng nghĩ càng giận hắn, chợt vỗ bàn một cái, kết quả hắn một lần nữa sừng sờ.

Chỉ thấy còn có tám phần mười mới trên mặt bàn, tại hắn bàn tay sờ phách địa phương, lại rách rơi một khối, lồm vào trong ngăn kéo đi.

Nhìn mình tạo thành phá hư, Ngô Hoàng âm thầm lấy làm kỳ, "Cái võ này, nói ít cũng có ba trăm cân lực đạo đi! Mình tại sao là được cái đó lão thích ăn rau chân vịt gia hòa đây? Thạch Châu, nhất định là viên kia Thạch Châu giờ trò quỷ!"

Ngô Hoàng âm thầm cô, đem sự chú ý tập trung ở viên kia Thạch Châu thượng, đột nhiên, hần chỉ cảm giác mình thân thể động một cái, xuất hiện ở một cái Kỳ Dị địa phương.

Nơi đó là một cái mật thất, mật thất lưỡng đoan đều có một cái rộng 2m, cao đến ba mét môn hộ, trên cánh cửa phương có một viên quả đấm lớn nhỏ chiếu sáng quang châu.

Hai cánh cửa giữa, nhất điều rộng 2m kim sắc thảm lát thành liên tiếp. Mật thất hai bên trên vách tường, đều chạm trổ một bộ to lớn bích họa, cơ hồ chiếm cứ hai mặt vách tường toàn bộ. Nhưng bích họa lại thăm ách không ánh sáng, mơ hồ không rõ. Có thể ở chính giữa nơi, lại có một chút hào quang thả ra, ở đó mơ hồ thăm ách bích họa chỉ trung lộ ra đặc biệt dễ thấy. Giống như điểm ở Hắc Bàng thượng nhất điểm điểm trắng, nhưng nhân không tự chủ được liền đưa mắt đặt ở kia điểm trắng phía trên như thế.

Hai cánh cửa giữa cách nhau 9m, hai bộ bích họa giữa cách nhau tám mét, mật thất chiều cao sáu mét, toàn bộ mật thất lộ ra rất là rộng rãi.

Ở trong đó một cánh cửa bên cạnh, có nhất cái bàn bát tiên, bàn chính giữa có một bát tai đại mâm, trong mâm đặt vào một viên to bằng đậu tương, như Hắc Trân Châu tựa như hạt châu. Trừ lần đó ra, lại cũng không có còn lại bất kỳ vật gì, có vẻ hơi cô linh linh đột ngột cảm giác.

Ngô Hoàng có chút kỳ quái, cái này mật thất đến cùng là địa phương nào? Tại sao chính mình lại đột nhiên giữa xuất hiện ở nơi này?

Hần hướng đạo kia hữu cái bàn môn hộ đi tới, đi tới cái bàn kia trước, đưa tay kẹp lên viên kia Pearl, kỳ quái nhìn. Nhìn một chút, Ngô Hoàng chỉ cảm giác mình tâm thần bị thật sâu hút vào trong đó, sau đó chính là một đồng lớn đồ vật chen vào đầu óc hần, khiến cho hần đầu đau muốn nứt, nhưng lại thoát khỏi không. Cho đến hần suy sụp trên đất, mới từ cái loại này đầu đau muốn nứt trung phục hồi tinh thần lại, sau đó hần kinh hoàng cảm trong tay hạt châu thả lại kéo bàn.

Chẳng qua là, khi hần đem hạt châu thả lại kéo bàn thì, trong đầu thoáng hiện qua vô số tin tức, khiến cho hần mơ hồ có chút minh bạch, hết thấy các thứ này, đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Đi qua đi ngang qua huynh đệ, mời kiểm nhận giáú cảm ơn! ^^

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Mini thể giới

Châu Danh 'Linh Tê '. Trước xâm nhập Ngô Hoàng đầu tin tức, trừ là một môn tối tăm ngôn ngữ ra, còn có một chút khác tin tức.

Những tin tức này, chính là chỗ này viên phong cách cổ xưa Thạch Châu lai lịch, hoặc giả nói là chức năng. Bởi vì này viên Thạch Châu tồn tại, đã lâu không thể kiểm tra, chỉ biết là nó là thể giới hiện thật liên tiếp nhân một cái thể giới kỳ dị đường hầm không gian.

Mà 'Linh Tê' châu trung sở ghi lại, chính là cái đó cùng thể giới hiện thật sở liên tiếp thể giới kỳ dị tiếng thông dụng nói.

Mật thất hai bên bích họa, thật ra thì chính là hiện thể thể giới cùng cái thể giới kia 'Bản đồ thể giới' .

Theo Ngô Hoàng, đây là một việc cực kỳ hoang đường sự tình, nhưng là như vậy hoang đường vô lý sự tình, nhưng lại thiết thiết thật thật phát sinh ở trên người hần. Chẳng qua là kia ngắn ngủi mấy phút, cái thể giới kia ngôn ngữ, giống như đóng dấu ở trong đầu hần, nhưng hần tự nhiên làm theo có thể 'Nghe nói đọc viết' .

Khi hần mở ra trong đó một cánh cửa đi ra ngoài thì, quả nhiên, hần sùng sờ. Bởi vì, trước mắt hần đột nhiên tối sầm lại, phảng phất bị thứ gì cho che đỡ tựa như, hần có chút sợ hãi vung hai tay. Khi hần ngăn đỡ ở hần đồ vật lấy xuống thì, tài phát hiện mình thân thể sáng bóng linh lợi, trên đất kia thân rộng lớn đến làm người nghĩ không tưởng tượng nổi quần áo chính là từ trên người hần rụng xuống. So sánh với kia thân không thay đổi quần áo, hần cảm giác mình dường như thu nhỏ lại rất nhiều rất nhiều, trước mắt thân cao phồng chừng chỉ có nguyên lai thân cao 10% tả hữu

Hần đem trên mặt đất quần áo thu hồi, người trần truồng leo lên bên người một tảng đá lớn, trông về xa xa đi qua, xa xa, là một cái trần bộ dáng.

Hần hô khẩu khí, tâm thần đi sâu vào đầu Thạch Châu trung, một lần nữa, hần trở lại mật thất, đẩy ra cánh cửa khác gia. Quả nhiên, khi hần từ trong mật

thất cánh cửa khác gia một bước mà ra thì, phát hiện mình người đã ở tại chính mình trước chỗ ở trong phòng. Quay đầu nhìn lại, sau lưng lại là không có thứ gì.

Giống như mới vừa rồi hần chẳng qua là tinh thần hoảng hốt, đột nhiên làm một cái phi thường hoang đường quái dị mộng, bây giờ tỉnh mộng, lại chẳng có cái gì cả phát sinh tựa như.

Hần hô khẩu khí, tâm thần một lần nữa tập trung trong đầu Thạch Châu thượng, một lần nữa, hần xuất hiện ở mặt thất kia kim sắc thâm trung gian.

Bình phục lại cực không ổn định suy nghĩ, một lần nữa hướng khác một cái cửa đi tới. Kéo cửa ra gia, hần đi ra ngoài, liền một cây vải, hần đem thân thể mình thật chặt bọc mấy vòng, nhìn giống như một cái tức cười hình người bánh chưng. Nhỏ như vậy quần áo hần nhất thời không tìm được, chỉ có thể như thế tạm đến.

Dọc theo một nhóm đá lớn, hần hướng xa xa trấn bước nhanh tới.

Trần nhỏ Trần Môn cũng không có vệ binh canh giữ, Ngô Hoàng quần áo quái dị chẳng qua là đưa tới một ít người đi đường kinh ngạc, bắt quá rất nhanh lại khôi phục như thường. Bởi vì thế giới này xuất đi mạo hiểm nhân nhiều vô cùng, mà đi ra ngoài sau trở lại, biến thành hần cái bộ dáng này nhân cũng không ít, này đây đã sớm chuyện thường ngày ở huyệt.

Nhưng nhìn người đi đường kia kỳ quái ánh mắt, Ngô Hoàng mình cũng nghĩ mặt có chút nóng bỏng. Có thể là bất kể như thế nào, Ngô Hoàng không biện pháp buông tha. Bởi vì đây là hần ở cái thế giới này sở dĩ bước đầu tiên. Mà cái thần kỳ thế giới, có quá nhiều không tưởng tượng nổi đồ vật làm hần mê, tỷ như —— ma pháp!

Hần xuyên phỏ qua hẻm, thấu một bộ quần áo cùng quần mặc vào, sau đó nghênh ngang xuất hiện ở trên đường chính.

Trên đường chính, đủ loại kiểu dáng cửa hàng cái gì cần có đều có, như lương thực, y giày, vũ khí vân vân và vân vân.

Ngô Hoàng ở trên đường chính đi lang thang một vòng, níu lại một cái người đi đường hỏi "Tiền sinh, nói hỏi trong trần nhỏ học viện pháp thuật đi như thế nào?"

Đàn ông kia kỳ quái tào Ngô Hoàng liếc mắt, trên mặt lộ ra một tia cười quái dị. Hần ngược lại không kỳ quái Ngô Hoàng tướng mạo, bởi vì thế giới này, giống như Ngô Hoàng đen như vậy tóc mắt đen nhân không phải số ít, không đáng giá gì hần kinh ngạc phurong, chẳng qua là nhượng hần có chút buồn cười là, Ngô Hoàng ở chỗ này hỏi học viện pháp thuật.

"Tiểu tử, ngươi là từ nông thôn đến đây đi! Nơi này là Sơ Nguyên Trấn, chỉ là một mấy trăm ngàn còn nhỏ trấn, làm sao có thể hữu học viện pháp thuật?" Người đi đường kia rung ngẩng đầu lên cười nói: "Ma Pháp Sư, kia từng cái cũng đều là nhân vật cao quý, trong một vạn người mặt cũng không thấy xuất hiện một cái Ma Pháp Sư, ngươi nghĩ, cái này chỉ có mấy trăm ngàn nhân Sơ Nguyên Trấn, có cần phải tồn tại học viện pháp thuật sao?"

"Ách! Cái đó, kia tới chỗ nào mới có thể học tập ma pháp đây?" Ngô Hoàng lúng túng hỏi.

Đây là một cái ma pháp cùng Đấu Khí xưng hùng thế giới, nhưng là, Ngô Hoàng đối với (đúng) thần bí ma pháp càng hướng tới một ít. Harry Potter hần xem không ít, đối với (đúng) bên trong kia thần hồ kỳ kỳ ma pháp, không thể nào không hướng tới tuyệt. Ai kêu thế giới này là một ma pháp cùng Đấu Khí xưng hùng thế giới đây!

"Cách nơi này gần đây học viện pháp thuật ở Thanh Lam thành, Thanh Lam thành cách chúng ta này Sơ Nguyên Trấn, hữu ba bốn ngày chặng đường, nếu như là cười đùa lời nói, cũng phải chạy buổi sáng đây!" Người đi đường kia rung ngẩng đầu lên, tiếp tục nói: "Ta xem, ngươi chính là tức tu tập ma pháp dự định đi! Ta xem ngươi cũng có mười bảy mười tám tuổi, bây giờ học ma pháp quá muộn, coi như là học tập Đấu Khí, đều theo không kịp bạn cùng lứa tuổi bước chân, học ma pháp liền càng không cần phải nói "

Nghe được cái này người đi đường "Lòng tốt nhắc nhở ". Ngô Hoàng trở nên khí kiệt, mình cũng còn chưa bắt đầu học đây! Người ngoài này liền bắt đầu đã kích hần.

Ngượng ngùng cáo từ vị này người đi đường Giáp sau, Ngô Hoàng ở trên đường vừa đi vừa suy nghĩ. Mặc dù người đi đường này Giáp lời nói thật không tốt nghe, nhưng là có chút lời nói vẫn có biện pháp, học tập ma pháp khẳng định không tiện nghi, không có tiền lời nói, cũng không cần muốn vào học hành gì viện.

Nhưng là, Ngô Hoàng hiện ở trong túi thật đúng là rỗng tuếch, không nói cái thế giới này Tiền Tệ, chính là thế giới hiện thật tiền giấy đều không mấy tờ, muốn học tập ma pháp nào, thật sự là khó khăn nặng nề. Chính sở dĩ, lý tưởng đều là đầy đặn, nhưng thực tế nhưng là cốt cảm.

Tiền chính là tên khốn kiếp, nhưng là không tên khốn kiếp này, hoàn toàn thật chơi đùa không chuyên!

"Có biện pháp gì có thể nhanh chóng kiếm tiền! ?" Ngô Hoàng vừa đi vừa suy nghĩ.

"Đến đến, Tỏ Truyền bí chế thiên la chát mật Thủy, vừa thơm lại ngon miệng a! Coi trộm một chút, ngửi một cái, đảm bảo miệng ngươi Thủy hoành lưu không muốn đi siết!"

Bên tai truyền tới kia làm người làm cười tiếng la, Ngô Hoàng ở đó một sạp nhỏ trước dừng lại, nhìn kia hai cái tiểu hang, ông chủ sạp nhỏ lập tức hỏi: "Tiểu tử, có muốn tới hay không một chén, bao ngươi uống còn muốn uống "

Ngô Hoàng nhếch mép, lắc đầu nói: "Không cần, ta sẽ nhìn một chút!"

Nghe được Ngô Hoàng thuyết không uống, lão bản kia vừa hướng ven đường người đi đường hết uống.

Đột nhiên, Ngô Hoàng linh quang chợt lóe, nhìn hai cái chưa đủ cao cỡ nửa người tiểu hanger cười lên, vội vã chạy đến một cái không người hẻm nhỏ, thân hình chợt lóe, biến mất ở trong hẻm nhỏ, sau đó ghi nhớ cái này hẻm nhỏ không gian ký hiệu.

Cái gọi là không gian ký hiệu, chính là Ngô Hoàng trốn vào Thạch Châu không gian trong nháy mắt, sờ ghi nhớ không gian kết điểm.

Tự giống với chơi game thì bản đồ tọa độ như thế, chỉ cần hần tiến vào Thạch Châu không gian, Thạch Châu trong không gian hai bộ trên bản đồ, trong nháy mắt sẽ ghi nhớ hần tiến vào không gian trước cái không gian kia kết điểm, cũng đánh lên ký hiệu, xuất hiện ở bích họa chỉ trung. Lần sau tiến vào Thạch Châu không gian, tùy tiện muốn đi thế giới hiện thật, hay lại là cái đó bị Ngô Hoàng xưng là 'Vi giới' trung vô luận chỗ nào, không gian lưỡng đoạn Không Gian Chi Môn, liền có thể ở cái không gian kia ký hiệu thượng mở ra.

Ngô Hoàng trở lại Thạch Châu không gian, bỏ đi trộm được kia bộ quần áo, sau đó trốn ra không gian, đem chính mình khôi phục nam nhi thân bảy thước sau, trở về lại Thạch Châu không gian đem y phục mặc lên. Mặc dù có chút làm phiền, nhưng lại không thể làm gì, ai kêu cái thế giới kia là một mini thế giới đây! Hơn nữa kia bộ quần áo hay lại là trộm được, không nghĩ lần nữa là / chạy đi làm thân y Tặc lời nói, hần cũng chỉ có thể làm phiền nhất điểm, nhần.

Sờ một cái trong túi chỉ có hai tờ đầu người đỏ (tiền), Ngô Hoàng lắc đầu cười khổ, xem ra tháng này lại muốn đi vay tiền ai Hoang!

Giơ tay lên nhìn một chút bề ngoài, phát hiện đã hơn chín giờ, lúc này trường học đã sớm bắt đầu giờ học, Ngô Hoàng thật nhanh ra ngoài, lưu đến trên đường, tùy tiện mua hai cái bánh bao điền vào sớm liền bắt đầu kháng nghị bụng, sau đó hướng bên đường Tiểu Siêu Thị đi tới.

"Lão bản, tới hai bình loại cực lớn Tuyệt Bích!"

"Hai bình, mười ba khối!"

Xách hai bình Tuyệt Bích, Ngô Hoàng đi tới không người ngõ hẻm trong, thật nhanh đem thu nhập Thạch Châu trong không gian, sau đó lại đi ra, hướng cách đó không xa tiệm gạo chạy đi.

"Lão bản, hai khối tiền nhất cân gạo tới 20 cân!"

"Yes Sir~!"

Trả tiền xong sau, Ngô Hoàng lại lưu tiến hẻm nhỏ, thấy bốn phía không người, lại thật nhanh gạo thu vào không gian, tiếp lấy lại chạy đến.

"Lão bản, tới mười cân Apple! Mười cân Lê!" Ngô Hoàng đứng ở sạp trái cây trước, la lên.

Hoa tám chín mười đồng tiền, Ngô Hoàng xách mười cân Apple cùng mười cân Lê, đi vào nhất cái hẻm nhỏ, đến không người địa phương sau, trong nháy mắt đem Lê cùng Apple thu vào Thạch Châu bên trong không gian.

Đáng nhắc tới là, cái này Thạch Châu không gian trước mắt trừ bản thân hần có thể tự do ra vào ra, còn lại công việc sinh vật là thả không vào đi.

Nếu không lời nói, hần kéo Đội một miêu cầu đi vào, còn không tàn phá toàn bộ vi giới? ?

... ..

"Tới nhé tới nhé coi trộm một chút, nhìn một chút, Thiên Mộc núi (vi giới một tòa nổi danh Thánh Sơn) sản xuất cao cỡ nửa người Thánh Quả siết, có hay không gấp qua? Mộc hữu! ? Đi qua đi ngang qua các vị đại ca đại tỷ chú bác a di, không ngại tới coi trộm một chút, nhìn một chút lặc, ngửi một cái không tổn một cái tiền đồng trích (dạng) nhé!"

Vi giới, Sơ Nguyên Trần đầu đường thượng, một người mặc vải thô áo ngắn mặt trắng thiếu niên anh tuấn vung trong tay thái tía (to), tận tình hét. Cái này thiếu niên anh tuấn chính là Ngô Hoàng. Mà ở trước mặt hần trên sạp hàng, từng viên đặt tới hần cao cỡ nửa người to lớn trái cây, hồng đồng đồng, tăn ra mê người chảy nước miếng sáng bóng.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: đầu cơ tích trữ

Như vậy to lớn, còn có loại này mê người sáng bóng trái cây, hoàn thật không có người thấy, này đây, bên cạnh những người đi đường, một chút liền tại hân trước sạp nghỉ chân.

"Tiểu huynh đệ, người trái cây này từ đâu tới? Làm sao có thể đáng đắt lớn như vậy? Không phải là gạt người đi! Nói không chừng có độc đây!"

"O! Nhìn vị này lão ca thuyết, ta có thể làm cái loại này nhân thần cộng phần chuyện thất đức sao? Không tin lời nói, ta ném trước cho mọi người xem nhìn." Ngô Hoàng vừa nói vừa đề đem 'Đại đao '. Là, này cây đại đao đạt tới một mình hân cao, mặc dù cái thanh này chẳng qua là hân tùy tiện mua được 'Dao gọt trái cây' .

Nhưng bi thảm là, ở nơi này cái gì đều thu nhỏ lại vì giới trong, đao gọt trái cây loại này vật chết, chính là không thu nhỏ lại.

Mặc dù thân thể thu nhỏ lại gấp trăm ngàn lần, nhưng nhắc lên một cái hai ba lượng nặng đao gọt trái cây thì cũng chẳng có gì. Nhưng là, bởi vì đao quá dài, hân muốn đưa bốn khối dài như vậy đao đi cắt này cao cỡ nửa người Apple, hoàn thật không phải là rất thuận lợi.

"Vị kia Dong Bình đại ca giúp ta một chút a! Tiểu đệ miễn phí cho hân một cái thưởng thức!" Ngô Hoàng dụng đao gọt trái cây, lác đầu cười khỏ.

"Ta tới!" Lúc này, một cái ngang tàng Đại Hán tách mọi người đi ra, nhắc lên Ngô Hoàng trong tay đao gọt trái cây, nhẹ nhõm múa cái đao hoa, ở đó viên quả táo lớn thượng bá bá tới như vậy mấy cái, chỉ thấy quả táo lớn chia năm xẻ bảy, tán số tròn mười khối quy tắc miếng nhỏ, như hoa đóa như thể, nở rộ trên đất trước sạp. Tiếp lấy lại vừa là một trận ánh đao nhấp nhàoáng, kia mấy chục khối Apple tiếp tục bị cắt N khối miếng nhỏ.

Ngô Hoàng nắm lên một khối nhỏ, ngồi trên chiếu, giống như gặm dưa hầu như vậy ôm lấy một khối, ngay trước mọi người gặm ăn, "Nhìn, một chút chuyện cũng không có, hơn nữa ngọt ngào hương vị ngon miệng, nước tràn ra" hân vừa ăn vừa giới thiệu, sau đó hướng kia ngang tàng đại hân nói: "Vị đại ca kia, mời theo liền, ta xin mời!"

Kia ngang tàng Đại Hán thấy Ngô Hoàng được hoan nghênh tâm, trong bụng cũng là ý động, gật đầu nói: "Vậy thì cảm ơn!"

Hân cúi người nắm lên một khối, cũng học Ngô Hoàng bộ dáng, ngồi trên chiếu, ngay trước mọi người gặm ăn. "Ừ, quả nhiên không sai, thơm giòn ngon miệng tiểu huynh đệ, trái cây này bán thế nào?"

"Cáp không mắc không mắc, một viên chỉ cần một ngân tệ là được!"

"Một ngân tệ, tại sao không đi cướp a!"

"Đừng vậy, nhất cân (vì giới nhất cân, tương đương với hiện thế một hai) Toan Tào hoàn chỉ cần 10 cái tiền đồng đây!"

Không mua nổi những người đi đường, bắt đầu chỉ trích khỏi Ngô Hoàng Hắc Tâm đến, ai cũng biết, thương nhân đều là Hắc Tâm mà!

Một ngân tệ, chính là một trăm tiền đồng, mà một cái tiền đồng ở vì giới mua ra sức, tương đương với hiện thế nhất mao tiền sức mua. Mà hân này quả táo, coi như theo như cân nhắc lời nói, một cái quả táo, cũng chỉ có ba bốn 'Vi cân' hình dạng. Này đây, hân này một cái quả táo yêu cầu một ngân tệ, không ăn được nhân, dĩ nhiên là sẽ cảm thấy hân là gian thương, đem này Apple bán quý.

Có thể ở nơi này vì giới, đối với người có tiền mà nói,

Như vậy cao cỡ nửa người trái cây, chỉ bán một ngân tệ, thật sự là tiện đến bỏ đi.

Bởi vì cao cỡ nửa người trái cây, hơn nữa còn là thơm như vậy giòn ngon miệng trái cây, thật rất hiếm thấy mà!

Kia ngang tàng Đại Hán liền nói, "Không mắc không mắc, không mắc chút nào, huynh đệ, cho ta tới ba cái, đây là tam cái ngân tệ!"

Hữu này ngang tàng Đại Hán dẫn đầu, Ngô Hoàng này trên sạp hàng mười mấy Apple cùng mười mấy Lê, rất nhanh thì thấy đắt. Hơn nữa đến cuối cùng, mọi người cơ hồ đều là dùng cướp, hữu thậm chí cả người đều nằm ở Apple thượng, sau đó hướng Ngô Hoàng ném Ngân Tệ.

"Vị đại ca kia, hỗ trợ một chút, một hồi tiểu đệ mời người uống thoải mái nhất nhanh thức uống!" Ngô Hoàng thấy than loạn đứng lên, liền hướng vị đại hân kia kêu.

Đại hân kia cười ha ha một tiếng, tăng tiếng rút ra phía sau Đại Kiếm, la lên: "Tất cả mọi người quy củ nhất điểm, không cần loạn, không nên chen lấn!"

Ngô Hoàng đứng lúc đạo: "Mọi người đừng có gấp, ngày mai, ngày mai ta còn sẽ mang càng nhiều trái cây tới."

Lấy được Ngô Hoàng bảo đảm, hơn nữa đại hân kia duy trì trật tự, trên sạp hàng chen chúc Apple nhân này mới chậm rãi an tĩnh lại.

Không tới nửa khắc đồng hồ, thô thô tính toán, gần ba mươi Ngân Tệ dễ dàng tới tay!

Ngân Tệ không lớn, theo như bình thường tỷ lệ lời nói, coi như thả vào hiện thế, cũng là gấp trăm ngàn lần thu nhỏ lại. Ngân Tệ một mặt đóng dấu đến một cái mang theo Hoàng Quan đầu người, một mặt đóng dấu đến một đóa Từ Kinh Hoa, tượng trưng cho đế quốc Hoàng quyền trên hết.

"Vị đại ca kia, ta gọi là Ngô Hoàng, không biết ngài xưng hô như thế nào!" Thu hồi gian hàng, Ngô Hoàng hướng vị đại hán kia hỏi. Ở vị giới, 'Ngô Hoàng' phát âm cũng không phải là tiếng Hán trung 'Ngô Hoàng'. Nếu không lời nói, ở nơi này Hoàng quyền trên hết thế giới, hán danh tự này là không có khả năng được phép.

"Ta gọi là Húc Ngang, Ngô huynh đệ mới vừa rồi sờ bán trái cây, sẽ không thật sự là từ Thiên Mộc núi hái mà đến đây đi!" Húc Ngang cười ha ha hỏi.

"Ha ha Húc Ngang đại ca con mắt tinh tường như cú, không nói dối ngài, này chính là một cái bình thường trái cây mà thôi, chẳng qua là đáng đáp lớn như vậy cái tương đối ít thấy."

"Ha ha" Húc Ngang cũng cười lên ha ha.

"Húc Ngang đại ca, đi, ta mời người uống đồ uống đi!" Vừa nói vừa thần thần bí bí vỗ vỗ treo ở bên hông hán một cái màu nâu chai lớn tử. Trên thực tế, cái này màu nâu chai lớn tử, ở hiện thế, chỉ bất quá chỉ có gần phân nửa to bằng ngón tay dài ngón a. Có thể ở vị giới, trong cái bình này chứa thức uống, đủ hai người nếm một hồi lâu.

"Được ! Ta đây liền không khách khí!" Húc Ngang cười ha ha một tiếng, dẫn Ngô Hoàng liền hướng cách đó không xa nhất một tử lâu đi.

Ở tử lâu lâu hai, hai người tìm một vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, Ngô Hoàng chút rượu thức ăn sau, nhượng tiểu nhị cầm hai cái tô đi lên, sau đó cỏi xuống bên hông chai, đem bên trong thức uống đổ ra, đẩy tới Húc Ngang trước mặt, đạo: "Húc Ngang đại ca, mời thưởng thức!"

Húc Ngang mắt nhìn không có bất kỳ màu sắc, hãy cùng Thủy như thế thức uống, bùng lên mãn khẩu, hơi có chút ngọt, hán uống từng ngụm lớn khẩu, cảm giác trong miệng rất nhiều thần kinh đều bị thức uống kích thích, cổ họng giống như rất nhiều châm đâm vào đi một dạng nhưng lại không có Liệt Tửu cháy cảm giác hán đột nhiên một hơi thở đem trong chén thức uống uống sạch, sau đó trường a khẩu khí, cười ha ha nói: "Quả nhiên cùng người khác bất đồng, thanh đậm ngon miệng, đây là từ nơi nào mua được?"

Ngô Hoàng lắc đầu cười cười, mặt không đỏ tim không đập nói: "Đây là ta tự chế, ta cho nó gọi là kêu 'Tuyệt Bích' ". Nếu như trải qua ướp lạnh sau đó mới uống lời nói, cái loại này băng thoải mái cảm giác có thể so với bây giờ càng thêm mãnh liệt. Như thế nào đây? Uống thật là ngon đi! Này Tuyệt Bích không có rượu cồn độ, sẽ không giống rượu như thế, uống nhiều sẽ say, vật này, uống nhiều hơn nữa đều không sao!"

"Huynh đệ, người có thể tự chế vật này?" Húc Ngang hai hàng lông mày vén lên, liếm liếm môi đạo: "Không biết huynh đệ có hứng thú hay không cùng ta hợp kinh doanh!"

Ngô Hoàng ngăn ra, tiếp theo bưng tỉnh đại ngộ hình dạng, mỉm cười nói: "Chẳng lẽ Húc Ngang đại ca nghĩ (muốn) phải cùng ta hợp tác bán loại này thức uống?"

Húc Ngang gật đầu nói: "Không dối gạt huynh đệ, thật ra thì ta là 'Vạn Giang Thương Hội' trú Sơ Nguyên Trần Phân Hội hộ vệ đội đội trưởng, Vạn Giang Thương Hội là Thanh Lam thành Vạn Giang Gia Tộc xây lập thương hội, thương hội trải rộng Thanh Lam thành chung quanh mấy chục tất cả lớn nhỏ thành trấn, kích thước cũng không tiêu. Dĩ nhiên, coi như ta hiện Thiên không nói, ngày mai, phỏng chừng cũng sẽ giống vậy không có cùng thương sẽ tìm tới cửa, tìm kiếm cùng người hợp tác, dĩ nhiên, nếu như người không hợp tác lời nói, bọn họ sẽ có thật nhiều loại phương pháp cho người không cách nào ở Sơ Nguyên Trần đặt chân, thậm chí có thể sẽ dùng hơn phương thức cực đoan đối phó người đây cũng không phải là ta đe dọa huynh đệ người, Hi Vọng người có thể minh bạch!"

Ngô Hoàng sờ khỏi cằm suy tư, loại chuyện này, Ngô Hoàng cũng không phải là chưa có nghe nói qua, ít nhất ở hiện thế rất nhiều trong phim, thì có như vậy sự tình xuất hiện. Mà trước mắt hán cần, thật ra thì chính là ở hiện thế hoặc là vị giới, kiếm càng nhiều tiền, nếu như chẳng qua là bãi bãi than lời nói, kiếm tiền Tự Nhiên có hạn, nhưng vấn đề là, hán ở hiện thế bên trong, tiền giấy cũng có giới hạn, căn bản là không có cách đại quý mô cùng bọn chúng hợp tác.

Thấy Ngô Hoàng trầm tư hình dạng, Húc Ngang cười nói: "Nếu như huynh đệ giúp ta cái này giúp, ta sẽ không bạc đãi huynh đệ người, Hi Vọng huynh đệ người có thể suy nghĩ thật kỹ!"

"Húc Ngang đại ca, không phải là ta không muốn, mà là ta có thật nhiều khó xử, chờ ta cân nhắc kỹ, nhất định sẽ cho đại ca một cái hài lòng câu trả lời. Nếu như ta thật phải tìm đối tượng hợp tác lời nói, người thứ nhất chọn tuyệt đối là Húc Ngang đại ca người, điểm này không cần hoài nghi!" Ngô Hoàng về mặt thành thật thuyết.

Húc Ngang nghe Ngô Hoàng nói như vậy, cười ha ha đứng lên, đạo: "Được ! Ta đây liền ở chỗ này cảm ơn trước huynh đệ!"

Cơm tất, hai người rời đi tử lâu, Húc Ngang hai vai treo kia tam một trái táo, một tay vỗ Ngô Hoàng bả vai nói: "Có chuyện gì khó xử lời nói, mặc dù đến Vạn Bảo Lâu tìm ta, Vạn Bảo Lâu chính là Vạn Giang Thương Hội ở Sơ Nguyên Trần trụ sở chính. Trên thực tế, Thanh Lam thành chung quanh mấy chục đại tiểu thành trấn trong, đều có Vạn Bảo Lâu tồn tại."

Vạn Bảo Lâu! ?

Ngô Hoàng hai tròng mắt sáng lên, gật đầu nói: "Tốt lắm, thừa dịp bây giờ ta chính nhàn rỗi, liền đến đại ca Vạn Bảo Lâu đi dạo một chút, mời đại ca cho ta giới thiệu một, hai!"

"Dĩ nhiên không có vấn đề!"

Hai người đi cách từ lâu cách đó không xa Vạn Bảo Lâu, Ngô Hoàng mới phát hiện, dọc theo đường đi, có không ít người đều đối với (đúng) Húc Ngang gật đầu vắn an, hiển nhiên Húc Ngang ở Sơ Nguyên Trấn hay lại là có uy tín danh dự nhân vật.

Vạn Bảo Lâu là một tòa ba tầng cao cao ốc, hai người vừa tiến vào Vạn Bảo Lâu, bên trong thị ứng liền hướng Húc Ngang vắn an, cũng hiếu kỳ nhìn Húc Ngang trong tay xách trái cây. Húc Ngang mỉm cười gật đầu, dẫn Ngô Hoàng đi dạo đứng lên, cũng từng cái cho Ngô Hoàng giải thích Vạn Bảo Lâu trong đồ vật.

Đủ loại vũ khí khôi giáp, Ma Pháp Đạo Cụ, da lông ma thú, còn có đủ loại kiểu dáng đan dược, các loại linh thảo các loại.

"Vạn Giang Thương Hội nghiệp vụ chủ yếu mặc dù là những thứ này tương đối trân quý đồ vật, nhưng là ở ăn ở phương diện, cũng giống vậy hữu thiệp cập." Hai người tới lâu hai thời điểm, Húc Ngang chỉ đối diện vạn bảo lương số hiệu đạo: "Thấy nhà kia lương số hiệu sao? Nhà kia lương số hiệu thật ra thì cũng là Vạn Giang Thương Hội sản nghiệp!"

Ngô Hoàng gật đầu một cái, ở trong lâu đi dạo đứng lên, đột nhiên, hắn thấy một góc quen thuộc Thảo Dược, không sai, là rất tinh tường, bởi vì buội cỏ kia thuốc cỏ nhân hình bóng, chính là Ngô Hoàng sở quen thuộc —— nhân sâm!

Ngô Hoàng chỉ buội cây kia hình người nhân sâm hỏi "Húc Ngang đại ca, buội cỏ kia thuốc bán thế nào?"

"Ồ! Người nói thế nào buội cây nhân sâm núi a!" Húc Ngang cười nói: "Loại này nhân sâm núi cực kỳ thường gặp, niên đại thấp, đối với Kiếm Sư mà nói, tác dụng cũng không lớn, chỉ là đối với người bình thường mà nói có chút tác dụng nơi thôi, ngã không phải là cái gì vật quý trọng. Một buội này ngược lại không tệ, hữu trăm năm niên đại hình dạng, tuy nói có thể dùng đến cùng các dược liệu phối hợp luyện chế đan dược, nhưng là chỉ cần một ngàn kim tệ giá cả a!"

Trăm năm hình người nhân sâm núi, lại chỉ cần một ngàn cái Kim Tệ, nha bán củ cà rốt đây!

Ngô Hoàng biết, tự mình ở hiện thế cùng vì giới giữa bắt đầu lại từ đầu lập nghiệp lộ, làm như thế nào đi!

"Húc Ngang đại ca, ta nguyện ý hợp tác với ngươi, bất quá, ta có cái điều kiện tiên quyết!"

Đi dạo xong Vạn Bảo Lâu tầng một tầng hai sau, Ngô Hoàng hướng Húc Ngang mỉm cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Thu không đủ chi

Nghe được Ngô Hoàng thuyết chịu nguyện ý hợp tác lời nói, Húc Ngang liền mừng không kể xiết vén lên hai hàng lông mày, cười lên ha hả, vỗ Ngô Hoàng bả vai nói: "Huynh đệ có điều kiện gì cứ việc nói, nếu như không phải là ta không làm được, ta tuyệt đối sẽ không thoái thác!"

Ngô Hoàng mỉm cười nói: "Nhưng thật ra là như vậy, ta ở nông thôn lão gia trong, có vị lớn tuổi thân thích, thân thể như thế không hề tốt đẹp gì, nếu như có thể lấy được buội cây kia trăm năm niên đại sâm có tuổi tu bổ thân thể lời nói, ta nghĩ, thân thể của hắn sẽ càng cường tráng nhất điểm. Nhưng là ta về tiền bạc bây giờ, trừ một ít coi như đem ra được vật liệu ra, thật không có bao nhiêu tiền mặt. Dĩ nhiên, ta những thứ kia vật liệu, cộng lại khẳng định cũng không đến một ngàn kim tệ. Nay đây, ta nghĩ, đại ca có thể hay không châm chước một chút, các loại (chờ) những thứ kia vật liệu bán ra sau, còn thiếu bao nhiêu thiếu trước "

"Haaa...! Ta cho là đại sự gì đây! Liền một ngàn kim tệ mà thôi, ta trước cho ngươi trên nệm, hoàn có thể làm chủ cho ngươi bớt hai chục phần trăm." Húc Ngang vỗ ngực một cái nhận lời. Cuối mới phản ứng được, đạo: "Huynh đệ trên tay có nào vật liệu? Chẳng lẽ là tên kia kêu 'Tuyệt Bích' thức uống sao?"

Ngô Hoàng gật đầu nói: "Trừ Tuyệt Bích thức uống ra, còn có trước ta ở trên đường sở bán cái loại này loại cực lớn trái cây, ngoài ra, trên tay ta còn có một loại loại cực lớn gạo, liền giống như vậy!" Hắn vừa nói, từ trong túi móc ra một viên gạo đưa cho Húc Ngang.

Húc Ngang chân mày lại vừa là vén lên, nhận lấy Ngô Hoàng đưa tới, so với phổ thông gạo lớn hơn gần gấp trăm ngàn lần loại cực lớn gạo, kiểm tra một phen, đạo: "Huynh đệ thật là có bản lĩnh a! Ngay cả loại này loại cực lớn trái cây cùng gạo cũng có thể lấy được."

Ngô Hoàng cười cười, cũng không giải thích, Húc Ngang cũng biết, đây là nhân gia bí mật, nếu như nhất định phải đọc chiếm lời nói, cũng chỉ có thể làm nhiều chút chuyện bí ối. Nhưng loại chuyện này, hắn Húc Ngang không muốn đi làm, cũng không thể làm. Bởi vì nếu như sự tình thất bại lời nói, hậu quả kia đối với Vạn Bảo Lâu mà nói, khá là nghiêm trọng.

Bởi vì loại chuyện này truyền đi, đối với Vạn Giang Thương Hội mà nói, là đối với (đúng) uy tín đã kích, làm người không cần phải quá tuyệt, hưởng chi, hẳn chẳng qua là làm hạ nhân.

Mà Ngô Hoàng cũng không lo lắng cho mình sẽ đưa tới họa sát thân, bởi vì hữu Thạch Châu không gian tồn tại, không đánh lại vẫn không thể chạy sao?

"Húc Ngang đại ca, ta đây liền cáo từ, ngày mai ta mang theo vật liệu lại tới tìm người nói chuyện hợp tác chi tiết. Gốc cây này sâm có tuổi, người trước giúp ta bảo quản!"

Hiện thế giờ cùng vì giới như thế, đồng dạng là một ngày 24h, mười hai canh giờ. Hiện thế là lúc ban ngày sau khi, vì giới cũng là ban ngày.

Cáo từ Húc Ngang, Ngô Hoàng liền ở Sơ Nguyên Trấn trong hồi thăm đá lớn hoang dã bên kia vài toà bỏ hoang đại trạch viện chủ nhân đến, kia vài toà đại trạch viện bên cạnh cũng không có bất kỳ nhà ở, Ngô Hoàng nghĩ, nơi đó là dùng để cất giữ gạo cùng Tuyết Bích cùng với Apple cùng Lê tốt nhất phương.

Không bao lâu, Ngô Hoàng muốn hỏi thăm đến, kia vài toà đại trạch viện chủ nhân,

Đã sớm dời đến Thanh Lam thành ở, muốn tìm bọn hắn, phải đi Thanh Lam thành.

Sau khi lấy được tin tức này, Ngô Hoàng đánh liền tiêu tìm đại người chủ nhà ý nghĩ, trực tiếp trở lại hiện thế, chuẩn bị khởi gạo cùng Tuyết Bích cùng với Apple tới.

Sở dĩ chỉ tuyển này ba loại, Ngô Hoàng thì không muốn làm quá mức kinh thế hãi tục, dù sao, loại cực lớn gạo cùng Apple ở vì giới xuất hiện, cũng đã thật nghe rộn cả người, hơn nữa khác ví dụ như thơm tho tiêu, quả dưa nào, kia không chỉ biết hủ được rất nhiều người, càng sẽ đưa tới không cần thiết phiền toái, đúng như Húc Ngang theo như lời như vậy, dù sao vì lợi ích, có vài người là có thể sẽ không từ thủ đoạn nào.

Về phần Tuyết Bích, vẫn còn coi là khá tốt, tất lại có thể vô si thuyết là mình tự chế, nhân gia cũng không thể tránh được không phải là!

Không địa, chứa những thứ này túi cùng thùng, liền cần cẩn thận cân nhắc một chút. Dùng bình thủy tinh hoặc là bình nhựa, tựa hồ cũng không thích hợp, dù sao vì giới chi trung, thủy tinh là sa hoa vật phẩm, chỉ có Luyện Kim Sư mới có thể luyện chế, mà nhựa, vậy căn bản chính là không tồn tại một số thứ. Đây đây, nếu như không nghĩ đưa tới không cần thiết phiền toái lời nói, cũng chỉ có thể dùng thùng gỗ để chứa đựng. Nhưng là, thùng gỗ vẫn không thể quá lớn, hơn nữa còn đến bị kín mạnh, thật có chút hơi khó a!

Bất quá rất nhanh, Ngô Hoàng liền nghĩ đến hũ sành, hũ sành cũng không phải là vật hi hữu, hơn nữa cũng có thể nấu. Về phần gạo, liền không cần phiền toái như vậy.

Về phần vì giới những người đó, có phải hay không sẽ cầm Apple hoặc Lê chết tiết làm mầm mống, Ngô Hoàng không có chút nào quan tâm. Bởi vì, thụ Thiên Địa Quy Tắc có hạn, các loại (chờ) cây táo hoặc là cây lê có thể kết ra quả từ thời điểm, mọc ra trái cây, tuyệt đối là vì giới cái loại này Tiểu Bất Điểm Apple.

Sở một cái trong túi chỉ còn lại mấy mươi đồng tiền, Ngô Hoàng có chút buồn rầu nhũn mày, mua thêm nữa mười mấy tiểu hũ sành lời nói, như vậy chính mình ngày mai sẽ chỉ có thể uống nước sôi độ nhạt. Suy nghĩ một chút, Ngô Hoàng chỉ có đi tìm chính mình lúc trước ngồi cùng bàn kiêm bạn tốt Cừu Chí vay tiền đi.

Cừu Chí là người mập mạp, phụ mẫu đều là cái công chức, cha vốn là Thanh Dương Huyện Huyện ủy thư ký, nhưng là kỳ nghỉ hè thời điểm điều chỉnh đến Thiên Môn thành phố, Cừu Bàn Tử cũng chỉ đành dời đi trận địa. Thiếu Cừu Bàn Tử ở bên người chỗ dựa, Ngô Hoàng thời gian quả thực không tốt lắm. Nếu là ở lúc trước, Lý Quý Sâm nào dám như vậy ngay trước mọi người niệm tình hân thư tình làm nhục hắn, La Tú Tú làm sao nếu kêu lên cái kia Thôn Ca đi sửa chữa hắn.

Đương nhiên, lấy Cừu Bàn Tử nghĩa khí, Ngô Hoàng nếu là đem chuyện này nói cho Cừu Bàn Tử lời nói, phỏng chừng Cừu Bàn Tử sẽ trở về báo thù cho hắn. Nhưng bây giờ, Ngô Hoàng đã không muốn để cho Cừu Bàn Tử báo thù cho hắn, chính mình thủ dĩ nhiên muốn chính mình báo cáo tài sản khoái.

Trên thực tế, Cừu Bàn Tử tuy là nha nội, nhưng cũng không phải cái 'Hợp cách' nha nội, hẳn cái này nha nội rất khiêm tốn, chưa bao giờ khi dễ học sinh phổ thông, cùng Ngô Hoàng cái này bình thường quần áo không chú trọng, trừ cũ kỹ quần jean chính là đồng phục học sinh quê mùa ngồi cùng bàn lại còn có thể trở thành bạn tốt, quả thực nhường bạn học cùng lớp rơi nhất địa mắt kính.

Nhưng thế sự luôn là khó liệu như vậy, Ngô Hoàng cùng vị này nha nội thành bạn tốt! Đáng tiếc, Cừu Bàn Tử cùng Ngô Hoàng ngồi cùng bàn hai năm sau, hay lại là đi.

Đi ở trên đường, nghe bên cạnh quán ăn nhỏ trong bay ra mùi thơm, Ngô Hoàng lại cảm thấy đói bụng.

Ăn một chén phan diện, Ngô Hoàng vẫn cảm thấy đói, hẳn lại ăn một chén, phát hiện mình lượng cơm so với hôm qua gia tăng không ít.

Ngô Hoàng cười khổ sờ bụng, chính cần tiền thời điểm, ngay cả lượng cơm đều gia tăng, thật sự là thêm phiền a!

"Ồ? Ngô Hoàng!" Trên đường đụng phải nhất người bạn học, người bạn học kia kêu, cười nói: "Hôm nay người thế nào cùng một nương môn tựa như bôi khỏi phấn tới?"

Ngô Hoàng lật lên Bạch Nhãn, sờ một cái hai gò má, cảm giác có chút bất đắc dĩ, ai gọi mình biến hóa thật rất lớn a!

"Cáo! Ngươi da thịt thế nào trở nên cùng một nương môn tựa như? Nhìn thật muốn kháp bấm một cái a! Ha ha "

"Đừng làm rộn, ta muốn đi gọi điện thoại!" Ngô Hoàng đẩy ra bạn học kia đưa tới tay đao.

"Ta cáo! Xuất thủ nặng như vậy!" Bạn học kia xoa xoa mu bàn tay, lại cười nói: "Đề cho ta kháp bấm một cái, ta cho ngươi mượn điện thoại di động đánh, như thế nào đây? Không muốn nhỏ mọn như vậy mà!" Hiện ở cấp ba sinh, không có điện thoại di động đã không nhiều, mà Ngô Hoàng, chính là vô cơ loại một thành viên.

"Cút đi! Ta cũng không phải là nữ sinh, cũng không làm chuyện gay!" Ngô Hoàng hùng hùng hổ hổ rời đi. Nhưng là đột nhiên, hần đột nhiên thông suốt, bồi phản!

Hắn không khỏi trầm nghĩ: Nếu bồi phản có thể trắng đẹp, kia bồi điểm màu xám lời nói, không phải có thể đem mình này trắng nõn nà da thịt cho che vung tới? Sau đó sẽ chậm chậm từng điểm từng điểm đem màu xám lượng hạ xuống, cứ như vậy, không liền có thể lấy từ từ lừa dối vượt qua kiểm tra sao?

Càng muốn, Ngô Hoàng càng cảm giác mình liền là một thiên tài, đặc biệt là nghĩ đến trước ở vi giới Vạn Bảo Lâu trông được đến, có thật nhiều Thảo Dược dịch xúc trên người, không chỉ có thay đổi màu da tác dụng, còn có thể sử chính mình miễn trừ con muỗi đốt, thật sự là nhất cử lưỡng tiện a!

Nghĩ đến chỗ này, hắn liền hào hứng chạy đi gọi điện thoại. "Mập mập, là ta!" Đa thông Cửu Chí điện thoại, Ngô Hoàng liền kêu.

"Tiểu Hoàng Tử, rốt cuộc chịu gọi điện thoại cho ta a!" Cửu Bàn Tử lười biếng thanh âm từ trong loa truyền tới, "Sớm biết ta hần trước khi đi đưa ngươi một bộ điện thoại di động, đỡ cho ta nghĩ tìm người chia sẻ một chút ta vui sướng thì cũng không tìm tới nhân, thật sự là thất sách a! Như thế nào đây? Gần đây trải qua như thế nào? Có phải hay không hữu tin tức tốt gì phải nói cho ta biết? Có phải hay không bắt lại Thủy Nhược Gia cây kia trong veo rau xanh?"

"A! Không phải nói nàng, đề nàng liền nổi giận trong bụng. Tính, chuyện này hồi đầu lại nói cho ngươi, ta hôm nay là tìm ngươi cầu cứu đến, ta nhanh chết đói!"

"Khảo! Này còn chưa tới cuối tháng đây! Ngươi liền túng quẫn! Có phải hay không đi ngâm khác nữ!"

"Ngâm cái rắm nữ! Ngươi biết ta không có nhiều tuyến người thích, thành tích học tập không lớn trích (dạng), nhân duyên lại không tốt, miệng lại không tha người, trừ mập mập ngươi, ta bây giờ ngay cả một mớ miệng vay tiền nhân cũng không tìm tới!"

"Ngươi cũng biết chính ngươi hữu nhiều như vậy tật xấu a! Ha ha được rồi! Muốn bao nhiêu? Một ngàn không có, năm trăm tạm được!"

"Vậy thì năm trăm đi! Tháng sau trả lại ngươi!"

"Ha ha, trước không nóng này hoàn, ta còn không biết tiểu tử ngươi, thu không đủ chi, đỡ cho hoàn lại mượn!"

"Cáp, có vay có trả, mượn nữa không khó mà!"

"Ngươi không kiêm phiền ta còn kiêm phiền tới đây!"

"Được rồi! Kia trước như vậy, tài khoản ngươi biết."

"Khảo! Vay tiền đều là đại gia a! Ngay cả nói chuyện cũng lười phải nói với ta đúng không!"

"Đại gia, hiện ở bên cạnh rất nhiều người giống như nhìn hầu tử tựa như nhìn ta, mà, chẳng lẽ vay tiền rất mất mặt sao?"

"Ách! Không thể nào! Vay tiền rất bình thường a! Ngươi sẽ không thật biến thành hầu tử đi! Cáp "

Cúp điện thoại, Ngô Hoàng đang muốn lòng bàn chân mặt du lưu chi đại cát thời điểm, sau lưng truyền tới một tiếng hừ lạnh, "Ngô Hoàng đồng học, ngươi không phải là đau bụng đến hạ không giường sao? Thế nào? Nhưng bây giờ linh hoạt giống như con khỉ tựa như?"

Nghe được cái này thanh âm, Ngô Hoàng phảng phất giống như bị thi Định Thân chú như thế, thân thể cương ở nơi đó. Đã lâu, hần mới thốt ra so với khóc còn khó coi hơn mặt mày vui vẻ, xoay người lại, chề cười nói: "Bạch, Bạch lão sư, thật, thật là tẩu xảo a! Ngươi cũng tới gọi điện thoại sao?"

Chương 6: Khởi khởi phục phục

Chờ Ngô Hoàng xoay người lại, mới nhìn thấy, sau lưng Bạch Nhan Tổ cách đó không xa, cái đó trước trên chọc hần, muốn sờ hần mặt người nam sinh kia chính nhất mặt đặc ý lắc trong tay hần điện thoại di động, phảng phất đang nói, thấy không, ta một cú điện thoại, liền đem Bạch lão sư cho triệu hoán tới, là ta làm, chính là ta!

Một cú điện thoại đem Bạch Nhan Tổ triệu hoán tới, hần còn không có lớn như vậy mặt mũi, chỉ bất quá Bạch Nhan Tổ đang ở phụ cận, thuận đường tới mà thôi. Trước nghe được nam sinh kia ở trong điện thoại đầu thuyết Ngô Hoàng căn bản không có bệnh, xin nghỉ bệnh là giả, năng hoàn không thể nào tin được, không có nghĩ tới tới nhìn một cái, nguyên lai tất cả đều là thật.

Thân là một cái dạy hộ lão sư kiêm chủ nhiệm lớp, đây không phải là ở trong lớp, nếu như nàng nguyên ý lời nói, nhắm một mắt mờ một mắt liền đi qua. Nhưng là, Bạch Nhan Tổ lại không làm được như vậy không nhìn chính mình học sinh như vậy cả những học tập thái độ. Hưởng chi, bây giờ đã là lớp 12, chỉ có một năm thời gian học tập, tiếp tục như vậy nữa lời nói, người học sinh này tiền đồ khả năng cứ như vậy hủy. Tuy nói đi học không phải là đường ra duy nhất, nhưng tuyệt đối là nhất nhanh gọn, trực tiếp nhất nhất điều.

Thấy bên cạnh người đi đường kỳ quái nhìn của bọn hần, Bạch Nhan Tổ hít sâu một cái, đạo: "Theo ta đi, chúng ta vừa đi vừa nói!"

Ngô Hoàng tròn mắt xa xa cái đó cười trên nỗi đau của người khác đồng học liếc mắt, sau đó giống như cô vợ nhỏ tựa như cùng sau lưng Bạch Nhan Tổ, "Bạch lão sư, ta ta "

"Ngô Hoàng đồng học, ngươi có biết hay không, ngươi đây là đang hư mất chính ngươi tiền đồ?" Bạch Nhan Tổ thở dài, nói với Ngô Hoàng khởi đạo lý lớn.

Những đạo lý lớn này, Ngô Hoàng nghe lỗ tai đều khởi kén, nhưng lúc này, cũng chỉ có thể kiên trì đến cùng tiếp tục nghe tiếp, cũng ngoan ngoãn trả lời, "Ta biết!"

"Nếu biết, vì sao còn phải lừa dối lão sư, lừa dối cha mẹ ngươi? Cha mẹ ngươi tan tành khổ khổ đưa ngươi đi học, chẳng lẽ sẽ muốn thấy được con mình ở trong trường học trừ cúp của ra, lại không cái gì kiến thực?" Bạch Nhan Tổ nhủ đôi mi thanh tú lại.

"Thật xin lỗi Bạch lão sư, ta sau này sẽ không!" Ngô Hoàng ngoan ngoãn trả lời.

"Ừ, vậy thì tốt!"

Ngay tại hai người vừa nói thời điểm, một chiếc phi thường hoa lệ màu đỏ Ferrari xuất hiện ở hai người trước mặt, cửa xe đẩy ra, từ trong xe đi cái kẻ tiếp tuổi tác ở hai mươi lăm hai mươi sáu thất này ta hữu tuổi trẻ. Tuổi trẻ trên tóc đánh keo xịt tóc, trên người phun nồng nặc Cổ Long Thủy, nhất tịch màu trắng âu phục thêm màu trắng giày da, tay nâng một bó Hỏa Hồng Mân Côi hoa, lấy phi thường lạp phong tiêu sái tư thái, xuất hiện ở Ngô Hoàng cùng Bạch Nhan Tổ trước mặt hai người.

"Tổ Tổ, có thể ở chỗ này gặp ngươi, chúng ta thật là có duyên, tặng cho ngươi, Hi Vọng ngươi sẽ thích!" Tuổi trẻ đem hoa tươi đưa tới Bạch Nhan Tổ trước mặt, lộ ra một cái đủ để mê đảo ngàn vạn thiếu nữ thức mím cười nói.

Ngô Hoàng nhìn ra được, người thanh niên này hần là đang đeo đuôi Bạch Nhan Tổ, hơn nữa, nhìn hai người bọn họ một cái anh tuấn, một cái xinh đẹp, ngược lại thật xứng đôi.

Đáng tiếc, Bạch Nhan Tổ lại không có nhận lấy hoa tươi, mà là lắc đầu nói: "Xin lỗi, ta không thích hoa!"

Nàng lời nói, nhưng Ngô Hoàng có chút kinh ngạc. Bởi vì nàng không phải nói 'Không thích hoa hồng'. Mà là thuyết 'Không thích hoa '. Nói rõ nàng đối với (đúng) người trẻ tuổi này, cũng không có hảo cảm gì. Xem ra, chuyện tình cảm, còn thật là khó khăn thuyết a! Ngô Hoàng không khỏi cảm khái, đầu năm nay, lái một chiếc lạp phong Ferrari, hơn nữa nhân dáng dấp còn anh tuấn tiêu sái, nếu muốn câu muội tử, đây còn không phải là móc một cái một cái chuẩn? Không nghĩ tới Bạch lão sư cứ như vậy cho cự tuyệt.

Lúc này, Ngô Hoàng giống như nhất cá lộ nhân giáp, ngây ngốc nhìn của bọn hần. Mà thanh niên kia, vừa làm Ngô Hoàng là một người qua đường, ngay cả nhãn quang đều lười đến quét qua hần.

"Nếu không thích, vậy cho dù. Đối với (đúng) Tổ Tổ, qua mấy ngày chính là ngươi gia gia bảy mươi đại thọ, ngươi không phải là luôn muốn thối lại một cây trăm năm nhân sâm núi chúc lão nhân gia ông ta sống lâu trăm tuổi sao? Mặc dù bây giờ trăm năm sâm có tuổi rất khó tìm, nhưng ta còn là hoa hai triệu tìm tới một gốc gần trăm năm sâm có tuổi, ngươi xem một chút!"

Tuổi trẻ vừa nói, từ xa chỗ ngồi kế bên tài xế kéo ra một cái hình chữ nhật Cẩm nhĩ, bắt được Bạch Nhan Tổ mặt chuẩn bị trước hiện bảo một phen.

Mở ra hộp đồng dài hạn một thước hộp gấm, là có thể thấy bên trong nằm ngang một nhánh nhiều nếp nhăn sâm có tuổi, tổ tu căn căn (cái) sửa sang lại đến thật chỉnh tề.

Mà thấy gốc cây này sâm có tuổi, Bạch Nhan Tổ thần sắc hiển nhiên xuất hiện một ít biến hóa, trong con ngươi quán quít thần sắc lóe lên một cái rồi biến mất, đạo: "Xài bao nhiêu tiền, số thẻ cho ta, ta gọi cho người, tính ta thiếu người nhất phần nhân tình!" Nhìn nàng như vậy thần sắc, tựa hồ không thích đáng hai triệu là tiền tựa như.

"Tổ Tổ, giữa chúng ta, yêu cầu coi là rõ ràng như vậy sao?" Tuổi trẻ cười khổ nói: "Chờ người thực tập kết thúc, chúng ta liền muốn sắp xếp lễ đính hôn, chẳng lẽ lúc này, nhưng ta với người đưa cho lão gia tử nhất phần tâm ý cơ hội cũng không chịu cho ta không?"

"Đừng tại học trò ta trước mặt thuyết những chuyện này!" Bạch Nhan Tổ hiển nhiên phi thường phản cảm nhắc tới 'Đính hôn' chuyện này.

Mà lúc này, Ngô Hoàng hoàn ở vào dịp thời ở giữa. Trăm năm sâm có tuổi, hơn 2 triệu, này đây là số tiền lớn a! Chính mình còn đang là xử lý như thế nào vì giới buôi cây kia sâm có tuổi mà buồn phiền đây! Không nghĩ tới, Bạch lão sư lại có như vậy yêu cầu, hơn nữa cũng trả nổi phần kia tiền, thật sự là ông trời làm mê a!

Chẳng qua là Ngô Hoàng mới vừa cao hứng xong, liền biết rõ mình cao hứng hụt, vì giới trong lấy ra đồ vật, cũng sẽ không trở nên lớn, ở vì giới là trăm năm sâm có tuổi, có thể cầm đến hiện thế đến, vậy cùng mười năm phần Sơn Tham có gì khác biệt? Thật sự là cao hứng hụt nha! Không biết vì giới Vạn Bảo Lâu trong có hay không ngàn năm sâm có tuổi?

Ngay tại Ngô Hoàng suy nghĩ lung tung đang lúc, tuổi trẻ hướng Ngô Hoàng nhìn, mỉm cười nói: "Vị bạn học này, có thể làm phiền người cho ta với người lão sư nhất điểm tư nhân không gian sao?"

Mặc dù hần là đang mỉm cười, nhưng Ngô Hoàng hiển nhiên từ thần sắc hần trông được đến một tia không kiên nhẫn, phảng phất đang nói, tiểu tử, người lại không thể thức thời một chút, không thấy chúng ta ở nói yêu thương sao? Gây trở ngại nhân gia nói yêu thương, đúng là thật chướng mắt, kia đôi tình nhân không hận làm kỳ đã cần mũi a! Suy bụng ta ra bụng người, Ngô Hoàng ngược lại thật hiểu.

Chẳng qua là khi hần đang chuẩn bị cùng Bạch Nhan Tổ cáo từ thời điểm, Bạch Nhan Tổ đã thuyết, "Chờ một chút, ta còn có việc không nói cho người xong đâu! Tôn Thiên Tổn, người đi trước đi! Hồi đầu lại nói cho người, ta bây giờ phải cùng ta học sinh nói một chút học tập thượng sự tình, xin lỗi!"

Lại đàm học tập thượng sự tình! Ngô Hoàng đau khổ gương mặt, bắt đắ dĩ thờ dài. Không nghĩ tới, một bên Bạch Nhan Tổ nhìn hần này một nhòai hình dạng, chân mày liền nhíu lại, không vui nói: "Thế nào? Có phải hay không nghĩ nói chuyện với lão sư rất không nhện được?"

"Không, không, nào có sự! Ta đây không phải là khiêm tốn lắng nghe ngài dạy bảo mà!" Ngô Hoàng vẻ mặt nghiêm, lộ ra một bộ khiêm tốn thụ giáo bộ dáng.

Mà một bên anh hùng tiêu sái tuổi trẻ Tôn Thiên Tổn, khi nhìn đến Bạch Nhan Tổ bộ dáng này thì, cũng cùng Ngô Hoàng như thế, bắt đắ dĩ thờ dài, xoay người xa. Nhưng ở trước khi đi, lại trừng Ngô Hoàng liếc mắt, phảng phất đang trách Ngô Hoàng không có ánh mắt, làm phiền hần tán gái Đại Kế.

Ngô Hoàng là là phi thường vô tội nháy mắt mấy cái, đã biết là chiêu ai chọc ai? Thật sự là nằm cũng trúng thương a! Hần căn bản không biết, cũng bởi vì hần bây giờ trở nên cùng một mặt trắng nhò tựa như, Tôn Thiên Tổn chính mình tình trường thất ý, hiển nhiên là nghĩ hữu Ngô Hoàng tên mặt trắng nhò này ở một bên duyên cớ.

Nhìn Tôn Thiên Tổn xe rời đi, Bạch Nhan Tổ xoay người đối với (đúng) Ngô Hoàng đạo: "Vừa mới phát sinh sự tình, không cho phép người truyền đi! Còn nữa, buổi chiều nhớ đi học!"

"Lão sư, ta mời là nghỉ một ngày!"

"Thế nào? Người hoàn dự định cùng lão sư trả giá?" Bạch Nhan Tổ thiếu chút nữa bị Ngô Hoàng lời nói cho tức điên.

"Không không, làm sao có thể chứ! Chẳng qua là, ta mới vừa rồi nghe Bạch lão sư muốn thối lại một gốc trăm năm sâm có tuổi"

"Đây là lão sư chuyện riêng!"

"Ta biết a! Ta chỉ là muốn hỏi một chút, nếu như là một gốc mười năm phần Sơn Tham, có thể bán bao nhiêu tiền đâu?"

"Đầu năm nay, nhân sâm núi càng ngày càng hiếm hoi, coi như là một gốc mười năm phần, cũng có thể bán cái mười mấy hai trăm ngàn. Được, người một đệ tử, hỏi những chuyện này làm gì! Nhớ xé chiều đi giờ học!"

"Ồ! Ta sẽ!"

Cáo từ Bạch Nhan Tổ, Ngô Hoàng liền suy nghĩ, xem ra cầm vì giới đồ vật đi ra bán, quả thật không bao nhiêu tiền a! Vốn là trăm năm phần sâm có tuổi, mang lấy ra tại thế nhân trong mắt thì trở thành mười năm phần, giá tiền này lập tức ngã thập bội hơn, giá tiền này, thật sự là quá tiện!

Càng muốn, Ngô Hoàng càng thấy được đáng tiếc!

Nhưng cẩn thận tính sổ một chút, Ngô Hoàng lại vui vẻ. Trăm năm phần sâm có tuổi, vì giới một gốc cũng liền một ngàn kim tệ, đổi thành Ngân Tệ, đó chính là mười ngàn cái ngân tệ, cũng chính là mười ngàn quả táo mà thôi. Mười ngàn quả táo, tối đa cũng chính là vạn thanh đồng tiền a. Dùng vạn thanh đồng tiền hoán mười mấy hai trăm ngàn, có cái gì tiền so với cái này tiền tốt hơn kém? Thật là cùng cướp không khác nhau gì cả a!

Đi ngân hàng tra sổ sách, quả nhiên, lúc này Cửu Bàn Tử đã đem năm trăm đồng tiền đánh tới hần trên thẻ. Ngô Hoàng lấy tiền, ngựa không ngừng vó

câu đi mua hũ sành cùng với Tuyết Bích. Cuộc sống tốt đẹp đem đôi với hần vầy tay, Ngô Hoàng mồ hôi chảy mặt đầy, đổ mồ hôi như mưa đều chịu đựng gian nan.

Nhưng là, khi hần biết tiểu hũ sành giá cả sau, rõ ràng sưng sốt. Bởi vì, lựa chọn ba năm đồng tiền một cái tiểu hũ sành để chứa đựng Tuyết Bích, căn bản là thiếp vốn mua bán.

Làm sao đây? Ngô Hoàng lại buồn rầu!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Giao dịch chuẩn bị

Biện pháp, luôn là nhân nghĩ ra được, nghĩ (muốn) sau một hồi lâu, Ngô Hoàng đột nhiên phục hồi tinh thần lại, ở vị giới trong, không giống nhau hữu cao cô nửa người vui vẻ lon lon sao? Như vậy vui vẻ lon lon, nhất định sẽ so với hiện thế hơi rẻ đi! Hơn nữa, Ngô Hoàng còn nghĩ tới đá lớn hoang dã nơi đó mấy tòa nhà cũ, nơi đó hần đi xem qua, bên trong còn để lại qua một số người gia không có dọn đi bình sử cùng vạc rượu loại gia đình dụng cụ, những thứ này không vận dụng, để không phải là lãng phí sao?

Đương nhiên, Ngô Hoàng cũng nghĩ tới dùng Ngân Tệ trực tiếp đổi tiền, nhưng xuất ra những Ngân Tệ đó nhìn một cái, Ngô Hoàng chỉ lắc đầu. Như vậy nhỏ xíu Ngân Tệ, trực tiếp cầm đi đổi tiền căn bản hoàn không được bao nhiêu tiền tới.

Hơn nữa, làm như vậy vẫn còn tương đối lãng phí, bởi vì vì một cái quả táo một ngân tệ, lại dùng Ngân Tệ để đổi sâm có tuổi lời nói, quay đầu sở kiếm được tiền có thể là một bằng mười mấy tỷ lệ, nhưng trực tiếp bán lấy tiền lời nói, chỉ có 1-0 điểm ba bốn năm tá hữu tỷ lệ, hiển nhiên là lỗ lớn.

Này đây, Ngô Hoàng cảm giác mình hay lại là một mỗi một ít, lấy Ngân Tệ hoán vị giới vật, lấy thêm hiện thế đến, mới là có thể được nhất phương án.

Một lần nữa đề sáu bình loại cực lớn Tuyết Bích, Ngô Hoàng chui vào không người hẻm nhỏ, đem Tuyết Bích thả vào Thạch Châu không gian, sau đó trở lại chỗ ở.

Ngô Hoàng trở lại chỗ ở, đã là một giờ chiều tà hữu. Mà hần mới vừa hồi nhà trọ, cách vách nữ hài cứ tới đây gõ cửa.

Cách vách nữ hài tên là Tô Minh Liên, cùng Ngô Hoàng như thế, cũng là học sinh lớp mười hai, tướng mạo bình thường, làm người ngược lại là vô cùng ôn nhu đơn hậu, lấy giúp người làm niềm vui.

"Ngô Hoàng! Người bệnh không có sao chứ!" Cô gái này tin tưởng Ngô Hoàng viết ở giấy xin nghỉ thượng lời nói dối, hoàn mặt đầy quan tâm hỏi hần, "Ồ! Người mặt thật giống như có chút biến hóa đây!" Nàng cũng nhìn ra, mang trên mặt kỳ quái, nhưng rất nhanh nhẹn vừa ngượng ngừng cúi đầu, nàng nghĩ hiện tại Ngô Hoàng đặc biệt đẹp đẽ.

Chẳng qua là nghĩ tới cái này ý nghĩ, sẽ để cho nàng có chút thẹn đến muốn chui xuống đất.

Ngô Hoàng lúng túng cười cười, đạo: "Có thể là ngày hôm qua ăn xấu bụng, này kéo a kéo, liền đem trong bụng Độc Tố đều cho loại bỏ!"

"Ồ! Không việc gì liền có thể, ta đây đi trước!" Tô Minh Liên nhanh lên xoay người cúi đầu rời đi.

Nhìn cái này Dịch thẹn thùng nữ hài rời đi, Ngô Hoàng cười cười, khóa trái cửa sổ, tiến vào vị giới.

Ngô Hoàng ở đá lớn hoang dã xuất hiện, sau đó tiến vào kia vài tòa nhà cướp đoạt một phen, tổng cộng nhảy ra mười lăm mười phân cao 'Vạc nước'. Còn có bốn mươi năm mươi cái đến một cái 5 cm cao 'Hũ sành'. Mặc dù chỉ có mười phân cao hoặc là 4, 5 centimet cao, nhưng là ở vị giới, lại đã coi như là thật lớn.

Đem các loại chai chai lọ lọ thu sau, Ngô Hoàng từ Thạch Châu không gian truyền tới Sơ Nguyên Trấn, ở trên tìm khôi hũ sành tới. Nửa giờ sau, hần hoa hai mươi Ngân Tệ, mua hai mươi 'Một người cao' phong bế tính thùng gỗ. Những thứ này thùng gỗ, ở vị giới, vốn chính là cho một nhiều chút tửu lâu dùng để chờ rượu dùng.

Trong thùng gỗ, dùng không độc nhựa cây đồ bôi sau phơi khô, dùng để phòng lậu phòng nhục chí. Những thứ này một người cao thùng gỗ, đủ để bỏ vào năm mươi vi cân Thủy, cũng chính là hiện thế trung năm cân Thủy. Dùng để chở Tuyết Bích lời nói, mới vừa để dàng trang bị một chai loại cực lớn nhị. 5L Tuyết Bích.

Tìm người đem các loại thùng gỗ đưa đến đá lớn hoang dã, Ngô Hoàng lại hoa hai cái ngân tệ, bây giờ, trên người hắn chỉ còn lại bát cái ngân tệ.

Hắn nhìn thời gian một chút, đã hai giờ chiều tà hữu, dứt khoát lại không đi học, cầm lên cây chổi, ở trong đó một tòa Hoang trạch trong buồng quét lên tới.

Nửa giờ sau, hắn trở lại hiện thế, đem Hoang bên trong nhà thu lại chai chai lọ lọ thanh tẩy một phen, sau đó lại chạy ra ngoài đại mưa.

Chờ mưa hết trở lại, đã là bốn giờ chiều tà hữu. Lúc này, trên người hắn hơn năm trăm đồng tiền, đã chỉ còn lại không tới hai trăm khối. Năm chứa mười cân gạo mua hai túi, hoa hai trăm, Tuyết Bích lại mua mười bảy bình, tiền tiền hậu hậu cộng lại vừa lúc là hai mươi lăm bình, đi hắn hơn 100, hơn nữa hắn lại mua mười cân Apple. Ngày đây, hắn nhanh lên thu tay lại, trang bị giữ lại một ít đồ nhật, nếu không bên này mới vừa mượn, bên kia lại không, đến lúc đó rồi đến kia mượn đi!

Cái vấn đề này, nhưng Ngô Hoàng ý thức được một cái so sánh vấn đề nghiêm trọng. Thạch Châu trong không gian nhiều như vậy vật liệu, khẳng định mua không một ngàn kim tệ, đến lúc đó buổi cây kia trăm năm sâm có tuổi giá tiền vẫn không cách nào giải quyết, mà cạnh mình lại nhập vào nhiều như vậy, đến lúc đó làm sao bây giờ?

Hiển nhiên, hắn không thể đem ánh mắt một mực đặt ở buổi cây kia sâm có tuổi trên người, nếu không lời nói, chỉ có thể càng lún càng sâu.

Nghĩ (muốn) thỏa sau, Ngô Hoàng một lần nữa tiến vào Thạch Châu không gian, đem Tuyết Bích rót vào từng con từng con thùng gỗ còn có hũ sành chi trung, bởi vì hũ sành phong bế tính không được, Ngô Hoàng có chút bận tâm Tuyết Bích khí chạy mất sau, còn có thể là Tuyết Bích sao? Vì vậy hắn lại tìm đến giấy dán, đem hũ sành khẩu phong bế, có thể phong bế bao nhiêu khí tính bao nhiêu đi!

Chuẩn bị xong hết thấy sau, hắn mới từ Thạch Châu trong không gian đi ra, sau đó chạy đến dưới lầu tiệm bán thức ăn nhanh trong đi ăn cơm tối.

Lúc này hắn, có chút không kịp chờ đợi cảm giác, luôn nghĩ, ngày mai đến nhanh một chút, sau đó cùng Vạn Giang Thương Hội làm ăn, kiếm người làm sinh thùng tiền thứ nhất.

Dùng qua bữa ăn tối, Ngô Hoàng trở lại chỗ ở, vốn là chuẩn bị nhìn một hồi thư, nhưng khi hắn cầm sách lên vốn thì, cảm giác tinh thần so với ngày thường càng không chịu nổi, căn bản không tâm tư nhìn, hắn tâm sớm bay đến vi giới đi. Dứt khoát, hắn vứt bỏ quyển sách, khóa lại cửa sổ, lách mình tiến vào vi giới, ở Sơ Nguyên Trần đi lang thang đứng lên.

Hắn nghĩ, trừ nhân sâm những dược liệu này ra, chính mình hắn lại tìm một ít gì đó bắt được hiện thế đi bán. Thật trực tiếp cầm Ngân Tệ đi bán, hay lại là quá thua thiệt.

Đi dạo đã lâu, hắn đi vào một nhà nhật dụng Bách Hóa cửa hàng đạo cụ, ở trong điểm, Ngô Hoàng thấy rất nhiều nắm giữ Ma Pháp Nguyên Tố đồ dùng thường ngày. Tỷ như ma pháp đèn chiếu sáng, ma pháp quạt gió, ma pháp tủ lạnh, ma pháp lò sưởi vân vân và vân vân. Ngô Hoàng nghĩ, vi giới các ma pháp sư trí tuệ, cũng là không thể khinh thường. Mặc dù bọn họ không có phát minh ra máy phát điện, nhưng là rất nhiều thứ, dùng ma pháp cũng giống vậy có thể thay thế 'Điện'.

Đáng tiếc, những thứ này, Ngô Hoàng không mua nổi, bắt được hiện thế trung cũng không có tác dụng gì, hơn nữa còn có thể sẽ khai ra phiền toái.

Hắn chỉ có thể cảm khái vi giới nhân trí tuệ giống vậy không thể lừa gạt!

Đi lang thang đã lâu, Ngô Hoàng nhìn tới nhìn lui, chính là không nhìn ra, có vật gì có thể bắt được hiện thế đi bán, bởi vì vi giới đồ vật, thể tích thật sự là quá nhỏ điếm. Dĩ nhiên, giống như đồ trang sức loại vật này, bắt được hiện thế đi, ngược lại là có thể trở thành vi khắc vi điêu này ít thứ dễ bán, nhưng là, những thứ này đồ trang sức cũng không rẻ a! Huống chi, những thứ này đồ trang sức, chỉ có thể miễn cưỡng coi là bỏ túi điêu khắc, bắt được hiện thế, có thể không thể ra tay còn là một vấn đề.

Ngô Hoàng có chút như đưa đám, hô khẩu khí, xuất cửa hàng, đi vào không người ngõ hẻm, trở lại hiện thế.

Sáng sớm ngày kế, Ngô Hoàng rút cuộc đành hoàng đi học, không đi nữa giờ học, phòng chừng Bạch Nhan Tố sẽ hướng hắn báo nổi.

Ngô Hoàng đi học trước, Tự Nhiên Kinh qua một phen Dịch Dung. Chính là dùng vi giới trung nào đó cây dịch làm thuốc nhuộm, tại chính mình lộ ra da thịt địa phương, dùng thuốc nhuộm thoa lên một tầng, nhưng mình xem tái nhợt trung mang theo một tia vàng khè, rất tốt ngăn cản một chút hiệu kỳ tâm cường nhân đối với hắn gương mặt tiến hành tìm tòi nghiên cứu.

Này đây, những người khác cũng không cảm thấy Ngô Hoàng có thay đổi gì. Chỉ bất quá, những người khác không cảm thấy kỳ quái, nhưng là La Tú Tú lại nghĩ vô cùng kỳ quái. Nàng rất rõ ràng nhớ, khuya ngày hôm trước, Ngô Hoàng ở những tên côn đồ kia xuất thủ hạ, đã sớm trọng thương bất tỉnh, hiện tại làm sao sẽ cùng một người không có chuyện gì như thế, còn có thể tốt bụng tới giờ học, trên mặt càng là ngay cả một chút vết thương cũng không nhìn ra được?"Chẳng lẽ Thôn ca thủ hạ tất cả đều len lén nương tay? Làm sao có thể?"

Ngay tại La Tú Tú tâm lý vạn phần kỳ quái thời điểm, vừa đi vào phòng học Ngô Hoàng, đã hướng nàng toét miệng cười lên, vẻ mặt nhìn đắc ý phi thường, giận đến La Tú Tú cắn răng nghiêng lợi, mày liễu đào thụ, không nhìn được nghĩ muốn đem quyển sách trong tay té được trên mặt hắn đi.

Thấy La Tú Tú cắn răng nghiêng lợi bộ dáng, Ngô Hoàng tâm lý hắc hắc cười lạnh, mới vừa rồi hắn căn bản là cố ý chọc giận nàng tức giận. Ngô Hoàng biết, La Tú Tú thấy hắn cái này phách lối hình dạng, tâm lý khẳng định rất khó chịu, nhất định sẽ kêu nữa Thôn Ca, những người đó tiếp tục tới tìm hắn dễ gây sự. Mà bây giờ hắn, đã không sợ cái kia Thôn Ca trở lại tìm phiền toái. Một quyển nhẹ nhàng thoái mái đánh ra hai ba trăm cân lực đạo, đủ cái kia Thôn Ca uống một bình.

Về phần Lý Quý Sâm, Ngô Hoàng nghĩ, chính mình chỉ có thể dùng âm chiêu đánh trả hấn. Lý Quý Sâm người này âm hiểm rất, ngay mặt một bộ, sau lưng một bộ, rất nhiều người đều bị hấn biểu tượng cho lừa dối, với hấn cứng đối cứng lời nói, Ngô Hoàng biết rõ mình nhất định sẽ thua thiệt.

Mà đang ở Ngô Hoàng tâm lý suy nghĩ những chuyện này thì, chủ nhiệm lớp Bạch Nhan Tổ đã gương mặt lạnh lùng đi vào lớp học, thẳng hướng Ngô Hoàng trừng đi, sau đó đem hấn nắm chặt đến đi lan. "Thuyết, tại sao lừa dối lão sư? Tại sao chiều hôm qua, tối ngày hôm qua cũng không có đi lên khóa?"

Ngô Hoàng nghĩ người mỹ nữ này chủ nhiệm lớp có chút đáng ghét, nhưng là, hấn vẫn không thể không cảm kích, vì vậy chỉ có bắt đắc dĩ nói: "Thật xin lỗi Bạch lão sư, bắt đầu từ ngày mai, ta nhất định ngày ngày đúng hạn giờ học, không cúp cua, không sớm muộn, không về sớm "

Thấy Ngô Hoàng kia một bộ heo chết không sợ khai thủy năng hình dạng, Bạch Nhan Tổ không có cách, lắc đầu nói: "Nhớ kỹ chính ngươi lời nói, trở về đi thôi!"

Ngô Hoàng cúi đầu xoay người, lưu chi đại cát, mà Bạch Nhan Tổ thấy hấn cái bộ dáng này, không khỏi lắc đầu, trẻ con không thể giáo, gỗ mục không điều khắc được a!

Thanh thần ổn định thượng hết buổi sáng khóa, sau khi tan học, Ngô Hoàng chạy như bay hồi nhà trọ, khóa trái cửa sổ, trực tiếp tiến vào vi giới Sơ Nguyên Trấn, chuẩn bị cùng Húc Ngang tiến hành giao dịch!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Thứ nhất thùng kim

Ngô Hoàng ngay cả cơm trưa cũng không kịp ăn, trực tiếp liền tiến vào vi giới đá lớn trong hoang dã kia vài toà Hoang trong nhà trong đó một tòa, sau đó đem Thạch Châu trong không gian gạo cùng giả trang tốt Tuyết Bích, cùng với Apple, tất cả đều từ Thạch Châu trong không gian dời ra ngoài, thả vào kia giữa hấn giữa quét dọn qua trong sương phòng.

Từ Thạch Châu trong không gian triệu hoán đồ vật đi ra, tương đối đơn giản, này đây, Ngô Hoàng ngược lại không phí khí lực gì. Hai túi gạo ở Thạch Châu bên trong không gian thì, cũng đã cắt túi đổ ra, lúc này chẳng qua là đem này rải rác gạo từ Thạch Châu trong không gian gọi ra, chất đồng ở trong sương phòng liền có thể.

Nhìn tòa kia giống như núi nhỏ gạo cùng bên cạnh hai mươi thùng gỗ cùng với mười mấy chai chai lọ lọ chứa Tuyết Bích, còn có giống vậy giống như núi nhỏ chất đồng Apple, Ngô Hoàng hơi cảm thấy đến có chút buồn cười, trước còn có thể tùy tiện di động hai túi gạo, nhưng là đôi một cảnh tượng, đôi một góc độ, này hai túi gạo ở trước mặt hấn đã giống như núi nhỏ không thể rung chuyển. Đồng thời, trong lòng của hấn cũng có một tí cảm giác thỏa mãn, một ngày cố gắng, cuối cùng hữu chút thành tích, bây giờ, là thời điểm đi gặp Húc Ngang.

Vạn Bảo Lâu trước đại môn, Húc Ngang có chút lo âu qua lại đi dạo, tản bộ tử, bởi vì qua ước hẹn thời gian, có thể là ngày hôm qua với hấn xưng huynh gọi đệ Ngô Hoàng, lại như cũ còn chưa có xuất hiện. Hấn nghĩ không lo lắng chính mình đem đi vào Kim Tề không cách nào cảm về, mà là bởi vì, hấn đã đem chuyện này bẩm báo cho Vạn Giang Thương Hội trú Sơ Nguyên Trấn Phân Hội quản sự Đạm Sĩ Phân Đạm quản sự, mà Đạm quản sự đối với (đúng) chuyện này cũng rất coi trọng, đặc biệt ở lại chờ đợi Ngô Hoàng đến.

Vốn là hẹn xong là sáng sớm hôm nay gặp mặt thương lượng hợp tác công việc, nhưng là bây giờ cũng sắp buổi trưa, hoàn không thấy bóng dáng. Chính mình tổn thất chuyện nhỏ, nếu là chộc cho Đạm quản sự tâm tình không vui, quay đầu ở tổng hội bên kia cho hấn phía trên một chút nhân được lời nói, vậy hấn đời này cũng chỉ có thể ở ở nơi này Sơ Nguyên Trấn phí thời gian năm tháng.

"Đạm quản sự, bây giờ đã là bữa trưa thời gian, ta nghĩ, người kia cũng sẽ không tới. Húc Ngang rõ ràng cho thấy thượng nhân của cái, nhân gia nói cái gì hấn liền tin tưởng nào, tính tình như vậy, ta thật lo lắng hấn có thể hay không bảo vệ tốt toàn bộ Sơ Nguyên Trấn Phân Hội."

Vạn Bảo Lâu hậu viện chính đường thượng, vóc người hơi mập, mặc cừu phục, đỡ lấy bụng bự người trung niên bên cạnh, một cái hai mươi tám hai mươi chín tuổi tuổi trẻ đối diện hấn góp lời đạo.

Đạm quản sự cau mày một cái, tiếp theo cười ha ha, đạo: "Không sao, chờ một chút!"

Thanh niên kia gật đầu một cái, đạo: "Kia quản sự, ta đến phía trước nhìn một chút có cần gì hỗ trợ."

"Ừ, đi đi!" Đạm quản sự khoát khoát tay, bụng lên bên cạnh mấy dâng trà Thủy, chậm rãi phẩm khẩu, nhắm mắt dưỡng thần.

Vạn Bảo Lâu trước đại môn, mới từ hậu đường đi ra tuổi trẻ thấy Húc Ngang đi tới đi lui, nhanh như trên chảo nóng con kiến, không khỏi lộ ra một tia cười trên nổi đau của người khác về mặt, ở Húc Ngang cạnh cười nhẹ nói: "Húc Ngang, ta xem, người kia thì sẽ không đến, hẳn chẳng qua là đùa bỡn người chơi đùa a!"

Húc Ngang có chút chán ghét quét mắt tuổi trẻ,

Lạnh rên một tiếng đạo, "Ta nghĩ, hẳn không có lừa dối ta lý do, hơn nữa ta nhìn ra được, người kia tuyệt đối sẽ không cảm chuyện này nói đùa ta. Hơn nữa, người cùng Đạm quán sự cũng ăn rồi cái loại này trái cây, xem qua cái loại này lương thực. Mặc dù cái loại này trái cây đối với tu hành giả không có trợ giúp gì, nhưng đối với những quý tộc kia các lão gia mà nói, tuyệt đối là một loại không tẻ hương thụ, cái loại này trái cây thanh đạm ngon miệng, thịt quả giòn non mọng nước, tin tưởng không có ai sẽ không thích. Chỉ cần chúng ta nắm giữ đường giây này, trong đó chỗ tốt, tin tưởng không cần ta giải thích thêm. Về phần cái loại này lương thực, so với phổ thông lương thực suốt đại thập bội có thừa, bây giờ đế quốc bắc phương đang ở gặp họa Hoang, nếu như chúng ta có đầy đủ nhiều loại này lương thực "

Húc Ngang còn chưa có nói xong, tuổi trẻ đã cười lạnh, "Húc Ngang, người nói ngược lại so với hát cũng còn khá nghe. Không sai, như lời người nói đều là thật tình. Nhưng là, người kia bây giờ đang ở thì sao? Hẳn không có đến, hẳn lừa dối người, hẳn đùa bỡn mọi người chúng ta, nhưng mọi người chúng ta bình lăng phí không hơn nửa ngày, ở chỗ này ngây ngốc chờ hẳn. Ta đã sớm nói, người không nên còn cần người trực giác đi xem một người, người trực giác đã phạm qua không chỉ một lần sai, chẳng lẽ người vẫn không thể lấy làm trả giá sao? Còn nữa, người tựa hồ quên người thân phận của mình, người chẳng qua là nhất hộ vệ đội trưởng mà thôi, về buồn bán sự tình, người không có quyền hỏi tới."

Tuổi trẻ về mặt khinh thường lắc đầu, cuối hoàn mang theo một loại hận thiết bất thành cương mùi vị, phảng phất hẳn là Húc Ngang trường bối tựa như.

Húc Ngang nghe tức giận, tức giận hừ đạo: "Ta không có quên thân phận của mình, ta một mực đem chính ta trở thành Vạn Giang Gia Tộc một phần tử. Ngược lại người, Hư Ngạo Dương, người khắp nơi nhắm vào ta, đem Vạn Giang Gia Tộc lợi ích chặn ngoài cửa, rốt cuộc là có ý gì? Chẳng lẽ người là 'Liên Sanh Thương Hội' phải tới thăm từ, ý ở phá hư chúng ta làm ăn, để cho Liên Sanh Thương Hội đến đúng lúc? Không nên quên, nơi này là Đạm quán sự thuyết tỉnh, người còn chưa có tư cách đối với ta vùng tay múa chân!"

"Người, người, người ăn nói bừa bãi, một bên nói vậy nói bậy! Ta đối với (đúng) Vạn Giang Gia Tộc trung thành cảnh cảnh, Nhật Nguyệt chứng giám, há là người vài ba lời có thể tùy tiện bêu xấu đến?" Hư Ngạo Dương bị Húc Ngang nói mặt đỏ tới mang tai, tức giận vô cùng mà cười, đạo: "Hào hào hảo! Ta ngược lại muốn nhìn một chút, người cái đó tiểu huynh đệ, đến cùng có thể mang cho người tới nào! Hi Vọng hẳn có thể đủ cho chúng ta một cái vui mừng thật lớn, nếu không lời nói, Húc Ngang, người chính là lừa dối Đạm quán sự, lăng Phí gia tộc nhân lực vật lực!"

"Cái này không nhọc người phí tâm, tất cả mọi chuyện, tùy ta một mình gánh chịu." Húc Ngang hắc nhiên cười nói: "Thế nào? Người lo lắng ta công lao lớn hơn người, so với người trước một bước triệu hồi trụ sở chính sao?" Húc Ngang vừa nói bỗng nhiên dừng lại, ánh mắt hướng xa xa nhìn, đột nhiên đông lại một cái, tiếp tục cười ha ha nói: "Khả năng người lo lắng cũng không phải là dư thừa!"

"Người có ý gì? " Hư Ngạo Dương đáp lời tròn mắt nhìn.

Húc Ngang từng hạ bả vai, lười lại để ý tới hẳn, mà là về phía trước nghênh đón, "Huynh đệ, người có thể nhường cho ta đợi lâu a! Ta còn tưởng rằng người không đến đây!"

Ngô Hoàng ôm quyền cười nói: "Thật sự là xin lỗi! Trên đường có chút trì hoãn, cho nên mới tới chậm, bất quá, này còn chưa tới buổi chiều phải không! Ta cũng không tính nuốt lời mà!"

"Được, còn lại không nói nhiều, ta dẫn người đi gặp ở đây quán sự!" Húc Ngang kéo Ngô Hoàng liền đi vào.

Nhưng ở ngay cửa thời điểm, kia Hư Ngạo Dương ngăn trở bọn họ đường đi, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Ngô tiên sinh thật sự là thật là lớn mặt mũi a! Chẳng lẽ không biết chúng ta Đạm quán sự sự vật Phồn thịnh rộn không?" Hư Ngạo Dương thấy Ngô Hoàng tuổi trẻ, thần sắc liền có nhiều chút trương hất lên. Hơn nữa Ngô Hoàng trên người kia thân vải thô áo ngắn dân nghèo trang trí, hẳn trong thân thái, liền mơ hồ có chút tài trí hơn người cảm giác.

"Xin lỗi xin lỗi, nhưng mọi người chờ lâu!" Ngô Hoàng vẫn ôm quyền mỉm cười, "Trên đường có chút việc trì hoãn hạ, hoàn toàn tha thứ. Vị này là?"

Thấy Ngô Hoàng hướng tự nhìn đến, Húc Ngang cười nói: "Không cần để ý đến hẳn! Chúng ta đi!"

Hư Ngạo Dương thấy Ngô Hoàng mặt đầy ti cung nhận sai, trên mặt thần thái càng ngạo nghễ, "Người biết người tới trễ, để cho chúng ta tổn thất bao nhiêu làm ăn sao?"

Húc Ngang đều nói không cần lý người này, có thể không nghĩ tới tên này cư nhiên như thế không biết tiến thoái, quả thực chọc người chán ghét, vì vậy Ngô Hoàng cau mày một cái, chợt cười nói: "Xin hỏi vị tiên sinh này, nơi này là người nói tính sao?" Ngô Hoàng lời nói, trực tiếp đâm vào Hư Ngạo Dương tim, đánh trúng chỗ yếu hại, nhưng hẳn sắc mặt nhất thời có chút khó chịu. Thấy hẳn bộ dáng kia, Ngô Hoàng liền biết người này là đang ở cáo mượn oai hùm, tự mình say sưa ngây ngất. Vì vậy hẳn tiếp tục nói: "Nếu như là người nói tính, như vậy xin lỗi, khoản làm ăn này ta nghĩ không cần phải đàm. Nếu như vô lý, như vậy xin người im miệng, khác tào mọi người hứng thú được không?"

Nghe được cái này tuổi trẻ cứng rắn như thế giọng, mới vừa từ hậu đường đi ra Đạm quán sự ha ha cười nói: "Mời Ngô tiên sinh bớt giận, Hư chấp sự trẻ tuổi nóng tính, không hiểu lễ phép, lạnh nhạt tiên sinh, mong rằng không nên phiền lòng. Đến, Ngô tiên sinh, mời vào bên trong, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện!"

Thật ra thì Đạm Sĩ Phàn ngay từ lúc Húc Ngang cùng Hư Ngạo Dương đối chọi gay gắt thời điểm tự ra đến, nhưng lại không có tiến lên ngăn cản, giữa hai người ân oán từ xưa đến nay, hẳn không muốn những tay trong đó. Mà Ngô Hoàng đến, cùng Hư Ngạo Dương khinh cuồng, hẳn sợ đi không ngăn cản, thật ra thì chỉ là muốn thăm dò một chút Ngô Hoàng người trẻ tuổi này đây, chẳng qua là nhượng hẳn có chút ngoài ý muốn là, cái này nhìn chỉ mặc vài thô áo ngắn thiếu niên, tuyệt đối không thể đem hẳn trở thành một loại thiếu niên dễ đối đãi.

Ở Ngô Hoàng trên người, Đạm Sĩ Phàn nhìn ra một loại cường đại tự tin, có lẽ, cũng có thể thuyết hẳn là còn trẻ khí thịnh. Nhưng là, Ngô Hoàng còn trẻ khí thịnh, cùng Hư Ngạo Dương vĩnh vào nghênh ngang có bản chất khác biệt, Hư Ngạo Dương chẳng qua là phô trương thanh thế mà thôi, mà thiếu niên này, tuyệt đối có chính mình sức lực.

Đương nhiên, Đạm Sĩ Phàn chính là quấy nhiễu bề đầu da cũng không nghĩ ra, Ngô Hoàng sở dĩ hữu này tự tin, hoàn toàn là bởi vì hẳn người mang Thạch Châu không gian nguyên nhân. Tại hẳn ý tưởng trong, ở vì giới chỗ này, không cần phải làm cho mình sống được quá mức ủy khuất, cùng lắm phải mong một cái đi, ta chuyển sang nơi khác lại tới.

Mà hiện thế không thể so với vì giới, hiện thế khoa học kỹ thuật phát đạt, hơn nữa hẳn có phụ mẫu huynh đệ cái này nỗi lo về sau, làm việc khó tránh khỏi sẽ thêm nghĩ (muốn) một ít. Nhưng vì giới cũng chưa có loại này cổ ky, hẳn muốn đi thì đi, muốn ở lại cứ ở lại, kẻ khác vừa có thể đem hẳn như thế nào đây? Không có người tương đồ phụ, ta còn có thể ăn đãi mao trư?

Vừa vặn không ăn cơm trưa Ngô Hoàng cũng không cự tuyệt, vui vẻ đáp ứng, cùng Đạm Sĩ Phàn còn có Húc Ngang một đạo tiến hậu viện đại sảnh. Về phần cái đó không khai nhân thích Hư Ngạo Dương, đã bị Đạm Sĩ Phàn vậy lui, đỡ cho ảnh hưởng lớn gia thêm ăn.

Ăn thức ăn, thưởng thức rượu, Ngô Hoàng trong lòng nghĩ, vì giới rượu, cất đến ngược lại cũng không tệ, nếu không lời nói, ngược lại là có thể đem hiện thế rượu tiến cử tới. Đáng tiếc a! Lại thiếu một điều phương pháp, xem ra vì giới nhân trí tuệ cũng là không thể thiếu nhìn a!

Rượu qua ba mươi tuổi, thức ăn qua ngũ vị, Đạm Sĩ Phàn liền đem đề tài dẫn tới lần này cùng Ngô Hoàng gặp nhau mục đích thượng. "Ngô huynh đệ, không biết người lần này chuẩn bị bao nhiêu vật liệu?" Từng uống rượu, tán gẫu qua không ít sau, Đạm Sĩ Phàn đối với (đúng) Ngô Hoàng gọi liền thay đổi, bắt đầu xưng huynh gọi đệ.

Ngô Hoàng mỉm cười nói: "Thật ra thì cũng không nhiều lắm, lần này chẳng qua là thử nghiệm mới, nếu như hiệu quả không tệ, ta lại chuẩn bị khuếch trương đại quy mô."

"Như vậy, này lương thực phương diện" Đạm sĩ sự muốn nói lại thôi, chỉ ở đưa tới Ngô Hoàng đây.

Quả nhiên, Ngô Hoàng không có giấu giếm, mỉm cười nói: "Lương thực không nhiều, chỉ có một ngàn hai trăm cân (vì cân), Tuyết Bích 1,250 cân (vì cân), Thánh Quả hơn ba mươi cái. Ta biết, những vật này đối với (đúng) cho các người Vạn Giang Thương Hội mà nói, căn bản nhỏ nhất không đáng kể. Nhưng là, ở ta không nhìn thấy những thứ này ở về buôn bán tiền cảnh thì, ta không nghĩ quá mức mạo hiểm, Hi Vọng Đạm huynh cùng Húc Ngang đại ca có thể hiểu."

Đạm Sĩ Phàn gật đầu một cái, đạo: "Ta có thể hiểu được, nhưng không biết, Ngô Hoàng huynh đệ dự định thế nào cùng chúng ta hợp tác? Là áp đặt phương thức, hay lại là theo như phân chia phương thức? Áp đặt phương thức, chính là người ra bao nhiêu giới, theo chúng ta bán thế nào đều lại không có quan hệ gì với người, như vậy người vốn hấp lại sẽ nhanh một chút. Phân chia phương thức, chính là chúng ta bán bao nhiêu, người quát bao nhiêu? Như vậy khả năng người sẽ có được càng nhiều, nhưng vốn hấp lại là muốn chậm rất nhiều."

Điểm này Ngô Hoàng minh bạch, hơn nữa, hẳn cũng không có thời gian từ từ các loại, ngược lại bảo đảm tự có kiểm là được, về phần còn lại, sau này hãy nói. Đây đây, hẳn lựa chọn áp đặt phương thức. Đạo: "Ta nghĩ pháp là, lương thực nhất (vì) cân nhất Ngân Tệ, Thánh Quả một viên nhất Ngân Tệ, Tuyết Bích nhất (vì) cân nhất Ngân Tệ, không biết Đạm huynh ý như thế nào? Bất quá Thánh Quả phương diện có thể sẽ tương đối ít một ít, dù sao Thánh Quả sản xuất ta không cách nào khống chế."

Đạm Sĩ Phàn gật đầu một cái, mỉm cười nói: "Kia tha cho ta trước xem một chút hàng, nếu như hành thoại, liền theo huynh đệ phương án hợp tác! Đến, chúc chúng ta hợp tác khoái trá!"

Ba người cạn một ly, Ngô Hoàng liền đứng lên nói: "Kia việc này không nên chậm trễ, chúng ta sẽ đi ngay bây giờ nhìn hàng!"

Ừ, ở trong bình sách khu thấy mấy cái khuôn mặt quen thuộc, thật là an ủi, nên uống cạn một chén lớn, ha ha!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Lễ ra mắt

Ngô Hoàng cùng Đạm Sĩ Phàn, Húc Ngang ba người ngồi xe ngựa, mang theo Đội một hai mươi bốn người đội hộ vệ cùng mười vị dân phu đuổi mười chiếc xe trâu xuất trấn, hướng đá lớn hoang dã đi. Chừng một khắc đồng hồ, mọi người đi tới đá lớn trong hoang dã kia vài toà Hoang trạch trước, Đạm Sĩ Phàn cùng Húc Ngang nhìn này vài toà Hoang trạch, lộ ra kinh ngạc thần sắc.

Thấy bọn họ cái này thần sắc, Ngô Hoàng cười ha ha, cũng không giấu giếm, đạo: "Thật ra thì, ta chỉ là tạm mượn chỗ này dùng một chút a. Trước ở trong trấn đi tìm ở đây chủ nhân, nhưng nghe nói nơi này chủ nhân đã dời đến Thanh Lam thành, ở đây đã hoang phế vài năm. Nếu không tìm được chủ nhân, ta cũng chỉ đành không hỏi mà mượn. Thật ra khiến Đạm huynh cùng Húc Ngang đại ca chê cười, nhị vị đại ca, mời vào bên trong!"

Dẫn hai người tiến vào bên trong một toà Hoang trạch, Ngô Hoàng dẫn đầu mở ra trong đó nhất gian buồng, đạo: "Vật liệu toàn bộ ở bên trong, Đạm huynh, Húc đại ca, mời xem!"

Đạm Sĩ Phàn thấy trong sương phòng ngọn núi nhỏ kia tựa như gạo, cùng với bên cạnh thùng gỗ cùng Apple, lộ ra vẻ kinh ngạc, đạo: "Không nghĩ tới, cõi đời này, thật có thần kỳ như vậy loại vật. Lúc trước ta cũng không phải chưa từng thấy qua tương tự Thánh Quả, nhưng phần lớn đều là vô cùng thừa thớt, không biết nha! Thật sự là xin lỗi, ta chỉ là có chút hiểu kỳ mà thôi, ừ những thứ này không tệ, liền theo Ngô huynh đệ theo như lời giá cả coi vậy đi! Bất quá không biết Ngô huynh đệ có thể hay không lấy được càng nhiều hơn một chút?"

Húc Ngang cũng gật đầu nói: "Vạn Giang Thương Hội trải rộng Thanh Lam thành chung quanh thiên vi trong, những vật này, thật đúng là không đủ cho Vạn Giang Thương Hội nhét kê rặng."

Ngô Hoàng mỉm cười nói: "Những thứ này, trừ Thánh Quả ra, còn lại ngã không thành vấn đề. Đạm huynh, Húc đại ca, đến, ném thử một chút ta tự những thức uống." Hắn nắm ba giờ ly, ngã ba chén, đem hai chén đưa tới Đạm Sĩ Phàn cùng Húc Ngang trước mặt.

Húc Ngang sớm uống qua Tuyết Bích, đối với (đúng) thứ mùi này đã sớm thêm thêm chảy nước miếng. Mặc dù đang hiện thể, rất nhiều người đối với (đúng) Pepsi, Tuyết Bích loại này thức uống xem thường, nhưng là ở vi giới, loại này thức uống lại là cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện, Húc Ngang hữu loại biểu hiện này, cũng không quá đáng.

Đạm Sĩ Phàn thường thức qua Tuyết Bích sau, nhẹ sách khẩu, chậm rãi gật đầu một cái, đạo: "Quả nhiên cùng người khác bất đồng, Ngô huynh đệ nói với Húc Ngang qua, loại này thức uống phải thêm lấy ướp lạnh sau tài càng uống ngon, đúng không!"

Ngô Hoàng gật đầu nói: "Quả thật, nếu như là mùa hè lời nói, tiến hành ướp lạnh Tuyết Bích sẽ càng ngon miệng kích thích, nhưng cũng không biết giống như rượu như thế sẽ say lòng người. Nếu như là mùa đông lời nói, kia cũng không có vấn đề, nhìn kỹ cái dân cư vị mà định ra."

"Được !" Đạm làm phản một cái quét sạch trong ly Tuyết Bích, hà ngum khí, cười nói: "Quả nhiên rất ngon miệng! Ngô huynh đệ, ta nghĩ, loại này thức uống đã không nữa yêu cầu thử nghiệm mới, ta có thể khẳng định, đây tuyệt đối là trước mắt toàn bộ đế quốc độc nhất vô nhị thức uống, ta có thể làm chủ, lại đặt 3 vạn vi cân, không biết Ngô huynh đệ cần cần thời gian bao lâu có thể giao hàng? Ta có thể làm chủ trả trước 20% tiền đặt cọc."

"

Ngô Hoàng ở đáy lòng tự định giá, 3 vạn vi cân, đó chính là một ngàn năm trăm thăng tả hữu, hai thăng giả bộ Tuyết Bích, yêu cầu bảy trăm năm mươi bình, theo như mỗi bình năm khối tiền mà tính lời nói, chính là 3750 khối, nếu là theo như bán sỉ giới mà tính lời nói, cái giá tiền này ít nhất còn có thể xuống lần nữa hàng 10% tả hữu. Nhưng là, số tiền này từ đâu tới đây? Dùng Kim Tệ hoặc là Ngân Tệ trực tiếp hối đoái tiền, nhất định là không thể thực hiện được, như vậy quá thua thiệt.

"Không có vấn đề, cho ta ba đến năm ngày, ta nhất định cho Đạm huynh một cái hài lòng câu trả lời!" Ngô Hoàng mỉm cười gật đầu nói. Nhưng kỳ thật, hần trong lòng nóng nảy rất, đang suy nghĩ đi người nào vậy trong mượn chút tiền tới đây! Không cho mượn lời nói, còn có thể đi làm ba cái tay trộm cắp sao? Đây cũng quá mất mặt!

Đạm Sĩ Phàn gật đầu một cái, đạo: "Vậy chúng ta bây giờ liền bắt đầu hàng hoá chuyên chở, quay đầu đến Vạn Bảo Lâu cùng nhau cho huynh đệ kết toán, như thế nào?"

"Không có vấn đề!"

Chờ Ngô Hoàng bọn họ lại lần nữa trở lại Vạn Bảo Lâu, Ngô Hoàng biết, chính mình buổi chiều khóa phòng chừng lại được tới trễ. Nhớ tới buổi sáng mới vừa cùng chủ nhiệm lớp bề ngoài qua thái, Ngô Hoàng tâm lý chính là một trận buồn rầu, trong đầu nghĩ: Tự mình ở Bạch lão sư trong mắt, phòng chừng đã là không thể khắc mài gỗ mục một loại đi! Nếu không hướng Bạch lão sư vay tiền? Ngô Hoàng cười khúc khích, trong đầu nghĩ vậy nhất định rất thú vị đi!

Chờ Đạm Sĩ Phàn kết toán hết toàn bộ giá tiền, tiết khóa thứ nhất đã sắp kết thúc. Nhìn thời gian một chút, ngược lại đều đã khoáng một tiết khóa, Ngô Hoàng tâm tình liền càng bình tĩnh lại.

"Tổng cộng là 2,489 cái ngân tệ, ta tiếp cận cái cả, liền theo 2500 ngân coi vậy đi! Cũng chính là hai trăm năm mươi kim!" Đạm Sĩ Phàn nắm bút lông ngỗng ở trên trang giấy vẽ một chút viết viết, sau đó ngừng đầu đối với (đúng) Ngô Hoàng mỉm cười nói: "Hon nữa 3 vạn vi cân thức uống tiền đặt cọc, chính là 850 kim."

Cái thể giới này, trừ giấy bằng da dê ra, còn có còn lại càng trân quý da ma thú giấy. Mà trừ những thứ này giấy dầu ra, cũng giống vậy hữu phổ thông tờ giấy tồn tại, chỉ bất quá, cùng hiện thể một ít hoa mỹ tờ giấy so sánh, cấp bậc còn kém hơn rất nhiều mà thôi.

Thấy loại tình huống này, Ngô Hoàng tâm lý lại hiện lên một cái ý niệm khác. Mặc dù nhiên cái thể giới này hữu tờ giấy tồn tại, nhưng là, giống như cái

loại này tán ra bất đồng mùi thơm tờ giấy vẫn có thị trường, đặc biệt là những quý tộc kia phụ tiểu thư môn, nhất định sẽ thích. Hơn nữa, tờ giấy chi phí không mắc, bắt được này vì giới đến, lại vừa là một cái mỏ vàng. Ngô Hoàng càng nghĩ càng thấy đến khả hành, bất quá, cần cái này sau này từ từ đi, thoáng cái xuất ra nhiều như vậy lý kỳ cổ quái đồ vật, Đồ chọc người hoài nghi.

Trà tiền, Ngô Hoàng xách một túi Kim Tệ. Kim Tệ phía trên đồ án cùng Ngân Tệ phía trên đồ án chênh lệch không bao nhiêu, nhưng là lớn nhỏ, cũng chỉ có Ngân Tệ khoảng một phân trăm. Dĩ nhiên, cũng có cùng Ngân Tệ không xé xích bao nhiêu, phía trên có một cái vì giới văn tự 'Năm' dòng chữ, đại biểu đây là 'Năm cái kim tệ' ý tứ.

Hắn đứng lên nói: "Đạm huynh, Húc đại ca, việc nơi này, vậy ta đây liền cáo từ! Các người chờ ta tin tức tốt đi!"

Lúc này, Đạm quân sự đứng lên nói: "Ngô huynh đệ, đừng nóng đừng nóng, Húc Ngang, đem vật kia mang lên." Hắn hướng Húc Ngang nói tiếng, lại hướng Ngô Hoàng đạo: "Ngô huynh đệ đi thông thả, vì huynh cùng người ban đầu lần gặp gỡ, cũng không thứ gì hảo đưa, liền cho huynh đệ một cái Tiểu Tiểu kinh hi, liệu bề ngoài vì huynh tâm ý đi!"

Chốc lát, Húc Ngang bung cái hộp đồng dài hạn một người cao, cũng chính là nhất nhĩ khoảng mười centimet cầm khép lại đến, đưa cho Đạm quân sự.

Đạm quân sự nhận lấy cầm hộp, vừa thuyết biên mở ra, "Trước đây Ngô huynh đệ không phải là nói với Húc Ngang qua, người có một thân thích bây giờ vừa vận thân thể hư, yêu cầu nhân sâm núi điều chỉnh thân thể sao? Mặc dù gốc cây này trăm năm nhân sâm núi đối với người bình thường mà nói là tương đối trân quý vật, nhưng đối với chúng ta Vạn Giang Thương Hội mà nói, ngược lại cũng không phải nào kỳ trân hiếm thế. Chúng ta lần đầu tiên gặp mặt, vì huynh cũng không có gì hay đưa, sẽ đem bụi cây trăm năm sâm có tuổi coi là gặp mặt chi lễ, mong rằng huynh đệ không nên chê!"

Ngô Hoàng vừa thấy, nghe nữa Đạm Sĩ Phàn lời này, liền có nhiều chút lảng. Phải biết, hắn cùng với Đạm Sĩ Phàn chẳng qua là ban đầu lần gặp gỡ, hơn nữa cuộc làm ăn đầu tiên cũng bất quá hai trăm năm mười Kim Tệ giao dịch mà thôi. Coi như là thứ 2 chuyện làm ăn, kia cũng bất quá là tam ngàn kim tệ a.

Bây giờ, này Đạm Sĩ Phàn không chỉ có cho mình sáu trăm tiền vàng tiền đặt cọc, lại còn định tặng chính mình một gốc giả trị ngàn vàng trăm năm sâm có tuổi, hắn dựa vào cái gì như vậy tin tưởng chính mình? Chẳng lẽ hắn sẽ không sợ tự cầm đồ vật trực tiếp đi, không cùng hắn tiếp tục giao dịch sao?

Ngô Hoàng mỉm cười nói: "Tiểu tử có tài đức gì, có thể được Đạm huynh như thế tín nhiệm! Gốc cây này nhân sâm núi thức sự quá quý trọng, xin thứ cho tiểu đệ không thể nhận!"

Đạm Sĩ Phàn cười ha ha một tiếng, đạo: "Chính là thiên kim mà thôi, huynh đệ không cần thối thác, thật ra thì vì huynh làm như vậy, cũng có một không nhỏ thỉnh cầu, mong rằng huynh đệ nhìn đang vì huynh mặt mũi, nhất định phải đáp ứng vì huynh!"

"Ồ! ?" Ngô Hoàng ngăn ra, trong đầu nghĩ, này hữu yêu cầu còn dễ nói, nếu là bỗng dưng đưa tiền, quả thực quá kỳ hoặc. "Đạm huynh cứ nói đừng ngại!"

Đạm Sĩ Phàn mỉm cười nói: "Ngô huynh đệ cũng biết ta là người làm ăn, chúng ta ở thương nói thương, vì huynh nhìn ra được, loại người như người thức uống, ít ngày nữa liền đem đồ liền toàn bộ Thanh Lam thành, thậm chí là rộng hơn địa vực, mà toàn bộ Thanh Lam thành chung quanh thiên vi trong, không chỉ có riêng chúng ta Vạn Giang Gia Tộc một nhà thương hội, đến lúc đó, nhất định là có càng nhiều thương hội thối lại huynh đệ người tìm kiếm hợp tác. Vì huynh mặt dày, ở chỗ này thỉnh cầu huynh đệ, sau này bất luận hữu làm ăn gì, xin huynh đệ nể tình phần ân tình này trên mặt, hợp tác đối tượng thứ nhất, mới lo lắng nhiều chúng ta Vạn Giang Thương Hội, chúng ta Vạn Giang Thương Hội tuyệt đối sẽ không bạc đãi huynh đệ người."

Ngô Hoàng hu khẩu khí, trong đầu nghĩ, quả nhiên là thương trường lão hồ ly a! Bây giờ liền bắt đầu nghĩ đến lưng đoạn làm ăn. Bất quá, tìm ai hợp tác không phải là hợp tác đây!

Vì vậy hắn cười nói: "Nhìn Đạm huynh lời nói này, coi như không nhìn Đạm huynh mặt mũi, lấy Húc Ngang đại ca đối với ta thương thức, sau này làm ăn, ta Thứ nhất đối tượng hợp tác, tuyệt đối sẽ lựa chọn các người Vạn Giang Thương Hội. Dĩ nhiên, đúng như Đạm huynh từng nói, chúng ta ở thương nói thương, giá tiền phương diện, chúng ta tiền bạc phần mình ái tình dứt khoát cho giới!"

Đạm Sĩ Phàn cười ha ha nói: "Được ! Tiền bạc phần mình ái tình dứt khoát! Lời này đúng vị! Nếu như thế, huynh đệ người thì càng không lẽ cự tuyệt vì huynh phần này lễ ra mắt. Và lại thuyết, cùng chúng ta Vạn Giang Thương Hội hợp làm đồng bạn làm ăn, cũng thường xuyên sẽ nhận được chúng ta Vạn Giang Thương Hội tặng xuất lễ vật, huynh đệ cũng không cần thối thác!"

"Vây, tiểu đệ liền kính không bằng tuân mệnh, mặt dày nhận lấy!"

Ngô Hoàng ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong bụng cũng đã vui nò hoa.

Hắn biết, chính mình cách Thanh Lam thành học viện pháp thuật khoảng cách, lại gần một bước dài.

chương 10: Người làm ăn

Xuất vì giới, Ngô Hoàng nhìn một chút thời gian, buổi chiều lớp thứ hai đã bắt đầu. Vì vậy hắn nắm lên bọc sách, thật nhanh ra ngoài, hướng trường học chạy đi.

Leng keng leng keng

Ngô Hoàng đi lên tiếng chuông vọt vào lớp học, chân sau số học lão sư đã đi theo tiến vào lớp học. Ngô Hoàng thương hoàng bộ dáng, số học lão sư chẳng qua là liếc mắt một cái, chỉ lắc đầu không nói. Hắn thấy, đều lớp 12 hoàn cái này cả những bộ dáng, nhất định chính là không có thể đào tạo gỗ mục, không cứu!

Một tiết khóa, đào mắt liền đi qua, có thể Ngô Hoàng hoàn ở vào từ vì giới trở lại trong hưng phấn. Hắn trong đầu nghĩ, coi như buổi cây kia trăm năm sâm có tuổi ở hiện thế chỉ có thể làm mười năm sâm có tuổi ra bán lời nói, vậy cũng hữu một hai chục vạn đôla. Hữu khoản này tài chính khởi động, chính mình hoàn toàn có thể mở một nhà tiểu tiệm thức uống.

Đương nhiên, lúc này trong đầu của hắn, hoàn toàn không có mình mở tiệm ý tưởng, mà là suy nghĩ cho mướn nhất cái kho hàng nhỏ tới cất giữ chính mình mua gạo cùng Tuyệt Bích, che giấu tai mắt người sử dụng. Chỉ phải cái này làm xong, như vậy, ở hiện thế cùng vì giới chi trung, hắn làm ăn liền có thể chơi đùa lộn lại.

Đến lúc đó, hắn liền có thể đi Thanh Lam thành học tập ma pháp. Nghe nói học ma pháp rất hao tổn tiền, người không tiền căn bản không chơi nổi. Dĩ nhiên, nếu như có học tập ma pháp tư chất thêm không có tiền lời nói, có thể gửi ở một ít quý tộc danh nghĩa, lấy chính mình tiền đồ đem đổi lấy học tập chi phí.

Làm như vậy, Ngô Hoàng thì sẽ không nghĩ, bởi vì hắn không nghĩ mình bị trói buộc, thành vì người khác nô tài. Mặc dù, đây cũng là nhất điều đường ra.

Hưng phấn sau, Ngô Hoàng bắt đầu lo lắng cho mình tư chất tới. Nếu như mình không có học tập ma pháp tư chất làm sao bây giờ? Không cách nào học tập ma pháp, ngược lại là có thể ngược lại học tập Đầu Khí, có thể nếu như mình là trong truyền thuyết 'Ma Vũ phế liệu'. Vậy làm thế nào?

Cuối, hắn không khỏi tự giễu mà cười, hắn thậm chí hoài nghi, mình là không phải là đến u buồn chứng, luôn là lo lắng cái không xong!

"Ngô Hoàng đồng học, Bạch lão sư gọi người tan học thời điểm đi nàng phòng làm việc một chuyến!"

Ngay tại Ngô Hoàng tự giễu thì, một đạo thanh âm êm ái tại hắn bên tai vang lên, Ngô Hoàng ngẩng đầu nhìn lại, thấy cặp kia trong suốt mắt sáng như sao thì, hắn có chút thất thần. Nhưng rất nhanh, hắn liền điều chỉnh xong chính mình tâm tính, tự động điều tra trong đầu sở tồn Trữ những thứ kia ác tâm hắn hình ảnh, đem trước mắt cái này bề ngoài nhìn rất có mê hoặc tính tốt đẹp hình ảnh, đánh cái tan tành. Sau đó hắn gật đầu một cái, đạo: "Ta biết!"

Thùy Nhược Gia gật đầu một cái, xoay người rời đi, không nói thêm lời nào. Mà Ngô Hoàng nhìn nàng kia a na bóng lưng, nhìn kia bị quần jean bó sát người bao vây, mà lộ ra cẳng vênh cao tiểu Kiều mông, trong đầu âm thầm khinh bỉ nàng trong ngoài không đồng nhất, biết người biết mặt nhưng không biết lòng

Sau khi tan học, Ngô Hoàng có chút bất đắc dĩ, có chút ừ ừ cúi đầu đi vào Bạch Nhan Tổ phòng làm việc, nhưng thật ra là cả năm Đoàn lão sư dùng chung phòng làm việc, chỉ bắt quả tan học, các lão sư khác đều đi, trong phòng làm việc chỉ có Bạch Nhan Tổ một người mà thôi.

Thấy Ngô Hoàng đi vào, Bạch Nhan Tổ từ bài tập trong đồng ngẩng đầu lên, hướng hắn nao miệng đến, đạo: "Đóng cửa lại!"

Ngô Hoàng theo lời quan môn, Bạch Nhan Tổ thả ra trong tay bút, mười ngón tay đan chéo, thả đang làm việc bộ thượng, cau mày nói: "Trước người là thế nào đáp ứng ta?"

Ngô Hoàng âm thầm oán thầm: Có muốn hay không nghiêm túc như vậy a! Một mình người dạy hộ lão sư, mở con mắt rảnh rồi con mắt không liền đi qua sao? Cần gì phải thật tình như vậy phụ trách đây!

"Thật xin lỗi Bạch lão sư!" Ngô Hoàng vẻ mặt đau khổ, giải thích: "Nhưng thật ra là như vậy, ngày hôm qua ta không phải hỏi người về nhân sâm núi vấn đề sao kia? Thật ra thì ở trước đây thật lâu, ta liền từng ở trong một ngọn núi đào được một gốc nhân sâm núi, chỉ bắt quả nhìn không lớn, cho nên ta tồn ở nhà, buổi trưa hôm nay, ta gọi là nhân đem nó cho sao mang tới, kết quả ta bởi vì phải đi đón gốc cây này nhân sâm núi, cho nên liền tới trễ lão sư nếu là không tin, ta có thể cho người nhìn."

Ngô Hoàng vừa nói, mở ra bọc sách, từ trong bọc sách rút ra cái hộp kia. Cái hộp chỉ có nhất hai mươi centimet, đặt ở trong bọc sách dư dả. Dĩ nhiên, hắn vốn không phải đặt ở trong bọc sách, mà là đặt ở Thạch Châu trong không gian, chỉ bắt quả cảm bọc sách tới che Bạch Nhan Tổ tai mắt a.

Chẳng qua là, làm Ngô Hoàng ở Bạch Nhan Tổ trước mặt mở hộp giấu ra thời điểm, Bạch Nhan Tổ đầu tiên là kinh ngạc, sau đó không khỏi thấy buồn cười.

Vốn là nàng còn tưởng rằng, Ngô Hoàng đây là đang lừa dối nàng, bởi vì nơi này là nam phương, Thanh Dương Huyện chung quanh cũng không có bắt

kỳ rừng rậm nguyên thủy địa mạo, muốn ở chỗ này đào ra nhân sâm núi, không khác nào trong sa mạc đào giếng như vậy buồn cười. Thật không nghĩ đến, người này lại thật xuất ra nhất gốc nhân sâm.

Nhưng là nhân sâm này thể nào nhỏ như vậy a! Nhỏ như nàng đều có chút hoài nghi, đây rốt cuộc là nhân sâm, hoàn toàn là nơi nào chặn tới một đoạn tổ cần.

Nhưng là, thấy buồn cười đi qua nàng, trong lúc bất chợt lại cảm thấy là lạ ở chỗ nào. Bởi vì này đoạn 'Tổ cần' hữu tổ thể, hữu tổ cần, bộ dáng cùng phổ thông nhân sâm giống nhau như đúc, trung là nó vô cùng nhỏ xíu. Vì vậy nàng có chút thất thố xít lại gần hộp gấm, thậm chí càng thất thố đưa tay đoạt lấy Ngô Hoàng trong tay hộp gấm.

Nàng nhú nhú lỗ mũi, tựa hồ đang ngửi tổ lên tản mát ra mùi thơm, sau đó nhắm mắt cảm thụ một phen, đột nhiên giương đôi mắt, hướng Ngô Hoàng nhìn sang, trầm giọng nói: "Đây thật là người ở trong núi tìm đến? Ở trên núi nào tìm tới?"

"Ách ách cái đó ha ha" Ngô Hoàng rõ ràng cảm giác nàng ánh mắt có cái gì không đúng, tựa hồ hần tùy tiện nói một chút, nàng liền muốn chạy đi chứng thực một phen tựa như, vì vậy, hần có chút hơi khó, có chút lúng túng. Bởi vì, hần phát hiện, chính mình lời nói dối sẽ bị phơi bày.

"Nói mau! Chuyện này đối với (đúng) lão sư rất trọng yếu!"

"Ách! Cái đó thật ra thì" Ngô Hoàng quấy nhiễu ngẩng đầu lên, có chút hơi khó. Sớm biết nàng sẽ nghiêm túc như vậy lời nói, hần cảm giác mình thì không nên đem này lấy ra hiện bảo. Bây giờ ngược lại tốt, không nghĩ tới như vậy nhỏ nhân sâm, nàng lại sẽ thất thố như vậy. Vì vậy hần không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt nói: "Thật ra thì cái này cũng không phải là ta từ trên núi hái đúng nhỏ như vậy nhân sâm núi, đối với (đúng) lão sư hữu dụng không?"

Ngô Hoàng nhìn trái phải mà nói nó, chuẩn bị lừa dối vượt qua kiểm tra. Nhưng hiển nhiên, Bạch Nhan Tổ tóm chặt lấy trọng điểm, "Ngô Hoàng đồng học, lão sư không đang nói đùa, cái này đối với ta rất trọng yếu, có thể hay không mách lão sư, lão sư sẽ không bạc đãi người."

Thấy Bạch Nhan Tổ thận trọng như vậy về mặt, Ngô Hoàng biết, nàng quả thật không phải là ở nói đùa hần. Vì vậy hần có chút hiếu kỳ hỏi "Lão sư, người có thể hay không nói cho ta biết, vì sao phải thối lại chỗ đó? Tại sao chỗ đó đối với người rất trọng yếu?"

Bạch Nhan Tổ bị Ngô Hoàng hỏi đến sững sờ, mới chậm rãi thu hồi trước kia thận trọng mà lại cấp thiết về mặt, cau mày một cái, đạo: "Thật ra thì, chỗ đó đối với (đúng) lão sư tầm quan trọng, cũng không có này cây trăm năm nhân sâm núi tới đại. Chẳng qua là lão sư rất kỳ quái, là dạng gì địa phương, có thể dài ra như thế như thế thon nhỏ nhân sâm núi. Lão sư có thể khẳng định, gốc cây này nhân sâm núi có ít nhất một trăm ba mươi năm trở lên thuốc linh. Nhưng là, theo như bình thường biện pháp mà nói, trăm năm sâm có tuổi, ít nhất là nếu so với bây giờ gốc cây này lớn hơn thập bội có thừa, cho nên, lão sư muốn đi xem!"

Ngô Hoàng hô khẩu khí, gạt đầu một cái, cuối lại lắc đầu nói: "Thật xin lỗi lão sư! Ta không thể nói cho người biết chỗ đó chỗ, nhưng là nếu như lão sư cần nếu như vậy nhân sâm núi, học sinh có biện pháp chuẩn bị cho người tới. Thật, ta không lừa người!"

Thấy Ngô Hoàng cái bộ dáng này, Bạch Nhan Tổ không khỏi sững sờ, thầm nghĩ, quả nhiên là một tiểu hoạt đầu, hần là lo lắng ta phát hiện nơi đó nhân sâm núi, sợ ta đem làm của riêng đi! Tiểu tử này, tâm nhân cũng không ít. Vì vậy nàng cười nói: "Ngô Hoàng đồng học xin yên tâm, lão sư cũng không muốn cùng người tranh đoạt nhân sâm núi, lão sư chỉ là tò mò mà thôi. Dĩ nhiên, nơi đó có bao nhiêu nhân sâm núi đều coi như là người, lão sư dùng tiền với người mua, này cũng có thể đi!"

Thật chi là tò mò! ?

Nghe lời này sau, Ngô Hoàng càng không tin.

Hần vẫn lắc đầu nói: "Lão sư, xin thứ cho học sinh ích kỷ, loại địa phương này, ta là không có khả năng sẽ nói cho những người khác."

Bạch Nhan Tổ nghe, không khỏi thăm chà xát hàm răng, đạo: "Được ! Người trở về viết cái 5000 chữ kiểm điểm, tới giữa trưa cúp của chuyện."

Ách! Này trở mặt còn nhanh hơn lật sách a! Ngô Hoàng thầm phỉ!

"Ồ! Ta biết!" Ngô Hoàng thu hồi nhân sâm núi, xoay người chuẩn bị đi.

"chờ một chút, người đây là làm gì?"

"Đương nhiên là muốn bắt cái này đi mua a! Nếu lão sư không muốn, kia ta không thể làm gì khác hơn là cầm đi ra bên ngoài tiệm thuốc đi."

"Trở về! Ai nói lão sư không muốn? Ta cũng không kêu người bây giờ liền trở về!" Bạch Nhan Tổ thật muốn bóp chết người học sinh trước mắt này tính, nàng thở phà phò thuyết.

"Ồ! Kia kiểm điểm "

"Chiếu viết không làm!"

"Vậy ta còn bắt được kẻ khác nơi nào đây lấy lòng!"

"Người "

"Hắc! Bạch lão sư, ta đùa, ta nhất định bảo đảm hảo hảo viết kiểm điểm, lần tới lại hái hời sâm có tuổi, nhất định cho lão sư giữ lại. Đứng gốc cây này nhân sâm núi, trị giá bao nhiêu tiền?" Ngô Hoàng ưỡn mặt hỏi.

Lúc này hắn, đã không nữa coi mình là nàng học sinh, mà là biến thành một cái da mặt dày người làm ăn.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: bị điều vai diễn

Bạch Nhan Tổ không gấp trả lời, mà là đem trong hộp gắm nhân sâm núi cầm trong tay cẩn thận liếc nhìn, đánh hơi đến, cảm thụ.

Đã lâu, nàng tài ngẩng đầu lên đạo: "Bây giờ lão sư có thể khẳng định, gốc cây này nhân sâm núi hữu hơn 130 năm thuốc linh, như vậy nhân sâm núi, nếu như là bình thường đáng lớn nhỏ, ba triệu lão sư đều nguyện ý mua. Nhưng là, gốc cây này đáng chỉ có bình thường trăm năm nhân sâm núi thiên 1%, nói cách khác, cái giá tiền này phải co lại rơi rất nhiều rất nhiều lần, ta nghĩ, người mới có thể minh bạch đạo lý này. Lão sư cũng không cho người thua thiệt, cho người năm trăm ngàn, nhưng có một điều kiện!"

"Bạch lão sư cứ nói đừng ngại!" Ngô Hoàng mò xuống cầm, gật đầu nói: "Nếu như không phải là quá mức, học sinh vô không đáp ứng!"

Bạch Nhan Tổ khẽ run, thầm nghĩ, tiểu tử này chuyển biến thân phận tâm lý tư chất ngược lại không kém, lúc này mới một hồi, liền đem hai người vị trí đối đẳng đứng lên.

"Thật ra thì gốc cây này nhân sâm núi chân chính giá trị rất khó tính toán, bởi vì nó quá nhỏ bé, thật là có chút khó tin. Chẳng qua là nó lại có trăm năm sâm linh, làm thuốc giá trị cũng không nhỏ, nhưng nó lượng lại quyết định nó cuối cùng giá cả. Ta phỏng chừng, cũng liền tam khoảng 500 ngàn. Dĩ nhiên, không loại bỏ bởi vì cơ thể hình xinh xắn lạnh lợi, mà mong muốn kỳ mua cất giữ dùng để khoe khoang người. Cho nên, ta nghĩ trước xem một chút người ý nghĩ của mình, người định bán bao nhiêu?"

Thấy nàng trong lúc bắt chợt đổi khách thành chủ, Ngô Hoàng không khỏi vì lúng, nhưng rất nhanh liền lại mỉm cười, đạo: "Thật ra thì Bạch lão sư theo như lời tình huống, ta cũng đã nghĩ đến. Bất quá, ai bảo chúng ta là thầy trò đây! Hơn nữa Bạch lão sư hoàn thường thường vì chuyện của ta mà lo âu, Bạch lão sư là ta đã thấy, chăm chú nhất phụ trách một vị lão sư. Ta thường đang nghĩ, nếu như Bạch lão sư ở ta lớp mười thời điểm, chính là ta chủ nhiệm lớp, nói không chừng, ta bây giờ thành tích đã đứng đầu trong danh sách "

"Nịnh hót lời nói đừng nói là, thuyết chính đề đi!" Bạch Nhan Tổ không khỏi ngăn cản hấn thao thao bất tuyệt, trong đầu nghĩ tiểu tử này, thật đúng là một tấm gian thương miệng.

"Ồ kia! Bạch lão sư làm sao có thể thuyết ta những lời này là đang ở nịnh hót đây! Đây đều là ta lời tâm huyết. Mặc dù Bạch lão sư nghiêm túc phụ trách, thường thường đề cho ta nghĩ có chút đáng ghét, nhưng là cẩn thận nghĩ tới sau, lại cảm thấy, Bạch lão sư như vậy lão sư, thật đã phi thường thừa thốt. Cho nên. Buồn phiền sau ta lại thường nghĩ xấu hổ cùng hối hận" Ngô Hoàng còn muốn trường thiên đại luận, nhưng nhìn đến Bạch Nhan Tổ không xấu hổ sắc, hấn không thể làm gì khác hơn là dừng lại, nói sang chuyện khác.

"Được rồi! Ta nói, thật ra thì gốc cây này nhân sâm núi, vốn là ta là định đưa cho Bạch lão sư mặc dù ta là biết nó thuốc linh vượt qua trăm năm, nhưng là ta cũng biết, gốc cây này gia hỏa đáng đáp thật đang quá dị, dài trăm năm, hay lại là bộ kia Ấu Nhi bộ đáng, quả thực hữu thua lão thiên đối với nó tài bồi nhưng bây giờ nếu Bạch lão sư nói nó giá trị ba mươi, năm mươi vạn, vậy thì theo như lão sư đưa cho giá cả đến đây đi! Tới Vu lão sư điều kiện kia,

Coi như là ta đưa cho Bạch lão sư lễ vật, cảm tạ Bạch lão sư cho tới nay đối với ta chiếu cố, đối với ta tận tình khuyên bảo, đối với ta vô vi không đến nỗi quan tâm "

Bạch Nhan Tổ có chút dở khóc dở cười nhìn Ngô Hoàng, vốn còn muốn tiểu tử này coi như có lòng, thật không nghĩ đến hấn lời nói phong chuyển một cái, lại còn là bạt đến tiền đi.

"Được ! Người đã như thế để mắt lão sư, rồi hướng lão sư như vậy cảm kích, lão sư kia cũng sẽ không khách khí với người, vậy thì ba trăm năm chục ngàn!" Bạch Nhan Tổ vừa nói vừa nhìn Ngô Hoàng, muốn từ Ngô Hoàng trên nét mặt nhìn ra một tia trong nháy mắt thiếu rơi 150.000 thống khổ. Nhưng làm nàng không nghĩ tới là, Ngô Hoàng tựa hồ ngay cả một chút thần sắc thống khổ cũng không có lộ ra, cũng không biết hấn có phải hay không sẽ vì này 150.000 mà thương tiếc.

Đây chính là 150.000, không phải là mười lăm khối, coi như là cho một như vậy người trưởng thành, cũng sẽ không có bao nhiêu người có thể giống như

hắn trấn định như vậy. Huống chi, trước hắn hay lại là như vậy bản cùng học sinh. Thử lần này dò, nhưng Bạch Nhan Tổ không khỏi đối với (đúng) Ngô Hoàng nhìn với con mắt khác đứng lên. Không cần biết ra sao, liền đơn phần trấn định này công phu, hắn liền thắng được bạn cùng lứa tuổi rất nhiều. Nàng từng hạ vai, cười nói: "Đùa, lão sư tại sao có thể chiếm học sinh tiện nghi đây! Năm trăm ngàn chính là năm trăm ngàn."

"Bạch lão sư, ta cũng không phải là nói đùa!" Ngô Hoàng lắc đầu nói: "Nam tử hán đại trượng phu, một lời gần xuất, Tứ Mã Nan Truy! Người chính là người nói một chút điều kiện đi!"

"Thế nào? Đây chính là 150.000, không phải là mười lăm khối, người liền không có chút nào thương tiếc?" Bạch Nhan Tổ không gấp thuyết điều kiện, tựa hồ là suy nghĩ nhiều nhưng Ngô Hoàng thương tiếc thoáng cái. "150.000, người biết một người bình thường muốn tồn bao nhiêu năm mới có thể tồn đến sao?"

Ngô Hoàng nháy mắt mấy cái, sờ lên cằm suy tư hạ, đạo: "Thật ra thì, nếu là Bạch lão sư ngài không nói lời nào, ta ngược lại vẫn không cảm giác được đến có cái gì, chỉ cảm thấy chính là một cái con số mà thôi. Nhưng trải qua ngài như vậy nhắc tới, thật đúng là rất nhiều đây! Lão sư, ta bây giờ hối hận được không?"

Bạch Nhan Tổ đắc ý Dương Dương đầu, lắc đầu cười nói: "Bây giờ không được! Quân tử nhứt ngôn, khoái mã nhất tiên, tại sao có thể lật lọng!"

Thấy Bạch Nhan Tổ kia đắc ý về mặt, Ngô Hoàng biết, nàng căn bản là cố ý làm cho mình buồn rầu. Quả thật, nàng không nói, Ngô Hoàng vẫn không cảm giác được đến 150.000 có cái gì cùng lắm. Nhưng là nàng này nhắc tới, Ngô Hoàng rất nhanh thì nghĩ đến, cha mẹ mình tần tần khổ khổ cả đời, còn không có như vậy tích góp, nhất thời liền cảm giác mình phá của đứng lên. Hơn nữa cô ấy là phó đắc ý hình dạng, Ngô Hoàng tâm lý liền càng buồn rầu.

Nhưng là rất nhanh, hắn lại thu liễm tâm tình mình, hắn âm thầm an ủi mình, vì giới trong còn có càng nhiều tài sản chờ đợi mình đi chộp lấy đây! Chính là mấy trăm ngàn tính là gì? Đem tới chính là một triệu ngàn vạn, mình cũng có thể dễ dàng kiếm được!

"Tính một chút, xem người kia khổ sở biểu tình, lão sư sẽ không khi dễ người. Chỉ cần người đáp ứng lão sư, sau này hữu loại này nhân sâm núi, đều cầm đến lão sư tới nơi này bán. Ừ, cái này chính là lão sư điều kiện, người xem có thể được không?" Bạch Nhan Tổ mỉm cười nói.

Nhìn ra được, nàng cũng không để bụng tiền, chỉ đang đùa giỡn Ngô Hoàng, nhưng trong lòng của hắn lúc lên lúc xuống, như ngồi xe cáp treo như vậy khó chịu, nhưng hắn cảm thụ một chút nhân sinh thay đổi nhanh chóng 'Nhanh / cảm giác'.

Ngô Hoàng thầm phi, quả nhiên nữ nhân đều là trả thù tính cường sinh vật! La Tú Tú như vậy, bây giờ Bạch lão sư cũng phải!

Bất quá so sánh La Tú Tú, Bạch Nhan Tổ chỉ có thể nói là đùa a.

Chẳng qua là Ngô Hoàng nghĩ thông suốt sự tình, đương nhiên sẽ không lại để cho Bạch Nhan Tổ coi thường. Vì vậy hắn lắc đầu nói: "Cám ơn Bạch lão sư hảo ý, bất quá, ta nếu nói qua phải cảm tạ Bạch lão sư, kia thì nhất định phải làm được. Thân vì một người nam nhân, nếu là nói không giữ lời, lật lọng lời nói, đem tới làm sao lập thế!?"

Bạch Nhan Tổ kinh ngạc, chậm rãi gật đầu một cái, đạo: "Đã như vậy, lão sư kia liền cảm ơn người!" Bỗng nhiên dừng lại, nàng lại nói: "Bất quá, một con ngựa thì một con ngựa, giấy kiểm điểm vẫn phải là viết, liền viết hai ngàn chữ được!"

"A! Còn phải viết kiểm điểm a!" Ngô Hoàng kêu thảm thiết. Trong đầu nghĩ: Mới vừa rồi phen này biểu diễn, coi như là uống phí.

"Thế nào? Đây chẳng phải là người muốn thấy được sao? Làm ăn là làm ăn, nhân tình quy nhân tình. Nói chuyện làm ăn thời điểm, người cũng không coi ta là lão sư!"

"Phải! Ta nhất định hảo hảo kiểm điểm!" Ngô Hoàng đứng lên nói: "Như vậy, gốc cây này nhân sâm núi liền giao cho người! Lão sư, ta đi trước, tiền văn đề, người có thể đánh ta trên thẻ, đây là ta số thẻ" Ngô Hoàng vừa nói, đem viết xong số thẻ cho Bạch Nhan Tổ.

Nhìn Ngô Hoàng ủ rũ cúi đầu bóng lưng, Bạch Nhan Tổ không khỏi có chút buồn cười, nhưng rất nhanh, nàng lại nổi lên nghi ngờ. Nhân sâm này thật sự là kỳ hoặc quái gỡ a!

Mà đi ra phòng làm việc đại môn, chuyển qua thang lầu cua quẹo Ngô Hoàng, cả người nhảy cồm lên, nắm chặt quả đấm, 'Nha ư' một tiếng, bạt cước chạy như điên hướng cửa trường.

...

"Đại tẩu, cái này không thể nào, chúng ta làm sao có thể sẽ đối với hắn nương tay!"

Cách Ngô Hoàng chỗ ở địa phương cách đó không xa trong hẻm nhỏ, tứ nam một nữ chính đang lăm bằm, một người trong đó tóc dài thiếu niên cau mày thuyết. Thật giống như một bộ bị oan uổng biểu tình, ba người khác cũng gật đầu phụ họa. "Chính là a đại tẩu, chúng ta với hắn không quen không biết, hơn nữa hắn vẫn đại tẩu muốn giáo huấn nhân, coi như hắn là chúng ta anh em ruột, chúng ta cũng không khả năng sẽ nương tay. Làm sao có thể giống như đại tẩu theo như lời như vậy, cùng một người không có chuyện gì như thế."

"Đúng a! Ngày đó tin tưởng đại tẩu người cũng nghe đến, ta kia giẫm chân một cái đi, tên kia Thủ Cốt đứt gãy thanh âm rắc rắc tin tưởng các người mấy cái cũng nghe đến đi! A du còn gọi ta hạ thủ không nên quá ác, cẩn thận xảy ra án mạng đây!" Một người khác tóc vàng thiếu niên nhún vai bĩu môi thuyết.

La Tú Tú hừ một tiếng nói: "Lấy các nguoi ý tứ, là ta ở lừa gạt các nguoi rồi? Có phải là thật hay không, một hồi các nguoi nhìn liền biết. Thôn Ca, cho các nguoi tới là bảo thù cho ta đến, không phải là cho các nguoi tới oán trách, có phải hay không muốn ta cho Thôn Ca, gọi điện thoại, chuyển thuật nguoi một chút môn khổ cực a!"

"Tú tỷ nặng lời, yên tâm đi! Bất kể tiểu tử kia là giả bộ không có chuyện còn là thực sự không việc gì, chúng ta đều tới, giáo huấn hắn một trận là phải!"

"Đúng a! Dù sao thì là đánh nhau mà thôi, lại không cần xảy ra án mạng, chúng ta trừ giết nguoi, chuyện gì chưa từng làm!"

"Ha, tiểu tử kia tới Ồ! Quả nhiên như Tú tỷ từng nói, nhìn thật cùng nguoi không có sao như thế đây!"

"Bây giờ biết ta không có lừa các nguoi đi!" La Tú Tú hung tợn thuyết. Cũng không biết nàng 'Hung tợn' là nhắm vào Ngô Hoàng, hoàn toàn là hướng về phía những thứ này hỗn từ môn đi. Nhưng là, những thứ này hỗn từ môn thấy La Tú Tú kia mảy liễu đào thụ bộ dáng, nhất thời đem lửa giận chuyển tới Ngô Hoàng trên nguoi.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: 3 quyền nhị chân

Tiến hẻm nhỏ Ngô Hoàng, thấy La Tú Tú cùng bốn vị côn đồ thì, hấn chân mảy liền Tự Nhiên Dương Dương. Phảng phất một màn này, ngay từ lúc hấn như đã đoán trước.

Sự thật cũng là như thế, này cái hẻm nhỏ vốn cũng không phải là hồi hấn chỗ ở đường phải đi qua, chỉ có sao tiến lộ thời điểm, hấn mới có thể đi qua từ nơi này. Nếu như hấn không muốn cùng những người này mâu thuẫn lời nói, hoàn toàn có thể ở đầu hẻm liền hướng quay về, chọn một con đường khác quay về chỗ ở. Nhưng nhìn đến những người này, hấn vẫn dứt khoát đi tới.

Vừa đi, hấn biên suy nghĩ, chính mình một cái tát đi ra ngoài, liền có thể đánh ra hai ba trăm cân lực đạo, nếu là hoá thành quả đấm lời nói, lực lượng hấn sẽ đầy đủ hơn mới là! Chỉ phải bảo vệ ở chính mình đầu không bị nhân đập ngất đi, trận chiến này, chính mình không biện pháp thất bại mới được.

Hấn hít sâu hai cái, trấn định hạ tâm thần mình, chậm rãi đi lên phía trước, hướng về phía nguoi mặc cao bồi quần sooc, khúc khởi nhất điều sáng bóng thon dài đuôi đẹp, dựa vào ở trên vách tường mặt đầy cười lạnh nhai kẹo cao su La Tú Tú, đạo: "La Tú Tú đồng học, mấy ngày trước đây nguoi tìm nguoi độc đánh ta một trận, ta đã rất khoan hồng độ lượng không tính toán với nguoi, nguoi cần gì phải hùng hổ dọa nguoi như vậy đây!"

"Nguoi cho rằng là, nguoi đối với ta tạo thành sỉ nhục, chẳng qua là dạy dỗ một chút liền có thể rửa sạch được sao?" La Tú Tú giọng căm hận nói.

"Vậy nguoi rút cuộc muốn ta như thế nào, mới có thể tiêu tan roi trong lòng nguoi về này oán khí đây?" Ngô Hoàng cau mày hỏi.

La Tú Tú thân thể bắn ra, thân hình như rắn nước lắc một cái, chuyển qua chính diện, hướng Ngô Hoàng hừ một tiếng nói: "Rất đơn giản, sau này bất kể ở địa phương nào, chỉ cần thấy được ta thời điểm, nguoi hướng ta khom nguoi cúi nguoi, cho đến ta thân ảnh biến mất, nguoi mới có thể đứng lên. Chỉ cần nguoi có thể làm được, hiện tại ta liền miễn nguoi đau khổ da thịt!"

Ngô Hoàng hít hơi, lắc đầu nói: "La Tú Tú đồng học, chúng ta đồng học hai năm, coi như lần trước ta đắc tội nguoi, nhưng cũng không nhất định như thế bức bách đi!"

"Xích! Khác đề cập với ta tình cảm bạn học phần chuyện này, cùng loại nguoi như nguoi chung lớp cấp, đã là ta bất hạnh, hữu như nguoi vậy đồng học, càng làm cho ta cảm giác xấu hổ. Bình thường chúng ta nước giếng không phạm nước sông, ta cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt, mắt không thấy vì tình. Nhưng là bây giờ, nguoi cái này làm nguoi nôn mửa gia hỏa lại lại ngay trước bạn học cả lớp mặt, để cho ta không xuống đài được, để cho ta như thế khó chịu, thành vì mọi người trò cười, nguoi nghĩ ta hấn bỏ qua nguoi sao?"

Nghe được La Tú Tú như vậy oán hận chính mình, Ngô Hoàng rất có nhiều chút xem thường rung ngẩng đầu lên. Trong đầu nghĩ nữ nhân này thật đúng là tự mình cảm giác hài lòng, thật sự cho rằng có chút sắc đẹp, cấu kết với một tên thủ lãnh côn đồ làm tình nhân, liền coi chính mình có uy tín danh dự, có thể dùng lỗ mũi xem nguoi sao! ? Thật sự là tự cho là đúng!

"Thật là phi thường xin lỗi!" Ngô Hoàng từng hạ bả vai, mỉm cười nói: "Thật ra thì nguoi ở trong mắt ta, cũng là làm ta nôn mửa tồn tại! Nguoi chính là nhất phiêu !"

Quả nhiên, Ngô Hoàng lời nói,

Nhượng tự mình cảm giác hải lòng La Tú Tú thần sắc đột nhiên thay đổi, trong nháy mắt trở nên dữ tợn dị thường. "Đánh, cho ta hung hãn đánh!"

Nhìn từ trên con đờ hươg hần nhào lên, Ngô Hoàng cười lạnh nói: "Thật coi ta còn là ngày xưa tên ngày ngô gà mờ sao! Coi quyền!"

Ping ping ping ping ping a a

Đồng thời mấy câu từng cú đâm thấu thịt tiếng va chạm vang lên khỏi, kèm theo lườg đạo tiếng kêu thảm thiết, cùng với hai cái thân ảnh quay ngược lại, Ngô Hoàng quay xuống bị đánh có chút choáng váng đầu, lạnh lẽo một phát miệng, hươg hai vị mất lộ ra hải sắc con đờ nhào tới.

Ở nơi này ngăn ngừi trong nháy mắt, Ngô Hoàng lấy quyền hoán quyền, trên người cùng trên mặt trung hai chân hai quyền, nhưng là khác hai vị ngực phân biệt bị Ngô Hoàng đánh một quyền, liền trực tiếp suy sụp trên đất, nghĩ có chút hung muộn khí đoản, ngực càng là trùy tâm đau đớn.

Thấy cái kết quả này, khác hai vị con đờ dĩ nhiên là mất lộ ra kinh hải, nghĩ hầy cùng nằm mơ như thế. Hai ngày trước còn bị bọn họ đánh không có sức đánh trả, phảng phất cùng con chó chết tựa như nhân, hiện tại trong lúc bất chợt sức mạnh tăng mạnh, ngược lại đưa bọn họ đồng bạn đánh không có sức đánh trả, đây cũng quá Huyền Huyền điểm đi!

Có thể hoàn không chờ bọn hần phục hồi tinh thần lại, lườg đạo Quyền Phong đã đập vào mặt, một người trong đó trùn xuống thân, né nhanh qua đi, nhưng là một cái khác muốn tránh, nhưng là muộn nửa bước. Ngô Hoàng quả đâm lau qua hần chớp mũi mà qua, thiếu chút nữa đem hần mũi đánh lệch, về này đau nhức trực tiếp truyền tới đầu óc hần, nhượng hần trong nháy mắt nước mắt nước mũi hoành lưu.

Mà đang ở người kia ôm dưới mũi ngời xồm thời điểm, Ngô Hoàng một cái đầu gối đỉnh, lại lần nữa nhượng hần sống mũi sâu sắc đã kích. Mặc dù tên con đờ kia hai tay đã bảo vệ sống mũi, nhưng vẫn hay lại là hét thảm một tiếng truyền tới, chảy máu như trự.

Một cái khác thấy ba đồng bạn ở trong nháy mắt liền lấy được như vậy kết quả, xoay người nhắc chân chạy. Dĩ nhiên, hần chạy thời gian không có một người khác nhanh, người đó chính là La Tú Tú. La Tú Tú ở Ngô Hoàng hươg cái thứ 3 con đờ xuất thủ thời điểm, liền đã ý thức được không ổn, trực tiếp chạy ra. Mặc dù nàng là nữ nhân, nhưng là nàng không cảm thấy, có thể mở miệng mắng nàng 'Phiếu' nam hải, sẽ không đành lòng hươg nàng xuất thủ. Đây đây, 36 Kế, hay lại là tẩu vi thượng!

Thấy kia con đờ xoay người bỏ chạy, Ngô Hoàng cúi người nhặt lên một viên gạch đầu, hắc nhiên đạo: "Nhớ lấy, không muốn đưa lưng về phía địch nhân!"

Dứt lời, trong tay cục gạch đã bị hần hung hăng phát đi.

Ping——

Này nhất cục gạch, trực tiếp đem tên con đờ kia đánh cho nghiêng liệt, thế nhưng con đờ hay lại là lay động hai bước, chịu đựng đau, biến mất ở Ngô Hoàng tầm mắt.

Thu hồi ánh mắt, Ngô Hoàng sờ một cái bị đánh hai quyền, có chút vi mặt sưng gò má, đầu lười ở trong miệng cuốn một cái, phát hiện trong miệng có chút ngai ngái, hàm răng bị đánh ra máu. Hần phi một tiếng, đem lẫn vào huyết thủy nước miếng phun tới ngời chồm hồm dưới đất giả chết một người trong đó con đờ trên người.

Mắng: "Hiện tại tha các ngươi, lần sau còn dám ngăn ta, cẩn thận ta cắt đứt các ngươi chân chó! Cút!"

Ngô Hoàng uy phong lẫm lẫm hươg ba người kia con đờ uống, thấy ba người kia con đờ sợ hải lùi bước, nhắc chân liền chạy thần sắc, Ngô Hoàng đột nhiên có loại không nói ra khoái cảm. Cảm giác lúc này, hần là có thể cao cao tại thượng nhìn xuống bọn họ, giống như Quân Lâm Thiên Hạ Đế Vương như thế, những thứ này, đều là cầu nô tài!

Xem ra, chính mình phải đi học Tấn Thủ mới được a! Thự này đánh bại, La Tú Tú con tiện nhân kia chắc chắn sẽ không cam tâm, hơn nữa Thôn ca thù hạ bị chính mình cho đánh cho tan tác, cái đó chết vì sĩ diện gia hỏa khăng định cũng sẽ cảm thấy thật mất mặt, trả thù mình là khăng định. Tự mình say mê một phen sau, hần sờ có chút đau đau gò má, tâm lý âm thầm cô, chính mình không có một thân man lực mà không hiểu vận dụng, há chẳng phải là cùng tọa ửng Bào Sơn mà không cách nào lấy ra tới sử dụng một loại buồn cười! ?

Nghĩ ngợi đã lâu, hần trong lòng hừ hừ đạo: Chờ ta học biết ma pháp, liền bắt các ngươi tới kiểm nghiệm ta sờ học, xem các ngươi còn có thể được đất sắt!

Tự sướng một phen sau, Ngô Hoàng trở lại chỗ ở, sau đó đến dưới lầu tiệm bán thức ăn nhanh trong dùng bữa ăn tối.

Tâm tình thoải mái vui thích hần, hừ cười nhỏ, trong đầu óc chuyển động thứ 2 chuyện làm ăn sau khi kết thúc, liền có thể đi Thanh Lam thành học tập ma pháp sự tình, Ngô Hoàng có không nói ra đắc ý cùng kiêu ngạo. Đi ngang qua một nhà quầy bán đồ lật vật thời điểm, hần trực tiếp mua hai cân đậu phộng, vài chai bia

Nhưng ngay tại hần xúc lên chai bia thời điểm, hần đột nhiên nghĩ tới một cái vô cùng trọng yếu sự tình còn không có giải quyết.

Đó chính là, 3 vạn vi cân Tuyết Bích, cần phong bế tính thùng gỗ, nên đi nơi nào tìm! ? Đây chính là sáu trăm cái thùng gỗ a!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13 :35 vạ

Nghĩ đến vấn đề liền đi giải quyết, đây là Ngô Hoàng tính cách. Nhưng là, khi hắn đi tới vì giới Sơ Nguyên Trấn, đem trấn trên toàn bộ thùng rượu trong tiệm thùng gỗ đều thu mua không còn một mống thời điểm, mới phát hiện, chỉ bắt quá giải quyết một phần rất nhỏ, cách sáu trăm cái thùng gỗ, còn rất dài một khoảng cách.

Hoa hơn nửa đêm thời gian, nhìn chỉ có không tới hai trăm cái thùng gỗ, Ngô Hoàng tâm lý có chút buồn rầu đứng lên. Nghĩ tới nghĩ lui, hẳn cuối cùng chỉ có thể đánh Hi Vọng đặt ở Vạn Bảo Lâu trên người. Bởi vì tam ngày, phải làm xuất nhiều như vậy cái thùng gỗ, quả thực không phải là Sơ Nguyên Trấn mấy nhà kia thợ mộc chủ tiệm có thể giải quyết.

Phải biết, làm như vậy một cái mộc chế phong bế tính thùng rượu, một cái thợ mộc một ngày tối đa chỉ có thể làm ra ba đến năm cái, đây là cái loại này kỹ thuật phi thường thuần thực Lão Mộc tượng tài có thể. Hơn nữa sau khi làm xong, còn phải thoa lên đặc biệt chữa nhựa cây, còn phải lạnh làm, trong chuyện này càng cần thời gian.

Nếu không lời nói, một cái thùng rượu, lại làm sao có thể yêu cầu một ngân tệ giá cả.

Mặc dù hướng Vạn Bảo Lâu muốn thùng rượu, sẽ để cho Vạn Bảo Lâu nhân nghĩ quá đi, người hướng chúng ta muốn thùng gỗ, vậy người này Tuyết Bích lại là từ nơi nào vận tới? Điểm này Ngô Hoàng căn bản không nói rõ ràng, nhưng hẳn cũng quản chẳng phải nhiều. Ngược lại, hẳn cũng không cần hướng nhân gia giải thích nào, theo nhân gia nghĩ như thế nào tốt.

Quyết định chủ ý sau, Ngô Hoàng mới tính có thể an tĩnh tĩnh tâm xuống ngủ, chỉ chốc lát, hắn liền tiến vào mộng đẹp.

.. .

Thanh Dương Huyện giao, hữu nhất không lồ nhà cũ tọa lạc tại xanh du dưới chân núi, đêm tối giữa, giống như một con bò lổm ngổm cự thú, tản ra vô biên uy nghiêm.

Chỗ ngồi này nhà cũ, chính là Thanh Dương Bạch gia, Thiên Môn thành phố Bạch Thị tổ trạch. Lúc này, trong lão trạch lão bên trong thư phòng, Bạch Nhan Tổ chính đưa nàng từ Ngô Hoàng nơi đó phải đến buổi cây kia bỏ túi trăm năm sâm có tuổi, cung kính đưa cho nàng gia nhìn.

Gia gia của nàng là một vị tóc trắng xám ông già, nhưng nếu như nhìn kỹ lời nói, liền sẽ phát hiện, cái này tóc trắng xám ông già, chỉ nhìn một cách đơn thuần gương mặt, căn bản không nhìn ra hắn là bao nhiêu tuổi. Bởi vì hắn trên mặt ông già tiêu biểu cùng nếp nhăn đều ít vô cùng, nhìn bất quá niên quá bán bách hình dạng mà thôi, thuyết hắn hạc phát đồng nhan, một chút cũng không quá đáng. Có lẽ kia tóc nâu trắng, cùng với hắn thần thái cùng trong tròng mắt tang thương, liền có thể nhìn ra, lão nhân này tuyệt đối không thấp hơn sáu bảy chục tuổi.

Ông già nắm sâm có tuổi tường tận hồi lâu, cũng cảm thấy quá đi, ngừng đầu nhìn tôn nữ, mỉm cười hỏi: "Đây đúng là một gốc trăm năm sâm có tuổi, hơn nửa phẩm chất siêu quần, chỉ là một đầu có chút nhỏ đến quá phận nhiều chút. Đúng người đây là từ nơi nào phải đến? Đây đối với chúng ta người luyện võ, tuyệt đối là bụi cây Trần Phẩm!"

"Đây là ta từ ta một đệ tử nơi đó phải đến, ta có thể cảm giác được, gốc cây này nhân sâm núi, đối với chúng ta phi thường hữu dụng!" Bạch Nhan Tổ gật đầu cười nói: "Vốn là ta là nghĩ tại gia gia đại thọ thời điểm rồi đưa cho gia gia, nhưng là nghĩ tới nghĩ lui, chuyện này,

Hay là để cho gia gia com sáng biết tốt."

Ông già gật đầu nói: "Người làm rất khá! Loại này phẩm chất dược liệu, bây giờ đã không dễ tìm cho lắm. Chẳng qua là, này tạo hóa thật đúng là thần kỳ, làm sao có thể sẽ có như vậy nhỏ xíu trăm năm nhân sâm núi đây?" Bỗng nhiên dừng lại, hắn lại nói: "Người nhiều cùng người học sinh kia tiếp xúc một chút, xem hẳn rốt cuộc là từ đâu lấy được thứ đồ tốt này! Nếu như khả năng lời nói, ta không ngại người"

Ông già yên lặng không nói, nhưng là, từ cái kia ngưng trọng vẻ mặt, liền có thể nhìn ra được, nếu như có thể mà nói, hẳn không ngại dùng sức mạnh.

Bạch Nhan Tổ chân mày khẽ run, đạo: "Gia gia, chuyện này giao cho ta đi! Ta nghĩ ta biết nên làm như thế nào. Bất quá gia gia, xin đừng đem chuyện này nói cho trong gia tộc những người khác, ta sợ có vài người vì tranh công, biết đánh loạn ta kế hoạch!"

Ông già gật đầu một cái, cuối đột ngột nói: "Thiên Tôn tới Thanh Dương, người không cùng gặp mặt hắn sao?"

Nhắc lên Tôn Thiên Tôn, Bạch Nhan Tổ thần thái liền trở nên không có bất kỳ tức giận, đạo: "Có thời gian ta sẽ liên lạc hắn!"

Ông già thấy tôn nữ như vậy vẻ mặt, không khỏi thở dài nói: "Thiên Tôn là Tôn gia Trưởng Tôn, tương lai là phải thừa kế Tôn gia, người gả qua, cũng không tính bồi nhọ!"

"Tôn nữ mình bạch, kia tôn nữ đi!" Bạch Nhan Tổ hiển nhiên không muốn ở cái đề tài này thượng trò chuyện nhiều.

Thấy nhà mình tôn nữ bộ dáng này, ông già không thể làm gì khác hơn là khoát khoát tay, để cho nàng rời đi.

Bạch Nhan Tổ đi ra đại trạch, quay đầu mắt nhìn tòa kia để cho nàng vô cùng áp lực tổ trạch, tâm lý có loại không nói ra phản cảm. Thân là thế gia tử, mặc dù sinh hoạt so với thường nhân đãi ngộ rất nhiều, nhưng là, chính mình chung thân đại sự lại cho tới bây giờ không có tự do. Rất nhiều lúc, nàng tình nguyện mình là một phổ thông nông gia nữ tử.

Người người đều nói, là vô tình nhất nhà đế vương, có thể dưới cái nhìn của nàng, so sánh nhà đế vương, Đại Thế Gia chi trung vô tình, cũng tương tự không kém bao nhiêu.

... ..

Sáng ngày thứ hai, Ngô Hoàng cứ theo lẽ thường đi học.

La Tú Tú thấy hần thời điểm, mặc dù hay lại là cao ngạo hất càm, có thể cũng không dám giống như trước nữa như vậy cố ý chạy đến trước mặt hần đắc ý. Mà nàng không chạy đến trước mặt hần đắc ý, Ngô Hoàng cũng lười để ý biết cái này loại tự cho là đúng, tự mình cảm giác lương nữ nhân tốt, ngược lại hần lại không thể thật ngay trước mọi người đánh nàng hạ giận.

Tan lớp thời điểm, Bạch Nhan Tổ đem Ngô Hoàng gọi tới đi lan đi một chuyến, nói với hần tiền đã đánh tới hần trên thế.

Nghe được tin tức này, Ngô Hoàng thiếu chút nữa không nhận được muốn ở đi lan thượng ngửa mặt lên trời thét dài, lấy trừ chính mình sôi sục kích động tâm tình. Ba trăm năm chục ngàn, cũng không phải là ba mươi lăm khối a! Có bao nhiêu giống như hần cái tuổi này thời điểm, liền tự lực cánh sinh, chính mình kiếm được ba trăm năm chục ngàn đồng tiền đây? Hần hữu hoàn toàn xú thí lý do cùng tư cách.

Nhưng cuối cùng, hần vẫn nhận được này cổ kích động tâm tình, chẳng qua là toét miệng, thế nào cũng khép lại không.

Thấy hần bộ dáng này, Bạch Nhan Tổ không có chê cười hần, ngược lại nghĩ hần hữu phần này tự chủ, thật không đơn giản!

Có thể Bạch Nhan Tổ không biết là, tiếp theo hai lớp, hần căn (cái) vốn không có nghe lọt nửa chữ. Hần rất muốn tìm một bằng hữu tới chia sẻ mình một chút vui sướng tâm tình, nhưng là tìm tới tìm lui, lại không tìm được một cái có thể tâm sự bằng hữu, mà Cừu Bàn Tử, cũng không ở bên người.

Đương nhiên, tâm sự thuộc về tâm sự, về phần Thạch Châu bí mật, hần là không có khả năng sẽ nói ra.

Chính sở vị: Không nên có tâm hại người, nhưng nên có tâm phòng bị người!

Buổi trưa tan học thời điểm, Ngô Hoàng ngay cả bọc sách đều không cầm, liền trực tiếp lao ra phòng học, lấy thi chạy trăm mét tốc độ, thứ nhất lao ra cửa trường, hướng cách trường học cách đó không xa ngân hàng phóng tới. Cầm vào thẻ, sau đó tay run run, chuyển bí mật, tiếp lấy hít thở sâu mấy lần, nhìn chăm chăm trên màn ảnh 'Xin chờ một chút' dòng chữ

Làm màn ảnh một lần nữa chuyển biến sau, hần cẩn thận đếm xem phía sau mấy cái số không, sau đó nắm chặt quả đấm, 'Nha u' một tiếng, ba ba ba, hần trực tiếp một chút lấy 5000 khối ken kết kết kèm theo hần hưng phấn, ATM có đang ở cơ giới thao làm.

Nhưng là, hần các loại (chờ) đã lâu, lại chờ đến lấy ra thất bại tin tức, tiếp theo liền thấy quý viên trên máy mặt phun ra một tấm băng điều.

Thấy băng điều phía trên in đã lấy ra 5000 khối dòng chữ, Ngô Hoàng lẳng lẳng, tiếng mắng 'Ngọa tào '. Sau đó trực tiếp lui thê, lại cầm thẻ tuần tra, thấy phía trên con số không có thay đổi sau, hần tài thờ phào, sau đó lại mắng câu 'Lạp / ngáp cơ tử' .

Tiếp đó, hần lui thê, xoay người chạy đến bên trong ngân hàng, trực tiếp nhượng nhân viên ngân hàng giúp hần lấy ra 1 vạn tệ.

Ôm trong lòng 1 vạn tệ Đại Dương đi ra ngân hàng, đi tới cửa thời điểm, hần lại xoay người đi về phía quý viên có, ở phía trên chuyển cho Cừu Bàn Tử một ngàn đồng tiền. Sau đó đến bên cạnh công trạm điện thoại trong cho Cừu Bàn Tử đánh tới."Mập mập, Ca, có tiền, người tiền đã gọi cho người, ngay cả lần trước nữa năm trăm cũng một khối đánh."

"Thào! Người bán người đồng tử kê? Thế nào tài đảo mắt người thì có tiền?"

"Đúng a! Bán 1 vạn tệ, người biết là bán cho người nào không?" Ngô Hoàng chẳng biết xấu hổ cười bì ỏi đến.

"Ách! Không phải là thật đi! Người cũng đừng đi làm những thứ kia chó má sụp đổ sự a! Không có tiền cùng anh Mập nói một tiếng, anh Mập chính là bán huyết cắt thịt, tạm thời tiếp ứng người một chút vẫn là có thể." Cừu Bàn Tử ngừng lại, hữu hoài nghi đạo.

"Người nghĩ ta là làm cái loại này chó má sụp đổ sự người sao? Ta là dạng gì nhân, chẳng lẽ người còn không giải!" Ngô Hoàng khê cười nói: "Được, nhưng thật ra là như vậy. Ta cho chúng ta mỹ nữ chủ nhiệm lớp giới thiệu cái người làm ăn, kết quả lấy chút tiền huê hồng, không nhiều, ba, bốn ngàn mà thôi."

"Người là thuyết cái đó kêu Bạch nào mỹ nữ chủ nhiệm lớp? Không phải là người đem mình đồng tử kê bán cho nàng đi!"

"Ta phát hiện người nha ba câu không rời này, có phải hay không gần đây bị cái nào nữ bỏ rơi, kìm nén đến người khó chịu a!"

"Dù sao cũng hơn người tốt a! Người ngay cả tư vị kia là cái gì đều còn chưa biết! Ha ha được, chỉ cần không phải làm những thứ kia chó má sụp đổ sự liên có thể. Ta đi ăn cơm, có tiền, đi mua ngay bộ điện thoại di động, xuất ra một trăm hai trăm khối đầu tư một chút cũng có thể đi! Quay đầu ta tìm người cũng có thể nhất điểm!"

"Hắc! Một trăm hai trăm khối tính là gì, một hai ngàn khối còn tạm được, cầm trong tay một cái, dưới chân hoàn đá một cái chơi đùa tài kêu lạp phong!"

"Khoác lác đi a khoác lác đi a! Ngược lại không lên thuế, trước như vậy, nha lại đi chậm một chút, nhà ăn chỗ ngồi sẽ không."

"Ách! Người nhất nha nội, còn có người dám với người cướp chỗ ngồi a!"

"Người cũng không phải không biết anh Mập luôn luôn khiêm tốn! OK, uống công!"

"Mập mập chết bầm, chỉ có biết ăn thôi, ghen chết người!" Ngô Hoàng bĩu môi mắng câu. Ai ngờ, hắc treo Cừu Bàn Tử điện thoại thời điểm, cũng là như vậy.

Sau khi cúp điện thoại, Ngô Hoàng không có đi ăn cơm, mà là trực tiếp tìm một không người xó xỉnh, tiến vào vi giới.

Tiến vào Sơ Nguyên Trấn sau, hắc liền trực tiếp thôi lại Vạn Bảo Lâu quán sự Đạm Sĩ Phàn thương lượng chuyện đi.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14 :nhân dựa vào y phục

Vạn Bảo Lâu trong, Ngô Hoàng thấy Húc Ngang, hỏi một chút mới biết Đạm Sĩ Phàn đã đến nay sớm tự mình đưa mười thùng Tuyết Bích, đi Thanh Lam thành đi.

Nghe được tin tức này, Ngô Hoàng không khỏi bóp cổ tay thở dài, sớm biết lời nói, mình cũng có thể dừng nhất dừng quá giang xe, cùng hắc cùng nhau đi tới Thanh Lam thành. Phải biết, vi giới không thể so với hiện thế như vậy, hữu xa hữu máy bay có thể thay đi bộ, hơn nữa trên đường trừ tên móc túi ra, dễ dàng nhất đụng phải, chính là cường đạo.

Nếu là đụng phải mềm lòng một ít cường đạo cũng còn khá, nhưng nếu đụng phải một ít lòng dạ ác độc cường đạo, mất tiền vật là tiểu, có lúc ngay cả mạng đều có thể vứt bỏ.

Sơ Nguyên Trấn đến Thanh Lam thành, cũng liền hai trăm vi dặm tả hữu, có thể phải thì phải khoảng cách ngắn như vậy, vẫn sẽ thường thường đụng phải cường đạo qua lại. Một ít đại thương đội, cũng sẽ chiêu một ít hộ vệ đội bảo vệ đi, coi như là một ít tiểu thương biết, cũng biết mấy cái tiểu thương sẽ họp lại, cùng nhau đi tới.

Ngô Hoàng nếu là một người lên đường lời nói, kỳ trình độ nguy hiểm có thể tương tượng được.

Biết được Ngô Hoàng buồn phiền sau, Húc Ngang có chút không hiểu, bởi vì Tuyết Bích vật kia, mặc dù Ngô Hoàng trên người cách điều chế, có thể chính mình chế, có thể là không có khả năng ở trong ba ngày là có thể ừ ra 3 vạn vi cân đến đây đi! Nếu không thể nào, vậy khẳng định là từ những địa phương khác chở tới đây. Có thể nếu là từ những địa phương khác vận đến, như vậy tự không khả năng không có giả bộ vật này thùng rượu, không phải sao? Có thể hết lần này tới lần khác, hắc ở Sơ Nguyên Trấn tìm rượu thùng, nói cách khác, hắc đồ vật, đã ở Sơ Nguyên Trấn, nhưng lại cần thùng rượu đi giả bộ nhưng là, là dạng gì đồ vật, có thể trang bị 3 vạn vi cân Tuyết Bích đây? Chẳng lẽ là Không Gian Ma Pháp khí?

Mặc dù Húc Ngang tâm lý hiểu kỳ phải chết, nhưng thấy Ngô Hoàng không nói, hắc cũng không tiện hỏi nhiều. Hơn nữa, nếu như là Không Gian Ma Pháp khí lời nói, kia trước mắt vi tiểu huynh đệ này thân phận, liền thật có nhiều chút không giống tầm thường, hỏi nhiều, ngược lại không phải là chuyện tốt. Vì vậy hắc đạo: "Vạn bảo tửu trang trong, ngược lại có không ít thùng rượu, bất quá cũng không có hơn bốn trăm cái, miễn cưỡng chỉ có thể kiểm ra gần hai trăm cái mà thôi. Cách người cần hơn bốn trăm, còn kém rất nhiều."

Ngô Hoàng một tay chống lấy sau lưng, một tay sờ lên cằm, qua lại bước đi thông thả hai bước, đạo: "Vậy, nếu không như vậy, Húc Ngang đại ca, người phải người đem kia hơn hai trăm thùng rượu trước thanh tẩy đi ra, nhất định phải rửa sạch, không thể có mùi rượu lưu lại, sau đó phải người đem rượu thùng đưa về ngày hôm qua chúng ta đi đến tòa kia phế trạch. Chúng ta có bao nhiêu cái thùng rượu, ta liền cung cấp bao nhiêu thùng Tuyết Bích, còn

lại, các loại (chò) Đạm quân sự trở lại, chúng ta làm tiếp định đoạt như thế nào?"

Húc Ngang cũng chấp tay sau lưng đi thông thả, đã lâu tài gât đầu nói: "Kia trước như vậy, quay đầu ta đưa tin Thanh Lam thành, nói với Đạm quân sự một tiếng, nhưng hân đường về thời điểm thuận tiện mang mười chiếc kéo rượu xa tới. Một chiếc kéo rượu xa có thể trang bị một ngàn vì cân, hữu mười chiếc lời nói, kia vấn đề liền cơ bản giải quyết."

"Kia nếu như vậy, ta liền cáo từ trước, Húc đại ca chỉ cần ở trong vòng hai ngày, đem rượu thùng đưa về trước tòa kia Hoang trạch,

Hai ngày sau, ta tất cho Húc đại ca một cái hải lòng câu trả lời." Ngô Hoàng hướng Húc Ngang ôm quyền xá, xoay người chuẩn bị đi. Húc Ngang cười giữ lại nói: "Huynh đệ đừng vội, cơm trưa dùng qua sao? Không có lời nói, chúng ta cùng đi trước mặt trong quán rượu uống nó một ly như thế nào?"

Ngô Hoàng lắc đầu cười nói: "Hiện tại trước không uống, quay đầu các loại (chò) chúng ta hợp tác xong sau, cá hồi không say không nghỉ, như thế nào?"

"Tốt lắm! Ta đây sẽ không lưu người! Đi làm việc đi!"

Ngô Hoàng là thực sự bận rộn, trừ ở vì giới muốn đẩy làm một thân nhìn được trang phục và đạo cụ, tránh cho bị người Bạch Nhân ra, ở hiện thế, hân cũng phải chuẩn bị một chút trên người mình trang phục và đạo cụ, mua nữa một máy điện thoại di động, cáo biệt 'Vô cơ loại'. Hơn nữa, hân cũng không muốn một hồi uống say lướt khướt, buổi chiều lại không pháp đi học, Đồ cho Bạch Nhân Tổ lưu lại một cái phạt hân viết kiểm điểm cơ hội. Nam tử hân đại trọng phụ, ngày ngày nói không giữ lời, coi như kẻ khác không nói, hân mặt cũng nhiệt chặt.

Huống chi, hân bây giờ còn thật không muốn cùng Bạch Nhân Tổ quan hệ làm quá căng. Hân nhìn ra được, Bạch Nhân Tổ đối với hân cung cấp nhân sâm núi tương đối cảm thấy hứng thú, mặc dù hân không biết tại sao Bạch Nhân Tổ đối với (đúng) này nhân sâm núi hứng thú sẽ lớn như vậy, nhưng cái này không trọng yếu, trọng yếu là, nàng rất có tiền, là một phú bà.

Ngô Hoàng đối với nàng tại sao có tiền như vậy không có hứng thú, hân chỉ đối với (đúng) mình có thể từ trên người nàng kiếm được bao nhiêu tiền cảm thấy hứng thú.

Này đây, như vậy nữ tài chủ, hân là không thể đắc tội đến quá ác.

Đáng tiếc, hân cũng không biết, Bạch Nhân Tổ cũng đang suy tư giống vậy vấn đề.

Trở lại hiện thế, mới 12 điểm một khắc, Ngô Hoàng qua loa ăn cơm trưa, chạy thẳng tới phố buôn bán đi. Mua quần áo, mua quần, đôi giày toàn bộ áo liền quần hoàn một bộ đi xuống, cùng phục vụ viên tiểu muội chém nửa ngày giới, trực chém tới phục vụ viên tiểu muội mặt đầy khinh bỉ, thậm chí Ngô Hoàng bạch hạt đáng dập như vậy bơ sau, Ngô Hoàng tài hải lòng xách mấy túi đồng phục đường về. Sau đó ở cách trường học cách đó không xa đi động trong phòng buôn bán mua đài son trại iPhone.

Chính sở vì, nhân dựa vào y phục ngựa dựa vào cái yên! Mặc vào gọn gàng xinh đẹp đồng phục, điều thương hoá pháo sau, đã từng quê mùa nông thôn nhà quê, bây giờ lúc mình một cái, trở thành một nhẹ nhàng trọc thể giai công tử. Ngay cả tự so với hiện thế Phan An Lý Quý Sâm nhìn, đều mỗi bốc khói, hai trông mắt phóng hỏa, sau đó lại vừa là mặt đầy khinh thường.

Nhưng hân chân chó La Tiểu Lệ nhìn ra được, dù cho Lý Quý Sâm lại mặt đầy khinh thường, lại khinh bỉ, đều khó xóa bỏ trong lòng hân căm ghét. Đặc biệt là làm lớp trưởng Thủy Nhược Gia đồng học thấy Ngô Hoàng đi vào lớp học, cũng theo đó ngăn ra chớp mắt, Lý Quý Sâm trong con người lửa giận, phảng phất có thể thiêu đốt hết thầy.

"Tiểu tử này phát tài? Hân nơi nào đến tiền mua này áo liền quần?" Chân chó La Tiểu Lệ vì Lý Quý Sâm nói ra trong lòng hân phần uất.

La Tú Tú trong lòng cũng có một chút nghi ngờ, dĩ nhiên, còn có phần hận, đã từng có thể coi đây là trò cười, nhưng bây giờ, này duy nhất trò cười không. Về phần thành tích phương diện, mặc dù Ngô Hoàng chưa ra hình dáng gì, có thể nàng La Tú Tú cũng giống vậy không lớn địch.

Nếu như đã từng, nàng còn có thể trò cười hân đáng dập cùng con ếch tựa như lời nói, như vậy bây giờ, mặt đầy sẽ thỉnh thoảng nhô ra 'Thanh xuân cóc đậu' hoàn toàn biến mất rồi sau Ngô Hoàng, trừ màu da có chút tối ách không ánh sáng ra, gương mặt đường ranh, thật ra thì vẫn là phi thường hữu hình.

Như vậy biến hóa, cũng khó trách một mực chưa bao giờ dùng nhìn tới Ngô Hoàng Thủy Nhược Gia, sao nhìn một cái bên dưới, sẽ trong nháy mắt thất thần. Bởi vì, hân biến hóa thật sự là quá lớn. Ở nàng trong tiềm thức, hân là cái đó mặc quê mùa, mặt đầy thanh xuân đậu thiếu niên bình thường. Nhưng hôm nay, thanh xuân đậu chẳng biết lúc nào biến mất, trên người trang phục cũng rực rỡ hân lên, loại này cùng ngày xưa cực khác nhiều bộ dáng, cho mọi người mang đến đánh vào, còn chưa tiêu.

Nhìn đến mọi người từng cái giống như phát hiện tân đại lục tựa như nhìn hân, hân đột nhiên cảm thấy, bất kể là ở nơi nào, bất luận là cái gì thời đại, tổng thiếu chẳng nhiều loại lấy tướng mạo nhìn người, lấy quần áo lấy người nhân. Hiện thế như vậy, vì giới cũng như vậy!

"Ai yêu! Ta nói hoàng tử hiện tại thế nào như vậy thuận mắt đây! Nguyên lai là này mặt đầy thanh xuân cóc đậu biến mất a!" Lúc này, ngồi ở Ngô Hoàng bên cạnh một vị nam sinh đột nhiên lộ một bộ bưng bình đại ngộ bộ dáng, la lên: "Anh, Hoàng Ca., người dùng là cái gì nhãn hiệu 'Đậu lập tiêu' a! Giới thiệu một chút, người xem ta đây nhất cái trán curry đậu nếu là có thể biến mất lời nói, chắc hân cũng có thể với người như thế suất khí đi!"

Người bạn học này cùng Ngô Hoàng là cách vách bàn, bình thường quan hệ một dạng lúc này hân lúc đó, mọi người quả nhiên tỉnh táo lại, nghĩ hân theo như lời quả nhiên không sai. Hai ngày trước thấy Ngô Hoàng thời điểm, tất cả mọi người phảng phất nghĩ là lạ ở chỗ nào, hiện tại trên người quần áo rực rỡ hân lên sau, nhìn kỹ một chút, mới phát hiện nguyên lai trên mặt hân mặt đầy 'Cóc đậu'. Lại biến mất, so với trước, quả nhiên thuận mắt không ít.

Ngô Hoàng cười cười, trong đầu nghĩ: Nếu là vị giới trung hữu cái này Giải Độc Hoàn lời nói, ngược lại một khoản không lỗ sinh ý a!

Nhưng hấn trên miệng nhưng là cười nói: "Thật ra thì cũng không có gì á! Chính là mấy ngày trước đi! Cũng không biết ăn thứ gì, kết quả kéo một đêm bụng, sau đó ngày thứ hai đau đầu liên tiêu hơn nửa. Các người còn nhớ ngày đó ta xin phép nghỉ một ngày đi! Thật ra thì cũng là bởi vì trên mặt lấm tẩm quá nhiều, không dám tới gặp nhân nội! Bây giờ được, đêm hôm đó đau bụng, lại đem thanh xuân đau cho tiêu, thật sự là phúc hắc Họa sở theo, Họa này phúc sở phục a!"

"Cát! Tần xa dân đi! Đau bụng còn có thể kéo thành như vậy "

"Đúng vậy ! Có biện pháp nói ngay đi! Mọi người cùng học một trường, không cần giấu giếm đi!"

Nghe được bên người mọi người thất chủ bát thiết, Ngô Hoàng nhún nhún vai, cười nói: "Các người không tin, ta cũng không có cách nào!" Tâm lý lại nói: Bây giờ phải cầu cạnh người liền 'Mọi người cùng học một trường '. Bình thường cười nhạo ta thời điểm, thế nào không niệm 'Cùng học một trường' phân thượng?

"Ngô Hoàng đồng học, chủ nhiệm lớp Bạch lão sư tìm người!"

Đang ở Ngô Hoàng cùng mọi người quý kéo thời điểm, cửa truyền tới một vị nam sinh thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: lão sư mời khách

Đi lan thượng, Bạch Nhan Tổ thấy Ngô Hoàng thì, cũng là trong con người sáng lên.

Nàng lui về phía sau hai bước, cẩn thận tảo Ngô Hoàng mấy lần, gật đầu nói: "Không tệ! Tinh thần khí rất túc!" Vừa nói nàng hoàn biên đi tới trước, đưa tay ở Ngô Hoàng trên cổ áo vuốt, một bộ ôn nhu hiền thê lương mẫu bộ dáng, làm Ngô Hoàng có chút bất minh sở dĩ, còn có chút lúng túng.

Thật ra thì không chỉ là Ngô Hoàng đối với (đúng) Bạch Nhan Tổ cử chỉ có chút bất minh sở dĩ, chính là bên trong lớp học những bạn học khác nhìn, tất cả đều là người người kinh ngạc, Ngô Hoàng cùng Bạch lão sư giữa là quan hệ như thế nào? Chẳng lẽ bọn họ là thân thích? Thế nào Bạch lão sư đối với (đúng) Ngô Hoàng hợp lớp ôn nhu như thế? Như vậy thân mật!

"Chẳng lẽ Ngô Hoàng là Bạch lão sư bà con xa biểu đệ! ? Nếu không lời nói, tại sao mấy ngày nay, Bạch lão sư luôn quan tâm Ngô Hoàng sự tình đây?"

"Ai biết được! Bất quá Bạch lão sư đối với (đúng) những bạn học khác cũng giống vậy thật quan tâm, chính là chưa từng thấy nàng đối với người nào như vậy thân mật qua!"

"Đúng a! Hơn nữa còn là làm trước mặt mọi người, lúc này Ngô Hoàng đắc sát!"

"Các người thuyết, Bạch lão sư có thể hay không cùng Ngô Hoàng" người kia nói, hoàn làm một thô bỉ động tác.

Kết quả vị bạn học này luận điệu, gặp phải những bạn học khác nhất trí khinh bỉ, "Cút! Không muốn hư mất Bạch lão sư ở chúng ta trong tâm khảm thần thánh hình tượng, chính người thô bỉ, không muốn cũng đem kẻ khác nghĩ đến với người như thế không chịu nổi!"

Đối với Bạch Nhan Tổ trong lúc bất chợt thân mật cử động, Ngô Hoàng hiển nhiên có chút lúng túng, hấn quấy nhiễu chấp sau ót, toét miệng cười hỏi: "Bạch lão sư, ngài tìm ta, có việc gì thế?"

Thấy Ngô Hoàng lúng túng, Bạch Nhan Tổ nhoen miệng cười, cùng nàng trong ngày thường lạnh giá có khác nhau rất lớn. Ở Ngô Hoàng trong mắt, lúc này nàng mỉm cười, tựa giống với ngân năm băng nhai thượng kia Xán Lạn nở rộ tuyết liên hoa, nhưng nhân không khỏi trở nên say mê, trở nên mê mẩn.

"Thiên! Bạch lão sư lại đối với (đúng) con ếch vương tử cười! Bọn họ thật có thể là quan hệ thân thích đây!"

"Con ếch vương tử bây giờ đã không con ếch, không gặp người ta trên mặt cóc đậu đều biến mất sao?"

"Bạch lão sư cười lên hình dạng, thật là đẹp mắt! Ta liền biết, ta liền biết "

"Cát! Ai cũng biết Bạch lão sư cười lên hình dạng sẽ rất đẹp mắt, còn cần người biết!"

"Là như vậy!" Bạch Nhan Tổ cắt đứt Ngô Hoàng say mê, mỉm cười nói: "Hôm qua người buổi cây kia trăm năm sâm có tuổi, ta đã đưa cho ta gia gia, ông nội của ta thật cao hứng, để cho ta nhất định phải hảo hảo cảm ơn người. Cho nên, ta nghĩ mời người ăn cái cơm, thuận tiện sẽ hàn huyên với người nhất trò chuyện học tập thượng sự tình, người buổi tối có không đi!"

Nếu là vấn đề như vậy hỏi những nam sinh khác hoặc là nam lão sư lời nói, bọn họ tuyệt đối sẽ không ngừng bận rộn gật đầu, biểu thị có rảnh rồi. Nhưng Ngô Hoàng nhưng có chút buồn bực, đồng thời trong lòng ít nhiều cũng có chút kháng cự. Buồn bực là bởi vì Ngô Hoàng không cảm giác mình cùng với nàng là thầy trò quan hệ hoặc là đồng bạn làm ăn quan hệ,

Nàng liền sẽ như thế người có địa vị cao lại đầu hàng nhân nhượng trước người có địa vị thấp mời chính mình ăn cơm. Phải biết, bình thường nàng ở trong trường học có thể là có 'Vạn năm băng sơn' danh xưng là. Mà kháng cự nguyên nhân chính là, hẳn đối với (đúng) học tập thật không có hứng thú gì, đặc biệt là bây giờ hữu Thạch Châu không gian sau, đối với (đúng) học tập thú vui thì càng thêm lãnh đạm.

Duy nhất nhượng hẳn có hứng thú, chính là đến vì giới đi học tập ma pháp!

Nhưng cái ý nghĩ này, hẳn hiển nhiên không thể nào nhượng người khác biết, đặc biệt là trách nhiệm này cảm giác đặc biệt cường nữ lão sư xinh đẹp. Vì vậy, hẳn chỉ gật đầu đạo: "Có rảnh rồi!"

"Tốt lắm! Buổi tối Thanh Dương quán rượu gặp!" Bạch Nhan Tổ dứt khoát nói: "Mau hơn khóa, người đi về trước đi!"

...

Trở lại lớp học, trước vây quanh Ngô Hoàng lãnh giáo 'Khư đậu pháp' những bạn học kia, lại đem hẳn vây lại, rồi rít Bát Quái khỏi hẳn cùng với Bạch lão sư giữa quan hệ.

Ngô Hoàng nghĩ có chút đáng ghét, nói là phổ thông quan hệ đi! Bọn họ lại không tin, nói là quan hệ thân thích đi! Minh cũng không có cách nào thuyết phục chính mình.

Hào vào lúc này, chuông vào học vang, nhân nhả tới số học lão sư, giải Ngô Hoàng chi vây.

Sau khi tan lớp, Ngô Hoàng trực tiếp chạy tới nhà cầu đi né tránh các bạn học Bát Quái. Kéo tam lớp, rốt cuộc nghênh đón tan học tiếng chuông.

Ngô Hoàng thu hồi quyển sách, nhét vào ngăn kéo, cũng không chuẩn bị lấy về, liền trực tiếp đứng dậy lao ra phòng học. Nhưng ngay tại hẳn vọt tới cửa lớp học thời điểm, sau lưng truyền tới Thủy Nhược Gia tiếng kêu: "Ngô Hoàng đồng học, xin chờ một chút!"

Thủy Nhược Gia cũng không có cầm bọc sách, mà là tay không tiểu chạy đến, đạo: "Bạch lão sư kêu ta với người cùng nơi đi!"

Thấy Thủy Nhược Gia lại cũng phải cùng chính mình cùng nơi đi, Ngô Hoàng tâm lý thầm mắng một tiếng, đây rốt cuộc là mời ta còn là mời người khác a! Thật nhỏ khí, không phải một bữa cơm sao? Vốn đang cho là có cơ hội cùng nữ lão sư xinh đẹp cùng nơi cùng đi ăn tối đây! Không nghĩ tới lại còn gắn cái kỳ đà cản mũi!

Bất quá thấy sau đó đi ra Lý Quý Sâm bộ kia buồn rầu trung mang theo tức giận biểu tình thì, Ngô Hoàng đột nhiên cảm thấy, Bạch lão sư sự an bài này, cũng không phải cái gì cũng sai. Ít nhất thấy Lý Quý Sâm bộ dáng này thì, hẳn cảm giác phi thường thích ý, vô cùng sáng khoái!

"Thủy Nhược Gia đồng học, đã như vậy, vậy chúng ta liền cùng đi đi!" Ngô Hoàng vừa nói nói nhảm, dĩ nhiên, cái này nói nhảm chủ yếu vẫn là kích thích Lý Quý Sâm.

Quả nhiên, thấy Ngô Hoàng cùng Thủy Nhược Gia vai sóng vai đi tại một cái, Lý Quý Sâm quả đắm trực tiếp nện ở cửa cửa sổ thượng.

Chân chó La Tiểu Lệ thấy Lý Quý Sâm bộ dáng này, không mất cơ hội có đốt lên quỷ hỏa, "Sâm ca, tiểu tử này càng ngày càng phách lối, càng ngày càng không đem Sâm ca ngài coi ra gì, có muốn hay không chúng ta tìm một cơ hội giáo huấn hẳn một trận? Nhượng hẳn hiểu được, ở chúng ta Sâm ca trước mặt, tốt nhất là thành thật một chút!"

Lý Quý Sâm híp híp mắt, hô khẩu khí, khỏe mắt liếc qua liếc nhìn cảm điện thoại di động gọi điện thoại La Tú Tú, lắc đầu nói: "Không cần! Có người sẽ làm dùm!"

Lúc này La Tú Tú đột nhiên đối với (đúng) điện thoại di động nhoén miệng cười, đạo: "Thanh Dương quán rượu thật sao? Được, ta một hồi liền đến!"

...

Thanh Dương quán rượu, là Thanh Dương Huyện rượu ngon nhất điểm, cũng là Thanh Dương Huyện một nhà duy nhất ba sao cấp quán rượu.

Ở đây, cũng là Thanh Dương Huyện ủy chỉ định sở chiêu đãi, trong ngày thường, ở đây lô ghế riêng cơ hồ là toàn mãn, không có chút thân phận nhân, coi như là có tiền cũng không cách nào ở quán rượu này trong bao sương tiêu phí, hữu đại sảnh ngồi một chút thế là tốt rồi.

Mà hiển nhiên, Bạch Nhan Tổ không chỉ có tiền, đồng dạng cũng là có thân phận nhân, nàng ở Thanh Dương trong tửu điểm liền định căn phòng nhỏ.

Mà ở Ngô Hoàng cùng Thủy Nhược Gia hai người chân trước tiến tới quán rượu thì, La Tú Tú cũng cùng đi theo tiến Thanh Dương quán rượu. Thấy hai người này đến trước đài hỏi 606 phòng riêng đi như thế nào thì, ánh mắt của hắn không khỏi trở nên đông lại một cái, thần giác hiện lên vẻ đặc ý cười, sau đó hất cằm, dẫn đi vào thang máy trước.

Ở La Tú Tú đi vào thang máy thời điểm, Ngô Hoàng cùng Thủy Nhược Gia hỏi rõ 606 phòng riêng đi như thế nào sau, liền cũng hướng một bộ khác thang máy đi tới.

Nếu như là ở lúc trước, có thể cùng Thủy Nhược Gia đơn độc sống chung, Ngô Hoàng nhất định sẽ phi thường vui vẻ, vô cùng hưng phấn, nhưng là bây giờ, hai người tại một cái, nhưng là không có bất kỳ đề tài có thể trò chuyện. Ngô Hoàng thì không muốn cùng này trong ngoài không đồng nhất đàn bà nói chuyện, mà Thủy Nhược Gia là là bởi vì nữ nhân dè dặt.

Này đây, hai người đều bảo trì yên lặng, đi vào thang máy.

Mà đang ở hai người đi vào thang máy thời điểm, sau lưng vang lên một tiếng tiếng khiển trách, "Con nhà ai, như vậy không biết lễ phép, lãnh đạo tôi cũng không hiểu đến nhường một chút lộ sao?" Kèm theo tiếng khiển trách, một đám năm sáu trong đó người thanh niên cũng đi theo chen vào thang máy.

Ngô Hoàng cùng Thủy Nhược Gia đồng thời xoay người lại, hướng đám người này nhìn. Cầm đầu là một vị bán trung niên hói đầu nhân, đỡ lấy béo phệ đại phúc, mặt đầy uy nghiêm hình dạng, mà sau lưng hắn chéo phía bên trái là một vị tuổi trẻ, người thanh niên này cau mày, mang theo cao cao tại thượng thần sắc hướng Ngô Hoàng cùng Thủy Nhược Gia trừng đi.

Mà thấy Thủy Nhược Gia này thanh thuần bộ dáng thì, Ngô Hoàng phát hiện, những người này mâu quang đều là sáng lên, giống như heo mập thấy thủy linh rau xanh như thế, rất có suy nghĩ hướng cùng nhún xung động. Cầm đầu người trung niên tán ra mặt đầy uy nghiêm, hơi nghiêng thủ, hướng tuổi trẻ thấp trách mắng: "Mù hồ to nào? Không thấy chẳng qua là lưỡng cá hải tử sao? Bao lớn nhân, hoàn là như thế không ôn trọng, thế nào đem người làm huyện ủy thư / ký bí thư?"

"Dạ dạ dạ, thư / ký dạ rất đúng!" Tuổi trẻ lập tức nhận sai, hoàn hướng về phía Thủy Nhược Gia khom người xuống, đạo: "Xin lỗi, là ta không đúng!"

Thủy Nhược Gia lắc đầu một cái, Nhược Nhược phóng khoáng nói: "Là chúng ta không hiểu lễ phép, không nghĩ tới ở chỗ này đụng phải bốn huyện quan phụ mẫu Nghiêm thư ký Nghiêm bá bá, gia phụ Thủy Đông Lai, hắn thường xuyên ở nhà nói tới Nghiêm bá bá, thuyết Nghiêm bá bá làm quan thanh chính, là chúng ta Thanh Dương Huyện nhân dân có phúc. Mới vừa rồi chúng ta cũng không biết Nghiêm bá bá liền ở sau lưng, là chúng ta không đúng, chúng ta hẳn hướng Nghiêm bá bá thuyết tiếng xin lỗi mới đúng!" Nàng vừa nói hoàn biên hướng kia mập mạp Nghiêm thư ký cung khom người, đồng thời dùng cánh chõ nhẹ nhàng đụng đụng Ngô Hoàng cùi chỏ, tỏ ý hắn thái độ khá một chút, không nên đắc tội bản xứ quan phụ mẫu.

Ngô Hoàng liếc về Thủy Nhược Gia liếc mắt, hắn căn bản không nghĩ tới, cái này bình thường làm cho người ta ôn nhu như nước, nhìn như hèn nhất ấn tượng Thủy Nhược Gia, đang đối mặt như vậy 'Quyền cao chức trọng' quan phụ mẫu thì, lại có thể như thế Nhược Nhược phóng khoáng, mặt mỉm cười, không có chút nào mất bình tĩnh hình dạng.

Nhưng hắn chẳng qua là cười cười, ngẩng đầu nhìn về phía trần thang máy, hoàn toàn không có đem nhóm người này 'Quan phụ mẫu' coi ra gì ý tứ. Bởi vì hắn không muốn thiếu nữ nhân này tình, nếu như không có Thủy Nhược Gia 'Vì hắn thuyết tình' lời nói, nói không chừng hắn khả năng thấp vừa cúi đầu cũng liền đi qua, nhưng bây giờ, hắn không có cách nào thuyết phục chính mình cúi đầu.

Đương nhiên, cái này cũng hữu bởi vì hắn hữu viên kia Thạch Châu, lá gan trở nên cường tráng nguyên nhân.

Mà thấy Ngô Hoàng như thế không biết tiến thoái bộ dáng, Nghiêm thư ký phía sau bí thư kia nhất thời mặt liền xanh đứng lên, những người khác người người sắc mặt cũng không thể nào để nhìn.

Thủy Nhược Gia thấy những người này thần sắc, tâm lý thầm kêu hồngбет đồng thời, cũng không khỏi oán trách khỏi Ngô Hoàng không hiểu chuyện tới.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Phách Vương Thượng Cung

Ngược lại kia Nghiêm thư ký khoát khoát tay, không có chấp nhặt với Ngô Hoàng. Hắn thấy, Ngô Hoàng chẳng qua là nhất thiếu niên mà thôi, phỏng chừng trước cùng trước mắt cô gái này mới vừa làm ôn hết giá, không nghĩ dẫn cô bé này tình đây! Này chỉ có thể thuyết thiếu niên này không hiểu chuyện, gia giáo không bằng nữ hài gia a!

Hắn lắc đầu một cái, hướng Thủy Nhược Gia mỉm cười nói: "Không nghĩ tới ngươi là Thủy tổng tài con gái, quả nhiên là nữ đại mười tám biến hóa, càng đòi càng đẹp a! Đúng ba ba mẹ mẹ của ngươi cũng khỏe sao? Bọn họ cũng đã lâu chưa có trở về Thanh Dương đi!"

"Thác Nghiêm bá bá phúc, bọn họ cũng khỏe, chẳng qua là bận rộn công việc, rất ít trở lại xem chúng ta." Thủy Nhược Gia điềm tĩnh cười, đúng mực.

Nghe bọn hắn đối thoại, Ngô Hoàng liền biết, Thủy Nhược Gia cũng không phải là cái gì nhà người thường nữ tử, mà là cái Phú Nhị Đại.

Phiếm vài câu, thang máy liền đến lầu sáu, Ngô Hoàng cùng Thủy Nhược Gia sắp xếp thang máy, mà sau lưng sáu người lại vẫn không có động tĩnh, hiển nhiên bọn họ là hướng trên lầu lớn hơn càng tôn quý bao Sảnh đi. Thấy cái tình huống này, Ngô Hoàng không khỏi trong lòng thâm phi: Từng cái ăn như heo, mồ hôi nước mắt nhân dân nhất định quất không ít đi!

Thủy Nhược Gia mặt đầy mỉm cười nhìn cửa thang máy đóng lại, lúc này mới xoay người lại, lễ phép tiễn đến mức tận cùng.

Xoay người lại sau, nàng liền đối với Ngô Hoàng khẽ thở dài: "Ngô Hoàng đồng học, ngươi làm như vậy rất dễ dàng đắc tội với người. Coi như Nghiêm thư ký không tính toán với ngươi, nhưng là bên cạnh hắn những người đó nếu như có cơ hội, bọn họ sẽ không để ý cho ngươi tiểu hài xuyên, thuận tiện lấy lòng một chút Nghiêm thư ký "

Nàng vừa nói vừa lắc đầu, rất nhiều một bộ hận thiết bất thành cương bộ dáng, làm Ngô Hoàng trong tối cuống mắt tròn trắng, trong đầu nghĩ: Nàng này, cũng quá lão khí hoành thu điếm đi!

Quả thật, lúc này Thủy Nhược Gia mặc dù hoàn toàn là một bộ đáng yêu đáng yêu tiểu cô nương dạng, nhưng là nàng nói ra lời nói, biểu đạt ý tứ, cũng không phải một người bình thường gia nữ hài có thể nói được. Đạo lý riêng Ngô Hoàng cũng không phải không hiểu, từ xưa tới nay, 'Dân không đấu với quan' chính là cái đạo lý này.

Ngô Hoàng bĩu môi một cái, trong đầu nghĩ: Ta cũng không thể nói cho ngươi biết, ta không muốn thiếu ngươi nhân tình, không muốn cùng ngươi khoảng cách quá mức đến gần đi!

Thấy Ngô Hoàng một bộ xem thường thần sắc, Thủy Nhược Gia lắc đầu một cái, than nhẹ một tiếng, không nói nữa. Nàng nghĩ, nàng lời vừa mới nói lời nói kia, với Ngô Hoàng có lẽ có chút thân thiết với người quen sơ đi! Nếu nhân gia không cảm kích, vậy mình cần gì phải dài dòng, Đồ trêu người ta Bạch Nhân a!

Tiến vào 606 phòng riêng, Bạch Nhan Tố đã ngồi ở bên trong cầm thực đơn liếc nhìn."Các người tới, ngồi đi! Muốn ăn chút gì không, tùy ý gọi!" Nàng vừa nói biên cầm trong tay Menu đưa cho Ngô Hoàng, sau đó lại đem khay trên bàn một phần khác đưa cho Thủy Nhược Gia.

.. .

Cùng lúc đó, ở lầu tám 808 bao trước cửa phòng, Thôn Ca, chính dẫn La Tú Tú nghênh đón trước cùng Ngô Hoàng bọn họ cùng trong thang máy đi Nghiêm thư ký đám người.

"Nghiêm thư ký, ngài tới" thấy Nghiêm thư ký đám người, Thôn Ca, liền lộ ra mặt đầy nịnh hót.

Nghiêm thư ký uy nghiêm 'Ừ' một tiếng, đạo: "Tôn công tử đến không có?"

"Còn chưa tới! Bất quá đã tại trên đường!" Thôn Ca, cúi người gạt đầu đạo.

"Ồ! Chúng ta đây liền ở chỗ này chờ đi! Hắn chính là chúng ta Thanh Dương Huyện bình thường mời cũng không mời được Thần Tài a, lần này nếu không phải có thể kéo hắn cái mấy triệu đầu tư, đó chính là chúng ta không làm tròn bổn phận, là chúng ta không làm, tất cả mọi người chớ có biếng nhác, lấy ra chút tinh thần tới." Nghiêm thư ký mặt đầy nghiêm nghị hướng bên người mấy người thuộc hạ thuyết, cuối chuyển hướng Thôn Ca,, đưa tay vỗ vỗ bả vai hắn đạo, "Lần này làm rất tốt, có thể ước tới Tôn công tử, không cho ta mất mặt, khổ cực!"

Thôn Ca, mặt đầy cười nịnh nói: "Có thể cho Nghiêm thư ký làm việc, đó là tiểu Thôn ta đã tu luyện mấy đời có phúc, không khổ cực, không có chút nào khổ cực!" Sau khi nói xong, hắn vừa quay đầu hướng La Tú Tú la lên: "Còn không mau một chút qua tới bái kiến Nghiêm thư ký, có thể cho ngươi thấy Nghiêm thư ký, đó cũng là ngươi đã tu luyện mấy đời phúc phận."

"Nghiêm thư ký ngài khỏe!" La Tú Tú thấy Nghiêm thư ký ánh mắt quét tới, lộ ra mặt đầy ngượng ngùng, dĩ nhiên, nàng đây là giả bộ.

Nhưng là kia Nghiêm thư ký nhưng là không nhìn ra, ngược lại không phải là hắn nhân quang có vấn đề, mà là ánh mắt của hắn đã sớm nhìn chằm chằm La Tú Tú kia tiệm nông hợp, trước lối sau vênh dục dục trên thân thể. Hơn nữa, La Tú Tú trẻ tuổi, chính là thanh xuân sức sống bắn ra bốn phía thời điểm, đối với hắn trung niên đại thúc này sức hấp dẫn Tự Nhiên không nhỏ.

"Tiểu Thôn, mắt thật là tốt a!" Nghiêm thư ký tựa như cười mà không phải cười mắt nhìn Thôn Ca, thuyết, bàn tay nhưng là kéo La Tú Tú tay nhỏ sờ cái không sờ.

Thôn Ca, cười nhẹ một tiếng, nhẹ giọng nói: "Chỉ cần thư / ký có thể hài lòng liền có thể! Muốn chỉ chúc lát tiểu Thôn an bài cho ngài một căn phòng!"

Nghiêm thư ký gạt đầu một cái, lại không nhận được quét mắt La Tú Tú, không để lại dấu vết đạo: "Dĩ nhiên, một hồi cùng Tôn công tử nói chuyện làm ăn kéo đầu tư, có thể phải uống không ít rượu, tiểu Thôn ngươi an bài xong hết thảy là được."

Chờ một lát, lầu tám cửa thang máy mở ra, đi ra một vị tuấn nhã tuổi trẻ, Nghiêm thư ký cùng Thôn Ca, mấy người đồng thời nghênh đón.

Thôn Ca, mỉm cười nói: "Tôn ca, cũng làm ngài cho trông!" Thôn Ca, vừa nói vừa đối với (đúng) mọi người bên cạnh đạo: "Vị này chính là tới Thiên Môn thành phố tới Tôn Thiên Tôn Tôn công tử. Tôn ca, vị này là chúng ta Thanh Dương Huyện huyện ủy thư / ký Nghiêm Kỷ Linh Nghiêm thư ký, vị này là Huyện chiêu thương làm "

"Tiểu Thôn, người bữa cơm này người nhưng là chôn địa lôi chờ Tôn ca ta chuyển a!" Tôn Thiên Tôn chỉ chỉ Thôn Ca,, ha ha cười nói.

Thôn Ca, cười ha ha nói: "Tôn ca thật thích nói giỡn, ta nào dám a! Lấy Tôn ca người có thể chịu, từ ngón tay tùy tiện sót xuống nhất điểm, liền đủ chúng ta Thanh Dương Huyện phát sinh long trời lở đất biến hóa, này người tên gì, tạo phúc nào nào "

"tạo phúc nhất phương' thật sao?" Tôn Thiên Tôn cười ha ha đến bổ sung nói.

"Đúng đúng đúng chính là "Tạo phúc nhất phương ". Ngược lại ta văn hóa thấp, thuyết không lời hay, đi, chúng ta đi trước uống thật thoải mái!"

...

Lúc này 606 trong bao gian, phục vụ viên đã bắt đầu mang thức ăn lên, ba người không có để cho rượu, chẳng qua là kêu nhiều chút thức uống. Bạch Nhan Tổ cho Ngô Hoàng cùng Thủy Nhược Gia phân biệt kẹp nhất con cua lớn, đạo: "Ăn cua lớn chính là muốn này bắt đầu tháng chín thời điểm, gạch cua tài nhiều, tài đủ béo khỏe, đến, các người thử một chút!"

Ngô Hoàng bất chấp tất cả không cần biết đúng sai, ngược lại cũng không cần ở Thủy Nhược Gia trước mặt duy trì nào quân tử phong độ, trực tiếp cầm quét trên bàn mỹ vị món ngon, ăn vậy kêu là một cái thơm tho. Cũng may Thủy Nhược Gia cùng Bạch Nhan Tổ ngược lại cũng không có cái gì phản cảm về biểu hiện ra.

Thủy Nhược Gia đó là gia giáo được, hữu hàm dưỡng, sẽ không dễ dàng biểu lộ tâm tình mình. Mà Bạch Nhan Tổ mặc dù cũng không thiếu những thứ này, nhưng là, nàng để ý hơn là Ngô Hoàng tâm tình tốt xấu, dù sao phải cầu cạnh người gia, Tự Nhiên không yêu ghét mặt tương hướng.

Thủy Nhược Gia ăn một ít chén cơm trắng, uống một ly thức uống, sau đó cho Bạch Nhan Tổ cùng Ngô Hoàng rót một ly sau, buông xuống chai, nhìn về phía Bạch Nhan Tổ, mỉm cười nói: "Bạch lão sư, tại sao hảo hảo muốn mời ta cùng Ngô Hoàng đồng học ăn cơm đây? Nhược Gia lão sư tốn kém, thật sự là ngượng ngùng đây!"

"Nhược Gia không cần khách khí, xin người bữa cơm này, lão sư thật ra thì này cũng là có chút điểm tư tâm, có chuyện nhờ cùng người đây!" Bạch Nhan Tổ mỉm cười nói.

Thủy Nhược Gia khiêm yếu ợt cười nói: "Lão sư nặng lời, có chuyện gì, trực tiếp phân phó ta làm là được, thuyết cầu, Nhược Gia thì không dám!"

Bạch Nhan Tổ gật đầu nói: "Nói thật với người đi! Thật ra thì lão sư đã thu Ngô Hoàng đồng học khi ta em kết nghĩa "

Lời này đi ra, không chỉ có Thủy Nhược Gia ngạc nhiên, ngay cả đang ở đó ăn nhét Ngô mỗ nhân, đều thiếu chút nữa đem trong miệng thức ăn phun ra ngoài. Kết quả bởi vì gạt gao mần ở đôi môi, làm hữu hột cơm chạy đến đường hô hấp trong, sắc hấn nước mắt chảy ròng.

Thấy Ngô Hoàng phiên trừ bạch nhãn, không ngừng ho khan hình dạng, Bạch Nhan Tổ không khỏi giận trách: "Ăn từ từ không biết a! Lại không ai giành với người!" Vừa nói nàng đem thức uống cho Ngô Hoàng đưa lên, lại đưa tay vỗ vỗ Ngô Hoàng sống lưng, bộ dáng kia, thật cùng tỷ tỷ đối đãi em trai tựa như. Cuối, nàng rồi hướng Thủy Nhược Gia đạo: "Bởi vì hấn là ta em kết nghĩa, mà hấn thành tích học tập, Nhược Gia người cũng biết, này đây, ta nghĩ ở sau đó trong một năm, người có thể đi cùng Ngô Hoàng đồng học ngồi cùng bàn, đang học phía trên hảo hảo kéo hấn một cái, đem hấn thành tích học tập đề lên bất quá, lão sư cũng minh bạch, cho người hỗ trợ, có thể sẽ ảnh hưởng đến người thời gian học tập, cho nên, chuyện này, còn cần người tự cân nhắc rõ ràng, người không cần vội vã trả lời, ngày mai cho thêm lão sư câu trả lời cũng tới kịp!"

Thủy Nhược Gia gật đầu một cái, không có nhận lời, cũng không có trực tiếp cự tuyệt, mà là đem ánh mắt nhìn về phía Ngô Hoàng, lộ ra vẻ hồ nghi, tiếp lấy lại lộ ra nhất ty hoảng nhiên hiểu ra hình dạng, tựa hồ là nghĩ tới chuyện gì, để cho nàng hiểu được. Nàng kẹp lên khăn giấy, lau lau thần giác, đứng dậy cúi cúi thân đạo: "Lão sư, Ngô Hoàng đồng học, ta đi đi phòng rửa tay, xin lỗi không tiếp chuyện được một chút!"

Bạch Nhan Tổ gật đầu một cái, Ngô Hoàng cũng ngẩng đầu lên, lộ ra vẻ mỉm cười. Nhưng là, khi nàng thân ảnh biến mất ở cửa, cửa phòng tự động khép lại sau, Ngô Hoàng trên mặt mỉm cười biến mất, mà là nhú mày, nhìn về phía Bạch Nhan Tổ, tựa hồ là đối với (đúng) Bạch Nhan Tổ tự chủ trương có chút bất mãn.

Quả thật, vốn là hấn là làm Bạch Nhan Tổ là Nữ Phú Bà tới, cùng với nàng nói chuyện làm ăn, không cần có kỳ quá nhiều. Thật không nghĩ đến đột nhiên này giữa thân phận biến đổi, chính mình biến thành nàng em kết nghĩa, này sau này nếu là lại tề nàng lời nói, khỏi không có vẻ hơi không có phúc hậu! ?

Mà thấy Ngô Hoàng bộ kia không vui hình dạng, Bạch Nhan Tổ lộ ra một tia ranh mãnh, cười nói: "Tựa hồ người đối với (đúng) khi ta em kết nghĩa rất không vui?"

Thấy nàng bộ dáng này, Ngô Hoàng ngượng ngùng đưa tay đi đánh người mặt tươi cười, cười khổ nói: "Bạch lão sư, người đây không phải là Phách Vương Thượng Cung, cứng rắn tới sao!"

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tự cho là đúng

Thấy Ngô Hoàng kia bức bối bộ dáng, Bạch Nhan Tổ cười khẽ mở, tiếp theo cười ha ha, hoa chi loạn chiến.

Có thể nói, cái bộ dáng này nàng, Ngô Hoàng vẫn là lần đầu tiên thấy, dường như muốn đem mấy tháng này nụ cười cùng nơi bỏ tức tựa như.

Cho đến Ngô Hoàng bùng ly, yên lặng uống thức uống thì, Bạch Nhan Tổ lúc này mới thu liễm nụ cười, từng hạ vai, hơi mang theo hoạt bát nói: "Thật xin lỗi, ta rất ít giống như bộ dáng bây giờ." Sau khi nói xong, nàng lại nghiêm mặt nói: "Được, ta cũng không với người vòng vo. Trên thực tế, ta nói người là ta em kết nghĩa, chẳng qua là vì cho Thủy Nhược Gia đồng học một cái cơ thôi, về phần người có nguyện ý hay không, theo chính người ý nguyện. Người giúp ta bận rộn, ta hẳn cảm tạ người, nhưng là, ta không muốn biết như thế nào biểu đạt ta cảm ơn, cho nên, ta chỉ có thể nghĩ biện pháp để để thắng người bây giờ thành tích, liệu bề ngoài một chút tâm ý."

Ngô Hoàng lắc đầu nói: "Người bỏ tiền, ta giao hàng, chúng ta không có người nào thiếu ai. Huống chi, người chính là ta chủ nhiệm lớp, cho nên, người không chắc chắn chuyện này để ở trong lòng. Ta nói rồi chỉ cần ta có như vậy hàng, người chính là ta đệ nhất đối tượng giao dịch, ta nói rồi lời nói, đương nhiên sẽ không đổi ý."

Bạch Nhan Tổ liếc hần liếc mắt, cười nói: "Thế nào? Nhìn đáng đáp, người tựa hồ không thể nào nguyện ý cùng Thủy Nhược Gia đồng học thân cận, người không là ưa thích nàng sao?"

"Lão sư không phải đã nói, bây giờ cũng không phải chúng ta nói yêu thương thời điểm sao?" Ngô Hoàng tựa như cười mà không phải cười mắt nhìn Bạch Nhan Tổ, gây ông đập lưng ông.

Bạch Nhan Tổ suyết nửa cứng họng, giật mình hạ mới nói: "Ta tuy nói qua, nhưng là, chỉ cần các người có thể khắc chế, không ảnh hưởng thành tích lời nói, ta cũng sẽ không phản đối!"

Ngô Hoàng khẽ cười nói: "Bạch lão sư, người nghĩ khả năng này bao lớn đây? Hai người chung một chỗ, bất kể thế nào khắc chế, cũng sẽ lãng phí thời gian. Nếu là lãng phí thời gian, như vậy lại làm sao có thể sẽ không ảnh hưởng đến học tập? Hơn nữa, lão sư nghĩ, một cái huyết khí phương cương nam sinh, cùng Thủy Nhược Gia đồng học đẹp như vậy thiếu nữ lâu dài sống chung một chỗ, thật có thể khắc chế ngự được sao? Có lẽ, Liễu Hạ Huệ sẽ đi!"

"Nói như vậy, xem ra là ta về rắn thêm chân, uống công vô ích!" Bạch Nhan Tổ mân khẩu thức uống đạo.

"Bất kể như thế nào! Ta còn là rất cảm tạ lão sư cho ta làm hết thấy các thứ này, thật, ta rất làm rung động!" Ngô Hoàng bùng ly lên, hướng Bạch Nhan Tổ tỏ ý hạ, sau đó uống một hơi cạn sạch.

Lúc này, Thủy Nhược Gia đồng học đẩy cửa vào, sau đó tiện tay đóng cửa phòng, vừa đi vừa nói: "Bạch lão sư, ta đáp ứng người. Bất kể như thế nào, ta còn là lớp 12 nhất ban trưởng lớp, có nghĩa vụ giám sát những bạn học khác nghiêm túc học tập. Bất quá Ngô Hoàng đồng học, chúng ta nói rõ mất lòng trước được lòng sau, ta chỉ là giám sát cũng dạy kèm người học tập, chuyện khác, Hi Vọng người không nên suy nghĩ nhiều. Còn nữa, ở dạy kèm thời điểm, ta Hi Vọng người có thể đúng hạn hoàn thành ta an bài cho người học tập nội dung, không muốn tùy tiện tiện tiện cúp cua,

Hoặc tới trễ về sớm người có thể làm được không?"

Nghe được Thủy Nhược Gia lời này, Ngô Hoàng nơi nào không biết Thủy Nhược Gia muốn biểu đạt ý tứ. Những chuyện khác không nên suy nghĩ nhiều. Không phải là nói cho hắn biết, đừng tưởng rằng nàng cho hắn dạy kèm, liền cho rằng hai người quan hệ không bình thường, nhờ vào đó suy nghĩ lung tung, nhờ vào đó leo lên cao chi sao! ?

Ngô Hoàng Tĩnh Tĩnh nhìn tầm kia không tỳ vết trắng nõn mặt, thần giác có chút hiện lên một tia ngạo nghễ. Hắn lắc đầu một cái, trong đầu nghĩ: Đây cũng là một cái cao cao tại thượng, tự cho là đúng nữ nhân a! Thật sự cho rằng người rất xinh đẹp, toàn bộ nam sinh thì phải xoay quanh người sao? Ngượng ngùng, ta xem rõ ràng người làm người!

"Xin lỗi, ta nghĩ ta không cần" Ngô Hoàng lời còn không lạc, cửa phòng liền bị nhân đẩy ra đến, miễn cưỡng cắt đứt Ngô Hoàng lời nói.

"Thủy chất nữ, ở chỗ này dùng cơm, cũng không cùng Nghiêm bá bá nói một tiếng, còn phải Nghiêm bá bá tự mình chạy tới, người thuyết người có phải hay không nên phạt một ly!"

Ngô Hoàng đang suy nghĩ, là ai không lễ phép như thế, đi vào cũng không trước gõ cửa đây! Nguyên lai là đầu heo kia. Lần sau nghe được cái này dạng

cậy già lên mặt lời nói, Ngô Hoàng càng là lắc đầu không ngừng, gặp qua không biết xấu hổ, chưa từng thấy qua như vậy không biết xấu hổ. Thế nào trích (dạng)? Nghĩ (muốn) rót say lòng người ta tiểu muội muội, thật là lớn đuổi người bàn tay heo ăn mặn?

Mà tại vị này Nghiêm thư ký bên người, chính là vị kia Ngô Hoàng ở trên đường thấy, cũng chính là khai Ferrari theo đuổi cầu Bạch Nhan Tổ cái đó siêu cấp suất ca, cùng sau lưng bọn họ, là là trước kia trong thang máy thấy mấy vị kia, cùng với ăn mặc diêm dúa La Tú Tú cùng vị kia côn đồ thủ lĩnh Thôn Ca.,

Như vậy một đám người giết tới, coi như một người gần nửa ly, phỏng chừng Thủy Nhược Gia cũng phải ngã xuống. Ngã xuống sau sẽ có hậu quả gì không, trời mới biết!

Bất quá, vị kia Nghiêm thư ký khi nhìn đến Bạch Nhan Tổ thời điểm, trong lúc bất chợt hai tròng mắt sáng choang, trên mặt nhất thời chất đầy nụ cười, hỏi "Thủy chất nữ, vị này đẹp nữ sĩ xưng hô như thế nào, thế nào cũng không cho Nghiêm bá bá giới thiệu một chút, thật sự là thất lễ a!"

Bạch Nhan Tổ thấy Tôn Thiên Tồn bung ly rượu đứng ở đằng kia trực lăng lăng nhìn nàng thì, liền hừ lạnh nói: "Không cần giới thiệu, Tôn Thiên Tồn, người tới nơi này làm gì?"

Nghe nói như vậy, Nghiêm Kỳ Linh Nghiêm thư ký liền nhất thời kinh ngạc, thầm nói chuyện xấu! Nhưng rất nhanh, hấn lại trấn định lại, ngược lại lại không làm ra thất thường gì sự tình, có cái gì tốt lo lắng! "Ồ! Thật sự là đúng dịp a! Vị nữ sĩ này lại cùng Tôn công tử nhận biết, vậy thì không phải là người ngoài! Đến, Nghiêm mỗ kính các vị một ly!"

Nghiêm Kỳ Linh coi như là nhìn ra, Tôn Thiên Tồn cùng vị nữ sĩ này có chút dây dưa rề má, khả năng giữa hai người quan hệ hoàn toàn không cạn, bằng không, lấy Tôn Thiên Tồn như vậy cậu ấm, làm sao có thể sẽ lộ ra như vậy thần sắc? Muốn ngăn cản không thể nhượng bầu không khí lúng túng đi xuống! Vì vậy hấn cũng chỉ có kiên trì đến cùng trang bị đi.

"Tô Tô, không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng phải người, chúng ta thật là có duyên! Đến, ta giới thiệu cho người một chút" Tôn Thiên Tồn cười ha hả nói.

Nhưng Bạch Nhan Tổ cũng không dẫn hấn tình, giọng tay lên nói: "Không cần giới thiệu, bốn huyện quan phụ mẫu mà! Ai không nhận biết? Bất quá, thân vị phụ mẫu quan, lại cùng bốn huyện lớn nhất Lưu Manh thủ lĩnh tại một cái nhĩ uống rượu, đây thật là thiên đại chuyện lạ a!" Nàng tựa như cười mà không phải cười mắt nhìn Thôn Ca., cùng với bên người La Tú Tú.

Nghiêm Kỳ Linh trên mặt vẫn đóng cười, nhưng nhìn nụ cười kia, lại là phi thường miễn cưỡng. Nếu không phải là bởi vì Bạch Nhan Tổ dám không nể mặt Tôn Thiên Tồn, hấn đã sớm phẩy tay áo bỏ đi, nhượng nhân mức độ tra một chút nữ nhân này rốt cuộc là lai lịch ra sao, lại dám như thế 'Ngâm máu phun người'. Bất quá, lúc này hấn, lại chỉ có thể nhịn, liền vì vậy nữ nhân dám không nể mặt Tôn Thiên Tồn, hấn cũng chỉ có thể co lên đầu tới.

Nhưng giận hấn, hay là trở về đầu tròn mắt La Tú Tú, nếu không phải nữ nhân này thuyết nơi này có một đẹp không thể tưởng tượng nổi nữ hài, nếu không phải Tôn Thiên Tồn cũng nhận biết cô gái này phụ thân nàng, hơn nữa dám không cho cô gái này phụ mẫu mặt mũi lời nói, hấn thì sẽ không tới đắc tội với người.

Lúc này Tôn Thiên Tồn, cũng trong lòng thầm mắng La Tú Tú ở không đi gây sự, vốn đang cho là có thể ở chỗ này chơi đùa thượng một vị thanh thuần Tiểu Giáo hoa đầu! Ai biết, cái này thanh thuần Tiểu Giáo hoa bên người, lại mai phục một vị nhượng hấn lại vừa là buồn rầu, lại vừa là căm tức nữ nhân.

Buồn rầu là, nữ nhân này ở trước mặt hấn, chưa bao giờ cho hấn hảo màu sắc. Căm tức là, nữ nhân này sẽ trở thành hấn vị hôn thê, có thể lại đối với hấn như người dung nước lã, căn bản không muốn dùng nhìn thẳng đi xem hấn, bất kể hấn vì nàng làm qua cái gì dạng sự tình, đối với nàng tốt bao nhiêu.

"Vị nữ sĩ này, ta nhớ ngài là có chút hiểu lầm, ở đây trừ một ít công chức, còn có một chút xí nghiệp dân doanh gia ra, nào có cái gì Lưu Manh đây! Ha ha nữ sĩ ngài thật sự là thích nói giỡn!" Nghiêm Kỳ Linh cười ha hả nói.

Nhưng Bạch Nhan Tổ không chút nào không nể mặt hấn, gھế cọt nói, "Là không đang nói đùa, người tâm lý ta đều biết, Nghiêm thư ký cần gì phải bịt tay trộm chuông, lừa mình dối người! Còn nữa, La Tú Tú đồng học, mặc dù bây giờ là tan học thời gian, ta không có quyền lợi can thiệp người tự do, nhưng thân là lão sư người kiêm chủ nhiệm lớp, ta còn là có nghĩa vụ nhắc nhở người một chút, thân là cô gái, nhất định phải biết tự ái, nếu như ngay cả mình cũng không thương tiếc chính mình, lại có ai sẽ đến yêu quý người!"

Dứt lời, nàng đứng lên, đạo: "Được! Chúng ta cũng com nước no nê, sẽ không quấy rầy các người những thứ này công chức cùng xí nghiệp dân doanh gia giữa trao đổi lẫn nhau. Ngô Hoàng đồng học, Thủy Nhược Gia đồng học, chúng ta đi thôi! Không nên quấy rầy đến những thứ này các đại nhân sự tình."

Nhìn Bạch Nhan Tổ mang theo hai học sinh lượn lờ cao vút đi, Tôn Thiên Tồn đám người sắc mặt tương đối khó coi. Thôn Ca, tròn mắt La Tú Tú, thấp giọng mắng: "Xem người đều làm chuyện gì tốt! Mất hứng nương môn!"

Tôn Thiên Tồn liếc bọn họ liếc mắt, cùng Nghiêm Kỳ Linh đạo: "Nghiêm thư ký, tôi nay đa tạ các vị khoản đãi, ta còn có việc, liền cáo từ trước!"

Tôn Thiên Tồn không có cho Nghiêm Kỳ Linh giữ lại hấn sẽ gặp lại, hướng Bạch Nhan Tổ bọn họ đuổi tiếp.

Nghiêm Kỳ Linh hô khẩu khí, hướng bên cạnh thuộc hạ với khoát khoát tay, đạo: "Tính, đều tán đi! Xem ngày mai Tôn thiếu tâm tình như thế nào, chúng ta lại tính toán sau!" Các loại (chờ) mọi người vừa đi, Nghiêm Kỳ Linh nhìn về phía Thôn Ca., đạo: "Đem nàng dẫn tới!" Rất rõ ràng, hấn bây giờ hòa khí rất lớn.

Thấy Thôn Ca, không chút do dự đưa nàng giao cho Nghiêm Kỳ Linh, La Tú Tú không lý do nhớ tới mới vừa rồi Bạch Nhan Tổ theo như lời câu nói

kia.

Mình cũng không yêu tình chính mình, lại có ai sẽ đến yêu quý nàng! ?

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Á khẩu không trả lời được

Ngô Hoàng cùng Bạch Nhan Tổ, Thủy Nhược Gia ba người xuất Thanh Dương quán rượu, Thủy Nhược Gia liền hỏi: "Bạch lão sư, làm như vậy, thỏa đáng sao?"

Bạch Nhan Tổ lộ ra một tia khinh thường, đạo: "Không có gì thỏa không ôn hòa, có vài người, thì là không thể cho bọn hắn sắc mặt tốt. Người như cho bọn hắn sắc mặt tốt, bọn họ tiếp theo với người giẫm lên mặt mũi. Được, các người bây giờ còn là học sinh, những chuyện này, các người biết cũng không có gì hay nói, hay là trở về nghiêm túc cố gắng học tập là hơn. Đúng sắc trời đã tối, Ngô Hoàng đồng học, người sẽ đưa Thủy Nhược Gia đồng học đoạn đường đi!"

"Ta" Ngô Hoàng chính muốn mở miệng cự tuyệt, một bên Thủy Nhược Gia đã lắc đầu, "Cám ơn Bạch lão sư, bắt quá không cần, ta đã thông báo người nhà lái xe tới đón ta. Ày, tiếp ta xe đã tới, Bạch lão sư gặp lại sau, Ngô Hoàng đồng học gặp lại sau!"

Nhìn Thủy Nhược Gia lễ phép thuyết gặp lại sau, Bạch Nhan Tổ nhìn nàng bóng người chui vào xe, khẽ cười nói: "Bây giờ biết?"

"Ta" Ngô Hoàng đang định giải thích, không nghĩ tới lại bị người cắt đứt. Chỉ thấy Tôn Thiên Tôn một đường tiểu chạy đến, hướng Bạch Nhan Tổ hô: "Tổ Tổ, chờ chút, người muốn đi đâu? Ta đưa người đi!"

"Bạch lão sư, ta nghĩ ta hay là trước trở về, gặp lại sau!" Ngô Hoàng buồn rầu a! Lại nhiều lần bị người cắt đứt lời nói, làm là mình thật giống như Lão Trư đồng học đang soi gương, bên ngoài đều không phải là người tựa như. Hắn vừa nói, hướng nàng khoát khoát tay, hai tay cắm vào túi quần, tiêu sái xoay người đi.

"Ngô Hoàng đồng học, chờ một chút, lão sư còn có lời không nói cho người hết!" Bạch Nhan Tổ nơi nào chịu nhượng Ngô Hoàng cứ như vậy rời đi, vì vậy hướng hắn la lên, sau đó lại xoay người nói với Tôn Thiên Tôn: "Tôn Thiên Tôn, làm phiền người không nên tới quấy rầy ta được không? Người hữu người xã giao, ta cũng có chuyện của ta! Coi như đem tới chúng ta thật đỉnh hôn, hoặc là kết hôn, ta cũng giống vậy hữu chuyện của ta. Bây giờ, học trò ta cần ta khuyên can, xin người không muốn ảnh hưởng ta làm việc, OK?"

Sau khi nói xong, Bạch Nhan Tổ đạp giày cao gót, hướng Ngô Hoàng cạch cạch cạch đuổi theo.

Thấy Bạch Nhan Tổ bộ dáng này, Tôn Thiên Tôn á khẩu không trả lời được, sau đó chính là mặt mũi vắn vẹo, dường như muốn ghen bị nội thương tựa như. Đã lâu, thần sắc hắn mới khôi phục bình thường, nhìn đã biến mất bóng lưng hai người, một quyền đập về phía vách tường bên cạnh trên gạch men sứ, thấp giọng mắng: "Bạch Nhan Tổ, một ngày nào đó, Lão Tử muốn cho người biết Lão Tử lợi hại, đến lúc đó, ta sẽ nhượng cho người biến thành giống như một cái Mẩu Cầu như thế, quỳ ở trước mặt ta, đối với ta chớ vầy đuôi mừng chủ, xin ta cung chịu người!"

Khi hắn quả đấm rời đi gạch sứ thời điểm, lấy quả đấm làm trung tâm địa phương, trên gạch men sứ vết rách, giống như mạng nhện như thế hướng bốn bề khuếch tán.

Có thể thấy một quyền này lực đạo, bao lớn, mạnh biết bao!

"Bạch lão sư, như người vậy không nể mặt hắn, được không?" Thấy Bạch Nhan Tổ đuổi theo, Ngô Hoàng không thể làm gì khác hơn là dừng bước đợi nàng.

Bạch Nhan Tổ lắc đầu nói: "Có một số việc,

Người sẽ không hiểu!"

"Người không nói, ta đương nhiên sẽ không hiểu!" Ngô Hoàng nhún nhún vai, mỉm cười nói: "Giống như người cũng sẽ không hiểu ta đối với (đúng) Thủy Nhược Gia đồng học cái nhìn như thế!"

Nghe được Ngô Hoàng nói như vậy, Bạch Nhan Tổ khẽ cười, đạo: "Bây giờ nhìn rõ ràng Thủy Nhược Gia đồng học? Lão sư trước nói cho người không sai đi! Lấy nàng như vậy gia thế, hơn nữa nàng thông minh, lại làm sao có thể sẽ tiếp nhận người bây giờ theo đuổi đây! Coi như ban đầu người

thư tình giao cho nàng, lấy được, cũng sẽ chỉ là giống như ngày đó La Tú Tú cự tuyệt người như vậy, một lần nữa bị cự tuyệt! Cho nên, người còn cần cố gắng nhiều hơn, không thể bởi vì phát bút hoành tài liền kiêu ngạo tự mãn, trì trệ không tiến!"

"Bạch lão sư, người thật đúng là tấn trách, ba câu không rời nghề chính! Ta nghĩ, trường học tuyên truyền bộ bộ trưởng khả năng thích hợp người hơn!" Ngô Hoàng cười giỡn nói.

"Dĩ nhiên, ban đầu lão sư ở trong đại học thời điểm, cứ duy trì như vậy là được hội học sinh tuyên truyền bộ bộ trưởng công việc! Ha ha "

Cùng Bạch Nhan Tố vừa đi vừa tán gẫu, cho đến đưa nàng sau khi về nhà, Ngô Hoàng tài quay về chỗ mình ở.

Sáng ngày thứ hai, Thủy Nhược Gia liền thật ngồi vào Ngô Hoàng bên người, cùng Ngô Hoàng cùng khởi bàn tối. Hành động này, nhượng giúp toàn bộ đồng học, mắt kính rơi nhất địa. Bọn họ không dám tin xoa một chút con mắt, kết quả thấy, vẫn là Thủy Nhược Gia đồng học ngồi ở Ngô Hoàng bên cạnh.

Ngô Hoàng ngồi cùng bàn vốn là Cừu Chí, Cừu Chí sau khi đi, vừa thượng vẫn trống không. Thật không nghĩ đến, Thủy Nhược Gia hiện tại lại chủ động ngồi vào bên cạnh hắn đi.

Cái kết quả này, không chỉ có rất nhiều người không thể tin được, ngay cả Lý Quý Sâm đều khó mà tin được chính mình con mắt. Dĩ nhiên, làm chứng thật sau, hắc lửa giận liền có thể tưởng tượng được. Mà nhìn ra hắc lửa giận chân chó La Tiểu Lệ đồng học, một lần nữa phiến khởi âm phong, "Sâm ca, xem ra không giáo huấn hắc thì không được! Tiếp tục như vậy nữa lời nói, ai biết Thủy Nhược Gia có thể hay không bị hắc" hắc mặc dù không có toàn bộ nói ra, nhưng là Lý Quý Sâm nghe được.

Lý Quý Sâm nguyền hắc một cái, đạo: "Thủy Nhược Gia không phải là như vậy nhân!"

"Nhưng là, yêu trung nam nữ, cảm giác vừa đến ai biết sẽ xảy ra chuyện gì? Sâm ca, người không thể không phòng a!"

"Người có biện pháp gì?"

"Chúng ta đến nghĩ biện pháp, đem hắc đuổi ra trường học, 100!"

Lý Quý Sâm cau mày nói: "Đuổi ra trường học, có thể hay không quá tuyệt điểm!" Hắn vừa nói, hướng giống vậy mặt đầy lên con giận dữ La Tú Tú nhìn, đạo: "Chờ một chút đi! Có người phòng chừng không kịp chờ đợi muốn thu thập hắc đây!"

La Tiểu Lệ lắc đầu nói: "Sâm ca, loại chuyện này, làm sao có thể chờ? Như Thủy Nhược Gia thật với hắc phát sinh nào? Đến lúc đó lại hối hận coi như muộn. La Tú Tú đồng học mặc dù đối với hắc hận thấu xương, có thể nếu có thể trừng trị hắc lời nói, phòng chừng đã sớm động thủ. Ta phòng chừng, La Tú Tú sở dĩ vẫn không có động thủ, có thể là bị Thủy Nhược Gia đồng học cảnh cáo, nếu không lấy năng kia có thù tất báo tính cách, thế nào chờ lâu như vậy!"

"Vậy người hữu biện pháp gì tốt?" Lý Quý Sâm hỏi.

La Tiểu Lệ con người chuyển một cái, nảy ra ý hay, đạo: "Sâm ca, ta xem như vậy, chúng ta thiêu toa La Tú Tú xuất thủ, dĩ nhiên, biện pháp chúng ta trước hết nghĩ được, đến lúc đó coi như xảy ra chuyện, lưng nổi không phải là chúng ta, mà là nàng. Hôm nay là thứ sáu, hạ xế chiều thứ hai ban hội khóa trước hữu tiết khóa thể dục, chúng ta như vậy "

Nghe La Tiểu Lệ theo như lời âm tổn chiêu thuật, Lý Quý Sâm nhếch mép, nghĩ có chút không ổn. Nhưng khi nhìn đến Thủy Nhược Gia cùng Ngô Hoàng ngồi vào một khối bóng lưng, hắc lại cắn khởi răng đến, đạo: "Được ! Cứ làm như vậy! Đến lúc đó nhượng hắc ở toàn trường thầy trò trước mặt mất thể diện, ta xem hắc thế nào hữu mặt ở trong trường học ở lại!"

... ..

Nhìn về mặt nghiêm nghị ngồi ở bên cạnh mình nữ hài, nghe trên người nàng tản mát ra nhàn nhạt mùi thơm cơ thể, Ngô Hoàng vốn định trực tiếp cự tuyệt nàng. Nhưng là nghe được bên cạnh rất nhiều người đối với lần này nghị luận âm i, hoàn đánh cuộc hắc có thể hay không bởi vì sợ Lý Quý Sâm trả thù mà cự tuyệt Thủy Nhược Gia ngồi ở bên cạnh, hắc liền do dự.

Muốn trực tiếp cự tuyệt, để cho nàng biết mình không phải là cái loại này đối với nàng ý nghĩ kỳ quái nhân, còn chưa dư tỏ thái độ, tức chết Lý Quý Sâm đây?

Suy nghĩ một chút, Ngô Hoàng dự định trực tiếp nói cho nàng biết, vì vậy hắc thấp giọng nói: "Thủy Nhược Gia đồng học, vốn là tối hôm qua, ta là muốn nói không cần làm phiền người. Bất quá bây giờ gặp lại người ngồi ở thân ta cạnh, Lý Quý Sâm bộ kia muốn ăn nhân thêm không ăn được, sắp biệt xuất một tiếng nội thương hình dạng, ta cảm thấy rất thoải mái. Cho nên, người nếu là muốn ngồi lời nói, cứ tiếp tục ngồi đi! Về phần dạy kèm học tập sự tình, người có thể không rảnh để ý, ngược lại ta đối với (đúng) học tập cũng không có hứng thú gì!"

"Hèn nhất!" Thủy Nhược Gia nhẹ giọng cười lạnh, xuất ra quyền sách, tự mình nhìn.

Ngô Hoàng chân mày cau lại, hỏi "Người nói cái gì?"

Thủy Nhược Gia cũng không quay đầu lại trả lời: "Ta nói cái gì, người trong lòng mình rõ ràng! Người muốn báo thù Lý Quý Sâm, đáng tiếc, chính người không năng lực, chỉ có thể cho ta mượn thế, cáo mượn oai hùm, đây không phải là hèn nhất là cái gì? Người thành tích học tập không ta được, ta cho

ngươi bỏ tức cho ngươi cảm thấy rất mất mặt đi! Ngay cả mình chỗ thiếu sót đều không dám nhìn thẳng, đây không phải là hèn nhất vậy là cái gì? Chính ngươi học tập không giỏi, sợ có ta dạy kèm vẫn hoàn thi không khá, liền nói đối với (đúng) học tập không có hứng thú, để trốn phượng thức, qua lại bảo cáo Bạch lão sư đối với ngươi một mảnh quan tâm, đây không phải là hèn nhất vậy là cái gì? Cho nên ta nói, ngươi chính là một cái hèn nhất, ở trên thân thể ngươi, căn bản không có có thể làm cho ta để mất ngươi địa phương!"

Ngô Hoàng bị nàng nói, á khẩu không trả lời được.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Thủy Thị độc xà

"Không quản ngươi có đúng hay không đang khích tướng ta, tóm lại, ta sẽ không để cho ngươi xem thường!"

Bị một cái chính mình đã từng thâm mến qua nữ hài xem thường, hơn nữa còn là hấn thấy trong ngoài không đồng nhất nữ hài xem thường, Ngô Hoàng tâm lý trừ xấu hổ sau khi, càng nhiều là không phục. Ngươi thành tích học tập hảo sẽ nhìn một chút không tương người sao? Ngươi gia cảnh sung túc liền có thể xem thường người sao? Ngươi tự cho là hiểu chuyện liền có thể nhận thức vì người khác là không Hiểu sự sao? Ta làm sao có thể bị ngươi xem thường? Ngươi loại trong ngoài bất nhất này, tự cho là thanh cao nữ nhân, sao phân phối xem thường cho ta! ?

"Đúng ! Ta đúng là đang khích tướng! Bất kể ngươi đúng hay không tính toán, đây chính là ta cái nhìn! Nếu như không phục, liền lấy ra điểm bản lĩnh thật sự nhượng mọi người nhìn một chút!" Thủy Nhược Gia Tú mũi lạnh rên một tiếng, khinh thường nói: "Ngươi cho là ở trong lớp, lại có bao nhiêu người coi trọng ngươi? Nếu như ngươi không biết lời nói, như vậy, ta không chỉ có muốn nói ngươi là cái hèn nhất, còn là một không nhìn rõ sự thật ngu ngốc! Cho nên, khác tự cao tự đại!"

Tự cho mình quá cao người là ngươi đi! Ngô Hoàng rất muốn hỏi thượng một câu, nhưng hấn khề cản rắng, hay lại là nhẫn. Nữ nhân này miệng lưỡi bén nhọn, mà chính hấn thành tích học tập kém, nhân duyên không được, hấn trong lòng mình rất rõ ràng. Cho nên, không có gì để nói, nói càng nhiều, cũng chỉ có thể nói rõ chính mình càng vô năng a.

Nhưng là, này cổ khí giấu ở trong lòng, nhượng hấn thật sự là nghĩ bức bối, có loại không nhanh không chậm cảm giác. Biết rõ chính mình trung nữ nhân này tính toán, nhưng lại như hoa tự rơi đi như vậy không thể làm gì! Vì vậy, hấn chỉ có đem sự chú ý chuyển tới trong sách vở mặt, một bên âm thầm cảnh cáo mình không thể bị nữ nhân này coi thường, không thể để cho nữ nhân này quá trải qua ý! Nhưng, Ngô Hoàng không khỏi không thừa nhận, coi như biết rõ là tính toán, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn đi chịu đựng cảm giác, thật rất bức bối!

Chẳng qua là, quá nhiều kiến thức căn bản không hiểu, cho dù một bài giảng nghiêm túc nghe đến, hấn cơ hồ cũng biết đến nó nhưng không biết giá trị của nó.

Từ lớp giống như năm tháng rất dài như vậy, làm cho không người nào có thể chịu đựng, cơ hồ hành hạ đến Ngô Hoàng kiệt sức. Cho đến nghe được tan học tiếng chuông vang lên, Ngô Hoàng tài thở phào, sau đó thật nhanh thu thập đồ đạc, chuẩn bị lác mình đi.

Nhưng ngay tại hấn chuẩn bị đi thời điểm, Thủy Nhược Gia ném quá tới một đạo bài thi, đạo: "Buổi trưa làm xong, buổi chiều cầm đến cho ta nhìn, ta muốn biết ngươi cơ sở có nhiều kém, mới có thể châm chích an bài cho ngươi học tập nội dung. Nhớ kỹ, đừng để cho ta cảm thấy cho ngươi chỉ có thể trốn tránh, ngay cả nam nhân cơ bản nhất tôn nghiêm cũng không có!"

Nhìn ném xuống bài thi liền nghênh ngang mà đi nữ nhân, Ngô Hoàng thầm mắng: Nữ nhân này thể nào thú như vậy rắm đây! Bạch hạt dài một tấm đẹp mắt như vậy mặt, lại dài một trương trên đời độc nhất độc xà miệng!

Nhưng là, buổi trưa chính mình làm sao có thời giờ đi làm cái gì phá bài thi! Ngô Hoàng cau mày một cái, tiện tay liền đem bài thi nhét vào trong ngăn kéo, nhiên sau đó xoay người lách người.

Qua loa ăn bữa trưa, Ngô Hoàng liền chui vào một nhà Internet, hấn nghĩ (muốn) thôi lại nhất cái kho hàng nhỏ,

Cung hấn thả thức uống dùng. Ở quán Internet thượng thôi lại mấy chỗ, Ngô Hoàng gọi điện thoại liên lạc một phen, hoa chừng một giờ thời gian, cuối cùng là đem sự tình quyết định.

Hấn sở thôi lại Ogura kho cách trường học cùng hấn chỗ ở đều không xa, diện tích cũng không lớn, chỉ có ba mươi bốn mươi thước vuông hình dạng. Thật ra thì này Ogura kho cũng không phải là thật thương khó, mà là một tiệm nhỏ mặt, chỉ bất quá cái tiệm này mặt vị trí hiện thời, thức sự quá lúng túng một ít.

Cửa hàng mặt tiền cách chủ đường phố vị trí chỉ có chừng mười thước khoảng cách, nhưng là này chừng mười thước khoảng cách, nhưng là nhất cái hẻm nhỏ, cửa hàng mặt tiền không có đối mặt đường lớn, mà hẻm nhỏ chiều rộng cũng giới hạn xe kéo tiến vào, khiến cho ở đây vị trí lúng ta lúng túng, làm ăn cùng mười mét bên ngoài cửa hàng mặt tiền so sánh, cơ hồ phải kém hơn mấy lần.

Ở đây vốn là gia Tiểu Siêu Thị bộ dáng tiểu mua bộ, chỉ làm một ít trong hẻm nhỏ cư dân một ít bán lẻ, như vậy thứ nhất, đường lớn bên ngoài càng là không có ai đi vào chiếu cố. Thường xuyên qua lại, ở đây lão bản liền chuẩn bị chuyển nhượng cửa hàng mặt tiền, hảo tìm một vị trí địa lý khá một chút cửa hàng mặt tiền.

Chuyển nhượng phí nhìn lên tựa hồ không cao, một tháng, cộng thêm tiền điện nước, năm trăm đồng tiền. Nhưng là hẩn hữu hai năm thời hạn mướn, tiền mướn cộng lại chính là mười hai ngàn. Bởi vì phải một khoản trả hết, hơn nữa ở đây làm ăn làm người lúng túng, như vậy thứ nhất, liền lại khiến người ta nghĩ có chút quý. Cũng khó trách lão bản kia đem tin tức treo ở trên mạng lâu như vậy, cũng không đem ở đây chuyển nhượng đi ra ngoài.

Ngô Hoàng đến, nhượng cái này thân hình gầy gò lão bản mặt mày hớn hở, hơn nữa Ngô Hoàng tuổi tác bày ở nơi đó, lão bản kia liền coi chính mình tìm tới cái lãng đầu thanh làm người chết thể, không nói hai lời, trực tiếp đem trong điểm hơn hai ngàn đồng tiền hàng hóa, làm một ngàn đồng tiền đưa cho Ngô Hoàng. Mà Ngô Hoàng bởi vì vì thời gian cấp bách, cũng lười cùng khuôn mặt này nhìn có chút tiểu tự lão bản trả giá, trực tiếp trả tiền ký hợp đồng.

Chờ Ngô Hoàng cầm chìa khóa đóng lại cửa tiệm thì, đã sắp si nhất điểm tả hữu, vì vậy hẩn nhắc chân hướng trường học chạy đi.

Sau ba phút, hẩn liền mồ hôi đầy người ngồi ở trong lớp, xuất ra Thủy Nhược Gia đưa cho tấm kia bài thi làm.

Trong lớp chưa có về nhà nghỉ trưa, hoặc là thật sớm sẽ tới trường học đồng học thấy Ngô Hoàng phá thiên hoang bắt đầu nghiêm túc học tập, không khỏi kinh diệu nhất địa mắt kính, cho là mặt trời mọc ở hướng tây. Bất quá có chút đầu não linh quang nhân, lập tức nghĩ đến buổi sáng cùng hẩn đồng vị Thủy Nhược Gia trên người.

Đoán chừng là Thủy Nhược Gia cùng hẩn đồng vị, kích thích đến người này đi!

Ngô Hoàng không có đi để ý tới những người khác kinh ngạc, chẳng qua là cúi đầu khổ tư mình tưởng đứng lên, bởi vì này trương bài thi, hẩn cảm thấy rất đơn giản, nhưng chính là không viết ra được tới.

Giống như, rõ ràng nghĩ chuyện này nhìn không có chút nào khó khăn, nhưng khi chính mình đi làm thì, làm thế nào cũng không làm tốt. Hẩn nghĩ những đề mục này nhìn, cũng sẽ không quá khó khăn, nhưng khi tự tay đi giải quyết thời điểm, lại phát hiện, không biết ở chỗ nào, tổng hữu có cái gì không đúng.

Làm chuông vào học vang thời điểm, Ngô Hoàng mới từ bài thi trung tỉnh hồn lại, phát hiện bên cạnh Thủy Nhược Gia chính nhất mặt tựa như cười mà không phải cười nhìn hẩn bài thi.

Ngô Hoàng bị nàng nhìn có chút lúng túng, bởi vì, đang học phía trên, nàng quả thật có mắt nhìn xuống hẩn tư cách. Thành tích cho tới bây giờ đều là bên trong lớp tiền tam nàng, không người nào dám bảo đảm ở phương diện học tập, có thể tính áp đảo chiến thắng nàng. Cũng bởi vì này dạng, Ngô Hoàng có chút bức bối, luôn cảm giác mình lùn nàng một cái tựa như.

Thấy Ngô Hoàng ngẩng đầu lên, nàng đưa tay cầm lấy bài thi, nhìn một chút, ha ha cười lên.

"Cười cái gì!?" Ngô Hoàng có chút cảm tức, này không bày rõ ra khi dễ người sao! ?

"Không có gì, lên trước khóa!" Thủy Nhược Gia không hề bị lay động, xuất ra quyển sách, chuẩn bị giờ học.

Sau khi tan lớp, nàng xuất ra tấm kia bài thi, nắm đỏ bút, ở phía trên ngoắc ngoắc vẽ một chút, vừa họa hoàn biên lặc đầu, thần giác hơi cong, phảng phất đang cười nhạo.

Ngô Hoàng phiên trừ bạch nhãn đứng dậy, đi ra phòng học, mang đến mắt không thấy vì tẩn. Nếu như nàng hảo hảo dạy hẩn, dạy kèm hẩn lời nói, nói không chừng hẩn sẽ còn nể tình nàng không có công lao, cũng cũng có khổ lao phân thượng, không cùng với nàng nhiều so đo, dù sao cho hẩn dạy kèm, cũng không phải là nàng cần thiết muốn tẩn nghĩa vụ, giúp hẩn dạy kèm là nhân tình, không giúp hẩn dạy kèm đó là nhân chi thường tình, hẩn một cái thụ huệ giả, còn có thể nói thêm cái gì? Dám nói thêm cái gì?

Nhưng là bây giờ, Ngô Hoàng nghĩ, nữ nhân này chính là đem mình vui vẻ xây dựng ở hẩn trên sự thống khổ, đối với hẩn hết sức trào phúng, vô tình đã kích. Nếu như là kẻ khác lấy được nàng dạy kèm, phỏng chừng vào lúc này đều phải vui vẻ cười chết rồi. Nhưng đặt ở Ngô Hoàng trên người, lại để cho hẩn nghĩ, cái này căn bản là một loại hành hạ.

Làm chuông vào học vang, Ngô Hoàng trở lại chỗ ngồi thì, lòng tin một lần nữa bị vô tình tàn phá.

"Một trăm phân bài thi, người có thể làm ra 20' đến, ta thật thật bội phục ngươi!" Nàng là nói như vậy.

Ngô Hoàng bữu môi nói: "Bình thường thi hai giờ, ta chỉ làm một giờ, hoàn không có làm xong, có cái gì tốt cười!"

"Ta đã cho một mình ngươi buổi trưa thời gian, không có làm xong, đó là ngươi sự, ta bất luận quá trình, chỉ nhìn kết quả. Mà hôm nay kết quả, ngươi chỉ đành phải 20', đây là không tranh sự thật." Bỗng nhiên dừng lại, nàng tiếp tục nói: "Được, ta biết đại khái ngươi nơi nào yêu cầu bổ túc, phải nói, phần lớn kiến thức căn bản, ngươi đều chỉ biết một trong số đó, không biết hai, biết kỳ nhiên mà không biết giá trị. Có lúc bước đầu tiên giải đúng nhưng bước

thứ hai nhưng lại lệch. Ta thật có nhiều chút không hiểu nổi, đơn giản như vậy công thức, đơn giản như vậy khái niệm, người làm sao lại tính, lên trước học đi!"

Ngô Hoàng làm hít thở sâu, âm thầm niệm chú: Ta nhẫn ta nhẫn ta nhẫn nhẫn nhẫn

Thật vất vả nhẫn hai lớp, tan học thì Ngô Hoàng nghĩ tới cuộc giải phóng, kết quả lại phát hiện, Thủy Nhục Gia hậu chiêu đang chờ hắn đây!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Cóc hoàng tử

(thứ hai, cầu cất giữ đề cử. . Cảm ơn!)

"Căn cứ khoa học điều tra nghiên cứu cho thấy, nhân loại ở lúc hoàng hôn cùng lúc sáng sớm trí nhớ, có thể so với những thời gian khác cường thịnh hơn. Cho nên, chạng vạng tối trong khoảng thời gian này, người yêu cầu làm, chính là đem ta cho người trong quyển sách này, ta bức họa đi xuống công thức cùng với khái niệm gánh vác."

Tan học thì, Thủy Nhục Gia gọi lại hắn, cũng ném cho hắn một quyển lớp mười đi học kỳ vật lý thứ, hồi hột nói với hắn.

Ngô Hoàng tùy ý bay vùn vụt, phát hiện cuốn sách ấy trừ mặc hương ra, còn có một tia thuốc về bản thân nàng mùi thơm cơ thể. Nhìn ra được, nàng bình thường cũng không ít đi lật những sách này vốn. Khó trách thành tích của nàng sẽ tốt như vậy, lại thỉnh thoảng đi lật đi văng quyển sách, cái này kêu là, ôn cố tri tân a!

"Hôm nay là thứ sáu!" Ngô Hoàng mặt vô biểu tình thuyết.

"Ta biết, bất quá ta buổi tối sẽ đến trường học xuất báo bảng, ta nghĩ, người nên có thời gian, đúng không!"

"Một cái chạng vạng tối, ta muốn lưng một quyển sách công thức cùng khái niệm?" Ngô Hoàng liếc nàng một cái, nghĩ nàng nhất định là điên.

Nhưng lại chỉ thấy nàng xuy cười một tiếng, đạo: "Người có thể lưng loại kém nhất bài mục rồi hãy nói! Còn muốn lưng một quyển, xem người chậm hiểu hình dạng, có bản lĩnh đó sao?"

Ngô Hoàng nghĩ, cùng nữ nhân này nói chuyện thuyết lâu, chính mình có thể phải học máu, coi như không nói huyết, cũng có thể sẽ xuất huyết bên trong. Vì vậy đang lúc mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, hắn trực tiếp đem thư nhét vào ngăn kéo, sau đó đứng dậy rời đi lớp học.

Ngô Hoàng rời đi lớp học sau, trong lớp tiếng nghị luận liên nhiều lên, sau đó tiếng nghị luận hướng ra ngoài tràn ra, phảng phất chẳng qua là trong thời gian ngắn ngủi, toàn bộ lớp 12 nhất ban, thậm chí là toàn bộ lớp 12 năm đoàn nhân, đều biết Thủy Nhục Gia cho đã từng 'Cóc hoàng tử' Ngô Hoàng bỏ tức sự tình.

Cái này làm cho Lý Quý Sâm cảm tức dị thường, tâm lý chỉ có đối với dùng cái đó âm tổn chiêu thức đi đối phó Ngô Hoàng nhất điểm bất an, đã sớm không cánh mà bay. Chuyển mặt biến thành có chút không kịp chờ đợi muốn thấy được Ngô Hoàng ảo não cút ra khỏi cửa trường hình ảnh.

Mọi người cũng đang thảo luận Ngô Hoàng cùng Thủy Nhục Gia giữa đến cùng xảy ra chuyện gì, tại sao Thủy Nhục Gia phải cho Ngô Hoàng thực tập, có thể thái độ lại như vậy tồi tệ. Có vài người là nghĩ Ngô Hoàng đi số đào hoa, lại có thể được Nhị Trung hoa khôi đứng đầu vì hắn học tập môn học. Mà có vài người là nghĩ, Thủy Nhục Gia mặc dù là tự cấp Ngô Hoàng bỏ tức môn học, nhưng thái độ đó thật là khiến người khó hiểu, Ngô Hoàng lại còn có thể chịu được nàng châm chọc, thật sự là không có cốt khí.

Ngô Hoàng không có đi đề ý tới kẻ khác cái nhìn, lúc này hắn, đã tại một nhà tiệm bán thức ăn nhanh trong bữa ăn tối.

Dùng qua cơm, hắn đánh cho, chạy thẳng tới thức uống thị trường bán sỉ đi. Chừng một giờ sau, hắn xác nhận một nhà, cũng cùng với đạt thành hiệp nghị, nhượng thị trường bán sỉ lão bản ở sáng sớm ngày mai, chờ một xa hai trăm rương Tuyệt Bích, đến hắn trong tiệm đi.

Hai trăm rương,

Chính là một ngàn hai trăm bình, hai thăng giả bộ, một rương sáu bình, lần thứ hai bán sỉ mỗi rương ba mươi ba khối, Ngô Hoàng không có tìm trực phê, bởi vì nếu như từ nhà máy đi thẳng đến Thanh Dương Huyện lời nói, thời gian không còn kịp nữa. Cho nên hắn liền trực tiếp đến lần thứ hai thị trường bán sỉ, mua hai trăm rương, ném xuống 10% tiền đặt cọc.

Giải quyết sự tình sau, Ngô Hoàng trực tiếp đánh về trường học, bắt đầu công lên vật lý công thức tới.

Bởi vì đáy lòng có một cỗ bất bình khí, cho nên, cho dù là bị buộc, hắn vẫn nghiêm túc công lấy sau lưng. Kết quả hắn phát hiện, chính mình trí nhớ, tựa hồ so với lúc trước tốt hơn nhiều. Có lẽ, những thứ này công thức cùng khái niệm, đều lúc trước công qua đi! Hắn tự nói với mình như vậy.

Chờ Thủy Nhược Gia cùng mấy vị tiểu đội cán bộ đi tới lớp học thời điểm, Ngô Hoàng đã tại lưng thứ ba bài mục công thức cùng khái niệm.

Kiểm tra Ngô Hoàng thành quả, Thủy Nhược Gia gật đầu một cái, bĩu môi nói: "Nguyên lai người cũng không tính quá dân! Như vậy, người có thể đi, thứ hai, ta muốn kiểm tra cả quyển sách công thức cùng với khái niệm, Hi Vọng người không để cho ta quá thất vọng."

Đổi mặt như thế hồ chi gần đến, đuôi là đi thái độ, Ngô Hoàng thật muốn thóa nạng một cái, nhưng hắn cuối cùng vẫn không làm được, không thể làm gì khác hơn là phiền tức bạch nhãn rời đi.

Bởi vì hắn còn có chuyện phải làm, hắn phải đi đem vì giới trong kia nhiều chút thùng gỗ đều thu, chất tiến Thạch Châu không gian, bởi vì trưa mai phải đóng hàng, cho nên sáng sớm ngày mai, hắn phải đem những thứ kia bình giả bộ Tuyết Bích rót vào thùng rượu, hoán một cái trang trí. Nếu là bình nhạ xuất hiện ở vì giới, vậy thì thật quái dị.

Có lẽ đem tới, hắn sẽ ở vì giới mở một cái nhạ xương, nhưng tuyệt đối không phải bây giờ, hiện tại hắn, không điều kiện kia, cũng không có cái đó nội tình.

Ngô Hoàng sau khi rời đi, mấy cái tiểu đội cán bộ liền hỏi tới Thủy Nhược Gia, "Nhược Gia, người thế nào đang giúp hắn thực tập nhỉ? Nghe nói, ngày đó cái kia bức thư tình, hình như là viết cho người nha! Hai người các người không phải là cái đó đi!"

"Đúng vậy đúng a! Nhược Gia, theo chúng ta nói một chút đi!" Khác một người nữ sinh cũng chen vào, cười nói: "Lúc trước trên mặt hắn dài đậu đậu thời điểm, luôn cảm thấy hắn thật là khủng khiếp, cũng chỉ có giống vậy mập kinh khủng Cửu Bàn Tử nguyện ý với hắn kết bạn. Nhưng bây giờ, trên mặt hắn đậu đậu không, nhân cũng biến thành đẹp mắt, nếu như thành tích học tập lại khá một chút lời nói, cũng là một lựa chọn tốt a!"

Một vị trong đó nam đồng học giễu cợt nói: "Một cái cóc, coi như trên người cóc đậu biến mất, hắn cũng hay lại là một cái ý lại cóc. Nhược Gia đồng học, chúng ta bây giờ đã là lớp 12, cũng không có nhiều thời gian như vậy nói yêu thương, người thành tích học tập tốt vô cùng, đem tới thi được 'Kinh Thủy nhị đại '. Vậy cũng là dễ như trở bàn tay sự tình, cũng không thể bởi vì một cây gỗ mục, mà trễ nãi chính mình tiền đồ a!"

"Dưới đất đạo đồng học, người là đang ghen tỵ nhân gia dung mạo so với người đẹp trai không?" Trước vị kia nữ sinh cười hi hi nói: "Quả thật, nhân gia trước trên mặt dài đậu đậu được người gọi là 'Cóc hoàng tử' thời điểm, quả thật không có người soái, có thể bây giờ người ta đậu đậu biến mất, so với người soái, trong lòng người liền mất thăng bằng đi!"

Dưới đất đạo cùng tên khoa học gọi Hạ Đạo, cho nên, có người gọi hắn là 'Cổng thoát nước '. Cũng có người xưng là 'Dưới đất đạo' .

"Cát! Ta có cái gì tốt mất thăng bằng? Một cái cả ngày giờ học không nghiêm túc, không phải là sớm muộn chính là về sớm, hoàn hảo yêu cúp cua học sinh, hữu đáng giá gì ta mất thăng bằng? Ta thật không nghĩ ra, ba mẹ hắn đưa hắn tới trường học là làm gì? Không đi học cho giỏi, cả ngày suy nghĩ không thiết thực sự tình, đối với hắn đem tới, hữu dụng không? Không phụ lòng cha mẹ của hắn sao?" Hạ Đạo mang theo khinh thường, lắc đầu bình luận: "Nếu là ta, ta sớm thẹn thùng với biết người!"

Thủy Nhược Gia bỏ lại miệng, đạo: "Được, chúng ta làm chuyện mình đi! Không muốn ở khác nhân phía sau chỉ trích kẻ khác, chúng ta quân hảo chính mình là được!"

"Nhược Gia, người thật với hắn không có gì? Ta không tin!" Vị nữ bạn học kia kiên nhẫn không bỏ truy hỏi đến.

Thủy Nhược Gia khẽ cười nói: "Dĩ nhiên không có gì, Hạ Đạo đồng học cũng nói, bây giờ cũng không phải là nói yêu thương thời gian! Lại nói, trên người hắn có thể không có thể hấp dẫn của ta phương!" Thấy Hạ Đạo đồng học nghe nói như vậy, chân mày giãn ra bộ dáng, nằng lại tiếp tục nhún nhún vai, cười nói: "Xác thực thuyết, chúng ta Nhị Trung, liền không có một nam sinh có thể làm cho ta nhìn động tâm! Cho nên, người cũng đừng lại Bát Quái!"

Quả nhiên, nghe được nàng nói như vậy, nữ sinh kia không nữa Bát Quái. Mà còn lại ba vị nam sinh, bao gồm Hạ Đạo ở bên trong, tất cả đều Âm Nhiên Tiêu Hồn đến. Người không thể nói nhân gia nhãn quang cao cái gì, bởi vì người ta hữu tư cách này nhãn quang cao không phải là! Cho nên, không có thể vào nàng pháp nhãn, chỉ có thể tự trách mình thực lực chưa đủ, mị lực không đủ.

"Vậy vì sao người phải giúp hắn thực tập đây?" Một nam sinh khác tâm lý có chút không thoải mái, vì vậy liền hỏi.

"Thụ nhờ, hết lòng vì việc người khác! Các người cũng đừng hỏi, thụ ai nhờ ta sẽ không thuyết. Được, mọi người phân công một chút đi! Hạ Đạo, người Đồ Họa đến không tệ, bên cạnh cái đó trên trang bìa đồ án liền giao cho người Tiểu Ngọc Nhi, người tiếng Anh chữ viết thật tốt, trung gian trang bìa Anh Văn liền giao cho người "

Thủy Nhược Gia đang chỉ huy đồng học thời điểm, Ngô Hoàng đã tới vì giới, cũng đem Húc Ngang đưa đến tòa kia Hoang trong nhà toàn bộ thùng rượu đều thu vào Thạch Châu không gian.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Hăng hái 10 túc

Ngày thứ hai là cuối tuần, Ngô Hoàng dậy thật sớm, sau khi rửa mặt, phá thiên hoang cầm lên sách ngữ văn vốn, niệm lên thi từ cổ.

Nếu muốn không bị nhân coi thường, trừ Tự Cường Bất Tức ra, không còn lối của hần. Đặc biệt là giống như Thủy Nhược Gia như vậy nữ nhân, cho dù hần ở những phương diện khác có thể biểu hiện đến mạnh hơn nàng, so với nàng xuất sắc, nhưng là đang học thượng, nếu như không thể ngăn chặn hần một con lời nói, vẫn vẫn là không cách nào để cho nàng triệt để thuyết phục.

Thật ra thì nhân sợ nhất, hay lại là tích cực! Chỉ cần có tâm, có một số việc vẫn là có thể cố gắng thông qua tới thực hiện.

Chính sở vị: Thiên Đạo Thù Căn!

Liên giống bây giờ Ngô Hoàng như thế, lúc trước không tưởng niệm thư, nhất cầm sách lên vốn là đầu liền đau. Nhưng là, làm trong lòng của hần đề một cỗ 'Không ăn vào khí'. Lại cầm sách lên vốn thời điểm, nghĩ (muốn) nhiều nhất, không phải là những ký tự này làm hần nhức đầu, mà là muốn thông qua phương diện này, triệt để đánh bại cái đó tự cho là đúng xú thí nữ nhân.

Này đây, hần niệm lên thư lúc tới sau khi, liền lộ ra đặc biệt tinh thần, trí nhớ cực kỳ tốt. Những thứ kia dĩ vãng bị lão sư cưỡng chế công qua thi từ cổ, cơ hồ chẳng qua là đọc thượng hai ba khắp, liền có thể ở trong đầu đọc thầm đi ra. Mặc dù hoàn không thể làm được thuộc lòng trôi chảy, nhưng là muốn Thông Thiên gánh vác, lại đã không còn đáng ngại.

Cách vách nữ hài Tô Minh Liên nghe được bên cạnh căn phòng Ngô Hoàng kia trầm bổng tiếng đọc sách, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc. Phải biết, bình thường lúc này Ngô Hoàng nhất định là ý lại ở trên giường không đứng lên, nhưng hôm nay, lại phá thiên hoang cầm sách lên vốn là đọc. Chẳng lẽ, trường học tin đồn là thực sự?

Tô Minh Liên đột nhiên cảm thấy tự có nhiều chút khổ sở, nhưng là trong lòng chính nàng cũng biết, vô luận là đang học thượng, hay là ở dung mạo, gia thế phía trên, hần cũng sẽ không là kia Thủy giáo hoa đối thủ, hai người cũng không cùng đẳng cấp thượng tuyển thủ. Này đây, hần trừ ở trong lòng yên lặng chúc phúc Ngô Hoàng ra, cũng không còn cách nào.

Ngô Hoàng nơi nào biết thì ở cách vách, có một bình thường nữ hài đang ở vì hần tinh thần chán nản đây! Lúc này hần, hoàn toàn đắm chìm trong chính hần thư Trung Thế Giới trong, phảng phất ở trong đó, thật có hoàng kim phòng, thật có Nhan Như Ngọc tựa như.

Ăn xong điểm tâm, tám giờ tả hữu, Ngô Hoàng điện thoại liền vang lên, thị trường bán sỉ bên kia nhóm hàng kia đã đến. Dĩ nhiên, đây là Ngô Hoàng đặc biệt cùng cái đó bán sỉ chủ tiệm đã thông báo, nếu là không thông báo một chút, bên kia khê kéo, đến lúc đó không kịp hoá đơn nhận hàng cho Vạn Bảo Lâu, vậy hần thì trở thành vì tư lợi mà bội ước.

Ngô Hoàng thân hình chợt lóe, tiến vào Thạch Châu không gian, đi ra thì, đã xuất hiện ở hần trong tiểu điểm, mở ra cửa tiệm, Ngô Hoàng nghênh đi ra ngoài, chỉ thấy hai cái mang theo nón che nắng tuổi trẻ chính đứng ở hần cửa hút thuốc, một người trong đó chính cầm điện thoại di động, thấy Ngô Hoàng mở cửa, hai người chào đón.

"Người chính là Ngô Hoàng Ngô lão bản?" Hai người hiển nhiên không nghĩ tới, người lão bản này còn trẻ như vậy, mặc dù ông chủ bọn họ hữu đã thông báo, nhưng vừa thấy mặt,

Hay lại là ngoài dự liệu của bọn họ, thế nào cùng học sinh tựa như đây!

Ngô Hoàng gật đầu nói: "Là ta!" Vừa nói, hần biên xuất ra CMND đến, tránh cho hai người hoài nghi, lãng phí mọi người thời gian.

Quả nhiên, nhìn một cái CMND, hai người liền không nói nhảm nữa, trong đó lấy điện thoại di động vị kia đưa điện thoại di động cất vào trong túi, cười nói: "Thật không nhìn ra, tiểu huynh đệ tuổi còn trẻ, liền mình làm lão bản. Tương lai tiền đồ vô lượng a!"

Ngô Hoàng cười ha ha một tiếng, từ bên cạnh khói trong tù xuất ra hai Bao Ngọc khê kín đáo đưa cho hai người thanh niên, đạo: "Phiền toái nhị vị đại ca!"

"Hại! Tiểu huynh đệ khách khí cái gì a!" Hai người nhận lấy Ngọc Khê khói, vẻ mặt hiển nhiên nhiệt lạc không ít, làm lên sự tình tới cũng có lực.

Chừng nửa canh giờ, hai trăm rương Tuyết Bích liền đã chồng chất tại trong tiểu điểm, khiến cho vốn là không gian cũng không lớn tiệm nhỏ, cơ hồ không có đặt chân phương. Thấy cái bộ dáng này, hai vị tuổi trẻ càng là không nghĩ ra, tên tiểu tử này mua nhiều như vậy Tuyết Bích, đến cùng nghĩ (muốn) muốn làm gì? Cửa hàng mặt tiền liền cái móng hơi lớn, chuyên thân đều có thể đựng vào thứ khác, hần lại một hơi thờ kéo một xe Tuyết Bích trở

lại, không hiểu nổi, không hiểu nổi!

Làm xong việc sau, Ngô Hoàng dứt khoát lại đưa cho bọn họ một người một bọc Hồng Lang, khói trong túi khói không nhiều, chỉ còn lại nhất điểm, đều là lão bản trước cho Ngô Hoàng lưu lại.

Ngô Hoàng không chuẩn bị làm khói làm ăn, xác thực thuyết, hần căn bản không dự định mở cửa làm ăn, này đây, bán ra thuốc lá bằng chứng các loại (chờ) giấy chứng nhận, hần căn bản không muốn đi đề ý tới. Mà bản thân hần mặc dù thỉnh thoảng hữu hút thuốc, nhưng nghiện thuốc lá cũng không lớn, bên trong còn có mấy điều thuốc tiện nghi khói, hần đang định buổi tối lấy về đưa cho chủ nhà đây!

Phó hết dư khoản, đưa đi hai cái đồ hàng tuổi trẻ, Ngô Hoàng hô khẩu khí, xoay người vào tiệm, sau đó đóng lại cửa tiệm.

Tiếp đó, hần đem từng rương Tuyết Bích nhận được Thạch Châu trong không gian, sau đó ở Thạch Châu trong không gian mở ra, rót vào trong thùng gỗ. Ở Thạch Châu trong không gian, đầy đủ mọi thứ đều thụ hần thao túng, cũng không cần phải lo lắng Tuyết Bích khí sẽ chạy mất. Loại công việc này đơn giản, nhưng lại khó khăn. Chỉ bắt quá Ngô Hoàng làm, nhưng là tâm tình vui thích.

Hần một bên cơ giới tính làm trên đầu đơn giản khó khăn công việc, trong lòng thảo luận khỏi hai ngày này sở tiêu hết tiền. Mua y phục thêm điện thoại di động, tiêu hết chừng hai ngàn, cửa hàng mặt tiền tiền mượn thêm hàng hóa chuyển nhượng, tiêu hết mười ba ngàn, cộng lại chính là 15,000, hoàn rơi Cừu Bàn Tử một ngàn, chính là mười sáu ngàn. Cộng thêm hiện tại hai trăm rương Tuyết Bích, một rương là ba mươi ba khối, tổng cộng cộng lại chính là 6600. Cần hai ngày thời gian, liền tiêu hết hần hai mươi hai ngàn sáu trăm đồng tiền, còn lại tiền xài vật không tính là, lúc này trên thẻ còn lại ba trăm hai chục ngàn, trong túi còn có hơn sáu ngàn khối.

Nhìn trước mắt chất đồng như núi Tuyết Bích, Ngô Hoàng hắc hắc không ngừng cười, những thứ này Tuyết Bích, đưa hơn 100 rương đến vi giới, đó chính là tam ngàn kim tệ. Hữu này tam ngàn kim tệ, hần đã có thể đi Thanh Lam thành học viện pháp thuật kiểm tra một chút chính mình ma pháp thiên phú cùng thuộc tính, nếu như thành công lời nói, vậy hần đem sẽ trở thành hiện thế trung, thật thật tại tại, Chân Chân Thực Thực truyền thuyết —— Ma Pháp Sư!

Nghĩ tới cái này, Ngô Hoàng hăng hái đầy đủ hơn. Không tới cơm trưa thời gian, hần cũng đã đem hơn bốn trăm cái thùng gỗ rót đầy. Sau đó hần tiến vào vi giới, lại đem Thạch Châu trong không gian hơn bốn trăm thùng Tuyết Bích cất giữ đến Hoang trạch trong sương phòng, tiếp lấy thân hình chợt lóe, tại chỗ biến mất.

Cùng lúc đó, Sơ Nguyên Trấn cửa trấn cách đó không xa, Ngô Hoàng đi lên nhẹ nhàng nhịp bước, ưu tai du tai hướng trấn nhỏ mà tới.

Tiểu trấn môn khẩu, Húc Ngang phái ở đó chờ Ngô Hoàng đến gần sai vật đã sớm trông mòn con mắt, khi thấy Ngô Hoàng bóng người thì, hần nhảy ra đứng lên, vỗ vỗ đồng bạn bả vai, đạo: "Người đi nhanh bẩm báo Húc đội trưởng, liền nói khách quý tới!" Vừa nói, hần liền hướng Ngô Hoàng nghênh đón. "Ngô thiếu gia, cuối cùng đem ngài trông! Đạm quân sự đã từ Thanh Lam thành trở lại, Húc Ngang đội trưởng gọi ta chờ ở nơi này Ngô thiếu gia đại giá, Ngô thiếu gia, mời lên kiệu!"

Sau lưng hần, hoàn đi theo đỉnh đầu cổ kiệu, Ngô Hoàng mắt nhìn gần sai vật này, mỉm cười nói: "Khổ cực người! Đây là phần thưởng người!" Hần vừa nói, liền từ trong túi móc ra mấy cái ngân tệ, hướng gần sai vật ném qua. Gần sai vật lạnh tay lẹ mắt, thật nhanh đem tam cái ngân tệ tiếp lấy, sau đó hướng hần cúi người gật đầu đạo: "Đa tạ Ngô thiếu gia ban thưởng, đa tạ Ngô thiếu gia ban thưởng"

"Đạm quân sự là lúc nào trở lại?" Ngô Hoàng liền ngồi lên kiệu, vừa hỏi gần sai vật.

"Đạm quân sự chiều hôm qua liền trở lại, đồng thời còn mang về 30 chiếc rượu xa, ngay cả trụ sở chính bên kia Kỳ thiếu gia đều theo tới đây! Kỳ thiếu gia trả lại cho Húc Ngang đội trưởng đề chức, nhượng Húc đội trưởng về gia tộc trong làm đảm nhiệm hộ vệ gia tộc đội mười ba Phiên Đội đội phó." Gần sai vật mặt lộ vẻ hồng quang, đối với (đúng) Ngô Hoàng cơ hồ là tri vô bất ngôn (không biết không nói).

"Kỳ thiếu gia? Là người nào?" Ngô Hoàng kỳ quái nói.

"Kỳ thiếu gia là Vạn Giang Gia Tộc nhị tộc trưởng đại công tử, lần này tới Sơ Nguyên Trấn, hình như là thay thế Đạm quân sự, trở thành Sơ Nguyên Trấn Vạn Bảo Thương Hội Phân Hội Trưởng"

"Nói như vậy, Đạm quân sự cũng phải thăng chức rồi?" Ngô Hoàng mỉm cười hỏi.

"Ừ, Đạm quân sự cũng bị điều chỉnh đến trụ sở chính đi!"

"Như vậy, này Sơ Nguyên Phân Hội hộ vệ đội đội trưởng là ai đó!"

"Hình như là Kỳ thiếu gia lúc trước thiệp thân thị vệ!"

Ngô Hoàng gật đầu một cái, không nói nữa, xem ra, này Kỳ thiếu gia tới nơi này, hần là tới cướp công. Nếu không lời nói, thân là Thanh Lam thành số một số hai đại gia tộc Vạn Giang Gia Tộc, hai tộc trưởng đại công tử, làm sao sẽ tới Sơ Nguyên Trấn loại địa phương nhỏ này nhậm chức?

Ngô Hoàng không khỏi cười thầm, nếu để cho này Kỳ thiếu gia biết, chính mình ít ngày nữa liền muốn đi đến Thanh Lam thành, không biết hần biểu tình sẽ là như thế nào đặc sắc!

Không bao lâu, cổ kiệu ở Vạn Bảo Lâu trước cửa dừng lại, gần sai vật đối với (đúng) Ngô Hoàng thấp giọng nói: "Ngô thiếu gia, Kỳ thiếu gia ra nghênh tiếp ngài!"

Phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy một vị tao nhã lịch sự, tuấn đạt không tầm thường tuổi trẻ, chính dẫn một nhóm người hướng hân nghênh đón.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Thanh Lam trong tầm mắt

"Ngài chính là Ngô Hoàng Ngô công tử đi! Tại hạ Vạn Giang Kỳ, thêm vì Vạn Bảo Thương Hội trú Sơ Nguyên Phân Hội hội chủ, không thể ra xa tiếp đón, xin hãy tha lỗi!"

Dẫn đầu tuấn đạt tuổi trẻ hướng Ngô Hoàng ôm quyền cười nói. Trong giọng nói mặc dù mang theo nhún nhường, nhưng là trên nét mặt, miễn không mang theo mấy phần kiêu căng. Cũng khó trách, thân là Vạn Giang Gia Tộc tộc nhân, ở Thanh Lam thành chu vi thiên vi phòng trong, cái nào dám không cho chút mặt mũi?

Ngô Hoàng cười ha ha một tiếng, đạo: "Kỳ công tử khách khí, khách khí!"

"Ngô công tử mời vào bên trong!" Vạn Giang Kỳ làm một mời tư thế, hoàn toàn đem người chung quanh cho coi thường, cũng không biết hắn là cố ý, hay là vô tình.

Vạn Bảo Lô Nội Đường, song phương ngồi vào chỗ của mình, dâng lên hương minh, Ngô Hoàng phẩm khẩu, hướng Đạm quán sự cười nói: "Đạm huynh, chúc mừng lên chức a!"

Đạm Sĩ Phàn cười ha ha nói: "Ngô huynh đệ khách khí, bất quá, cùng một khối lên chức, còn có Húc Ngang, Ngô huynh đệ tựa hồ đem Húc Ngang quên!"

"Ô kia! Là ta không đúng, là ta không đúng! Một hồi ta làm chủ, Tại Tề Minh lâu yến xin mọi người, như thế nào?" Ngô Hoàng vỗ mạnh đầu, mặt đầy chân thành thuyệt.

Lúc này, Vạn Giang Kỳ cười nói: "Ngô công tử nói như vậy thì không đúng, ở chỗ này, chúng ta là địa chủ, tại sao có thể nhượng ngài tốn kém đây! Nên tiệc mời là chúng ta, là chúng ta a! Một hồi, ngài cũng không thể theo ta cướp!"

Ngô Hoàng cười ha ha đạo: "Được rồi không dám! Đúng Đạm quán sự thượng hồi theo lời 3 vạn vi cân Tuyết Bích, ta đã chuẩn bị xong, chỉ bất quá, bởi vì thùng rượu chưa đủ, mà không cách nào nhất thời cung cấp nhiều như vậy, bây giờ chỉ có 20 ngàn vi cân tả hữu, không biết "

Vạn Giang Kỳ nghe cười nói: "Điểm này Ngô công tử không cần lo âu, chúng ta đã từ Thanh Lam thành điều tới 30 chiếc rượu xa, đủ để đối phó."

"Như thế tốt lắm, phiền toái Kỳ công tử phái người đem rượu xa đưa về đá lớn hoang dã bên kia, buổi chiều, ta đem còn lại mười ngàn vi cân cung cấp cho người môn, như thế nào?"

"Hoàn toàn không có vấn đề!" Vạn Giang Kỳ mỉm cười nói: "Còn nữa, ta nghĩ, nếu như có thể mà nói, không biết Ngô công tử có thể hay không nhiều hơn nữa cung cấp cho chúng ta 20 ngàn vi cân Tuyết Bích, 3 vạn vi cân số mười gạo."

"Số mười gạo! ?" Ngô Hoàng bị cái này cách gọi làm sửng sốt một chút.

Đạm Sĩ Phàn cười nói: "Đây là Kỳ công tử cho huynh đệ người cung cấp cái loại này loại cực lớn gạo sở đặt tên. Bởi vì cái loại này gạo so với phổ thông gạo lớn hơn gấp trăm ngàn lần, này đây, cho thỏa đáng ký, Kỳ công tử liền đem này mệnh danh là 'Số mười gạo' . Mấy ngày nay, loại này gạo lượng tiêu thụ không tệ, mặc dù người bình thường không mua nổi, nhưng là những quý tộc kia các lão gia, cũng sẽ không keo kiệt chút tiền nhỏ kia, bọn họ đồ, chính là một cái mới mẻ cùng khẩu vị."

Ngô Hoàng sờ lên cằm, trầm ngưng biết, đạo: "Cho Vạn Bảo Thương Hội cung cấp những vật liệu này, ta ngược lại cũng không khỏi tình nguyện, chỉ bất quá hai ngày nữa, ta muốn rời khỏi nơi này đi Thanh Lam thành, cho nên ta ý là,

Chúng ta địa điểm giao hàng, có thể hay không đổi ở Thanh Lam thành?"

"Ừ? Ngô công tử muốn đi trước Thanh Lam thành? Ngài không phải là Sơ Nguyên Trấn cư dân sao?" Vạn Giang Kỳ rõ ràng không nghĩ tới Ngô Hoàng này muốn đi. Hắn chân trước mới tới, đang định cùng Ngô Hoàng làm quan hệ tốt tới đây! Thật không nghĩ đến, hắn mới tới, hắn nhưng phải đi! Đây không phải là trêu đùa người sao?

"Thật ra thì, ta chính là cái người nhà quê, nhưng mọi người chê cười! Hon nữa, Sơ Nguyên Trấn không có ma pháp viện giáo, mà ta lý tưởng, phụ mẫu ta nguyện vọng, liền là hy vọng một ngày nào đó, ta có thể trở thành một cái Ma Pháp Sư. Ta cũng không biết ta có hay không trở thành Ma Pháp Sư tiềm chất, nhưng bây giờ ta cũng không nhỏ, dù sao cũng phải đi thử một lần, quả thực không được, đối với (đúng) phụ mẫu ta, đối với (đúng) chính ta, cũng coi là có câu trả lời!" Ngô Hoàng vừa nói vừa nhìn Vạn Giang Kỳ, phát hiện sắc mặt hần, ở một trong nháy mắt, quả nhiên có chút khó coi. Bất quá cũng rất nhanh che giấu đi qua, ngược lại cũng không tính bôi nhọ đại gia tộc mặt mũi.

Nghe được Ngô Hoàng nói như vậy, Húc Ngang cùng Đạm Sĩ Phàn nhị người thần sắc hiển nhiên có chút hưng phấn. Bất quá rất nhanh, bọn họ chân mày liền mặt nhăn đi xuống, Húc Ngang càng là lên tiếng nói: "Huynh đệ, không phải là làm đại ca đã kích người tin tâm, mà là bây giờ người đã mười tám tuổi đi! Mười tám tuổi lại học ma pháp" hần không có tiếp tục nói hết, chẳng qua là lắc đầu một cái, hiển nhiên không quá coi trọng.

Vạn Giang Kỳ nghe được Húc Ngang lời này, cũng gật đầu phụ họa nói: "Quả thật! Dưới bình thường tình huống, có điều kiện nhân, ở tiểu hải từ sáu bảy tuổi, hoặc là tám chín tuổi thời điểm, sẽ gặp đưa về ma pháp viện giáo học tập phương pháp minh tướng, trong ba năm, nếu như nguyên tố cảm giác lực vẫn chưa thể giác tỉnh lời nói, cũng sẽ bị đào thải hết. 10 cái tiểu hải từ bên trong, dưới bình thường tình huống chỉ có một nguyên tố cảm giác lực có thể giác tỉnh, mà 10 cái giác tỉnh nguyên tố cảm giác lực Ma Pháp Học Đồ bên trong, có thể có một cái trở thành Ma Pháp Sư, thế là tốt rồi."

Hiển nhiên, Ngô Hoàng bây giờ đã mười tám tuổi, lại học phương pháp minh tướng, lại học ma pháp, khẳng định không cần nỗi những thứ kia từ nhỏ liền tu tập ma pháp nhân.

Mặc dù bị người đã kích, không bị nhân xem trọng, nhưng Ngô Hoàng vẫn cười đạo: "Bất kể như thế nào, ta cuối cùng phải đi thử một lần, nếu không lời nói, ta cả đời này đều sẽ cảm giác đến tiếc nuối, cũng không cách nào trở về mặt đối gia hương phụ lão hương thân. Hon nữa, quê hương chúng ta hữu câu cách ngôn kêu 'Sống đến già, học được lão '. Ta còn trẻ, bất quá mười tám tuổi mà thôi. Cho nên, bất kể như thế nào, ta đều phải đi thử một lần. Các vị cũng không cần khuyên nữa ta!"

Ngô Hoàng bây giờ tâm tính điều chỉnh rất khá, coi như không cách nào học tập ma pháp, vậy mình còn có thể đi học Đấu Khí. Coi như mình thật sự là Ma Vũ phế liệu, vậy mình còn có thể bằng vào Thạch Châu không gian, sử chính mình trở thành phú giáp một phương (giàu có nổi tiếng một vùng) tồn tại. Cho nên, hần không sợ hãi!

Đạm Sĩ Phàn gật đầu nói: "Giỏi một cái 'Sống đến già, học được lão '. Nghe huynh đệ người lời nói này, ta đột nhiên cảm thấy, này ba mươi mấy năm đến, ta coi như là sống uổng phí, uổng phí hết nhiều như vậy thật tốt thời gian, thật sự là không nên a!"

"Đã như vậy, vậy người ngày mai liền theo chúng ta một khối đi Thanh Lam thành đi! Cứ như vậy, chúng ta trên đường cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau!" Húc Ngang nói.

Vạn Giang Kỳ thu đầu mặt nhăn lại thư, thư lại mặt hần, cuối cùng bất đắc dĩ thờ dài nói: "Đã như vậy, vậy ngày mai ta cũng cùng mọi người đoàn kết lộ đi!"

Nghe được hần lời này, Đạm Sĩ Phàn cùng Húc Ngang trở mắt nhìn nhau, nhưng là Vạn Giang Kỳ là Vạn Giang Gia Tộc dòng chính thành viên, bọn họ cũng không tiện nói gì, chỉ có thể ở tâm lý âm thầm khinh bỉ một phen mà thôi.

Cuối cùng, Ngô Hoàng ở 3 vạn vi cân trên căn bản, lại cung cấp 20 ngàn vi cân Tuyết Bích. Như vậy thứ nhất, hai trăm rương Tuyết Bích không chỉ có không đủ, còn phải lại đi siêu thị mua sáu rương trở lại tiếp cận đi vào.

Nhưng là, sờ trong túi năm khối nội bộ có khắc 100 dòng chữ màu lam tinh toán, Ngô Hoàng nghĩ, hết thầy cố gắng đều là đáng giá.

Mặc dù này màu lam tinh toán cùng Ngân Tệ lớn nhỏ xê xích không nhiều, nhưng là kỳ đại biểu ý nghĩa, nhưng là phi phạm. Hoàng kim cùng kim cương màu lam đối so với là 10-1, cũng chính là mười Kim Tệ hoá nhất kim cương màu lam. Nhưng là, làm kim cương màu lam bên trong xuất hiện con số thời điểm, vậy đã nói rõ, viên này kim cương màu lam, ít nhất là mười chui trở lên.

100 mặt giá trị kim cương màu lam, một viên liền đại biểu một ngàn kim tệ.

Trừ này năm viên 100 mặt giá trị kim cương màu lam ra, Ngô Hoàng trong túi còn có hai trăm tả hữu Kim Tệ, này đủ hần đến Thanh Lam thành, tiến vào học viện pháp thuật nửa năm chi tiêu. Nói cách khác, hần từ giờ trở đi, chuyện gì đều không cần lời nói, năm viên kim cương màu lam, cũng đủ hần ở học viện pháp thuật ngây ngốc hơn mười năm.

Đương nhiên, nếu như hần thật học biết ma pháp, như vậy, một ít ma pháp tài liệu tiêu hao, liền cần đại bút kim tiền tới bổ túc.

Nhưng gần đã là như vậy, lúc này Ngô Hoàng, vẫn hay lại là hăm hở, cười Tiểu Mã Cầu nhi, mặt đầy đắc ý dạng.

Đương nhiên, lúc này đã là sáng sớm hôm sau. Trên thực tế, Ngô Hoàng cũng không biết cười ngạo, chẳng qua là thương đội bởi vì kéo 30 xa Tuyết Bích, đi trước tốc độ không nhanh, Ngô Hoàng thấy Húc Ngang cười ngạo hình dạng quá phong / tao điểm, vì vậy cũng có chút ý động, liền nhượng Húc Ngang dạy hần cười ngạo.

Những con ngựa này nhi tính tình dễ bảo, hơn nữa một bên Húc Ngang ở chỉ điểm thêm bảo vệ, này đây, Ngô Hoàng cười sau khi đi lên, ngược lại cũng không quá lo lắng cho mình sẽ té xuống.

Cười nửa ngày, trừ cái miệng hơi tê tê ra, thống khổ nhất, không ai bằng bên đùi, bởi vì bị yên ngựa mài hồng chút da, thoáng động một cái liền đau.

Này đây, tiếp theo nửa ngày, Ngô Hoàng trên căn bản đều đợi ở trong xe ngựa, lười nhúc nhích. Chỉ có ở dừng lại thời điểm, hần tài lại đột nhiên giữa tiến vào Thạch Châu không gian, thật nhanh ghi chép một chút không gian kết điểm, sau đó lại Phi mau ra đây. Toàn bộ quá trình, ít nhất có thời gian ba giây, hần biến mất ở trong xe ngựa.

Chạng vạng tối thời điểm, một tòa thành lớn trong tầm mắt, đi ra xe ngựa Ngô Hoàng, thấy phía trước hùng thành, không khỏi ngẩn ngui thất thần.

Cả tòa thành lớn, giống như một cái cự thú bò lổm ngổm ở đó, to cửa thành lớn, giống như cự thú mở ra miệng to như chậu máu, uy nghiêm dữ tợn, thô bạo lắm nhien!

Thanh Lam thành, cuối cùng là đến!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Vô tội bị liên lụy

Cửa thành cao hơn bát vi trượng, thành tường cao hơn mười lăm vi trượng, ở cửa thành phía trên tả hữu lưỡng đoan, phân biệt hữu hai tòa Thành Lâu, phía trên cầm Kích Giáp Sĩ qua lại tuần tra.

Phía dưới cửa thành, hai đội Giáp Sĩ chia nhóm hai bên, từng cái uy phong lẫm lẫm nhìn người đi đường qua lại khách qua đường. Hai đội Giáp Sĩ người dẫn đầu, thì tại hai bên bàn thu đã qua người đi đường thuế vào thành. Dĩ nhiên, nếu như là trong thành ở dân trong thành, có thân phận bằng chứng lời nói, là không cần vào thành thuế.

Nhưng là, đã qua thương hội, bất kể có phải hay không là Thanh Lam thành thương hội, đều phải muốn nộp vào thành thuế, hơn nữa thu thuế còn không thấp hình dạng. Tỷ như, một chiếc trang bị đầy đủ rượu rượu xa, muốn thu một ngân tệ. Mặc dù Vạn Giang Thương Hội là Thanh Lam thành thương hội, Vạn Giang Kỳ cũng là Thanh Lam thành cư dân, nhưng là quy củ này vẫn không thể phá. Ngô Hoàng đoàn người, nhân mặc dù không cần vào thành thuế, nhưng là những thứ kia vật liệu, nhất định phải nộp vào thành thuế.

Sau khi vào thành, Ngô Hoàng chuẩn bị cùng Vạn Giang Gia Tộc nhân mỗi người một ngựa, nhưng là Húc Ngang lại là phi thường nhiệt tình nói với hần, "Huynh đệ, Thanh Lam thành không thể so với ban đầu vô trấn nhỏ như vậy địa phương, xuất vào cửa thành nếu không có cư dân bằng chứng lời nói, là yêu cầu thuế vào thành, cho nên, buổi tối người trước hết ở tại Vạn Giang Thương Hội ở Thanh Lam thành trong khách sạn đầu, sáng mai ta dẫn người đi "Thành cư lãn" làm một chút cư dân ở bằng chứng, đỡ cho đem tới tiến ra khỏi cửa thành không có phương tiện."

Ngô Hoàng gật đầu một cái, cuối cùng không có cự tuyệt, Thanh Lam thành cho hần cảm giác, quả nhiên không thể so với Sơ Nguyên Trấn. Sơ Nguyên Trấn ra vào không người hỏi thăm, có thể Thanh Lam thành lại bất đồng, ra vào yêu cầu bằng chứng, không bằng chứng, khả năng cũng sẽ bị tạm giam, nếu là không việc gì thời điểm cũng còn khá, phạt tiền phạt là được, nhưng nhưng nếu có việc thời điểm, rất có thể sẽ rước họa vào thân. Có thể nói, thống trị tòa thành trị này Thành Chủ Đại Nhân, thủ đoạn quả thật không giống bình thường.

Nghiêm khắc, có thứ tự, bång bạc, đại khí, đây chính là Thanh Lam thành cho Ngô Hoàng trực tiếp cảm thụ.

Vạn Giang Kỳ mang theo thương đội hồi thương hội trụ sở chính, mà Húc Ngang là mang theo Ngô Hoàng đi Vạn Bảo khách sạn. Nửa giờ sau, Ngô Hoàng vào ở Vạn Bảo khách sạn phòng hảo hạng. Húc Ngang phân phó khách sạn chương quỹ một tiếng sau, tài quay về Vạn Giang Gia Tộc đi báo danh.

Nhìn thời gian một chút, đã là hơn năm giờ chiều, Ngô Hoàng phân phó tiểu nhị cho hần đề nước tắm rửa, đồng thời nhượng hần trang bị bữa ăn tối. Chừng sáu giờ, Ngô Hoàng phân phó tiểu nhị không nên để cho nhân tới quấy rầy hần, hần cần nghỉ ngơi. Sau đó hần đóng cửa phòng cũng khóa trái, tiếp lấy trở lại hiện thế.

Bởi vì là cuối tuần, buổi tối yêu cầu tự học, Ngô Hoàng trên người còn có Thủy Nhược Gia phân phó nhiệm vụ. Hai ngày này, Ngô Hoàng thời gian rất eo hẹp vội vã, trừ tối thứ sáu thượng hữu một buổi tối thời gian ra, khác cơ hồ không có thời gian đi lưng quyền kia lớp mười vật lý công thức cùng khái niệm, buổi tối hần yêu cầu gia tăng kinh lực.

Tối trường học thời điểm, tài chừng sáu giờ rưỡi, Ngô Hoàng xuất ra máy vi tính xách tay, đem chính mình sở gánh vác công thức cùng khái niệm ở trên sổ tay mặc tả một lần, sau đó nhất đối chiếu một cái,

Phát hiện cũng không sai lắm sau, hần bắt đầu lưng cuối cùng ba cái bài mục.

Thượng tự học thể tiếng chuông vang lên, Thủy Nhược Gia đề tiếng chuông thướt tha địa đi vào lớp học, đi tới Ngô Hoàng bên người sau khi ngồi

xuống, liền trực tiếp ném cho Ngô Hoàng nhất cái đề bài, cũng đạo: "Tấm này bài thi số học là ta ở trên mạng tìm đến, ngươi trước thử làm một lần, hạ tự học sau giao cho ta!"

Ngô Hoàng không có nói gì, nhận lấy bài thi liền nhìn. Trên thực tế, hắn cũng không tiện nói thêm cái gì, nhân gia lên mạng tìm cho mình bài thi, mình không thể không dẫn phần ân tình này. Mặc dù hắn có chút đáng ghét nữ nhân này xú thí về mặt, nhưng là, nhân gia không phải là hữu xú thí tư bản sao!

Bất quá, chỉ một tiết giờ dạy học giữa, Ngô Hoàng liền đem bài thi giao cho Thủy Nhược Gia, Thủy Nhược Gia cầm lên bài thi nhìn một chút, cười nói: "Ngươi ngược lại tự biết mình!"

Quả thật, không biết làm hắn đều trống không, không cần phải lãng phí quá nhiều thời gian, đúng là tự biết mình. Chẳng qua là, lời này từ trong miệng nàng nói ra, hắn thế nào nghe đều cảm thấy sắc nhân. Bất quá hắn không nghĩ cãi lại, bởi vì cãi lại cũng không cái gì ý nghĩa, không phải là sẽ không, sẽ không bởi vì miệng lợi hại thì trở thành biết.

Thủy Nhược Gia thấy Ngô Hoàng chưa có trở về miệng, thần giác khẽ nhếch, cầm lên đỏ bút đang thử cuộn lên viết viết về một chút, mà Ngô Hoàng là tiếp tục công hắn vật lý công thức cùng khái niệm.

Hạ tự học sau, Thủy Nhược Gia ném cho Ngô Hoàng một trang giấy, trên đó viết mấy dòng chữ, đạo: "Ngươi số học căn cơ không tệ, ta biết đại khái ngươi muốn thực tập phương hướng, phía trên này là ta an bài cho ngươi nội dung, một tuần sau ta muốn kiểm tra. Đúng sáng mai bài tập buổi sớm thì, ta muốn kiểm tra ta tuần trước cho ngươi bố trí nội dung."

Ngô Hoàng đem vật lý thư trả lại cho nàng, đạo: "Ngươi bây giờ liền có thể kiểm tra!"

Thủy Nhược Gia cầm sách lên vốn cười cười, đạo: "Bây giờ ta không có thời gian, ta tài xế đã ở cửa trường học chờ ta. Còn nữa, sau này ta nói cái gì, ngươi không cần phản đối, theo ta thuyết làm là được. Dĩ nhiên, ở phương diện chi tiết, ta sẽ không can thiệp ngươi, ta nhớ ngươi hữu chính ngươi học tập phương thức. Ta chỉ biết cho ngươi cung cấp một cách đại khái ý nghĩ cùng học tập trình độ an bài bề ngoài. Như vậy, không có chuyện gì khác lời nói, trước hết như vậy đi!"

Nhìn Thủy Nhược Gia giống như kiêu ngạo thiên nga ngẩng đầu rồi đi bóng lưng, Ngô Hoàng thầm mắng: Hữu tài xế riêng không nổi a! Ca, mình cũng hữu thực lực mua xe nhỏ!

Một bên trong lòng thầm mắng, một bên thu thập một chút đồ vật, chờ hắn hai tay không lúc rồi phòng học sau khi, chung quanh học sinh đều không khác mấy tẩu quang.

Khi hắn đi tới đi lan cuối cửa thang lầu thì, vừa vận dụng phải Bạch Nhan Tổ cũng từ trong phòng làm việc đi ra. Thấy Ngô Hoàng lưỡng thủ không không hình dạng, Bạch Nhan Tổ không khỏi nhíu đôi mi thanh tú đạo: "Tan lớp về nhà, thế nào ngay cả quyền sách đều không mang? Ngươi này nào có học sinh hình dạng!"

"Buổi tối ta liền mang theo một quyển lớp mười vật lý thư, bây giờ đã trả lại cho Thủy Nhược Gia." Ngô Hoàng phiên trừ bạch nhãn thuyết. Không thể không nói, chuyện này kẻ cầm đầu chính là trước mặt cô giáo xinh đẹp này. Nhưng là hắn vẫn không thể quái nhân gia, bởi vì người ta đây cũng là quan tâm hắn.

Mặc dù, đối với Ngô Hoàng mà nói, loại quan tâm này căn bản là "Lòng tốt làm chuyện xấu ". Nhưng là chuyện này, hắn đến thừa!

"Thế nào? Bị mỹ nữ khinh bỉ!" Thấy chung quanh không có những người khác, Bạch Nhan Tổ không khỏi khẽ cười cùng với nàng mở ra đùa giỡn, thấy cái kia một bộ như đưa đám biểu tình, hắn đột nhiên cảm thấy rất thú vị.

"Ngươi cần gì phải Danh biết cổ hòi đây!" Nghe được câu này đùa giỡn, Ngô Hoàng liền biết, giờ phút này hắn, cũng không có cảm chính nàng làm lão sư. Đây đây, Ngô Hoàng cũng lấy đùa giỡn giọng tới đáp hắn. Tiếp lấy lại oán giận nói: "Cái đó xú thí nữ, cả ngày ở trước mặt ta Tú hân cảm giác ưu việt, thật sự là tặc, tặc không chịu được!"

"Khanh khách ngươi thật ra thì thật ghen tị nhân gia đi! Nhân gia không chỉ có nhân rất xinh đẹp, thành tích học tập lại thích, gia thế lại không bình thường, đi học tan học đều có xe dành riêng cho đưa đón, chặt chẽ nếu như có thể ngâm đến như vậy nữ hài, không chỉ có thể tiện sát người bên cạnh, mình cũng hoàn toàn có thể thiếu phần đầu hai mươi năm "

"Lão sư, ngươi nhưng là giáo sư văn chương a! Tại sao có thể thuyết 'Ngâm' như vậy thô tục chữ." Ngô Hoàng lộ ra một bộ ngạc nhiên về mặt, cuối lại giễu cợt nói: "Đáng tiếc, hắn không phải là ta hâm thức ăn kia, ta sẽ không bởi vì kia 'Thiếu phần đầu hai mươi năm ". Thì tùy làm oan chính mình ăn không thuộc về ta thức ăn!"

"Ha ha! Có chí khí, lão sư ủng hộ ngươi!" Bạch Nhan Tổ cười vỗ vỗ bả vai hắn.

"Bạch lão sư, thật ra thì ta cảm thấy, nếu như ai có thể cưa được ngươi lời nói, cũng là có thể tiện sát người bên cạnh, cũng giống vậy có thể thiếu phần đầu hai mươi năm."

Ngô Hoàng vừa mới nói xong, đầu liền bị hắn gõ xuống, "Không lớn không nhỏ, ngay cả lão sư cũng dám trêu đùa, muốn ăn đòn đúng không!"

Ngô Hoàng ôm đầu cầu xin tha thứ: "Ta sai Bạch lão sư! Bất quá, ta phải thanh minh, ta đây hoàn toàn là lời tâm huyết, không có trêu đùa ý!"

Bạch Nhan Tổ Dương Dương tú quyền, nhíu cái mũi nhỏ đạo: "Lần này trước tha cho ngươi, lần sau tái phạm, tuyệt không khinh xuất tha thứ!"

"Thật ra thì Bạch lão sư ngươi cười lên thật rất đẹp, tại sao trong ngày thường luôn là bản trữ gương mặt đây! Nghe nói dễ dàng như vậy lão!"

"Luôn cười nhân tài có thể có nếp nhăn đi!" Bạch Nhan Tổ quyết miệng thuyết, "Lại nói, ta nếu là cả ngày đối với các ngươi cười hi hi, nơi nào hoàn toàn được các ngươi đám này bướng bỉnh tiểu hầu tử? Ngươi xem, ta tài ở trước mặt ngươi cười mấy lần, ngươi liền đã hoàn toàn không đem lão sư coi ra gì, không phải sao?"

"Thì ra là như vậy!" Ngô Hoàng cười ha ha một tiếng, đạo: "Xem ra, ta còn là rất vinh hạnh, rất may mắn mà!"

Hai người vừa nói vừa cười ở trên không khoáng không người trong thao trường đi, trắng bạch đèn chiếu sáng vào trống trải trong thao trường, khiến cho toàn bộ thao trường nhìn dị thường tái nhợt.

Mà nhưng vào lúc này, trước người hai người, bỗng nhiên vang lên một đạo tức giận gầm gừ tiếng, "Bạch Nhan Tổ, ngươi tình nguyện đưa ngươi nụ cười giá rẻ ném cho một cái không chút liên hệ nào người ngoài, cũng không nguyện ý lưu cho ta không?" Ngô Hoàng đang muốn cùng Bạch Nhan Tổ nói lên cáo từ, thế nhưng người ấy nhưng là hướng hấn quát lên: "Ngươi im miệng! Ở đây không có ngươi nói chuyện địa phương, ngươi tính toán thom bọ vậy sao? Xứng sao ra mặt cho nàng! ?"

Ngô Hoàng hiển nhiên rất vô tội, đồng thời cũng rất tức giận, bởi vì hấn chỉ là muốn đề cập với nàng xuất cáo từ thôi, hấn cũng không muốn tham dự đến giữa bọn họ sự tình đi. Thật không nghĩ đến, người này bị tức giận hướng choáng váng não, thậm chí ngay cả hấn cũng cho đồng thời mắng!

"Tôn Thiên Tôn, đem ngươi miệng đặt sạch sẽ nhất điểm! Còn nữa, hấn chẳng qua là ta học sinh!"

"Cấp ngươi học sinh, ngươi lại theo ngươi học sinh ở liếc mắt đưa tình, ngươi là nghĩ (muốn) nói cho ta biết, ngươi muốn tới đoạn thầy trò yêu nhau sao?"

Ngô Hoàng dở khóc dở cười mắt nhìn nhìn, sau đó nhìn về phía Bạch Nhan Tổ, đạo: "Bạch lão sư, ta phỏng chừng hấn là điên! Cần ta hỗ trợ báo cảnh sát chưa?"

Ngô Hoàng vừa mới nói xong, cổ áo đã bị người bắt, cũng nhấc tới.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Võ Lâm Cao Thủ

"Dừng tay, Tôn Thiên Tôn, ngươi muốn làm gì!" Bạch Nhan Tổ thân hình động một cái, liền cầm Tôn Thiên Tôn cổ tay, trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau.

Thấy Tôn Thiên Tôn cư nhiên như thế cố tình gây sự hướng hấn học sinh xuất thủ, Bạch Nhan Tổ lên cơn giận dữ. Vốn là hấn cùng Ngô Hoàng giữa cười nói, bị hấn nói thành là thầy trò liếc mắt đưa tình, hấn cũng đã có chút thịnh quá thành giận, bây giờ vừa thấy hấn lại không thể nói lý hướng Ngô Hoàng xuất thủ, hấn nơi nào hoàn nhịn được.

"Haaa...! Ngươi thương tiếc sao?" Tôn Thiên Tôn thấy Bạch Nhan Tổ khản trương như vậy Ngô Hoàng, trong lòng càng là lửa giận hừng hực. Bàn tay rung một cái, trực tiếp đem Ngô Hoàng đánh bay ra ngoài. Ngô Hoàng kêu thảm một tiếng, thảm nói xui xẻo, nhưng thân thể lại không tự chủ được về phía sau bay lên không, nếu như cứ như vậy té xuống lời nói, một cái 'Cái mông về phía sau Bình Sa Lạc Nhạn thức' là miễn không. Nhưng ra Ngô Hoàng dự liệu, nhượng hấn cơ hồ cho là hoa mắt là, Bạch Nhan Tổ thân hình chợt lóe, trên không trung kéo ra một đạo tàn ảnh, thật nhanh xuất hiện ở bên cạnh hấn, đưa tay đem hấn ôm eo ếch, một tay che chở đầu hấn, an toàn Lục.

Ngô Hoàng cho là mình hoa mắt, căn bản không chiếu cố được mình là có bị thương hay không, dùng sức nháy mắt mấy cái, phát hiện mình thật ở hấn trong ngực, thân thể duy trì bốn mươi lăm độ giữa về sau tư thế, sau lưng ứng tiền trước cô ấy là co dãn mười phần bắp đùi, một cổ truyền thuốc về hấn mũi thơm xông vào trong mũi. Nhìn kia gần trong gang tấc, giận Bác muốn ra trắng nõn phòng lên hai vú, Ngô Hoàng máu mũi chung quy vẫn là không nhịn được phun ra ngoài.

Thấy Ngô Hoàng phun máu mũi, chặt vật thở hỗn hển bộ dáng, Bạch Nhan Tổ càng là giận càng thêm giận, quay đầu hướng Tôn Thiên Tôn liền quát lên: "Tôn Thiên Tôn, thân là một cái võ giả, lại hướng nhất cái tay không tác sát, ồm yếu hải tử xuất thủ, ngươi có biết hay không xấu hổ hai chữ là thế nào viết!"

"Haaa...! Ta như thế nào đi nữa không biết xấu hổ, cũng không bằng dám làm thầy trò yêu nhau, bởi xấu thói đòi ngươi đi!" Nhạo báng sau Tôn Thiên Tôn, đột nhiên bị phần nói: "Năm năm, chúng ta nghiêm túc suốt năm năm. Ban đầu ngươi nói mọi người tuổi tác còn nhỏ, không muốn nói yêu mà hoang phế học nghiệp, tốt lắm, chúng ta! Lên đại học, ngươi còn nói cho ngươi thời gian bốn năm, cho ngươi yên lặng học xong đại học, tốt lắm, ta cũng các

loại (chờ)! Nhưng hôm nay ngươi tốt nghiệp đại học, xuất làm việc, ngươi chính là để cho ta các loại (chờ)! Ngươi kết quả muốn chúng ta tới khi nào? Chẳng lẽ cũng bởi vì ta lúc đầu làm sai một tí tẹo như thế sự tình, ngươi liền không cách nào tha thứ ta sao? Ta tự hỏi, mấy năm qua này, ta đối đãi ngươi đã không tệ, khắp nơi nhần nhện ngươi, lúc nào cũng nhân nhượng ngươi, ngươi muốn cái gì, ta liền tận lực cho ngươi tìm cái gì, chẳng lẽ ta làm còn chưa đủ sao? Ta nhân nhượng chịu khó cho ngươi làm nhiều chuyện như vậy, chẳng lẽ còn so ra kém ngươi một đệ tử cho ngươi động tâm? Bạch Nhan Tố, ngươi tự hỏi, ngươi không phụ lòng ta sao?"

Thấy Tôn Thiên Tôn cái này bị thăm trường tình bộ đáng, nếu như không phải là mới vừa rồi hấn hướng Ngô Hoàng xuất thủ lời nói, phỏng chừng Ngô Hoàng cũng phải bị hấn si tâm cảm động.

Mà nhưng vào lúc này, giáo học lầu bên kia vang lên một giọng nói,

"Bạch lão sư, xảy ra chuyện gì? Muốn ta giúp một tay sao?"

"Không việc gì! Lý lão sư, ngươi bận rộn ngươi đi!" Bạch Nhan Tố đáp một tiếng, sau đó hướng Tôn Thiên Tôn thấp trách mắng: "Ngươi còn không thấy ngại nhắc lên chuyện cũ? Ta đây liền nói thiệt cho ngươi biết, ngươi làm qua những chuyện kia, đời ta đều sẽ không quên. Cho nên, ngươi tốt nhất là đối với ta từ bỏ ý định, coi như ta cưỡng bức gia tộc áp lực, mà không thể không gả cho ngươi, ngươi cũng mơ tưởng được thân ta tâm, hơn nữa, bằng ngươi bản lĩnh, cũng chỉ có thể ở trước mặt người bình thường đùa giỡn một chút uy phong mà thôi, nghĩ (muốn) đối với ta dùng sức mạnh, ngươi còn không có tư cách đó. Bây giờ, lập tức, rút cho ta! Đừng nữa cho ta xem lấy ngươi kia ác tâm bộ đáng!"

"Được ! Ngươi đã quyết tuyệt như vậy, vậy cũng chớ trách ta! Ta có thể nói cho ngươi biết, ngươi sẽ hối hận." Tôn Thiên Tôn cười lạnh nói: "Bây giờ, ta liền mang theo buổi cây kia trăm năm sâm có tuổi rời đi Thanh Dương, chờ ta dùng buổi cây kia trăm năm sâm có tuổi, xông phá những ràng buộc thời điểm, ta sẽ trở về tìm ngươi. Còn nữa, tiểu tử, ngươi cuối cùng cách xa nàng nhất điểm, loại nữ nhân như nàng không phải là như ngươi vậy tiểu tử nghèo có thể chăm chút, hấn có thể hộ ngươi nhất thời, nhưng hộ không ngươi một đời, ngươi tự thu xếp ổn thỏa!"

Tôn Thiên Tôn vừa biến mất, Bạch Nhan Tố liền cho Ngô Hoàng kiểm tra nhất liên thân thể, nhưng lại không phát hiện gì, vì vậy hấn mặt đầy khản trương hỏi Ngô Hoàng, "Ngô Hoàng, ngươi không sao chứ! Cảm giác ngực bức bối không bức bối? Có đau hay không?"

Ngô Hoàng nhú mày, cảm giác, lắc đầu một cái, "Thật giống như không có gì đáng ngại!" Cuối, hấn mang theo khao khát, nhìn về phía Bạch Nhan Tố, đạo: "Bạch lão sư, ngươi có thể hay không dạy ta tập võ?" Hấn không nghĩ tới cái này niên đại, lại còn có võ công tốt như vậy Võ Lâm Cao Thủ, trong bụng không khỏi có chút kích động. Giống như ban đầu hấn lấy được Thạch Châu, biết vì giới trong có thể học tập ma pháp, muốn học tập ma pháp xung động, liền có nhiều chút khó mà ức chế.

Nhưng nhượng hấn thất vọng là, Bạch Nhan Tố lắc đầu nói: "Ngươi đã mười tám tuổi, bây giờ tập võ, trễ giờ. Hơn nữa, chúng ta tu luyện, đều là mỗi cái gia tộc truyền thừa võ học, người ngoài là không thể tu luyện. Trừ phi, ngươi chịu nguyện ý thể đại thành tâm ra sức gia tộc chúng ta."

Ngô Hoàng kinh ngạc, thể đại thành tâm ra sức, đây chẳng phải là làm nô tỳ sao? Hay lại là coi vậy đi! Ma pháp mới là ta lựa chọn! Hấn cười khổ nói: "Vậy hay là tính!"

Bạch Nhan Tố gật đầu nói: "Tối nay sự tình, Hi Vọng ngươi không muốn truyền đi. Còn nữa, cho ngươi sau này an toàn nghĩ, cũng không cần nữa đối lão sư tùy tiện đùa."

Ngô Hoàng gật đầu một cái, có chút vô tội mắng thầm Hấn muội! Đây thật là họa là từ ở miệng mà ra a! Ai biết cùng với nàng khai mấy đùa giỡn mà thôi, làm sao lại sẽ đưa tới mầm tai họa đây! Cái đó Tôn Điều Nhân cũng không phải là một thứ tốt, vốn cho là hấn đáng đáp nhân mô nhân dạng, là một không tệ nhân, không nghĩ tới, nhưng là ác liệt như vậy, nhất định chính là bên ngoài tô vàng nạm ngọc, trong thối rữa! Mặt người dạ thú, mặt người lòng thú, lịch sự thứ bại hoại

"Minh bạch, lão sư kia, ta đi về trước!" Ngô Hoàng gật đầu một cái, sau đó cùng Bạch Nhan Tố cáo từ.

Bạch Nhan Tố vẫn có chút không yên lòng đạo: "Ngươi thật không có sự? Có thể ngươi trước hạ đều chảy máu mũi!"

Không đề cập tới cũng còn khá, nhắc tới Ngô Hoàng liền nhớ lại kia đầy mắt bạch hoa hoa, trương lên hấn nhanh lên lắc đầu nói: "Không việc gì, thật không có sự đây! Ta đây giống như có chuyện người sao?" Vừa nói hấn hoàn vừa làm hai cái khuếch trương ngực vận động, "Được ! Bạch lão sư, gấp lại sau! Ta đi trước!"

Hấn đi có chút chật vật, sợ bị Bạch Nhan Tố phát hiện khác thường, dù sao hấn khoảng cách gần dòm ngó cô ấy là đối với (đúng) trăng khuyết tựa như đầy đặn, là không thể lộ ra ngoài ánh sáng sự tình.

Có thể trên thực tế, Bạch Nhan Tố quả thật phát hiện một tia khác thường, bởi vì nàng chân khí tại hấn nghỉ bên trong hành tẩu thì, tựa hồ cũng không có phát hiện hấn bị thương, nhưng hấn lại như cũ hay lại là chảy máu mũi

Ngô Hoàng rất mau trở lại đến chỗ mình ở, dùng nước lạnh lao xuống lạnh, đem trong đầu những hình ảnh kia tổng ra đi, sau đó ngồi ở trên giường, dùng Thủy Nhược Gia cái này xú thí nữ mang đến cho hấn oán khí, tách ra đối với (đúng) Bạch Nhan Tố hà tư, cắn răng nghiêng lợi xuất ra tám kia học tập chương trình học an bài bề ngoài, nhìn.

Liền an bài bề ngoài, Ngô Hoàng nhảy ra lớp mười số học thư, bắt đầu học tập khởi công thức cùng khái niệm.

12h tả hữu, Ngô Hoàng nghĩ có chút đói, muốn đi cất dạ tiêu, nhưng lại lười ra ngoài, vì vậy hấn tiến vào vi giới, mở cửa gọi dậy tiểu nhị.

Vạn Bảo khách sạn là 24h buôn bán, mười hai giờ khuya, vẫn hữu tiểu nhị ở đang làm nhiệm vụ. Cũng bởi vì này dạng, Ngô Hoàng mới có thể tới vì giới thối lại ăn, đỡ cho ở hiện thể còn phải chính mình chạy ra ngoài thối lại ven đường Than nướng điểm, qua lại giày vò.

Nhưng ngay tại Ngô Hoàng gọi tới tiểu nhị, chuẩn bị nói cho hắn biết cho hắn tìm một chút ăn lúc tới, hắn đột nhiên cảm thấy ngực đau nhói, một ngụm máu tươi không nhịn được liền phun ra ngoài.

Máu tươi phun đến tiểu nhị trên người, đem tiểu nhị kia bị dọa sợ đến nhảy cồm lên, sau đó khẩn trương hỏi Ngô Hoàng, "Công tử, ngài không có chuyện gì sao? Ngài thế nào? Đừng dọa tiểu a!" Cũng không do tiểu nhị không khẩn trương, bởi vì Ngô Hoàng nhưng là Vạn Bảo khách sạn khách quý, Húc Ngang đội phó tự mình chạy tới phân phó qua.

Ngô Hoàng tay che ngực khâu, cắn răng nghiêng lợi nắn: "Hèn hạ vô sỉ Tôn Thiên Tồn, thật là ác độc thủ đoạn a! Lại đem ta thương thế trong cơ thể áp chế đến bây giờ tài phát tác ra, để cho ta không cách nào kịp thời lấy được cứu chữa, người đây rõ ràng là nghĩ (muốn) làm cho ta vào chỗ chết a! Cái thủ này ta nếu không báo cáo, ta Ngô Hoàng thế không làm người!"

Một hơi thở chống giữ mắng xong những thứ này lời độc ác, Ngô Hoàng đầu nhất choáng váng, hai mắt tối sầm lại, sau đó 'Cạch đông' một tiếng té được thượng, tiếp lấy liền cái gì cũng không biết!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Dưỡng Mạch đan dược

Làm Ngô Hoàng khi tỉnh dậy, đã là buổi sáng hơn sáu giờ. Tỉnh lại hắn, chỉ cảm giác mình tựa hồ làm một vô cùng kỳ quái mộng, vì vậy hắn Mạnh đưa tay sờ một cái ngực, phát hiện ngực cũng không có trong tưởng tượng đau như vậy. Hắn nhủ mảy, làm bầm: "Chẳng lẽ tối hôm qua thật chỉ nằm mộng? Thật ra thì ta vẫn luôn không hề rời đi cho làm con thừa tự giữa? Cùng Tôn Thiên Tồn mâu thuẫn, cùng với Bạch lão sư đôi kia cũng chỉ là chính ta vô căn cứ ức nghĩ ra được?"

Lúc này, bên cạnh vang lên Húc Ngang thanh âm, "Có phải hay không làm một mộng, hữu không hề rời đi qua gian phòng này, ta là không biết, ta chỉ biết là, người tựa hồ rất nặng nội thương, nếu như không phải là ta kịp thời chạy tới lời nói, người không chết cũng phải bán tằm. Huỳnh đệ, người đến cùng đắc tội người nào, xuất thủ ác như vậy!"

"Ách! Húc Ngang đại ca! ? Người tại sao lại ở chỗ này! ?" Ngô Hoàng xoa xoa mắt, cuối tự mình trả lời: "Xem ra hắn là tiểu nhị kia tìm người tới."

Húc Ngang ngáp một cái, vỗ vỗ miệng, đạo: "Đúng là Kiều Tứ tới tìm ta, nghe Kiều Tứ lời nói, thiếu chút nữa không đem ta hù chết, cũng may thương thế của người mặc dù nặng điểm, nhưng cũng không phải là cái gì khó trị thương, một viên đan dược liền giải quyết. Chỉ bất quá, hai ngày này người có thể đừng có chạy lung tung, không muốn lại theo nhân đánh nhau, tránh cho thương càng thêm thương. Thật không hiểu nổi, người vừa mới tới Thanh Lam thành, làm sao sẽ đắc tội với người? Huỳnh đệ còn nhớ là ai thương người sao? Có muốn hay không đại ca ta giúp người báo thù?"

Ngô Hoàng lắc đầu nói: "Trả thù sự tình cũng không cần, người kia làm tổn thương ta sau, chắc chắn sẽ không lại ở lại Thanh Lam thành. Đúng Húc Ngang đại ca cứu ta đừng là đan dược gì, bao nhiêu tiền?"

"Hại! Huỳnh đệ, người nếu gọi ta nhất tiếng đại ca, đàm cái này cũng quá tổn thương người đi!" Nhắc lên đan dược tiền, Húc Ngang hiển nhiên cũng không đem để ở trong lòng, "Huống chi, đan dược này thật ra thì cũng không đáng giá mấy đồng tiền, một viên mười cái kim tệ mà thôi."

"Đây là đan dược gì, chữa thương như vậy hữu hiệu, tại sao lại như vậy tiện nghi! ?" Ngô Hoàng kỳ quái sau khi, tâm lý không khỏi chuyển khỏi ý nghĩ. Nếu như đan dược này thật tiện nghi như vậy, kia nếu đem đan dược này bắt được hiện thể đi, mua cho những người tập võ kia, chẳng lẽ có thể kiếm lớn đặc biệt kiếm! ?

Húc Ngang khẽ cười nói: "Người không phải là tu luyện giả, cũng khó trách người không biết những chuyện này. Trên thực tế, bất kể là tu luyện Đấu Khí Kiếm Sư, hay lại là tu tập ma pháp Ma Pháp Sư, nắm giữ đều là nguyên tố lực. Ma Pháp Sư là không chế cũng điều phối ngoại giới nguyên tố lực, từ đó đạt tới kinh người lực tàn phá. Mà Kiếm Sĩ chính là đem ngoại giới nguyên tố lực hấp thu vào cơ thể, lại trải qua áp súc luyện hóa, tạo thành tự thân có thể như ý không chế Đấu Khí, sau đó Thích lại thả ra ngoài, tạo thành cường đại lực tàn phá. Đây đây, Ma Pháp Sư cũng còn khá, nhưng Kiếm Sư, bởi vì Đấu Khí lực tàn phá mạnh mẽ quá đáng, không chỉ là đối địch, đối với (đúng) mình cũng là như vậy. Đây đây, mỗi lần sau khi chiến đấu, liền yêu cầu Dưỡng Mạch Đan bồi bổ bị tổn thương kinh mạch, hoặc là bị địch gây thương tích Nội Phủ.

Từ đó, Dưỡng Mạch Đan là được Kiếm Sư cần thiết đan dược "

"Đã như vậy, vật này hắn là phi thường trân quý mới đúng a!" Ngô Hoàng không hiểu hỏi.

"Lời tuy như thế, nhưng Dưỡng Mạch Đan loại đan dược này cách điều chế cùng với dược liệu, lại là phi thường phổ thông thường gặp, thủ pháp luyện chế cũng không phiền toái. Nay đây, loại đan dược này thật ra thì cũng không phải là ngời ngời giống như trân quý như vậy. Chân chính trân quý, là có thể tăng lên Ma Pháp Sư tinh thần lực, hoặc là Kiếm Sư Đấu Khí những đan dược kia."

Ngô Hoàng gật đầu một cái, đạo: "Thì ra là như vậy! Đúng Thanh Lam thành nơi nào có như vậy đan dược có thể bán?"

"Ha ha, theo liền đi ra đi, chỉ cần có bán đan dược địa phương thì có. Thật ra thì ở chúng ta Vạn Bảo Lâu bên trong, cũng giống vậy hữu đan dược, hữu dược liệu. Nay Dưỡng Mạch Đan sở dĩ đối với ngời như vậy hữu hiệu, một nửa là Dưỡng Mạch Đan công hiệu, một nửa kia, nhưng thật ra là ngời tự thân thể chất nguyên nhân."

Ngô Hoàng chup cúi đầu, cười nói: "Xem ra ta thật là bị ngời đánh ngốc! Mặc dù Thanh Lam thành Vạn Bảo Lâu còn chưa đi qua, nhưng là Sơ Nguyên Trần Vạn Bảo Lâu ta nhưng là đi qua a! Lại đem này tra quên!" Về phần thể chất phương diện nguyên nhân, Ngô Hoàng không nói chữ nào, bởi vì ngay cả chính hắn đều không biết rõ, chính mình bây giờ thể chất đến cùng phát sinh loại biến hóa nào!

"Ha ha thấy huynh đệ ngời hoàn có thể nói đùa, ta cứ yên tâm nhiều. Được, ta cũng nên đi về nghỉ. Còn có đúng ngời đang ở đây Thanh Lam thành cư dân bằng chứng, quay đầu ta sẽ xin nhờ Đạm quán sự giúp ngài đi làm, hiện tại ngời trước hết dừng đi ra đi đạo, ở chỗ này nghỉ ngơi cho khỏe hai ngày, đem thương triệt để dưỡng hảo lại nói! Nói không chừng Đạm quán sự sẽ còn đến xem ngời, thuận tiện đưa ngời hình ảnh ghi vào ma pháp ảnh trong đá đưa đi chế tác cư dân bằng chứng!" Húc Ngang cười đứng lên nói.

Ngô Hoàng gật đầu một cái, cười nói: "Vậy thì phiền toái Húc đại ca, ta ngủ một hồi nữa!"

Húc Ngang sau khi đi, Ngô Hoàng dựa vào nằm trên giường dựa vào biết, đem tiểu nhị kêu tới. Bất quá hôm nay tiểu nhị đã không phải là tối hôm qua vị kia Kiều Tử, mà là một vị khác cùng Kiều Tử có chút tương tự tuổi trẻ, Ngô Hoàng hỏi "Ngời tên là gì, là Kiều Tử ngời nào? Hai người các ngời dáng dấp cũng thật giống!"

"Công tử, tiểu nhân kêu Kiều Tam, là Kiều Tử Tam ca. Không biết công tử kêu tiểu nhân tới, có gì phân phó!" Kiều Tam khom người đứng ở Ngô Hoàng trước mặt trả lời.

Ngô Hoàng từ trong túi móc ra nhất túi tiền nhỏ, đổ ra 20 mai kim tệ giao cho Kiều Tam, đạo: "Đi Vạn Bảo Lâu, giúp ta mua hai hạt Dưỡng Mạch Đan tới. Còn lại kia đồng tiền vàng tặng cho các ngời huynh đệ chia đều, tối hôm qua nếu không phải đệ đệ của ngời, ta đây cái mạng nhỏ khả năng liền muốn giao phó ở nơi này!"

Ngô Hoàng tự giễu cười cười, lại thấy Kiều Tam nhận lấy mười bảy đồng tiền vàng, đạo: "Tiểu nhân thay mặt chính mình cùng với tiểu nhân em trai cảm ơn công tử hậu tứ, bất quá công tử là chúng ta Vạn Giang Gia Tộc khách quý, đến Vạn Bảo Lâu mua đồ, có thể hữu bất hai chục phần trăm ưu đãi, cho nên, hai quả Dưỡng Mạch Đan, chỉ cần mười sáu kim là được!"

Ngô Hoàng 'Nha' tiếng, gật đầu một cái, cuối đạo: "Như vậy còn lại tứ đồng tiền vàng, cũng coi là ngời cùng huynh đệ ngời tiền tip đi! Bất quá, ngời cũng không thể nuốt riêng nha! Buổi tối ta sẽ hỏi huynh đệ ngời."

Kiều Tam nghe một chút, lập tức cao hứng hướng Ngô Hoàng quỳ xuống, dập đầu ngẩng đầu lên đạo: "Tiểu nhân lần nữa cảm tạ công tử hậu tứ! Công tử xin yên tâm, tiểu nhân tuyệt đối không dám giấu giếm. Trên thực tế, tiểu nhân phụ mẫu thân thể cũng không tốt, số tiền này huynh đệ chúng ta lấy về, khẳng định cũng là giao cho phụ mẫu xem bệnh dùng."

Ngô Hoàng gật đầu một cái, không nói nữa, đạo: "Vậy thì tốt! Đi đi! Đi nhanh về nhanh."

"Được, tiểu nhân cái này thì đi!"

Nhìn Kiều Tam rồi đi bóng lưng, Ngô Hoàng thở dài, nghe được Kiều Tam lời này, Ngô Hoàng nhớ tới tại gia tộc Dưỡng Phụ Dưỡng Mẫu; nhớ tới Dưỡng Phụ Dưỡng Mẫu kia sớm bị sinh hoạt tàn phá đến chưa già đã yếu thân thể; nhớ tới cái đó cùng Dưỡng Phụ giận dữ mà bỏ nhà ra đi hơn năm năm không Quy đại ca.

"Xem ra, cuối tuần này, đến trở về quê quán một chuyến. Nếu này Dưỡng Mạch Đan đối với (đúng) chữa thương như vậy hữu hiệu, vậy khẳng định có thể tu bổ thân thể đi! Coi như Dưỡng Mạch Đan không cách nào tu bổ thân thể, kia nhân sâm núi khẳng định không có vấn đề. Mua mấy cây trở về biểu một chút Dưỡng Phụ Dưỡng Mẫu cũng là phải!"

Nhớ tới Dưỡng Phụ Dưỡng Mẫu, hắn rất tự nhiên nhớ tới trong trí nhớ, đã sớm mơ hồ không rõ cha mẹ ruột.

Trên thực tế, hắn cũng không nhớ quá nhiều khi còn bé sự tình, chỉ nhớ rõ chính mình khi đó ở tại một nơi lớn vô cùng phi thường trong đại trạch viện, nơi đó có vườn hoa, hòn non bộ, hữu hồ bơi cùng bây giờ Dưỡng Phụ Dưỡng Mẫu chỗ ở tiểu sơn thôn có khác nhau trời vực, khi đó, hắn rất vui về!

Hắn trí nhớ, chỉ có một chút như vậy, còn lại, đã sớm quên mất không còn một mống. Mà khi đó, hắn tài bốn tuổi, cũng khó trách không nhớ được quá nhiều đồ.

Hắn thậm chí không biết mình tại sao lại rời đi nhà mình, mà cùng Dưỡng Phụ Dưỡng Mẫu rời đi đại thành thị đi tới nông thôn.

Hắn không khỏi từ Thạch Châu trong không gian trên bàn kia, xuất ra từ nhỏ tùy thân Ngọc Trụ bắt đầu vuốt ve. Ngọc Trụ có Từ Sắc, khổ người không lớn, ở hiện thể cũng chỉ có một đoạn ngón út lớn nhỏ, nhưng là này cái Từ Sắc trong ngọc trụ dung, cũng không biết dùng phương pháp gì, khác

một cái màu tím đậm Long Ảnh.

Này cái Ngọc Trụ đã từng là hắc ở tiểu trước mặt bằng hữu kiều ngạo, bởi vì này đồ vật xinh đẹp, những người khác không có, chỉ có hắc hữu. Nhưng là, ở năm năm trước một ngày nào đó, loại này hình dáng, loại này kiều duyên, trong lúc bất chợt nhiều lên, khiến cho vốn thuộc về hắc kiều ngạo không còn là kiều ngạo, vì vậy hắc không thể làm gì khác hơn là đem vật này thu, thả vào cái rương phần đáy cất kín. Cho đến hữu Thạch Châu không gian, hắc mới sợ mất, cất giữ đến Thạch Châu trong không gian.

Không bao lâu, liền gặp Kiều Tam đầu dây mở hỏi một đường tiểu chạy trở lại, đem một cái xinh xắn hộp gỗ chuyển nhân hắc, "Công tử, ngài muốn Dưỡng Mạch Đan ta mua về!"

Ngô Hoàng nhận lấy hộp gỗ, mở ra nhìn một chút, một cổ mùi thuốc liền bỏ đến mũi. Hắc thấy trong hộp hai khóa nhỏ chừng đầu ngón tay đan được nằm ở trong đó. Hắc gật đầu một cái, đạo: "Khô cực, người lui xuống trước đi đi! Nếu như ta phải dùng bữa ăn sáng lời nói, sẽ sẽ gọi người!"

Nhìn thời gian một chút chỉ có chưa tới bảy giờ, Ngô Hoàng trở lại hiện thế, gọi điện thoại cho Bạch Nhan Tố, "Bạch lão sư, ta có rất chuyện trọng yếu thương lượng với người, nếu như có thể mà nói, làm phiền người bây giờ tới một chuyến XX đường phố XX số hiệu!" Thật ra thì nơi đó chính là Ngô Hoàng muốn tới tiệm nhỏ mặt thương khổ.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Lại nhất tài lộ

Chỉ mười phút đồng hồ, Ngô Hoàng liền thấy Bạch Nhan Tố. Ngô Hoàng để cho nàng vào tiệm sau, liền đem điểm cửa đóng lại.

Thấy Ngô Hoàng cử động, Bạch Nhan Tố kỳ quái cau mày một cái, không hiểu Ngô Hoàng trong hồ lô đến cùng chôn là thuốc gì.

Mà đóng cửa tiệm lại sau Ngô Hoàng, không đợi Bạch Nhan Tố hỏi, liền hiện bảo tọa như xuất ra cái đó Dưỡng Mạch Đan, đạo: "Bạch lão sư, người lại nhìn một chút cái này!"

Thấy mẫu chừng đầu ngón tay hộp gỗ nhỏ, Bạch Nhan Tố khoe miệng co quắp quắt, có chút buồn cười xung động, nhưng nàng hay lại là nín cười mở ra. Có thể vừa mở ra, ngửi được về này xông vào mũi mùi thuốc thì, hắc hai tròng mắt, không khỏi Mãnh trợn, đồng tử hơi co lại, đã lâu mới khôi phục bình thường. Nhìn lớn chừng ngón cái trong hộp gỗ, tùy màu đỏ vải vóc lát thành đáy hộp nằm hai hạt nhỏ đến có chút khó tin màu đen viên thuốc nhỏ, hắc đột ngột nói: "Này, đây là thuốc gì hoàn! ?"

Ngô Hoàng nhìn hắc, cười không nói. Bạch Nhan Tố thấy hắc bộ dáng này, liền biết này Tiểu Hoạt Đầu đã chuẩn bị xong cùng với nàng đàm sinh tử. Nhưng nàng còn chưa từ bỏ ý định hỏi "Người, người tại sao có thể có như vậy đan dược! ? Người từ nơi nào phải đến?"

Ngô Hoàng hô khẩu khí, thờ dài nói: "Nếu không phải tôi hôm qua Tôn Thiên Tôn đánh ta một chương kia, ta còn không biết, nguyên lai vật này hay lại là bảo bối tốt!"

"Thế nào? Tôn Thiên Tôn đánh người một chương kia, người không thể không sợ sao?" Bạch Nhan Tố bắt mình sờ dĩ.

Ngô Hoàng cắn răng nghiêng lợi nói: "Ngay từ đầu là không có sự, ta cũng cho là không việc gì. Nhưng là, chờ ta đọc sách thấy 12h, chuẩn bị đi ra cửa ăn chút bữa ăn khuya viết lập bao tử thời điểm, vừa đứng lên, liền trực tiếp phun ra một búng máu, ngực càng như dao cắt đi vào một loại đau đớn. Khi đó, ta cho là mình chết chắc, nhưng không nghĩ tới lại có nhân cứu ta. Cái này Dược Hoàn chính là người kia giao cho ta, hắc gọi nó 'Dưỡng Mạch Đan'. Lão sư người cảm thấy thế nào?"

Bạch Nhan Tố đưa tay nắm được Ngô Hoàng cổ tay, một lát sau, hắc tài giọng cảm hận nói: "Ta liền biết kia hèn hạ gia hỏa sẽ không hảo tâm như vậy!" Cuối hắc lại thở phào, "Cũng may người vận khí tốt, gặp cao nhân tương trợ, nếu là người thật có cái gì đầu gì, lão sư thật có thể muốn áy náy cả đời."

Ngô Hoàng lắc đầu nói: "Bây giờ ta không sao, lão sư không cần để ở trong lòng, chẳng ai nghĩ tới hắc sẽ hèn hạ như vậy vô si. Bất quá, lần tới gặp, ta nghĩ ta hay lại là xoay người rồi đi tương đối khá!"

Nghe nói như vậy, Bạch Nhan Tố cười lên, gật đầu nói: "Cái này thì đúng ! Bất quá, trên người của người thương vừa vận, còn cần nghỉ ngơi nhiều." Cuối, hắc ngửi một cái đan dược, gật đầu nói: "Đây đúng là thứ tốt, đối với võ giả mà nói, cái này cũng đúng là hiếm thấy hảo đan dược. Hơn nữa Dược Tính tương đối thuần khiết, đáng tiếc "

"Đáng tiếc, chính là điểm nhỏ đúng không!" Ngô Hoàng khoe miệng có chút nâng lên đạo.

"Không sai!"

"Mặc dù vóc là điểm nhỏ, nhưng là, có thể tùy lượng để đền bù mà!"

"Ồ? Nói như vậy,

Vị cao nhân kia trên tay, loại đan dược này, cũng không chỉ là một chút xúi ròi!" Bạch Nhan Tổ hai tròng mắt sáng lên, cười nói: "Ngô Hoàng đồng học, ngươi có thể giúp lão sư lấy được bao nhiêu? Chỉ cần ngươi giúp lão sư chuyện này, lão sư không ngại quá mức cho nhiều ngươi nhất điểm tiền huê hồng nha!"

Ngô Hoàng khẽ cười nói: "Tiền huê hồng nào ngược lại không tất, bởi vì người đó sẽ cho ta chiết thành. Bất quá, ta hỏi hần đan dược này tác dụng cụ thể thì, hần nhưng là nói năng thận trọng, không muốn theo ta nói nhiều. Cho nên, Bạch lão sư nếu là nghĩ (muốn) cảm tạ ta lời nói, liền nói cho ta một chút đan dược này đối với (đứng) võ giả các ngươi chỗ tốt đi!"

Bạch Nhan Tổ liếc hần một cái, gật gật đầu nói: "Thật ra thì nói cho ngươi biết cũng không sao, ngược lại sau lưng ngươi người kia cũng hần cho một mình ngươi giá quy định đi! Loại đan dược này đối với võ giả mà nói, trừ có thể dùng đến chữa thương ra, hoàn có thể dùng đến gia tăng chân khí, tăng nhanh võ giả tốc độ tu luyện. Cho nên nói, đối với võ giả mà nói, đan dược một loại đều là có thể gặp mà không thể cầu thứ tốt. Ta lớn như vậy, cũng chỉ có ở mười tám tuổi năm ấy bị thương thì dùng qua một lần đan dược mà thôi. Chỉ bất quá, ngươi trên đầu này chủng loại Đan, cho võ giả gia tăng chân khí tương đối có hạn, mặc dù Dược Tính thuần khiết, nhưng, này chỉ có thể coi là cấp thấp đan dược mà thôi."

"Ồ! Đan dược thật thừa thớt như vậy sao?" Ngô Hoàng kỳ quái hỏi.

Bạch Nhan Tổ gật đầu nói: "Đó là Tự Nhiên, bây giờ cái thế giới này, bởi vì công nghiệp càng ngày càng phát đạt, công nghiệp khí thải cũng càng ngày càng nhiều, trong không khí linh khí càng ngày càng mỏng manh không nói, thậm chí linh khí trung hoàn mang theo một tia Độc Tố. Võ giả ở ngưng luyện chân khí thời điểm, còn phải đem linh khí bên trong độc tố cho loại bỏ ra ngoài thân thể. Như vậy thứ nhất, tốc độ tu luyện liền càng chậm. Cũng bởi vì thiên địa linh khí mỏng manh nguyên nhân, những thứ kia dược liệu trân quý cũng là có thể gặp không thể cầu đồ vật, mặc dù có thể thông qua nhân tạo bồi dưỡng, nhưng là, không có nhất định thuốc linh dược liệu cảm đi luyện chế đan dược, luyện ra phẩm chất thuốc căn bản là không có cách bảo đảm. Cái này cũng tạo thành, bây giờ các đại Võ Lâm thế gia trung, đan dược cao cấp càng ngày càng ít cách nhìn, cũng càng ngày càng trân quý."

Ngô Hoàng bừng tỉnh đại ngộ, gật đầu cười nói: "Thì ra là như vậy! Như vậy, lấy lão sư góc nhìn, này hai hạt đan dược, làm trị giá bao nhiêu tiền đây? Xuất ra lão sư trong tâm khảm chân chính giá cả, ngươi không cần gạt ta ta, ta cũng không cần kiếm ngươi quá nhiều! Chúng ta đồng tâu vô khi! Như thế nào?"

"Nói như vậy, ngươi làm người kia Chúa?" Bạch Nhan Tổ tựa như cười mà không phải cười nhìn hần.

Ngô Hoàng gật đầu nói: "Mặc dù làm không, nhưng là, ta có thể đi trở về thay lão sư cầu tình, không phải sao?"

Bạch Nhan Tổ gật gật đầu nói: "Nếu như là bình thường lớn nhỏ đan dược, một viên đan dược mười ngàn không tính là quý, nhưng bây giờ, này một viên một ngàn khối tính không tệ. Mặc dù luyện đan dược này dược liệu không dễ tìm, nhưng cũng không phải không tìm được, chỉ bất quá ngươi cung cấp đan dược này, Dược Tính tương đối thuần khiết, mười viên làm một viên sử dụng lời nói ngã còn tạm được. Dĩ nhiên, nếu như hơn nữa bởi vì đan dược thừa thớt, vật lấy hiếm là quý lời nói, như vậy nhất viên đan dược, mua nó 2000-3000 khối nhưng cũng nói được."

Nghe được cái này giá cả, Ngô Hoàng trong lòng suy nghĩ. Đúng như Bạch Nhan Tổ từng nói, đan dược này là cấp thấp đan dược, ở vi giới, một viên cũng chỉ cần mười cái kim tệ mà thôi. Mười cái kim tệ, chính là một trăm Ngân Tệ, cũng chính là vi giới 100 vi cân Tuyệt Bích, hiện thế năm tháng, hai bình nhị. 5 thăng gạo bộ.

Hoán câu thanh, bởi vì hữu Thạch Châu không gian tồn tại, hần dùng hai bình Tuyệt Bích, liền đổi lại đến một cái ba ngàn đồng tiền, kỳ lợi nhuận là 100% đến 300% tả hữu! Chỉ bất quá, so sánh với kia trăm năm nhân sâm núi đến, tựa hồ hoàn hơi không bằng.

Nhưng là, so sánh với trăm năm nhân sâm núi đến, Dưỡng Mạch Đan ở vi giới càng thường gặp, đều có thể nói là cỏ dại lan tràn. Này đây, cùng với cảm như vậy thon nhỏ trăm năm nhân sâm núi đến hiện thế ra bán, chọc người hoài nghi, còn không bằng cảm giống vậy khéo léo đẹp đẽ đan dược tới. Ít nhất, giống như Bạch Nhan Tổ bây giờ như thế, hần liền không có hoài nghi đan dược này tại sao như vậy nhỏ xúi, chẳng qua là cảm thấy có người cố ý đem đan dược chế thành loại này hạt nhỏ, hảo nhờ vào đó hốt bạc mà thôi.

Yên lặng một hồi, Ngô Hoàng ngẩng đầu lên nói: "Bạch lão sư, ngươi cần bao nhiêu như vậy đan dược? Nếu như ta nguyện ý mỗi viên lấy một ngàn khối giá cả cho ngươi lời nói!"

Bạch Nhan Tổ kinh ngạc, cười nói: "Ngươi tên tiểu hoạt đầu này, thế nào lúc này không thích đáng gian thương, không chiếm lão sư tiện nghi!"

Ngô Hoàng cười hắc hắc nói: "Bị giáo huấn, lần này không dám tùy tiện chiếm tiện nghi nha!"

Ngô Hoàng vừa nói như thế, Bạch Nhan Tổ liền thăm phun đứng lên, vốn là không có gì kỳ nghỉ lời nói, ở trong miệng hần qua một đạo, lập tức biến vị. Nhưng lúc này hần nhưng là không có thời gian hướng phương diện này suy nghĩ nhiều, mà là bịt tai không nghe đạo: "Nếu như vậy, lão sư ta, có bao nhiêu muốn bao nhiêu!"

"Khẩu khí lớn như vậy!" Ngô Hoàng liếc một cái, đạo: "Tính, ta còn là nhìn một chút vị cao nhân kia có thể có thể ta cung cấp bao nhiêu đi!"

Vừa nói, hần biên ở đáy lòng tính toán, trên người hần hữu năm ngàn kim tệ, có thể mua hơn năm một trăm viên, năm trăm viên bắt được hiện thể, chính là năm trăm ngàn. Bất quá hiển nhiên không thể đem tiền tất cả đều cầm đi mua đan dược, hơn nữa, còn phải nhìn một chút có hay không khác tốt hơn đan dược. Cứ như vậy, cho nàng 100 viên vẫn là không có vấn đề.

"Người chừng nào thì có thể bắt được đan dược?" Bạch Nhan Tổ hiển nhiên có chút không kịp chờ đợi cảm giác.

Ngô Hoàng trầm ngâm hạ, đạo: "Buổi tối, tám giờ tối, lão sư hoàn tới nơi này, ta nhất định có thể đủ bắt được, phỏng đoán cẩn thận, bảy tám chục viên hần không có vấn đề."

"Tốt lắm, buổi tối ta tới nơi này cầm, tiền là tiền mặt hay lại là đánh người trên thẻ?"

"Lão sư nếu như có thể hỗ trợ làm một tấm ấn danh thẻ lời nói, vậy thì tốt nhất!"

Bạch Nhan Tổ gật đầu một cái, đạo: "Tốt lắm! Trước như vậy đi! Đúng hôm nay người cũng không cần đi học, ở nhà nghỉ ngơi cho khỏe, đem thương trước đường hảo, trường học bên kia ta có thể giúp người xin nghỉ. Cho người bị thương, cũng là lão sư nhất thời sơ sót, thật sự là xin lỗi!"

"Vậy thì cảm ơn lão sư, bất quá ta không việc gì, lão sư cũng không cần quá lo lắng, lại càng không dùng áy náy!"

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Hũu phòng

Tùy Bạch Nhan Tổ tự mình giúp Ngô Hoàng xin nghỉ, mặt mũi này không thể bảo là không lớn. Vốn là Ngô Hoàng xin nghỉ, thì phải Bạch Nhan Tổ tự mình phê chuẩn mới được. Dĩ nhiên, bình thường hần xin nghỉ thời điểm, một loại đều là không chiếm được phê chuẩn, viết trương giấy xin nghỉ ném một cái, liền đi nhân.

Bạch Nhan Tổ tự mình cho Thủy Nhược Gia gọi điện thoại, để cho nàng cùng mấy vị khác khóa Nhâm lão sư nói một chút Ngô Hoàng xin nghỉ sự tình. Đối với Bạch Nhan Tổ vì Ngô Hoàng xin nghỉ sự tình, Thủy Nhược Gia thì cũng chẳng có gì hoài nghi, dù sao hần biết, Bạch Nhan Tổ là Ngô Hoàng chị nuôi.

Bạch Nhan Tổ sau khi cáo từ, Ngô Hoàng liền trở lại vì giới. Ngô Hoàng trở lại vì giới, liền nhượng Kiều Tam cho hần đưa lên một phần bữa ăn sáng.

Khi hần chính ăn bữa ăn sáng thời điểm, Đạm Sĩ Phàn cùng Vạn Giang Kỳ hai người dắt tay nhau mà đến xem hần.

"Ngô huynh đệ, nghe Húc Ngang nói người bị người đá thương, không có gì đáng ngại đi!" Đạm Sĩ Phàn mặt đầy lo lắng nhìn hần hỏi, đồng thời còn đưa lên nhất phần lễ vật, "Nơi này có mấy viên khôi phục thân thể dùng đan dược, người trước thu, đối với (đúng) trên người của người thương, phải có chút chỗ dùng."

"Kỳ công tử, Đạm huynh, sao thật là phiền phức nhị vị lại vì ta tốn kém đây! Hũu Húc đại ca cấp đan dược, ta đều nhanh gần như khôi hần." Ngô Hoàng cười nói.

Đạm Sĩ Phàn lắc đầu cười nói: "Ngô huynh đệ cũng không cần khách khí với ta, ta có thể hữu hiện tại, tất cả đều là huynh đệ hỗ trợ, ta còn chưa khỏe hảo cảm tạ người! Hơn nữa, ta đưa này mấy viên thuốc, sao có thể cùng Kỳ công tử so với, Kỳ công tử đưa, mới thật sự là Trân Phẩm, Bách Thảo Tục Căn Đan, một viên đều giá trị ngàn vàng, sánh được ta đây Cửu Hoa Kiện Mạch Đan mười viên đây!"

Kỳ công tử thì than đạo: "Ngô công tử, người là chúng ta Vạn Giang Gia Tộc khách quý, nhưng là, chúng ta lại ở Thanh Lam thành cho người bị thương, đây là chúng ta Vạn Giang Gia Tộc chăm sóc không chu toàn a! Chính là nhất viên đan dược, Ngô công tử tuyệt đối đừng khách khí với chúng ta, nếu không lời nói, chúng ta liền thật thẹn Sát!"

Ngô Hoàng lắc đầu cười nói: "Kỳ công tử nặng lời! Thiên có bất trắc Phong Vân, nhân hữu sớm tối họa phúc! Vậy làm sao có thể trách người môn đây! Cũng là vận khí ta không được, thậm chí ngay cả trọng thương của ta đều không thấy rõ. Được, không nói chuyện này. Các người tới đúng dịp, ta đang muốn cùng các người thương lượng một chút, làm tiếp một cuộc làm ăn."

Đạm Sĩ Phàn cười nói: "Thiên có bất trắc Phong Vân, nhân hữu sớm tối họa phúc! Ha ha, không nghĩ tới Ngô huynh đệ tuổi còn trẻ, nói tới, ngược lại khiến người tình ngộ."

Vạn Giang Kỳ cũng là cười gật đầu, nhưng lại không có đánh giá Ngô Hoàng lời nói, mà là trực tiếp hỏi khởi Ngô Hoàng, hần cũng biết, Đạm Sĩ Phàn

đây là không muốn cùng hấn cướp công lao, đem cơ hội để lại cho hấn. Dĩ nhiên, hữu hấn ở chỗ này, cũng không tới phiên Đạm Sĩ Phàn cướp hấn công lao. "Ngô công tử, không biết mùi vị làm ăn là gì?"

"Đầu tiên, ta yêu cầu ngôi nhà này, nhà không cần quá lớn, bên trong có hoa vườn, hòn non bộ, hữu hồ cá, có một kho hàng lớn, có thể dùng đến cất giữ vật chất là được rồi. Thật ra thì, chuyện này, vốn là không nên làm phiền người môn nhị vị,

Nhưng là ta ở Thanh Lam thành, chưa quen cuộc sống nơi đây, thiết lập tới cũng phiền toái, cho nên cũng chỉ phải phiền toái nhị vị. Thứ yếu, ta yêu cầu 100 viên Đường Mạch Đan, vừa vận các người Vạn Bảo Lâu trong cũng có, cho nên cũng chỉ phải làm phiền người môn Vạn Bảo Thương Hội. Cái thứ ba là, Kỳ công tử trước theo như lời số mười gạo, không biết Kỳ công tử muốn bao nhiêu?"

Vạn Giang Kỳ cười nói: "Nhà cùng đan được sự, đều không tính chuyện phiền toái gì. Nhà phương diện, chúng ta Vạn Giang Gia Tộc ở Thanh Lam thành liên có không ít trạch viện. Mà đan được liền càng là tất nhiên thuyết, huống chi Đường Mạch Đan cũng không phải là cái gì đan được trân quý. Về phần số mười gạo, nếu như có thể mà nói, ta Hi Vọng Ngô công tử có thể cung cấp chúng ta ít nhất một trăm ngàn vì cân trở lên, dĩ nhiên, cái này còn chỉ là tháng này, tháng sau khả năng còn cần càng nhiều "

Ngô Hoàng gật đầu nói: "Tốt lắm! Nhà sắp xếp cẩn thận sau, ta sẽ đến nhân đem số mười gạo vận chuyển tới tòa kia nhà, đến lúc đó ta sẽ thông báo cho Kỳ công tử tới lấy ra."

Vạn Giang Kỳ gật đầu nói: "Kia việc này không nên chậm trễ, chúng ta cái này thì đi làm chuẩn bị. Đúng Đạm quân sự, người không phải là phải cho Ngô công tử ghi xuống hình ảnh cầm đi ghi danh làm cư dân bằng chứng sao? Vừa vận người một hồi muốn đi qua, Đường Mạch Đan sự tình, liền giao cho người! Như thế nào?"

"Kỳ công tử yên tâm, ta sẽ làm xong!" Đạm quân sự gật đầu nói.

Nhìn hấp tấp đi Vạn Giang Kỳ, Ngô Hoàng trong đầu nghĩ, người này thật ra thì cũng không phải cái gì cũng sai mà! Mặc dù người này có thể có thể so sánh công danh lợi lộc nhất điểm.

Vạn Giang Kỳ sau khi đi, Đạm Sĩ Phàn liền từ trong túi lấy ra khỏi một khối lớn chừng bàn tay đá màu trắng, cùng với một cái chứa Vô Sắc chất lỏng chai nhỏ. Đạm Sĩ Phàn đem trong bình nhỏ Vô Sắc chất lỏng nhỏ vào một giọt ở đá màu trắng thượng, các loại (chờ) đá màu trắng tản mát ra ánh sáng lúc tới, hấn tài cầm lên đá màu trắng hướng Ngô Hoàng mặt chiếu chiếu.

"Được ! Chờ ta tin tức tốt!" Đạm Sĩ Phàn thu hồi nhượng Ngô Hoàng nghĩ kinh ngạc đồ vật đạo.

"Đúng, Đạm huynh, nơi này là một ngàn kim, người cầm trước!" Ngô Hoàng lấy ra khỏi một viên màu lam tinh toán giao cho Đạm Sĩ Phàn.

Đạm Sĩ Phàn cười cười, nhận lấy màu lam tinh toán đạo: "Một hồi chờ ta làm xong bằng chứng, ta lại một khối đưa tới."

"Phiền toái Đạm huynh!"

"Khác khách khí với ta a! Được, ta sẽ không quấy rầy người nghỉ ngơi, trước như vậy!"

.. .

Buổi trưa, Ngô Hoàng từ trên giường bò dậy, cảm giác thân thể, phát hiện lúc này thương thể trên người thì đã hảo thất thất bát bát, hấn không khỏi hoài nghi khỏi thân thể mình đến cùng phát sinh cái dạng gì biến hóa, lại khôi phục nhanh như vậy. Theo như Húc Ngang cách nói, tối hôm qua hấn chính là sắp từ a!

Không nghĩ ra Ngô Hoàng dứt khoát không thêm nghĩ nữa, kêu Kiều Tam, điểm thức ăn ở trong phòng hưởng dụng. Dùng xong bữa trưa Ngô Hoàng đang chuẩn bị đến trong sân tản bộ, Đạm Sĩ Phàn cùng Vạn Giang Kỳ một lần nữa dắt tay nhau mà tới.

Cư dân bằng chứng cùng đan được, cùng với nhà chuẩn bị xong. Vạn Giang Kỳ đưa cho Ngô Hoàng một tấm khế ước mua bán nhà, đạo: "Nhà này trạch viện ở Thành Đông phương hướng, chờ người thương thể khôi phục sau, ta lại dẫn người đi nhìn một chút. Tổng chiếm diện tích tam vì mẫu, tam tiến thức tổng giới một trăm hai chục ngàn kim. Bất quá Ngô công tử là ta Vạn Giang Gia Tộc khách quý, tựu lấy một trăm ngàn kim tính, không biết Ngô công tử ý như thế nào?"

Ngô Hoàng gật đầu nói: "Đa tạ Kỳ công tử, bất quá, tiền này, có thể hay không lấy vật liệu tương để, trên người của ta tiền mặt cũng không đủ."

"Dĩ nhiên không có vấn đề!" Vạn Giang Kỳ mỉm cười nói.

"Vậy chúng ta sẽ đi ngay bây giờ đi! Thật ra thì chỉ cần không cùng người đánh nhau, người ta nhiều đi lại lại một ít vẫn có chỗ tốt." Ngô Hoàng cười nói.

Vạn Giang Kỳ nhìn Ngô Hoàng nói như vậy, cũng không nói gì nhiều, cùng Đạm Sĩ Phàn đồng thời, mang theo Ngô Hoàng ra ngoài ra phố.

Ngồi xe ngựa, từ Vạn Bảo khách sạn đến Thành Đông nhà, bởi vì người đi đường rất nhiều, xe ngựa chạy không đứng lên duyên cớ, kết quả đi chừng một giờ mới đến kia tòa trước cửa trạch viện. Trước cửa trạch viện làm biển số biển đã bị lấy xuống, Vạn Giang Kỳ thuyết: "Ngô Phù bằng hiệu đã đưa đi làm, tin tưởng buổi tối liền có thể cầm về treo lên."

Ngô Hoàng gật đầu một cái, tâm lý thầm nghĩ, cái thế giới này chính là được a! Chỉ cần có tiền, nhà xây bao lớn đều không sao, như chính mình như vậy, không có bất kỳ thân phận nhân đều có thể tọa ửng như vậy đại trạch, thật tốt! Không giống Trung Quốc cổ đại, nắp cái nhà ở hoàn phải để ý rất nhiều quy củ.

Trạch viện là tam tiến thức, trong đó lâu đài Đình Tạ tương giao liên kết, xinh đẹp tuyệt vời, trạch viện phía sau cùng có một đại hậu hoa viên, trong hậu hoa viên hòn non bộ, hữu hồ sen, hồ sen trong còn có hoa sen nở rộ đến, hồ sen trung gian có một trúc Đình, có thể dùng đến phần thưởng hà, ban đêm còn có thể ngắm trăng.

Thấy tòa nhà này, Ngô Hoàng nghĩ vô cùng hài lòng, mặc dù không biết Thanh Lam thành giá đất như thế nào, nhưng một trăm ngàn kim, hẳn nghĩ thật sự là cực kỳ đáng giá.

Mà một trăm ngàn kim, cũng chính là một triệu vì cân gạo, thả vào hiện thế, cũng chính là mười vạn cân gạo. Nếu như là nhất cân lượng đồng tiền giữ lời, thì tương đương với hai trăm ngàn mua một cái nhà Cổ Đình viện. Còn có cái gì so với cái này càng đáng giá sao? Ngô Hoàng vô cùng hài lòng cười lên.

Ở nhà bên trái, có một độc lập sân nhỏ cùng chủ viện liên kết, bên trong chính hảo có thể dùng đến làm kho hàng lớn sử dụng.

"Đa tạ Kỳ công tử, ở đây hoàn cảnh tương đối u mỹ, ta rất hài lòng."

"Ha ha chỉ cần Ngô công tử hài lòng liền có thể! Bất quá, ở đây nô bộc cũng không nhiều, ngày xưa ở đây không người ở ở, cũng chỉ có hai cái nô bộc ở chỗ này xử lý hết thảy. Bây giờ Ngô công tử dọn vào ở, nô bộc phương hướng nếu như có yêu cầu lời nói, mặc dù theo ta mở miệng."

Ngô Hoàng cười nói: "Nô bộc phương diện ta không yêu cầu gì, ta là người ưa thanh tĩnh, quay đầu chính ta có rảnh rồi, đến nô lệ thị trường đi một vòng liền có thể!"

Cái thế giới này, nô lệ mua bán là tính hợp pháp. Có không ít người nghèo vì sống tiếp, càng là tự nguyện bán mình làm nô, bám vào quyền quý bên dưới. Điểm này Ngô Hoàng ở lai lịch thượng, liền nghe Húc Ngang cùng Đạm Sĩ Phàn hai người nói qua không ít.

Nhìn xong nhà, Vạn Giang Kỳ cùng Đạm Sĩ Phàn liền trực tiếp cáo từ! Ngô Hoàng chấp tay sau lưng, trở lại trong nhà, nhà tiền viện, hai cái trung tuổi trẻ kiện người hầu ôm một cái một hai tuổi đại trẻ sơ sinh, chính quy củ đứng ở nơi đó chờ Ngô Hoàng răn dạy.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Học ma pháp đi

Ba người này, là một nhà ba người. Người trung niên là trưởng phu, tuổi trẻ nữ tử là thê tử, kia một hai tuổi đại trẻ nhỏ là con của bọn họ.

Hỏi qua mới biết, người trung niên tên là Lục Lợi Phu, nữ tử tên là Gres, trẻ nhỏ tên là Lục Minh. Một nhà ba người nhân những năm gần đây, vẫn luôn là này tòa trạch viện trông chừng nhân. Lục Lợi Phu là một vị Cao Cấp Kiếm Sĩ, đây đối với một cái đã gần đến trung niên học Kiếm Giả mà nói, thật sự là rất tàn khốc sự tình. Phải biết, Kiếm Sĩ chỉ so với cấp thấp nhất kiếm đồng cao hơn như vậy một cái cấp bậc mà thôi. Cho dù là Cao Cấp Kiếm Sĩ, kia vẫn chỉ là Kiếm Sĩ, trên còn có Đại Kiếm Sĩ, Kiếm Sư, Đại Kiếm Sư

Bất quá, gần đây là như vậy, chỉ cần Lục Lợi Phu nguyện ý lời nói, Ngô Hoàng đều không phải là hẳn một cái tay đối thủ. Dĩ nhiên, hẳn cũng không dám làm bực này đại nghịch bất đạo sự tình. Nếu như hẳn dám làm như vậy lời nói, kia đem gặp phải Vạn Giang Gia Tộc vô tình đuổi giết, thẳng đến tan xương nát thịt mới thôi.

"Từ nay về sau, các ngươi sẽ trở thành ta người làm, có ý kiến gì, cứ việc nói ra. Dĩ nhiên, nếu như các ngươi không muốn lời nói, ta cũng sẽ không miễn cưỡng các ngươi. Bây giờ, cho các ngươi một khắc đồng hồ thời gian suy nghĩ kỹ càng." Ngô Hoàng chấp tay sau lưng, hướng Lục Lợi Phu vợ chồng nói.

"Công tử, chúng ta không cần cân nhắc, ở chỗ này năm sáu năm, đã sớm đối với nơi này sinh ra cảm tình, ở đây giống như là nhà chúng ta, cho nên, chúng ta nguyện ý lưu lại hầu hạ công tử." Lục Lợi Phu vợ chồng quỳ xuống, đối với (đúng) Ngô Hoàng quỳ bái. Đây là cam nguyện thân phục, thật lòng thành tâm ra sức ý tứ.

Thấy Gres đem đứa trẻ bỏ trên đất đối với hẳn quỳ lạy, Ngô Hoàng khoát khoát tay, để cho bọn họ đứng dậy.

"Ta tên là Ngô Hoàng, là một người làm ăn, mới tới Thanh Lam thành, đối với nơi này quy củ không thể nào quen thuộc, bình thường ngươi theo ta nói nhiều thuyết. Đúng các ngươi bình thường một tháng tiền lương là bao nhiêu?" Ngô Hoàng tự giới thiệu mình một phen, hỏi tới bọn họ tiền công.

"Hồi thiếu gia, chúng ta vợ chồng hai người, một tháng tổng cộng là hai mươi lăm cái ngân tệ, ta bởi vì hiểu chút Đấu Khí, lại là nam nhân, cho nên tiền công cao một chút. Nhưng là bởi vì ở đây vẫn không có những người khác vào ở, ta trở thành trong duy nhất trông coi giả, cho nên bình thường quản sự sẽ thêm thêm ta năm cái ngân tệ. Vợ ta tiền công một tháng là năm cái ngân tệ." Lục Lợi Phu nhanh nhẹn đem chính mình tiền công tình huống phản ứng đi ra, sau đó vì có chút khấn trương nhìn Ngô Hoàng, rất sợ Ngô Hoàng trừ hấn tiền công tựa như, dù sao Ngô Hoàng vào ở, kia quá mức năm cái ngân tệ, khả năng nhân gia liền muốn lấy lại đi.

Ngô Hoàng gật đầu một cái, trầm ngưng một hồi, thấy Lục Lợi Phu càng ngày càng khấn trương hình dạng, hấn không khỏi cười nói: "Người không cần khấn trương, ta sẽ không theo liền trừ ngươi tiền công. Huống chi, ngươi hài tử bây giờ chính là yêu cầu nuôi thời điểm, loại này không có đạo nghĩa sự tình, ta có thể không làm được. Như vậy, từ hôm nay trở đi, ngươi Lục Lợi Phu đúng là nhà này trách viện quản gia kiêm hộ viện, hồi đầu lại đi với ta mua nhiều chút kiện người hầu trở lại. Ta bây giờ trước đem bọn ngươi tiền công bay lên gấp đôi,

Nếu như ngươi sau này làm rất khá lời nói, ta sẽ nhìn kỹ tình huống lại thêm các ngươi tiền công "

Nghe được Ngô Hoàng không chỉ có không giữ bọn họ tiền công, hoàn đưa bọn họ tiền công bay lên gấp đôi, Lục Lợi Phu vẻ mặt không khỏi có chút kích động, vội vàng vàng lại hướng Ngô Hoàng quỳ xuống, đối với hấn thiên ân vạn tạ. Thấy cái tình huống này, Ngô Hoàng tâm lý không khỏi có chút sứt sứt.

Ngẩng đầu nhìn một chút mặt trời, Ngô Hoàng đối với (đúng) Lục Lợi Phu đạo: "Đi, chuẩn bị xe ngựa, chúng ta đi trước học viện pháp thuật!"

"Đi học viện pháp thuật?" Lục Lợi Phu kỳ quái hỏi rõ, nhưng rất nhanh thì ý thức được thân phận của mình có chút không ổn, vì vậy ngoan ngoãn cúi đầu đi chuẩn bị xe ngựa.

Ngô Hoàng cùng Lục Lợi Phu hai người tới học viện pháp thuật lúc trước sau khi, đã là nửa giờ sau sự tình.

Nhìn đại môn bên cạnh kia tảng đá lớn thượng, viết 'Thanh Lam học viện pháp thuật' sáu cái uy nghiêm tang thương chữ to, Ngô Hoàng trong bụng một mảnh sục sùi.

Học viện pháp thuật a! Ta rốt cuộc tới!

Nhưng là, tâm tình kích động sau khi, Ngô Hoàng lại có chút bận tâm, nếu như mình thật sự là ma pháp phế liệu làm sao bây giờ?

Nhìn một chút, hấn đột nhiên có chút không dám đi vào.

Đã lâu, hấn tài đối với (đúng) bên người Lục Lợi Phu đạo: "Người trước ở nơi này chờ ta, ta vào xem một chút!"

"Công tử, ở đây không phải là có thể tùy tiện vào!" Lục Lợi Phu nhắc nhở.

"Không việc gì! Ta tự có chừng mực!" Ngô Hoàng khoát khoát tay, cũng không quay đầu lại hướng học viện đại môn đi tới. Ở đại môn bên cạnh, có một cái phòng tiếp tân, bên trong đang ngồi một vị trung niên, lúc này người trung niên chính ngồi dựa trên ghế, cúi đầu xem sách.

"Quý rầy tiên sinh một chút, xin hỏi, học viện pháp thuật chỗ ghi danh ở địa phương nào?" Ngô Hoàng cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Người trung niên ngẩng đầu lên, kỳ quái nhìn hấn, đạo: "Ghi danh? Ghi danh thời gian sớm đã qua một tháng a! A, trên người của ngươi không có nửa điểm sống tinh thần vết tích, căn bản không phải cái Ma Pháp Học Đồ, không phải là chạy tới nơi này làm loạn đến đây đi!"

"Tiên sinh hiểu lầm, chính là bởi vì ta không phải là Ma Pháp Học Đồ, cho nên mới rất cần tiền tới học tập ma pháp a!" Ngô Hoàng toát mồ hôi, nhanh lên giải thích.

Người trung niên gật đầu một cái, chợt giễu cợt nói: "Xem ngươi mặc, khẳng định cũng không là người bình thường, có thể ngươi đều lớn như vậy nhân, biết rõ chính mình không có ma pháp thiên phú, còn tới học ma pháp gì a! Ngoan ngoãn về nhà hưởng thụ sinh hoạt không tốt sao?"

"Tiên sinh hiểu lầm! Ta mặc dù có chút của cải, nhưng là, ta cũng không có trải qua ma pháp cảm giác khóa, cũng không biết mình có hay không ma pháp thiên phú, cho nên ta mới có thể tới học viện pháp thuật thử một chút, xem ta đến cùng có thể hay không học tập ma pháp, xin tiên sinh nói cho ta biết, học viện pháp thuật chỗ ghi danh đi như thế nào!"

Ngô Hoàng vừa nói liền từ trong túi móc ra hai cái vàng óng ánh Kim Tệ, không để lại dấu vết nhét tại trung niên nhân viên trung, "Xin tiên sinh dạy ta!"

Thấy Ngô Hoàng như thế lên đường, người trung niên gật đầu một cái, đạo: "Nếu muốn biết tự có không có ma pháp thiên phú, thật ra thì không khó, khó thì khó ở, ngươi có thể hay không cảm giác ngoại giới Ma Pháp Nguyên Tố. Trên thực tế, có vài người người mang thiên phú, nhưng là cảm giác lực lại phi thường kém, thử ngươi như vậy coi như cố gắng nữa, đem tới thành tựu cũng có giới hạn! Bất quá xem ngươi như thế thành tâm phân thượng, ta thì giúp một chút ngươi, từ đại môn đi vào, quẹo trái, lại tiếp tục quẹo phải, thấy một cái treo 'Giám định nơi' chữ to đại môn, đó chính là "

Ngô Hoàng gật đầu một cái, cảm ơn người trung niên, chạy thẳng tới hấn theo như lời 'Giám định nơi' đi.

Đến giám định nơi, Ngô Hoàng lại nhét ba cái kim tệ cho giám định nơi lão đầu, ở lão đầu dưới sự an bài, Ngô Hoàng rốt cuộc đến một cơ hội.

Ngô Hoàng ở lão đầu kia dưới sự hướng dẫn, đi tới một gian chính giữa để một cái thủy tinh vòng tròn lớn cầu căn phòng, ở lão đầu phân phó hạ, Ngô

Hoàng lại hoa mười cái kim tệ, mới có thể đưa tay đặt ở thủy tinh vòng tròn lớn cầu phía trên. Đã lâu, lão đầu mới nói: "Được, ngươi thuộc tính ta biết đại khái"

Ngô Hoàng kỳ quái hỏi "Lão tiên sinh, ta nào thuộc tính?"

"Ngươi cảm giác lực bây giờ còn không rõ ràng lắm, bắt quá, chúc mừng ngươi, ngươi hữu học tập ma pháp thiên phú, Phong Hệ. Bắt quá, ngươi còn phải học tập như thế nào cảm giác ngoại giới nguyên tố hệ gió lực. Có thể hay không cảm giác lấy được, vậy phải xem ngươi thiên phú cùng cố gắng. Có thể trở thành Ma Pháp Học Đồ, cũng chỉ có thể nhìn chính ngươi tạo hóa."

Ngô Hoàng biết, chính mình chính mình thuộc tính sau, còn phải đi học tập như thế nào cảm giác ngoại giới nguyên tố lực. Mà 10 cái như vậy học viên bên trong, rất có thể chỉ có một có thể cảm giác được ngoại giới nguyên tố, trở thành một Ma Pháp Học Đồ, thế giới ma pháp cạnh tranh, cũng giống vậy tàn khốc.

Bắt quá, nắm giữ Phong Hệ ma pháp thiên phú, đây thật là một cái tin tốt! Ngô Hoàng cười ha ha một tiếng, cao hứng rất nhiều, lại cho ông già nhét một cái kim tệ đi qua.

Ông già lấy được tốt như vậy nơi, tất nhiên cười hợp không nhiều miệng, kéo Ngô Hoàng chạy đến học tập cảm giác nơi ghi danh đi.

Nhưng khi nhìn đến cảm giác xử lý mặt học viên thì, Ngô Hoàng trên mặt bắt đầu nóng cay cay đứng lên, bởi vì, thật rất mất mặt a!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Đan dược giao dịch

Bất kể là ai, nếu như mười tám tuổi hoàn cùng một đám sáu bảy tuổi, tám chín tuổi viên ngồi chung một chỗ đọc giống vậy thư, loại này lúng túng, phóng chùng đều sẽ có đi!

Cảm giác nơi học viên, căn bản là một đám tiểu thí hài tử, những thứ này tiểu thí hài tử thấy Ngô Hoàng như vậy cái đại nhân lại còn theo chân bọn họ ngồi chung một chỗ học tập nguyên tố cảm giác, từng cái giống như tiến vườn thú thấy Đại Tinh Tinh như thế ngạc nhiên nhìn hắn, này sao có thể không gọi hắn tan vỡ ngã đập.

Thật ra thì không chỉ là đám này tiểu thí hài, chính là cảm giác nơi giáo tập, cũng đồng dạng là mặt đầy ngạc nhiên nhìn hắn. Bởi vì, giống như hắn lớn như vậy nhân còn tới học tập ma pháp cảm giác, thật rất hiếm thấy! Chính sở vị hiếm thấy trách lầm, thuyết chính là loại chuyện này.

Bảo danh xong, lại giao một khoản Kim Tệ sau, Ngô Hoàng liền trực tiếp cáo từ rời đi, nói rõ ngày mai sẽ trước đề báo cáo. Trên thực tế, hắn nghĩ là, học được cảm giác phương pháp sau, hắn liền về nhà mình luyện tập, không đến trường học làm cho người ta làm Tinh Tinh vậy xem.

Xuất học viện, đã là hơn một tiếng sau, lúc này đã là chạng vạng tối, Ngô Hoàng liền cùng Lục Lợi Phu đi hồi phủ.

Com tôi là Lục Lợi Phu thê tử Gres mình làm, mùi vị còn không kém, mặc dù không có thể cùng bên ngoài quán rượu so sánh. Bắt quá Ngô Hoàng không kén ăn, có cái gì com có thể so sánh tiện nghi tiệm bán thức ăn nhanh khoái xan còn khó hơn ăn? Bắt quá Ngô Hoàng lúc ăn com sau khi, Lục Lợi Phu vợ chồng liền đứng ở một bên phục dịch hắn ăn uống, cái này làm cho Ngô Hoàng có chút không quá thói quen. Nhìn một chút rộng cái bàn lớn, Ngô Hoàng hướng hai vợ chồng ngoắc ngoắc tay đạo: "Các ngươi cũng ngồi xuống một khối ăn đi! Liền khi chúng ta là người một nhà như thế."

"Thiếu gia, vậy sao được! Quy củ là không thể loạn!" Lục Lợi Phu lắc đầu nói, kiên quyết không đồng ý.

Nghe lời này, Ngô Hoàng cũng không tiện nói gì. Quả thật, vô quy củ không thành tiêu chuẩn.

Ngô Hoàng com nước xong liền đối với (đúng) vợ chồng bọn họ phân phó nói: "Ta đi nghỉ ngơi, nếu như ta không đi ra, các ngươi cũng không cần tiến phòng ta, biết chưa?"

"Ân thiếu gia!" Hai vợ chồng gật đầu trả lời.

Vào phòng Ngô Hoàng, ở trong phòng ngủ nhìn một chút, trên giường bị nhục đều là mới. Hắn đi tới trước giường, làm loạn chăn, sau đó thân hình chợt lóe, liền tại chỗ biến mất. Khi hắn trở lại hiện thể thời điểm, đã là chạng vạng tối chừng sáu giờ, cách cùng Bạch Nhan Tố ước định thời gian còn có hai giờ.

Trái phải vô sự, Ngô Hoàng xuất ra sổ học quyền sách, công lên công thức cùng khái niệm.

Bây giờ năm mươi phút tả hữu, tiệm nhỏ bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa. Ngô Hoàng đứng dậy mở cửa, Bạch Nhan Tổ vẫn là lấy hương lão ăn mặc, vừa người bộ váy đưa nàng tròn trịa vênh cao cái mông đường vòng cung nổi lên đến cẳng lý kỳ lôi cuốn, trên người áo sơ mi trắng khỏa không ở kia đối với (đúng) đầy đặn, khiến cho hi vọng của mọi người mà sống nước miếng bắt quá kỳ trên vai xách tay nhưng từ giữa màu đen xinh xắn, biến thành bây giờ màu nâu rộng lớn. Hắn không biết Ngô Hoàng có thể bắt được bao nhiêu đan dược, nhưng công tác chuẩn bị hiển nhiên trước phải làm xong.

"Bạch lão sư, mời vào!" Ngô Hoàng đem Bạch Nhan Tổ nghênh đi vào,

Biên đóng cửa phòng, đưa nàng lui qua trước quầy bàn bên cạnh thượng, "Đây là ta pha trà, lão sư ném trước ném nhìn!" Ngô Hoàng không có trực tiếp cùng Bạch Nhan Tổ đàm đan dược làm ăn sự tình.

Nhưng là Bạch Nhan Tổ thấy hắn pha trà thì, không khỏi khẽ cười, đạo: "Thiết Quan Âm cũng không phải là giống như ngươi vậy ngậm, loại người như ngươi ngậm pháp, sao có thể phẩm xuất Thiết Quan Âm dư hương đến, thật sự là phí của trời. Được, hiện tại trước không nói uống trà chuyện, quay đầu rảnh rồi, ta sẽ dạy ngươi thế nào pha trà thưởng thức trà." Hắn vừa nói vừa từ xách tay trong nháy ra một tấm mới tinh thế ngân hàng đến, đạo: "Trong tấm thẻ này, có ta đánh vào một trăm ngàn, không biết ngươi lấy được bao nhiêu đan dược?"

Ngô Hoàng kéo ra dưới quầy ngăn kéo, từ bên trong ôm ra một bạt tai đại hộp gỗ nhỏ, bỏ lên trên bàn, đẩy tới Bạch Nhan Tổ trước mặt, đạo: "Không nhiều không ít, vừa mới 100 viên. Mặc dù lượng không là phi thường nhiều, nhưng là cái đó tiền bồi bị ta cầu phiền, lại cho ta hai loại khác đan dược, gọi ta lấy trước tới cho ngươi xem một chút trị giá bao nhiêu tiền. Nếu như giá cả hợp hần tâm ý lời nói, hần ngược lại có thể lấy được rất nhiều "

Ngô Hoàng vừa nói lại biên từ trong ngăn kéo xuất ra ngoài ra hai cái cái hộp nhỏ, hai cái này cái hộp nhỏ chỉ có ngón cái kích cỡ tương đương, bên trong chứa, chính là Đạm Sĩ Phần cùng Vạn Giang Kỳ đưa cho hắn 'Cửu Hoa Kiện Mạch Đan' cùng 'Bách Thảo Tục Cân Đan' . Đây hai loại đan dược, Ngô Hoàng hiểu được, Cửu Hoa Kiện Mạch Đan một viên muốn 100 kim, mà Bách Thảo Tục Cân Đan một viên là muốn một ngàn kim, giá cả thập bội thập bội lật.

Quả nhiên, làm Bạch Nhan Tổ thấy đây hai loại đan dược thì, Dưỡng Mạch Đan liền bị hắn bỏ qua một bên, ngược lại nghiêm túc kiểm tra khỏi khác hai loại đan dược tới.

Kiểm tra đã lâu, hắn mới thở dài nói: "Cao nhân, quả nhiên là cao nhân, thậm chí ngay cả Dược Tính như thế thuần khiết đan dược cũng có thể luyện chế ra được. Cao minh như thế Luyện Đan Sư, ở bây giờ cái niên đại này, đã ít thấy vô cùng! Đây hai loại đan dược, vị tiền bồi kia cho chúng nó lấy vật gì dạng tên?"

"Loại này kêu 'Cửu Hoa Kiện Mạch Đan' . Loại này kêu 'Bách Thảo Tục Cân Đan' ." Ngô Hoàng chỉ hai loại đan dược, phân biệt nói cho hắn bọn họ tên.

Bạch Nhan Tổ gật đầu một cái, đạo: "Bách Thảo Tục Cân Đan Dược Tính, hiển nhiên nếu so với Cửu Hoa Kiện Mạch Đan Dược Tính mạnh liệt thập bội hơn, điểm này từ đan dược mùi thuốc cùng với kỳ tân mát ra linh khí mức độ đậm đặc, liền có thể rất tốt phân biệt ra tới."

"Như vậy, lão sư cho là đây hai loại đan dược, nên giá trị một cái dạng gì giá tiền đâu?" Ngô Hoàng cười hỏi.

"Chẳng lẽ vị tiền bồi kia cho ngươi mua đan dược này thời điểm, sẽ không nói rõ với ngươi giá cả sao?" Bạch Nhan Tổ liếc hắn liếc mắt hỏi.

Ngô Hoàng lắc đầu nói: "Hắn không nói, chỉ nói với ta câu, đây hai loại đan dược, Cửu Hoa Kiện Mạch Đan Dược Tính nếu so với Dưỡng Mạch Đan cường hơn mười lần, mà Bách Thảo Tục Cân Đan Dược Tính lại muốn so với Cửu Hoa Kiện Mạch Đan Dược Tính mạnh hơn mười lần hơn. Hắn thuyết, chỉ cần đưa cái này nói cho ngươi biết, ngươi liền biết nên xuất cái dạng gì giá cả. Đến lúc đó ta trở về nói cho hắn biết, hắn sẽ tự mình ấn chứng một chút cái giá tiền này đến cùng có vừa hay không."

Bạch Nhan Tổ bắt đầu gật đầu một cái, trầm ngưng một hồi, đạo: "Nếu như là ta ra giá lời nói, giá thiết chính là, Cửu Hoa Kiện Mạch Đan, một viên mười ngàn, Bách Thảo Tục Cân Đan một viên một trăm ngàn. Nhưng là bởi vì đan dược thừa thối, đặc biệt là đây hai loại đan dược, so với Dưỡng Mạch Đan nhất định là muốn khó luyện gấp mấy lần, này đây, cái giá tiền này vẫn là có thể đi lên trôi lơ lửng một ít. Cửu Hoa Kiện Mạch Đan nổi lên 50%, Bách Thảo Tục Cân Đan là đảo lộn một cái, đều là bình thường "

Ngô Hoàng gật đầu một cái, đạo: "Như thế, ta đây liền trở về cùng vị tiền bồi kia thương lượng, ngày mai cho ngươi trả lời, như thế nào?"

Bạch Nhan Tổ gật đầu nói: "Ngô Hoàng, có thể đáp ứng hay không lão sư một chuyện! ?"

"Chuyện gì?" Ngô Hoàng kỳ quái hỏi.

"Giữa chúng ta giao dịch, có thể hay không không khiến người khác biết?" Bạch Nhan Tổ hiển nhiên cũng có tư tâm, hắn cũng không muốn những gia tộc khác biết gia tộc của bọn họ đang cùng Ngô Hoàng phía sau cao nhân làm như vậy giao dịch. Phải biết, đầu năm nay, đan dược loại vật này, cũng không thấy nhiều.

Nghe lời nói này, Ngô Hoàng ha ha cười nói: "Lão sư lo ngại, trên thực tế, vị tiền bồi kia cũng đã thông báo ta, Hi Vọng hần cùng giữa các ngươi giao dịch, không nên để cho thứ ba gia biết đến. Bởi vì, hần cũng không muốn khoe khoang chuyện này, đưa tới không cần thiết phiền toái."

"Vậy thì tốt nhất!" Bạch Nhan Tổ nhoen miệng cười, đạo: "Bất quá, lão sư vẫn là phải cảm ơn ngươi một chút, quay đầu lão sư biết đánh 1 vạn tệ đến ngươi trên thẻ, coi như là lão sư cảm ơn cho gia tộc chúng ta cơ hội này, tiền không nhiều, ngươi cũng không thể chê ít. Đây là lão sư tư nhân tặng

ngươi."

"Ách! Lão sư ngươi thật sự là quá khách khí, như vậy sẽ đem ta làm hư!" Ngô Hoàng cười khổ.

Bạch Nhan Tổ là mỉm cười nói: "Làm người làm việc, lấy chút chỗ tốt, này là bình thường, cũng là phải. Hơn nữa, trước ngươi cũng không 'Tặng' lão sư 150.000 sao? Nếu như này 1 vạn tệ tiền ngươi đều không thu lời nói, lão sư kia sẽ nghĩ đến ngươi muốn thu hồi kia 150.000."

"Vây, vây cũng tốt! Tóm lại, cảm ơn Bạch lão sư!" Ngô Hoàng cứng họng sau khi, chỉ có thể tiếp nhận.

Đưa đi Bạch Nhan Tổ sau, Ngô Hoàng cũng sau đó đóng cửa tiệm lại, hướng bên cạnh cách đó không xa cửa hàng gạo bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Ma pháp cảm giác

(12h còn có một chương)

Hai ngày sau, Ngô Hoàng cuối cùng đem 5 tấn gạo lấy được vi giới, cũng nhượng Vạn Giang Kỳ trước đến lấy hàng.

Một trăm ngàn vi cân số mười gạo, chính là mười ngàn Kim Tệ, nhưng là cùng chỗ ngồi này một trăm ngàn kim đại trạch so với, chỉ có một thành mà thôi.

Bất quá, Vạn Giang Kỳ cũng không nóng nảy, bởi vì nhà là ở chỗ đó, Ngô Hoàng căn bản cảm không đi, coi như Ngô Hoàng thật không trả nổi trái, liền tạm thời là cho hắn mượn ở tốt. Dĩ nhiên, hắn biết, Ngô Hoàng không trả nổi trái có khả năng, cực kỳ nhỏ. Mà chỉ cần lung lạc Ngô Hoàng, sau này hắn ở Vạn Giang Gia Tộc trong địa vị, nhất định càng ngày sẽ càng cao. Dù sao, bất kể là Tuyết Bích, hay lại là số mười gạo làm ăn, bây giờ đã là càng ngày càng đỏ Hỏa, Thanh Lam thành còn lại mấy mọi người thương hội, đã ý thức được một điểm này, bắt đầu hỏi thăm cung cấp Tuyết Bích cùng số mười gạo chủ nhân.

Ngô Hoàng cũng minh bạch, bên ngoài Tuyết Bích, một chai nhất vi cân già bộ, bán là hai cái ngân tệ, gấp bội kiếm, nhưng là làm ăn vẫn hồng hồng hòa hòa. Số mười gạo cũng là như vậy, mặc dù phổ thông gạo nhất vi cân chỉ cần 10 cái tiền đồng, nhưng là, người có tiền, hoàn thì nguyện ý ném thức ăn tươi.

Hơn nữa, giữa quý tộc tranh đua phong tương đối dày đặc, một nhà ăn như vậy đại thức, một nhà khác nếu là hoàn ăn "Tiểu Mễ ". Vây sẽ phải bị người chê cười. Dĩ nhiên, trong chuyện này, cũng có Vạn Giang Gia Tộc tận lực tuyên truyền ở tạo tác dụng.

So với phổ thông gạo đến, số mười gạo dai quả thật muốn tốt hơn rất nhiều, rất nhiều người muốn chính là cái này khẩu vị. Về phần bột mì, hoặc là tiểu mạch, Ngô Hoàng không nghĩ lại đi liên quan đến, bởi vì bột mì là bụi bặm, không cách nào làm cho người ta trong thị giác mãnh liệt đánh vào, nghĩ (muốn) nói giá cũng không tìm tới hải hươc. Tiểu mạch ngược lại là có thể, nhưng ở hiện thế trong, Hoa Quốc nam phương, thổi lại gạo nếu so với thổi lại tiểu mạch đơn giản dễ dàng hơn nhiều.

Tóm lại, cùng Vạn Giang Gia Tộc hợp tác, Ngô Hoàng khoái trá, bọn họ cũng khoái trá! Dĩ nhiên, Ngô Hoàng càng muốn theo chân bọn họ làm Tuyết Bích làm ăn, so với gạo làm ăn đến, làm Tuyết Bích làm ăn, hắn kiếm được càng nhiều, bởi vì giá vốn phương diện, Tuyết Bích nếu so với gạo tiện nghi gần một nửa.

Mà trong hai ngày này, Ngô Hoàng không có đi hiện thế trường học học tập, mà là chạy đến vi giới học viện pháp thuật đi học tập nguyên tố cảm giác. Bất quá hắn cũng không có ở học viện pháp thuật trong gốc quá lâu, mà là cùng cảm giác hệ giáo tập thỉnh giáo rất nhiều liên quan tới nguyên tố cảm giác phương diện kiến thức sau, liền tự đi về nhà mây mờ. Bởi vì học tập sức mạnh mười phần nguyên nhân, Ngô Hoàng ở nguyên tố cảm giác phương diện tiến bộ phi thường đại. Chỉ hai ngày trôi qua, hắn đã có thể ở bên ngoài cảm giác được nguyên tố hệ gió phân tử.

Nhân cảm giác lực là trời sinh, nhưng là, nó cũng sẽ theo tinh thần lực tăng lên mà tăng lên. Mà minh tướng, chính là gia tăng tinh thần lực, tăng cường cảm giác lực hữu hiệu đường tắt một trong. Nhưng là, cảm giác lực lại chia làm nguyên tố cảm giác lực cùng phổ thông cảm giác lực.

Cũng tỷ như, một người có thể nghe được chung quanh thanh âm, có thể cảm giác được phía sau là có phải có nhân đi theo chính mình,

Có thể cảm giác ngoại giới khí trời biến hóa vân vân. Những thứ này đều là cảm giác lực ở nổi lên tác dụng, loại cảm giác này lực, mọi người xưng là phổ thông cảm giác lực.

Mà nguyên tố cảm giác lực, là là có thể cấp độ sâu cảm giác được ngoại giới nguyên tố lực, từ đó cùng ngoại giới nguyên tố lực tạo thành một loại thân hòa độ. Cùng nguyên tố lực thân hòa độ càng cao nhân, tu luyện ma pháp tốc độ là càng nhanh, ngược lại cũng vậy.

Ma pháp tốc độ tu luyện, cùng Ma Pháp Sư tốc độ tu luyện, lại vừa là hai loại bất đồng khái niệm. Ma Pháp Sư tốc độ tu luyện, chỉ là tinh thần lực tốc độ tăng lên, một cái Ma Pháp Sư tinh thần lực tốc độ tăng lên nhanh, cũng không có nghĩa là ma pháp sư này ở tu luyện ma pháp thời điểm tốc độ sẽ nhanh. Bởi vì ma pháp tốc độ tu luyện bị giới hạn nguyên tố cảm giác lực. Mà ma pháp mạnh yếu, là sẽ bị giới hạn tinh thần lực mạnh yếu.

Tinh thần lực càng mạnh nhân, có thể điều động nguyên tố lực càng nhiều, cái này cùng nguyên tố cảm giác lực không liên quan.

Này đây, làm Ngô Hoàng có thể cảm giác được ngoại giới nguyên tố lực sau, hẳn liền có thể tiến hành tinh thần lực huấn luyện. Tinh thần lực huấn luyện, phổ biến nhất thường thấy nhất, chính là minh tướng. Minh tướng, danh như ý nghĩa, chính là không suy nghĩ gì. Nhưng là muốn làm không suy nghĩ gì, cũng không phải là một món đơn giản sự tình.

Một người ngồi ở chỗ đó, hoặc nằm ở nơi đó, muốn làm cái gì cũng không nghĩ, nhưng cũng không phải là ngủ, cái này căn bản là một món hành hạ nhân sự tình.

Mỗi lần minh tướng, Ngô Hoàng không phải là ngủ, chính là không có ở đây trạng thái, loại tình huống này, nhượng hẳn dị thường phiền não.

Nếu như nói, nguyên tố cảm giác lực là một người có thể thành hay không vì Ma Pháp Sư ngưỡng cửa. Như vậy, minh tướng chính là một cái Ma Pháp Sư lớn lên gong xieng.

Đối với minh tướng giải thích, Ngô Hoàng cũng không xa lạ gì, đạo gia Quán Tướng, Phật gia Tọa Thiền, vô đạo gia nhập định, đều là không đồng tính chất minh tướng. Vừa vặn vì một người bình thường, nếu muốn bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu, tùy tiện tiến hành minh tướng, nhưng căn bản không bằng ngoài miệng nói một chút đơn giản như vậy.

Cái gọi là biết dễ làm khó, thuyết chính là loại tình huống này.

Không tìm được đầu mối Ngô Hoàng, không thể làm gì khác hơn là trở lại hiện thế đi học, trước buông lỏng một chút tâm tình.

Ở hiện thế trong, Ngô Hoàng vẫn có thể dễ dàng cảm giác được ngoại giới Phong Nguyên Tổ lực. Kia trong suốt phân tử, ở Ngô Hoàng trong cảm giác, lại mang theo một tia càn thanh sắc quang mang, tại hẳn trong cảm giác, như trong đêm tối Tinh Hỏa như thế rõ ràng sáng ngời.

Nhưng là, hẳn lại không có cách nào thúc giục hoặc chi phối những thứ này phân tử, bởi vì tinh thần lực hẳn, căn bản là không có cách chống đỡ hẳn làm ra cái này cử động. Hẳn chỉ có thể "Trơ mắt" nhìn những thứ kia phân tử trôi lơ lửng ở trong không khí, không ngừng phiêu di đến.

Ngay tại Ngô Hoàng ngồi ở chỗ ngồi gần người cảm giác trong không khí trôi lơ lửng phong phân tử thì, bên cạnh vang lên Thủy Nhược Gia thanh âm, "Thế nào? Rốt cuộc chịu đi lên khóa! Bạch lão sư không phải nói thân thể ngươi nhuộm bệnh nặng sao? Ta xem ngươi khí sắc, tựa hồ không tệ a!"

Ngô Hoàng chẳng qua là liếc hẳn liếc mắt, một bộ lười để ý hẳn hình dạng, Thủy Nhược Gia thấy hẳn bộ dáng này, rõ ràng có chút bị nhục, vì vậy nàng nói: "Nghỉ ngơi nhiều ngày như vậy, trước ta gọi là ngươi gánh nặng lý công thức, sẽ không toàn quên sạch đi! Ta nói rồi, ta muốn kiểm tra!"

Ngô Hoàng lấy giấy bút, đạo: "Ngươi tra đi! Ngươi nói, ta mặc tả!"

Nhìn Ngô Hoàng này một bộ trong lòng có dự tính hình dạng, Thủy Nhược Gia đôi mi thanh tú lựa chọn, liền bắt đầu kiểm tra thí điểm đứng lên. Dần dần, hẳn tâm tình từ từ trở nên phức tạp. Bởi vì nàng phát hiện, nếu như Ngô Hoàng trước không phải là cố ý yếu thế lời nói, như vậy, hẳn trí nhớ, so với hẳn đến, không kém chút nào, rất nhiều công thức hẳn đều có thể làm được thuộc lòng trôi chảy, thậm chí có thể giảng giải đưa ra trung duyên có tới. Hẳn đã làm được biết kỳ nhiên cũng biết chuyện gì xảy ra.

Thu nhiếp hạ tâm tình, hẳn gật đầu nói: "Cũng tạm được không có trở ngại, thứ hai kiểm tra số học." Muốn hẳn cửa ra khen Ngô Hoàng, kia là không có khả năng.

Chẳng qua là thấy nàng kia một bộ hậm hực biểu tình, Ngô Hoàng tâm lý buồn rầu sau đó quét một cái sạch, xích xích cười lên.

"Ngươi cười cái gì?" Bị Ngô Hoàng nụ cười này, Thủy Nhược Gia có loại thẹn quá thành giận cảm giác.

Ngô Hoàng từng hạ vai, đạo: "Không có gì, cười buồn cười chuyện mà thôi! Nha, Bạch lão sư đối với ta vẫy tay, ta cáo từ trước một chút!"

Thấy Ngô Hoàng kia một bộ đắc ý hình dạng, nhẹ mầu rồi khỏi phòng học, Thủy Nhược Gia thăm bốp tú quyền, chửi nhỏ câu: Tiểu nhân đắc chí!

Hai ngày này, Bạch Nhan Tổ có thể nói là tươi cười rạng rỡ, thật giống như gia có việc mừng. Dĩ nhiên, nói như vậy hẳn ngược lại cũng thích hợp, bởi vì nhà nàng xác thực có việc mừng, gia gia của nàng bảy mươi đại thọ liền ở tối nay. Nhưng trên thực tế, hẳn sở dĩ sẽ như thế tinh thần gấp trăm lần, thật ra thì, hoàn toàn là bởi vì nàng dùng từ Ngô Hoàng nơi đó phải đến đan dược duyên cớ. Cũng vì vậy, hẳn đối với (đúng) Ngô Hoàng trong tay khác hai loại đan dược tương đối hướng tới, cái này không, vừa nhìn thấy Ngô Hoàng đi lên khóa, hẳn liền tới hỏi.

Hai ngày này, Ngô Hoàng bởi vì ma pháp duyên cớ, cơ hồ đem chuyện này cho nhìn tới sau ốt đi, nếu không phải thấy nàng, Ngô Hoàng thật đúng là khả năng không nhớ nổi.

Bất quá, này hai loại đan dược thuộc giới đều không thấp, đặc biệt là Bách Thảo Tục Cân Đan. Lấy Ngô Hoàng trong tay Kim Tệ, căn bản mua không

được bao nhiêu, bên kia, hẳn hoàn thiếu Vạn Giang Thương Hội tiền. Đây đây, ở nghe được vấn đề này thời điểm, Ngô Hoàng không khỏi sờ lên cằm, cúi đầu suy nghĩ.

"Bạch lão sư, người cấp tam ngày, trong ba ngày, ta nhất định từ vị tiền bối kia kia đắc được đến một cái làm người hài lòng câu trả lời, như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Bể đầu nhất côn

(thứ hai canh thứ nhất đến, cầu phiếu cầu cất giữ khác: Vì cầu phiếu đề cử, ưu thương quyết định, ở mỗi ngày hai càn trụ cột thượng, mỗi gia tăng ba trăm nhóm tăng thêm một tám, sách mới bên trong, nhất tỷ số hữu hiệu, bất luận số trời, chỉ tính toán thêm vào, các anh chị em, nghĩ như thế nào? Không ngại lời nói, sẽ để cho nhóm nhóm tới mãnh liệt nhiều chút đi! Lại khác: Nếu như xong lên phân loại Bảng truyền mới, hiện tại liền lại tăng thêm một chương. . Cùng trước kia tăng thêm có thể tính toán thêm vào ưu thương ở nhiều chút lập thiếp làm chứng, các anh chị em có thể giám sát! Cúi người, bái tạ!)

Bây giờ Ngô Hoàng, ở hiện thế trong, trên đầu tiên cũng không ít, mặc dù trước kéo một xe Tuyết Bích, mướn một cửa hàng mặt tiền, hoa hai, ba phần mười, nhưng Caly còn có ba trăm hai chục ngàn. Cộng thêm Bạch Nhan Tổ lại cho hẳn một trăm ngàn đan dược phí cùng với mười ngàn "Tiền huê hồng". Tổng cộng là bốn mươi ba vạn.

Hai ngày trước, mặc dù bởi vì mua 5 tấn gạo hoa hơn hai chục ngàn khối, nhưng tổng mà nói, hẳn trên đầu, còn có bốn mươi vạn nhiều khối.

Hiện thế, hẳn trên đầu có tiền, nhưng ở vị giới trong, hẳn liền muốn thiếu nợ, bởi vì kia nhà cửa viện nguyên nhân. Đây đây, nghĩ (muốn) phải nhanh lên một chút cho Bạch Nhan Tổ cung cấp đan dược lời nói, thì nhất định phải tiếp tục kéo một nhóm vật chất đến vị giới bán ra. Nhưng trước lúc này, Ngô Hoàng lại phải cho mướn một cái lớn một chút thương phố.

Bởi vì lúc trước cái đó cửa hàng mặt tiền thả Tuyết Bích ngược lại vẫn được, nhưng là gạo lời nói, liền có chút lộ ra nhỏ hẹp. Cho dù hẳn đang xử lý những thứ kia mẽ đại cùng Tuyết Bích chai thời điểm, đã đem những thứ kia hơi cũ giá hàng tất cả đều dọn dẹp ra đi. Nhưng tam 10m² địa phương, vẫn lộ ra không rất rộng rãi.

Này đây, sau khi tan học, Ngô Hoàng lại ngựa không ngừng vó câu chạy đi tìm thương phố. Lần này, hẳn lại không có nhìn chăm chăm trong huyện đầu cửa hàng mặt tiền, mà là nhìn chăm chăm Huyện giao xưởng thượng. Rất nhanh, hẳn liền tìm tới một nơi dời chuyển nhượng nhà máy chế biến giấy. Mặc dù nhà máy chế biến giấy nhượng Ngô Hoàng rất hài lòng, nhưng là, nhượng Ngô Hoàng có chút bất mãn là, lão bản kia thậm chí ngay cả lão kia máy đều phải Ngô Hoàng đồng thời bỏ túi ăn, Ngô Hoàng Tự Nhiên không muốn lãng phí khoản tiền kia, vì vậy không thể làm gì khác hơn là buông tha.

Tiếp đó, hẳn lại thôi lại mấy nhà, nhưng đều do với đối phương mở ra điều kiện nhượng hẳn khó mà tiếp nhận, vì vậy hẳn buông tha.

Cho đến hẳn ở Huyện giao tìm tới một nơi mới vừa xây không lâu, còn không có lên máy bay khí chế trà xưởng, Ngô Hoàng lúc này mới hài lòng quyết định ra đến. Chỗ này trà xưởng cách thành quan không tính là rất xa, nhưng cùng Nhị Trung giữa, nhưng là một cái ở Huyện đồng, một cái ở tây giao. Chỉ bất quá khoảng cách đối với Ngô Hoàng mà nói, không coi vào đâu. Hướng chỉ, trà xưởng ngay tại ven đường thượng, giao thông phi thường tiện lợi, điểm này nhượng Ngô Hoàng lại càng hài lòng.

Hỏi thăm giá cả, Ngô Hoàng chạy đến ngân hàng khử thủ 10 vạn đồng tiền mặt mang trên người, sau đó liền trực tiếp đánh đi cái đó trà xưởng vị trí.

Khi hẳn đi tới trà xưởng vị trí thời điểm, trà xưởng lão bản nương đã ở nơi đó chờ. Chẳng qua là, khi nàng nhìn thấy một người tuổi còn trẻ đến không thể tưởng tượng nổi tiểu tử xuất hiện ở trước mặt nàng thời điểm, không khỏi lộ ra hồ nghi thần sắc,

"Người, người chính là Ngô tiên sinh!?"

Ngô Hoàng cười ha ha, đạo: "Thế nào? Tiên nữ sĩ có phải hay không nghĩ ta tuổi quá trẻ, không thể tin?"

"Không, không ta không phải là cái ý này!" Thấy chính mình ý đồ bị một cái Tiểu Hậu Sinh một lời nói toạc ra, lão bản nương hiển nhiên có chút lúng túng.

Giá lão bản nương tuổi tác ở chừng bốn mươi, một thân ăn mặc ngược lại cũng thời thượng, nóng màu cam tóc quăn, mặc tiểu âu phục cùng Hắc cao cân, lộ ra tương đối lão luyện, chẳng qua là trên mặt nàng, hiển nhiên mang theo chút tiểu tuỵ mệt mỏi, ở trên người nàng, tựa hồ xảy ra chuyện gì, để cho nàng tinh thần rất được hành hạ.

"Tiểu, Ngô tiên sinh, mời vào bên trong!" Họ Tiền lão bản nương vội vàng đem Ngô Hoàng hướng trà trong xường nhượng.

Ngô Hoàng theo phía sau nàng đi vào, vừa đi vừa nhìn khỏi hoàn cảnh chung quanh, hai người đi vào trà trong xường một gian tiểu phòng làm việc riêng sau, Ngô Hoàng liền mở miệng hỏi: "Tiền nữ sĩ, người ở đây tựa hồ mới vừa xây, ngay cả máy cũng còn không tới kịp thượng, tại sao lại không mở đây? Hai năm qua trà giới giờ lên, khai trà xường ngược lại cũng không mất làm một điều phương pháp a!"

Tiền nữ sĩ thờ dài nói: "Bởi vì trong nhà ta phát sinh một ít chuyện, cái này trà xường liền không có cách nào kinh doanh đi xuống, cho nên, ta theo ta tiên sinh đều dự định đưa nó chuyển nhượng bán ra ngoài. Không biết Ngô tiên sinh nhìn sau, ý như thế nào?"

"Không ngại ta nhìn khắp nơi một chút đi!" Ngô Hoàng cười hỏi.

"Dĩ nhiên không ngại, mời theo liền nhìn!"

Ngô Hoàng gật đầu một cái, xách balo lệch vai, đứng dậy đi ra ngoài. Nhìn sơ một chút, trà xường bốn phía đều xây lên tường rào, phía trên cũng chi khỏi giá thép, đổ lên tôn miếng ngói, trên đất cũng tưới nhuyễn bột, phóng tầm mắt nhìn tới, bốn phía hoàn toàn trống trải. Thật sự nói, Ngô Hoàng thật thích ở đây.

Mấy phút sau, Ngô Hoàng quay lại đến, tiền nữ sĩ đã cho hán rót trà, "Ngô tiên sinh, người xem sau, cảm thấy thế nào?"

"Cũng không tệ lắm! Ở đây cái gì cũng là mới." Ngô Hoàng gật đầu một cái, đạo: "Chẳng qua là ta có chút không quá rõ, tại sao nơi này diện tích lớn như vậy, giá bán cũng chỉ có chính là năm trăm ngàn đây? Tuy nói nơi này là Huyện giao, là huyện thành bên bờ giải đất, nhưng là ở đây đất một huê thước nói ít cũng phải hai ba trăm đi! Ta nhìn sơ một chút, ở đây nói ít cũng có tam mẫu đất, hơn nữa, người cái này đã đẩy kín năm trăm ngàn giá cả, tựa hồ ngài đây là đang làm mua bán lỗ vốn a!"

Tiền nữ sĩ thờ dài, đạo: "Nghe Ngô tiên sinh lời này, ta liền biết, Ngô tiên sinh quả nhiên cùng người khác bất đồng. Nếu Ngô tiên sinh như thế thẳng thắn, ta đây cũng không giấu giếm, trên thực tế, chuyện này chỉ cần người đi hỏi thăm một chút, cũng là có thể đánh nghe được. Ta tiên sinh họ Mã, ngay tại mấy ngày trước, bệnh viện tra ra hán mắc ung thư phổi, cũng may là lương tính, chỉ cần giải phẫu có thể thành công, giữ được mệnh là không có vấn đề. Nhưng là, chúng ta đem toàn bộ tích góp đều vùi đầu vào cái này trà trong xường, không đem điều này trà xường chuyển nhượng đi ra ngoài lời nói, chúng ta liền không có tiền làm cái này giải phẫu, này đây chẳng qua là, có vài người hỏi thăm được ta tiên sinh bởi vì thân thể vấn đề, cần dùng tiền gấp, này đây suy nghĩ kéo thêm một chút thời gian, giết nhiều nhất ép giá."

Nghe bà chủ kia kể, Ngô Hoàng không khỏi lắc đầu nói: "Là ai như vậy không có công đức tâm, đều như vậy giá cả, còn phải ép giá đến chết thì thôi! Đây không phải là cần người mạng già sao! Lão bản nương người yên tâm, chỗ này ta thật hài lòng, nếu như có thể mà nói, chúng ta có thể ký bây giờ hiệp nghị. Yên tâm, người có thể đừng nhìn ta tuổi còn trẻ, nhưng là ta cũng sẽ không tùy tiện gạt người, nơi này là 10 vạn đồng tiền, coi như là trả tận tay, còn sót lại bốn mươi vạn, ta phân cho hai lần cho người, ngày mai là có thể cho người hai trăm năm chục ngàn, còn lại 150.000, ta ba ngày sau cho người đưa tới, như thế nào?"

Trung niên phụ nhân nghe được Ngô Hoàng nói như vậy, trong bụng một mảnh làm rung động, cặp mắt ướt át đạo: "Tiểu tử, a di tin tưởng người!"

Ngô Hoàng cười cười, ở hán đã sớm chuẩn bị xong hiệp nghị thượng ký xuống chính mình đại danh. Trên thực tế, ở hán không có xuất ra tiền lúc tới sau khi, giá lão bản nương căn bản không tin tưởng Ngô Hoàng còn trẻ như vậy tuổi tác, sẽ xuất ra nhiều tiền như vậy tới. Chẳng qua là thấy một trăm ngàn tiền mặt ngay tại trước mặt nàng thì, cũng không do hán không tin.

Ngay tại Ngô Hoàng cùng tiền nữ sĩ chữ ký thời điểm, cửa phòng làm việc đột nhiên bị nhân đẩy ra đến, một đám hỗn tử ăn mặc tuổi trẻ, nhàn nhã bước đi thong thả đi vào.

Thấy đám này hỗn tử thì, Tiền lão bản nương hiển nhiên có chút tức giận, nhưng đang tức giận lại mang nhất chút sợ hãi, có chút hối hận. Hán hối hận, tại sao chính mình không ở những địa phương khác cùng này tuổi trẻ ký hiệp nghị thư, mà phải ở chỗ này mới vừa rồi bị đám này vô lại đụng vào.

"Tiền lão bản nương, nghe nói người nơi này có nhân vừa ý, chúng ta tới xem một chút, rốt cuộc là ai đầu lớn như vậy, ngay cả chúng ta Thôn Ca, coi trọng phương, cũng dám đập lên tới! Người đừng lo lắng, chúng ta đều là Lương Dân, sẽ không đối với người như vậy, người có thể là chúng ta áo com cha mẹ đâu!" Cầm đầu hỗn tử mỉm cười nói.

Mắt nhìn đã ký tên rất hay hiệp nghị, tiền nữ sĩ ngẩng đầu nhìn một chút Ngô Hoàng, cuối thờ dài nói: "Tính một chút, tiểu Ngô, tính a đi có lỗi với người, cái hiệp nghị này, chúng ta hay lại là làm phí đi! Chúng ta không chọc nổi bọn họ!"

Trên thực tế, nếu như tiền nữ sĩ nguyện ý giữ vững lời nói, phần hiệp nghị này ở phương diện pháp luật vẫn có hiệu. Này đây, Ngô Hoàng khi nhìn đến tiền này nữ sĩ, tình nguyện chính mình thua thiệt, cũng không muốn liên lụy hán thì, Ngô Hoàng ít nhiều có chút làm rung động. Đồng thời, hán nghe được "Thôn Ca," danh tự này thì, tâm lý cũng là lên cơn giận dữ.

Nhưng là hán không có nói gì, mà là cười cười, đứng lên. Những tên côn đồ kia thấy Ngô Hoàng đứng dậy, liền hướng hán la lên: "Còn không mau cút đi, tiền nữ sĩ đã không đem ở đây bán cho người, chẳng lẽ phải do chúng ta mời người đi ra ngoài sao?"

"Nhìn cái gì vậy? Nghĩ (muốn) muốn đòn phải không?"

"Tê đại, người nhìn lại, có tin ta hay không cắt đứt người chân chó!"

Thấy Ngô Hoàng yên lặng nhìn của bọn hán, một đám côn đồ nhất thời liền la ầm lên, phảng phất Ngô Hoàng nhìn của bọn hán, chính là đang gây hán

với bọn họ uy nghiêm tựa như.

Ngô Hoàng lắc đầu một cái, thờ dài, nhấc lên balo lệch vai, xuyên qua đám người, đi ra ngoài cửa.

Thấy Ngô Hoàng "Tháo chạy". Một đám hỗn tử cười lên ha hả, mắng to "Kính sợ bao" loại tang vật lời nói, cho đến Ngô Hoàng biến mất ở trà xưởng cửa.

Thấy Ngô Hoàng thức thòi rồi đi, mấy cái hỗn tử quay đầu đi, nhìn tiền nữ sĩ, cười lạnh nói: "Tiền nữ sĩ, thôn chúng ta Ca, đã đem lại nói rõ, xin người không muốn rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, coi như người không vì người tự suy nghĩ một chút, cũng vì người nhà người suy nghĩ một chút. Người có thể đi ra ngoài hỏi thăm một chút, xem chúng ta Thôn Ca, vừa ý đồ vật, có hay không không có thể lấy được tay! Được, ta ngôn tấn vu thử, như thế nào lựa chọn, người tự xem làm!"

Tuổi trẻ còn đồ sau khi nói xong, lạnh rên một tiếng, xoay người, sau lưng còn đồ tách ra một con đường, nhượng hấn trước thông qua.

Nhưng là, ngay tại hấn đi ra phòng làm việc của thời điểm, một vệt bóng đen gào thét hướng hấn ót đập tới.

Ping——

Máu bắn tung tóe, còn đồ thủ lĩnh kêu thảm ngã về phía sau.

Bây còn đồ kêu lên lao ra phòng làm việc, lại thấy trước bị bọn họ đuổi ra ngoài thiếu niên, tay thuận cầm một cây ống thép, mặt đầy cười gằn nhìn của bọn hấn.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Không thể buông tha

(hiện tại Canh [2] đến, trước mắt ' 'Chính xử ở phân loại Bảng truyện mới tên thứ mười ba, bạo trên lầu hoa cúc chỉ cần ba trăm cái đếm số, chính là sáu mươi hội viên click, hoặc là sáu mươi nhóm, hay hoặc là một trăm năm mươi cái cất giữ, các anh chị em, ra sức nhất điểm, roi ra đi, buổi tối tăng thêm a ưu thương khẩu đầu bá tạ!)

Mặc dù Ngô Hoàng chưa từng học qua Võ, nhưng là hấn khí lực kinh người, nhất còn đi xuống, nếu như là đánh vào tay chân thượng lời nói, cơ hồ không có không đứt tay gãy chân. Chỉ có đánh vào nhân gia trên đầu thì, hấn mới có thể thoát thu lực, sợ nhất còn đi xuống, đánh người ta đầu cho đánh rách.

Này đây, tay cầm ống thép Ngô Hoàng, vọt vào đám còn đồ này trong bầy, có thể nói là Mãnh Hổ vào bầy dê. Nhóm người này sớm bị tửu sắc hút khô người, lại sơ vu đức luyện hỗn tử, tại sao có thể là tay hấn đối mặc dù hấn bình thường rất ít cùng người đánh nhau, nhưng là, liễu mạng bị người đánh mấy quyền, tụt lủn nhỏ xúi giá, nghênh đến thắng lợi sau cùng, đem nhóm người này hỗn tử tất cả đều cho quật ngã.

Bởi đem chóp mũi máu mũi, cùng với bị đánh ra hàm răng huyết, Ngô Hoàng hắc nhiên cười lạnh, cảm giác thống khoái vô cùng, trước bị còn đồ khi dễ khí, rốt cuộc xuất một nửa. Về phần một nửa kia, nhất định phải thu thập cái kia Thôn Ca sau, hấn có thể xuất.

"Tiểu tử, người biết chúng ta là người nào sao?" Bọn còn đồ kêu thảm, nhưng vẫn bên ngoài mạnh bên trong yếu chế biến trước.

"Tê đại! Chúng ta là Thôn ca, người biết Thôn Ca, là ai chẳng? Ở nơi này Thanh Dương Huyện, ngay cả huyện ủy thư / ký đều phải cho 3 phần mặt mỏng Đại Ca Đại."

"Ngay cả chúng ta người cũng dám đánh, người chết định! Người tốt nhất vào hôm nay liền biến mất ở Thanh Dương Huyện, nếu không lời nói, người đem không thấy được ngày mai thái dương!"

"Huyện ủy thư / ký là cái gì?" Ngô Hoàng giả vờ ngây ngốc đạo.

Kết quả một câu nói, nhượng những thứ này âm i hỗn tử môn thiếu chút nữa nghẹn chết rồi. Tê đại, đây là khiêu vũ cho người mù nhìn, đàn gảy tai trâu a!

"Tê đại! Thôn Ca, thủ hạ có mấy trăm người, người nếu muốn muốn chết lời nói, liền cút nhanh lên xuất Thanh Dương."

Ngô Hoàng vẫy vẫy tay, hỏi "Mấy trăm số hiệu giống như các người như vậy hỗn tử?"

"Đúng ! Sợ đi tiểu tử! Hiện tại nếu như người không lỗ chúng ta cái một trăm ngàn tám chục ngàn, người sẽ chờ nhượng ba mẹ người nhất xác cho người đi!"

Ngô Hoàng miệng đến, cười nói: "Mỗi một người đều giống như các người lời như vậy, trở lại chừng trăm cái ta cũng không sợ, đánh ngã là được." Cuối hẳn lại một mặt mỉm cười chế nhạo nói: "Thế nào? Chẳng lẽ các người liền không cảm thấy gãy tay gãy chân rất khó chịu sao? Còn có thể nói nhảm nhiều như vậy! ?"

Nghe nói như vậy, đám này hỗn tử rút cuộc minh bạch, bọn họ đừng phải không muốn sống lãng đầu thanh. Vì vậy gọi điện thoại cầu viện cầu viện, tổ cáo tổ cáo, khóc kẻ khóc kẻ, kêu thảm thiết kêu thảm thiết trong lúc nhất thời, toàn bộ tình cảnh trở nên âm âm, giống như một chợ rau từa như.

Tiền nữ sĩ đứng ở một bên,

Có chút khản trương nhìn Ngô Hoàng, đặc biệt là nghe đến mấy cái này nhân gọi điện thoại cầu viện thời điểm, nàng sắc mặt trở nên càng sợ hãi."Tiểu Ngô, người thế nào cũng cùng như vậy nhân như thế người đâu! Ai! Chuyện này làm lớn chuyện, đối với người có thể không có nửa điểm chỗ tốt a! Những người này, chúng ta chịu trách nhiệm không tương!"

Ngô Hoàng bồi đem Xích hoa hoa mặt, cười nói: "Tiền a di, người tốt là không đầu lại người xấu, muốn thu thập người xấu, chỉ có đem mình biến thành so với người xấu càng xấu xa nhân tài đi! Ta hiện Thiên lui một bước, ngày mai ta liền muốn lui hai bước, Hậu Thiên ta liền muốn lui ba bước, loại chuyện này, ta sao có thể dung nhẫn! Hắc, vừa vặn, ta theo cái kia Thôn Ca cũng có chút thù oán, vừa vặn giải quyết chung! A di người nghỉ ngơi trước, ta gọi điện thoại!"

Ngô Hoàng gọi điện thoại muốn tìm người, dĩ nhiên là Bạch Nhan Tổ. Cái tiện nghi này chị nuôi nhưng là cái Võ Lâm Cao Thủ, không triệu hoán, không phải là lãng phí sao?

Không qua một đệ tử, dám gọi điện thoại cho lão sư, kêu lão sư cùng đi đánh nhau, cũng coi là kỳ tích!

"Bạch tỷ tỷ! Nếu như người không nghĩ thay ta nhất xác lời nói, cũng nhanh chút tới XXX đi!"

"Có chuyện liền kêu 'Tỷ '. Không việc gì liền 'Bạch lão sư '. Người thật thực tế a!" Bạch Nhan Tổ nghe được Ngô Hoàng một tiếng này 'Tỷ' sau, khẽ run giật mình, sau đó liền cười lên, đạo: "Kết quả xảy ra chuyện gì? Nói thật giống như không thấy được ngày mai thái dương tựa như!"

"Đúng a! Đắc tội bản xứ lớn nhất còn đồ đại ca, muốn thấy được ngày mai thái dương cũng không dễ dàng a!" Ngô Hoàng cười mĩa. Nghe Bạch Nhan Tổ vừa nói như thế, hẳn cũng cảm giác mình thật thực tế, một tiếng này 'Bạch tỷ tỷ '. Làm cho thật là đủ nhục ma!

Bạch Nhan Tổ một tiếng 'Chờ ta' sau, liền cúp điện thoại. Bất quá hữu hần ba chữ kia, Ngô Hoàng dừng khí liền trắng đứng lên, có một Võ Lâm Cao Thủ chỗ dựa, sức lực chính là rất phi phàm.

Bất quá nhượng Ngô Hoàng khế cau mày là, một khắc đồng hồ sau, tới trước, không phải là Bạch Nhan Tổ, mà là mấy chiếc xe con cùng một chiếc đại bốn. Đây mấy chiếc xe con ở trà hán môn khẩu đột nhiên ngừng lại, hồ lạp lạp kéo vang cửa xe, liền từ trên xe lao ra mấy chục người thoắt kèn cầm gậy gộc hoặc là dưa hấu đao hỗn tử.

Nếu là đều cầm cây gậy lời nói, Ngô Hoàng ngược lại không thể nào sợ hãi, nhưng khi nhìn đến này dưa hấu đao, Ngô Hoàng tâm lý không khỏi có chút đánh sợ. Dù sao dưa hấu đao nếu là thọt vào trong thịt lời nói, đó là thật khả năng xảy ra án mạng. Nếu là chỉ có cây gậy lời nói, cùng lắm bị đập cái bẻ đầu chảy máu, trình độ nguy hiểm muốn hạ xuống không ít.

Bất quá những thứ này hỗn tử sau khi xuống xe, cũng không có lập tức vọt vào trà xưởng, mà là ở trà hán môn khẩu bày ra nhất điều nhân đi lối đi, thẳng tới nhất chiếc Mercedes cửa xe. Sau đó xe Mercedes cửa xe bị người kéo ra, từ trong xe đi xuống một cái Âu phục tuổi trẻ. Người thanh niên này Ngô Hoàng nhận biết, chính là cái kia Thôn Ca.

Nếu như sẽ ở trên vai hần phủ thêm một món màu đen áo khoác ngoài lời nói, cùng 'Hứa Văn Cường' liền rất tương tự. Đêm hôm đó, Ngô Hoàng lần đầu tiên thấy còn đồ thủ lĩnh Thôn Ca., tuy nhiên lại không thấy cái này bài tràng, chỉ cảm thấy hần tên còn đồ này thủ lĩnh cũng bất quá bình thường thôi, còn chưa phải là còn đồ?

Nhưng là bây giờ xem ra, này bài tràng vừa ra tới, khí thế kia liền lên đến, quả nhiên hơi đen / đạo đại lão phong độ.

Thôn Ca, trong miệng lâm lâm đến thuốc xi gà, trên sống mũi đỡ màu trà kính râm, thần giác ngậm khinh thường nụ cười, bộ dáng kia, nhượng nhân nhìn liền sợ.

Điểm này từ tiền nữ sĩ trên người liền có thể nhìn ra được. Thấy Thôn Ca, bộ dáng này thời điểm, tiền nữ sĩ liền âm thầm bồi mồm hỏi.

"Bọn họ là người đánh! ?" Thôn Ca, nhìn Ngô Hoàng, chỉ cảm thấy có chút quen mặt, thật giống như đã gặp qua ở nơi nào, lại một hạ không nhớ nổi."Một người một người một ngựa quật ngã tám người, người ngược lại thật có bản lĩnh! Có hứng thú hay không đi theo ta lần lộn? Đảm bảo người một năm mua như vậy trà xưởng hai tòa cũng không có vấn đề gì!"

Ngô Hoàng cho là Thôn Ca, vừa lên đến, khả năng sẽ vẫy tay để cho thủ hạ đánh hần gần chết, hoặc là bắt hạ hần từ từ hành hạ, hay hoặc giả là tóm lại, hần nghĩ (muốn) rất nhiều phương án, nhưng không có nghĩ đến, người này vừa lên đến, không kêu đánh không tiếng kêu giết, lại chạy tới lôi kéo hần tới!

Kinh ngạc, Ngô Hoàng cười lên, đạo: "Thế nào? Ngươi nhanh như vậy liền quên ta là ai sao? Còn là nói, ngươi nghĩ trước hết để cho ta làm dưới tay ngươi, sau đó mặc cho ngươi chà xát tròn bóp dẹp? Ngươi nghĩ khả năng này tồn có ở đây không?"

Nghe được Ngô Hoàng lời này, Thôn Ca, ha ha cười lên, đạo: "Ngươi là ai ta có cần phải có nhớ không? Bất quá, ngươi quả nhiên là một người thông minh! Nhưng là, ta bình sinh ghét nhất chính là tự cho là thông minh gia hỏa. Ngươi đã rượu mời không uống muốn uống rượu phạt, ta sẽ không để ý cho ngươi ném thử một chút rượu phạt mùi vị."

Thôn Ca, vừa nói, hướng hai bên thủ hạ phát tay một cái, đạo: "Đừng đánh tử, ta muốn nhượng hấn nửa đời sau ngồi trên xe lăn hối hận hấn hiện tại hành động!"

"Thật sự là mã không biết mặt trường, ngươi thật sự cho rằng có thể một tay che trời sao?" Ngô Hoàng hắc nhiên cười lạnh, hướng xông lên hỗn tử môn liền xông lên.

Không thể buông tha, Dững Giả thắng! Nếu không thể lui được nữa, chỉ có vượt khó tiến lên!

Hướng chi, siêu cấp viện binh liền ở trên đường!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Bắt chẹt vợ vét tài sản

(canh ba xong! Phiếu đề cử có chút bị thâm, lệ rơi cầu phiếu nhóm! Khác: Bây giờ là phân loại sách mới tên thứ mười hai, các anh chị em, bạo lên đi! Phía trên mấy vị đều không khác mấy, chỉ cần roi ra đi, ta ngày mai tiếp tục tăng thêm)

Cũng thua thiệt Ngô Hoàng thể chất trở nên đặc thù, trở nên cùng người khác bất đồng, nếu không lời nói, hấn nơi nào còn có thể cùng người động thủ. Dù sao bị thương tài ba ngày, mặc dù dùng Dưỡng Mạch Đan, ở ngày thứ hai lại ăn viên Cửu Hoa Kiện Mạch Đan, nhưng là, cao như vậy cường độ đánh nhau, cũng là rất hao tổn khí lực.

Cũng may thân thể của hấn sức khôi phục kinh người, trước đánh một trận, một khắc đồng hồ sau, đã khôi phục thất thất bát bát, cạn nữa khôi giá đến, sức mạnh mười phần.

Nhưng là lần này, hấn vận khí không có trước được, bởi vì đối thủ trong tay hữu dưa hầu đao, Ngô Hoàng không cẩn thận bên dưới, cánh tay liền bị cắt một đao. Cũng may hấn lần tránh nhanh, chẳng qua là phá chút da, chảy chút huyết, nếu không lời nói, một đao này đi xuống, phỏng chừng phải gặp cốt.

Ping!

Chẳng qua là, hấn này trốn một chút, sau lưng một gây liền tránh không thoát. Lúc này, hấn mới hiểu được, cái gì gọi là 'Loạn quyền đánh chết tài xế'. Ở nơi này hỗn loạn ở giữa, chỉ bằng蛮 lực, không có bất kỳ kỹ xảo có thể nói hấn, ngay cả 'Tài xế' nửa sợi lông cũng không bằng, hai ba phút đi xuống, liền nhiều chỗ bị đánh trúng.

Đương nhiên, Ngô Hoàng trên người bị thương, nhưng là đám côn đồ này cũng không chiếm được xong đi, hoặc có lẽ là càng nghiêm trọng hơn. Bởi vì chỉ cần bị Ngô Hoàng đập trúng nhân, vẫn không phải là gãy tay chính là đứt chân, hữu hai cái càng là xương bánh chè đều bị Ngô Hoàng đập bể, phỏng chừng nửa đời sau chỉ có thể ở tại xe lăn sám hối.

Thấy thủ hạ mình từng cái rút ở Ngô Hoàng trước mặt, mà Ngô Hoàng trên người mặc dù treo thối, nhưng là từ hấn thân thủ, cùng với nụ cười trên mặt, có thể nhìn ra được, muốn đem tiêu tử này bắt lại, nhất thời bán hội hay lại là không làm được.

Hướng chi, thấy Ngô Hoàng trên mặt kia một bộ dữ tợn mặt mày vui vẻ, Thôn Ca, đột nhiên cảm thấy tự đối mặt không là một người, mà là một con dã thú. Hơn nữa còn là một cái bị kích thích ra Hung Tính dã thú. Ngoan cố chống cự! Trong đầu của hấn, hiện lên bốn chữ này.

Xích!

Ngô Hoàng phản lưng lại đập một đao, một đao này so với trên cánh tay một đao nặng một ít, mặc dù không thâm, nhưng vết thương thật dài. Bất quá, đôi lấy nhưng là một tên lưu manh bị hấn đầu gối đỉnh trung hạ thể, Ngô Hoàng thậm chí có thể nghe được 'Thân' một tiếng, giống như khí cầu tan vỡ thanh âm từ người kia hạ thể truyền tới, sau đó người kia liền ôm hạ thể, kêu thảm ngã xuống đất lăn lộn.

Hắn lao vào một bước, tay Xỉ ống thép, đưa tay mò xuống bị chặt trung bộ vị, một cổ xé đau đớn truyền tới. Nhưng là hắn nhưng là cắn răng, sau đó cầm trong tay máu tươi thả vào trong miệng liếm liếm, lại lần nữa lộ ra dữ tợn cười, hướng bọn còn đồ lại lần nữa xông lên.

"Thôn Ca,, người này ngược lại là một nhân vật hung ác!" Thôn Ca, bên cạnh một vị thủ hạ nói khể với Thôn Ca, nói.

"Đáng tiếc, không có thể làm việc cho ta!" Thôn Ca, có chút thở dài nói: "Giống như hắn như vậy tuổi tác, chính là huyết khí phương cương, vọng động không có kỵ gì tuổi tác, hơn nữa hắn thể lực cùng sức chịu đựng cũng không tệ, nếu như có thể làm việc cho ta lời nói, phải hắn đến rõ ràng xa thành phố làm tiên phong là bất quá thích hợp nhất!"

"Thôn Ca,, để cho ta đi khuyên nhủ nhĩn!" Bên cạnh một vị khác tuổi trẻ đứng ra nói.

Thôn Ca, gật đầu một cái, thanh niên kia liền đi lên phía trước, hướng Ngô Hoàng hô: "Tiểu tử, không muốn làm tiếp ngoan cố chống cự, coi như ngươi có thể đánh, ngươi còn có thể đánh bao nhiêu cái, 10 cái, hai mươi? Chúng ta ở đây còn có ba mươi, bốn mươi người, ngươi có thể đánh bao nhiêu? Đầu hàng đi! Chỉ cần ngươi theo chúng ta Thôn Ca, lẫn lộn, sau này ăn ngon mặc đẹp còn sợ không có sao? Hương xa mỹ nữ, nhà ở tiền giấy, muốn cái gì ngươi có cái gì, vì sao phải quyết đầu sinh tử đây!"

Ngô Hoàng bồi đem trên mép máu tươi, phi khẩu, phun ra trong miệng máu tanh, đạo: "Đạo Bất Đồng, Bất Tương Vi Mưu! Huống chi, ta như muốn thứ gì, ta sẽ dùng ta hai tay mình đi kiếm lấy, không cần kẻ khác bố thí! Ngươi, còn các ngươi nữa Thôn Ca,, cũng không xứng!"

"Được ! Nói thật hay! Lúc này mới là đệ đệ ta chắc có hào khí!"

Lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền tới một tiếng khể kêu, chỉ thấy nhất đạo thân ảnh màu trắng, như như cuồng phong gào thét tới, chỗ đi qua, 'Người ngã ngựa đổ '. Bóng người tung tóe. Đạo thân ảnh này, lấy vô cùng thô bạo một tay, trực tiếp trấn áp tất cả mọi người tại chỗ, bao gồm cả kia Thôn Ca ở bên trong.

"Là ngươi!" Thôn Ca, kêu lên một tiếng, tiếp theo khể cắn răng, phát tay nói: "Chúng ta đi!"

"Như vậy thì muốn đi sao? Đánh đệ đệ của ta, số nợ này tính thế nào?" Bạch Nhan Tổ mắt nhìn Ngô Hoàng, đối với hắn lộ ra một tia thường thức thần sắc , vừa đạo.

Thôn Ca, thân thể bỗng nhiên dừng lại, nhưng lại bất đắc dĩ xoay người lại, cắn răng nói: "Bạch tiểu thư, vậy ngươi muốn như thế nào?"

Bạch Nhan Tổ lạnh rên một tiếng, đối với (đứng) Ngô Hoàng đạo: "Ngươi hoàn chịu đựng được sao? Ngươi nói làm sao bây giờ?"

Ngô Hoàng không nghĩ tới, Bạch Nhan Tổ vừa xuất hiện, Thôn Ca, lập tức cụp đuôi, làm lên con rùa đen rúc đầu. Nhưng là suy nghĩ một chút, hắn lắc đầu nói: "Còn lại coi như, bất quá này tiền thuốc thang sao, dĩ nhiên là không thể thiếu!" Mặc dù có Bạch Nhan Tổ chỗ dựa, nhưng là đối với chuyện báo thù, Ngô Hoàng cũng không muốn giả Bạch Nhan Tổ tay, nhưng là có thể bắt chẹt một khoản lời nói, hắn ngược lại không để ý nhiều vợ vệt tài sản điểm lao tiền thuốc thang tới.

Thôn Ca, gật đầu một cái, đạo: "Buổi tối, ta sẽ nhượng cho nhân đưa 10 vạn đồng tới!"

Bạch Nhan Tổ nghe một chút, liền cười lạnh nói: "Thế nào? Ta Bạch mỗ mặt người tử, cũng chỉ giá trị một trăm ngàn sao? Đuối ăn mày đúng không!"

Thôn Ca, trong con ngươi thoáng qua một tia lửa giận, nhưng là rất nhanh liền áp chế xuống, Bạch gia, hắn làm sao dám nổi dậy đối phó ý nghĩ. Vì vậy hắn đạo: "Được rồi! Năm trăm ngàn, đủ cho ngươi Bạch tiểu thư mặt mũi đi!"

Bạch Nhan Tổ khinh thường bỏ lại miệng, đạo: "Thật không có quyết đoán! Hoàng Đệ, ngươi cảm thấy thế nào?"

Ngô Hoàng miệng đến, cười nói: "Nếu nhân gia chỉ có về điểm kia bản lĩnh, năm mươi vạn thì năm mươi vạn đi! Bổng đừng đưa ta một tòa trà xưởng, ngược lại cũng không tệ!"

Nghe được Ngô Hoàng lời này, vốn đang đang vì mình ở Bạch gia trước mặt, chỉ bỏ ra năm trăm ngàn giá liền đem sự tình giải quyết, là cái nhượng hắn đáng giá kiêu ngạo sự tình Thôn Ca,, nhất thời giống như ăn đến con ruồi một loại ác tâm. Phải biết, chỗ ngồi này trà xưởng vốn là giá bán chính là năm trăm ngàn, hắn vì tiết kiệm được mười mấy hai trăm ngàn, tài chính ra được nhiều chuyện như vậy. Có thể quay đầu lại, trà xưởng không thu vào tay, hoàn lấy lại đi ra ngoài một tòa trà xưởng, này sao có thể không để cho hắn nghĩ bức bối.

"Ồ! Đúng còn nữa, các ngươi tốt nhất tức thời tiền nữ sĩ một nhà trà thủ ý tượng, nếu không chúng ta không xong!" Nhìn Thôn Ca, bóng lưng, Ngô Hoàng la lên.

Thôn Ca, mang theo một đám thương binh cùng thủ hạ rời đi trà xưởng sau, liền cùng bên cạnh thuộc hạ đạo: "Phân phó, tạm thời không muốn lại đi dẫn đến tiểu tử kia!"

Hắn thuộc hạ hiển nhiên cũng biết Thanh Dương Bạch gia lợi hại, bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Không nghĩ tới hắn lại có Bạch gia ở phía sau chỗ dựa, khó trách dám không đem Thôn Ca, ngài coi ra gì. Này Bạch gia thật sự là phách lối a!"

"Hừ! Này Bạch gia mặc dù phách lối, nhưng là này Bạch tiểu thư, nhưng là phách lối không lâu lắm. Chờ đi! Chỉ cần kia Bạch tiểu thư xui xẻo, tiểu tử kia hiện tại cấp làm nhục, ta sẽ thập bội hướng hắn trả lại!" Thôn Ca, khể cắn răng, đột nhiên hắc hắc cười lạnh.

Trà trong xưởng, lúc này chỉ có Ngô Hoàng cùng Bạch Nhan Tổ, tiền nữ sĩ ba người, cùng với trên đất một mảnh nhìn thấy giết mình vết máu loang lổ.

Bạch Nhan Tổ ở trong phòng làm việc, cho Ngô Hoàng băng bó vết thương, chuẩn bị đưa hấn đến bệnh viện lại xử lý một chút, tránh cho vết thương lây. Chẳng qua là hấn biên bao gồm, trong miệng liền biên oán trách thượng, "Biết rõ bọn họ là côn đồ, nguoi hoàn cùng những người đó từ đập đầu! Nguoi có ngu hay không a! Những nhân mạng kia tiện, chẳng lẽ nguoi cũng coi mình là tiện mệnh!"

Ngô Hoàng ti khẩu khí, chê cười nói: "Bởi vì ta có Bạch tỷ tỷ chỗ dựa mà! Nếu như ta đối với (đúng) ác thế lực cúi đầu, không phải là bôi nhọ Bạch tỷ tỷ danh tiếng sao?"

"Bất kể lúc nào, mạng nhỏ mình trọng yếu nhất, hư danh có ích lợi gì?" Bạch Nhan Tổ lườm hấn một cái, cái nhìn này, nhìn đến Ngô Hoàng Hồn nhi có chút nhẹ nhõm đứng lên, thật sự là quá tiêu hồn! Nhưng hiển nhiên Bạch Nhan Tổ không có ý thức đến một điểm này, mà là tiếp tục dạy dỗ: "Chẳng lẽ nguoi không biết cái gì gọi là 'Hư danh một mồi' sao?"

"Hắc! Bạch tỷ tỷ dạy rất đúng!" Ngô Hoàng khiêm tốn thụ giáo, khoe mắt liếc qua quan sát Bạch Nhan Tổ hiện đang trang hoàng tới.

Thật ra thì Bạch Nhan Tổ hiện đang trang hoàng không có gì xuất sắc địa phương, một bộ màu trắng quần áo thể thao, buộc tóc đuôi ngựa, nhẹ nhàng khoan khoái lạnh lẽo ăn mặc. Nhưng cũng là bởi vì như vậy nhẹ nhàng khoan khoái lạnh lẽo, kia có lỗi có lỗm vóc nguoi ở rộng lớn vận động một chút càng lộ ra mỏng lung đến mức mỹ, dụ cho nguoi hà tư.

"Tiểu Ngô, nguoi chính là nhanh lên đến bệnh viện kiểm tra một chút đi!" Bên cạnh tiền nữ sĩ lúc này chen miệng nói.

Bạch Nhan Tổ cũng gật đầu phụ họa, sau đó Ngô Hoàng liền đem kia 10 vạn đồng kìn đao đưa cho tiền nữ sĩ, coi như là trả xưởng trả tận tay, tiếp lấy cầm hiệp ước lên, liền bị Bạch Nhan Tổ kéo ra trả xưởng, chui vào hấn trong xe nhỏ.

Lên xe, Bạch Nhan Tổ liền hỏi, "Nguoi làm sao sẽ tới ở đây? Tại sao cùng những người đó mâu thuẫn?"

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Như thế nào mình tưởng

(hiện tại canh thứ nhất đến, mặc dù phiếu đề cử rất bí hiểm, nhưng các anh chị em click rất mạnh, chúng ta xông lên, tiếp tục cố gắng, tranh thủ ngày mai tiếp tục tăng thêm, ưu thương bài tạ!)

Ngô Hoàng không có giấu giếm tự mình nghĩ mua chỗ ngồi này trả xưởng ý tứ, đem sự tình tiền nhân hậu quả nói ra.

"Nguoi mua chỗ ngồi này trả xưởng làm gì? Chẳng lẽ nguoi nghĩ mình làm lão bản? Nguoi có chút thời gian, hữu kia tinh lực sao?" Bạch Nhan Tổ hiển nhiên không biết Ngô Hoàng trong hồ lô chôn thuốc gì, càng không nghĩ ra, tiểu tử này dùng sức giầy vò cái này làm gì! Hấn trong đầu nghĩ, chẳng lẽ đây chính là cái gọi là tuổi tác đại câu! ?

Ngô Hoàng tay chống giữ trước xe đài, tận lực sử mu bàn tay mình không tựa vào dựa lưng vào thượng, lắc đầu nói: "Ta không giống Bạch tỷ tỷ nguoi có tiền như vậy, mười mấy hai trăm ngàn lấy ra giống như là từ trong túi lấy ra mấy đồng tiền như thế dễ dàng. Ta đây! Trên đầu vừa vận hữu hai tiền dư, cũng tự nhận là, mảnh đất trống này, trong tương lai trong vòng một hai năm có thể sẽ tăng giá trị. Nếu ta không có thời gian, không có tinh lực đi làm ăn, vậy cũng chỉ có thể làm loại này tương đối ổn thỏa đầu tư. Bạch tỷ tỷ nghĩ như thế nào?"

Nghe được Ngô Hoàng thuyết pháp như vậy, Bạch Nhan Tổ cười cười, lộ ra một bộ thật là an ủi biểu tình.

Vừa lái xe biên tán gẫu, hai người sắp tới bệnh viện, Ngô Hoàng ở Bạch Nhan Tổ dưới sự an bài, đem phía sau cùng trên cánh tay vết thương băng bó.

Vốn là muốn khâu vết thương, nhưng không nghĩ đến thời gian ngắn như vậy trong, trên lưng hấn cùng trên cánh tay vết thương đã kéo màn, này đây khâu vết thương liền tỉnh.

Chẳng qua là, Bạch Nhan Tổ thấy Ngô Hoàng trên người nhiều chỗ máu ứ đọng, không khỏi nhíu mày, đạo: "Cùng đi ta kia lau một chút té đánh rượu, xem nguoi hoàn cậy mạnh, đau đi!" Vừa nói, hấn hoàn vừa dùng cô ấy là thon dài mảnh nhỏ chỉ ở trên người hấn máu ứ đọng nơi đậm đậm.

Ngô Hoàng miệng đến, hít hơi, cười khổ nói: "Tỷ ai! Như nguoi vậy đậm, ta có thể không đau sao?"

"Đáng đời a nguoi! Sớm kêu nguoi chờ đó ta, lại còn cậy mạnh đến cùng người đầu ác, nguoi nói nguoi thông minh tài trí đi nơi nào? Cũng sẽ không trước kéo dài một chút a!"

"Ta ngược lại thật ra nghĩ (muốn) kéo đây! Nhưng là tên khốn kiếp kia, thật sự coi chính mình là ai, gọi ta theo chân bọn họ lẫn lộn, một năm cấp một triệu. Hắc, một triệu liền muốn gọi ta thay hẳn bán mạng, đây không phải là làm nhục ta cùng với tỷ tỷ nguoi sao? Ta đây sao có thể nhẫn a! Cho nên này nhiệt huyết bay vọt đi! Kết quả là..."

"Nguoi liền nhặt êm tai đi!" Bạch Nhan Tổ trợn mắt một cái.

Chừng nửa canh giờ, Ngô Hoàng đi theo Bạch Nhan Tổ, đi tới hắc chỗ ở. Trung gian Bạch Nhan Tổ hoàn hạ chuyển xa, đi giúp hắn mua bộ quần áo, bởi vì hắn trên người quần áo, đã sớm nhuộm vết máu loang lổ, nhìn thấy ghê mình.

Hắn chỗ ở, cách trường học cũng không xa, là hai phòng ngủ một phòng khách một bếp một phòng vệ sinh phòng hàng hóa. Cửa mới vừa đi vào tay phải bên, đặt vào một cái giá để giày, trên kệ giày mặt thả trần đầy đủ loại kiểu dáng giày cao gót cùng đáy bằng giày vải, tầng trên nhất đặt vào một đôi chữ nhân lạnh thác.

Đại sảnh không lớn, thả in đỏ Hắc xen nhau ghé sa lon, cơ hồ đem trọn cái đại sảnh chiếm lĩnh. Ghế sa lon vây quanh trung gian là nhất trương khay trà bằng thủy tinh, chính trên vách tường đối diện, treo một máy treo tường Tivi LCD. Tivi LCD bên cạnh cách đó không xa, đặt vào nhất máy nước uống.

Toàn thể bố trí, rắn chắc âm áp. Nhìn ra được, hắc chỗ này, cơ hồ không có những người khác đi vào. Điểm này từ hắn trên kệ giày mặt không có còn lại thác giày liền có thể nhìn ra được. Ngô Hoàng cảm giác mình thật vinh hạnh, lại có thể tiến vào 'Hắc địa bàn '. Hơn nữa còn vui ở trần đầy mùi thơm trên ghế sa lon, để cho nàng cho mình xức té đánh rượu thuốc, để cho nàng giúp mình vận công đi ừ.

"Tỷ ta có thể hay không hỏi nguoi cái vấn đề!" Cảm thụ những thứ kia máu ú động địa phương, truyền tới trận trận nóng bỏng, Ngô Hoàng thiếu chút nữa thoải mái rên rỉ đi ra. Nhưng cũng là này cổ nóng bỏng, nhượng Ngô Hoàng nhớ tới, hắn còn là một Võ Lâm Cao Thủ.

"Nếu như là vấn đề riêng, vậy cũng chớ hỏi!" Bạch Nhan Tổ lập tức dùng lời chặn lại Ngô Hoàng đi sâu vào dò kỹ.

Ngô Hoàng lúng túng cười một tiếng, đạo: "Thật ra thì cũng không phải phi thường tư nhân, chính là, ta có chút hiếu kỳ, các nguoi người luyện võ, có phải hay không thường thường muốn đánh ngòi vào định?"

Hắn nghe nói như vậy, rõ ràng ghê mình hạ, không chừng nghĩ đến Ngô Hoàng sẽ hỏi loại vấn đề này. Hắn trầm ngưng hạ, đạo: "Cũng không tuyệt đối! Võ giả tức giận Tu Vũ giả cùng Thế Tu võ giả, giống chúng ta loại này khi Tu Vũ giả lời nói, liền yêu cầu ngồi tĩnh tọa nhập định, mà đôi thành một loại Thế Tu võ giả lời nói, một loại liền không cần, bởi vì bọn họ phương thức tu luyện, càng tàn khốc hơn, càng làm cho người ta thêm khó mà tưởng tượng."

Ngô Hoàng như có điều suy nghĩ gât đầu một cái, lại hỏi: "Theo ta giải, nhập định ý tứ, chính là không phải là tư phi nghĩ, tiến vào nào đó không linh trạng thái, giống như ngủ, nhưng cũng không phải là thật ngủ, có phải như vậy hay không?"

Bạch Nhan Tổ bật cười, đạo: "Làm gì hỏi đến rõ ràng như thế, nguoi đi về hỏi vị tiền bối kia cao nhân không là được!"

Ngô Hoàng thở dài nói: "Ta nếu có thể nhượng cao nhân kia theo ta nói những lời nhầm nhứ này liền có thể. Một loại không có chuyện gì lời nói, hắn là không cho ta đi quấy rầy hắn."

"Nguoi không hiểu công pháp tu hành, biết thì có thể làm gì đây!" Bạch Nhan Tổ cũng đi theo thở dài.

"Ta chỉ là có chút hiếu kỳ!" Ngô Hoàng từng hạ vai, cũng không thể nói với nàng, ta đang học ma pháp, nhưng thì không cách nào tiến vào mình tưởng trạng thái, muốn tìm nguoi hỏi một chút tình huống đi!" Bởi vì ta từng dựa theo trong sách phương thức giải thích đã thí nghiệm qua. Chẳng qua là, khi ta nhắm mắt lại thời điểm, căn bản là không có cách làm đến như lời không nghĩ bất cứ chuyện gì, ta đầu luôn là bất cứ thời khắc nào đang vận chuyển, coi như là nhân là chăm chăm vật nhìn, nhưng là ta vẫn vẫn sẽ không tự chủ được nhớ tới có quan hệ với vật này từng ly từng tí, này đây, ta cảm thấy, giống như nhập định a! Tọa Thiền a! Quán Tưởng a gì, có phải hay không gạt nguoi đồ chơi!"

Ngô Hoàng lời nói, chọc cho Bạch Nhan Tổ khanh khách không ngừng cười, tựa hồ nhớ tới chuyện gì đến, hắn càng cười càng có chút tứ vô kỵ đạn, hoa chi loạn chiến đứng lên.

"Tỷ cái này rất buồn cười không?" Ngô Hoàng mặt đầy Hắc.

Bạch Nhan Tổ lắc đầu một cái, cuối lại gật đầu một cái, đã lâu tài thu liễm nụ cười, đạo: "Bởi vì nguoi lời nói này, để cho ta nghĩ khởi ban đầu ta bắt đầu tu tập võ công thời điểm, cha ta dạy ta như thế nào nhập định sự tình tới. Khi đó ta chỉ hữu tám tuổi, ý tưởng với nguoi như thế, ta vừa nhắm mắt, trong đầu suy nghĩ tất cả đều là kẻo a! Búp bê a loại đồ vật, sao có thể giống như bọn họ theo như lời như vậy nhập định đây!"

"Sau đó lão sư là thế nào giải quyết chuyện này?" Ngô Hoàng hứng thú, cuối cùng nói đến điểm chính.

"Sau thế nào hả! Sau đó ba ba của ta ở trong cơ thể ta đánh vào một đạo chân khí, gọi ta cảm giác theo đạo kia chân khí đi, dần dần, ta liền tiến vào một loại kỳ diệu trong cảnh địa, loại cảm giác đó, giống như phảng phất bị lạc chính mình, nhưng mình lại phi thường thanh tĩnh biết rõ mình đang làm gì vậy như thế! Giống như nguoi lời vừa mới nói như vậy, loại cảm giác này phi thường mâu thuẫn, rõ ràng nghĩ không thể nào, nhưng nó sự thật tồn tại."

"A! Chính là như vậy a!" Ngô Hoàng có chút thất vọng, này thuyết cũng không nói có gì khác biệt?

"Ha ha! Thật ra thì đây chỉ là thuyết loại cảm giác đó mà thôi. Sau đó ta mới biết, nguyên lai muốn nhập định thật ra thì rất đơn giản, chỉ cần người nghĩ một chuyện nào đó, sau đó đem tập trung tinh thần ở một chuyện nào đó một điểm nào đó thượng. Tỷ như, người ngồi, sau đó nhắm mắt lại đếm nhịp tim, lâu ngày, người sẽ có loại tinh thần hoảng hốt cảm giác, thật ra thì loại cảm giác này, chính là nhập định trước cái lồng, nếu như người tinh thần hoảng hốt sau, lập tức tỉnh hồn lại, vậy thì không cách nào nhập định. Nhưng bây giờ người tinh thần hoảng hốt sau, tiến vào nào đó kỳ diệu tình cảnh, hô hấp tự nhiên làm theo theo nhịp tim tiến hành, như vậy thì nói rõ người nhập định."

Bạch Nhan Tổ vừa nói vừa nhún nhún vai, đạo: "Loại cảm giác này thì không cách nào dùng ngôn ngữ để miêu tả rõ ràng. Đối với người mới học mà nói, nhập định là một cái phi thường khó mà giải quyết vấn đề khó khăn, nhưng đối với giống chúng ta như vậy quá lai nhân mà nói, nó giống như hô hấp như thể đơn giản Tự Nhiên. Chân khí ở trong người vận chuyển một tuần, liền có thể tùy tiện tiến vào cái loại này không phải là tư phi nghĩ (muốn) trạng thái."

Này, đây là cùng không nói không có gì khác nhau a! Ngô Hoàng như đưa đám!

"Được, có còn hay không những địa phương khác?" Vỗ vỗ Ngô Hoàng bả vai, Bạch Nhan Tổ nhìn về phía Ngô Hoàng hai chân.

Nhưng Ngô Hoàng nhưng là lúng túng miệng đến, đạo: "Những địa phương khác, hay lại là ta tự mình tới đi!"

Hắn vừa nói, đoạt lấy trong tay nàng rượu thuốc, hướng phòng vệ sinh bước nhanh tới. Nhìn Ngô Hoàng 'Chạy trốn chết' bộ dáng, Bạch Nhan Tổ kinh ngạc, tiếp lấy không khỏi bật cười, rồi sau đó hai gò má bay lên hai luồng đỏ ửng, thâm phun một cái, đến trong phòng bếp rửa tay đi.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Mình muốn thành công

(hiện tại Canh [2] đến, các anh chị em, trong tay có hay không nhóm nhóm, hơn ba trăm vị huynh đệ, mỗi người đều nhất nhóm cho ta, kia thì không cần a! Không câu nhiều, chỉ câu nhất nhóm, các anh chị em, cầu ra sức!)

Mặc dù không phải là yếu hại bị thương tổn đến, nhưng là thương ở trên đùi, nhưng Ngô Hoàng chỉ mặc cái quần lót xuất hiện ở trước mặt nàng, cũng là hết sức khó xử sự tình. Mặc dù tâm lý một ngàn cái mười ngàn nguyện ý, nhưng là, hân da mặt chính là dày không đứng lên, không làm được như thể không cần mặt mũi sự tình. Ở trong phòng rửa tay, chính hân qua loa xoa xoa, công hiệu quả dĩ nhiên là ngay cả Bạch Nhan Tổ cho hân đi ứ hiệu quả 1% cũng không bằng.

Xuất phòng vệ sinh sau, Bạch Nhan Tổ đã nói đạo: "Hôm nay là ông nội của ta đại thọ, bây giờ phải trở về hỗ trợ, chính người có thể trở về sao?"

"Ta không sao, lão sư người đi giúp người đi!" Ngô Hoàng gật đầu nói.

"Ta nói người có thể hay không khác thực tế như vậy a! Bây giờ không việc gì, lại đòi lại 'Lão sư' phải không! ?" Bạch Nhan Tổ thật là có chút không nói.

Ngô Hoàng há hốc mồm, cười khổ nói: "Ta cũng không phải cố ý mà! Ở trường học thời điểm, kêu 'Lão sư' kêu thói quen. Thấy lão sư, phản xạ có điều kiện tựa như liền kêu. Lần sau ta tận lực chú ý, không người ngoài thời điểm, nhất định kêu 'Tỷ tỷ'. Này thành đi!"

Bạch Nhan Tổ khoát tay một cái nói: "Tính, người thích làm sao kêu liền gọi thế nào đi! Ai kêu ta phải cầu cạnh người đây!"

Hắn này nói một chút, Ngô Hoàng càng là lúng túng. Bởi vì hân lại nghĩ tới cô ấy là câu 'Lúc có sự sau khi liền kêu tỷ tỷ, không việc gì thời điểm chính là lão sư, cũng quá thực tế đi!' mặc dù Bạch Nhan Tổ là muốn cầu cạnh hân, nhưng là, Ngô Hoàng tự nhận, mình cùng hân giữa, phải nói là hai bên cùng có lợi.

Bởi vì, hân nhận biết người tập võ trung, chỉ có hân cùng Tôn Thiên Tôn tên khốn kiếp này. Nhưng là, hân làm sao có thể đi tìm Tôn Thiên Tôn hợp tác? Này đây, Bạch Nhan Tổ có thể nói là trước mắt hân duy nhất đồng bạn hợp tác, hân ở hiện thế tài lộ, còn phải dựa vào nàng, nàng là trước mắt hân Tài Thần bà.

Suy nghĩ một chút, Ngô Hoàng từ trong túi móc ra một cái hộp gỗ nhỏ, đưa cho Bạch Nhan Tổ, đạo: "Gia gia của người đại thọ, ta không có gì có thể đưa, viên này Cửu Hoa Kiện Mạch Đan thuốc coi như là ta đưa cho lão nhân gia ông ta Thọ Lễ, chúc lão nhân gia ông ta sống lâu trăm tuổi, nhiều phúc nhiều Thọ!"

"Người nhưng thật ra vô cùng phóng khoáng mà! Vị tiền bối kia cho người này nhất viên đan dược, nhưng là trị giá một hai vạn, người lại cứ như vậy

đưa cho ta gia gia!" Bạch Nhan Tổ cũng không có cự tuyệt. Dưới cái nhìn của nàng, những đan dược này đặt ở Ngô Hoàng trên tay, kia coi như là lãng phí, quay đầu cho nhiều hân một ít tiền bồi thường là được.

"Không có biện pháp a! Ai kêu Bạch tỷ tỷ cho ta liều mình cứu giúp, ta không cần báo đáp, lại không dám lấy thân báo đáp, cho nên liền... Ha ha... Đùa, đùa!" Ngô Hoàng phát hiện mình còn nói chạy miệng, gần đây ở trước mặt nàng, hân lá gan là càng ngày càng lớn, có chút càng ngày càng can rở.

Có thể là bởi vì thường xuyên chuyển đổi thân phận, xem nàng như thành đồng bạn làm ăn cảm giác thắng được lão sư cảm giác, cho nên liền...

Tóm lại, Ngô Hoàng thề, câu này 'Lấy thân báo đáp' tuyệt đối là Vô Tâm chi thất.

"Cái đó, Bạch tỷ tỷ, ta liền đi trước! Khả năng thương thế kia nhất thời bán hội được không, xin nghỉ sự tình, còn phải phiền toái tỷ tỷ xuống. Thủy Nhược Gia cái đó ưu việt nữ nhưng là chỉ nghe người. Hiện tại đi trường học, còn bị hân tố khổ một trận đây!"

Bạch Nhan Tổ gạt đầu một cái, đạo: "Không thành vấn đề! Mặt khác, ta thay mặt ông nội của ta cảm ơn người quà tặng!"

Rời đi Bạch Nhan Tổ chỗ ở, Ngô Hoàng chui vào không người hẻm nhỏ, thân hình chợt lóe, tại chỗ biến mất.

Trở lại chỗ mình ở sau, Ngô Hoàng nằm sấp ở trên giường, giơ lên hai cánh tay chống giữ cằm, lại suy nghĩ 'Minh tướng' sự tình.

Minh tướng, liền là thông qua đạt được độ sâu yên lặng trạng thái, từ đó tăng cường tự thân lực lượng tinh thần."Độ sâu yên lặng, độ sâu yên lặng..." Ngô Hoàng trong miệng một bên lẩm bẩm, một bên cảm giác ngoại giới Phong Nguyên Tổ phân tử, sau đó tinh thần theo những thứ kia nguyên tố phân tử phiêu di đến.

"Cảm thụ chính mình nhịp tim sao?" Ngô Hoàng trong tiềm thức đồ than câu, sau đó nhắm lại hai tròng mắt, lắng nghe tiếng tim mình đập.

Cạch đông cạch dừng...

Yên lặng trong căn phòng, tiếng tim đập càng ngày càng lớn, bởi vì khoanh tay duyên cớ, hân có thể đủ cảm giác được rõ ràng trên cánh tay mạch, đang ở cường mà có lực khiêu động lên, thậm chí là cánh tay trong mạch máu huyết dịch lưu động quỹ tích...

Không biết lúc nào, tâm thần hân trầm tĩnh ở trong óc, nhìn viên kia phong cách cổ xưa thêm thần kỳ Thạch Châu, hướng về phía Thạch Châu ngoài mặt đường vân ngăn người. Mặc dù lúc này hân hai tròng mắt là nhắm, nhưng là xuất hiện ở trước mắt hân, nhưng là một mảnh không có giới hạn, đen kịt một màu không gian. Chẳng qua là, ở nơi này đen nhánh trong không gian, lúc này lại là hữu một tia sáng, mà ánh sáng vị trí phương, chính là Thạch Châu vị trí phương.

Hân nhìn Thạch Châu ngoài mặt thiên nhiên đường vân, phảng phất những thứ kia thiên nhiên đường vân đang cùng hân nói ra vô cùng trong năm tháng, nó sờ trải qua tất cả mọi chuyện.

Không có hình ảnh, không âm thanh, chỉ có một loại cảm giác, loại cảm giác đó, lâu dài, thật lớn, tang thương, bi thương...

Trên thực tế hân, chẳng biết lúc nào, gương mặt đã treo hai cái nước mắt, phảng phất cả phòng đều tràn đầy nào đó không hiểu bi thương.

Dần dần, một cỗ vô hình tức giận lưu, chính ở trong phòng sinh thành, một cỗ gió nhẹ, nhẹ nhàng thổi chỉ hân hắc phát, phát qua thân thể của hân, cần thận thăm dò một dạng nhẹ nhàng quét ra khỏi phòng trong tí ti oi bức, mang đến thấm vào ruột gan từng mảnh lạnh lẽo.

Khi hân từ trong loại trạng thái này tỉnh lại thời điểm, đã trời tối. Ngồi trên giường bò dậy, hân không chỉ có không có cảm giác được cánh tay có cái gì chết lặng dấu hiệu, ngay cả đầu đều vô cùng thanh minh, tinh thần không phải bình thường tốt.

Loại trạng thái này, nhượng hân vô cùng hưng phấn, cảm giác hạ ngoại giới Phong Nguyên Tổ phân tử, hân phát hiện, trước tại hân trong cảm giác, tản ra màu xanh nhạt nguyên tố phân tử, bây giờ trở nên càng 'Có thể thấy rõ ràng ". Hân thậm chí có thể cảm giác ra được, ở mỗi một viên Phong Nguyên Tổ phân tử trung ương, kia tản ra hào quang màu xanh nhạt địa phương, chỉ cho nên sẽ có màu xanh nhạt bộ dáng, nhưng thật ra là bởi vì bên trong có một đoàn đoàn nhỏ xíu, nhưng lại cuồng bạo năng lượng đang ở tốc độ cao xoay tròn.

Cuồng bạo năng lượng tốc độ cao xoay tròn, tạo thành điểm một cái lông lánh xanh nhạt ánh sáng, đây chính là Phong Nguyên Tổ lực lượng chân chính nguồn suối.

Ngay tại Ngô Hoàng nơi ở con hưng phấn này ở giữa thời điểm, ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa. Ngô Hoàng bật đèn điện, sau đó mở cửa, xuất hiện ở bọn họ trước, chính là buổi chiều muộn hân đầu hàng Thôn Ca, người thanh niên kia, kia trong tay thanh niên mang theo một cái màu đen rách tay, thấy Ngô Hoàng thời điểm, hân cười cười.

Ngô Hoàng cũng cười, đây là cho mình đưa tiền nhân a! Hân mỉm cười đem hân nhượng đi vào, sau đó đóng cửa lại.

"Ngô tiên sinh, ta gọi là Lưu Dịch, là đặc biệt cùng ngài nói xin lỗi tới. Chúng ta cũng không biết ngài là Bạch tiểu thư em trai, nếu là biết lời nói, tuyệt đối sẽ không phát sinh như vậy hiểu lầm, trước nhiều có đắc tội, xin tha thứ." Thanh niên kia vừa nói, cầm trong tay rách tay đưa tới, đạo: "Nơi này là năm trăm ngàn tiền mặt, lai lịch tuyệt đối không có vấn đề, người có thể yên tâm sử dụng. Bạch tiểu thư em trai, chúng ta thật không dám đắc tội! Xin Ngô tiên sinh ở Bạch tiểu thư trước mặt nhiều nói tốt vài câu."

Ngô Hoàng cười ha ha nói: "Lưu huynh thật sự là khách khí, chính sở vị, người không biết không tội mà! Yên tâm, ta theo tỷ của ta đều không phải là cái

loại này bụng dạ hẹp hòi nhân, sẽ không đem loại chuyện này để ở trong lòng. Chỉ cần sau này không người đến chọc ta, ta tuyệt đối sẽ không đập lên giới, điểm này người có thể yên tâm."

Vì hạ xuống Thôn Ca, đám người này tính cảnh giác, Ngô Hoàng nói dối là há mồm gần đến, mà lại nói phải là không có nửa điểm gánh nặng trong lòng.

Lưu Dịch gật đầu khom người, cười nói: "Vậy thì tốt vậy thì tốt... Mời Ngô tiên sinh kiểm lại một chút, ta lần này trở về giao nộp!"

Ngô Hoàng cười nói: "Đề đi! Kiểm điểm cũng không cần, ta cũng tin tưởng các người lão đại Thôn Ca, không phải là cái loại này chỉ có thể điểm nhỏ này người thông minh. Như vậy, trên người của ta còn có thương, bất tiện đưa tiền, sẽ không tiền người đi ra ngoài. Người xin cứ tự nhiên!"

Đưa đi Lưu Dịch, Ngô Hoàng đóng cửa phòng, hắc hắc hai tiếng, trực tiếp ngồi xuống kiểm điểm khỏi những thứ này màu đỏ vĩ nhân hình cái đầu tới.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Phong Hệ ma pháp

(hiện tại Canh [3] báo danh, ừ, phiếu đề cử vẫn bị thám, chảy nước mắt cầu phiếu nhóm, cầu thu uy! Khác: Vọt tới phân loại sách mới thứ sáu, mặc dù lớn nhiều đều là trước mặt lão thư hạ bảng, nhưng bất kể như thế nào, ta hay lại là đi lên. Cho nên, ngày mai tiếp tục tăng thêm, ta nói lời giữ lời, không thể tùy tiện nuốt lời không phải là! SO, các anh chị em, cầu ra sức, cầu động lực!)

Năm trăm ngàn tiền mặt, tuyệt đối là trước mắt hần thấy qua nhiều nhất một khoản tiền. Coi như trên người hần hữu ba bốn trăm ngàn tiền gửi ngân hàng, nhưng là, tiền gửi ngân hàng cùng tiền mặt ở đánh vào thị giác thượng, kia là hoàn toàn không giống nhau.

Nhưng là, nửa giờ sau, nhìn một nhóm màu đỏ vĩ nhân đầu, Ngô Hoàng rốt cuộc nghĩ có chút không thú vị. Hần đem tiền giấy thu hồi, gọi điện thoại cho Tuyết Bích hai tốp thương cùng gạo hãng bán buôn, để cho bọn họ ở trưa mai, phân biệt đưa năm trăm rương Tuyết Bích cùng 30 tấn gạo đến cái đồ trà xưởng đi.

Làm xong những thứ này, Ngô Hoàng liền trực tiếp đem tiền ném vào Thạch Châu không gian, đi vì giới. Vì giới trong, Ngô Hoàng thừa dịp hứng thú, lại mình tưởng một lần mới có thể nhập ngủ.

Sáng sớm ngày kế, Ngô Hoàng ăn rồi Gres nấu bữa ăn sáng, liền ở Lục Lợi Phu cùng đi, ngồi xe ngựa chạy thẳng tới Thanh Lam học viện pháp thuật đi.

Một cái ma pháp người mới học, học sẽ như thế nào cảm giác ngoại giới nguyên tố lực, lại học được như thế nào mình tưởng sau, liền có thể trực tiếp yêu cầu học tập ma pháp.

Từ cảm giác được mình tưởng, quá trình này, phải nói trường cũng có thể rất dài, phải nói đoạn, cũng có thể rất ngắn. Lợi hại nhân, căn bản không yêu cầu tốn quá nhiều thời gian là có thể tùy tiện bước qua ngưỡng cửa này nhi, mọi người cân nhắc thứ người như vậy vì —— thiên tài! Người ngu, quá trình này, khả năng liền so ra hơn nhiều trường.

Giống như có chút nhỏ đứa bé, từ cảm giác được học được mình tưởng, tốn trên hai ba năm đều là bình thường, hữu thậm chí là năm sáu năm. Dĩ nhiên, hoa thời gian năm, sáu năm đi suy nghĩ cảm giác cùng mình tưởng này hai vấn đề nhân, không phải là người điên, chính là có Đại Nghị Lục giả.

Trên thực tế, Ngô Hoàng chẳng qua là ban đầu đụng phải hai vấn đề này, cũng nhanh phải bị phiền chết. Nếu không phải trong biến ý thức của hần đầu hữu viên kia thần bí Thạch Châu tồn tại, muốn thông qua nghe nhịp tim tiến vào mình tưởng, có thể thì không phải là trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

Cho nên nói, tu luyện một đường thượng, nếu như không có một cái đạo sư lời nói, muốn trong thời gian ngắn trở thành cao thủ, là không có khả năng, trừ phi hữu thiên đại kỳ ngộ.

Liền lấy Bạch Nhan Tổ mà nói, nếu không phải hần hữu phụ thân nàng dẫn dắt, nhượng chính nàng nhập định lời nói, phỏng chừng hần có ở đây không trong thời gian ngắn, khẳng định tràn đầy đầu đều là kẹo que a, búp bê a loại đồ vật. Hơn nữa, nếu như hần không có một người cha tốt làm đạo sư lời nói, coi như là để cho nàng bắt được một quyển tuyệt thế bí kíp, đang không có võ học cơ sở điều kiện tiên quyết, phỏng chừng hần cũng phải luống cuống.

Nhưng rất may mắn là, Ngô Hoàng hữu kỳ ngộ, lại có Bạch Nhan Tổ trong lúc lơ đãng chỉ điểm, chỗ ngấp phải ruồi nhượng hần học được mình tưởng.

Nếu như nói nguyên tố cảm giác là hần thiên phú ở tạo tác dụng lời nói, như vậy Minh muốn thành công,

Rất lớn một bộ phận nguyên nhân là bởi vì Thạch Châu dẫn dắt.

Minh tưởng hệ đạo sư thấy Ngô Hoàng cái này lớn tuổi hơn học sinh, lại ở gần gũi hai ba ngày bên trong, thì thành công bước ra Ma Pháp Sư cả đời này, trọng yếu nhất hai bước thì, cũng không khỏi trở nên thất thần. Thầm nghĩ: Hẳn thật chẳng lẽ là một cái bị mai một ma pháp thiên tài ?

Bất quá lão kia năm đạo sư rất nhanh liền hủy bỏ chính mình phỏng đoán, đều lớn tuổi như vậy, coi như thiên tài đi nữa có thể thiên tài đi nơi nào? Chân chính ma pháp thiên tài ở tuổi tác lúc rất nhỏ, là có thể tự đi cảm giác được ngoại giới Ma Pháp Nguyên Tố, kia còn cần chờ thêm nhiều năm như vậy.

Nghĩ như vậy sau, già đạo sư tâm lý, quả nhiên thoải mái không ít. Đối với (đúng) trước tới yêu cầu học tập ma pháp Ngô Hoàng, cũng sẽ không cũng có lúc trước cái loại này kinh vi thiên nhân cảm giác. Hắn hít sấp mồ hôi lão cười nói: "Người tuổi trẻ, muốn học tập ma pháp lời nói, phải đi Thanh Phong viện tìm An Khuê đạo sư đi!"

Thanh Phong viện, Thanh Lam học viện pháp thuật phong hệ ma pháp sư học tập địa. Ngô Hoàng từng đi đi dạo qua, nhưng bởi vì không phải là chính thức học viện, hẳn chỉ có thể ở bên ngoài nhìn.

Thanh Lam học viện pháp thuật kiến trúc, cùng phổ thông dân trong thành kiến trúc có khác nhau rất lớn.

Vì giới lối kiến trúc hữu hai loại, một loại là giống như Ngô Hoàng ở vị giới trong chỗ ở cái loại này kiểu Trung Hoa đình viện lâm viên thức phong cách. Một loại khác giống như là chỗ ngồi này Thanh Phong viện như vậy kiểu tây phương phong cách, toàn thể lấy bằng đá làm chủ, trên trụ đá chạm trổ đủ loại tinh mỹ đồ án.

Đi vào trong sân, đi lan trên vách đá, có thật nhiều tạc đá hình cái đầu, phía trên ghi lại cái nhân vật này tên cùng suốt đời thành tựu, cùng với vị học viện truyền ra tất cả công hiến. Trong sân hữu một tòa chủ thể cao ốc cùng một tòa phụ lầu, phụ lầu từ lâu chính trung gian dày đặc không trung mà ra, như lơ lửng giữa trời pháo đài nhỏ. Ở cao ốc sau lưng, chính là Thanh Phong viện ma pháp học viên sân huấn luyện. Lần trước, Ngô Hoàng chỉ có thể ở bên ngoài nhìn, bất quá lần này, hẳn có thể quang minh chính đại đi vào học tập.

Nhưng, nhượng Ngô Hoàng trở nên vui mừng chính mình sớm có dự kiến trước đi kiểm tiền là, này học viện pháp thuật bên trong, thật đúng là là vật gì đều phải cần tiền!

Học tập ma pháp, rất đơn giản, giao tiền! Một cái ma pháp giao bao nhiêu tiền, đây là cố định. Nếu như không có tiền cũng không thành vấn đề, làm học viện an bài nhiệm vụ, bằng vào nhiệm vụ lấy được học viện điểm công hiến cân nhắc, tùy khấu trừ điểm công hiến đếm học tập ma pháp.

Những nhiệm vụ này, hữu đơn giản đưa tin nhiệm vụ, cũng có gian hiểm sẵn giết ma thú nhiệm vụ. Ngược lại, muốn học tập ma pháp, một chữ —— tiền!

Thiên hạ không có miễn phí bữa trưa, nhân gia khai học viện pháp thuật, khẳng định cũng phải cần ăn cơm, phải bỏ tiền mà!

Phong Hệ ma pháp, cung Ma Pháp Học Đồ sử dụng Sơ Cấp ma pháp, công kích tính mạnh nhất, chính là Phong Nhận. Phòng ngự tính mạnh nhất, dĩ nhiên chính là Phong Thuần. Có thể gia tăng thân thể bền nhảy, phải kể tới Kinh Thân Thuật. Dĩ nhiên, trong đó hoàn thật nhiều kỳ kỳ quái quái ma pháp, tỷ như 'Thanh Phong Thuật '. Chính là gọi đến một trận gió nhẹ thổi lật phát một chút, này trừ giải nóng ra, không có tác dụng gì, trừ phi là Thanh Phong Thuật cao cấp phiên bản —— 'Con lốc thuật '. Hay hoặc là 'Long quyền gió mạnh' .

Ngô Hoàng tìm tới tìm lui, trừ Phong Nhận, Phong Thuần, Kinh Thân Thuật ra, ma pháp khác đối với hắn mà nói, không có tác dụng gì, hơn nữa, hiện tại hắn cũng không tính quá giàu có, học tập một cái ma pháp yêu cầu nhất trăm tiền vàng, học ba cái, liền phải bỏ ra tam trăm tiền vàng.

Đây vẫn chỉ là cấp bậc thấp nhất. Nếu như Ma Pháp Sư cấp bậc tấn thăng đến Ma Pháp Sĩ, kia học tập ma pháp chi phí, nhưng chính là tăng lên gấp mười.

Đương nhiên, đến Ma Pháp Sĩ sau, liền có thể học tập về Ma đồ, học được về Ma đồ, đem học ma pháp tiền kiếm đến, ngược lại cũng không tính quá khó khăn.

Ngô Hoàng ở đó 'An Khuê' đạo sư nơi đó chọn ba cái ma pháp sau, liền được an bài nghe khóa.

Đối với Ngô Hoàng như vậy sắp ban sinh, không có bao nhiêu nhân sẽ để ý hắn, học viện pháp thuật cạnh tranh rất kịch liệt, trừ phi gia cảnh sung túc học viên, những học viên khác không có quá nhiều thời gian đi lãng phí. Còn chân chính con em quyền quý, đã sớm đưa đến Đế Đô Ma Vũ thánh viện đi.

Nghe Đế Đô ma pháp thánh viện, là đế quốc, thậm chí còn toàn bộ đại lục nổi danh nhất Ma Vũ Học Viện, có thể tiến vào thánh viện, coi như là thành công.

Chẳng qua là, Ngô Hoàng nghe cái này khóa, chẳng qua là nghe một nửa, bởi vì hắn là sắp ban sinh. Mà trong học viện chương trình học, trừ ma pháp khóa cùng lễ nghi khóa, còn có lịch sử đại lục chương trình học ra, càng nhiều, là tất cả học viên tự học thời gian. Cơ hồ xé chiều mỗi ngày, đều là trong sân huấn luyện tự mình giờ luyện tập.

Mà Ngô Hoàng tới đây, lễ nghi phương diện hẳn không nóng nảy, lịch sử phương diện hẳn không có hứng thú gì, hắn trực tiếp mục đích chính là tới học ma pháp. Này đây, chân chính ma pháp chương trình học sau khi kết thúc, hẳn liền người rất hiểu học đi hỏi đạo sư thỉnh giáo thi triển Phong Hệ ma pháp nội dung chính.

Đạo sư kia có thể là thói quen thích lên mặt dạy đời, thấy hữu học sinh thật tình như vậy tới hỏi, liền nghiêm túc giải thích cho hắn đứng lên. "Thi triển ma

pháp thời điểm, phối hợp đặc định chú ngữ, có thể phi thường hữu hiệu tổ chức Ma Pháp Nguyên Tố, xếp thành đặc định ma pháp pháp trận, lại đem Ma Pháp Nguyên Tố phân tử lực lượng nồng cốt nỏ, từ thi triển ra đặc định ma pháp. Đây chính là Ma Pháp Sư thi triển ma pháp toàn bộ quá trình. "

Già đạo sư mỉm cười nói: "Đây cũng là tại sao cảm giác lực chưa đủ, tinh thần lực chưa đủ ma pháp người nhập môn không thể học tập ma pháp nguyên nhân, bởi vì bọn họ căn bản cảm giác không tới nguyên tố phân tử sâu bên trong lực lượng nồng cốt. Giống như thi triển Phong Nhận thuật thời điểm, người đang ở đây đọc chú ngữ đồng thời, liền muốn dùng tinh thần lực đi thao túng Phong Nguyên Tố phân tử, sau đó lấy Phong Nhận thuật phương thức đặc biệt xếp hàng thành trận, như vậy, Phong Nhận liền tự nhiên làm theo phát ra ngoài."

Già đạo sư đưa ra một cây ngón trỏ, dần dần, Ngô Hoàng thấy, tại hán trên ngón trỏ phương đi ra một thanh gần như trong suốt hình cung đao, Huyền phù xoay tròn."Thấy sao? Lúc này, chính là nguyên tố phân tử trải qua đặc định trận pháp xếp hàng thành công, Phong Nhận tạo thành, muốn phát xạ ra ngoài tồn thương tiếng người, liền muốn nổ nguyên tố viên trung ương lực lượng nồng cốt..." Hán vừa nói, ngón trỏ hướng không trung bắn ra, Phong Nhận 'Hư' một tiếng, biến mất ở giữa trời cao.

"Vậy muốn như thế nào mới có thể làm được, nhưng Phong Nhận bên trong không trung trung chuyển công đây! ?" Cái này là Ngô Hoàng từ trước hán trong khóa học nghe được, chẳng qua là Ngô Hoàng không có nghe được hán giảng giải, này đây lúc này hán tài hỏi như vậy hán.

"Muốn nhưng Phong Nhận trên không trung thay đổi phương hướng, chỉ có thể tăng lên tinh thần mình lực, chỉ cần tinh thần lực có thể làm được phóng ra ngoài, lúc nào cũng cùng mình thả ra ngoài ma pháp tương liên hệ, liền có thể làm được thay đổi bọn họ phương hướng, hoặc là đem ma pháp tiêu di. Mà đây dù mọi thứ, đều xây dựng ở nguyên tố phân tử lực lượng nồng cốt phía trên. Cho nên, bây giờ người, không nên đi chú ý những thứ này, mà là phải đem tinh lực đặt ở như thế nào nhưng tinh thần mình lực nhanh chóng lớn lên phía trên."

Ngô Hoàng thỉnh giáo vị này tên là Cổ đoãn lão đạo sư đã lâu, thẳng tới giữa trưa học viện sau khi tan học, Ngô Hoàng mới rời khỏi.

Bất quá lúc này, hán đã từ Cổ đoãn nơi đó thỉnh giáo hán lựa chọn này ba cái ma pháp như thế nào thi triển phương thức.

Chỉ đợi hán trở về từ từ lãnh hội, từ từ thí nghiệm!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Ma pháp mới thành lập

(canh thứ nhất đến, cầu thu đầy. Khác: Cảm ơn Hi gia huynh đệ đánh giá!)

Buổi trưa, Ngô Hoàng không có ở vị giới trong dùng cơm, mà là trở lại hiện thế, chạy đến trà xường bên kia chờ đợi gạo cùng Tuyết Bích đến.

Trà xường bên này, bên trong vết máu loang lổ đã bị dọn dẹp sạch, phẳng phát ngày hôm qua ở chỗ này căn (cái) vốn chưa từng xảy ra bất cứ chuyện gì tựa như.

Trà xường đại chia khóa cửa, Ngô Hoàng trong tay có một thanh, một cây khác vẫn còn ở tiền nữ sĩ trên tay, phòng chừng này huyết tích chính là tiền nữ sĩ nhưng nhân dọn dẹp.

Ngô Hoàng ở tiệm bán thức ăn nhanh bỏ túi, bắt được trà xường bên này, vừa ăn vừa chờ, ăn được một nửa thời điểm, hai chiếc thẻ chiếc đã xuất hiện ở trà xường đại môn.

Ngô Hoàng hướng bọn họ ngoắc ngoắc tay, để cho bọn họ lái xe vào, sau đó cầm hai cái khối đứng dậy nghênh đón. Sau khi xe dừng lại, hán liền đem hai cái Ngọc Khê phân biệt đưa cho hai vị tài xế đại ca, hai vị này tài xế đại ca vẫn là lần trước đưa Tuyết Bích cùng đưa thước hai vị kia. Ngô Hoàng mỉm cười nói: "Hiện tại đến làm phiền người môn, bởi vì trên người bị thương, không cách nào dùng sức..." Ngô Hoàng vừa nói vừa vén vén chính mình T-shirt, lộ ra bên trong băng vải.

Phân cho đến khối tài xế đại ca cùng hai vị dôi hàng viên cười khoát tay nói: "Không việc gì, người ngồi nghỉ ngơi đi! Điểm này thô trọng lời nói, chúng ta làm liền có thể." Hai cái Ngọc Khê có thể không tiện nghi, nhất điều đều phải hai trăm khối thuyết. Thật ra thi trọng điểm không phải là tiền vấn đề, mà là Ngô Hoàng người trẻ tuổi này xuất thủ phóng khoáng hào khí duyên cớ.

Bình thường bọn họ giao hàng, nhân gia một loại cũng chỉ là phân cho mấy cái căn (cái) tới, nhiều nhất liền một bọc. Đáng vẻ này Ngô Hoàng như vậy, trực tiếp nhất điều ném quá tới? Nhất điều mười bao, ba người mỗi người cũng có thể phân cho đến tam túi xách đâu! Khác xem người ta tuổi còn nhỏ, nhưng này khí lượng cũng không nhỏ.

Khác một người tài xế đại ca liền hỏi, "Người đây là bị thương gì, băng bó thành như vậy!" Thật ra thì Ngô Hoàng không cần vén lên quần áo, trên cánh tay đeo băng liền đủ sức thuyết phục.

Ngô Hoàng cười nói: "Ngày hôm qua, ở nơi này, cùng một đám hỗn tử đánh, cánh tay cùng trên lưng đều đập một đao!" Nhìn hấn hình dạng, tựa hồ ai này hai đao thật vinh quang tựa như, nhìn đến hai vị tài xế cùng bốn vị dòi hàng viên trở mắt nhìn nhau.

Theo chân bọn họ lại phiếm vài câu sau, Ngô Hoàng liền trở về tiếp tục bữa trưa, ăn xong bữa trưa, Ngô Hoàng thấy bọn họ còn chưa dòi xong, liền tới đến phòng làm việc, gọi điện thoại cho tiền nữ sĩ, để cho nàng tới đem dư khoản mang đi, thuận tiện đem hấn chìa khóa trên tay mang tới, đỡ cho hấn còn phải lại đi tìm nhân đem trà xướng đại môn khóa hoá một cái.

Chừng nửa canh giờ, tiền nữ sĩ đến, mà mấy cái tài xế cùng dòi hàng viên môn cũng rút cuộc đem trên xe hàng tháo xuống.

Ngô Hoàng thấy bọn họ đầu đầy mồ hôi hình dạng, liền cười nói: "Mọi người trước nghỉ ngơi một chút, hút điều thuốc, uống hóp thức uống, hồi đầu lại đem còn thừa lại chỗ tới đây là được."

Tiền nữ sĩ lúc tới sau khi, thấy nhiều như vậy Tuyết Bích cùng gạo chất ở chỗ này, không khỏi nghi ngờ nhìn về phía Ngô Hoàng.

Hỏi "Tiểu Ngô, người không phải là đem ở đây đem ra làm thương khó đi!"

Ngô Hoàng ha ha cười nói: "Quả thật, làm có chút lớn thước cùng thức uống làm ăn, ngược lại ở đây rộng rãi, dễ cũng là lãng phí."

Tiền nữ sĩ nghe cười nói: "Không nghĩ tới tiểu Ngô tuổi còn trẻ, ngược lại rất có làm ăn đầu não!"

"Hại! Đầu là nhiều chút bán lẻ, không giống tiền a di các người, hữu phương pháp làm lá trà làm ăn, này quả không đơn giản đây!" Hai người lẫn nhau tăng bốc một phen sau, Ngô Hoàng dẫn hấn đi tới phòng làm việc, đang làm việc dưới đây bàn kéo ra một cái màu đen xách tay đặt lên bàn, đạo: "Tiền a di, trong này hữu bốn mươi vạn, dư khoản toàn ở chỗ này, người điểm một cái nhìn!"

Tiền nữ sĩ hiển nhiên không nghĩ tới Ngô Hoàng sẽ trực tiếp cầm tiền mặt cho nàng, nhiều tiền mặt như vậy, từng tờ một nghiệm qua đi, này muốn tốn bao nhiêu thời gian à? Hấn suy nghĩ một chút, nhìn Ngô Hoàng đạo: "Tiểu Ngô, người có phương tiện hay không cùng a di đi ngân hàng, đưa cái này tồn đến ta hộ đầu trong?"

Tiền nữ sĩ yêu cầu, thật ra thì phi thường bình thường, nhiều tiền như vậy, ai biết bên trong có hay không tiền giả. Không cần phải nói nhiều, này bốn ngàn tờ đầu người đỏ (tiền) trong, chỉ cần tổ đi vào 100 tấm, hấn liền muốn thua thiệt chết. Ngô Hoàng hiển nhiên cũng nghe xuất hấn lo lắng, vì vậy gật đầu nói: "Không thành vấn đề, nếu không chúng ta sẽ đi ngay bây giờ đi!"

Cùng những tài xế kia đại ca nói tiếng, Ngô Hoàng trực tiếp rời đi trà xướng, đại môn cũng không quan, ngược lại trà trong xướng đầu không có gì đồ trọng yếu, đều là một ít Tuyết Bích cùng gạo, đám này tài xế cùng dòi hàng viên ở chỗ này nghỉ ngơi, không có gì đáng lo lắng.

Làm tiền tồn nhân tiền nữ sĩ hộ đầu thì, Ngô Hoàng rõ ràng thấy nàng thờ phào. Hấn thờ phào đồng thời, Ngô Hoàng thật ra thì cũng thờ phào. Dù sao số tiền này đều là Thôn Ca, nơi đó phải đến, hấn cũng không biết số tiền này là đang lúc con đường đến, hay lại là tiền hồi lộ.

Ngô Hoàng từ trong ngân hàng lúc trở về, trà xướng đại môn đã đóng lại, bất quá không có khóa lại, chẳng qua là khép hờ.

Thấy bên trong không người, Ngô Hoàng đem cửa mở ra, chính mình ngồi vào trong phòng làm việc thí nghiệm khởi sáng sớm hôm nay sở học ma pháp tới.

Mới học ma pháp giả, đầu tiên phải làm, này đây chú ngữ phối hợp tinh thần lực, xếp hàng nguyên tố phân tử thành đặc định nguyên tố phân tử trận. Trong quá trình này, cần phải tiêu hao tinh thần lực cũng không ít, mà ở nỗ phân tử lực lượng nồng cốt thời điểm, tiêu hao tinh thần lực thì cần muốn càng nhiều.

Dưới bình thường tình huống, Sơ Cấp Ma Pháp Học Đồ tinh thần lực, chỉ có thể chống đỡ 10 cái tả hữu Sơ Cấp ma pháp thả ra. Thả ra 10 cái ma pháp đi qua, tinh thần lực liền muốn khô kiệt, muốn tiếp tục bắn ra pháp thuật lời nói, chỉ có thể dùng khôi phục tinh thần lực dùng đan dược hoặc là dược tề.

Ngô Hoàng ngồi ở trong phòng làm việc, vừa dùng tinh thần lực câu thông ngoại giới Phong Nguyên Tổ phân tử, trong miệng một bên khẽ rên: "Tự do phong a... A a..."

Hấn chỉ mới vừa đọc cái mở đầu, liền thấy mình đầu ngón tay, đã có một thanh xinh xắn hình cung nhận xuất hiện ở nơi đó, chậm chạp xoay tròn. Vì vậy, hấn kinh ngạc phát ra tiếng thứ hai 'A'. Đồng thời tâm lý hiện lên vẻ kinh sợ, tại sao có thể như vậy? Chẳng lẽ mình là trong truyền thuyết, có thể số không diễn thì thuận phát Ma Pháp Sư? ?

Ngô Hoàng một mực không cho là mình là thiên tài, nhưng là, bây giờ nhìn lại, hấn đúng là một thiên tài a! Số không diễn thì thuận phát ma pháp, vậy phải chiếm nhiều đại tiện nghi à?

Một cái Ma Pháp Học Đồ, coi như chú ngữ đọc đến mau hơn nữa, một đạo phong nhận đi ra, ít nhất cũng phải ba năm giây, nhưng là này ba năm giây thời gian, hấn có thể phát bao nhiêu đạo phong nhận đây! Ít nhất bốn năm nói! Ngô Hoàng miệng đến, giải tán Phong Nguyên Tổ phân tử bố trận, ngón tay giữa sắc nhọn Phong Nhận tiêu đi.

Hấn xoa xoa gương mặt, ánh mắt nhìn chăm chú đầu ngón tay, trong nháy mắt, hấn giữa ngón tay tự ra hiện một đạo gần như trong suốt hình cung nhận,

nếu như không chú ý nhìn lời nói, căn bản không thấy rõ. Dĩ nhiên, này đạo phong nhận đối với cấp bậc cao Ma Pháp Sư mà nói nhưng là như vậy tươi sáng.

Giải tán, ngưng tụ, lại giải tán, tái ngưng tụ... Như thế lặp đi lặp lại, Ngô Hoàng cơ hồ có thể không cần suy nghĩ, trong nháy mắt liền đem nguyên tố phân tử trộn xếp hàng tốt.

"Chẳng lẽ là ta tinh thần lực so với phổ thông Ma Pháp Học Đồ còn mạnh hơn nhiều?" Ngô Hoàng biết, tinh thần lực cường Ma Pháp Sư, hoặc có lẽ là đẳng cấp cao Ma Pháp Sư đang giải phóng cấp bậc thấp ma pháp thời điểm, như đơn giản Phong Nhận, hòa cầu, Thủy Tiên những thứ này Sơ Cấp ma pháp thời điểm, cũng là có thể làm được thuận phát.

Vì vậy, hắn bắt đầu thí nghiệm, hắn ở thân thể của mình trước mặt giảng đạo Phong Thuần, cũng kích hoạt Phong Thuần lực phòng ngự, Phong Thuần không lớn, giống như nhất cái hình tròn cao cỡ nửa người tiểu lá chắn. Sau đó lại cho mình thả ra một đạo Khinh Thân Thuật, tiếp lấy hắn bắt đầu dùng Phong Nhận công kích bên cạnh mình Phong Thuần.

Một đạo, lưỡng đạo, ba đạo...

Ping ping ping ping ping...

Nhỏ nhẹ tiếng vang, ở Ngô Hoàng bên người không ngừng vang lên, Phong Nhận cùng Phong Thuần diệt lại hiện, hiện lại diệt.

Thoáng hiện mười lăm lần, Ngô Hoàng mới cảm giác được một cỗ choáng váng cảm giác truyền tới.

Cẩn thận tính toán, hắn ít nhất thả ra ba mươi Sơ Cấp ma pháp, cùng Sơ Cấp Ma Pháp Học Đồ chỉ có 10 cái ma pháp giới hạn so sánh, hắn ít nhất vượt qua gấp ba có thừa. Nói cách khác, hắn bây giờ tinh thần lực, đã đứng yên ở Trung Cấp Ma Pháp Học Đồ hàng ngũ thượng.

Hắn thật là không thể tin được, hắn thật chỉ luyện qua mấy ngày ma pháp? Thật chỉ là ngày hôm qua mới phát hiện như thế nào mình tương! ? Cái này căn bản không khả năng mà!

"Xem ra, viên kia Thạch Châu thật sự là vạn năng bảo bối a!" Ngô Hoàng không khỏi cảm khái. Rồi sau đó lắc đầu một cái, bắt đầu gục xuống bàn. Minh nhớ tới.

Nhưng người ở bên ngoài xem ra, hắn căn bản là đang buồn ngủ.

Mình tưởng cũng không nhất định phải đề ý gì tư thế, trừ phi mới học mình tưởng giả, muốn tìm một cái thư thích nhất tư thế, để tâm thần cực độ buông lỏng. Nhưng đối với Ngô Hoàng như vậy đã có thể rất nhanh tiến vào mình tưởng người mà nói, tư thế, đã không trọng yếu nữa.

Hắn thậm chí cũng không có ý thức được, không chỉ là tinh thần lực hắn mạnh hơn người khác, ngay cả học tập ma pháp tốc độ, xếp hàng nguyên tố phân tử tốc độ, đều nhanh hơn người khác thượng rất nhiều rất nhiều...

Bây giờ duy nhất thiếu sót, chính là ma pháp độ chính xác, cái này độ chính xác yêu cầu thông qua huấn luyện điên cuồng mới được. Nhưng tinh thần lực đã đạt tới Trung Cấp Ma Pháp Học Đồ tiêu chuẩn hắn, ngược lại là có thể so với Sơ Cấp Ma Pháp Học Đồ nhanh rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Nô lệ thị trường

(Canh [2] đến, buổi tối vẫn có thừa càng. Khác: Phiếu đề cử có chút vô cùng thâm, các anh chị em, chẳng lẽ ba trăm nhóm tăng thêm một chương, còn phải chờ thêm một tuần sao? Nhóm nhóm có thể hay không tới càng ra sức một ít? Ưu thương trước bái tạ! Cầu ra sức a!)

Một cái ma pháp muốn tu luyện thành công, quá trình của nó tuyệt đối có thể nói là khô khan nhàm chán. Ma Pháp Sư dùng tinh thần lực, không ngừng điều phối nguyên tố phân tử, sắp hàng đặc định trận thức, phân tử cùng phân tử giữa khoảng cách, phương vị, đều có nhất định cách nói.

Liền lấy Phong Nhận ma pháp này mà nói, cần dùng đến ma pháp phân tử, ít nhất đều phải một ngàn viên. Mà một ngàn này hệt từ, mỗi viên giữa, đều cần khoảng cách nhất định, cô thả xưng là phân tử khoảng thời gian.

Viên này từ khoảng thời gian xa, phân tử lực lượng nòng cốt bị nổ sau, không cách nào ảnh hưởng đến khác phân tử, Phong Nhận liền không phát ra được đi. Nhưng là phân tử khoảng thời gian nếu là đoàn, ở phân tử bị nổ sau, kia ma pháp trận này thức lực lượng liền sẽ phát sinh nghiêng về, Sử Ma

pháp phương hướng không cách nào không chế.

Trừ ma pháp phương hướng không cách nào không chế ra, hoặc là sẽ xuất hiện, rõ ràng nghĩ (muốn) thả ra Phong Nhận, lại biến thành 'Phong sử' có khả năng. Giống như một cái thợ rèn, rõ ràng muốn đánh một cây đao, kết quả đánh ra cũng không phải đao, mà là một cái cái cuốc như thế.

Đây chính là học tập ma pháp phiên toái cùng làm phiên chỗ, chỗ này, không có đường tắt, chỉ có thể không ngừng huấn luyện, đạt tới quen tay hay việc mức độ. Ma pháp cấp bậc càng cao, kỳ yêu cầu xếp hàng phân tử số lượng là càng nhiều, quá trình chính là càng làm phiên. Mà nếu là muốn đề cao ma pháp uy lực, thì cần muốn tăng lên gấp bội đối với (đúng) nguyên tố phân tử không chế. So với như đao gió cơ sở phân tử yêu cầu một ngàn viên, nếu như muốn gia tăng Phong Nhận uy lực, viên kia từ số lượng ít nhất phải hai ngàn viên.

Như vậy thứ nhất, đối với (đúng) nguyên tố phân tử không chế lại phải nặng nhọc rất nhiều.

Mà Ngô Hoàng, hẳn căn bản không có ý thức được quá trình này rườm rà cùng trọng yếu, cũng không có gặp ma pháp ngưng tụ không ra, một mực khô khan học tập xếp hàng nguyên tố phân tử hiện tượng. Hẳn chỉ cho là mình sẽ thuận phát ma pháp, chính là thiên tài, lại không nghĩ rằng, hẳn học ma pháp tốc độ càng là làm người thần phục!

Sau một tiếng, lại bốn chiếc xa cùng đi đến trà xường, trong đó một chiếc là vận Tuyết Bích, mặt khác ba chiếc, nhưng là đồng loạt gạo. 30 tấn gạo nhấc tới tựa hồ không có bao nhiêu, nhưng là thật chờ tới đây sau, liền sẽ phát hiện, 30 tấn gạo, có thể chất lên rất cao địa phương.

Một túi 50 kg giả bộ gạo, 100 túi tài 5 tấn, 30 tấn, chính là sáu trăm túi đây!

Trên thực tế, này 30 tấn gạo, hay lại là cách vách thành phố hằng bán buôn kiếm ra tới.

Kia bốn vị tài xế cùng mấy cái dòi hàng viên thấy Ngô Hoàng cửa phòng làm việc mở rộng, hẳn là ở bên trong nằm ngủ, bọn họ cũng không có quấy rầy, mà là đem mấy thứ từ trên xe tháo xuống sau, tài mới gọi hẳn thức dậy, nhưng hẳn đem dư khoản trả hết.

Năm trăm rương Tuyết Bích chính là mười sáu ngàn năm trăm khối,

Trừ trước khi đi một ngàn năm trăm khối tiền đặt cọc, còn muốn bỏ tức 15,000 khối. Bây giờ Ngô Hoàng trên người trừ trong ngân hàng hai trăm ngàn ra, còn có một trăm ngàn tiền mặt trên người, trong đó một trăm ngàn là Thôn Ca, kia năm trăm ngàn trừ đi tiền nữ sĩ bốn mươi vạn sớ còn sót lại.

30 tấn gạo, mỗi tấn là 3800 khối, 30 tấn chính là 114,000 khối. Bất quá này gạo tiền, thuộc Thương lão bản không để cho Ngô Hoàng đem tiền cho những tài xế kia cùng dòi hàng viên mang về, mà là nhượng chính hẳn đi ngân hàng chuyển iền. Dù sao số lượng quá lớn, thuộc Thương lão bản không yên tâm. Trước Ngô Hoàng cùng tiền nữ sĩ cùng nhau đi ngân hàng thời điểm, liền đem gạo tiền khoản đánh tới.

Một nhóm hàng này, trực tiếp hoa Ngô Hoàng 130,000 nhiều, hiện ở trên người hẳn chỉ có tam chừng mười vạn.

Này đây, mỗi khi nhớ tới Thôn Ca, đưa tới cho hẳn năm trăm ngàn thì, tâm tình của hẳn cũng không có biện pháp không sung sướng. Nếu là không kia năm trăm ngàn, cái này trà xường nhất mua, hơn nữa nhóm này vật liệu nhất mua, hẳn liền muốn nợ tiền. Chỉ bất quá, hữu nhóm này vật liệu, hẳn rất nhanh thì có thể đem tiền thu hồi lại, hơn nữa kiếm một món tiền lớn.

Đây cũng là hẳn dám như vậy đại thủ bút tiêu tiền nguyên nhân, nếu là không có lòng tin lời nói, hẳn có thể không dám tùy ý làm vậy.

Chạng vạng, 30 tấn gạo toàn bộ đến nơi, Ngô Hoàng đóng lại trà xường đại môn, đi vi giới, đi tới bản thân trách viện bên viện mái hiên, đem gạo một túi một túi ở Thạch Châu trong không gian mở ra, sau đó ngã đến chuẩn bị xong trong sường phòng, tổng cộng ngã 5 tấn. 5 tấn ở vi giới, chính là một trăm ngàn vi cân.

Lấp đầy mấy cái mái hiên sau, Ngô Hoàng lại đem thả ở trong viện kéo rượu xa thu vào Thạch Châu không gian, sau đó đem Tuyết Bích từng chai mở ra, rót vào kéo rượu trong xe. Tổng cộng ngã mười xa, mười ngàn vi cân, năm trăm rương Tuyết Bích, một chút đi bốn mươi hai rương.

Làm xong những thứ này, đã là ban đêm tám chín điểm lúc. Tám chín điểm lúc Thanh Lam thành, không hề giống Sơ Nguyên Trấn như vậy bên ngoài một mảnh đen thui, mà vẫn là đèn đuốc sáng choang, rất nhiều gió trắng nơi, lúc này mới là làm ăn dần dần nhiệt thời điểm.

Ngô Hoàng tìm đến còn chưa nghỉ ngơi Lục Lợi Phu, nói với hẳn: "Người bây giờ đi một chuyến Vạn Bảo Thương Hội, tìm người nói với Vạn Giang Kỳ một tiếng, thì nói ta bên này lại vận tới nhiều chút vật liệu, nếu như muốn lời nói, sáng sớm ngày mai phái người tới lấy."

Lục Lợi Phu ứng tiếng, xoay người ra ngoài. Hiện tại hẳn, đã minh bạch, nhà bọn họ thiếu gia làm đều là đại mua bán, hơn nữa còn là cùng người khác bắt đồng đại mua bán.

Mà nhìn Lục hôm qua phu rồi đi Ngô Hoàng, chính là suy nghĩ, cũng là thời điểm nên đi mua nhiều chút nô bộc trở lại, bằng không lớn như vậy ngôi nhà này, liền ba bốn người ở, quả thật có chút lạnh tanh tuyết. Bất quá lần này, không thể đem gạo cùng Tuyết Bích sở bán toàn khoản đều đem ra trả nợ, đến chặn một nửa đi xuống, đây không chỉ là bởi vì phải mua nô bộc, mà là hẳn yêu cầu một nhóm đàn dược, dùng để cùng Bạch Nhan Tổ giao dịch chi dụng.

Nghĩ (muốn) biết, Ngô Hoàng đi tới hậu viện hà đường trung tâm trúc Đình, vốn là hẳn là muốn dùng lá sen trong tiểu Thanh con ếch tới huấn luyện chính mình Phong Nhận, bởi vì hồ sen trong con ếch tiếng một mảnh, nghe âm thanh biết vị trí, huấn luyện Phong Nhận, lúc này mới có thể hữu hiệu đề cao ma pháp độ chính xác. Giống như trong học viện, những ma pháp sư kia môn cả ngày liền hướng về phía Kháng Ma thạch ở nơi nào oanh tạc, Ngô Hoàng rất xem thường. Bởi vì Kháng Ma thạch là tử, người là công việc, oanh tạc nhiều hơn nữa, hiệu quả cũng sẽ không có nhiều rõ rệt.

Giống như trong đội cảnh sát bắn như thế, bắn chết bỏ cào độ chính xác mạnh hơn nữa, nhưng nếu là bắn không di động bỏ cào, đó cũng là không có gì dùng. Đạo tặc cũng sẽ không ngây ngốc đứng ở nơi đó chờ người tới bắn!

Này đây, Ngô Hoàng muốn thông qua loại phương thức này, tới đề cao mình mà pháp độ chính xác cùng năng lực phản ứng. Nhưng là, bắn ra mấy đạo phong nhận sau, Ngô Hoàng cũng có chút hối hận, bởi vì hắn phát hiện hồ sen trong hà bao hoa hắc bắn thất linh bát lạc, thật sự là phá hư phong cảnh.

Vì vậy, hắn đem sự chú ý chuyển tới bên người 'Vo ve' thét lên con muỗi trên người. Nhưng hiển nhiên, bắn con muỗi cũng không phải là chuyện dễ dàng, cho đến hắn đem mình làm cho choáng váng đầu hoa mắt, hắn vẫn là không có thành công qua. Vì vậy chỉ có thảm mắng một tiếng, ngày mai lại tiếp tục.

Sáng sớm ngày kế, Vạn Giang Kỳ quả nhiên đến, nghe được Ngô Hoàng lại có vật chi phí vận đạt đến, Vạn Giang Kỳ tất nhiên hưng phấn vô cùng. Mặc dù hắn không tra được hai ngày này hữu kĩa chi bọn họ chưa quen thuộc thương đội tiến vào Thanh Lam thành, nhưng là hắn vẫn tới. Khi thấy là một trăm ngàn vì cân gạo cùng một vạn vì cân Tuyết Bích thì, Vạn Giang Kỳ tâm lý một mảnh hưng phấn thì, bao nhiêu cũng có chút giống như Húc Ngang ngày đó như vậy, đối với (đúng) Ngô Hoàng có một chút kính sợ.

Bởi vì, này chỉ có một cái khả năng, Ngô Hoàng trên người, hữu Không Gian Ma Pháp đạo cụ tồn tại. Mà có không gian Ma Pháp Đạo Cụ nhân, tuyệt đối không phải một loại người bình thường. Ngô Hoàng bối cảnh, ở Vạn Giang Kỳ trong mắt, trong nháy mắt liền thần bí.

Này đây, làm Ngô Hoàng nói lên, yêu cầu chặn nửa dưới khoản tiền, dùng để hối đoái một nhóm đan dược thì, Vạn Giang Kỳ không có gì do dự liền đáp ứng.

Một trăm ngàn vì cân gạo, là mười ngàn Kim Tệ, mười ngàn vì cân Tuyết Bích là một ngàn kim tệ, chặn nửa dưới chính là 5500 Kim Tệ. 5500 Kim Tệ, Ngô Hoàng dùng tư ngàn kim tệ hoán 30 viên Cửu Hoa Kiện Mạch Đan cùng một viên Bách Thảo Tục Cân Đan, còn lại năm trăm khối, cùng hắn tự thân còn lại hơn ba nghìn Kim Tệ, hắn chuẩn bị đi nô lệ thị trường nhìn một chút, mua mấy cái kiện người hầu trở lại.

Ăn rồi bữa trưa, Ngô Hoàng liền cùng Lục Lợi Phu một đạo đi nô lệ thị trường.

Thanh Lam thành nô lệ thị trường, kiến trúc diện tích tương đối lớn, lối kiến trúc có điểm giống La Mã Cổ kiến trúc, kỳ ngay chính giữa nơi còn có một cái kích thước tương đối lớn đấu thú trường, có thể chứa mười ngàn nhân đủ xem. Lục Lợi Phu ở một bên cho Ngô Hoàng giải thích: "Bình thường không có tổ chức đấu thú hoạt động thời điểm, cái này không lồ đấu thú đài chính là nô lệ phòng đấu giá sở, phía trên cơ hồ không có ngưng làm việc thời khắc. Thiếu gia, mời xem phía trên cái đó mang công tay cùng xiềng chân người kia, như vậy nô lệ một loại đều là thực lực cường đại nô lệ, kỳ phương diện giá tiền cũng tương đối cao, có thể coi thành hộ vệ..."

Trải qua Lục Lợi Phu giới thiệu, Ngô Hoàng bao nhiêu giải một ít nô lệ thị trường quy tắc. Ở chỗ này, thực lực càng cao nô lệ, giá cả càng cao. Mà nữ đây tứ phương diện, chính là càng đẹp giá cả càng cao, dĩ nhiên, nếu như có vừa đẹp thực lực lại cao nữ đây tứ xuất hiện lời nói, trên căn bản đều là thiên giới.

Nắm giữ Kiếm Sĩ thực lực nô lệ, trên căn bản giá cả đều tại một ngàn kim tệ trở lên, giống như mới vừa rồi Lục Lợi Phu chỉ cái đó nô lệ, kỳ giá cả đã bị mang lên mười ngàn Kim Tệ trở lên. Mà tên đây tứ này, thực lực chính là trung cấp kiếm sư, so với Lục Lợi Phu cái này Cao Cấp Kiếm Sĩ đến, mặc dù chỉ cao hơn hai cấp bậc, nhưng toàn thể sức chiến đấu tuyệt đối cao hơn không chỉ gấp mười lần. Nhưng là, như vậy thực lực cường đại nô lệ, ngay cả một viên cao cấp một ít đan dược cũng không sánh nổi. Cái này làm cho Ngô Hoàng không trải qua nhớ tới hiện thế trong, người nghèo mệnh, có lúc ngay cả phú nhân một con chó cũng không bằng.

Đối với cái này dạng hộ vệ, Ngô Hoàng chẳng qua là nhìn một chút, mặc dù có hứng thú, nhưng trước mắt nhưng là không có thực lực gấp mua.

"Đúng, như vậy thực lực cường đại nô lệ, mua về lời nói, không sợ bọn họ tạo phản sao?" Ngô Hoàng có chút không rõ hỏi.

Bất kể là dạng gì thế giới, ai lại sẽ tự nguyện khiến người ta làm nô đãi đây? Trừ phi thật sự là thiếu thiên đại nhân tình mà còn không, không cần bảo đảm, chỉ có thể uy thân làm nô làm người ở, cái này hoàn toàn nói được một ít, dù sao loại chuyện này không phải là không có.

Nhưng là, có chút nô lệ lại không phải tự nguyện, mà thực lực bọn hắn lại không yếu, chẳng lẽ mọi người sẽ không sợ 'Dẫn sói vào nhà' sao?

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: Mặt quỷ tử muội

(Canh [3], cầu phiếu cầu thu!)

Nghe được Ngô Hoàng lời này, Lục Lợi Phu liền mỉm cười nói: "Thiếu gia có chỗ không biết, bất kể là dạng gì nô lệ thị trường, kỳ cao tăng chi trung, nhất định sẽ hữu thực lực cường đại Ma Pháp Sư trấn giữ. Chỉ cần một đạo Huyết Khế ký, nô lệ cùng Chủ nô song phương sẽ gấp tự bản thân ký mãi mãi linh hồn Huyết Khế. Chỉ cần Huyết Khế một thành, nô lệ nếu là sinh ra đối với (đúng) Chủ nô một chút phản kháng tâm tư, sẽ gặp bị Huyết Khế lực đốt Linh Hồn Chi Hóa, đem nô lệ linh hồn triệt để tiêu diệt."

Ngô Hoàng khen ngợi: "Không nghĩ tới cái này thế giới, lại có bá đạo như vậy linh hồn ma pháp."

Lục Lợi Phu gật đầu nói: "Trên thực tế, loại này Huyết Khế, vốn phải là dùng cho nhân loại với Ma Thú trên người. Nhưng là, nghe nói ở cực kỳ lâu lúc trước, có một cường Đại Ma Pháp Sư sửa đổi cái này Huyết Khế ma pháp, khiến cho giữa người và người, cũng có thể dùng cái này Huyết Khế ký bất bình đẳng chủ nô quan hệ..."

Ngô Hoàng lắc đầu nói: "Tinh, trước mang ta đi đây tới bình thường bán trắng đi! Hiện tại chúng ta chủ yếu là mua nhiều chút to con một ít kiện người hầu cùng kiện phụ, như vậy thực lực cường đại nô lệ hay là chờ đem tới có nhu cầu lại nói."

Lục Lợi Phu gật đầu một cái, ở phía trước vừa đeo lộ, ở đầu thú trường bên trái bên trên nhất, tìm tới một cái giữ lại hai phiết tiểu hồ tử, ánh mắt hơi có chút thô bỉ bán trắng quần sự, ở đó quần sự giới thiệu một chút, Ngô Hoàng hoa nửa giờ, chọn 10 cái trắng nô cùng 10 cái kiện phụ. Kiện phụ dùng để quét dọn đình viện, trắng nô hỗ trợ làm việc nặng đồng thời, Ngô Hoàng hoàn phần phó Lục Lợi Phu mang của bọn hắn nhiều huấn luyện một chút khí lực, có thể coi phổ thông hộ vệ sử dụng.

Đương nhiên, những thứ này phổ thông trắng nô, ở Lục Lợi Phu cái này Cao Cấp Kiểm Sĩ trước mặt, căn bản không có thể một đòn. Nhưng là, Ngô Hoàng cảm giác mình trong phủ, cũng không thứ gì giá trị đến người ta ăn trộm, này đây, cũng không cần phải bỏ ra số tiền lớn mời những thứ kia thân thủ cường hãn Dong Bình tới hộ viện.

Đối với cái này nhiều chút không có bất kỳ thực lực trắng nô, ngay cả Huyết Khế đều chờ cho ký, dù sao linh hồn Huyết Khế cũng không phải tiện nghi hóa.

Hoa hai ngàn kim tệ, mang theo hai mươi nô bộc từ nô lệ thị trường đi ra, Ngô Hoàng nhượng Lục Lợi Phu mang theo những thứ này nô bộc hồi phủ an trí, mình thì trong thành đi lang thang đứng lên. Tới Thanh Lam thành cũng chừng mấy ngày, Ngô Hoàng còn không có đi ra ngoài cần thận đi dạo qua.

Nhìn trên đường người đến người đi, hoặc mặc vài thô áo ngắn, hoặc người mặc tơ lụa, hay hoặc là người mặc thiết Khải áo giáp, thất lưng vượt trường kiếm, lưng đeo trường đao. Bên tai truyền tới hàng rong tiếng rao hàng tiếng la, mã tiếng chuông, người đi đường chửi mắng tiếng cười nói, Ngô Hoàng cảm giác mình phẳng phất đưa thân vào cổ đại chi trung, cùng cổ nhân cùng đi trước.

"Đánh hấn, đánh tử hấn..."

Cách đó không xa quyết đấu lôi đài, có người đang chuẩn bị dùng quyết đấu phương thức, giải quyết khó mà phán định tranh chấp, hoặc là ân oán. Loại chuyện này, Ngô Hoàng ở Sơ Nguyên Trấn liền thấy qua, hướng chỉ là này Thanh Lam thành.

Ở cái thế giới này, lấy quyết đấu phương thức để giải quyết song phương ân oán,

Có thể nói là phi thường thường gặp thủ đoạn.

Ngô Hoàng không có đi tham gia náo nhiệt, hẳn sự chú ý bị mặt khác một đám nhân ảnh hấp dẫn.

Ở đám người kia ảnh trung gian, lưỡng đạo non nớt tiếng nghen ngào từ trong truyền tới, nghĩ đến là phát sinh gì chuyện bất bình, có người khóc tương đối buồn rầu, hơn nữa còn là non nớt tiểu cô nương tiếng khóc. Nghe được cái này dạng bi thương tiếng khóc thể lương, hẳn lòng trắc ẩn rất nhanh liền bị câu động.

Ngô Hoàng chen vào đám người, liền gặp hai cái trường đến cơ hồ giống nhau như đúc tám chín tuổi đại tiểu cô nương, chính mở các nàng cặp kia thật to tròn đen, đáng thương nhìn quần chúng vây xem. Nếu như không nhìn trên người các nàng những địa phương khác lời nói, đôi kia ánh mắt, tuyệt đối có thể dễ cho vô số người tự nguyện vì các nàng không tiếc cả mạng sống ra tay giúp đỡ.

Nhưng là, nhượng mọi người không khỏi than thở đáng tiếc là, hai cái này tiểu cô nương gò má bên trái thượng, phân biệt có một khối lông bàn tay lớn nhỏ màu đen thai ký. Màu đen thai ký mặt trên còn có làm người nhìn đã cảm thấy tâm lý sầm đến hoảng Hắc Mao. Nếu như này thai ký trường ở những địa phương khác ngược lại vẫn được, có thể hết lần này tới lần khác trường ở trên mặt...

Đây thật là, Thiên Đố hồng nhan a!

Khó trách nhiều như vậy quần chúng vây xem chỉ lại ở chỗ này xem náo nhiệt, đối với hai cái tiểu cô nương bán mình chôn cất mẫu cử chi, nhưng là vẫn chẳng quan tâm.

Bất kể là gì thế giới, chắc là sẽ không thiếu giống như vậy quần chúng vây xem, mọi người lòng hiếu kỳ lý thật ra thì đều không khác mấy.

Ngô Hoàng thấy hai cái này tiểu cô nương thời điểm, trong lòng cũng là một trận than thở, nhiều cô gái tốt a! Thế nào ông trời già liền không có mắt như vậy đây! Gặp các nàng kia đáng thương ánh mắt, nhìn thêm chút nữa quần chúng vây xem môn từng cái là đáng tiếc, là thương hại, lại có chút khinh ảnh mắt...

Loại ánh mắt này uy lực, Ngô Hoàng thật ra thì rất rõ. Hắn đã từng liên tục đối mặt qua rất nhiều như vậy ánh mắt, chỉ bắt quá, hắn đối mặt kia vô số ngay trong ánh mắt, cũng rất ít xuất hiện đáng tiếc hoặc là thương hại, đại đa số thời điểm, đều là khinh, trào phúng.

Mà này hai cô bé giá trị con người, mặc dù rất tiện nghi, nhưng cũng không phải tùy tiện người bình thường có thể mua được. Hai cái tỷ muội, một trăm Kim Tệ. Nếu như là hai cái phần điều ngọc trác tiểu tỷ muội, vậy khẳng định có vô số phú nhân đưa tay lẫn nhau mua, nhưng là, đổi thành trước mắt hai cái này nhìn hơi dọa người nha đầu, kia nhất trăm tiền vàng thật có thể rất khó từ bọn họ trong túi móc ra đi. Mua hai cái phổ thông nha đầu trở về làm âm giường, cũng so với mua hai cái này mặt quý nha đầu trở về dọa người cường a!

Bất quá Ngô Hoàng không có ý nghĩ này, hắn càng có thể hiểu được lúc này các nàng tâm tình, mặc dù các nàng mặt, quả thật có chút dọa người, nhưng hắn vẫn là trực tiếp móc ra một trăm Kim Tệ đưa cho hai cái tiểu cô nương, cũng không cần các nàng bán mình. Bởi vì hắn cũng không muốn đem này hai nha đầu mua về hù dọa chính mình.

Nhưng là, sao lấy được nhất trăm tiền vàng hai nha đầu, đang ngạc nhiên sau khi, nhưng là kéo lại Ngô Hoàng vạt áo không thả, "Vị thiếu gia này, mẫu thân từ nhỏ liền theo chúng ta thuyết, tiểu hài tử cầm nhiều tiền như vậy trên người sẽ chọc cho Họa..."

Một cô bé khác cũng một bộ phi thường hiểu chuyện hình dạng, cúi đầu phụ họa nói: "Đúng vậy đúng a! Mẫu thân càng thuyết, bị người ăn huệ, liền nhất định phải hồi báo!"

Bên cạnh quần chúng vậy xem nhìn một cái vị này thiếu niên anh tuấn ra tay giúp đỡ đối với tiểu cô nương, ngược lại chọc cho đây đối với tiểu cô nương ý lại vào hắn, không khỏi nghĩ buồn cười.

Có chút thậm chí lên tiếng cười nói: "Đúng a! Vị công tử này, nhân gia đây đối với tiểu cô nương tuổi còn nhỏ, làm sao có thể làm cho các nàng mẹ tang sự đây? Lại nói, nhượng đây đối với tiểu cô nương năm nhất trăm tiền vàng ở nơi này trên đường chính hoảng, cũng không an toàn a! Người đây không phải là hại các nàng sao? Ta xem người chính là dẫn các nàng về nhà tương đối ổn thỏa! Mọi người thuyết, có phải hay không cái lý này a!"

"Đúng vậy đúng a! Vị công tử này, người này làm việc tốt cũng không thể chỉ làm một nửa a! Bằng không, chuyện tốt biến thành chuyện xấu, vậy coi như tội quá rồi!"

"Đúng vậy đúng vậy! Mặc dù đây đối với tỷ muội là đáng đáp hơi dọa người, nhưng là, người không thể bởi vì này dạng cũng không cần nhân gia đi! Lúc này hại người ta tâm!"

...

Mọi người thất chủ bát thiệt, Ngô Hoàng bị nói có chút nhớ nhưng chửi mẹ, rất muốn hỏi thượng một câu: Người nha muốn thật muốn lời nói, sao sớm không ra tay a!

"Ha ha... Cũng còn khá ta có dự kiến trước a! Sớm liền nghĩ đến sẽ phát sinh như vậy sự tình! Mặc dù ta cũng rất đồng tình đây đối với tỷ muội, nhưng là, ta thật không muốn mang đến này một đôi mặt quý muội trở về dọa người a!" Lúc này, không biết là ai thấy Ngô Hoàng mặt đầy Hắc, cười trên nỗi đau của người khác cười lên.

Lời này truyền vào Ngô Hoàng trong tai, càng làm cho hắn giận đến giận sôi lên, trực muốn tóm lấy người này, bóp chết hắn tính.

Nhưng là nghĩ thì nghĩ, thấy người bên cạnh đối với chính mình chỉ chỉ trỏ trỏ điểm, nhìn lại đôi kia tỷ muội đáng thương đang nhìn mình, Ngô Hoàng phảng phất nghĩ, mình làm cái thập ác bất xá sự tình tựa như. Vì vậy hắn chỉ có kiên trì đến cùng, tiêu ít tiền, nhượng nhân đem đây đối với tỷ muội cùng các nàng chết đi mẹ mạng về Phủ đi.

Trở lại Ngô Phủ, Lục Lợi Phu thấy Ngô Hoàng mang theo một đôi sinh đôi mặt quý muội cùng với một người chết trở lại, liền không khỏi kinh ngạc, há hốc mồm, không phải nói cái gì. Ngô Hoàng cũng lười nhìn sắc mặt hắn, khoát tay nói: "An bài một chút nhân viên, đem đây đối với tỷ muội mẹ hảo hảo an táng xuống. Sau này đây đối với tỷ muội chính là chúng ta Ngô Phủ nhân, liền làm cho các nàng ở chỗ này sinh hoạt đi!" Ngô Hoàng vừa nói, lại cho Lục Lợi Phu hai trăm tiền vàng, nhượng hắn hỗ trợ an bài công việc.

Đụng phải loại này dùng tiền mua buồn rầu sự tình, Ngô Hoàng trừ than thở gặp được khó liệu ra, còn có thể nói cái gì?

Ngô Hoàng mặt đầy xui tiến vào thư phòng, chuẩn bị trực tiếp quay về hiện thế thời điểm, cửa thư phòng vang lên, bên ngoài vang lên Lục Lợi Phu thanh âm.

"Thiếu gia, đôi kia tỷ muội thuyết nhất định phải gặp ngài!"

Chương 40: Cung Vũ Cung Tuyệt

(hiện tại canh thứ nhất, cầu phiếu cầu thu!)

Đối với trợ giúp đây đối với tiểu tỷ muội, Ngô Hoàng là không có bao nhiêu không muốn, chẳng qua là ở trên đường nghe một ít nhượng hân cảm tức lời nói, khiến cho hân cảm giác mình thật giống như làm cái phi thường ngu xuẩn sự tình. Nay đây, hân này là mình đang cùng chính mình giận đối đây! Cũng không phải là bởi vì cho đối kia hoa tỷ muội mấy trăm tiền vàng mà thương tiếc tiền.

Sinh đôi tỷ muội tiến vào thư phòng, liền hướng Ngô Hoàng quỳ xuống, ngoài thư phòng Lục Lợi Phu cách nhìn, đưa tay đem cửa phòng che lại, xử lý Ngô Hoàng phản phó sự.

"Các người đứng lên đi! Sau này an tâm ở nơi này, không cần lo lắng sẽ có người lấn phụ các người!" Một lần nữa thấy hai vị tiểu thư muội trên mặt thai ký, Ngô Hoàng không khỏi sinh ra một ít không đành lòng đến, đây đối với tỷ muội, nghĩ đến không ít gặp phải thể nhân Bạch Nhãn đi! Nghĩ như vậy sau, Ngô Hoàng tâm lý khí liền nhất thời tiêu rất nhiều.

"Thiếu gia, người có phải hay không không yêu thích chúng ta cái bộ dáng này!" Tiểu tỷ muội trung một vị trong đó ngẩng đầu hỏi, nhìn các nàng hình dạng, thật so với rất nhiều cùng lứa tiểu cô nương thành thực hiểu chuyện rất nhiều, ngay cả nói chuyện cũng có chút nhỏ đại nhân bộ dáng.

Ngô Hoàng nghe kinh ngạc, rồi sau đó cười nói: "Ta nghĩ, không có ai sẽ thích xem lại các người cái bộ dáng này đi! Bất quá, thân thể lỏng da, thụ cha mẫu, loại chuyện này mình là không có biện pháp quyết định, cho nên, các người cũng không nhất định quá để ý kẻ khác cái nhìn. Ta mặc dù không yêu mến bọn người cái bộ dáng này, nhưng là tuyệt đối sẽ không ghét, cho nên, các người đại khả an tâm ở nơi này. Nếu ta đã đem bọn người mang về, cũng sẽ không cho các người lại lần nữa lưu lạc đầu đường. Đứng còn không biết các người tên gọi là gì, người nào là tỷ tỷ, người nào là muội muội?"

"Thiếu gia, nô tỳ là tỷ tỷ, tên là Cung Vũ, nàng là muội muội, kêu Cung Tuyệt, mẫu thân thuyết, chúng ta là ở mưa tuyết thiên lý ra đời. Còn nữa, thật ra thì chúng ta trên mặt thai ký, đều là giả!" Cung Vũ lóe linh lung đôi mắt, mỉm cười nói. Sau đó hai tỷ muội nhìn nhau, đồng thời đem trên mặt khối kia thai ký kéo xuống đến, lộ ra bên trong non mặt đỏ đần.

Ngô Hoàng nháy mắt mấy cái, mắt nhìn hai cái quỳ ở trước mặt mình, như tiểu phần điều ngọc trác như vậy tiểu tỷ muội hoa, hân không biết mình là không phải là hoa mắt.

Đã lâu, hân mới cười khổ nói: "Không nhìn ra, hai người các người tuổi còn trẻ, lại như thể nhân tiểu quý đại, biết che giấu mình xinh đẹp. Thiếu gia ta đại các người nhiều như vậy, nhưng vẫn là miễn không lấy tướng mạo nhìn người, thật ra khiến các người chế giễu!"

"Thật ra thì đây là mẫu thân dạy chúng ta, mẫu thân thuyết, tỷ muội chúng ta thật xinh đẹp, sinh ở nghèo khó nhà, là Họa không phải là phúc, hân để cho chúng ta nhất định phải giấu hảo chính mình xinh đẹp, tránh cho khai ra tai vạ bất ngờ." Tỷ tỷ Cung Vũ mỉm môi môi nhỏ, buồn cười lại không dám cười hình dạng.

"Đúng vậy đúng a! Mẫu thân còn nói, đợi nàng không được, liền ở trên đường đem mình bán, nếu như có vị kia người hảo tâm dám mua tỷ muội chúng ta, như vậy người này nhất định là có một ái tâm hiền lành nhân, tỷ muội chúng ta có thể yên tâm đi theo hân (hân).

Không nghĩ, là thiếu gia người mua hai chúng ta!"

So sánh với tỷ tỷ đến, muội muội liền có thể ngượng ngừng rất nhiều, mặc dù giống vậy không nhút nhát, nhưng lúc này muội muội gương mặt nhưng là đỏ ửng ửng, cúi đầu.

Ngô Hoàng nhíu nhíu mày, chợt cười nói: "Nhưng là, các người cứ như vậy nhượng ta xem lại các người mặt mũi thực, sẽ không sợ ta lại bán đứng các người sao?"

Hai tỷ muội dù sao còn nhỏ, hiển nhiên không nghĩ tới Ngô Hoàng sẽ nói lên như vậy yêu cầu đến, trong lúc nhất thời trở mặt nhìn nhau, có chút sợ.

Gặp các nàng cái này sợ hãi bộ dáng, Ngô Hoàng nghĩ đến, đây đối với hoa tỷ muội, khẳng định ăn không ít đau khổ, vì vậy trên cột các nàng tâm tư liền lãnh đạm, ngược lại giác đến mình làm như vậy, hơi quá đáng. Vì vậy hân khoát tay nói: "Hảo hảo, ta đây là ở nói đùa các người đây! Trong lúc bất chợt nhiều đáng yêu như thể hai vị tiểu muội muội, ta thể nào chịu bán đứng các người. Bất quá, để tránh phiền toái, sau này các người hay lại là giống như kiểu trước đây, đem xinh đẹp giấu đi!"

"Cám ơn thiếu gia!" Hai tỷ muội đồng thời nằm rạp người, lạy Ngô Hoàng tam bái.

"Ừ, các người đi ra ngoài đi! Quay đầu gọi các người Lục đại tẩu mang bọn người đi làm mấy món quần áo mới."

Nhượng hai tỷ muội lui ra sau, Ngô Hoàng không khỏi thấy buồn cười. Nhớ tới trước những thứ kia trò cười chính mình những người đó mặt nhon, Ngô Hoàng không cưỡng nổi đắc ý nghĩ, nếu để cho bọn họ biết, hai cái này mặt quý muội, nhưng thật ra là cái phần điều ngọc trác hoa cốt đoá, không biết bọn họ sẽ là dạng gì biểu tình!

Tự ta đắc ý lộn một cái sau, Ngô Hoàng liền bắt đầu tiến vào mình tướng, trong đầu Quán Tướng khởi viên kia Thạch Châu tới. Mỗi một lần Quán

Tường Thạch Châu, hẳn cũng có thể cảm giác được tinh thần mình lực lấy được tăng lên rất nhiều, tốc độ tu luyện nhanh, khiến cho hẳn mừng rỡ dị thường.

Cho đến hai tỷ muội trung không biết tỷ tỷ hay lại là muội muội tôi gọi hẳn ăn bữa ăn tối, hẳn mới từ Quán Tường trung phục hồi tinh thần lại.

Bữa ăn tối thời điểm, Ngô Hoàng ngồi ở đại sảnh chủ vị, bên cạnh Lục Lợi Phu vợ chồng cùng Cung Vũ Cung Tuyết tỷ muội chính đang chiếu cố đến hẳn ẩm thực. Vốn là Lục Lợi Phu vợ chồng là muốn cho Cung Vũ Cung Tuyết tỷ muội lui ra, dù sao hai người bọn họ trên mặt thai ký, quả thực có chút ảnh hưởng thêm ăn thuyết, nhưng Ngô Hoàng khoát tay ngăn cản.

Kẻ khác không biết hai tỷ muội lai lịch, bởi vì nàng môn phệ thạch liệu, nhưng là hẳn lại biết, này hai tiểu tỷ muội nhưng là khối không người nào biết ngọc thô chưa mài dũa.

"Lục quản gia, sau này ta bắt đầu cuộc sống và ăn uống hàng ngày, liền do các nàng đây đối với tỷ muội phụ trách đi! Các người cũng không cần ở chỗ này phục dịch ta."

Nghe Ngô Hoàng vừa nói như thế, Lục Lợi Phu hai vợ chồng nhất thời liền hù dọa là quỷ xuống, Lục Lợi Phu càng là vội la lên: "Thiếu gia, có phải hay không chúng ta vợ chồng có cái gì chiếu cố không chu toàn địa phương, mời thiếu gia nói rõ, chúng ta nhất định hảo hảo sửa lại!"

Ngô Hoàng khoát tay để cho bọn họ đứng lên, cười nói: "Các người đừng nóng, các người làm rất khá, bất quá, bình thường các người phải chiếu cố ngôi nhà này, cũng đã thật cực khổ, hoàn phải chiếu cố ta ẩm thực cuộc sống thường ngày. Hơn nữa cát quản sự còn phải chiếu cố Tiểu Minh, lấy ở đâu nhiều thời gian như vậy. Cho nên, sau này cát quản sự làm xong cơm sau, liền giao cho đây đối với tỷ muội tốt. Ở chỗ này của ta, chỉ cần đối với ta trung thành cảnh cảnh lời nói, còn lại quy củ, có thể rộng một ít."

"Cám ơn thiếu gia thể hân chúng ta vợ chồng, tiểu nhân cảm kích rơi nước mắt!"

"Được được, theo ta sống chung lâu, các người liền biết thiếu gia các người là dạng gì một người. Đi đi! Các người cũng đi ăn cơm, đừng ở chỗ này ngây ngốc, đỡ cho một hồi Tiểu Minh đói, vừa khóc vừa gào."

Chờ Lục Lợi Phu vợ chồng sau khi rời đi, Ngô Hoàng đối với (đứng) Cung Vũ Cung Tuyết hai vị tiểu thư muội đạo, "Được! Các người cũng ngồi xuống ăn chung đi! Chớ đứng, chính là thân thể cao lớn thời điểm đây! Cần thận sau này lớn lên mầm hạt đậu..."

"Thiếu gia, cái này không hợp quy củ!" Hai tỷ muội lắc đầu thuyết, muội muội Cung Tuyết càng là cúi đầu khiếp khiếp nói: "Mẫu thân thuyết, người giàu hữu người giàu quy củ, làm hạ nhân nhất định không thể phá hư, nếu không phải bị phạt."

Ngô Hoàng thấy buồn cười, xem ra các nàng mẹ nhất định sáng sớm liền vì các nàng nghĩ xong đường lui, nếu không lời nói, làm sao sẽ dạy các nàng những thứ này.

"Ngồi đi! Đây chính là thiếu gia quy củ!" Ngô Hoàng nghiêm túc nói: "Chẳng lẽ mẫu thân các người không dạy các người, các người đã đem tự các người trở thành là thiếu gia Tỷ Nữ, phải nghe theo thiếu gia sao? Còn là nói, các người không muốn nghe thiếu gia?"

"Thiếu gia, không phải là..."

"Hảo hảo, ngồi xuống đi! Các người nói một chút mẫu thân sự tình, hiện tại các người thật ra thì không cần công việc, các loại (chờ) mẫu thân các người an táng sau, lại bắt đầu công việc cũng tới kịp!" Ngô Hoàng nói sang chuyện khác sau, mới vừa ngồi xuống hai tỷ muội quả nhiên bị dời đi sự chú ý.

Nhưng sự chú ý chuyển là chuyển, có thể hai tỷ muội nhưng lại đầy mắt nước mắt đi ra. "Cám ơn thiếu gia, mẫu thân thuyết, thân là người làm, liền muốn tay chân chuyên cần, nếu không chủ nhà muốn nào. Chủ nhân nếu là nào, chúng ta làm người hầu cũng chưa có quả ngon để ăn!" Đây là tỷ tỷ Cung Vũ thuyết.

Bây giờ Ngô Hoàng cuối cùng có biện pháp phân biệt này hai tỷ muội, tỷ tỷ lúc nói chuyện sẽ ngẩng đầu, muội muội lúc nói chuyện chính là cúi đầu.

Chẳng qua là nghe lời này, Ngô Hoàng không khỏi trầm đồ mồ hôi! ©,®! Tuy nói loại này giáo dục rất làm cho người im lặng, nhưng lại không thể thuyết không đúng! Chẳng qua là nhượng đây đối với vừa mới mất đi mẫu thân tiểu tỷ muội chiếu cố mình ẩm thực, Ngô Hoàng ít nhiều có chút áy náy. Đạo: "Từ xế chiều bắt đầu, cho đến mẫu thân các người hạ táng, các người đều có thể nghỉ ngơi, các loại (chờ) sự tình qua đi, các người làm tiếp ta thị nữ không muộn... . Đây là mệnh lệnh, là thiếu gia mệnh lệnh!"

"Ân thiếu gia!"

"Cám ơn thiếu gia!"

Nhìn hai cái Tiểu La Ly mặt đầy làm rung động, nước mắt lẫn lộn hình dạng, Ngô Hoàng trong lòng ít nhiều có chút cảm giác khó chịu!

"Đáng thương biết bao hai cái Tiểu La Ly a! So sánh với các người, ta ngược lại thật ra hạnh phúc nhiều, ít nhất, ta còn hữu Đường Phụ Đường Mẫu chiếu cố ta! Bất quá yên tâm, sau này các người liền để ta làm chiếu cố đi!" Hẳn trong lòng nói như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Bóng lưng yếu điệu

(cạnh hai dăng lên, cầu phiếu nhóm! Buổi tối còn có một chương tăng thêm, vì ngày hôm qua lên cao phân loại bảng hạng năm.)

Làm Ngô Hoàng dùng xong bữa ăn tối, nhượng Lục Lợi Phu an bài đây đối với tỷ muội chỗ ở sau, liền từ vi giới trở lại hiện thế chỗ mình ở.

Chẳng qua là khi hắn xuất hiện ở chỗ mình ở thì, liền phát hiện, gian phòng của mình bị người triệt để bay lên lộn chồng vó lên trời, phẳng phát đảo bình quá cảnh, chỉ để lại lộn xộn một đoàn. Hiên nhiên, có người lên vào phòng hắn, chuẩn bị trộm đồ tối. Chẳng qua là, làm Ngô Hoàng tra sau khi xem, lại thứ gì đều không ném.

Vừa sửa sang lại đến căn phòng, Ngô Hoàng tâm lý liền suy nghĩ khai, chính mình hai ngày thời gian chưa có trở về ở đây, không nghĩ tới liền phát sinh như vậy sự tình. Hơn nữa phụ cận đây bình thường cũng không có cái gì ăn trộm qua lại, hiên nhiên chỉ là hướng về phía hắn tới. Có thể tại sao hướng về phía hắn tới đây! ?

Suy nghĩ một chút, hắn nghĩ, trừ Thôn Ca, kia năm trăm ngàn tiền mặt, không hề có bất kì thứ gì khác. Nói không chừng, tại chính mình khuya ngày hôm trước vừa tiến vào vi giới, ăn trộm sẽ tới đây! Khi đó, cái đó kêu Lưu Dịch vừa mới cho mình đưa năm trăm ngàn tiền mặt, chỉ cần biết nhân, tin tưởng không có không động tâm.

Chuyện này, Ngô Hoàng không dám khẳng định có phải hay không Thôn Ca, phái người làm. Bởi vì chỉ cần Lưu Dịch đưa tiền đây thời điểm, bị người thấy, thì có thể nhượng nhân khỏi ác ý, này phi thường bình thường. Có lẽ đây chính là Thôn Ca, phân phó cũng không nhất định. Nhưng là, Ngô Hoàng không có chứng cứ.

"Tinh! Số nợ này trước tính tới Thôn Ca, trên đầu, đến tương lai tìm hắn báo thù thời điểm, cùng nhau nữa thanh toán được!" Ngô Hoàng như vậy an ủi mình, ngược lại cũng không ném thứ gì, chính là căn phòng bị người bay lên lộn chồng vó lên trời a.

Thu thập đến nửa đêm, Ngô Hoàng không có tâm tình đọc sách, vì vậy chạy đến sân thượng, dùng Phong Nhận tìm ở bên cạnh hắn 'Vo ve' thét lên xui xẻo con muỗi, huấn luyện một trận ma pháp độ chính xác, cho đến choáng váng đầu hoa mắt mới trở về phòng, bán nằm ở giường, tiến hành Quán Tưởng.

Sáng sớm ngày thứ hai, Ngô Hoàng hồi chuyển vi giới, đỡ cho trong phủ trên dưới cho là mình mất tích, sau trở lại hiện thế, dùng bữa ăn sáng, sáng sớm đi tới trường học, nghiêm túc nhìn lên thư tới. Tinh thần lực tăng lên, nhượng hắn trí nhớ cũng tăng cường theo, đọc tốc độ, càng là so với lúc trước nhanh gấp mấy lần.

Bởi vì chỉ cần tinh thần lực quét qua trang sách, rất nhiều kiến thức tự nhiên làm theo liền in vào đầu óc hắn. Đây chính là tinh thần lực phóng ra ngoài nhất chỗ tốt.

Là, là tinh thần lực phóng ra ngoài. Trên thực tế, toàn bộ Ma Pháp Học Đồ cũng có thể làm được tinh thần lực phóng ra ngoài, bởi vì cảm giác Ma Pháp Nguyên Tố phân tử thời điểm, chính là tinh thần lực phóng ra ngoài một loại biểu hiện hình thức, chẳng qua là khoảng cách xa gần mà thôi.

Mà muốn nhượng ma pháp tùy tâm ý thay đổi phương hướng, tinh thần lực phóng ra ngoài khoảng cách, hiên nhiên không phải là hắn bây giờ cách quyền sách chỉ có năm mươi phân khoảng cách này có thể so với.

Nhưng tinh thần hắn cảm giác khoảng cách, trước mắt mà nói, cũng có chừng một thước khoảng cách, ở lấy hắn làm trung tâm một thước trong phạm vi,

Coi như hắn nhắm mắt lại, cũng có thể 'Thấy' tất cả mọi thứ, ngay cả một con muỗi từ sau ót bay qua đều không gạt được hắn cảm giác.

Là một ngày rười thời gian chưa có tới giờ học, Thủy Nhược Gia thấy Ngô Hoàng thời điểm, ánh mắt lóe lên một tia khinh thường, nghĩ người này căn bản không có học sinh hình dạng, thật là gỗ mục không điêu khắc được, một bộ cả nhổng lẫn nhau, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, đem trường học làm khách sạn đây đây là!

Nhưng là, khi nàng nhìn thấy Ngô Hoàng trên tay đeo băng thì, trong con ngươi không khỏi lộ ra vẻ nghi hoặc, đạo: "Thế nào? Bị người đánh?"

Ngô Hoàng mắt nhìn cánh tay mình, lắc đầu nói: "Không việc gì, bị thương ngoài da! Hiên tại muốn ngươi kiểm tra gì, đến đây đi!"

Thấy Ngô Hoàng mặt đầy không kiên nhẫn hình dạng, Thủy Nhược Gia đôi mi thanh tú súc súc, trong tối cắn răng nghiêng lợi đứng lên, lòng tốt trở thành lư can phế, Hừ! Ngoài miệng lại nói: "Thả vào thứ sáu buổi sáng đi! Lớp mười số học đi học kỳ toàn bộ công thức cùng khái niệm, Hi Vọng đến lúc đó ngươi sẽ không nói cho ta nói ngươi còn không có nhìn! Đúng hai ngày này ta in cái đề bài, vốn là ngày hôm qua đến lượt cho ngươi, nhưng là ngươi không có tới, buổi trưa ngươi làm một chút, buổi chiều nhớ giao cho ta! Nhớ kỹ, nửa giờ hoàn thành!"

Ngô Hoàng gật đầu một cái, thấy đi lan thượng, Bạch Nhan Tổ bóng người thướt tha tới, hần khái hạ, đứng lên nói: "Ta biết!" Sau đó cũng không nhìn tới Thủy Nhược Gia biểu tình, hướng thẳng đến cửa phòng học đi tới, tìm Bạch Nhan Tổ nói chuyện đi.

Cảm giác Ngô Hoàng đối với chính mình xa cách hình dạng, Thủy Nhược Gia trong lòng ít nhiều có chút không rõ lắm thuận khí. Bởi vì ở trong lớp, liền từ xưa tới nay chưa từng có ai dám đối với hần như vậy, hoặc giả nói là không có ai chịu như vậy đối với nàng. Kìa học sinh không là có ý đi đút lót lấy lòng với hần? Hần nghĩ Ngô Hoàng cũng không nên sẽ ngoại lệ.

Này đây trước ở trong tư điểm thời điểm, hần mới có thể nói với Ngô Hoàng nói như vậy.

Nhưng là bây giờ, thấy Ngô Hoàng thật đối với nàng phớt lờ không để ý tới thời điểm, trong nội tâm nàng phải nói không một chút oán khí, đây tuyệt đối là gạt người.

Đặc biệt là, làm Ngô Hoàng thấy Bạch Nhan Tổ mà lộ ra âm áp mỉm cười thì, hần thì càng không thuận khí, ai kêu Bạch lão sư so với hần đến, tựa hồ mị lực còn muốn lớn hơn một ít đây! Làm một người nam nhân thả lên trước mắt mỹ nữ không rảnh để ý, ngược lại đi lấy lòng kỳ tha mỹ nữ thời điểm, cái đó ở trước mắt hần mỹ nữ, tuyệt đối sẽ không hoàn cười được. Liền giống bây giờ Thủy Nhược Gia như thế, lúc này hần, gất gao khắp trong tay bút, giống như đó là Ngô Hoàng cổ tựa như.

Đi lan thượng, Ngô Hoàng cùng Bạch Nhan Tổ mỉm cười nói: "Bạch lão sư, có tin tức."

Vừa nghe đến Ngô Hoàng thuyết có tin tức, Bạch Nhan Tổ như rồng mây, mắt lộ ra vui mừng, rồi sau đó lại đột nhiên đảo mắt nhìn chung quanh, thấy bên cạnh không có cái gì khác nhân sau, hỏi "Thật sao? Lúc nào giao dịch?"

"Ta đã mang đến!" Ngô Hoàng mỉm cười giờ một tay lên trong hộp gỗ nhỏ thuyết.

Bạch Nhan Tổ mắt nhìn hộp gỗ, gật đầu nói: "Như vậy, Ngô Hoàng đồng học, theo ta lên một chút Thiên Thai, lão sư có lời muốn nói với người!"

Ở trong lớp đồng học dưới ánh mắt kinh ngạc, Ngô Hoàng mặt đầy mỉm cười đi theo Bạch Nhan Tổ đi.

Hiện tại Bạch Nhan Tổ trang phục, vẫn là áo sơ mi trắng thêm mới vừa đến gối nắp màu đen bộ váy, cộng thêm hắc ti Hắc cao cân, khiến cho Ngô Hoàng ánh mắt, thỉnh thoảng ở hần vũ lưu chuyển. Lúc trước chỉ biết là hần đẹp lạnh lùng, nhìn liền hần thời điểm thờ mạnh cũng không dám.

Nhưng bây giờ cùng với nàng càng ngày càng quen thuộc sau, hần liền trở nên càng ngày càng can rờ.

Lúc này Bạch Nhan Tổ, lấy võ giả cảm giác bén nhạy lực, Tự Nhiên có thể phát hiện Ngô Hoàng ánh mắt ở hần trên bóng lưng lưu liên. Phát phát hiện điểm này hần, là kiêu ngạo là tức giận, kiêu ngạo là hần đối với chính mình sức dụ dỗ tương đối tự tin, tức giận là tiểu tử này rõ ràng là hần học sinh, lại còn dám đối với hần như thế can rờ!

Kết quả đến một cái Thiên Thai, Ngô Hoàng lỗ tai liền bị độc thủ. Bạch Nhan Tổ lấy ra một bộ tỷ tỷ khiển trách em trai tư thế, xách lỗ tai hần, cắn răng nghiêng lợi nhìn hần chăm chăm đạo: "Xú tiểu tử, mới vừa rồi ánh mắt ngươi một mực nhìn đâu vậy!?"

"Tỷ nương tay cho a! A không phải là không phải là giờ cao, là cao thả, cao thả "

"Xú tiểu tử, lần sau phát hiện nữa ngươi con ngươi liếc lung tung, đừng trách ta không khách khí a!" Bạch Nhan Tổ hướng hần trợn mắt.

"Tỷ bây giờ ta cũng không phải là ngươi học sinh, mà là ngươi đồng bạn làm ăn!" Ngô Hoàng nhìn trái phải mà nói hần.

Bạch Nhan Tổ có thể không để mình bị đẩy vòng vòng, hừ một tiếng nói: "Là đồng bạn làm ăn liền có thể đối với ta can rờ đúng không! Xem ta không véo roi ngươi lỗ tai!"

"Đầu hàng! Ta đầu hàng!" Ngô Hoàng giờ hai tay lên, đồng thời cố ý đem đan dược cái hộp ở trước mặt nàng lắc lư.

Quả nhiên, thấy đan dược cái hộp sau, Bạch Nhan Tổ nhất thời thu liễm rất nhiều, nhưng vẫn là nguyệt hần một cái, đối với (đúng) mới vừa rồi hần can rờ biểu thị bất mãn.

"Vị tiền bối kia nói thế nào? Giá bao nhiêu tiền một viên?" Bạch Nhan Tổ buông hần ra lỗ tai, hỏi "Ngươi bắt được bao nhiêu?"

Ngô Hoàng đem hộp gỗ đưa cho nàng, đạo: "Cửu Hoa Kiện Mạch Đan 30 viên, mỗi viên mười ngàn. Cái giá này nhưng là ta cho ngươi thiên cầu vạn van cầu trở lại, ta nói ngươi là ta thân nhất thích nhất thiện lương nhất tỷ tỷ, tiền bối kia tài nguyên ý cho ta cái mặt mũi, nếu không lời nói, 15,000 tuyệt không xuống được. Còn có Bách Thảo Tục Cân Đan một viên, một viên một trăm ngàn! Đây cũng là ta cầu tới giá thấp nhất!"

Nghe được cái này giá tiền, Bạch Nhan Tổ cuối cùng lộ ra nụ cười, đưa tay bóp hạ Ngô Hoàng gương mặt, cười nói: "Biết cho tỷ tiết kiệm tiền, tính tỷ không có phí công thương ngươi!"

Ngô Hoàng cười hắc hắc cười, đạo: "Cho nên, lần sau đừng nữa véo lỗ tai ta được không? Thật rất thương ai!"

"Hừ! Nếu là lại nhìn loạn, ta còn véo!" Nhắc lên chuyện này, hần thờ không thông.

Ngô Hoàng 'Ách' hạ, chê cười nói: "Coi như ta không nói, coi như ta không nói!"

Bạch Nhan Tổ đắc ý cười một cái, thu hồi hộp gỗ, đạo: "Tiền hay lại là đánh tới tám thê kia thượng, đúng không!"

"Ừ, không sai!" Ngô Hoàng gật đầu một cái, đạo: "Tỷ ta nhiệm vụ hoàn thành, có thể đi thôi!"

Bạch Nhan Tổ gật đầu nói: "Được! Bất quá, vì ngô ý cảm ơn, tỷ buổi trưa mời người ăn bữa tiệc lớn, như thế nào đây?"

"Thật! Không gạt ta!"

"Lừa người ta rất có cảm giác thành công sao?"

"Dường như đi! Ai kêu ta thông minh như vậy!"

"Xứ Mỹ! Đi học đi! Nhanh lên một chút, chớ có biếng nhác!"

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Người giả bị dụng sự kiện

(cánh ba dâng lên, cầu cái phiếu đề cử!)

Lại bốn mươi vạn vào sổ, Ngô Hoàng tâm lý đắc ý cười, đi bộ đều so với bình thường nhẹ nhàng rất nhiều.

Nhưng hán bộ dáng này xem ở một ít người trong mắt, chính là mặt đầy tiểu nhân đắc chí thức đắc ý dạng. Trong chuyện này, trừ Thủy Nhược Gia ra, thì có La Tú Tú cùng với Lý Quý Sâm các loại (chờ) không ưa Ngô Hoàng nhân. Thủy Nhược Gia trong lòng trừ có chút xấu hổ sau khi, còn có chút không quá chịu phục.

Xấu hổ là bởi vì ban đầu hán không ai bị nổi ở trước mặt hán thuyết nhưng hán không nên suy nghĩ nhiều, nhưng khi hán thật không có suy nghĩ nhiều thời điểm, hán nhưng có chút khó mà tiếp nhận hán triệt để không nhìn. Thế nào tích! Hán cũng giúp hán bỏ tức, giúp hán dạy kèm lâu như vậy phải không? Không có công lao cũng có khổ lao đi! Hán thậm chí ngay cả câu 'Cảm ơn' cũng không có. Mà không quá chịu phục là, hán không cho là mình mị lực có thể so với Bạch Nhan Tổ nhỏ hơn bao nhiêu, nhưng là hết lần này tới lần khác người này trong mắt chỉ có bọn họ Bạch lão sư!

Về phần La Tú Tú, là càng là không phục, bởi vì Thôn Ca, nói với nàng, không muốn lại đi chọc Ngô Hoàng, bởi vì Ngô Hoàng là Bạch Nhan Tổ em kết nghĩa. Nhưng là hán cũng không biết Bạch Nhan Tổ có cái gì tốt đáng sợ, không phải là nhất lão sư sao? Lưu Manh thủ lĩnh biết sợ một cái lão sư? Nói ra không sợ nhân gia cười đến rụng răng sao? Có thể hết lần này tới lần khác Thôn Ca, chính là như vậy giao phó hán, cái này làm cho hán sao có thể chịu phục? Đặc biệt là thấy Ngô Hoàng bây giờ mặt đầy tiểu nhân đắc chí đắc ý dạng, trong nội tâm nàng thì càng thêm không thoải mái.

Mà Lý Quý Sâm ánh mắt, căn bản là nhìn chằm chằm Ngô Hoàng cùng Thủy Nhược Gia trên người của hai người, hán vẫn cho là Ngô Hoàng cùng Thủy Nhược Gia giữa có quan hệ đặc thù. Nếu không lời nói, Thủy Nhược Gia vì sao phải cho hán bỏ tức? Thấy Ngô Hoàng tìm Bạch lão sư, tại sao hán phải tức giận?

Trực giác nói cho hán biết, Thủy Nhược Gia cùng Ngô Hoàng, khả năng thật ở yêu! Vì vậy, ghen tị chi hỏa liền cháy bùng hừng hực!

Trong giờ học thao lúc, thao trường trong góc, Lý Quý Sâm cùng La Tú Tú hai người lăm lăm. La Tú Tú thuyết: "Thôn Ca, không để cho ta tìm hán để gây sự! Mặc dù ta cũng phi thường ghét tên kia, nhưng là chúng ta không thể ở trường học động thủ, nếu không lời nói, ai cũng biết là chúng ta tẩy máy tay chân, đến lúc đó Thôn Ca, tha cho không ta!"

Lý Quý Sâm khẽ cắn răng, ngẩng đầu nhìn mắt trên trời cay độc như lửa chói chang Thái Dương, đạo: "Vậy chỉ dùng thứ 2 bộ phương án đi! Nhân tuyển tìm tới sao?"

" Dĩ nhiên, buổi trưa sau khi tan học, ta sẽ nhượng cho hán tìm cơ hội tiếp xúc hán, cũng phi cơ địch hạ thủ. Nếu như có thể ở trước mặt mọi người bắt hán hiện hình lời nói, vậy thì không thể tốt hơn nữa." La Tú Tú cười u ám cười, cuối đạo: "Đồn công an bên kia, người sắp xếp người có thể tin được không?"

"Hừ! Chút chuyện nhỏ này đều không làm xong lời nói, ta làm sao còn đi ra lẫn lộn?"

"Tốt lắm, chúng ta phân công hợp tác, đem cái đó làm người ác tâm gia hỏa đuổi ra Nhị Trung, nhìn hấn còn phải sắt!"

Lý Quý Sâm chân chó La Tiểu Lệ khẽ cười nói, "Khả năng tiểu tử kia sẽ còn ngồi tù cũng không nhất định chứ!"

"Khanh khách,

Vậy thì không còn gì tốt hơn nhất!" La Tú Tú âm hiểm cười.

... ..

Sau khi tan học, Ngô Hoàng lặng lẽ đem cái đồ bài thu vào Thạch Châu không gian, sau đó rời đi phòng học, đi tìm Bạch Nhan Tổ.

Đến phòng làm việc tài hội một chút mới biết, Bạch Nhan Tổ đã trở về. Ngô Hoàng thầm nghĩ, Bạch Nhan Tổ không phải là khai hấn đùa giỡn, thả hấn chim bồ câu đi! Vì vậy hấn lấy điện thoại di động ra gọi cho Bạch Nhan Tổ, trong điện thoại di động truyền tới hấn thanh âm, "Ta đang muốn gọi cho người thì sao! Trực tiếp tới nhà ta đi! Ta ở nhà chuẩn bị xong thật tốt ăn!"

"Lần trước ta đi chỗ đó?" Ngô Hoàng không xác định câu hỏi, dù sao Bạch Nhan Tổ lão gia ngay tại Thanh Dương Huyện, ai biết hấn chỉ cái nào. Mặc dù lão gia có khả năng cơ hồ bằng không, nhưng Ngô Hoàng vẫn còn cần xác nhận một chút.

Lấy được khẳng định câu trả lời sau, Ngô Hoàng cất điện thoại di động, cũng không có đi an tĩnh xó xỉnh tìm một không người địa phương thông qua Thạch Châu không gian trực tiếp đi Bạch Nhan Tổ chỗ ở địa phương, mặc dù hấn lần trước ở hấn trong phòng vệ sinh lưu thượng không gian ký hiệu, nhưng trong lúc bất chợt ở hấn trong phòng vệ sinh xuất hiện, nếu là hấn trong phòng vệ sinh ai làm?

Coi như hấn không trong phòng vệ sinh, mà mình mới cùng với nàng gọi điện thoại liên xuất hiện ở nhà nàng trong phòng vệ sinh, này giải thích thế nào? Đây đây, hấn trực tiếp đi bộ đi qua.

Mặc dù khốc hạ đã qua, nhưng là, mới vừa đi không lâu nắng gắt cuối thu tựa hồ hoàn dừng lại đến làm người chùn bước uy lực còn lại, nhượng rất nhiều nữ sinh hối hận hiện tại ra ngoài không có mang đến che dù. Ngô Hoàng cũng cảm giác mình không có học cái đó "Thanh Phong Thuật ". Có phải hay không có chút thất sách! ? Nếu không lời nói, lúc nào cũng cho mình tới một trận gió nhẹ lời nói, cũng không cần lưu nhiều như vậy mồ hôi, không phải sao?

Theo sóng người xông ra cửa trường, Ngô Hoàng đi vào cách đó không xa tiệm thức uống lạnh, mua chai nước suối, từng ngụm từng ngụm rót đứng lên. Sau đó mát mẽ hất đầu một cái, xách chai, hướng Bạch Nhan Tổ chỗ ở phương hướng đi tới.

Đi đi, Ngô Hoàng chỉ cảm thấy trong ngực đột nhiên chui vào một đoàn mùi thơm, sau đó thân thể không tự chủ được lui về phía sau hai bước. Đôi mắt nhìn một cái, chỉ thấy một cô gái một tay che cái trán, một tay che chân quần, chính nhất mặt úy khuất nhìn Ngô Hoàng. Nữ hài trang vẽ rất nông, rất có điểm không phải là chủ lưu cảm giác, nhưng nhìn kỹ, vẫn đủ xinh đẹp tinh xảo.

Ngô Hoàng tiến lên lúng túng đưa nàng đỡ dậy, đạo: "Cái đó, người không té bị thương chứ! Chân không có sao chứ!"

"Thế nào không việc gì, không thấy bạn học ta chân quần đều sưng lên tới sao?" Lúc này, đứng ở đó nữ hài bên người một cái khác ăn mặc so với nàng còn muốn khác người một ít nữ hài chỉ Ngô Hoàng liên kêu.

Ngô Hoàng có chút nhức đầu, mới vừa rồi là hấn đụng chính mình trước, hoàn là mình đụng hấn trước đây? Nhưng hiển nhiên, lúc này không phải là suy nghĩ cái vấn đề này thời điểm. Vì vậy hấn đạo: "Ta đây đưa hấn đi bệnh viện kiểm tra một chút được chưa!"

"Hừ! Này còn tạm được!"

Mà ngồi dưới đất nữ hài chính là lắc đầu một cái, đạo: "Coi vậy đi! Ta không sao!" Hấn vừa nói đứng lên, nhưng là từ hảo về mặt xem ra, tựa hồ hấn chân thật có gắng có vấn đề. Ngô Hoàng để cho nàng đi một chuyến bệnh viện, tiền thuốc thang hấn xuất. Nhưng cô bé kia hay lại là cự tuyệt, hoàn đem Ngô Hoàng roi trên mặt đất nước suối đưa trả tới, đạo: "Đây là người Thủy, mới vừa rồi là chính ta đi quá mau, chuyện không liên quan người!"

"Gì không liên quan chuyện hấn!" Hấn bên người nữ đồng học không vui, la lên: "Rõ ràng liền là chính bản thân hấn đi bộ không có mất!"

"Xin lỗi xin lỗi, ta còn là đưa các người đi bệnh viện xem một chút đi!" Ngô Hoàng ngại nói. Trên thực tế, nếu như không phải là người trong cuộc dễ nói chuyện, hoàn rất tốt bụng cự tuyệt hấn đề nghị, cũng nhất lên hấn Thủy, hấn thật không muốn cùng mặt khác cái đó xú thí nữ nhiều sống chung một giây đồng hồ.

Nhưng vào lúc này, có một xách thức ăn Đại Thảm đột nhiên nói: "Tiểu tử, chớ bị các nàng lừa gạt, mới vừa rồi ta rõ ràng thấy, là các nàng cố ý đụng vào người, gần đây rất nhiều như vậy 'Người già bị đụng' chuyện phát sinh, tiểu tử hay là trước báo cảnh sát đi! Báo cảnh sát, nếu như không có chuyện gì rồi đưa hấn đi bệnh viện không muộn!"

Đại thảm là nói một chút, bên cạnh liền có không ít người phụ họa. "Đúng vậy, ta xem các người hay lại là học sinh trung học đi! Liên ăn mặc như vậy, hảo hảo một cô gái gia, làm sao lại học thành người như vậy, làm ra như vậy sự tình đây! Tiểu tử, ta xem hay lại là báo cảnh sát, làm cho các nàng gia trưởng tới dẫn các nàng trở về hảo hảo giáo dục một chút đi! Thế đạo này, làm sao lại biến thành như vậy chứ? Ta nếu là có như vậy con gái, dứt khoát bóp một cái từ tính!"

Bị mọi người này thất chùy bát thiết nói một chút, vừa mới cái kia xú thí nữ liền biết điều, kéo cô gái bên cạnh liền chui xuất đám người, thật là so với con

lớn hoàn hảo.

Các nàng này vừa chạy, càng là tọa thực 'Người giả bị đụng' chuyện, ai kêu kia 'Bị thương' nữ hài, lúc này chạy còn nhanh hơn thỏ đây!

Ngô Hoàng lắc đầu cười khổ, này cũng chuyện gì a! Hắn hướng bốn phía ôm quyền xá, đạo: "Đa tạ các vị chú bác a di, nếu là không có các người đuổi trương chính nghĩa, ta đây hồi thật có thể phải bị các nàng cho bắt chặt đến! Cảm ơn, cảm ơn "

Trong đám người đi ra, Ngô Hoàng hô khẩu khí, đem trong bình nước suối uống một hơi cạn sạch, sau đó ưu tai du tai hướng Bạch Nhan Tổ chỗ ở đi lang thang đi qua.

Nhưng là, cũng không lâu lắm, hắn đã cảm thấy trên trời thái dương thật sự là nhiệt có chút vượt quá bình thường, không chỉ có bên ngoài bị nó nướng giống như một lò lửa, ngay cả trong thân thể của hắn phảng phất đều phải bị bốc cháy tựa như. Hắn mắng một tiếng, hướng Bạch Nhan Tổ chỗ ở tiêu khu bước nhanh tới.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Ý nghĩ kỳ quái

Đình đông đình đông

"Đến, gấp đến độ cùng thúc giục quý tựa như làm gì!" Bên trong truyền tới Bạch Nhan Tổ thanh âm.

Ngô Hoàng vẫn liều mạng nhấn chuông cửa, hắn nghĩ có chút không đứng lắm, này cũng tiến lâu, thái dương tóm lại là phơi không tới đi! Có thể mình mới chạy chậm mấy bước mà thôi, sao nhịp tim liên nhảy như thế chẳng bình thường nhanh đây!

Cửa mở ra, Ngô Hoàng đá rơi xuống giày, thay Bạch Nhan Tổ mới vừa mua về kiểu nam mới dép, đạo: "Tỷ nhanh cấp đồ uống lạnh, ta sắp nhiệt chết!"

Bạch Nhan Tổ nhìn đầu đầy mồ hôi, mặt đầy hỏa hồng hắn, phiên trừ bạch nhãn rung ngẩng đầu lên đạo: "Có muốn hay không khoa trương như vậy a! Mặc dù tỷ tài nấu ăn đúng là siêu nhất lưu tiêu chuẩn, nhưng người cũng không cần khen đến chạy này đầu đầy mồ hôi đi! Nhanh lên một chút đi phòng vệ sinh lau đem mặt "

Ngô Hoàng gật đầu một cái, vọt vào phòng vệ sinh, Bạch Nhan Tổ chính là vẫn lắc đầu, đến trong tủ lạnh cho hắn cầm đồ uống lạnh."Pepsi để lên bàn, ta đi đem còn lại hai món ăn xào một chút liền có thể ăn."

Hoa lạp lạp

Trong phòng rửa tay, Ngô Hoàng vui đầu vào rửa mặt trong chậu, nhưng nước lạnh tiêu giảm mình một chút trên người nhiệt lượng, cho đến hắn không nhận được khí thì, hắn tài ngẩng đầu lên.

Hắn vội đem mặt đầy giọt nước, bồn rửa mặt thượng kính trung chính mình, phát hiện mình gò má đỏ ửng ửng, giống như lửa đốt đi vào tựa như, hắn nghĩ có chút mặt mình kỳ diệu, thậm chí ngay cả trong đôi mắt đều thoáng có một tia máu.

Hắn cũng không cảm giác mình tối hôm qua ngủ không được khá, mặc dù hắn bây giờ thời gian ngủ là ít, phần lớn thời gian đều là ở Quán Tử trung trải qua, nhưng là, dù vậy, tinh thần hắn vẫn phi thường tốt. Không thể nào giống như bây giờ, giống như thức đêm tựa như, trong con người vẫn vận tia máu không phải là.

Càng chết người là, khi hắn quay đầu giữa thấy phòng vệ sinh dưới cửa sổ kia sợi dây thượng treo hai món vật nhỏ thì, hắn phát hiện mình rất thô bỉ, rất thô bỉ bắt đầu trong đầu suy nghĩ lung tung. Hai món màu đen vật nhỏ, đồng tính nữ, tư lỵ phẩm, nhìn lúc rảnh rồi không tệ hình dạng.

Hắn không tự chủ được đưa tay đi chạm, nhưng là đưa đến giữa không trung thời điểm, hắn đột nhiên cắn cắn lưỡi, đưa tay vỗ xuống chính mình tay trái, trong lòng hung hăng khinh bỉ chính mình một phen, xoay người đi ra phòng vệ sinh.

Mà lúc này, Bạch Nhan Tổ vừa vặn từ trong phòng bếp chạy đến, có chút lúng túng hướng phòng vệ sinh chạy tới, thấy Ngô Hoàng đi ra thì, hắn thờ phào. Nhưng là khi nàng nhìn thấy Ngô Hoàng đỏ bừng cả khuôn mặt hình dạng thì, trong con người lúng túng lóe lên một cái rồi biến mất. Khẽ cười nói: "Thật sự là ngượng ngùng, tỷ tỷ ở đây rất ít có nam sinh đi vào, có vài thứ thói quen ném loạn, người coi như không thấy đi!" Hắn vừa nói, chạy vào phòng vệ sinh, đem kia hai kiện đồ vật thu, ôm bọn họ, chạy vào phòng ngủ.

Có thể hẳn nói chưa dứt lời, hẳn này nói một chút, Ngô Hoàng thì càng nghĩ.

Hắn cảm giác mình nhất định là điên, mình tại sao khả năng thô bỉ đến đầy đầu đều là những thứ đó,

Những thứ kia không chịu nổi tâm / uế hình ảnh đây! Hẳn thậm chí không tự chủ được ở trong đầu tưởng tượng Bạch Nhan Tổ mặc kia hai món Tiểu Bô mảnh nhỏ chạy vào phòng ngủ tình cảnh. Là, là không tự chủ được!

Cho nên, hẳn mới cảm giác hẳn nhất định là điên!

Hắn lắc đầu một cái, cố gắng trợn to có chút phát sát, căng con mắt, ngửa đầu đem một chai lạnh như băng Pepsi rót vào cổ họng, nhưng Pepsi mang theo lạnh như băng đem cổ họng mình xé, giống như đao cắt đi vào như thế, nhưng hẳn thiếu chút nữa không nhịn được ho ra tới.

Từ trong phòng ngủ đi ra Bạch Nhan Tổ thấy Ngô Hoàng cái bộ dáng này, không khỏi giận trách: "Uống chậm một chút không biết à! Lại không ai giành với người!"

Ngô Hoàng có chút lúng túng, nhưng khi nhìn đến hẳn hình dạng thì, tâm lý liền lại không tự chủ được lửa nóng, ngay cả ánh mắt đều có cái gì không đúng.

Nhưng là Bạch Nhan Tổ lại không có phát hiện hẳn có cái gì không đúng, thẳng đi vào phòng bếp, làm đồ ăn đi. Trên thực tế, thấy Ngô Hoàng cái dáng vẻ kia, chính nàng cũng nắc cở không được. Bí mật nhất vật phẩm riêng tư bị chính mình học sinh thấy, kia có thể làm cho nàng trong vòng thời gian ngắn đi bình thường đối mặt?

Hơn nữa Ngô Hoàng kia mặt đầy 'Mắc cỡ đỏ bừng'. Càng làm cho hẳn biết, mới vừa rồi ở trong phòng rửa tay thì, tiểu tử thú kia khẳng định là đối với đến cô ấy là hai kiện đồ vật suy nghĩ lung tung, bằng không, hẳn làm gì như vậy xấu hổ? Bất quá có thể nhất định là, tiểu tử thú kia không có dùng tay đi sờ, bởi vì phía trên cũng không có bị kẻ khác xúc động qua vết tích. Nếu là thật để cho hẳn cho sờ lời nói, phỏng chừng hẳn sẽ trực tiếp cảm lên ném vào trong thùng rác đi đi!

Hắn bây giờ thậm chí có nhiều chút hối hận kêu Ngô Hoàng tới nhà dùng cơm, sớm biết sẽ phát sinh như vậy lúng túng sự tình, ở bên ngoài xin nhiều được a!

Nói cho cùng, Bạch Nhan Tổ mặc dù là Ngô Hoàng lão sư, nhưng cũng là cái vừa mới từ trường học dù sao nữ sinh viên mà thôi, so với Ngô Hoàng cùng lắm mấy tuổi. Mặc dù bình thường hẳn luôn luôn đem mình ăn mặc càng thành thực, cũng biểu hiện rất thành thực, nhưng trên thực tế, hẳn trong xương, vẫn chỉ là cái mới vừa bước vào xã hội cô gái.

Hắn thậm chí không có yêu đương quá, không giao du bạn trai, ở loại chuyện này trong xử lý mặt, không có bất kỳ kinh nghiệm nào có thể nói. Dĩ nhiên, nếu như Ngô Hoàng không phải là hẳn học sinh, mà là bằng hữu lời nói, nói không chừng lúc này hẳn còn sẽ không lúng túng như vậy. Dù sao giữa bằng hữu, đụng phải loại chuyện này, liền làm như không biết tốt.

Nhưng là, Ngô Hoàng là hẳn học sinh, hẳn ở trước mặt hẳn, luôn luôn là duy trì thân là một cái lão sư ứng có thần thánh nghiêm túc hình tượng. Nhưng là bây giờ, hình tượng này thoáng cái toàn sụp đổ, cái này làm cho hẳn trong lúc nhất thời có chút không biết làm sao đứng lên.

Nếu như trước Ngô Hoàng duy trì yên tĩnh như trước, làm làm chuyện gì đều không phát sinh lời nói, nói không chừng hẳn hoàn sẽ không như thế lúng túng. Nhưng nhìn đến Ngô Hoàng kia mặt đầy như 'Thực tâm' tựa như 'Mắc cỡ đỏ bừng'. Hẳn nơi nào hoàn lại không biết, hẳn khẳng định là đối với đến bọn họ suy nghĩ lung tung.

Có thể việc đã đến nước này, hẳn lại không thể đuổi hẳn rồi đi, chỉ có thể tự chạy trước đến trong phòng bếp kéo dài một hồi, các loại (chờ) hai người lúng túng đều đi qua lại nói.

Nhưng lúc này Ngô Hoàng, hoàn toàn không có cân nhắc nhiều như vậy, ánh mắt của hẳn, tự nhiên làm theo theo Bạch Nhan Tổ dáng vẻ mà chuyển. Khi nàng tiến vào phòng bếp sau, Ngô Hoàng cũng đi theo đến cửa phòng bếp, nhìn cô ấy là vận nữ thích thú lung linh đáng vẻ, nhìn cô ấy là vênh cao tròn trịa phong đồn, trong đầu đồ nghĩ (muốn) liên thiên.

Chẳng biết tại sao, thấy nàng kia có lỗi có lỗi dịu dàng đáng vẻ, Ngô Hoàng càng ngày càng cảm giác mình giống như chỉ cảm thú. Là, hẳn có thể cảm giác được, chính mình dục vọng đã bắt đầu vô biên vô hạn tràn đầy cả thân thể, chiếm hết hẳn toàn bộ đầu.

Gần hữu một tia thanh minh, nhưng hẳn hiểu được, trước mắt cái này xinh đẹp nữ nhân xinh đẹp, là lão sư hẳn, là không có thể khinh nhờn thần thánh tồn tại.

Ngón tay hẳn, nắm chặt cửa phòng bếp khung cửa, móng tay cơ hồ đều trừu tiến trong khung gỗ. Hẳn cắn đầu lưỡi, cố gắng làm cho mình càng thanh tĩnh, ót thỉnh thoảng ở trên khung cửa gỗ bấu, dùng đau đớn tới ngăn cản mình suy nghĩ lung tung.

Hắn nhắm mắt lại, lại Mãnh mở ra, đánh một cái khung cửa, la lên: "Tỷ ta nghĩ ta có thể là bị bệnh, ta phải đi bệnh viện nhìn một chút!"

Hắn cố gắng xoay người, không nữa đi xem hẳn, duy trì gần hữu một tia thanh minh, cố gắng cất bước, hướng cửa lao đảo đi.

Ngô Hoàng ở sau lưng toàn bộ cử động, Bạch Nhan Tổ cũng có thể cảm giác được, chẳng qua là lúng túng để cho nàng ngược ngược quay đầu khiển trách Ngô Hoàng, rất sợ chính mình nhất khiển trách, tên tiểu tử thú này trong miệng sẽ tóe ra gì làm nàng càng lúng túng lời.

Nhưng là nghe được Ngô Hoàng nói mình có thể xảy ra bệnh lời nói, hấn liền không nhin được ném xuống xẻng com, đuổi theo.

Ping

Ngô Hoàng bước chân bị bàn uống trà nhỏ vấp một cái, trực tiếp ngã xuống đất. Bạch Nhan Tổ nhìn chạy tới, trong miệng chả trách: "Lớn như vậy nhân, hoàn không cẩn thận như vậy." Vừa mắng vừa đem hấn đỡ dậy. Nhưng vào lúc này, Ngô Hoàng thuận thế đem hấn kéo vào trong ngực, miệng to hướng gò má nàng liền ấn tới.

Bạch Nhan Tổ không đề phòng Ngô Hoàng hữu một chiều này, kết quả bị Ngô Hoàng thân vừa vặn. Vì vậy, hấn ngơ ngẩn. Nhưng Ngô Hoàng hiển nhiên không có lúc đó dừng lại ý tưởng, mà là trực tiếp dòi đi trần địa, hướng hấn môi hồng dòi qua đi.

Cho đến nhất điều mềm nhũn đồ vật, mang theo lửa nóng khí tức ở hấn hàm răng trước quét sạch thì, hấn mới phục hồi tinh thần lại. Nhưng lúc này đã trễ, nụ hôn đầu không.

Hấn dưới con nóng giận, trực tiếp đem Ngô Hoàng một chương vỡ Phi. Một chương này, hấn nén giận mà ra, bởi vì căn bản không nghĩ tới Ngô Hoàng có thể như vậy khinh bạc cho nàng.

Kết quả, Ngô Hoàng bay ra ngoài thời điểm, đồng thời máu tươi bão Phi!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Đạn hung mãnh

(câu cái nhóm!)

Bạch Nhan Tổ một chương này, mặc dù nhượng Ngô Hoàng bị thương, nhưng lại không có đem hấn đánh ngã đi.

Này đây, lúc này Ngô Hoàng, hai tròng mắt tròn xanh, vằn vện tia máu, khiến cho nhân nhìn mà sợ, vằn mắt đầy cổ chấp, mắt đầy dữ tợn hướng hấn leo đi, phảng phất nàng là khối đá nam châm, mà hấn là khối sắt tựa như, không tự chủ được hướng hấn chuyển đi.

Hiển nhiên, hấn một chương kia mặc dù đẩy hấn ra, nhưng lại không có đem hấn dục vọng đánh tan, mà là trực tiếp đem hấn gần hữu một tia thanh minh đều cho phách diệt.

Lúc này hấn, cùng không còn nhân tính, chỉ biết bằng bản tính làm dã thú không khác.

Thấy Ngô Hoàng như vậy biến hóa, Bạch Nhan Tổ cũng đã minh bạch, hấn thật có vấn đề. Lúc này hấn nhìn, hoàn toàn chính là một cái tinh thần không bình thường nhân như thế. Hấn không khỏi hoài nghi, tiểu tử này là không phải là hữu bệnh tâm thần, nếu không lời nói, tốt như vậy được, sẽ biến thành cái bộ dáng này đây!

Nhìn Ngô Hoàng lớn cổ, to thở hào hển, một bên khải đến, còn vừa cổ chấp hướng hấn bò tới, Bạch Nhan Tổ đột nhiên lạnh run, hiển nhiên bị Ngô Hoàng lúc này biểu tình bị dọa cho phát sợ. Mặc dù hấn là võ giả, nhưng là giống như loại chuyện này cũng không có đụng phải qua, coi như bình thường chột có xuất thủ, cũng rất ít hữu giống như Ngô Hoàng như vậy không để cho nàng có thể biết tình hình xuất hiện. Nhưng, võ giả dù sao cũng là võ giả, tâm lý tư chất hiển nhiên muốn so với người bình thường mạnh hơn không ít.

Khẩn trương sau, hấn rất nhanh liền tỉnh táo lại, thân hình chột lóc, đi tới Ngô Hoàng bên người, đưa tay tại hấn sau trên cổ hết thầy, trực tiếp đem hấn trước gỡ ngắt đi lại nói. Làm Ngô Hoàng trên đất bất động sau, Bạch Nhan Tổ tài hô khẩu khí, đem hấn từ dưới đất đỡ đến trên ghế sa lon.

Nhưng khi hấn tiếp xúc được Ngô Hoàng da thịt thì, không khỏi lộ ra vẻ nghi hoặc: "Làm sao sẽ như vậy nóng? Chẳng lẽ là cảm nắng?" Nhưng rất nhanh, sự nghi ngờ này liền bị hấn cho bác bỏ, bởi vì từ trước hấn thần thái đến xem, cảm nắng là không khả năng sẽ có cái loại này làm cho người kinh hãi tình hình xuất hiện.

"Xem ra, hấn đưa hấn đi bệnh viện nhìn một chút!" Hấn nói như vậy, cũng đứng lên. Nhưng ngay tại hấn đứng dậy thời điểm, phát hiện trên ghế sa lon Ngô Hoàng, người hạ thật cao chỉ khỏi một nhánh lều. Hấn thăm găt, quay đầu đi. Nhưng rất nhanh, hấn liền nghĩ đến một loại cực không tưởng tượng nổi khả năng.

Thức giục / tỉnh / thuốc! Hấn ăn thức giục / tỉnh / thuốc! ? Hấn làm sao sẽ ăn loại đồ vật này đây? Hấn nghi ngờ hơn.

Nhưng hiển nhiên, lúc này không phải là suy nghĩ cái vấn đề này thời điểm, hần đem hần đỡ dậy, đưa ngón tay đề ở hần mạch thượng, một hồi, hần lại đưa tay đẩy ra Ngô Hoàng miêng, chớp mũi đưa đến miêng hần trước người một cái, sau đó hần nhủu mảy, "Quả nhiên là trung tâm / độc!"

Nhủu mảy, hần đem Ngô Hoàng thân thể chuyển cái phương hướng, sau đó ngồi sau lưng hần, đưa ra tiêm chường, đề ở trên lưng hần, chân khí động một cái, tràn vào Ngô Hoàng trong cơ thể, hần muốn lấy hần chân khí, đem trong cơ thể hần Dược Tính ép ra ngoài.

Nhưng mấy phút sau, hần thân thể chấn động mạnh mẽ hạ, khỏe miêng tràn ra một tia tia máu, hần chán nản thả tay xuống, cắn răng mắng: "Thật sự là phiền toái, hần lại trúng độc sâu như thế! Là ai như thế ác độc cho hần hạ như thế liệt tính thúc giục / tình / độc / thuốc, nếu như không thể đề cho hần phát tiết ra ngoài lời nói, hần không phải là bệnh nặng một trận không thể, nghiêm trọng lời nói, tính thần đều có thể xảy ra vấn đề! Xú tiểu tử, người thật là biết gây phiền toái cho ta a!"

Lúc này rồi đưa hần đi bệnh viện, hiển nhiên có chút không kịp. Nhưng là, có biện pháp gì nhượng hần phát tiết ra ngoài đây? Chẳng lẽ đi cho hần tìm đàn bà?

Bạch Nhan Tổ vỗ cái trán cười khổ, hần cảm giác mình nhất định là điên, lại cho mình học sinh cho đòi / , đây nếu là truyền đi lời nói, hần hoàn có thể làm người?

Nghĩ tới nghĩ lui, hần Mãnh khê cắn răng, giống như là làm một quyết định tựa như, Mãnh gật đầu một cái, đứng lên.

Hần ngẩng đầu nhìn chung quanh, giống như là đang tìm thứ gì, cuối lại đỡ dậy Ngô Hoàng, đem hần kéo dài tới phòng vệ sinh, nhượng hần ngồi ở trong phòng rửa tay trên ghế, sau đó hần đem trong phòng rửa tay cái kia lạnh y thường kéo xuống đến, đem tay chân hần cột vào trên ghế dựa, tránh cho một hồi hần sau khi tỉnh lại rồi hướng hần làm bậy.

Sau khi làm xong những việc này, hần thở dài một hồi, nhìn hần chăm chăm gò má trực nhìn, cuối cùng hần khê cắn răng, đưa tay hướng Ngô Hoàng khó liên tìm kiếm, nghiêng đầu qua, mang theo run rẩy, hần kéo xuống hần khó liên, lột ra bị kia sợi sục nhỏ lên tới màu đen lều vại, lộ ra kia ngàng đầu ươn ngực, dữ tợn xấu xí gia hỏa.

"Xú tiểu tử, tính tỷ thiếu người!" Hần bắt đắc dĩ, có chút ảo não, có chút ngượng ngùng duỗi tay nắm chặt nó.

Phía trên nóng bỏng, đề cho nàng không tự chủ được đưa tay lùi về. Nhưng khi nhìn đến Ngô Hoàng tằm kia càng ngày càng đỏ gò má thì, hần chỉ có kiên trì đến cùng, khê cắn răng, lại lần nữa nghiêng đầu sang chỗ khác, đưa tay đem cầm, lấy nàng từng cùng mấy vị hủ hữu ở một ít thành người thịt trâu mảnh nhỏ nhìn lên đến phương thức, động tác

Từ trên xuống dưới tả tả hữu hữu

"Xú tiểu tử, còn không mau một chút đi ra!"

Đã lâu, hần đều cảm thấy tay có chút tê dại, nhưng hần còn không có phát tiết dấu hiệu, hần không khỏi nhẹ mắng lên.

Ai có thể tưởng tượng, luôn luôn thần thánh không thể xâm phạm hần, lại sẽ đứng ở trong phòng rửa tay, vì chính mình học sinh làm loại chuyện này đây!

Đây nếu là bị người ta biết lời nói, hần còn có mặt mũi đi ra ngoài biết người sao?

Đương nhiên, nếu như bị người ta biết lời nói, phòng chừng Nhị Trung trong liền có thật nhiều nam lão sư muốn tan vỡ!

"Nhanh lên một chút nhanh lên một chút nhanh lên một chút "

Lúc này hần, so với ngay từ đầu thì ngượng ngùng, chỉ còn lại, chính là lo lắng, khẩn trương. Không phải là bởi vì ngượng ngùng mà khẩn trương, mà bởi vì lo lắng mà khẩn trương, cái trán mồ hôi rịn mặt bốc lên. Nhìn Ngô Hoàng tình hình, tựa hồ cũng không tốt, thật sự nếu không nhượng hần phát tiết lời nói, hậu quả rất khó tưởng tượng.

Nếu như là người luyện võ, rất có thể bởi vì chân khí cổ đẳng không cách nào phát tiết, khiến cho kinh mạch tan vỡ, chân khí nghịch chuyển. Người tội nhẹ tẩu hỏa nhập ma, người tội nặng tinh thần thác loạn.

Cũng may Ngô Hoàng chẳng qua là người bình thường, không có cái này nguy hiểm. Nhưng nếu là kìm nén không có cách nào phát tiết lời nói, đối với (đúng) thân thể của hần mà nói, cũng là phi thường có hại, đem tới nếu như bất lực, vậy làm sao bây giờ?

Xích

Liền trong lòng hần bởi vì lo lắng mà khẩn trương thời điểm, rốt cuộc, từng cổ một trắng nõn chán, mang theo tinh khí đồ vật, từ kia xấu xí gia hỏa trên đầu phun ra. Kia làm nàng ác tâm đồ vật, không chỉ có phun đầy đất, ngay cả xa hai mét nơi bồn cầu đỏ lên đều bắn hữu mấy giọt, cuối cùng càng là làm cho hần đầy tay đều là.

Hần thảm mắng một tiếng, đứng lên, vẩy vẩy tay, cắn răng nghiêng lợi chuyển tới bồn rửa mặt bên kia, cọ rửa bắt tay thượng làm nàng ác tâm đến muốn ói đồ vật. Trong miêng biên mắng: "Xú tiểu tử, tiện nghi người, tính tỷ đòi trước thiếu người, đòi này trả lại người!"

Mặc dù lời là nói như vậy, nhưng khi hần nghĩ (muốn) từ bản thân lại tự tay cho mình học sinh làm loại chuyện này, cho dù đây là đang cứu mạng, nhưng là, mặt nàng vẫn đỏ giống như lửa đốt đi vào tựa như, hận không được cầm cây kéo, trực tiếp kéo kia làm nàng xấu hổ muốn chết xấu xí đồ vật.

Không biết chà xát giặt rửa bao lâu, hần nghĩ trên tay da cũng sắp muốn giặt sạch đi một tầng sau, mới có hơi bắt đầu đi buông tha tiếp tục cọ rửa ý nghĩ. Nhiên sau đó xoay người chuẩn bị cho Ngô Hoàng mặc vào quần. Nhưng là, khi nàng xoay người lại thời điểm, hần thật hận không được đem trước mặt gia hỏa một cước đạp tiến bồn cầu, nhưng nước trôi đi tốt.

Chỉ thấy, trước ở trong tay nàng có chút mềm đi xuống dấu hiệu đồ vật, lúc này, lại ngẩng đầu ưỡn ngực, thật cao ngẩng đầu lên hướng hần trí kính!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Như không có chuyện gì xảy ra

(vốn là click thì ít, ngày hôm qua lại còn bị mặc mình kỳ diệu trừ click, thương tâm! Cầu phiếu an ủi! Hiện tại canh ba, cảm tạ Joey 1111 Tw Tp bạn đọc đầu thúc giục thêm, thật là người tốt a! Phi thường cảm tạ!)

Nghĩ thì nghĩ, nhưng là, như là đã làm lần đầu tiên, dĩ nhiên là không sợ làm tiếp mười lần. Vì vậy, Bạch Nhan Tổ biến mất lại vừa cho hần hoạt động.

Bất quá lần này, hiển nhiên so với lần trước thời gian đoạn rất nhiều, cơ hồ chẳng qua là mấy phút sau, hần liền một lần nữa phát tiết ra ngoài. Chờ hần sau khi phát tiết xong, Bạch Nhan Tổ kéo hai cái khăn giấy, cho hần qua loa xoa một chút, liền đem kỳ nhét trở về, sau đó cho hần mặc quần lót vào, kéo hảo khó liên, mang đến nhấm mắt làm ngơ.

"Xú tiểu tử, thật muốn đem ngươi bóp chết tính!" Bạch Nhan Tổ trợn mắt vẫn dựa vào ghế hôn mê Ngô Hoàng, mắng câu, nhiên sau đó xoay người rửa tay.

Giặt xong tay sau, hần đem Ngô Hoàng trên người sợi dây lỏng ra, đỡ hần dậy, đi ra phòng vệ sinh, nhưng hần dựa vào ở trên ghế sa lon.

Buông xuống Ngô Hoàng sau, hần tựa hồ cảm thấy tay mình thượng còn không có rửa sạch sẽ tựa như, sờ trường ở chớp mũi người người, nhú lại Tú đầu, lại chạy đến trong phòng rửa tay chà xát giặt rửa đứng lên. Đây nhất giặt rửa, cơ hồ đạt tới nửa giờ mới ra ngoài.

Khi nàng từ trong phòng rửa tay đi ra thời điểm, khi thấy Ngô Hoàng đang ngồi ở trước bàn ăn đồ ăn nhét, không có chút nào khách khí hình dạng. Thấy Bạch Nhan Tổ từ trong phòng rửa tay đi ra, hần hoàn mặt đầy mặc mình kỳ diệu nhìn hần, đạo: "Đây cũng mấy giờ, ta ngủ ngươi cũng không gọi ta, nhanh đói chết ta!"

"Ngươi" Bạch Nhan Tổ thật muốn xông tới cho ngươi này một hồi đánh no đòn, chính mình giúp hần làm cái loại này chuyện buồn nôn, hần ngược lại tốt, hoàn quay đầu lại trách hần không phải là tới. Nhưng là suy nghĩ một chút, lại thấy Ngô Hoàng kia không biết gì cả bộ dáng, hần thở phào, cố gắng làm cho mình tỉnh táo lại. "Ngươi ăn đi! Tỷ trước ở ngươi ngủ thời điểm đã sớm ăn rồi"

"Không phải đâu! Thức ăn này mặc dù là lạnh, nhưng là, thật giống như không có ai động tới đĩa a!" Ngô Hoàng bắt mình sờ dĩ nhìn hần thuyết.

"Gọi ngươi ăn ngươi liền ăn, kia nói nhảm nhiều như vậy!" Bạch Nhan Tổ nguyệt hần một cái, tâm lý một lần nữa chứng thật, hần quả thật rất muốn bóp chết này không có tim không có phổi gia hỏa. Mặc dù trong nội tâm nàng đúng là nghĩ (muốn) Ngô Hoàng không biết chuyện này, nhưng nhìn đến Ngô Hoàng thật không có tim không có phổi thì, hần thật đúng là thụ không này ủy khuất.

Nhưng là để cho nàng nói ra chuyện này, đó là đánh chết hần cũng không thể, hần tình nguyện đưa nó nát ở trong bụng, cũng không muốn nói ra nhưng hần trò cười.

Thấy nàng thật tức giận hình dạng, Ngô Hoàng co rút đầu lại, cúi đầu bái khỏi cơm tơi. Trên thực tế, hần cũng không biết phải thế nào đối mặt chuyện này, vốn là hần là nghĩ (muốn) nói thẳng ra, nhưng nhìn đến cô ấy là chán ghét bộ dáng, hần chỉ có khả năng đem sự nát ở trong bụng.

Hần ngược lại không trách nàng hữu chán ghét về mặt, dù sao loại chuyện này, thả vào trên người người đó,

Cũng sẽ như vậy. Nếu như nói lần đầu tiên, nàng là vì cứu hần mà bị bức ép bắt đầu đi lời nói, kia lần thứ hai, liền thật có nhiều chút ủy khuất nhân gia. Bởi vì khi đó, hần là tỉnh.

Sờ dĩ hần sẽ lại lần nữa cứng, cũng là bởi vì hần biết vị này chị nuôi vì hần sờ làm việc, mặc dù bọn họ là tỷ đệ kết nghĩa, nhưng tất lại còn có 'Thầy trò' tầng quan hệ này, bất kể là cái nào quan hệ, đang làm loại chuyện này thời điểm, Ngô Hoàng nghĩ, chỉ cần là nam nhân, không có không biết hưng phấn.

Chẳng qua là hần này nhất hưng phấn, trực tiếp nhưng Bạch Nhan Tổ vì hần làm lần thứ hai.

Cũng bởi vì lần thứ hai thời điểm hần là thanh tỉnh, cho nên thời gian mới có thể ngắn như vậy, mấy phút liền không cảm được.

Tâm linh cùng thịt / thể đôi hướng đánh vào, quả nhiên không phải là nắp!

Ngô Hoàng cúi đầu bới com, tâm lý suy nghĩ, chính mình phải như thế nào theo đuổi vị lão sư này kiêm chị nuôi đây! ? Hần đã quyết định chủ ý, nhất định phải theo đuổi Bạch Nhan Tố. Hần đều đã cho hần làm qua như vậy sự tình, hần làm sao có thể không có nửa điểm biểu thị đây!

Mặc dù giữa hai người thân phận hữu có khác biệt, nhưng Ngô Hoàng cũng không cảm giác mình không xứng với hần, bởi vì Thạch Châu tồn tại, hơn nữa hần đã bắt đầu học tập ma pháp, này đây, hần hữu lòng tin kia có thể cho nàng hạnh phúc. Nếu là lúc trước lời nói, phỏng chừng hần sẽ không đề được dũng khí này, sẽ tự ti mặc cảm đi!

Ngô Hoàng vừa ăn vừa suy nghĩ những chuyện này thời điểm, Bạch Nhan Tố Tự Nhiên không biết, này đây, khi nàng nhìn thấy Ngô Hoàng tâm tình thấp cúi đầu lúc ăn com, hần lại có chút không đành lòng đứng lên. Nói cho cùng, hần cũng không biết xảy ra chuyện gì phải không? Chính mình với hần tức giận, tựa hồ có hơi mặc mình kỳ diệu a!

Vì vậy, hần chậm lại giọng, đạo: "Tỷ tỷ chính là có nhiều chút không thoải mái, thật không đói bụng, người tự mình ăn đi!"

Ngô Hoàng gật đầu một cái, tỏ ra là đã hiểu. Đổi thành ai đụng phải loại chuyện này, cũng sẽ không thoải mái đi! Dù sao bọn họ cũng không phải là người yêu quan hệ không phải là!

Nhanh chóng sau khi com nước xong, Ngô Hoàng liền cùng Bạch Nhan Tố cáo từ, "Tỷ ta trước đi học, lúc này đều nhanh một chút, ta còn hữu cái đề bài không có làm!"

"Ừ, người đi đi!" Bạch Nhan Tố thanh âm từ trong phòng truyền tới. Khi nàng nghe được cửa phòng đóng lại thanh âm thì, thở phào, cắn răng đấm bóp trong ngực gôi hai quyền, sau đó chán nản tựa vào trên đầu giường, nhìn ngoài cửa sổ, ngẩn người ra

Trên đường, Ngô Hoàng liền lại suy nghĩ khai, nhưng lần này hần suy nghĩ, nhưng là, là ai đang hãm hại hần!

Hần biết rõ mình trung xuân / thuốc, có khả năng nhất, chính là kia chai nước suối, bởi vì chính là uống kia nửa chai Thủy chi sau, hần mới cảm giác, thân thể mình càng ngày càng nóng bỏng, cho đến không khống chế được chính mình. Nếu như là bình kia Thủy vẫn đề, kia cực kỳ có khả năng, chính là kia hai cái không phải là chủ lưu tiểu muối muối.

Nhưng là, hần cũng không nhận ra các nàng a! Các nàng vì sao phải hãm hại hần? Chẳng lẽ là có người hãm hại các nàng, kết quả chính mình cho các nàng ngăn cản tai? Sẽ không như thế đúng dịp đi! Ngô Hoàng lắc đầu một cái, đem khả năng này quăng ra đầu. Trực tiếp từ gốc rễ thượng tìm vấn đề, bởi vì hần đắc tội với người mặc dù không ít, nhưng là chân chính muốn hần khó chịu nhân, chỉ có Lý Quý Sâm, La Tú Tú, còn có Lưu Manh thủ lĩnh Thôn Ca,.

Nhưng hần nghĩ chuyện này hần không phải là Thôn Ca, làm, nếu không lời nói, hần liền thật không có suy nghĩ. Mà La Tú Tú là Thôn Ca, nữ nhân, Thôn Ca, chắc có đã cảnh cáo hần. Này đây, còn lại khả năng lớn nhất tính, chính là Lý Quý Sâm người này.

Nghĩ tới khả năng này tính, Ngô Hoàng không khỏi căn cứ rồi nghĩ: "Họ Lý, chẳng lẽ người liền thật hận ta như vậy sao? ĐxxCM!"

Mặc dù bởi vì chuyện này, hần là đắc tiện nghi, nhưng nếu hần không phải là tới Bạch Nhan Tố ở đây lời nói, hậu quả kia, có thể nghĩ (muốn) giống chứ? Ngô Hoàng suy nghĩ một chút đều cảm thấy đáy lòng phát rét, nếu là ở nửa đường phát tác, đụng phải nữ nhân liền nhào lên, kết quả cuối cùng, chính mình nhất định là lao đề tọa xuyên, trở thành một Danh đáng xấu hổ cường / Gian / phạm

Đương nhiên, đây chỉ là hần tự do tâm chứng, cũng không có chứng cứ tỏ rõ đây chính là Lý Quý Sâm làm

...

"Sâm ca cố gắng lên, Sâm ca cố gắng lên "

Ngô Hoàng vừa đi vào cửa trường học, liền nghe được trong thao trường truyền tới La Tiểu Lệ tiếng gào.

Trong thao trường, Lý Quý Sâm chính chộp lấy bóng rổ, xông về bảng bóng rổ bên dưới, một cái ba bước thượng lan, bá, cầu tiến.

Nhất thời, vừa thượng xem náo nhiệt đồng học liền ồn ào lên đứng lên, rồi rít khen Lý Quý Sâm cầu đánh thật hay.

Lý Quý Sâm mặc dù thích Thủy Nhược Gia không có kết quả, nhưng trên thực tế, hần đúng là Nhị Trung đại đa số nữ sinh trong tâm khảm Bạch Mã Vương Tử. Trừ hần hữu người có tiền Lão Tử ra, hần bề ngoài dung mạo rất anh tuấn, rất rực rỡ, hoàn toàn cùng nội tâm của hần u ám ngược lại. Hơn nữa, hần thành tích học tập lại không tệ, xuất thủ cũng tương đối lớn phượng, này đây, hần ở trường học nhân duyên vẫn tương đối không tệ. Trừ lớp mình trong La Tiểu Lệ cái này chán chó ra, những lớp khác trong cũng không thiếu hần chán chó.

Mà mỗi khi hần ở trong thao trường chơi bóng rổ thời điểm, thậm chí hần các nữ sinh sẽ gặp chạy đến bên bãi tập thượng cho hần cố gắng lên, hiển nhiên hiện tại cũng không ngoại lệ.

Thấy nhiều người như vậy bùng hần trắng, Lý Quý Sâm lộ ra vô cùng đắc ý, ở trên cầu trường anh tuấn, đó là càng tỏa sáng.

Đụng phải loại tình huống này, thân là hán đối đầu, Ngô Hoàng thấy, dĩ nhiên là vô cùng khó chịu. Huống chi trước lại phát sinh kia đương tử sự, hán thì càng thêm khó chịu cái này trong ngoài không một gia hòa tột. Nhưng nhượng hán có chút buồn bực là, ma pháp của hán, ở một thước ra tột vô pháp không chế.

Nghĩ (muốn) phát một Phong Nhận đem hán quần cầu thủ dây lưng cắt đứt, nhượng hán mang đến lò / chạy, không biết sao không cách nào khống chế Phong Nhận phương hướng. Nghĩ tại hán chạy nước rút thời điểm, ở trước mặt vài hạ một đạo Phong Thuần, nhượng hán đụng đầu choáng váng hoa mắt, không biết sao vẫn khoảng cách không đủ. Về phần Khinh Thân Thuật, vậy thì càng không cần phải nói, đó là cho mình khinh thân dùng, nếu là thả ra ở Lý Quý Sâm trên người lời nói, đây chẳng phải là cho hán tăng trường kiêu căng sao?

Nghĩ tới nghĩ lui, hán chỉ có bất đắc dĩ xoay người rời đi.

Nhưng là, ngay tại hán từ bóng rổ bên dưới trải qua thời điểm, hán ngẩng đầu nhìn mắt lam khung, nhiên sau đó xoay người lộ ra một tia cười quý quýt.

Ngô Hoàng cứ như vậy ngốc đứng ở nơi đó chờ đợi cơ hội. Không bao lâu, Lý Quý Sâm quả nhiên bắt được bóng rổ, bắt đầu cá nhân hán Tú.

Nhưng ngay tại hán một cái xoay người hơn người, sau đó tới một cái nửa ba bước thượng lan thời điểm

Ping!

Ngay cả nhân mạng banh, hán mặc mình kỳ diệu từ không trung té xuống

"Ha ha ha" Ngô Hoàng bỏ đá xuống giếng ở ngã ngựa người lên Lý Quý Sâm trước mặt, cười lên ha ha.

Không ít bạn đọc nói tới 'Tuyệt Bích khai giả bộ sau khi sẽ chạy mất' cái vấn đề này, nhưng kỳ thật nhân vật chính đang làm những chuyện này thời điểm, đều là ở Thạch Châu bên trong không gian làm, mà Thạch Châu không gian thì tương đương với một cái không gian chiếc nhẫn, trong không gian tất cả mọi chuyện đều là thụ nhân vật chính khống chế. Cũng tỷ như một mâm mới vừa xào đi ra thức ăn bỏ vào, đợi một hồi lấy thêm ra tới lời nói, kỳ nhiệt độ cùng mùi thơm vẫn hay lại là cùng mới vừa bỏ vào như thế. Về phần cacbon-axit thức uống khí ép vấn đề, tiền văn cũng đã nói, thùng rượu phong bế tính không có bất cứ vấn đề gì, cũng không cần phải lo lắng khí ép sẽ xanh bạo thùng rượu gì.

Ừ, chính là như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Thành Chủ Phủ chỉ mời

(cạnh hai dâng lên! Cầu siết cái nhóm!)

Leng keng leng keng

Giờ học tiếng chuông vang lên, Thủy Nhược Gia bóng người thướt tha xuất hiện ở cửa phòng học, cái này đúng giờ nữ hài, có lúc đúng lúc làm cho người khác không nói gì.

"Nghe nói, ngươi cùng Lý Quý Sâm ở thao trường thiếu chút nữa đánh!" Thủy Nhược Gia sau khi ngồi xuống, xuất ra bài thi, bắt đầu bắt quai.

Ngô Hoàng có chút kỳ quái liếc nhìn nàng một cái, bởi vì vấn đề như vậy từ trong miệng nàng hỏi lên, thật sự là quá mức khác thường. Chẳng qua là thấy nàng kia mang theo đến chút đắc ý về mặt thi, Ngô Hoàng bừm môi một cái, đạo: "Vậy ngươi nhất định là nghe được, chúng ta là đang vì ngươi mà đánh nhau phiên bản đi! Thật bất hạnh, ta phải nói cho ngươi là, chúng ta căn bản không có đánh nhau, càng không có hứng thú cho ngươi mà đánh nhau, có lẽ, hán hữu đi!"

Nghe nói như vậy, Thủy Nhược Gia trên mặt đắc ý về mặt liền trong nháy mắt đông đặc ở trên mặt. Dĩ nhiên, cái này đông đặc biểu tình, chẳng qua là thoáng qua rồi biến mất, lấy Thủy Nhược Gia điều chỉnh tâm tính cường lực tốc độ, có thể làm cho hán xuất hiện như vậy biểu tình, đã rất không dễ dàng. Hán như không có chuyện gì xảy ra mở sách vốn, cười cười.

Trên thực tế, trước khi nhận được hán đồng đảng Triệu Tuệ giai điện thoại, nói là Ngô Hoàng cùng Lý Quý Sâm thiếu chút nữa ở trong thao trường đánh, thật giống như bọn họ là đang vì nàng tranh đoạt tình nhân mà đánh nhau thì, hán đúng là có chút đắc ý. Ngược lại không phải là thuyết Thủy

Nhược Gia là cái loại này nông cạn nữ sinh, mà là trước kia Ngô Hoàng đối với nàng không nhìn, khiến cho hán phi thường không phục, này đây nghe được Ngô Hoàng đang vì nàng tranh đoạt tình nhân thời điểm, hán phải nói tâm lý không đặc ý, kia là không có khả năng.

Không chỉ có đặc ý, hán còn nghĩ, nếu không mượn cơ hội này, chề giễu một chút cái đó tự mình cảm giác lương người tốt đây! Chưa từng nghĩ, tên kia lại không lưu tình chút nào cùng với nàng nói thẳng như vậy, hoàn một bộ túm túm hình dạng, hán có cái gì tốt phách lối a!

Thấy nàng mặt đầy hậm hực vẻ mặt, Ngô Hoàng nhìn có chút nhớ cười, nhưng lại cảm giác mình nụ cười này, vậy thì quá không có phúc hậu. Nhân gia vô điều kiện giúp mình bỏ tức, mặc dù thái độ phương diện là có chút tồi tệ, nhưng là giúp hán bỏ tức cũng là vì tốt cho hán, chính mình không có tìm không có phôi trào phúng nhân gia, quá không nói được.

Suy nghĩ một chút, hán lại có chút bị coi thường ở trên quyển sổ viết: "Được rồi! Ta thừa nhận, ta là ưa thích ngươi! Chúng ta là đang vì ngươi tranh đoạt tình nhân!"

Sự thực là, lúc ấy ở trong thao trường, Ngô Hoàng cười trên nỗi đau của người khác cười Lý Quý Sâm, Lý Quý Sâm cùng với mấy cái chân chó nghĩ (muốn) muốn giáo huấn Ngô Hoàng, nhưng bởi vì ở trường học, chỉ có thể cố nén. Nhị Trung đối với (đúng) học sinh ở trường đánh nhau xử phạt là tương đối nghiêm nghị, nhẹ thì lưu giáo xem xét, nặng thì trực tiếp nghỉ học.

Lúc đó Ngô Hoàng thấy Lý Quý Sâm một bộ sắp biệt xuất nội thương bộ dáng, tâm lý đúng là phi thường thoải mái. Này đây, khi nhìn đến bọn họ không dám động thủ sau, hán liền rời đi. Dĩ nhiên, lúc rời đi sau khi, Lý Quý Sâm cảnh cáo cũng cười nhạo hán một phen, trong đó liền nhắc tới Thủy Nhược Gia, kết quả bị rất nhiều người hiểu lầm thành là Ngô Hoàng cùng Lý Quý Sâm đang vì Thủy Nhược Gia tranh đoạt tình nhân cái gì.

"Cát! Ai mà thêm!" Thủy Nhược Gia liếc mắt một cái hán đẩy tới quyển sổ, khinh thường bĩu môi một cái, nhưng trong nội tâm nàng nhưng thật ra là phi thường thoải mái.

Ngô Hoàng nhún nhún vai, dùng bút ở trên quyển sổ chữ tô tô, sau đó nằm ở trên bàn ngăn người ra.

Trên thực tế, hán đang chuẩn bị tiến vào Quán Trường trạng thái.

Sau khi tan lớp, Ngô Hoàng đem buổi trưa làm qua bài thi giao cho Thủy Nhược Gia, Thủy Nhược Gia về mặt một mảnh kiêu ngạo nhận lấy, sau đó bắt đầu nghiêm túc phê duyệt đứng lên.

Thấy nàng cái này vẻ mặt, Ngô Hoàng đại điều kỳ đầu, thầm nói: Bất kể là dạng gì nữ nhân, đều phải cần khen a! Cái này trong ngoài không đồng nhất nữ nhân hiển nhiên cũng là cái loại này tục nhân! Hắc! Quả nhiên là trong ngoài không đồng nhất a! Rõ ràng tâm lý cao hứng chặt, còn muốn làm bộ không thêm đề ý!

Thật ra thì Ngô Hoàng cũng là cầm đồng thời tiêu chuẩn xem người tục nhân, trên thực tế, chính hán cũng là trong ngoài không đồng nhất nhân, bình thường hán nói đối cũng là há mồm gần tới.

Trên thực tế, cái thế giới này, liền chưa có người nào có thể chân chính làm được trước sau như một.

Chỉ bất quá Ngô Hoàng đã từng thích Thủy Nhược Gia, lại bởi vì hán thấy Thủy Nhược Gia từng cùng những nam sinh khác câu câu đáp đáp, hư mất hán ở trong mắt hán thuần khiết, này đây, hán tài sẽ như thế canh cánh trong lòng, từ đầu đến cuối nhận thức vì nữ nhân này giả thanh cao, giả vờ đứng đắn, trong ngoài không đồng nhất!

...

Cùng lúc đó, thao trường xó xỉnh bên vườn hoa thượng, Lý Quý Sâm cùng La Tú Tú lại đụng đầu.

Lý Quý Sâm cau mày thuyết, "Buổi trưa sự tình thất bại, hán thật giống như có chút nổi lên nghi ngờ!"

"Ta còn tưởng rằng ngươi với hán mâu thuẫn, thật sự là vì Thủy Nhược Gia sự tình đây!" La Tú Tú cười khê, đạo: "Bất quá, nếu hán đã lên Nghi, vậy chúng ta tạm thời liền không thể ra tay. Chẳng qua là, ta có chút hiếu kỳ, theo ta điều tra, hán thật giống như uống bình kia Thủy, hơn nữa buổi trưa thời điểm, hán hoàn đi Bạch lão sư gia "

"Không thể nào! Chẳng lẽ hán cùng Bạch lão sư" La Tiểu Lệ kinh hô lên, cuối lại đại điều kỳ đầu, "Không có không có, Bạch lão sư làm sao có thể sẽ cùng cái kia chỉ ý lại có quan hệ gì! Cái này căn bản không khả năng!"

Lý Quý Sâm giống vậy cau mày nói: "Ngươi không phải là muốn lợi dụng chuyện này làm chút gì đi!"

La Tú Tú hi hi cười nói: "Chúng ta không có chứng cứ, chẳng qua là suy đoán mà thôi, có thể làm gì? Coi như thuyết hán cùng Bạch lão sư làm thầy trò yêu nhau, đó cũng chỉ là lời đồn đãi mà thôi, có ích lợi gì? Bất quá, nếu quả thật có thể chứng thật bọn họ đang làm thầy trò yêu nhau lời nói hi hi "

Lý Quý Sâm lắc đầu nói: "Chuyện này, ta không muốn tham dự."

La Tú Tú giễu cợt nói: "Lý thiếu làm việc luôn luôn chừng chặc, ta đây minh bạch, yên tâm đi! Chuyện này, ta cũng không có ý định cho ngươi tham dự vào. Bất quá, kính phí phía trên, Hi Vọng ngươi có thể giúp ta giải quyết một ít, dù sao mời thám tử tư có thể không tiện nghi!"

"Được rồi!" Lý Quý Sâm gật đầu.

Nhìn La Tú Tú rồi đi bóng lưng, La Tiểu Lệ lắc đầu nói: "Sâm ca, chẳng lẽ Bạch lão sư thật cùng kia ý lại cóc "

"Không nói chuyện này, chúng ta nghiên cứu một chút như thế nào theo đuổi Thủy Nhược Gia sự tình đi! Họ Thủy cao ngạo muốn chết, muốn lấy phổ thông phương thức đuổi kịp hắn, căn bản không khả năng " Lý Quý Sâm hiển nhiên vì chuyện này đau đầu gần chết.

La Tiểu Lệ cười hắc hắc nói: "Sâm ca, chuyện này, ta đã có một tốt vô cùng ý tưởng, Thủy Nhược Gia tính tình cao ngạo, bình thường đi học tan học đều có xe dành riêng cho đưa đón hắn, chúng ta muốn diễn một màn anh hùng cứu mỹ nhân đều không có cơ hội. Lần này, chúng ta thừa dịp lễ quốc khánh, đề nghị đi du lịch mùa thu, đến lúc đó, bên người nàng bảo tiêu khẳng định không thể nào một mực đi theo, đến lúc đó, chúng ta lại đi mua mấy cái sủng vật Xà như thế như vậy hắc hắc "

"Nhưng nếu như hắn bảo tiêu theo đội đi đây! Hơn nữa khả năng này là 80%!" Lý Quý Sâm rung ngắc đầu lên.

"Vậy chúng ta liền nhân cơ hội trị một cái cái kia cóc Hoàng, nhượng hắn xấu hổ mất mặt, làm trò hề."

"Tốt lắm, cứ làm như vậy! Còn có một chu nhiều thời gian, ngươi trước bày ra một chút!"

.. .

Tan học thì, Thủy Nhược Gia đem đôi hảo bài thi cùng một trương viết chương trình học học tập độ tiến triển giấy trắng giao cho Ngô Hoàng, đạo: "Những thứ này là hóa học phương diện ta tổng kết ra học tập sắp xếp thời gian bề ngoài, ngươi lấy về nhìn một chút! Còn nữa, ngữ lạng Anh khoa thượng, ta cũng không có biện pháp gì tốt dạy ngươi, 'Nghe nói đọc viết' chính là ta nghĩ biện pháp tốt nhất, chính ngươi trở về suy nghĩ đi! Yêu cầu ghi chép lời nói, có thể theo ta mụn!"

Ngô Hoàng gật đầu một cái, nói tiếng cảm ơn, liền đem mấy thứ nhét vào trong ngăn kéo, sau đó đứng dậy rời đi.

Đi tới không người địa phương sau, Ngô Hoàng liền trực tiếp trốn vào vệ giới.

"Thiếu gia, trước Thành Chủ Phủ bên kia phái người truyền lời tới, nói là tài chính đại nhân có chuyện muốn tìm ngài thương lượng!" Lục Lợi Phu thấy Ngô Hoàng xuất hiện, liền không cảm thấy kỳ quái, bởi vì mấy ngày qua, Lục Lợi Phu vợ chồng đều đã thành thói quen Ngô Hoàng không định giờ làm việc và nghỉ ngơi thời gian.

"Thành Chủ Phủ tài chính đại nhân?" Ngô Hoàng nhú nhú mày, đạo: "Ngươi biết là chuyện gì sao?"

Tài chính đại nhân, chính là giúp Thành Chủ quản túi tiền, thứ người như vậy tìm chính mình, chuẩn không chuyện tốt gì!

"Mặc dù người kia không có nói rõ, nhưng tiểu nhân nghĩ, tài chính đại nhân tìm thiếu gia ngài, rất có thể là vì thiếu gia làm ăn mà tới. Bởi vì thiếu gia ngài vẫn không có giao qua buôn bán thuế, phòng chừng bọn họ là muốn cho thiếu gia ngài bỏ giao đi!" Lục Lợi Phu khom người nói.

Ngô Hoàng sờ cằm một cái, gật đầu nói: "Ngươi đi chuẩn bị hai phần lễ vật, các loại (chờ) sau khi ăn cơm tối xong, chúng ta đi viếng thăm một chút vị này tài chính đại nhân!"

Hắn vừa nói, ở còn sót lại hơn hơn một ngàn trong tiền vàng, đem viên kia màu lam tinh toán ném cho Lục Lợi Phu, đạo: "Sau này trong phủ thiết lập một cái phòng kế toán, lấy dụng độ đều bày một trưởng bốn, đỡ cho ta không có ở thời điểm, trong phủ lại xuất hiện đối hiện tượng!"

"Được, thiếu gia!"

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Muốn gán tội cho người khác

(canh ba dâng lên, cầu thu đầy! Bái tạ!)

Thanh Lam thành Thành Chủ, là một vị Từ Tước đại nhân, Thanh Lam thành chung quanh thiên vì trong địa, đều là vị trí này Tước đại nhân đất phong.

Thân là một cái nắm giữ đất phong quý tộc, chỉ cần hắn nguyện ý, có thể tùy tiện thu đất phong bên trong thuế cho mướn, bởi vì đất phong bên trong tất cả mọi thứ, đều đưa là hắn tư hữu tài vật. Dĩ nhiên, lời là nói như vậy không sai, nhưng là, cuộc sống ở Thanh Lam bên trong thành rất nhiều đại gia tộc

cũng có hộ vệ mình đội. Liền lấy Vạn Giang Gia Tộc mà nói, kỳ hộ vệ đội hữu mười tám cái Phiên Đội, mỗi một Phiên Đội 100 người, mười tám cái Phiên Đội chính là 1,800 người.

Đây vẫn chỉ là trên mặt nổi lực lượng hộ vệ, trong tối có bao nhiêu, cái này không có ai rõ ràng. Nhất gia tộc liền nắm giữ như vậy lực lượng, Thanh Lam bên trong thành giống như Vạn Giang gia như vậy gia tộc, ít nhất còn có bảy cái, tất cả lực lượng cộng lại lời nói, ngăn trở Thành Chủ Phủ mười ngàn hộ thành quân là tuyệt đối không có vấn đề.

Này đây, nhất người quý tộc, muốn chính mình đất phong phồn vinh hưng thịnh lời nói, thì nhất định phải theo quy củ tới làm việc, không thể làm bậy. Thanh Lam thành Thành Chủ Dẫn Đồ Hàn mặc dù là Tử Tước, đối với (đúng) Thanh Lam thành có tuyệt đối chương khống lực, nhưng cũng không dám đồng thời đắc tội nhiều như vậy gia tộc.

Nhưng là, nếu như Dẫn Đồ Hàn Tử Tước muốn thu Ngô Hoàng buôn bán thuế, Ngô Hoàng cũng không có bất kỳ mượn cớ không lên giao nộp, bởi vì hắn đúng là ở làm ăn. Hơn nữa còn là nhượng tuyệt đại đa số gia tộc đều sẽ vì thế bỏ con mắt làm ăn, Thành Chủ Phủ nhân đến cửa tìm hắn nói chuyện, tuyệt đối không phải không có lý do gì.

Cơm tối sau, Ngô Hoàng liền dẫn Lục Lợi Phu đi Thành Chủ Phủ đi. Đi Thành Chủ Phủ viếng thăm tài chính đại nhân, Thành Chủ Đại Nhân lễ vật Tự Nhiên cũng không thể hạ xuống.

Về phần mang cái dạng gì lễ vật, dĩ nhiên là Ngô Hoàng chuẩn bị nhất lam từ Apple. Dĩ nhiên, này nhất lam từ Apple thả vào vị giới đi, đây chính là có thể chở một xe lớn, hơn nữa còn là hai con mã lập đại xa. Mang Apple, đối với (đúng) Ngô Hoàng mà nói phi thường bớt chuyện, còn đối với Thành Chủ Đại Nhân mà nói, nhìn lại lần có mặt mũi.

Bởi vì này dạng đại trái cây, ở vị giới, thật không thấy nhiều. Mặc dù này Apple ở vị giới Ngô Hoàng mua rất tiện nghi, nhưng là bây giờ, Ngô Hoàng đã đoạn tuyệt Apple cung ứng, bên ngoài nhu cầu mặc dù rất lớn, nhưng là Ngô Hoàng vẫn không có cảm Apple ra bán.

Như vậy thứ nhất, này Apple giá trị lại thể hiện ra, chính sở vị vật lấy hiếm là quý mà!

Ngô Hoàng mang theo Lục Lợi Phu đi tới Thành Chủ Phủ đại môn, liền bị cửa hộ vệ cản lại, nghe Ngô Hoàng nói là tài chính đại nhân Cage xin mời, hai hộ vệ nhìn nhau, ngẩng đầu nhìn trời, một bộ ta gì đều không nghe được vẻ mặt.

Lục Lợi Phu nhìn ra bọn họ ý tứ, chạy tiến lên, một người nhét một cái kim tệ, mỉm cười để cho bọn họ đi thông báo một tiếng.

Thấy mới có lợi, hai hộ vệ trung một người trong đó liền đi thông báo. Ngô Hoàng nhìn trong lòng trực lắc đầu, bất kể ở nơi nào, này cật nã tạp yếu sự tình luôn là miễn không.

Chỉ cần có người có quyền thế, chỉ cần có người hữu nhu cầu, kia cầu người thời điểm, loại chuyện này liền chuyện thường ngày ở huyện.

Cũng khó trách, hiện thế bên trong, nhiều người như vậy sẽ tế phá da đầu đi thi công chức. Có lúc nhất chỗ ngồi hữu nhu cầu, tham dự thi nhân lại thành thiên thượng vạn cái, kỳ tỷ lệ thậm chí khen đến đạt tới mấy ngàn so với nhất. Quyền lợi mị lực, quả nhiên là cùng người khác bất đồng!

Không bao lâu, đi trước thông báo hộ vệ liền đi ra, đối với (đúng) Ngô Hoàng cùng Lục Lợi Phu nói: "Cage đại nhân nói, nhượng Ngô tiên sinh đi tiền điện nói chuyện."

Ngô Hoàng gật đầu một cái, đạo: "Nhị vị đại ca, ta đây một xe lễ vật là đưa cho Thành Chủ Đại Nhân cùng tài chính đại nhân, không biết "

"Đề đi! Chúng ta sẽ giúp người thay mặt chuyển giao!"

Ngô Hoàng gật đầu một cái, đối với (đúng) Lục hôm qua phu dùng mắt ra hiệu, sau đó cất bước đi vào. Lục Lợi Phu minh bạch gật đầu một cái, lại cho hai hộ vệ một người nhét một cái kim tệ, đạo: "Nhị vị đại ca, kia ngay gần một cái xa Thánh Quả, là nhà chúng ta thiếu gia đặc biệt tìm đến tặng cho Thành Chủ Đại Nhân cùng tài chính đại nhân các phu nhân nếm thức ăn tươi, xin nhị vị đại ca đang chuyển chở thời điểm có thể đủ cẩn thận một chút, nếu là va chạm, vậy thì không thể ăn!"

"Thánh Quả? Gì Thánh Quả! ?" Hai hộ vệ kỳ quái hỏi.

Lục Lợi Phu cười nói: "Nhị vị đại ca xin mời đi theo ta thật ra thì loại này Thánh Quả chẳng qua là dung mạo so với khá lớn cái, thịt quả tươi mới giòn ngon miệng, nếu như nhị vị đại ca có hứng thú, tùy thời có thể đi bị Phủ, thiếu gia của chúng ta luôn luôn là phi thường hào khách."

Ở Lục Lợi Phu cùng nhị vị hộ vệ lập quan hệ thời điểm, Ngô Hoàng đã đi vào Thành Chủ Phủ.

Thành Chủ Phủ cách thức cùng Ngô Hoàng chỗ ở kia tòa trạch viện tương tự, nhưng so với Ngô Hoàng tam tiến thức đến, tòa thành này chủ phủ kích thước hiển nhiên lớn hơn xuất hảo không chỉ gấp mấy lần. Trên thực tế, toàn bộ Thanh Lam bên trong thành, cũng chưa có một dãy nhà hữu Thành Chủ Phủ kích thước này, cũng không có ai dám xây kích thước so với Thành Chủ Phủ hoàn tòa nhà lớn.

Đây chẳng phải là sắp xếp phú, mà là khiêu chiến Thành Chủ Đại Nhân quyền uy, là tại tìm chết!

Xuyên qua tiền viện đường đá, Ngô Hoàng đi tới nhất ngôi đại điện trước, có vị người hầu người đã ở nơi đó chờ. Thấy Ngô Hoàng tới, hắn lập tức chào đón, "Vị này chính là Ngô Hoàng Ngô công tử!"

"Chính là tại hạ!" Ngô Hoàng mỉm cười ôm quyền, đi vào hai bước, không để lại dấu vết cho vị này nộ bộc nhét một cái kim tệ, cười nói: "Xin thay mặt truyền đạt một tiếng!"

Tôi tớ kia thấy Ngô Hoàng như thế có ánh mắt, không khỏi cười nói: "Công tử mời theo tiểu nhân tới!"

Theo nô bộc, Ngô Hoàng đi vào Đại Đường. Trong đại sảnh đồ vật bày ra phong cách, rất có kiểu Trung Hoa Đường điển cách thức, rất ít có Tây Phương thức vết tích.

Bất quá Ngô Hoàng đã chuyện thường ngày ở huyện, vì giới bên trong, kiểu Trung Hoa đình viện phong cách cùng kiểu tây phương pháo đài phong cách xen kẽ, khắp nơi đều là. Chẳng qua là Ngô Hoàng có chút không rõ là, tại sao lại xuất hiện tình huống như vậy. Theo lý thuyết, ma pháp cùng Đấu Khí loại vật này, hoàn toàn chính là kiểu tây phương phong cách, nhưng là, cái thể giới này cũng không phải là tất cả đều là kiểu tây phương phong cách thịnh hành, kiểu Trung Hoa phong cách cũng phi thường thường gặp. Cũng tỷ như ăn cơm, có người dùng dao nĩa ăn thịt, cũng giống vậy có người dùng đũa ăn cơm.

Loại chuyện này sinh ra, sử Ngô Hoàng không thể không hoài nghi, lúc trước hẳn là có người đã từng Thạch Châu, cũng đem kiểu Trung Hoa phong cách truyền vào vì giới, khiến cho vì giới bây giờ kiểu Trung Hoa phong cách cùng kiểu tây phương phong cách chung đều phát triển, dung hợp lẫn nhau. Thậm chí ngay cả tên người chữ, đều là kiểu Trung Hoa phong cách cùng kiểu tây phương phong cách hòa hợp, có lúc nghe cảm thấy rất kỳ quái, nhưng cũng chuyện thường ngày ở huyện. Tỷ như Vạn Giang Gia Tộc dùng 'Vạn Giang' như vậy họ, Húc Ngang 'Húc' họ.

Nếu như ở vì giới trong nhìn lấy 'Khí Công' xuất hiện, Ngô Hoàng phỏng chừng mình cũng sẽ phi thường trấn định.

Ngay tại hẳn xem chung quanh bố trí thì, một vị hơi mập người trung niên từ trong nội đường đi ra. Người trung niên vóc người không cao, con mắt rất nhỏ, trên môi còn có hai phiến tiểu hồ tử, toàn bộ nhìn khiến người ta một loại phi thường khôn khéo, lại không rõ lắm thô bỉ cảm giác.

Theo vị này tài chính đại nhân xuất hiện, Đội một vệ đội từ bên ngoài xông vào, đao kiếm Trường Kích trực tiếp thêm với Ngô Hoàng trên người, đỡ hẳn cổ. Tài chính đại nhân Cage biến sắc mặt tựa như hừ lạnh nói, "Ngô Hoàng, ngươi có biết tội của ngươi không!"

"Tiền dân, còn không cho Cage đại nhân quỳ xuống!" Ở Cage câu hỏi thời điểm, một vị hộ vệ trực tiếp một cước đá vào Ngô Hoàng chân cong thượng.

Ping——

Ngô Hoàng chân cong nơi đựng đưa một đạo gần như trong suốt rung động, một ngọn gió lá chắn ngăn trở này tên hộ vệ một cước. Khiến phép thuật cũng không bể tan tành, mà Ngô Hoàng Tự Nhiên cũng không có chuyện gì. Nhưng nhìn đến Ngô Hoàng lại còn sẽ Sử Ma pháp, tài chính đại nhân Cage liền nhíu mày, "Ngươi chính là cái Ma Pháp Sư?"

Ma Pháp Sư tuy nói phi thường thừa thốt, nhưng là không thể nói trân quý bao nhiêu không, trừ phi đẳng cấp cao Ma Pháp Sư. bởi vì ở trong thành chủ phủ, thì có hai vị Sơ Cấp Ma Pháp Sư cung phụng, này đây, Ngô Hoàng mặc dù lộ ra hữu ma pháp năng lực, nhưng nhìn đến Ngô Hoàng trẻ tuổi như vậy, Cage cũng không để ở trong lòng.

"Ngươi dám cự bộ! ?" Cage giận dữ, ở tòa này trong thành chủ phủ, nếu như hoàn thu thập không một tên tiểu tử, truyền đi lời nói, Liên Thành Chúa cũng phải mất mặt.

"Thành Chủ Đại Nhân chính là giáo ngươi đối xử với hắn như thế dân trong thành sao?" Ngô Hoàng không sợ hãi chút nào cười lạnh nói, "Cũng là ngươi vị này tài chính đại thần cáo mượn oai hùm, mượn Thành Chủ Đại Nhân danh nghĩa, lấn áp lương thiện! ?"

"Hừ! Lấn áp lương thiện! ? Ngươi xứng sao xưng mình là lương thiện?" Cage run đến mặt đầy mập thịt, quát lên: "Ta xin hỏi ngươi, ngươi đang ở đây Thanh Lam bên trong thành, cùng Vạn Giang Gia Tộc cấu kết, làm nhiều như vậy đơn lăm ăn, có từng giao hơn nửa phần cho thuế khoản? Ngươi bức này điều dân cách làm, chính là không đem Thành Chủ Đại Nhân sở định luật pháp coi ra gì, công khai khiêu khích Thành Chủ Đại Nhân uy nghiêm, ta chính là đưa ngươi chém thành muôn mảnh, Thành Chủ Đại Nhân cũng chỉ sẽ vỗ tay khen hay, mà sẽ không giáng tội cho ta! Ngươi cho rằng là ngươi là một cái Ma Pháp Sư, chúng ta liền lấy ngươi không có cách sao? Ngươi vừa tới, đi mời Anthony Ma Pháp Sư đại nhân tới!"

Nghe nói như vậy, Ngô Hoàng trong bụng hơi kinh ngạc, nếu như là Ma Pháp Sư tới, hẳn liền phải chuẩn bị chạy trốn.

Đối với Ma Pháp Sư mà nói, hẳn ma pháp này học đồ thật không đáng chú ý. Ma Pháp Học Đồ trên là Ma Pháp Sĩ, Ma Pháp Sĩ trên mới là Ma Pháp Sư, coi như ma pháp sư này là một Sơ Cấp cấp bậc Ma Pháp Sư, cũng không phải hẳn bây giờ ma pháp này học đồ có thể ngăn trở tồn tại.

Nhưng cứ như vậy chạy trốn, hẳn thật rất không cam tâm, hẳn tài vừa mới chuẩn bị ở nơi này vì giới đại triển quyền cước đây! Hơn nữa, hắn này vừa chạy, tuyệt đối sẽ liên lụy Ngô Phủ từ trên xuống dưới toàn bộ nô bộc, bao gồm Lục Lợi Phu vợ chồng cùng con của bọn họ, còn có Cung Vũ Cung hai cái này đáng thương tiểu tử muội.

Vì vậy, hắn kêu: "Chậm!"

Chương 48: Sư tử mở miệng

(một canh dâng lên, cầu thu đầy!)

Đối với Ngô Hoàng thỏa hiệp, Cage chẳng qua là cười lạnh một tiếng, tựa hồ hoàn toàn nằm trong dự liệu của hắn, hắn cười nói: "Thế nào, người sợ?"

Thấy Cage bộ kia thô bỉ mặt nhon, Ngô Hoàng thật muốn ở phía trên cuồng đập mấy đá, nhưng bây giờ, hiển nhiên này chỉ có thể là nghĩ nghĩ (muốn) mà thôi. Hắn giọng căm hận nói: "Người bảo ta tới nơi này, lại cho ta tới cái hạ mã uy, đơn giản liền là muốn cho ta nhượng bộ, phân cho các người lợi ích mà thôi, hữu có yêu cầu gì cứ nói ra, không cần phải làm nhục cho ta. Nếu như các người thật muốn giết ta lời nói, cũng không cần phiền toái như vậy, ta nói không sai đi!"

Cage khoát khoát tay, để cho thủ hạ hộ vệ thu hồi đao kiếm Trường Kích, vỗ vỗ tay, cười nói: "Quả nhiên thông minh, người đã như thế thức thời vụ, ta đây cũng sẽ không sẽ cùng người vòng vo. Thành Chủ Đại Nhân nhân từ, vốn tới là muốn cùng người cùng có lợi ích, chia lợi ích người một nửa lợi ích. Nhưng là, thấy rằng trước người hữu trốn thuế sự thật, phải làm chút xử phạt, cho nên, sau này người sở có làm ăn, sở đắc lợi ích, chính người chiếm tứ thành, chúng ta Thành Chủ Phủ chiếm Lục Thành, người có gì dị nghị không?"

Chia 4:6 sổ sách, bùng phải là ý nghĩ tốt a! Cứ như vậy ngồi cái gì cũng không cần làm, liền muốn chiếm Lục Thành lợi ích, cái này so với cướp mạnh hơn. Ngô Hoàng trong bụng âm thầm cười lạnh, nhưng là, ngoài mặt, hắn lại không có lộ ra phân nửa không vui vẻ mặt, ngược lại là một bộ nghĩ ngợi hình dạng, cuối lắc đầu nói: "Tài chính đại nhân, xin thứ cho ta không thể đồng ý cái này phân chia pháp. Đầu tiên, ta nhập hàng con đường vô cùng trân quý, chỉ thứ nhất gia, không còn phân hào; thứ yếu, nếu như ta không có mở cửa lời nói, các người cũng sẽ không hữu một chút lợi ích có thể dính, ta chỉ muốn chuyển sang nơi khác, vẫn có thể tiếp tục ta làm ăn; tái tắc, các người cái gì cũng không cần làm, liền muốn ngồi hưởng ta Lục Thành mưu cầu lợi nhuận, cái này Phân Pháp, ta cũng sẽ không chịu phục. Thành Chủ Đại Nhân nếu nhân từ, cũng không thể như thế đã kích ta tích cực tính!"

"Nói như vậy, người là chuẩn bị tiếp tục kháng pháp rồi!" Cage trên mặt mập thịt run lên, khiển trách.

"Ta muốn ngay mặt cùng Thành Chủ Đại Nhân thương nghị!" Ngô Hoàng ngẩng đầu ưỡn ngực, một bộ thấy chết không sờn bộ dáng.

Cage cười lạnh nói: "Thành Chủ Đại Nhân là người muốn gặp là gặp sao? Người đã đối với ta cái này Phân Pháp có dị nghị, người lại nói thuyết, người chuẩn bị như thế nào Phân Pháp?"

Nghe được Cage nói như vậy, Ngô Hoàng trong bụng càng là cười lạnh, phỏng chừng người này là mượn Thành Chủ Đại Nhân danh nghĩa, cho chính hắn hốt bạc đi! Hắc, nghĩ (muốn) dựa dẫm vào ta đến đúng lúc, ta rắm đều không lưu lại cho người nữa!

Nhưng là, hắn trên miệng lại nói: "Nói thế nào, cũng phải ta sáu các người tứ, nếu không ta có thể không có hứng thú lại làm ăn! Cùng lắm, ta phải mông một cái đi!"

"Người cho rằng người đi sao?" Cage sợ sẽ là Ngô Hoàng cái này 'Phải mông một cái đi'. Không Thanh Lam thành, chẳng lẽ còn không những địa phương khác có thể làm ăn sao? Hắn làm ăn như vậy, cũng không sâu không tìm được đối tượng hợp tác. Nhưng là hiển nhiên,

Lúc này hắn cũng không thể bay hơi, "Chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, không chỉ có người đi không hết, chính là người trong phủ toàn bộ nô tài, toàn bộ tài sản, đều sẽ bị tịch thu, không tin lời nói, người có thể thử một chút!"

"Ha ha ha người cũng nói, những thứ kia chẳng qua là nô bộc, đối với bọn họ, chẳng lẽ trên đời này cũng chưa có những người khác sao? Về phần nhà ở, hắc, không phải chính là nhất tòa trạch viện sao? Người nghĩ ta sẽ sâu không tìm được so với kia tốt hơn trạch viện?" Ngô Hoàng vẫn khinh thường cười, "Về phần chính ta, Hừ! Quên nói cho người biết một tiếng, ta là Thanh Lam học viện pháp thuật học sinh, càng là An Khuê đạo sư đặc ý môn đồ, người dám giết ta thử một chút!"

Cáo mượn oai hùm sự tình, không chỉ có riêng là Cage độc quyền, hắn Ngô Hoàng cũng giống vậy có thể. An Khuê mặc dù là phép thuật cấp cao sư, nhưng cùng hắn Ngô Hoàng nhưng là một chút biên cũng không dính nổi, lúc ấy Ngô Hoàng hoàn nghĩ kia An Khuê đạo sư chính là một Hấp Huyết Quý, tam cấp thấp ma pháp, liền hút đi hắn tam trăm tiền vàng.

Hiển nhiên, An Khuê danh tiếng, ở Thanh Lam thành vẫn tương đối vang dội, nghe được Ngô Hoàng là An Khuê đặc ý môn đồ, Cage cũng có chút chột dạ. Nghĩ ngợi sau một lúc lâu, hắn gật đầu nói: "Tốt lắm, chia 4:6, chúng ta tứ, người sáu, người chữ ký đi!"

Cage xuất ra một quyển đã sớm chuẩn bị xong cuộn da dê, ở phía trên viết mấy chữ sau, giao cho Ngô Hoàng. Ngô Hoàng cầm lên nhìn một chút, không do dự, trực tiếp ký chính mình đại danh. Phân hiệp ước này không là linh hồn Huyết Khế, nhưng là ở đề quốc bất kỳ địa phương nào, đều có luật pháp hiệu ích, coi như đến Hoàng Đô, đến Hoàng Đế trước mặt, phân hiệp ước này vẫn hữu hiệu. Dĩ nhiên, chỉ cần Ngô Hoàng đủ cường đại, xé bỏ như vậy nhất trương hiệp ước, căn bản không phải vấn đề.

Ngô Hoàng ký hiệp ước sau, trực tiếp rời đi Thành Chủ Phủ.

Lục Lợi Phu thấy Ngô Hoàng sắc mặt khó coi đi ra, liền chào đón, hỏi "Thiếu gia, xảy ra chuyện gì?"

"Trở về rồi hãy nói!" Ngô Hoàng lắc đầu một cái.

Trở lại Ngô Phủ, Ngô Hoàng tìm đến Lục Lợi Phu, đạo: "Thành Chủ Phủ tài chính đại thần Cage chỗ ở người cũng đã biết?"

Lục Lợi Phu gật đầu nói: "Đây không phải là bí mật, toàn Thanh Lam thành nhân đều biết, ngay tại Thành Chủ Phủ bên cạnh."

Ngô Hoàng gật đầu một cái, đạo: "Đi đem Vạn Giang Kỳ tìm đến, liền nói ta có chuyện cùng hần thương lượng, quá gấp!"

Không bao lâu, Vạn Giang Kỳ liền dẫn hộ vệ tới. Lục Lợi Phu mang theo Vạn Giang Kỳ tiến vào Ngô Hoàng thư phòng sau, liền lui ra ngoài.

Thấy Ngô Hoàng ngồi trong thư phòng cau mày, Vạn Giang Kỳ cười nói: "Gấp như vậy tìm ta tới, có phải hay không lại hữu làm ăn gì cần nói? Đúng nay Thiên thành chủ Phủ nhân tìm người tới, là không phải là bởi vì buôn bán thuế sự tình?"

Ngô Hoàng gật đầu nói: "Không sai! Chuyện này, người từng đã nói với ta, nhưng ta không để ý, không nghĩ tới, bọn họ thật bèn dùng chuyện này tới uy hiếp ta, nhưng ta cùng bọn họ hợp tác, bức bách ta phân cho một nửa lợi ích cho bọn họ, mặc dù ta là đáp ứng, nhưng là, ta cũng không muốn phân cho cho bọn họ một chút lợi ích!"

Vạn Giang Kỳ mắng: "Bọn họ thật quá đáng như vậy! ?" Cuối lại lo lắng đạo: "Có thể không chia cho bọn họ, bọn họ chắc chắn sẽ không chịu để yên!"

"Cho nên, ta phải rời khỏi Thanh Lam thành "

"Gi, người phải rời khỏi Thanh Lam thành?" Vạn Giang Kỳ cả kinh đứng lên.

Ngô Hoàng cười nói: "Rời đi Thanh Lam thành đây là sớm muộn sự tình, cái thế giới này lớn như vậy, ta làm sao có thể một mực ở tại địa phương nhỏ này!"

Nghe được Ngô Hoàng lời ấy, Vạn Giang Kỳ rất nhanh liền tỉnh táo lại, gật đầu một cái, yên lặng không nói. Quả thật, Thanh Lam thành mặc dù so sánh lại nông thôn đại, hơn nữa lớn hơn nhiều lắm nhiều lắm. nhưng là, so sánh với còn lại đất đai phương, ở đây đúng là địa phương nhỏ.

Nhưng là, ngay cả như vậy, hần vẫn còn có chút không bỏ được Ngô Hoàng rời đi. Bởi vì Ngô Hoàng chính là hần Vạn Giang Gia Tộc mỏ vàng, trừ cái này mỏ vàng, Vạn Giang Gia Tộc lại sẽ khôi phục dĩ vãng hình dạng, muốn bằng này bước vào Nhị Lưu Đại Thế Gia ý tưởng, sẽ phải tan biến.

Vạn Giang Kỳ là một người thông minh, mặc dù thế lợi một ít, nhưng cũng không thiếu quyết định. Hần chẳng qua là yên lặng một hồi, liền ngừng đầu lên nói: "Ngô công tử, nếu là người phân cho Thành Chủ Phủ kia một nửa lợi ích, tùy ta Vạn Giang Gia Tộc bỏ ra lời nói, người sẽ ở lại Thanh Lam thành bao lâu?"

Nghe được Vạn Giang Kỳ lời này, Ngô Hoàng cười. Lắc đầu nói: "Ta cũng không biết sẽ ở lại bao lâu. Nhưng tùy các người tới xuất phần này lợi ích, ta vẫn còn chưa thoải mái Thành Chủ Phủ cường đạo hành vi, buôn bán thuế chỉ có 20% đến 30, không thể nào cao đến nhất nhiều hơn phân nửa, đây không phải là buôn bán thuế, đây là khinh người quá đáng. Bất quá kỳ huynh đã như vậy khẳng khái, ta đây cũng không thể không ý tứ xuống. Bắt đầu từ bây giờ, Ngô Phủ giải tán, này tòa trạch viện thuộc về trả cho các người Vạn Giang Gia Tộc. Ta nghĩ các người cũng có thể đoán được, trên tay ta hữu Không Gian Ma Pháp đạo cụ, chỉ cần ta nguyện ý, ta vật chất tùy thời có thể đưa đến ta có thể đi địa phương. Mà bọn họ muốn bắt bắt lấy ta cũng không dễ dàng như vậy, chỉ cần ta không ra mặt "

Ngô Hoàng trong thư phòng cùng Vạn Giang Kỳ thương lượng đã lâu, Vạn Giang Kỳ tài mang theo hài lòng rời đi.

Vạn Giang Kỳ sau khi đi, Ngô Hoàng trở về phòng nghỉ ngơi, khóa trái cửa phòng sau, hần hoá thân dạ hành phục, đem mình bọc chỉ còn hai con mắt lộ ra, sau đó thân hình chợt lóe, biến mất ở trong phòng. Khi hần từ Thạch Châu trong không gian đi ra thời điểm, đã tại Thành Chủ Phủ phụ cận.

Ngẩng đầu nhìn mắt không có sao không có trăng phát sáng đêm tối, Ngô Hoàng cười đắc ý, thầm nói: Nguyệt Hắc Phong Cao hảo làm Tặc, tài chính đại thần, không biết nhà người đầy đầy bất hậu thật nha! Ngàn vạn lần cũng đừng để cho ta thất vọng a!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 49: Đầu trộm đuôi cướp

(cánh hai dâng lên, cầu điểm đề cử cất giữ, đề cử cũng nhanh ba trăm nhóm, buổi tối tăng thêm đi)

Ngô Hoàng ngược lại muốn đi Thành Chủ Phủ đi tới một lần, nhưng là, Thành Chủ Phủ hữu Ma Pháp Sư trấn giữ, hẳn hoàn thật không dám đi xúc kia rủi ro. Nhưng Thành Chủ Phủ phụ cận tài chính đại thần gia, Ngô Hoàng sẽ không nhiều cố kỵ như vậy. Thành Chủ Phủ tài chính đại thần mặc dù có quyền thế, có thể dù sao không phải là đế quốc tài chính đại thần không phải là.

Bất quá, Thành Chủ Phủ khu vực bốn bề bốn cái đường lớn, hộ vệ cả đêm tuần tra không ngã, cách mỗi mấy phút sẽ gặp ở cùng một địa phương xuất hiện một lần, đều bên trong phủ, lại có hộ vệ canh giữ, muốn ở chỗ này làm án kiện sau chạy mất, độ khó không phải bình thường đại. Hơn nữa, thấu tài chính đại thần gia, vậy thì đồng nghĩa với là khiêu khích cả vị thành chủ Phủ uy nghiêm, sẽ gặp phải quan phương treo giải thưởng đuổi giết, người bình thường cũng sẽ không đề cái đầu làm chuyện ngu xuẩn như vậy. Cái thế giới này, thứ liệu mạng Tự Nhiên không ít, coi như là này Thanh Lam bên trong thành, cũng lúc đó có đạo tặc qua lại, nhưng không có một cái dám đi xúc Thành Chủ Phủ rủi ro, tự nhiên là có kỳ nguyên nhân.

Nhưng là, Ngô Hoàng cái này gần gần mờ trình độ ma pháp nhân, dám chạy tới nơi này trộm đồ, lá gan không thể bảo là không lớn.

Từ hẳn trong ngõ tối đi ra, lén lén lút lút tìm được tài chính đại thần phủ đệ. Hữu Lục Lợi Phu chỉ điểm, Ngô Hoàng tìm ra được cũng không có phí bao lớn khí lực, chẳng qua là ở vòng ngoài theo tuần tra đi một vòng, liền tìm tới tài chính đại thần Phủ.

Tài chính đại thần Phủ kiến trúc cách thức cùng Thành Chủ Phủ cách thức như thế, đều là kiểu Trung Hoa đình viện phong cách, bên ngoài tường trắng ngói xanh, chiều cao tam vi trượng, người bình thường căn bản là không có cách tùy tiện lật nhảy. Bên trong có cái gì dạng mình Vệ trạm gác ngầm, Ngô Hoàng càng là không biết, nhưng là hẳn vẫn lòng đến lá gan tới.

Tìm một địa phương vắng vẻ, Ngô Hoàng từ Thạch Châu không gian xuất ra chuẩn bị xong tự chế câu tác, trên thực tế liền là một quả kim tây, trải qua chế biến sau, ở khác châm phía sau cột lên một cây dây ni lông, cũng ở thùng thượng kết làm một hàng thùng tiết, thuận lợi leo lên.

Nhẹ nhàng hất một cái, đem câu tác ném lên tường cao, cơ hồ không có phát ra gì vang quá lớn tiếng, câu tác liền ném qua tường đi, sau đó nhẹ nhàng kéo một cái, câu tác một con liền ôm bên trong tường tường dọc theo. Hẳn nhẹ nhàng túm túm sợi dây, sau đó cho mình thi triển cái Khinh Thân Thuật, liền leo lên đi.

Ở trên đầu tường quan sát một vòng, không phát hiện động tĩnh gì sau, hẳn liền đem câu tác hoán một bên, sau đó theo câu tác đi xuống chuồn.

Qua tường, Ngô Hoàng thật nhanh tìm được che chở vật, sau đó thân hình chợt lóe, tiến vào Thạch Châu không gian, ghi chép xuống ở đây tọa độ không gian. Sau đó từ Thạch Châu không gian đi ra, hướng cách đó không xa lao đi. Tốc độ của hẳn so với người bình thường nhanh rất nhiều, nhưng là, cũng chỉ là so với người bình thường nhanh mà thôi.

Tiến vào đình viện Ngô Hoàng mới không thể không than thở, này vị giới so với bình thường thế giới thu nhỏ lại gần thập bội, hạn chế thật rất lớn a! Như là bình thường thế giới lời nói, hẳn ngược lại không đề ý đưa này tài chính đại thần một khoản Kim Tệ, sau đó đem truy tung khí bỏ vào Kim Tệ chi trung.

Như vậy thì có thể dễ như trở bàn tay biết tài chính đại thần Phủ kim khố ở địa phương nào. Nhưng bây giờ, hẳn trừ chính mình tìm ra, cũng chỉ có thể tìm người tới hỏi hỏi.

Hiển nhiên, tìm người tới hỏi hỏi, nếu so với chính hẳn giống như con ruồi không đầu như thế đi loạn phải tốt hơn nhiều.

Vì vậy, hẳn lặng lẽ phòng ngoài qua phòng, trong triều trạch mò đi. Hiển nhiên, bên trong nhà nhân hẳn sẽ rõ ràng hơn Cage sự tình.

Tránh qua Đội một Tuần Tra Đội, Ngô Hoàng thấy, bên trong nhà hình vòng cung viện môn hữu hai người lính gác trông coi. Hẳn suy nghĩ một chút, chuẩn bị tìm hẻm lánh dùng câu tác lật vào bên trong trạch.

Nhưng vào lúc này, một tiếng 'Ai '. Đem Ngô Hoàng bị dọa sợ đến trực tiếp thu hồi câu tác, hướng bên cạnh núi giả tránh đi.

"Là ta, có chuyện gì! ?"

Ngay tại Ngô Hoàng cho là mình hành tung tiết lộ lúc, một tiếng mang theo đến ngạo khí thanh âm từ nơi không xa truyền tới. Ngô Hoàng đưa đầu nhìn một cái, thấy một đạo thân ảnh đứng trước khi đến bên trong nhà hình vòng cung ngoài cửa viện, hướng Tuần Tra Đội phương hướng la lên.

"A! Là Tứ Công Tử a! Ngượng ngùng, là thuộc hạ mắt nhìn hoa."

"Hừ! Trợn to ngươi mắt chó nhìn một chút, chẳng lẽ ta là tặc nhân sao?"

"Dạ dạ dạ là thuộc hạ không biết gì, mời Tứ Công Tử thứ tội!"

"Cút!"

"Phải phải, thuộc hạ cút ngay!" Tự đôi cái không vui lính tuần tra lập tức xoay người rời đi.

Mà vị kia Tứ Công Tử chính là tiếng hừ lạnh, trong triều trạch bước đi.

Ngô Hoàng thở phào, móc ra câu tác, trong triều trạch viện tường ném đi. Bên trong nhà tường viện không cao, chỉ có nhất vi trượng tả hữu, thật ra thì Ngô Hoàng chỉ cần thật cao giật mình liền có thể sờ tới tường dọc theo, nhưng là Ngô Hoàng sợ chính mình giật mình, gây ra động tĩnh quá lớn, này đây

không thể làm gì khác hơn là tiếp tục dùng câu tác.

Lặng lẽ lặn vào bên trong trạch sau, Ngô Hoàng liền thấy, cái đó Tứ Công Tử ở trước mặt người nghênh ngang quẹo vào trong đó nhất tòa tiểu viện sau, lại lên lên lút lút đưa đầu ra ngoài quan sát bên ngoài động tĩnh. Bên trong nhà phía trước là cái đại vườn, ba mặt phân biệt có mấy cái công hình vòm, mỗi một công hình vòm liên tiếp một cái nhà độc lập sân nhỏ.

Ngô Hoàng tránh ở một tòa núi giả sau, thâm nhìn trộm cái đó Tứ Công Tử lặng lẽ từ cái đó viện môn chạy ra, hướng bên trên nhất sân nhỏ môn mò đi.

Ngô Hoàng không có suy nghĩ nhiều, đi theo cái đó Tứ Công Tử đi. Tại hán nghĩ đến, cái này Tứ Công Tử hẳn biết cha của hán sự tình, hơn nữa nhìn hán hành tàng như thế lên lên lút lút, hơn phân nửa là muốn làm cái gì người không nhận ra sự tình. Chính là không biết cái này Tứ Công Tử thân thủ như thế nào!

Cũng may những thứ này công hình vòm bên trong cũng không có thị vệ trông coi, Ngô Hoàng không cần lo lắng bị người ngoài thấy. Đi theo cái đó Tứ Công Tử, Ngô Hoàng âm thầm vào một cái nhà tĩnh xảo sân.

Trong sân có tòa độc lập tiểu lâu, tầng 2 cao, Ngô Hoàng ở phía dưới dưới bóng cây, thấy vị kia Tứ Công Tử lặng lẽ âm thầm vào lầu hai trong một gian phòng. Hắn thấy tiểu tử kia sau khi tiến vào, cũng lặng lẽ sờ lên, ở bên cạnh cửa sổ lụa mỏng thượng nhẹ nhàng đâm cái lỗ nhỏ, phóng tầm mắt nhìn tới.

Chỉ thấy bên trong phòng, một người thiếu niên cẩn thận nghiêng lợi nhìn chằm chằm một cái ngò ở trên ghế mỹ phụ trung niên, đem một phần không biết thứ gì đưa cho nàng, đạo: "Người muốn cái gì ta đã mang đến, nhưng là, Thành Chủ Phủ thủ vệ sâm nghiêm, bên trong còn có hai cái Sơ Cấp Ma Pháp Sư trấn giữ, đừng trách ta không có nhắc nhở!"

Mỹ phụ trung niên cười khê, đạo: "Cái này không nhọc người phí tâm, ta chỉ là muốn biết Thành Chủ Phủ phòng vệ phân bố đồ, ngược lại không nghĩ tới, người lại thật có thể cho ta lấy. Xem ra, người không ít chụp Thiếu Thành Chủ nịnh bợ đi! Hắn ngay cả cái này đều chịu nói cho người biết!"

"Ta làm thế nào đạt được phần này phân bố đồ, cũng không làm phiền ngài phí tâm, người chỉ cần đối với (đúng) chuyện của ta giữ bí mật tuyệt đối là được. Người đã nói, sẽ không đem chuyện của ta nói ra, người tốt nhất tuân thủ cam kết!" Thiếu niên có chút tức giận, lại có chút bất đắc dĩ.

Quả nhiên, chỉ nghe mỹ phụ trung niên cười khê, đạo: "Ta nếu là không giữ bí mật tuyệt đối, người vừa có thể làm khó dễ được ta? Mặc dù nói người là con trai của Cage, nhưng là, người cũng đừng quên, người với người cha thương yêu nhất tiểu thiếp khanh khanh ta ta sự tình, nhưng là sẽ cho người "

"Hắn vốn chính là ta người yêu!" Thiếu niên cẩn thận nghiêng lợi uống ngăn trở mỹ phụ trung niên lời nói.

Mỹ phụ trung niên ha ha cười nói: "Được rồi được rồi! Chuyện này ta bất kể, người đi với người người yêu gấp gờ đi! Ngày mai ta liền sẽ rời đi Thanh Lam thành, người có thể yên tâm với người người yêu cùng nhau chung sống, ta không sẽ phá hư các người khỏe sự. Ai! ?" Mỹ phụ trung niên đột nhiên nhìn chằm chằm cửa sổ quát khê!

Ngô Hoàng giữ xuống, thâm nói không được! Nhưng rất nhanh, hắn liền bình tĩnh lại, đi tới cửa, đẩy cửa vào, vỗ nhẹ tay, thanh âm cổ tình trầm thấp, mỉm cười nói: "Thật sự là đặc sắc! Bất quá không cần lo lắng, các người sự tình, ta sẽ không nói ra đi, ta tới nơi này, chẳng qua là cầu tài tới, với các người sự tình, nhưng là không có chút nào mâu thuẫn, vị đại tỷ này, mời buông lỏng nhất điểm, không thấy ta mặc như vậy sao?"

Thấy Ngô Hoàng mặc dạ hành phục, giấu đầu lòi đuôi bộ dáng, mỹ phụ trung niên cùng thiếu niên cũng hơi thờ phào.

"Người muốn như thế nào?" Mỹ phụ trung niên quát hỏi.

Ngô Hoàng cười nói: "Có thể hay không báo cho biết, người đi Thành Chủ Phủ dự định làm gì? Dĩ nhiên, nếu như người là cầu tài lời nói, có thể hay không coi như ta một phần? Nếu như không phải là cầu tài lời nói, vậy chúng ta có thể hay không hữu hợp tác khả năng? Chính sở vị, người gấp có phần mà!"

"Người sẽ không sợ, chúng ta kêu to một tiếng, người liền sẽ chết không có chỗ chôn! ?" Mỹ phụ trung niên cười khê, mặt đầy như thường.

Ngô Hoàng ha ha cười nói: "Đây có gì đáng sợ? Không nói bọn họ có thể hay không tóm được ta, chỉ riêng thuyết vị này Tứ Công Tử xuất hiện ở nơi này, có thể không thể nào tốt giải thích a! Nếu là này Tứ Công Tử liều mạng bị cha của hán một hồi bị đánh một trận, đưa người sự tình lộ ra ngoài, ta nghĩ cũng không phải người mong muốn thấy đi!"

"Quả nhiên là một miệng lưỡi bén nhọn tiểu gia hỏa!" Mỹ phụ trung niên là cười khê, hắn híp híp mắt, cười không nói, có thể là trong lòng cân nhắc ra tay với Ngô Hoàng thật xấu. Đã lâu, hắn tài gật đầu nói: "Người nói không sai! Người gấp có phần, người đã nghĩ (muốn) làm theo chúng ta, vậy chúng ta sẽ tới đàm nói chuyện hợp tác có khả năng!"

Vừa mới nói xong, Ngô Hoàng liền thấy này mỹ phụ trung niên thân hình như kiểu quý mị hư vô hướng hắn lướt đến!

Chương 50: Làm lớn chuyện phát

(tuần này ba trăm nhóm tăng thêm đáng lên thật ra thì thật xấu hổ, mặc dù không dùng vì điên cuồng đổi mới, nhưng là này nhóm ai, không nói này. Còn nữa một tuần quyền sách liền muốn hạ Bảng truyền mới, các anh chị em, cuối tuần có thể hay không giúp ta leo lên sách mới trang đầu? Chính là ở trang đầu thường treo một khắc trước chung, ta tâm cũng cam nha! Lăn lộn tất bất chảy nước mắt cầu phiếu siết!)

Ngô Hoàng chợt lóe, một cái Phong Thuần xuất hiện ở trước mặt hắn, thân thể búng một cái, nhẹ nhõm lui ra ngoài cửa, xoay mình nhảy xuống tiểu lâu.

Nguyên lai, ngay từ lúc hắn tiến trước khi tới, hắn liền cho mình vài một đạo Kinh Thân Thuật. Nhưng là đạo kia Phong Thuần ở trung niên mỹ phụ kia trước mặt, chẳng qua là một trận bán trong suốt rung động lay động qua, liền biến mất đi ở vô hình. Dĩ nhiên, ở nơi này ngăn ngừi trong nháy mắt, Ngô Hoàng bóng người đã nhảy ra tiểu lâu, trốn vào Thạch Châu không gian.

Cướp ra ngoài cửa, thấy Ngô Hoàng bóng người nhảy ra tiểu lâu bên ngoài liền biến mất, mỹ phụ trung niên về mặt ngơ ngẩn, vốn tưởng rằng không sợ hờ tỵ nào xuất thủ, kết quả lại như cũ bị hắn cho trốn. Hắn Mạnh độn trở về phòng bên trong, một tay cắt ở thiếu niên trên cổ, lăm bằm trong miệng: "Sự tình có biến, chỉ có thể ở tối nay trước thời hạn động thủ!"

Hắn độn thân nhảy ra tiểu lâu, thân hình như điện nhảy ra bên trong nhà tường viện, một đường thoáng hiện, xuất tài chính đại thần Phủ, tốc độ kia nhanh , khiến cho nhân chắc lưỡi hít hà.

Mà đang ở nữ nhân này sau khi rời khỏi không lâu, Ngô Hoàng bóng người lại xuất hiện ở bên trong nhà tòa kia tiểu lâu trước. Ngô Hoàng men theo cũ trên đường tiểu lâu, ở trong phòng thấy người thiếu niên kia. Thấy người thiếu niên kia bị người đánh ngất đi, Ngô Hoàng tiến lên đem hắn đỡ dậy, đem cột vào trên cây cột, sau đó cầm khối vải rách tạc lại miệng hắn, bóp hắn Nhân trung, một phen giãy vò, đem hắn làm tỉnh lại.

"Tiểu tử, đừng sợ, vẫn là ta! Chớ có lên tiếng, biết chưa? Lờ mờ ràng liền nháy nháy con mắt!"

Thấy này Tứ Công Tử nháy mắt, Ngô Hoàng đem trong miệng hắn vải rách kéo xuống, hỏi "Muốn tối nay sự tình không biết đến, liền nói cho ta biết người lão tử ẩn tàng tài bảo địa phương ở nơi nào. Không muốn định nói với ta nói láo, nếu không lời nói, sáng sớm ngày mai, ngươi với người cha tiểu thiếp tư tình, bảo đảm toàn bộ Thanh Lam thành nhân đều đưa biết, biết chưa?"

"Người người nghĩ thân nhà ta đồ vật?"

"Mạng trọng yếu hay lại là kim tiền trọng yếu a!" Ngô Hoàng quyết miệng khinh thường thuyết, "Người không nói lời nào, cha ngươi có thể sẽ không đem ngươi đánh chết, nhưng là, ngươi nữ nhân yêu mến nhất định là chắc chắn phải chết. Hơn nữa, coi như cha ngươi không nỡ bỏ ngươi chết, nhưng nếu là ngươi tối nay cùng mỹ phụ kia sự tình bại lộ đi ra ngoài, ngươi cảm thấy ngươi cha có thể chịu được Thành Chủ Đại Nhân lửa giận? Nói ra, ngươi đem một chút việc cũng không có, không nói lời nào, ngươi có thể có thể bị chết rất thảm, ngay cả ngươi nữ nhân yêu mến đều sẽ chết rất thảm!"

Thiếu niên không nói khóc tí tê, răng môi run run, vừa hãi vừa sợ, phỏng chừng cho hắn thêm nhất điểm áp lực lời nói, hắn sẽ điên mất đi!

Ngô Hoàng vỗ bả vai hắn,

Thở dài nói: "Thật ra thì ta cũng không muốn buộc ngươi, ta biết trong lòng ngươi khổ, yêu nhau người không thể chung một chỗ, đây đã là rất tàn nhẫn, có thể hết lần này tới lần khác cưới ngươi lẫn nhau thích nữ nhân, lại còn là phụ thân ngươi! Mà hết lần này tới lần khác chính mình tư tình lại bị người đánh vỡ, còn bị nhân lại nhiều lần đem ra uy hiếp ai! Chính mình nữ nhân yêu mến biến thành chính mình tiểu mụ, trên thế gian, thống khổ nhất sự tình, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi đi!"

Thiếu niên nhìn Ngô Hoàng, khóc ròng ròng, nhưng lại đè nén không để cho mình phát ra âm thanh, nhìn hắn cái đó mặt mũi vắn vẹo, thống khổ đến mức tận cùng biểu tình, ngay cả Ngô Hoàng đều cảm thấy khổ sở.

Một lát nữa, chờ hắn tâm tình ổn định một ít sau, Ngô Hoàng tiếp tục nói: "Nếu như ngươi hoàn muốn sống, còn muốn với ngươi nữ nhân yêu mến cộng thủ bạc đầu lời nói, tao niên, ta khuyên ngươi một câu, ngươi chính là với ngươi nữ nhân yêu mến bỏ trốn đi! Ta nhìn ra được, mỹ phụ trung niên tối nay thì phải động thủ, hắn vừa động thủ, sự tình nhất định sẽ tra được trên đầu ngươi, đến lúc đó, ngươi còn muốn chạy liền không kịp. Nói cho ta biết phụ thân ngươi giấu Kim chi địa, ta phải tay sau, phân cho ngươi một nửa, cho các ngươi sau này có thể qua đầy đủ sung túc sinh hoạt, mà không cần vì tiền sự tình mà khổ não bồn ba, ngươi còn trẻ, không hiểu được sinh hoạt nổi khổ "

Nghe được Ngô Hoàng kia lời nhai không ngừng lời nói, thiếu niên mặc dù nghĩ có chút phiền, có chút sợ, nhưng cũng cảm thấy phi thường hữu lý. Càng nghĩ càng thấy, nếu như chính mình không chạy lời nói, hậu quả không chịu nổi tường tượng, coi như là chém đầu đều là nhẹ, đến lúc đó, còn có thể cùng chính mình nữ nhân đồng thời cuộc sống hạnh phúc đi xuống sao?

Vì vậy, không bao lâu, Ngô Hoàng từ nhỏ năm miệng bên trong biết được Cage giấu Kim chi địa. Lúc gần đi, Ngô Hoàng đối với (đúng) thiếu niên nói: "Người trước ở chỗ này chờ, một hồi ta thì trở lại, nếu như nghe phía bên ngoài tiếng la giết nổi lên bốn phía lời nói, ngươi liền bắt đầu hô cứu mạng, sau đó nói cho mọi người, ngươi là bị uy hiếp, bị người đánh ngất xỉu sau mới vừa tỉnh lại! Nhớ kỹ, nếu như bên ngoài không có tiếng la giết lời nói, ngươi liền ngoan ngoan đứng động, nếu không ngươi nghĩ bỏ trốn liền khó khăn."

Thiếu niên rất nghe lời, mím môi môi, Mãnh điểm đầu.

Ngô Hoàng cười thầm, lưu ra ngoài cửa, hướng thiếu niên theo như lời phương hướng mờ đi.

Chẳng qua là, nhượng Ngô Hoàng tính sai là, hấn tài sờ tới thiếu niên theo như lời địa phương, Thành Chủ Phủ phương hướng liền truyền tới muốn chết tiếng la giết, kết quả đem tài chính đại thần Phủ cũng từ trong ngủ mê giật mình tỉnh lại, sau đó thiếu niên kia cũng không cần mệnh bắt đầu hô cứu mạng

Vì vậy, tài chính đại thần Phủ cũng được náo nhiệt nơi. Kết quả tài chính đại thần Cage khoác quần áo ngủ, mang lấy thủ hạ, hướng hấn chỗ phương hướng lao thẳng tới mà tới.

Cage mang lấy thủ hạ tiến vào phòng kho, đi một vòng sau lại đi ra khóa lại phòng kho đại môn, cũng đối thủ hạ phân phó nói: "Mấy người các người, xem chừng ở đây, không phải nhượng nhất con ruồi từ nơi này bay vào đi! Đám người còn lại, theo ta tiếp viện Thành Chủ Phủ đi!"

"Phải! Đại nhân!"

Một đội nhân mã vội vã theo Cage đi, còn lại mười mấy người, đem phòng kho đại môn nhìn đến chặt chẽ chặt chẽ. Nhượng Ngô Hoàng trong lòng trực chỉm mẹ!

Nhưng là, khúc khuỷu, ở Ngô Hoàng đang suy nghĩ đi hồi phủ thời điểm, mấy Đạo Quang Mang từ Thành Chủ Phủ phương hướng, dọc theo nóc nhà, hướng bên này trực chỉ mà tới.

Theo sát chính là một hồi náo loạn, nhiều đội binh lính hướng bốn phương tám hướng tán đi, đem trọn vị thành chủ Phủ chỗ khu phố vây nước chảy không lọt. Một cái khác nhiều chút binh lính là là theo chân này mấy bóng người đuổi sát tới, trong đó càng là có một ít trên người tõe đến đủ loại ánh sáng, không ngừng theo sát.

Những thứ kia trên người bung ra đến ánh sáng, đều là luyện thành Đấu Khí Kiếm Sư, Kiếm Sĩ cấp bậc, từ Đấu Khí ánh sáng mãnh liệt liền có thể nhìn ra được.

Đấu Khí yếu, toàn lực kích thích ra, như khí như sương, phiêu đảng không chừng, là Kiếm Sĩ hoặc là Đại Kiếm Sĩ cấp bậc, nếu là Đấu Khí kích thích, đến phụ thân thượng, như dòng chảy nhu động, chính là Kiếm Sư hoặc là Đại Kiếm Sư cấp bậc, nếu là mạnh hơn ừ, trong những người này, tựa hồ không có mạnh hơn.

Trừ chạy trước tiên, có một Đấu Khí như nước chảy bao trùm toàn thân, như phi tăng màu lửa đỏ dòng chảy quang Giáp Kiếm Sư bên ngoài, còn lại phần lớn đều là Đại Kiếm Sĩ cấp bậc. Đối mặt phía sau như nước thủy triều như thế Kiếm Sĩ, hấn cũng chỉ có thể vui đầu chạy như điên, không dám dừng lại đối mặt.

So với Ma Pháp Sư thừa thốt, Kiếm Sư liền muốn nhiều chút tràn lan một ít. Dĩ nhiên, càng nhiều là binh lính bình thường.

So sánh với Kiếm Sư, Ma Pháp Sư ngưỡng cửa liền muốn cao hơn nhiều, hà khác nhiều lắm.

Ngay tại Ngô Hoàng nhìn vào thần thời điểm, hai bóng người cười đại Ứng, từ Thành Chủ Phủ xông thẳng mà ra, từng đạo Thủy Tiên cùng điện quang từ trong tay hai người phát ra, hướng trước mặt chạy mấy đạo ánh sáng chính là một trận bắn nhanh. "Lớn mật Tặc Tử, buông xuống đồ vật, nếu không Sát Vô Xá!"

Hai bóng người biên xuất thủ, vừa rộng to. Trên mặt đất, đá vụn rách miếng ngói tung tóe, chỗ đi qua, tất cả mọi thứ không còn hoàn chỉnh.

Lúc này, hai tia sáng ánh đột nhiên xông vào Ngô Hoàng sở ở trong viện, không biết là nghĩ (muốn) tìm một chỗ ẩn núp, hay lại là nghĩ (muốn) từ cái phương hướng này chạy trốn, kết quả đội kia canh giữ ở phòng kho bên ngoài hộ vệ không hề nghĩ ngợi, liền trực tiếp xông lên. Kết quả là, đám này hộ vệ ở đó hai tia sáng ánh dưới đại kiếm, anh dừng hy sinh.

Ầm——

Một đạo kiếm quang càng là may mắn thế nào phá vỡ phòng kho đại môn. Đội kia hộ vệ vừa chết, trong kho phòng môn mở rộng ra, Ngô Hoàng cho là cơ hội tới. Nhưng là, lúc này, hai tia sáng ánh lại bị nhân cản lại, cùng sau lưng đuổi nhanh tới mấy đạo ánh sáng ở trong viện chém giết.

Bất đắc dĩ, Ngô Hoàng chỉ lại phải lùi về đầu, ở trong bóng tối nhìn náo nhiệt. Nhưng nhượng hấn hơn bất đắc dĩ là, ngay tại hấn dự định tiếp tục xem náo nhiệt thì, nhất trương lưới điện từ trên trời hạ xuống, đem hấn vị trí phương đều cho thấu tóm đi vào. Ngô Hoàng thăm mắng một tiếng, trực tiếp trốn vào Thạch Châu không gian.

Chốc lát, không hết lòng gian Ngô Hoàng từ Thạch Châu trong không gian trốn ra, phát hiện chiến trường đã chuyển tới cách vách, mà ở trong đó, không có một bóng người.

Hấn cười đắc ý, hướng trung môn mở rộng ra phòng kho, xông thẳng tới!

Nhưng ngay khi hấn xông vào phòng kho đại môn thì, một thanh trường kiếm, trực tiếp để ngang hấn trên cổ.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Vừa ăn cướp vừa la làng

(thứ hai canh thứ nhất dâng lên, cầu thu đầy! cuối cùng một tuần ở Bảng truyện mới thượng, cầu ủng hộ! Các anh chị em, chúng ta mang đến cuối cùng chạy nước rút đi! Cố gắng lên!)

Bất thành linh một kiếm, cũng làm Ngô Hoàng dọa sợ. Hắn không hề nghĩ ngợi, một đạo Tiểu Phong lá chắn trực tiếp ngăn cản tại chính mình cổ trước.

Nhưng là, trong tay người kia trường kiếm run lên, hiện lên một đạo hồng quang, trong nháy mắt liền đem hắn bày xuống khiến phép thuật cho vận cái nát bấy. "Tiểu tử, chó khản trương, là ta!"

Nghe thanh âm, Ngô Hoàng nhận ra người bị mặt áo đen kia, chính là trước kia uy hiếp tài chính đại thần Phủ Tứ Công Tử trộm đạo Thành Chủ Phủ phòng vệ bố trí đồ, bị Ngô Hoàng đánh vỡ sau, lại muốn ra tay với hắn, lại tay không mà về mỹ phụ trung niên.

"Người muốn thế nào?" Ngô Hoàng biên hỏi, một bên thời khắc chuẩn bị trốn vào Thạch Châu không gian, trong bụng âm thầm hoảng sợ.

Nếu như trước trường kiếm kia là nghĩ chém rụng đầu hắn lời nói, hắn nghĩ (muốn) trong nháy mắt đột tiến Thạch Châu không gian sợ rằng cũng không kịp, bởi vì kiếm kia tốc độ, hiển nhiên so với hắn tốc độ phản ứng hoàn phải nhanh một chút. Đây xuất kỳ bất ý một kiếm, nhưng Ngô Hoàng trong bụng thất kinh, toát ra mồ hôi lạnh, cho tới nay, hắn đều cho là mình hữu Thạch Châu, liền có thể hoành hành không có kỵ, nhưng là bây giờ xem ra, mình coi như là có Thạch Châu không gian, nếu quả thật gặp như vậy ám sát, mình cũng là chắc chắn phải chết!

Dựa vào lớn hơn nữa, bản thân mình nếu là thực lực quá kém lời nói, không kịp phản ứng thì, ở người cường giả này hoành hành thế giới, cũng đồng dạng là sẽ xảy ra án mạng.

Liên giống như bây giờ!

Trung niên mới một tay nắm bả vai hắn, một tay cầm kiếm để ngang hắn trên cổ, khẽ cười nói: "Người thật đúng là to gan lớn mật a! Điều lúc này, còn không quỳ thuận tay dất dề!"

Ngô Hoàng lúng túng cười một tiếng, thuận miệng qua loa lấy lệ nói: "Người chết vì tiền, chim chết vì ăn mà! Vị đại tỷ này, chúng ta ngày xưa không oán, ngày nay không thù, người qua người ánh mặt trời đạo, ta qua ta cầu độc mộc, chúng ta nước giếng không phạm nước sông, không phải là thật tốt sao? Đây là người trong đồng đạo, cần gì phải giết lẫn nhau đây!"

"Không nhìn ra, tiểu tử ngươi mồm miệng ngược lại lạnh lợi." Mỹ phụ trung niên khẽ cười nói: "Bất quá, ngươi đã dám vào lúc này trước tới nơi này, vậy nhất định an bài xong đường lui đi! Ta muốn cầu không cao, chỉ cần ngươi dẫn ta xuất tài chính đại thần Phủ là được!"

"Đại tỷ, ngươi không phải là tài chính đại thần Phủ người sao?"

"Chuyện của ta, ngươi không cần nhiều hỏi, ngươi chỉ cần theo ta phân phó làm là được, nếu không phải nghe lời, ngươi biết hậu quả!" Hắn vừa nói, trường kiếm trong tay thật chặt, Ngô Hoàng nghĩ cổ có chút lạnh lẽo, không cần thận, đầu khả năng thật sẽ dọn nhà.

"Không thành vấn đề không thành vấn đề, vạn sự dễ thương lượng mà! Bất quá, có thể hay không để cho ta lấy trước nhiều chút tài bảo? Nhân Bảo Sơn mà tay không thuộc về, rất không nên!"

"Có người đến, chúng ta không có thời gian!" Mỹ phụ trung niên hiển nhiên bất mãn Ngô Hoàng lúc này hoàn đối với (đúng) tài bảo nhớ không quên.

Quả nhiên, bên ngoài vang lên một trận vội vã tiếng bước chân, hữu Đội một ít nhất vượt qua hai mươi người đội ngũ, chính hướng ở đây chạy tới.

"Đại tỷ, như ngươi vậy nắm ta, không chỉ là ta chạy không thoát, ngay cả ngươi cũng phải đi theo một khối chôn cùng, ta làm sao mang ngươi đi ra ngoài? Chẳng lẽ ngươi còn sợ ta ở ngươi dưới mắt bay đi sao?" Ngô Hoàng bất đắc dĩ khóc cười, chỉ chỉ trên cổ trường kiếm.

"Được, đồng thời xông ra!"

"Chờ một chút, đại tỷ, mặc dù thực lực ngươi rất mạnh, nhưng nếu như không giết chết những người này, đến cuối cùng, ngươi tuyệt đối chạy không thoát, bởi vì họ thành quân đã đem chung quanh vây nước chảy không lọt, nếu để cho bọn họ phát ra cảnh báo, ngươi cảm thấy ngươi một người, có thể đối mặt toàn bộ họ thành quân sao?"

"Không nghĩ tới ngươi tâm tư ngược lại kín đáo, lúc này còn có thể yên tĩnh như vậy, không tệ! Là một nhân tài! Có hứng thú hay không gia nhập chúng

ta?"

"Đại tỷ, ta cảm thấy, bây giờ việc cần kíp trước mắt, là như thế nào đi ra chỗ ngồi này tài chính đại thần Phủ, mà không phải đàm những khi này!"

"Ừ, để ý tới! Ta trước đi giết người, chính người tốc độ nhanh một chút cảm khác biệt nhẹ nhàng một chút vật liền có thể, nếu không chính là gánh nặng!"

"Minh bạch!" Ngô Hoàng Mãnh gật đầu, thấy nàng thanh trường kiếm thu sau, hần thở phào, hướng trong khổ phòng chạy đi.

Ở Ngô Hoàng hướng trong khổ phòng chạy đi thời điểm, trung niên mỹ nữ xách trường kiếm, đã đánh ra.

Ngô Hoàng tiện tay cầm hai cái hộp nhét vào trong ngực, sau đó trốn vào Thạch Châu không gian, ghi nhớ ở đây tọa độ không gian, nhiên sau đó xoay người đi ra, lao ra phòng kho.

Phòng kho bên ngoài, mỹ phụ trung niên xách nhỏ máu trường kiếm, vác trên lưng đến cái tứ tứ phương phương bao lớn, đã chờ ở bên ngoài đến Ngô Hoàng. Thấy nàng chẳng qua là trong nháy mắt sẽ đem hai mươi mấy hộ vệ thu thập sạch sẽ, Ngô Hoàng âm thầm cảnh giác, này mỹ phụ trung niên giết người quả thật là không nháy mắt a! Chính mình vẫn cần thận thì tốt hơn.

Trên thực tế, hần muốn chạy trốn lời nói rất dễ dàng, nhưng là bị này mỹ phụ trung niên liên tiếp uy hiếp hai lần, Ngô Hoàng tâm lý thật sự là khó chịu, mặc dù lần đầu tiên hần cũng chưa thành công. Này đây, hần chuẩn bị đem sau lưng nàng bọc trốn qua đến, ngược lại có người cho mình chịu oan ức, không có gì đáng lo lắng.

Hướng chỉ, xem bọn hần hưng sư động chúng như vậy hình dạng, phía sau nàng trong cái bọc đồ vật, hần là cái bảo bối mới là!

"Ngớ ra làm gì! Còn không ở phía trước dẫn đường?" Mỹ phụ trung niên thấy Ngô Hoàng kia ngẩn ra hình dạng, không khỏi thấp giọng quát xích.

Ngô Hoàng gật đầu một cái, đạo: "Đi theo ta!" Vừa nói hần liền xoay người hướng bên cạnh sân đi. Hần nhớ, bên cạnh trong sân có một cái ao, cái ao phần đáy chắc là hữu lối đi xuất nhập. Dĩ nhiên, coi như không có lối đi cũng không có gì, ngược lại dẫn hần xuống nước sau, hần liền có thể xuất thủ.

Quả nhiên, Ngô Hoàng không chạy bao lâu, liền thấy phía trước giữa sân, có một cái rộng lớn hà đường. Ngô Hoàng vui mừng trong bụng, thấp giọng nói: "Cửa ra sẽ ở đó cái hà đường bên dưới, chúng ta nhảy xuống sau, liền có thể lên vào đường đấy, từ phía dưới cửa ra đi ra ngoài!"

Mỹ phụ trung niên mắt nhìn Ngô Hoàng, hiển nhiên có chút không quá tin tưởng, đạo: "Người tốt nhất không nên gạt ta, nếu không người sẽ chết rất thảm! Người trước nhảy!"

Ngô Hoàng tung hạ bả vai, tung người nhảy vào hà đường trung.

Cạch đông ——

Trong đêm tối, mỹ phụ trung niên chỉ thấy Ngô Hoàng nhảy vào đi, đừng đưa một tia rung động sau, liền lại không có bất kỳ tiếng thờ.

Vì vậy, hần cũng khẽ cắn răng, hít sâu một hơi, cũng tung người nhảy vào hà đường.

Mà đang ở thân thể nàng đụng vào hồ sen trong nháy mắt, hần cảm giác phía sau nhất thời nhẹ một chút, hần thầm kêu không tốt, cuống quýt từ đáy nước chui ra ngoài. Khi nàng chui ra mặt nước thời điểm, vừa vặn nghe được bên cạnh cách đó không xa Ngô Hoàng đang ở mở miệng hô to, "Tặc Tử ở bên này, Tặc Tử ở bên này"

"Tiểu tử, ngươi tìm chết!" Thấy Ngô Hoàng hành vi như vậy, mỹ phụ trung niên lên cơn giận dữ, không chỉ có đồ vật bị cái này đạo tặc thuận tay trộm đi, cái này đạo tặc lại còn tưởng địch nhân hướng bên này dẫn, vừa ăn cướp vừa la làng. Như thế Xích / lỏa / lỏa vang dội một cái tát, thật sự là bỏ rơi trên mặt nàng nóng rát, hận không được đem Ngô Hoàng chém thành muôn mảnh.

Nhưng là, khi nàng giận dữ xuất thủ, chém ra một đạo kiếm quang thời điểm, trước mặt cách đó không xa gia hỏa đã lại lần nữa chìm vào trong nước, biến mất không thấy gì nữa.

Mỹ phụ trung niên cắn răng nghiêng lợi, thật nhanh từ đường trong bò ra ngoài, nhưng là mấy đạo ánh sáng đã tại đường biên hạ xuống, hướng nàng tập sát mà tới. "Lớn mật Tặc Tử, còn không đem mấy thứ lưu lại, nghỉ (muốn) chết không có chỗ chôn hay không?"

Mỹ phụ trung niên tức miệng mắng to, "Cái gì đã bị còn lại tặc nhân cướp đi!"

"Hừ hừ! Đó là người thương thảo đồng đáng đi! Thật sự là hồ đồ ngu xuẩn! Giết!"

"A a a quân trời đánh tiểu tử, ta muốn đưa người chém thành muôn mảnh!" Mỹ phụ trung niên lửa giận ngút trời, ngựa mặt lên trời gào to, giống như bị điên.

Mà lúc này, Ngô Hoàng đã xuất hiện ở tài chính đại thần Phủ trong phòng kho. Nghe được cách đó không xa, trung niên mỹ phụ kia không cam lòng tiếng rống giận, Ngô Hoàng thầm vui. Sau đó ở trong phòng kho chạy như điên, chỗ đi qua, tại hần thân thể một thước trong phạm vi tất cả mọi thứ, tất cả đều trong nháy mắt biến mất.

Bây giờ tinh thần lực hần đã có thể phóng ra ngoài đến chừng một thước khoảng cách, mà ở nơi này tinh thần lực có thể phạm vi bao trùm bên trong, bắt

kỳ vật chết, đều có thể bị hấn trong nháy mắt thu nhập Thạch Châu trong không gian. Ở hạ đường trong, Ngô Hoàng chính là lợi dụng thủ đoạn này, đem trung niên mỹ phụ kia trên lưng bọc cho thuận tới.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Thu hoạch rất phong phú

(đề cử có thể hay không lại ra sức một ít? Nhượng chúng ta đi lên nỏ đi! Không hươợng thượng bạo, dưới lầu liền rơi ra đến, hoa cúc chặt cầu đỉnh a! Hữu ba trăm nhóm liền tăng thêm, ta nói lời giữ lời! Nếu là có thể thượng sách mới trang đầu lay một cái, ta canh năm bùng nổ, viết biên nhận làm chứng, đồng tẩu vô khi!)

Làm Ngô Hoàng trở lại Ngô Phủ thì, Thành Chủ Phủ phượng hướng, vẫn hoàn truyền tới nhàn nhạt tiếng la giết, hiển nhiên, bên kia chiến đấu vẫn còn tiếp tục.

Ngô Hoàng âm thầm đắc ý, trong lòng cười nói: Giết đi giết đi! Tốt nhất là đem kia cái mỹ phụ trung niên quét sạch, như vậy, ai cũng không tra được trên đầu ta tới!

Đem tài chính đại thần Phủ Khố phòng dời cái không còn một mống Ngô Hoàng ngồi ở trong phòng kiểm điểm khởi buổi tối thu hoạch, Kim Tệ một rương, Ngân Tệ hai rương, Lam Tinh một hộp, những đan dược khác đa thứ vô số. Đáng tiếc, Ngô Hoàng đối với (đúng) đan dược cùng đa thứ nhận biết không nhiều, chỉ biết là Dưỡng Mạch Đan, Cửu Hoa Kiện Mạch Đan, cùng với Bách Thảo Tục Cân Đan.

Này đây, Thảo Dược đan dược đa thứ những thứ này, đều bị Ngô Hoàng trước để qua một bên, hấn cẩn thận kiểm điểm khởi kia tam rương vàng bạc tới.

Nếu không phải Ngô Hoàng bây giờ hữu tình thân lực có thể cung cấp sử dụng, rõ ràng điểm nhiều kim tệ như vậy Ngân Tệ thật đúng là phiền toái. Nhưng là hữu tình thân lực có thể dùng, rất dễ dàng, hấn liền coi như xuất trong này sở có giá trị, màu lam tinh toán hữu 100 mặt giá trị, cũng có hàng chục hàng trăm giá trị, cũng có Vô Diện giá trị, trong tiền vàng cũng có năm mặt giá trị. Toàn bộ tổng cộng cộng lại, Ngô Hoàng sơ lược tính toán, ước chừng giá trị một trăm mười ngàn Kim Tệ còn nhiều hơn.

Cái này còn chỉ chẳng qua là vàng bạc hạng nhất, đan dược cùng đa thứ Thảo Dược những thứ này, phòng chừng sẽ càng đáng giá tiền, nếu như không bao nhiêu tiền lời nói, phòng chừng Cage mập mạp kia cũng sẽ không đem những thứ này tồn đến trong phòng kho. Mà trừ đa thứ đan dược, còn có một chút vũ khí khởi giáp.

Những thứ này giá trị, Ngô Hoàng liền không biết được, trừ đan dược cùng Thảo Dược đa thứ có thể bán ra ra, vũ khí khởi giáp tạm thời là không thể biết người, bởi vì phía trên có chút tư nhân dấu ấn không thể nào tùy tiện lau đi, vừa lấy ra thì phải lộ hăm.

Dời hết tài chính đại thần Phủ Khố phòng, Ngô Hoàng hôm qua ở trong thành chủ phủ bị tài chính đại thần Cage điều khí cuối cùng là hung tợn cửa ra.

Vì vậy, hấn mừng rỡ xuất ra tới nay thuận tay dắt dê thuận tới cái hộp kia, nghi ngờ qua lại tường tận. Cái hộp rất nặng, coi như là Ngô Hoàng bây giờ thể chất đã không giống ngày xưa, nhưng là cầm lên cái hộp này vẫn cảm thấy rất cố hết sức.

Hấn đem cái hộp bỏ lên trên bàn, từ từ mở ra, trong hộp, nằm một khối đen thui cục sắt. Nhưng rất rõ ràng, khối này cục sắt tuyệt đối không phải phổ thông trên ý nghĩa cục sắt. Bởi vì phổ thông cục sắt không thể nào hữu nặng như vậy, khối này ở hiện thể trong cũng chỉ có bóng bàn lớn nhỏ cục sắt, lại nặng đến gần trăm vi cân.

Ngô Hoàng cũng không nhận biết khối này cục sắt là lai lịch thế nào, nhưng là, trung niên mỹ phụ kia lại quán quít nhiều người như vậy đi trước thâu như vậy một khối cục sắt, có thể biết khối này cục sắt giá trị tuyệt đối không thấp, nếu không lời nói, làm sao có thể nhượng những người đó lông đến lá gan xông vào Thành Chủ Phủ đây!

Ngô Hoàng đem cục sắt thu vào Thạch Châu không gian,

Tâm lý suy nghĩ, xem ra là yêu cầu tìm một ít vi giới đan dược vỡ ghi cùng thạch mỏ vỡ ghi tới nghiên cứu một chút.

...

Cùng lúc đó, tài chính đại thần Phủ, Cage mang theo một đội người đi phòng kho, khi hấn thấy trong phòng kho, chỉ còn lại một ít trống trơn giá hàng thì, hấn không khởi ngựa mặt lên trời trường hào, đầm ngực dậm chân, phun ra một ngụm tiên huyết, sau đó đã hôn mê.

Làm thủ hạ của hắn đem hắn cứu tỉnh lại thời điểm, hắn run nghiêm mặt thượng mập mạp thịt, thê lương la lên: "Là ai ? Là ai trộm đi ta toàn bộ của cải, ta nhất định phải đem hắn lấy ra đến, chém thành muôn mảnh, chém thành muôn mảnh a a a ta tài bảo, ta yêu thích nhất Bạch Hồ cừu, ta thường thức nhất Thiên Trọng Khai, bằng tình kiếm bên nào không phải là giá trị ngàn vàng a! Cầu tặc tử, ta chính là đào sâu ba thước, cũng phải đưa người moi ra, tan xương nát thịt! Tra, cấp điều tra kỹ!"

...

Sáng sớm ngày kế, Ngô Hoàng liền triệu tập trong phủ toàn bộ nô bộc, làm trước mặt mọi người, đem này tòa trạch viện trả lại Vạn Giang Gia Tộc, tùy Vạn Giang Gia Tộc đại biểu Vạn Giang Kỳ tiếp lấy, Ngô Hoàng lấy được 15,000 năm trăm tiền vàng. Ngô Phủ phía trên nô bộc, trừ Lục Lợi Phu vợ chồng cùng Cung Vũ Cung Tuyết hai tỷ muội ra, toàn bộ hoa khoản tiền giải tán. Lục Lợi Phu vợ chồng cùng Cung Vũ Cung Tuyết hai tỷ muội là ở nhân Vạn Giang Kỳ gia trạch một tòa độc lập bên viện, tòa kia độc lập bên viện nhưng thật ra là Ngô Hoàng yêu cầu.

Được 15,000 năm trăm tiền vàng, Ngô Hoàng lại tiếp cận 40 ngàn Kim Tệ đi vào, từ Vạn Giang Gia Tộc kia mua được năm cây trăm năm sâm có tuổi cùng 50 viên Bách Thảo Tục Căn Đan. Đồng thời còn từ Vạn Giang Kỳ nơi đó lấy được mấy quyển thông thường võ ghi, chính là đan dược Thảo Dược, thạch mỏ các loại (chờ) kiến thức võ ghi.

Cùng lúc đó, Thanh Lam thành Thành Chủ ngay trước mọi người tuyên bố Thanh Lam thành tiến hành toàn diện giới nghiêm, bên trong thành dân trong thành hoặc là thương đội, chỉ cho phép tiến không cho phép xuất, cho đến khi tìm được lọt lưới tặc nhân mới thôi. Đồng thời còn hô hào đều đại gia tộc chung nhau cặp tay tập nã tặc nhân, ai như dám can đảm bao che tặc nhân, cùng Tặc loại cùng tội luận xử, chém không tha!

Giao dịch sau, Ngô Hoàng liền trực tiếp hồi hiện thế.

Về phần vi giới Thanh Lam thành các loại chấn động, sớm bị hắn quên sạch sành sanh, quản người như thế nào bảo tố, ta tự qua ta cuộc sống nhân nhâ!

Ngô Hoàng giống như một cây can tử, đem vi giới Thanh Lam thành chiếc thuyền lớn này thọt cái lỗ thùng sau, liền theo chiếc thuyền lớn này tự sinh tự diệt, tự bản thân chìm nổi.

Cũng có thể thuyết, hắn cảm căn (cái) Giáo Thi Côn, đem Thanh Lam thành quây đến xú khí huân thiên sau, liền không chịu trách nhiệm địa phủ mông một cái đi.

Trở lại hiện thế thời điểm, thứ sáu buổi sáng tiết khóa thứ nhất đã kết thúc.

Đối với Ngô Hoàng không định giờ nhảy khóa, Thủy Nhược Gia tương đối không nói gì, không biết nên nói như thế nào hắn. Bất quá ở tiết thứ hai tan lớp trong giờ học thao thời gian, Thủy Nhược Gia kiểm tra hạ Ngô Hoàng gần đây học tập tình huống, ngược lại thật đề cho nàng hải lòng, tiến bộ rất nhanh.

Tiết thứ ba Ngũ Văn giờ dạy học sau khi, Ngô Hoàng thấy Bạch Nhan Tổ, Bạch Nhan Tổ vẫn là kia thân đô thị thành phần trí thức ăn mặc, nhìn đến Ngô Hoàng có chút mê mẩn.

Mà đang bực giảng thượng Bạch Nhan Tổ, thấy Ngô Hoàng kia sáng quắc ánh mắt thì, đôi mi thanh tú tần súc, trong lòng thầm tự suy đoán, tiểu tử thú này có phải hay không biết ngày hôm qua buổi trưa sở chuyện phát sinh, nếu không lời nói, hắn như thế nào lại dùng loại ánh mắt đó nhìn hắn?

Cái này đầu mối cũng không quá được! Không thể để cho hắn càng lún càng sâu! Hắn nghĩ như vậy. Kết quả suy nghĩ một chút, thiếu chút nữa thì đem nơi này là lớp chuyện quên.

Cũng may hắn tỉnh hồn đến sớm, phát hiện có cái gì không đúng sau, lập tức cầm lên phấn viết đầu, hướng Ngô Hoàng liền đập tới, cũng quát lên: "Giờ học nghiêm túc một chút!"

Ngô Hoàng đầu bị phấn viết đầu nện xuống, nhất thời ngồi nghiêm chỉnh, bụng chính tự mình tư thái.

Bên người Thủy Nhược Gia thấy Ngô Hoàng trước nhìn Bạch Nhan Tổ bộ kia điên đảo tâm thần bộ dáng, không khỏi thấp giọng bĩu môi: "Bạch lão sư có phải hay không đặc biệt đẹp đề?"

Ngô Hoàng bên thủ liếc nhìn nàng một cái, thần giác khẽ nhếch, sau đó vừa quay đầu nhìn trên bực giảng Bạch Nhan Tổ. Bộ dáng kia, thật giống như Thủy Nhược Gia mới vừa rồi hỏi, căn bản là nói nhảm như thế. Làm Thủy Nhược Gia hàm răng thầm cắn, tâm lý thầm mắng Ngô Hoàng hạ lưu, tên háo sắc

Sau khi tan lớp, Ngô Hoàng vốn muốn đi tìm Bạch Nhan Tổ nói một chút đan dược sự tình, dĩ nhiên, đàm đan dược chẳng qua là mượn cớ, trên thực tế, hắn là muốn cùng hắn nhiều trò chuyện, hoặc giả nói là nghe nàng nói chuyện a. Nhưng lệnh Ngô Hoàng không nghĩ tới là, Bạch Nhan Tổ nhìn hắn trong ánh mắt, không chút lưu tình toát ra vẻ chán ghét.

Này cổ vẻ chán ghét, phảng phất giống như là nhất chậu nước lạnh tạt vào cái kia cháy hừng hực đến lửa tình trên người, đem hắn tưới lạnh thấu tim.

Ngô Hoàng kinh ngạc nhìn hắn, phảng phất người này không phải là hắn sở nhận biết cái đó ôn nhu sẵn sốc, hiền lành phóng khoáng Bạch tỷ tựa như. Loại biến hóa này, nhượng hắn có chút khó mà tiếp nhận, nhượng bộ ngực hắn phảng phất bị thứ gì chặn lại tựa như, có chút lòng buồn bực, một cổ mãnh liệt cảm giác thất vọng giác, ở đáy lòng hắn nảy sinh, nhượng hắn phảng phất giống như mất hồn tựa như.

Thấy cái kia thất hồn lạc phách bộ dáng, Bạch Nhan Tổ xoay người, ở đấy lòng hơi thở dài, cất bước đi trước. Nhưng là nhíp bước, lại không có ngày xưa nhẹ nhàng cùng dứt khoát.

Ngô Hoàng tinh thần chán nản trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống, sau đó ngửa đầu nhìn trần nhà, thân thể dựa vào ở phía sau trên bàn, không nói một lời.

Thủy Nhược Gia có chút tội tự kỳ quái thần sắc hắn, không hiểu trước hoàn cảnh thần lấp lánh hắn, giờ khắc này, làm sao lại biến thành cái này thất hồn lạc phách, Âm Nhiên Tiêu Hồn bộ dáng?

Sau đó một tiết khóa, Ngô Hoàng hoàn toàn biến thành một bộ cái xác biết đi, trong đầu hiện lên, vẫn là Bạch Nhan Tổ đạo kia chán ghét ánh mắt. Hắn không khỏi thầm tự suy đoán, có phải hay không chiều hôm qua chính mình tỉnh lại sự tỉnh, bị hắn phát hiện ra, cho nên hắn tài có thể như vậy chán ghét chính mình?

Ta nên quên hắn sao? Càng quan tâm, tâm lý liền càng thấp thòm, lý trí không, tâm tình loạn, đến cùng làm như thế nào khép lại! ?

Buổi trưa tan học, Ngô Hoàng trực tiếp đem nhất trương giấy xin nghỉ ném tới Thủy Nhược Gia trước mặt, buổi chiều khóa, hắn không tính đến, hắn phải về nhà.

Nghĩ đến gia, nghĩ đến chính mình Dưỡng Phụ Dưỡng Mẫu, Ngô Hoàng trong lòng bực bội bao nhiêu bị giải quyết một ít, ít nhất, hắn còn có gia ấm áp, còn có phụ mẫu quan ái, có thể vượt lên trong lòng bị thương. Liền đem kia hết thầy, tạm thời chôn vào đấy lòng đi!

Rời đi trường học Ngô Hoàng hướng thẳng đến trạm xe đi, nửa giờ sau, hắn ngồi lên hồi hương chuyến xe.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Khách lớn thì lần Chủ

(canh ba dâng lên, chương này tăng thêm, không có lý do đặc biệt, chính là nghĩ (muốn) cảm tạ một chút những thứ kia cấp bỏ phiếu đề cử, thượng tài khoản cấp click hồng duy trì ta các anh chị em. Cảm ơn các người!)

Trải qua nửa giờ Quán Trường, Ngô Hoàng đã từ trước kia tinh thần chán nản trong trạng thái khôi phục như cũ.

Nhìn quen thuộc kiến trúc, nghe quen thuộc phương ngôn, đi lên quen thuộc đường phố, Ngô Hoàng tạm thời vứt bỏ Bạch Nhan Tổ đối với hắn ảnh hưởng, nóng nảy trào dâng ôm trước mắt quen thuộc hết thầy. Về phần Bạch Nhan Tổ tại sao lại đột nhiên đối với hắn quá độ biến hóa lớn như vậy, quay đầu tìm một cơ hội hỏi nàng một chút là được!

Ở giữa đường tam giác bãi nơi xuống xe, Ngô Hoàng ở tam giác bãi bên cạnh một quán ăn nhỏ trước dừng lại, hô hấp từ quán ăn nhỏ trong bay ra, tràn ngập ở trong không khí quen thuộc mùi thơm, hắn không khỏi giang hai cánh tay, ngửa mặt lên trời nhắm mắt, ôm không trung.

Lúc trước hắn, cho tới bây giờ không có loại này cảm giác mãnh liệt, nhưng là hôm nay, hắn cảm giác có cỗ phản xung động, phảng phất có loại đã lâu cảm giác.

"Ba mẹ, ta trở lại!" Hắn không tự chủ được hướng trong tiệm chính đang bận rộn vợ chồng trung niên kêu.

Lúc trước hắn, chưa bao giờ từng kích động như vậy qua. Có lẽ, cái này cùng hắn ở ngắn ngủi này hơn nửa tháng trong toàn bộ Kỳ Dị trải qua có chút liên hệ đi!

Trong điểm chính đang bận rộn vợ chồng trung niên nghe được ngoài tiệm tiếng kêu, không khỏi kinh ngạc, nhưng rất nhanh, hai vợ chồng liền lộ ra vui sướng nụ cười. Phảng phất một khắc trước hay lại là âm thiên, lúc này liền ánh nắng rực rỡ.

Nhưng rất nhanh, Ngô Hoàng liền bén nhạy phát hiện, mẹ trong con người vui sướng bị vẻ âm đạm thay thế. Ngô Hoàng biết, mẹ lại nghĩ tới đại ca.

Nhắc tới, đại ca hắn tài là bọn hắn con trai ruột, hắn cái này đường tử cướp đi quá nhiều vốn nên là gia tăng với đại ca hắn trên người cha thương tình thương của mẹ.

Mỗi nghĩ đến đây, Ngô Hoàng tâm lý đều có loại không nói ra cảm giác áy náy. Nếu như không phải là hắn, có lẽ, bọn họ sẽ có một cái hơn mỹ mãn gia đình hạnh phúc đi! Nếu như không có hắn tồn tại, có lẽ, đại ca cũng sẽ không đi lên cái điều để cho bọn họ lo lắng, lại để cho bọn họ trở nên căm ghét lại

thương tiếc nhân sinh con đường đi!

"Đói bụng đi! Đến, cha cho người tiếp theo oản người thích nhất ruột già mất!" Ngô phụ Ngô Gia Vinh gầy nhom bàn tay ở khăn choàng làm bếp thượng xoa xoa, xoay người nhanh nhẹn cắt khỏi ruột già, vừa đao: "Học tập quá bận rộn lời nói, cũng đừng lao chạy trở lại, lớp 12, học tập nhiệm vụ hần rất nặng đi! Không có tiền lời nói, cùng cha nói một tiếng, cha cho người gửi đi! Lớp 12 học tập nhiệm vụ nặng, đúng là cần phải thật tốt bồi bổ thân thể bồi bổ não "

Ngô Gia Vinh nói lời nhai vừa nói, phảng phất hần là mẫu thân, mà đứng ở một bên không nói là cha, hai người thân phận mang đến đôi chỗ.

Chỉ có từ nhỏ đến lớn đều đối với (đúng) Ngô Hoàng thương yêu lần đến mức Ngô Hoàng tâm lý minh bạch, Ngô Gia Vinh thật là khi hần so với chính mình con trai ruột còn thân hơn, phảng phất ngấm trong miệng sợ hóa,

Bưng ở trong tay sợ té tựa như. Cũng chính là bởi vì như vậy, đại ca hần Ngô Huy mới có thể ăn hần giám, nghĩ là hần cướp đi vốn là nên thuộc về hần phần kia ái, giác cho bọn họ phụ mẫu đang đối với đại huynh đệ bọn họ bất cứ chuyện gì thượng, đều là không công bình. Em trai lấy được, vĩnh viễn là tốt nhất kia một phần, mà hần được, lại mãi mãi cũng là em trai chọn còn lại, hần nghĩ hần ở nhà chính là dư thừa nhân như thế.

Lúc trước Ngô Hoàng không là phi thường giải loại chuyện này, luôn cảm thấy đại ca rất xấu, luôn ái khi dễ hần. Nhưng là theo tuổi tác tăng trưởng, Ngô Hoàng từ từ kịp phản ứng, thật ra thì nhất hần đi người kia, không phải là đại ca, mà là hần! Bởi vì là hần cướp đi vốn nên chúc Vu đại ca ái.

Nhưng hiển nhiên, đã 'Mất đi' đại ca bọn họ, căn bản là không có cách chịu đựng lại 'Mất đi' hần đã kích.

"Cha, ta tới phía dưới!" Ngô Hoàng ném xuống bọc sách, chạy đến Hóa bếp trước lu bù lên.

"Lão bản, lại cho chúng ta thượng một mâm tai lợn!" Lúc này, rượu bên cạnh trên bàn truyền tới một trận hô to tiếng.

Mẹ nhanh nhẹn ứng tiếng, chuẩn bị đi cắt tai lợn, Ngô Hoàng cảm lấy mặt đưa cho mẹ, cười nói: "Mẹ, ta tới đi! Ta cắt tai lợn gì, ta sợ trường nhất!" Vừa nói, hần vừa dùng màu trắng túi ny lon nắm lên một cái tai lợn, một tay cầm đao, nhanh nhẹn liền ở trên thớt gỗ cắt đứng lên.

Ngô Hoàng đao tốc độ thật nhanh, hơn nữa cắt ra tới từng cục đều chênh lệch không bao nhiêu, loại này đao công, không có vài chục năm công phu là không luyện được đến, hơn nữa còn phải trải qua đặc biệt huấn luyện, nhưng là Ngô Hoàng lại làm được. Nhìn đến một bên Ngô Gia Vinh ha ha cười nói: "Con trai, người thật là hữu đầu bếp thiên phú, đáng tiếc "

"Cha, không cần đáng tiếc, người mơ mộng sẽ thực hiện, đến lúc đó, ta cho người trợ thủ đi! Cáp" Ngô Hoàng ha ha cười, vừa đem cắt gọn tai lợn già bộ bàn, đưa đến kia trên bàn rượu. Trên bàn rượu ngồi là mấy vị thanh thiếu niên, từng cái đem mình làm nửa người nửa ngợm, rất sợ kẻ khác không biết bọn họ là đi ra lăn lộn tựa như. Thật ra thì Ngô Hoàng rất ghét những người này, bởi vì này những người này tới nơi này ăn uống, phần lớn thời gian đều là cho chịu, không biết trả nợ lúc nào?

Lúc trước Ngô Hoàng một nhà, đôi mắt như vậy hỗn tử, cũng chỉ là không thể làm gì, Ngô Gia Vinh cũng chỉ là nhắm một mắt mở một mắt, không muốn gây phiền toái. Bất quá bây giờ không giống nhau, Ngô Hoàng nhìn những người này liếc mắt, buông xuống tai lợn sau, liền đi trở lại bếp trước, hỏi cha: "Cha, những người này hay lại là ngày ngày bán chịu sao?"

Ngô Gia Vinh yên lặng không nói, một bên mẹ mắt nhìn không nói trượng phu, cũng chỉ có bất đắc dĩ thờ dài, lắc lắc đầu nói: "Tiểu Hoàng, chuyện này người không nên hỏi nhiều, ba của người sẽ xử lý, người bây giờ nhiệm vụ là đi học, chỉ cần đem đọc sách được, đem tới hữu tiền đồ, chúng ta cũng liền an lòng!"

Ngô Hoàng gật đầu một cái, tỏ ý biết, nhưng là hần trong bụng đã có so đo, không thể lại để cho như vậy sự tình tiếp tục tiếp.

Chốc lát, Ngô Gia Vinh đem trong nồi cái vét lên đến, thịnh bỏ qua một bên mức độ hảo liệu trong tô, sau đó lại đem ruột già vét lên, đắp lên phía trên vát mì, tiếp lấy đem mức độ hảo nước canh đốt ở mặt cùng dồi phía trên. "Con trai, ruột già mất được, mau tới ném thử một chút, cha tay nghề hay lại là nhất cực tốt đi!"

Ngô Hoàng nhắm mắt lại trường hít một hơi dài, hắng giọng, hướng cha giơ ngón tay cái lên, cười nói: "Người vô cùng thơm tho, nhìn lẫn hữu khẩu vị, quả nhiên không hổ là xuất từ cha tay! Ta ném trước ném mùi "

Thấy hai cha con này lẫn nhau thổi phồng bộ dáng, Ngô mẫu lắc đầu cười khổ, trong đầu ít nhiều có chút thất lạc, muốn là bọn hần con trai lớn cũng ở đây, tốt biết bao nhiêu a!

"Con trai, ở trường học trải qua có khỏe không!" Ngô Hoàng ăn mì thời điểm, Ngô Gia Vinh an vị ở trước mặt hần hỏi thăm.

Ngô Hoàng toét miệng, sau đó gật gật đầu nói: " Không sai, gần đây trường lớp chúng ta cấp bổ túc, ta cảm thấy phải học tập so với lúc trước tiến bộ rất nhiều!"

Nếu là trước kia, Ngô Hoàng một loại cũng chỉ là qua loa lấy lệ đôi câu liền không nữa nói chuyện nhiều phương diện học tập sự tình, bởi vì đối với học tập, hần thật không có hứng thú gì. Vừa nhắc tới quyển sách, hần đã cảm thấy nhức đầu. Nhưng là bây giờ, bị Thủy Nhược Gia kích thích một chút, ngược lại cũng đem về này chán ghét học cảm giác cho cố đề xuống đi. Hơn nữa hần gần đây học tập ma pháp, tinh thần lực tăng lên gấp bội, tốc độ học tập thật nhanh, ngược lại cũng sẽ không nghĩ học tập là cái khổ soa sự.

Bây giờ cùng phụ mẫu nói đến học tập sự tình đến, cũng sẽ không như vậy chột dạ.

Hai cha con liền như vậy câu có không một câu trò chuyện, cho đến đám kia hỗn tử ăn uống xong, đứng dậy la lên: "Ngô lão bản, như cũ, trước món nợ tiền lên!"

"Chờ một chút!" Ngô Hoàng đứng lên, thốt ra đạo: "Các người đã tại chúng ta cái tiểu điểm này trong thiếu không ít, đầu tiên nói trước, khi nào trả!?"

Ngô Gia Vinh nghe một chút Ngô Hoàng hướng những thứ này hỗn tử nổ sừng, không khỏi kinh ngạc, sau đó liền đứng ở Ngô Hoàng trước mặt, đối với (đúng) đám kia hỗn tử cười nói: "Xin lỗi, ngược ngừng, con của ta còn nhỏ, không hiểu chuyện, hần nói bấy bạ, các người "

"Ba, ta không có nói bấy bạ, ta là nghiêm túc!" Ngô Hoàng vốn là suy nghĩ, trong tối tìm những thứ này hỗn tử môn nói một chút, để cho bọn họ đem trong tiệm tiền thiếu còn lên liền có thể, nhưng là nghĩ tới nghĩ lui, hần vẫn cảm thấy, chuyện này phải làm đến quang minh chính đại, đem mình danh tiếng trước giờ lên đến, đỡ cho đi nhóm này hỗn tử, lại tới một nhóm khác hỗn tử. Mặc dù hương lý hỗn tử không là rất nhiều, nhưng là vẫn hữu hai ba nhóm "Ba, không cần lo lắng, chuyện này ta tới xử lý!"

Ngô Hoàng vừa nói, đem cha kéo ra phía sau, khí lực lớn, nhượng Ngô Gia Vinh cả kinh. Mặc dù Ngô Gia Vinh nhìn gầy nhom, nhưng là, hần biết rõ mình lực đạo bao lớn, nhưng là ở con trai trên tay, hần lại không có đường phản kháng. Vì vậy, hần đứng ở đằng kia không nói lời nào.

Ngô mẫu lúc này muốn mở miệng khuyên can con trai, nhưng chính là bị Ngô Gia Vinh cho kéo. Ngô mẫu rất kỳ quái, tại sao luôn luôn không muốn gây phiền toái trọng phu, hiện tại lại thái độ khác thường ngăn cản hần, cố ý nhượng sự thái mở rộng? Chẳng lẽ hần nghĩ thông suốt?

"Tiểu tử, người đây là ý gì, sợ chúng ta Du Ca còn không các người mấy cái tiền lẻ sao?"

"Đúng vậy, bình thường chúng ta đi huyện thành, một trận Ca K đi xuống, tùy tiện đều là mấy Đại Thiên mấy Đại Thiên, còn có thể vừa ý các người mấy cái tiền tiền?"

Ngô Hoàng giễu cợt, đạo: "Nếu trâu như vậy, trước đem chúng ta tiệm nhỏ tiền thiếu hoàn rồi lại bãi phổ cũng tới kịp! Hiện tại ta liền đem lời cảnh cáo thả này, tới mai tám giờ trước, nếu không phải đem tiền nợ còn lên, đừng trách ta đối với các người không khách khí!"

"La hét! Người còn muốn đối với chúng ta không khách khí, a! Đến đến, chúng ta bây giờ sẽ chờ ở đây đến, xem người thế nào đối với chúng ta không khách khí pháp!" Côn đồ các ké nghe một chút Ngô Hoàng lời kia, lập tức cứ vui vẻ, từng cái khoác lác rùng rục la âm lên.

"Tê đại, quý nghèo chính là quý nghèo, chưa thấy qua tiền tựa như!" Cầm đầu Du Ca rút cuộc mở miệng, hần cười lạnh nói: "Tiểu tử, nghe cho kỹ! Ta không kém người kia hai cái tiền, nhưng là hôm nay người để cho ta thật mất mặt, để cho ta rất khó chịu, kia hai cái tiền, ta còn sẽ không hoàn, người có thể làm khó để được ta?"

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Dùng tiền đập nhân

(một canh dâng lên, cầu kiểm nhận đây. . Bây giờ đang ở Bảng truyện mới thứ mười sáu, cách trên lầu cũng không xa, cầu phiếu thọt hoa cúc. Cảm ơn! ^^)

Ngô quán ăn nhỏ bên ngoài, rất nhanh thì đưa tới rất nhiều nhìn náo nhiệt nhân. Bởi vì nơi này tam giác bãi là hương lý náo nhiệt nhất một chỗ, bình thường lượng người đi cũng là hương lý nhất đại một vị trí, Ngô quán ăn nhỏ vị trí hiện thời nhưng thật ra là khá vô cùng.

Chẳng qua là, có chút nhận biết Ngô Gia Vinh nhân thấy Ngô gia con trai nhỏ lại cùng hỗn tử môn ồn ào, không khỏi có chút hiếu kỳ, bởi vì vì bọn họ cũng đều biết, Ngô Gia Vinh bình thường chính là người hiền lành một cái, chưa bao giờ cùng người mâu thuẫn, cho tới bây giờ đều là chỉ nguyện chính mình thua thiệt, cũng không muốn gây phiền toái cái loại này ông ba phải.

Nhưng hôm nay, hần làm sao sẽ ngồi nhìn kỹ con trai nhỏ cùng đám côn đồ kia nổi lên va chạm đây? Chẳng lẽ sẽ không sợ hần con trai nhỏ bị côn đồ đánh, đem trong tiệm bàn ghế tất cả đều đập chét sao? Thật không nghĩ ra Ngô Gia Vinh hôm nay là kia gân dưng sai !

Mà một ít tuổi tác cùng Ngô Gia Vinh tương phản người quen bằng hữu thấy tình hình này, đều không khỏi lộ ra vẻ hưng phấn, còn có một chút lo lắng.

"Lão Từ, lão Ngô xem ra là chuẩn bị muốn nổi đóa! Chính là không biết, hần thân thủ hoàn có thể hay không cùng khi còn trẻ tuổi như thế!" Hữu trung niên nhân cười khê thuyết.

Một bên bụng bự người trung niên nhũn mảy nói: "Không nghĩ ra a! Lão Ngô nhẩn vài chục năm, hiện tại làm sao lại không đành lòng? Hắn không phải là ghét nhất Lư Manh một bộ kia sao? Nếu là hắn không ghét lời nói, hắn con trai lớn sự tình, cũng sẽ không làm thành như bây giờ!"

"Hắn tiểu nhi kia từ ngã là có chút dũng khí, lại dám cùng gia tiểu du tử phóng đối, chính là không biết, cái kia gây tiểu thân bản, có thể hay không cả kinh khỏi gia tiểu du tử một quyền. Ai! Lão Ngô cũng thật sự là yên tâm, hắn không phải là thương hắn nhất kia nhặt về con trai nhỏ sao? Thật cam lòng nhìn hắn bị thương?"

"Lão Trương, ta làm sao nghe được người khẩu khí có chút cười trên nỗi đau của người khác a! Này có thể không có phúc hậu a! Lão Ngô nói thế nào cũng là cùng chúng ta một khối lớn lên."

Lão Trương lắc đầu nói: "Ta chính là không ưa lão Ngô đối đãi hai đứa con trai không công bình thái độ, tiểu sáng chói lúc trước nghe nhiều lời nói một đứa bé, cũng là bởi vì tiểu tử kia, bây giờ tài trở nên lý Kinh phản Đạo, cố ý với hắn Lão Từ đối kháng, đi lên một con đường không có lối về, hắn là chuẩn bị tức chết lão Ngô a!"

Lão Từ thở dài nói: "Mỗi nhà hữu vốn khó nhớ trải qua, người ý nghĩ như vậy cũng không tốt, lão Ngô làm người người sẽ không biết? Được, trước xem một chút, quả thực không được chúng ta vọt vào đưa bọn họ chán!"

"Khác a! Lão Ngô cũng còn không xuất thủ đây!"

"Chẳng lẽ người muốn thấy được lão Ngô kia một cái lão già khom bị người hơi thả lỏng người mới cam tâm?" Lão Từ lật lên Bạch Nhãn tới.

"Chúng ta lúc trước cũng không ít bị hắn khi dễ, bây giờ muốn khi dễ trở lại là không có khả năng, chẳng lẽ thì không cho ta xem một hồi hắn trò cười a! Yên tâm đi! Náo không xảy ra chuyện lớn gì tới. Kia tiểu du tử Lão Từ ta thực,

Quay đầu với hắn hảo hảo nói một chút."

"Lão du nếu có thể quản được con của hắn, con của hắn sẽ còn giống như bây giờ cả nhổng, không có chính hình sao? Rầm!"

...

Ngô quán ăn nhỏ bên trong, nghe được câu kia 'Quý nghèo' Ngô Hoàng xuy cười một tiếng, từ trong túi quần trực tiếp móc ra hai chồng trói chặt kỹ lại tiền giấy, bay thẳng đến kia Du Ca đập tới, lớn lối nói: "Người nói ta là quý nghèo? Cáp ta dùng tiền đập chết người đều có thể!"

Lúc trước, bọn họ Ngô gia đúng là quý nghèo, bình thường bởi vì những tên côn đồ này cách tam soa ngũ tới bữa ăn ngon, hơn nữa phần lớn đều là bán chịu. Lại bởi vì bọn họ ở giờ cơm thì đến, kết quả quán ăn nhỏ những người khác làm ăn liên càng ít hơn. Hơn nữa Ngô mẫu thân thể không tốt lắm, thường thường muốn xem bệnh uống thuốc, Ngô Hoàng lại muốn lên học, trong nhà quả thật không còn lại bao nhiêu tiền dư. Mặc dù đại ca hắn Ngô Huy hữu gửi trả tiền trở lại, nhưng là Ngô Gia Vinh nhưng là phần nửa đều không động, bởi vì hắn nghĩ tiền kia không sạch sẽ.

Đừng xem Ngô Gia Vinh bình thường trung thực, chưa bao giờ gây chuyện, nhưng chính là là một lão cổ chấp đầu, tình nguyện chính mình khổ cực nhất điểm, cũng không muốn từ bỏ hắn nguyên tắc.

Nhưng là bây giờ, Ngô Hoàng không thiếu tiền, ít nhất những tiền lẻ này hắn không kém, hắn tin tưởng, sau này sẽ là một ít nhiều tiền, hắn cũng không kém. Hắn chính là muốn nhượng mọi người đều biết, hắn Ngô gia không phải là đảm nhiệm ai cũng có thể tùy tiện khi dễ, bọn họ không thiếu tiền! Hơn nữa, Ngô Hoàng nghĩ, lấy Tiền đập người, thật sự là hà tiện!

Hữu tên côn đồ đem trên mặt đất hai chাম tiền giấy nhặt được khỏi tới xem một chút, đạo: "Du Ca, tiền này, tất cả đều là thật!"

Thấy Ngô Hoàng này lấy Tiền đập người hành vi, không ít người đều khẽ cười.

Có vài người cười nói: "Tiểu tử này nhất định chính là cái nhà giàu mới nổi a! Chính là kỳ quái, hắn nơi nào đến nhiều tiền như vậy?"

Điểm này không chỉ là bọn họ kỳ quái, ngay cả Ngô Gia Vinh vợ chồng đều cảm thấy kỳ quái. Nhưng bọn họ lúc này nhưng không có lên tiếng, mà là nhìn con trai làm việc.

Mà có vài người là nghĩ, "Tiểu tử này có chút ngu dần, lấy Tiền đập người sự tình, mặc dù làm đúng là phi thường thoải mái, không nói làm, suy nghĩ một chút đều sẽ cảm giác đến phi thường thoải mái, nhưng là, như vậy thứ nhất, Tài không phải để lộ ra sao? Hắn sẽ không sợ Tặc nhớ?"

"Ai sẽ ngu như vậy, mấy chục ngàn đồng tiền thả ở nhà? Sớm tồn ngân bước đi!" Người nhà quê ý tưởng thật ra thì đều rất đơn giản, có tiền liền tồn ngân hành, này đã trở thành một thói quen bình thường. Bởi vì bọn họ tiền không nhiều, lại sợ làm bán lẻ thất bại, hay lại là tồn ngân hành bảo đảm nhất.

"Đây chẳng phải là còn có người bắt cóc mà!"

"Tiểu tử người điện ảnh nhìn nhìn lâu góc đi! Bắt cóc, cái nào ngu muội tên bắt cóc sẽ chạy đến xã này hạ trong góc tới bắt cóc ai vậy! Liền vì mấy chục ngàn đồng tiền?"

"

Ngô Hoàng mỉm cười nhìn cái đó Du Ca, đột nhiên, hắn một quyền nện ở trước mặt gỗ dán ba lớp trên bàn, ngạnh bang bang gỗ dán ba lớp mặt bàn

trực tiếp bị hấn đập ra một cái quả đấm lớn lỗ thủng mắt, nhìn đến tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm, đáy lòng trực tỏa khí lạnh, một quyền này, phải bao lớn lực lượng, mới có thể đem bàn này mặt đánh ra nhất cái lỗ thủng tới a! Dem bàn đánh nát ngã không hiện lên khen, nhưng là trực tiếp đánh ra nhất cái lỗ thủng mắt đến, liền hơi dọa người.

Điểm này, ngay cả Ngô Gia Vinh vợ chồng đều bị dọa cho giật mình. Ở ngoài tiệm xem náo nhiệt cái đó lão Trương cùng lão Từ hai vị người trung niên cũng là trở mắt nhìn nhau. Lão Từ anh hùng nhi hảo hán! ? Không không không, hấn cái này nhứt về con trai so với hấn tiện nghi Lão Từ hoàn khen, nhất định chính là một con gia súc!

Lúc này, Ngô Hoàng nghĩ biểu diễn không sai biệt lắm, hấn mải quả đấm lau qua chường, híp mắt cố làm ra vẻ cười lạnh nói: "So với tiền tài, người không bằng ta, so quyền đầu, người không ta cứng rắn, người nghĩ, người có tư cách gì ở trước mặt ta kêu khó chịu? Bây giờ ta cho người biết, người để cho ta phi thường khó chịu, nếu như không nghĩ chính mình da thịt chịu khổ lời nói, tốt nhất là ngoan ngoãn nghe lời, nếu không lời nói, ta không ngại đưa người khai nhà kia vui sướng Internet đập cái nát!"

"Người người dám đe dọa ta!" Du Ca bên ngoài mạnh bên trong yếu thấp trách mắng.

Ngô Hoàng hừ một tiếng nói: "Ta đây là lấy kỳ nhân chi đạo hoàn tới người thân! Có phải hay không cảm thấy rất khó chịu? Như vậy người nên mình bạch, người đang ở đây kinh khủng uy hiếp ta thời điểm, ta cũng giống vậy phi thường khó chịu! Người khó chịu muốn đánh nhân, như vậy ta khó chịu, chẳng lẽ lại không thể đánh người sao?"

"Người người chúng ta đi nhìn!" Du Ca nói nghiêm túc, mang theo một đám tiểu đệ chật vật mà chạy.

Ngô Hoàng cũng không có ngăn cản bọn họ, bởi vì hấn biết, đám người kia từ trước đến giờ đều là như vậy, thua thiệt, để cho câu nói mang tính hình thức, sử chính mình bị bại sẽ không khó coi như vậy. Nếu như lúc này ngăn cản bọn họ lời nói, bọn họ thật đúng là khả năng chó cùng đường quay lại cắn.

Mà Ngô Hoàng hiện ra thái độ cứng rắn, là phải giải quyết phiền toái, mà không phải phải đem sự thái mở rộng.

Thấy những tên côn đồ các ké ảo não rời đi, không trò hay tiếp tục xem quần chúng vậy xem cũng lần lượt rời đi, lão Từ cùng lão Trương hai người đi vào điểm đến, cười nói: "Tiểu Hoàng tử, tiến bộ mà! Lại dám cùng những Tiểu Lư Mạnh đó phóng đối! Haaaa...! Hữu người lão tử năm đó mấy phần phong thái!"

Lão Chu là kinh ngạc nói: "Tiểu Hoàng tử, người nơi nào đến nhiều tiền như vậy? Dùng tiền đập nhân, thua thiệt người nghĩ ra được, chẳng lẽ người không hiểu tài bất lộ bạch sao?"

Ngô Hoàng ha ha cười, cho hai người đưa đến băng ghế, để cho bọn họ ngồi xuống, hấn là tiếp tục trở về ăn mì, vừa ăn vừa nói: "Bởi vì ta ở trong huyền thành giúp nhất ông chủ không ít việc, số tiền này chính là vị lão bản kia đưa cho ta, nói là ta Khô cực phí. Ta suy nghĩ cũng cảm thấy không sai, chính mình xuất lực, bắt hấn ít tiền Tài bù vào đồ xài trong nhà, không có gì không đúng! Cho nên ta liền lấy!"

"Người giúp nhân gia giúp cái gì? Lại nguyện ý cho người nhiều tiền như vậy!" Lão Chu từ cắn không thả, tiếp tục truy hỏi kỹ càng sự việc.

Ngược lại thì Ngô Gia Vinh vợ chồng Tĩnh Tĩnh nhìn, Tĩnh Tĩnh nghe, trong mắt mặc dù có nghi vấn, hữu lo âu, nhưng lại cũng không nói gì nhiều.

"Nhân gia không để cho thuyết!" Ngô Hoàng mở vô tội mắt to, hỏi một câu, ghen đến lão Chu trực sắc khói.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Chuyện cũ biết bao nhiêu

(cánh hai dâng lên, buổi chiều phân loại mặt bìa thay đổi liên tục đẩy liền muốn đến phiên tiếp theo Cách, cho nên, vì hoa cúc cầu phiếu cầu ủng hộ)

Ngô gia nhà cũ lúc trước nhà cũ, bốn bề tường đất, kết cấu bên trong tất cả đều là mộc chế.

Giống như vậy phòng đất tử, ở Hương, vẫn là vô cùng thường gặp. So sánh dương phòng, Thổ Mộc nhà ở trừ cách âm không khá hơn một chút, còn lại ngược lại cũng không kém.

Ngô Gia Vinh vợ chồng buổi chiều liền đem cửa tiệm cho quan, vốn là chạng vạng tối khoảng thời gian này hấn là trong tiệm bận rộn nhất thời điểm, bình thường thậm chí đều phải bận đến mười một mười hai điểm tài quan môn. Có thể Ngô Hoàng trở lại, lại phát sinh buổi chiều chuyện kia, hai vợ chồng

cũng không có tâm tình tiếp tục lái công phu, này đây liền đóng cửa tiệm lại về nhà.

Ngô mẩu ở trong phòng bếp ướp một ít ngày mai trong tiệm yêu cầu nguyên liệu nấu ăn, Ngô Gia Vinh đi vào Ngô Hoàng căn phòng, một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng.

Ngô Hoàng thấy cha thần sắc trên mặt, liền thả ra trong tay bọc sách, cười nói: "Cha, có lời gì cứ nói đi! Xem người nghen kia khó chịu tinh thần sức lực!"

Ngô Gia Vinh ha ha cười cười, đưa tay sờ thuốc, Ngô Hoàng nhận lấy trong tay hấn bật lửa, đốt cho hấn. Ngô Gia Vinh thật sâu hút khẩu, sau đó ngửa mặt lên trời phun ra khói mù nồng nặc, đạo: "Bây giờ có thể cùng cha nói thẳng, người những tiền kia, là từ nơi nào phải đến đi! Còn nữa, tay người sức lực, tại sao sẽ đột nhiên giữa trở nên lớn như vậy? Có phải hay không với ai luyện võ?"

Ngô Hoàng nghe không khỏi nhẹ kêu, cha lại cũng biết 'Võ lâm' chuyện! ?

Ngô Hoàng yên lặng một hồi, gật đầu một cái, đạo: "Ta số tiền này, cùng 'Võ' ngược lại có chút quan hệ, nhưng là ta lại không có luyện võ. Ở huyện thành, ta đúng là đụng phải một hai võ giả, nhưng là ta nghĩ để cho nàng dạy ta, hấn không đáp ứng, nói là học các nàng võ học, thì phải trung thành với bọn họ, cho nên ta cự tuyệt. Bất quá" Ngô Hoàng từ trong túi móc ra một cái cái hộp nhỏ mở ra, đạo: "Bất quá ta cùng người võ giả kia có lui tới làm ăn, ta biết nhất vị tiền bối, hấn để cho ta giúp hấn bán dùm loại đan dược này, ta từ ở bên trong lấy được một ít tiền huê hồng "

Ngô Hoàng nửa thật nửa giả vừa nói, Thạch Châu tồn tại, Ngô Hoàng không dám nói ra, bởi vì quá mức quý dị, sợ cha lo lắng.

Nhưng chỉ là nói ra những thứ này, Ngô Gia Vinh cũng đã lo lắng thượng, hấn suy nghĩ một chút, đạo: "Cha hoàn là hy vọng người đem trọng tâm thả đang học thượng, không nghĩ người quá mức giao thiệp với võ giả thế giới, làm một bình thường người dân thường liền có thể." Bỗng nhiên dừng lại, hấn lại hỏi: "Người khí lực lớn, cũng là bởi vì ăn những đan dược này nguyên nhân?" Nghe tiểu như chừng hạt gạo đan dược thượng tán mát ra mùi thơm, Ngô Gia Vinh ít nhiều có chút giật mình bộ dáng.

Ngô Hoàng hơi chần chờ, liền gật đầu một cái, mặc dù không nghĩ (muốn) lừa phụ mẫu, nhưng chính là lại không muốn đem Thạch Châu nói ra. Hấn đạo: "Mặc dù là đan dược, nhưng là một loại khác phạt mao tây tùy đan dược. Ba, người không cần lo lắng, ta biết những võ giả kia nguy hiểm, ta sẽ không giao thiệp với quá sâu,

Ta bây giờ chẳng qua là cho vị tiền bối kia làm một đại ngôn nhân, làm những thứ này mua bán mà thôi. Hơn nữa, ta nghĩ mẫu thân thân thể không được, những đan dược này đối với nàng hấn sẽ hữu trợ giúp mới là!"

Ngô Gia Vinh gật đầu một cái, nhưng là mi vũ chi trung, nhưng là ẩn sâu lo âu. Nhượng Ngô Hoàng nhìn đến tâm lý rất nghi ngờ, hỏi hấn: "Ba, người đang lo lắng cái gì?"

Ngô Gia Vinh thở dài nói: "Ba chỉ hy vọng người làm người bình thường, đây cũng là người cha mẹ ruột nguyện vọng!"

Nói đến cha mẹ ruột, Ngô Hoàng cắn khời răng đến, lắc đầu nói: "Ta cha mẹ ruột, chính là người cùng mẫu thân, những người khác ta sẽ không nhận thức!"

"Người còn nhớ khi còn bé người bị người đưa đi sự tình? Còn đang là này canh cánh trong lòng sao?" Thấy con trai biểu hiện trên mặt, Ngô Gia Vinh lại thán.

"Là bọn hấn không quan tâm ta!" Ngô Hoàng cắn răng thuyết.

Mỗi lần thấy hấn như vậy biểu tình, Ngô Gia Vinh tâm lý liền vạn phần khổ sở, hấn lắc đầu thán thán, muốn nói lại thôi, nhưng cuối cùng vẫn là đứng dậy rời đi.

Thấy cha cứ như vậy rời đi, Ngô Hoàng trong lòng than nhẹ: Cha a cha, người khi nào mới chịu đem chân tướng nói cho ta biết chứ? Tại sao mỗi lần nhắc tới ta cha mẹ ruột, người đều là cái này muốn nói lại thôi biểu tình? Trong đó đến cùng có gì nỗi khổ, tại sao người ngay cả ta cũng không chịu nói cho?

Trong phòng bếp, Ngô mẩu đang bận việc đến, thấy trượng phu từ con trai căn phòng sau khi ra ngoài liền ngồi ở xó xỉnh trên ghế quất bực bội khỏi, hấn cũng không khỏi thở dài.

Ngô Hoàng nằm tựa vào giường, đốt điếu thuốc, cũng yên lặng rút ra. Cho đến một điếu thuốc kết thúc, hấn trừng trị tâm tình, nắm nhất tấm thẻ ngân hàng cùng đan dược, cùng với kia năm cái trăm năm nhân sâm núi ra ngoài. Hấn đem tấm chi phiếu kia thẻ chuyển cho cha, đạo: "Ba, trong tấm thẻ này hữu hai trăm ngàn đồng tiền, là ta gần đây kiếm được, người không phải là luôn muốn mở một nhà quán rượu nhỏ sao? Nguyên vọng này, bây giờ liền có thể thực hiện! Mật mã là "

Ngô Gia Vinh liếc con trai liếc mắt, nhận lấy thẻ ngân hàng, đạo: "Tấm thẻ này, ta trước giúp người giữ lại, chờ người sau này cưới vợ thời điểm dùng. Về phần ta kia nguyện vọng gì, ha ha mấy năm nay, khai quán ăn nhỏ, đã sớm thói quen, không nói cũng được. Chỉ cần người khoẻ mạnh, bình an, đọc sách hay, đem tới tìm công việc tốt, cưới một nàng dâu hảo hảo sống qua ngày, này so với cái gì cũng tốt! Đây cũng là ta với người mẹ bây giờ nguyện vọng!"

Ngô Hoàng lắc đầu nói: "Ba, người không cần vì tương lai ta lo lắng, ta hiện ở một cái Nguyệt là có thể kiếm hai trăm mấy chục ngàn, đem tới khẳng định càng ngày sẽ càng nhiều "

Ngô Gia Vinh khoát tay cắt đứt hần lời nói, đạo: "Cha thật không hy vọng ngươi tiếp tục cùng người giang hồ dính líu quan hệ, sau này nếu như có thể không làm, liền tận lực khác làm đi! Huống chi, ngươi bây giờ còn nhỏ, một tháng kiếm nhiều tiền như vậy, rất dễ dàng bị kim tiền bị lạc cặp mắt, chỉ có đi học, mới có thể làm cho ngươi hiểu chuyện. Ba không hy vọng đem tới ngươi với người Ca, như thế, biến thành một cái trong đôi mắt chỉ có tiền nhà giàu mới nổi!"

Nghe được cha như thế quát cường thái độ, Ngô Hoàng có chút buồn bực, hần bắt đắc dĩ thờ dài, gật đầu một cái. Đem 20 viên Dưỡng Mạch Đan cùng năm cái trăm năm nhân sâm nhủi thả vào trước mặt phụ thân thấp bàn thượng, đạo: "Được rồi! Ta nghe ba. Chỗ này của ta hữu 20 viên đan dược, ngươi cùng mẹ hai người cần phải thật tốt điều dưỡng nhất hạ thân tử, còn có nơi này có năm cây ừ, trăm năm nhân sâm núi! Mặc dù coi như đầu nhỏ đến có chút kỳ quái, nhưng là, dược liệu cũng không kém, buổi tối cầm một cây đi hầm mẹ già! Ta cũng có thể ném một chút cha tay nghề "

Trên thực tế, hần cũng minh bạch phụ mẫu đối với hần kỳ vọng, này đây, cho dù hần bây giờ có thể nằm ở nơi đó dễ dàng làm được đếm tiền đến bong gân, ăn được ngủ được sướng như tiên, quá như heo một loại Ngồi ăn rồi chờ chết thích ý sinh hoạt. Nhưng hần vẫn là không có dự định bây giờ liền thôi học, hần không muốn để cho đã 'Mất đi' một đứa con trai bọn họ nghĩ sẽ lại 'Mất đi' khác một đứa con trai. Này đây, cho dù lúc trước thành tích rất kém coi hần, cũng vẫn bắt đắc dĩ lẫn lộn ở trong trường học, suy nghĩ, ít nhất phải lẫn lộn cái tốt nghiệp trung học chứng cho bọn hần, hảo làm giao phó.

Đối với đan dược, Ngô Gia Vinh mặc dù hiểu kỳ, nhưng là gần là tò mò mà thôi. Nhưng là kia năm cây trăm năm sâm có tuổi, liền thật nhượng hần nghĩ quái dị.

Trăm năm nhân sâm núi, đây chính là trên một triệu đồ vật a! Làm sao có thể nhỏ như vậy bụi cây? Hần không phải là thầy thuốc, cũng không hiểu đến thể nào nhận nhân sâm núi, nhưng nhìn kỳ đầu liền biết, chuyện này căn bản là không thể nào là trăm năm nhân sâm núi mà!

Thần sắc hần quái dị hỏi con trai, "Những thứ này, ngươi xài bao nhiêu tiền? Con trai, ngươi cũng đã biết trăm năm sâm có tuổi giá trị!?"

Ngô Hoàng cười nói: "Cha, những thứ này, không phải là dùng tiền có thể tới cân nhắc, nếu không phải bọn họ đáng đáp quả thực quá thon nhỏ, vị tiền bối kia cũng sẽ không đem bọn họ tất cả đưa cho con của ngươi. Yên tâm đi! Tuyệt đối là chính phẩm hàng, chẳng qua là vẻ ngoài không được, những người đó nhìn không thuận mắt, cho nên không thể làm gì khác hơn là tiện nghi ta!"

...

Com tới thời điểm, nghe kia hương nồng nhân Canh sâm gà vị, Ngô Hoàng nước miếng hoành lưu, nhưng vẫn là vô cùng hiểu thuận trước cho phụ mẫu bới một chén, đạo: "Ba mẹ, các ngươi uống nhanh, nghe nói vật này đối với (đúng) thân thể phi thường bổ "

"Ngươi cũng uống đi!" Mẹ cười nói. Thấy con trai hai không có trước vẻ này nặng nề vẻ mặt, Ngô mẫu tâm tình cũng buông lỏng rất nhiều.

Một bữa com đi xuống, người một nhà vui vẻ hòa thuận, được không âm áp!

Sau bữa com chiều, Ngô Hoàng đi ra ngoài tan họp bộ, sau đó liền trở về phòng tiến hành Quán Tưởng.

Đêm, Ngô phụ Ngô mẫu phân biệt ăn vào một viên con trai đưa cho bọn họ Dưỡng Mạch Đan, nằm ở trên giường nhẹ giọng nói chuyện với nhau.

"Gia vinh, có một số việc, giấu diếm đi tất cả mọi người thống khổ, cần gì phải không nói ra, nhượng tất cả mọi người lấy được giải thoát đây!"

Nghe thê tử lời nói, Ngô Gia Vinh thờ dài nói: "Lúc trước, ta cảm thấy đến niên kỷ của hần tiểu, nói cho hần biết, đối với hần không có gì hay noi. Nhưng bây giờ, nhìn hần như vậy hiểu chuyện, xử lý khỏi một ít chuyện, cũng là rõ ràng mạch lạc, nhưng là ta lại không dám nói cho hần biết. Hần bây giờ lại có thể lấy được những đan dược này, nói rõ hần cùng người trong võ lâm hữu tiếp xúc, nếu như cho hần biết chuyện kia đây không phải là nhượng mọi người giải thoát, mà là nhượng hần sa vào nguy hiểm."

Thờ dài một tiếng, hần tiếp tục nói: "Năm đó đến cùng xảy ra chuyện gì, mặc dù ta không phải rất rõ, nhưng là, bang Ca, phái người đem con trai đưa đến chúng ta nơi đó, lại để cho chúng ta mau mau rời đi, liền có thể nhìn ra được, nhất định là phát sinh ngay cả hần đều không cách nào giải quyết đại sự. Hôn nữa, ta ngươi đều biết, bang Ca, ban đầu có một cừu nhân, cừu nhân kia chính là người trong võ lâm, nếu để cho tiểu Hoàng biết bọn họ phụ mẫu sự tình, vậy hần hoàn làm sao có thể an tâm đi học?"

"Có thể nhìn cha con các ngươi như vậy, tâm lý ta khó chịu, giống như ban đầu tiểu sáng chói với ngươi "

"Không phải cùng ta để cái đó đứa trẻ chẳng ra gì!"

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Hoàng bài bia đỡ đạn

(Canh [3] dâng lên, bây giờ là Bàng truyện mới thứ mười ba, trước mặt thì có hai vị cao thủ muốn Phá Toái Hư Không, chờ bọn hán Phi Thăng, chúng ta có thể kể vỹ, các anh chị em, nhô lên đến, bảo trì lại. Vì hoa cúc mà chiến đấu!)

Giữa trưa ngày thứ hai, Ngô Hoàng đến trong tiệm hỗ trợ, không nghĩ tới kia Du Ca đã nhân đem trước tiền nợ toàn bộ trả hết nợ, động tác hoàn chỉnh mà lợi.

Ở nhà ngọc đến chiều ngày thứ ba, Ngô Hoàng liền về đến huyện thành, trải qua hai ngày nửa điều chỉnh, Ngô Hoàng tâm tình bình phục rất nhiều, không nữa giống như mới vừa bị Bạch Nhan Tổ chán ghét thì, cái loại này thất hồn lạc phách tựa như Âm Nhiên Tiêu Hồn. Hắn đem đau lòng cùng nghi ngờ, chôn sâu ở đáy lòng.

Lưu cho cha hai trăm ngàn, Ngô Hoàng trên người bây giờ mặc dù chỉ còn lại năm trăm ngàn, nhưng là trà xường bên kia cũng không thiếu vật liệu, hơn nữa vì giới Thanh Lam thành hai ngày này cũng là phí phí dương dương, Ngô Hoàng cũng không gấp nhất thời, an tâm tu luyện tinh thần lực hán, vì xong phá Ma Pháp Học Đồ cái này quan ngại, tiền quân Ma Pháp Sĩ mà cố gắng.

Này đây, hán tạm thời không chuẩn bị đi tìm Bạch Nhan Tổ. Nếu như Bạch Nhan Tổ thật đáng ghét hán, hán lại đi tìm cũng bất quá là tự chuốc nhục nhã. Có lẽ, bây giờ ở trong mắt nàng, hán chẳng qua là phổ thông tiểu tử quê mùa, hoặc giả nói là hán học sinh, căn bản không có thể có thể làm cho nàng ngang hàng đem hán làm vì một người nam nhân để đối đãi đi!

Mà lúc này Bạch gia, Bạch Nhan Tổ cha Bạch Chi Hoán mẹ Hà Tú Liên đang từ Thiên Môn thành phố chạy về, khuyên Bạch Nhan Tổ cùng Tôn Thiên Tôn hôn sự.

Bạch Nhan Tổ không biết Tôn Thiên Tôn đến cùng cho cha mẹ mình rót gì mê hồn thang, khiến cho cha mẹ của nàng coi hán là thành rề hiên đến xem! Bọn họ biết rất rõ ràng Tôn Thiên Tôn là dạng gì nam nhân, lại còn đối với mình con gái dồn ép không tha. Càng muốn, Bạch Nhan Tổ càng thấy được ủy khuất, thật muốn mang đến bỏ nhà ra đi tính.

"Ngược lại chuyện này, người đáp ứng đáp ứng, không đáp ứng cũng phải đáp ứng! Không thương lượng!" Bạch Chi Hoán thấy con gái hồ đồ ngu xuẩn, dứt khoát mạnh bạo.

Mẹ chính là liếc bản thân trọng phụ liếc mắt, khuyên như: "Tổ Tổ, chuyện này, đáp ứng đối với người đối với (đúng) tất cả mọi người tốt. Tôn Thiên Tôn mặc dù bình thường ở cuộc sống riêng phía trên có chút loạn, có thể người đàn ông nào không phong lưu? Chỉ cần kết hôn, là có thể cho bọn hán mặc lên một cái gông xiềng, bọn họ còn có thể bật đi nơi nào? Hơn nữa, người gả qua, chính là Tôn gia trường cháu dâu, đem tới Tôn gia gia chủ lui ra, người chính là Tôn gia nữ chủ nhân, Tôn gia so với Bạch gia chúng ta mạnh hơn một bậc, muốn làm bọn họ Tôn gia nữ chủ nhân nữ tử đi nhiều, chẳng lẽ người hoàn không nghĩ ra trong chuyện này mấu chốt sao?"

Bạch Nhan Tổ đang nhìn mình phụ mẫu, cảm giác mình phụ mẫu, là như vậy xa lạ, lúc trước thương nàng yêu nàng nhân, bây giờ đã khản trương.

Hán nghĩ phi thường thất vọng, thậm chí có thể nói là tuyệt vọng, đối với (đúng) cha mẹ mình, đối với (đúng) gia tộc này, triệt để tuyệt vọng.

Chẳng biết tại sao, lúc này hán, đột nhiên nghĩ tới hai ngày trước cái đó bị chính mình dùng chán ghét ánh mắt ngăn cản,

Mà trở nên thần sắc âm đạm xú tiểu tử, hán trong lúc bất chợt hiểu được, khi đó tâm tình của hán, cùng lúc này chính mình, hán là như thế đi!

Lúc này hán, rất muốn gọi điện thoại đi qua, nói với hán tiếng xin lỗi!

Hán thậm chí đều sờ lấy điện thoại, nhưng là, lại không có đánh ra, mà là nghĩ đến một cái khả năng. Hắn không biết có được hay không, nhưng ít ra muốn thử một lần.

Vì vậy, hán ngẩng đầu lên, nhìn lại nhai không ngừng mẹ, cùng cái đó lạnh mắt nhìn cha mình, cười khổ nói: "Nếu là lúc trước, có lẽ ta sẽ nể tình các người khổ khổ khuyên giải phương diện tình cảm, cho nhiều Tôn Thiên Tôn một cái cơ hội, nhưng là bây giờ, không thể nào. Không phải là ta không muốn, mà là ta không dám, vì gia tộc này, ta đã không chỉ một lần tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục "

"Người nói gì vậy? Gì không dám? Người là nữ nhi của ta, chẳng lẽ còn có ai có thể uy hiếp người không được! ?" Bạch Chi Hoán ngạo nghễ cắt đứt con gái lời nói.

"Chẳng lẽ ba người quên, những đan dược kia là thế nào tới sao?" Bạch Nhan Tổ nhìn cha mình, mặt đầy thống khổ nói: "Bán ra đan dược vị tiền bối kia để cho ta vỹ học sinh kia khi hán đại ngôn nhân cùng chúng ta giao dịch, mà cái kia vỹ đại ngôn nhân, cũng chính là học trò ta, hán, hán thuyết hán, yêu thích ta! Nhưng là ba mẹ, hán là học trò ta, ta tại sao có thể thích hán? Đây nếu là truyền đi, ta còn có mặt mũi biết người sao? Hơn nữa, hán vẫn người bình thường vì thế ta ở hai ngày trước còn từng chửi mắng hán một trận, cũng không biết hán bây giờ còn có nguyện ý hay không sẽ cùng ta giao dịch "

"Người người" Bạch Chi Hoán sắc mặt tùy đồ chuyển Bạch, bị con gái lời nói cho giận đến không nói ra lời, chẳng qua là ngón tay run rẩy chỉ con gái.

Mà Bạch mẫu Hà Liên Tú chính là vô cùng ngạc nhiên nhìn con gái, cũng giống vậy nói không ra lời, không biết là bị sợ, vẫn bị khi.

Đã lâu, Bạch Chi Hoán tài ngừng chân mắng: "Người thế nào như vậy không hiểu sự a! ? Người đều lớn như vậy nhân, chẳng lẽ cũng sẽ không với hán hư dữ ủy xà? Người đắc tội hán, vậy sau này nhà chúng ta tu luyện dùng đan dược nơi nào đến? Người biết vị kia biết luyện đan tiền bối sao? Người thật

sự là thật sự là ngu xuẩn! Ngu không thể nói!"

Bạch Nhan Tổ nhìn cha hình dạng, đột nhiên phản nghịch giễu cợt nói: "Nhưng ta bây giờ nghĩ ta phi thường khoái trá, vì gia tộc này, ta không ngừng tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục chính mình, có thể ta được cái gì? Dùng gia tộc tiền giao dịch Lai Đan thuốc trước phải cung ứng cho gia tộc đàn ông, không có ta nữ nhi này phần, ta muốn dùng đan dược lời nói, cũng chỉ có thể dùng chính ta tiền mua, ta đây không lời nào để nói, ta cũng có thể hiểu được các người ý tưởng, nữ sinh hướng bên ngoài, gả ra ngoài con gái giống như là bắt đi ra ngoài Thủy, nữ nhân luôn là phải ra gả, sớm muộn phải thành vì người khác người nhà mà! Nhưng là, ta vì gia tộc làm nhiều chuyện như vậy, các người không chỉ không có khen thưởng ta, ngược lại nghĩ ta vì gia tộc sờ bỏ ra là chuyện đương nhiên, hoàn toàn cái buộc ta gả cho một cái ta không thích nam nhân bây giờ lại cảm thấy ta cự tuyệt học trò ta yêu là cái ngu không thể nói sự tình, cấp ta đột nhiên cảm thấy, hết thấy các thứ này thật sự là, quá buồn cười!"

Bạch Chi Hoán bị con gái thuyết đến hơi đỏ mặt, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình thường, đạo: "Chúng ta làm hết thấy, đều là cả gia tộc lo nghĩ. Vì gia tộc có thể kéo dài tiếp, tiếp tục Huy Hoàng đi xuống, hy sinh một cái nhân tình cảm giác, hoàn toàn là đáng giá. Trên người của người lưu là Bạch gia huyết, người làm hết thấy nên vì Bạch gia tương lai mà cân nhắc, mà không nên xử trí theo cảm tính, vì sờ dục sờ, làm theo ý mình!"

"Cho nên nói, ta ghét cái nhà này, thậm chí thống hận gia tộc này!" Bạch Nhan Tổ mặt đầy thống hận đạo.

"Người không lựa chọn! Bởi vì người là ta Bạch Chi Hoán con gái, bên trong cơ thể người lưu là ta huyết!"

Bạch Chi Hoán lời nói, giống như là đạo đạo thiên lôi đánh vào Bạch Nhan Tổ trên người, chấn hấn ngơ ngác ngây ngốc, không biết ứng đối ra sao. Lúc này hấn, phi thường bội phục cái đó dám cắt thịt hoàn mẫu gọt cốt hoàn phụ Tam thái tử. Dĩ nhiên, lúc này hấn đương nhiên sẽ không làm cái loại này ngu xuẩn sự tình.

Mặc dù cha lời nói để cho nàng lòng nguội lạnh, nhưng là, hấn trước dò xét đã hoàn thành, biết tiếp theo nên làm như thế nào. Mặt đối với chính mình học sinh, cái đó tiện nghi em kết nghĩa, dù sao cũng hơn đôi mắt Tôn Thiên Tôn cái đó sức sinh tốt hơn gấp trăm ngàn lần. Huống chi, hấn còn từng giúp hấn làm qua như vậy mắc cỡ sự tình!

Lúc này, hấn chỉ có trong lòng mặc niệm Tiểu Hoàng tử, tỷ tỷ có lỗi với người! Vốn là không muốn đem người lỗi xuống nước, đắc tội người nhà họ Tôn, nhưng là bây giờ ài!

Lấy Tôn Thiên Tôn kia có thù tất báo tính cách, nếu là cho hấn biết hấn cùng Ngô Hoàng giữa mập mờ, vậy hấn nhất định sẽ tìm Ngô Hoàng phiền toái. Ngô Hoàng tuy nói tự cấp một vị tiền bối làm đại ngôn nhân, nhưng là, ai biết vị tiền bối kia sẽ sẽ không ra được bảo vệ hấn?

Bạch Nhan Tổ đắn đo khó định, đây cũng là hấn tại sao không muốn cùng Ngô Hoàng quá mức đến gần, bị người hiểu lầm một trong những nguyên nhân.

Nhưng là bây giờ, vì trốn người xuất gia bức bách, hấn cũng chỉ đành đem tấm này bài đánh ra, mượn Ngô Hoàng tới làm bia đỡ đạn. Hấn chỉ là hy vọng, Ngô Hoàng nếu quả thật cái lúc có sự sau khi, sau lưng của hấn vị tiền bối kia có thể đi ra bảo vệ hấn.

"Muốn ta tiếp tục vì gia tộc xuất lực, có thể, nhưng ta có một điều kiện." Không thể tránh né Bạch Nhan Tổ đường hoàng cùng phụ mẫu nhắc lên điều kiện.

Bạch Chi Hoán cắn răng, đạo: "Điều kiện gì! ?"

Bạch Nhan Tổ mắt nhìn cha mình, nghĩ người phụ thân này đã không còn là khi còn bé cái đó thương nàng ái phụ thân nàng, từ hữu tiểu đệ sau, cái đó thương nàng ái phụ thân nàng, phảng phất theo xa đi, cũng không có trở lại nữa. Hấn nhắm hạ mắt, hít hơi, đạo: "Mỗi đàm thành 1 triệu tiền làm ăn, ta yêu cầu 5 vạn tiền tiền huê hồng! Các người đã đều cho rằng ta sớm muộn là muốn bắt đi ra ngoài Thủy, như vậy, ta phải vì ta tương lai mình cân nhắc!"

Nghe được con gái như thế kiên quyết lời nói, Hà Liên Tú Tâm trong hơi buồn phiền đến hoảng. Hấn từng nhận thức, bọn họ làm cha mẹ là có chút tư tâm, nhưng bất kể như thế nào, đều là hấn được, vì cái này gia được! Có thể hấn tại sao chính là không hiểu đây? Chẳng lẽ làm cha mẹ, thật sẽ hại hấn sao?

Lập trường bất đồng, sở suy nghĩ vấn đề phương hướng cũng bất đồng, ở Hà Liên Tú xem ra, làm Tôn gia trưởng cháu dâu là biết bao chói mắt, hạnh phúc dường nào sự tình, nhưng theo Bạch Nhan Tổ, kia cùng vào địa ngục không khác nhau gì cả! Nói không chừng đến lúc đó, hấn sẽ không nhận được tự tay giết chết hấn!

Làm hai cha con nàng đạt thành một loại thỏa hiệp, Bạch Nhan Tổ trong lòng ít nhiều có chút bi ai, hấn rất muốn khóc lớn một trận, nhưng cuối cùng nhưng là cười, cười có chút thần kinh.

Cười một trận, hấn lấy điện thoại ra, tìm tới Ngô Hoàng dãy số ghi chép, truyền bá đi qua!

Chương 57: 1 say mới thôi

(hiện tại canh thứ nhất báo danh! Các anh chị em, như là hôm nay thượng sách mới trang đầu, kia ta liền canh năm dâng lên, chỉ kém một bước cuối cùng.' 'Còn nữa ba bốn ngày đã đi xuống Bảng truyền mới, là nhất sau điểm này chấp niệm, mời các anh chị em giúp ta một cái đi! Lại nói, hữu chấp niệm nhân làm lên sự tình tới là rất khủng bố. Cho nên, điên cuồng đòi mới gì, không tính thật cái gì! Các ngươi tin sao? Ta là tin! ^^)

"Thật xin lỗi! Ngươi sở rút ra đánh dây số không đang phục vụ trung ngươi sở rút ra đánh dây số "

Bạch Nhan Tổ vọng điện thoại di động trong truyền tới tiếng máy, không khỏi suy nghĩ xuất thần, không nghĩ ra Ngô Hoàng dây số, tại sao lại không có tín hiệu, hay là hần căn bản không nghĩ (muốn) tiếp hần điện thoại, trực tiếp đưa điện thoại di động pin bắt lại tới. Hần có chút nóng nảy lửa cháy tựa như nắm lên xách tay, đứng dậy ra ngoài.

Mà lúc này, Ngô Hoàng đang ngồi ở vị giới trong thám thính hai ngày qua này Thanh Lam thành sở chuyện phát sinh.

Vạn Giang Kỳ chỗ ở đại trạch bên viện, Ngô Hoàng nhượng Lục Lợi Phu dời cái ghế nằm đặt ở dưới bóng cây, bên cạnh để cái bàn uống trà nhỏ.

Cung Vũ Cung Tuyết hai tỷ muội mẹ đã hạ táng, lại trong lòng sự hai tỷ muội, lúc này chính ở một bên bụng bình trà hầu hạ.

Vị giới trong, cũng đồng dạng là hữu lá trà loại này thức uống, hơn nữa phẩm loại còn không ít.

Ngô Hoàng bây giờ cùng Lục Lợi Phu sở uống, liền là một loại tên là "Tùng hương mầm mới" trà thơm.

Thường thức hương minh, hưởng thụ Tiểu Thị Nữ đảm vai bóp lưng, rung phiên hóng mát, một bên nhắm mắt lắng nghe Lục Lợi Phu báo cáo, Ngô Hoàng nghĩ, địa chủ lão tài sinh hoạt, cũng bất quá cũng như vậy thôi!

"Hai ngày này, Thanh Lam thành nhân vật khả nghi bị bắt không ít, nhưng là, đêm đó đi Thành Chủ Phủ cường đạo, giống như bốc hơi khỏi thế gian tựa như, một cái đều không tìm ra đến, trừ đêm hôm đó tại chỗ bị bắt ba người ngoại trừ." Lục Lợi Phu hồi báo hần sở hỏi thăm được tin tức, "Bất quá, theo Kỳ công tử bên kia truyền tới tin tức, đêm đó tại chỗ bị bắt ba người ở giữa, hai người tại chỗ liền tự sát thân vong, chỉ có một nữ sống sót. Nữ nhân kia không có chiêu xuất còn lại đồng bọn, ngược lại thuyết mặt khác có người đưa bọn họ được đồ vật chặn đi, người kia vốn là chỉ là muốn đi tài chính đại thần Phủ trộm đạo, kết quả "

Ngô Hoàng biết, nữ nhân kia thuyết người kia chính là chỉ mình, bất quá hần cũng không lo lắng, bởi vì đêm đó hần đem thân thể mình bao cái kín, luôn miệng tuyên đều tận lực thay đổi qua, bọn họ không thể nào biết biết người kia chính là hần Ngô Hoàng. Chỉ bất quá, tài chính đại thần Phủ Phủ Khố bị người dời hết sạch, ai cũng có thể đoán được, cái đó Tặc trên người nhất định là có Không Gian Ma Pháp đạo cụ, nếu không lời nói, không thể nào biết trong nháy mắt dời hết một cái phòng kho.

Mà Không Gian Ma Pháp đạo cụ, nhưng là cái vật hi hữu, không phải ai đều có thể có được. Ngô Hoàng phỏng chừng, Vạn Giang Gia Tộc trung, hần có không ít người biết trên người hần có không gian Ma Pháp Đạo Cụ, chỉ là bọn hần không có biện pháp chứng minh,

Không nhìn thấy vật thật a.

Hơn nữa, Ngô Hoàng cũng không sợ bị người ta biết, bởi vì Vạn Giang Gia Tộc hữu chính bọn hần lợi ích tổ cầu, cũng sẽ không đem hần bán đứng. Làm hần vui lòng, so với bán đứng hần sở được đến lợi ích muốn nhiều hơn.

Bất quá, Ngô Hoàng suy nghĩ một chút, vẫn là nói: "Khoảng thời gian này, ta có thể sẽ không thường trở lại, tự các ngươi phải cẩn thận một chút, có thể không ra ngoài liền tận lực không nên đi ra ngoài." Bỗng nhiên dừng lại, Ngô Hoàng lại ngẩng đầu nhìn mắt bên cạnh hai vị Tiểu Thị Nữ, đạo: "Còn nữa, quay đầu ngươi đưa dây đối với tiểu tỷ muội đi học viện pháp thuật thử một chút các nàng ma pháp thiên phú, nếu như hành thoại, sẽ đưa các nàng đi học viện pháp thuật học tập ma pháp "

"A! Thiếu gia, chúng ta, chúng ta thật có thể không?" Cung Vũ kinh ngạc nhìn Ngô Hoàng, trong con ngươi thoáng hiện tí ti khao khát.

Cung Tuyết chính là mắt nhìn Ngô Hoàng sau, lại thật nhanh cúi đầu, bộ dáng kia, giống như bị gì kinh sợ tựa như, trái tim như tiểu lộc loạn chàng.

Ngô Hoàng cười nói: "Di nhiên, bất quá, ta muốn biết, các ngươi là nghĩ (muốn) trở thành một nữ Ma Pháp Sư hay lại là muốn làm ta Tiểu Thị Nữ đây?"

Cung Vũ nghe nói sững sờ, có chút gãi đầu, không biết nên trả lời như thế nào. Ngược lại Cung Tuyết yếu ớt thuyết: "Ma Pháp Sư Tiểu Thị Nữ!"

Nghe được muội muội nói như vậy sau, Cung Vũ liền thật nhanh gật đầu, "Đúng đúng đúng, Ma Pháp Sư Tiểu Thị Nữ, Ma Pháp Sư Tiểu Thị Nữ "

Ngô Hoàng cười ha ha, đạo: "Các ngươi quả nhiên rất hiểu chuyện, quản gia, chuyện này ngươi cho an bài xong. Dem tới nếu như Tiểu Minh cũng có ma pháp thiên phú, hay hoặc là Đầu Khí thiên phú lời nói, ta cũng sẽ không keo kiệt tài bồi hần!"

"Đa tạ Thiếu gia! Mời thiếu gia yên tâm, chuyện này ta nhất định sẽ làm được thật xinh đẹp!" Lục Lợi Phu mặt lộ vẻ vui mừng đạo.

Ngô Hoàng gạt đầu một cái, cho Lục Lợi Phu một ngàn kim tệ sau, liền rời đi vì giới, trở lại hiện thế.

Trở lại hiện thế, Ngô Hoàng liền phát hiện điện thoại di động truyền tới chấn động, xuất ra nhìn một cái, lại có mười mấy điện thoại nghe hụt. Ngô Hoàng kỳ quái, mở ra nhìn một cái, lại tất cả đều là Bạch Nhan Tổ đánh vào đến, hơn nửa người cuối cùng, vừa mới đi qua hai phút mà thôi.

Kỳ quái sau khi, Ngô Hoàng truyền bá đánh lại, bên kia rất nhanh liền truyền tới Bạch Nhan Tổ vội vàng thanh âm, "Ngô Hoàng, ngươi không sao chứ!"

"Không việc gì a! ? Bạch lão sư có chuyện gì sao?" Ngô Hoàng bắt mình sờ dĩ, không hiểu Bạch Nhan Tổ tại sao lại gấp gấp như vậy!

"Không việc gì liền có thể! Ta còn tưởng rằng ngươi xảy ra chuyện gì đây! Tới ngươi chỗ ở phương tìm ngươi, ngươi chủ nhà nói ngươi trở về quê quán còn chưa trở lại "

Nghe được Bạch Nhan Tổ lại bởi vì lo lắng cho mình mà chạy đến chỗ mình ở tìm đến mình, Ngô Hoàng trước bởi vì nàng kia chán ghét ánh mắt mà tình thần chán nản tâm, lúc này trong lúc bất chợt tựa như trời đông giá rét đi qua, bởi vì gió xuân thổi lật phật mà hồi phục vạn vật, tràn đầy xuân / ý.

Hắn biết, chính mình lại bị coi thường! Nhưng là, hắn nguyện ý! Ai bảo hắn, thiếu hắn đây!

" thật xin lỗi!" Bạch Nhan Tổ vừa nói vừa nói, trong lúc bất chợt tới câu "Thật xin lỗi ". Đem Ngô Hoàng từ 'Tao / tính' trung kéo định thần lại.

"Gì? Ngươi nói cái gì?" Ngô Hoàng cho là lỗi tai mình nghe lầm, Bạch lão sư lại cùng hắn nói xin lỗi! ?

"Ngươi com tối hoàn không ăn đi! Tới tỳ ở đây, tỳ tỳ mời khách, thuận tiện với ngươi đàm một số chuyện!" Bạch Nhan Tổ hít hơi thuyết.

Cho đến Bạch Nhan Tổ cúp điện thoại, Ngô Hoàng đều hoàn cho là lỗi tai mình xảy ra vấn đề, không nghĩ ra, trong chuyện này rốt cuộc là tại sao? Tại sao trước còn đối với mình lộ ra chán ghét ánh mắt hắn, hai ba ngày sau, lại sẽ đối với chính mình tốt như vậy? Chẳng lẽ là bởi vì hắn lấy được đan dược?

Nghĩ tới đây, Ngô Hoàng trước hồi phục nãy mầm tao / tính, dần dần chìm xuống, lộ ra một tia bi ai thần sắc!

"Bạch lão sư, chỉ mong đây không phải là thật!"

Vì đến Bạch Nhan Tổ chỗ ở trước cửa, đã là nửa giờ sau, Ngô Hoàng đặc biệt tắm, hoán thân bộ đồ mới, hoàn hưởng trên người mình xuất ra điểm từ vì giới ngộ tới Đặc Chế nước hoa, loại mùi thơm này là thiên nhiên hoa thơm tinh chế mà thành, mang theo thiên nhiên thanh tân thơm tho, nhượng nhân người vào thích ý. Vì thế, Ngô Hoàng hoàn đặc biệt chuẩn bị cho Bạch Nhan Tổ một chai nhỏ. Một chai nhỏ này, đặt ở vì giới, phân lượng nhưng là ước chừng bán vì cân, hoa hắn thiên kim không thôi.

Bất quá bây giờ hắn tiền lẻ không thiếu, ngược lại không chút nào để ý kia thiên kim. Ngô Hoàng làm như thế, thật ra thì cũng là vì dò xét một chút Bạch Nhan Tổ phản ứng. Dù sao đưa nước hoa, quan hệ này coi như liền muốn so với tỳ đệ kết nghĩa quan hệ, hoặc là thầy trò quan hệ muốn mập mờ nhiều lắm.

Nghĩ đến chính mình cùng với nàng là tỳ đệ kết nghĩa quan hệ, là thầy trò quan hệ, Ngô Hoàng liền cảm giác mình trái tim nhỏ phác đằng phác đằng nhảy, cùng thiếu nữ phương tâm đập như hươu chạy tựa như. Kích động, hưng phấn, còn có một tia đánh vỡ cảm kỳ kích thích, các loại tâm tình hội tụ nhất thể, khiến cho hai tay của hắn cũng không biết nên để chỗ nào tốt.

Này đây, làm Bạch Nhan Tổ mờ cho hắn môn, thấy trên mặt hắn là một mảnh đỏ ửng thời điểm, đột nhiên dọa cho giật mình, thầm nói: Tiểu tử thói này cũng sẽ không trung gì đó dâm / độc đi! Đó thật đúng là yếu Thọ a!

Cũng còn khá, Ngô Hoàng rất thanh tĩnh một chút đầu vấn an: "Bạch lão sư được!"

"Ngươi cũng tốt! Đi vào ngồi đi!"

Ngô Hoàng đổi giày đóng cửa lại, sau khi tiến vào, liền thấy, trên bàn bày đầy khoáng xan cái hộp, còn có mấy chai rượu chất. Nhìn ra được, đây là bán bên ngoài, cũng không phải là hắn đích thân động thủ.

Thấy Ngô Hoàng đưa mắt bỏ lên trên bàn, nàng nói: "Tỳ không muốn động thủ, không thể làm gì khác hơn là lười biếng, đến, tới nay chúng ta mang đến không say không nghỉ!"

"Bạch lão sư, ngươi, không có sao chứ! ?"

Ngô Hoàng không biết hắn đây rốt cuộc làm là vậy một xuất, hắn có chút sờ không trúng, bởi vì này hết thấy biến đổi quá nhanh, sắp đến hắn có chút ứng phó không kịp.

Bạch Nhan Tổ cảm hai cái ly cao cổ, ngã hai chén tràn đầy, hiển nhiên thật sự là dự định thuốc mê chính mình hình dạng. "Kêu tỳ tỳ! Ngày đó sự tình, tỳ tỳ muốn nói với ngươi một tiếng 'Thật xin lỗi '. Tỳ tỳ không phải cố ý muốn tổn thương ngươi! Ngươi khi đó, nhất định đúng tỳ tỳ rất thất vọng đi! Tỳ tỳ bây giờ có thể minh bạch ngươi khi đó tâm tình đến, ngồi xuống trước, chúng ta vừa uống vừa thuyết!"

Hắn nói chưa dứt lời, hắn nói một chút, Ngô Hoàng thì càng thêm nghĩ quái dị, bởi vì, hết thấy các thứ này đem hắn làm đầu là đầu óc mơ hồ.

Vì vậy, hấn không thể làm gì khác hơn là ngồi xuống trước, chuẩn bị trước xem tình huống một chút lại nói.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Tiểu lệ tố đau lòng

(cạnh hai dâng lên cầu phiếu cầu thu hộ hoa cúc lạc!)

Chẳng qua là, làm Ngô Hoàng sau khi ngồi xuống, Bạch Nhan Tố liền không nói, mà là mình uống lên muện tửu, một ly tiếp lấy một ly.

"Bạch lão sư "

"Kêu tỷ tỷ!"

"Được rồi! Tỷ, người này không ăn cơm quang uống ly, sẽ rất nhanh say!" Ngô Hoàng nhìn không đành, lên tiếng nói.

Bạch Nhan Tố cười nhạt, đạo: "Say tốt hơn, say sau liền cái gì cũng không dùng nghĩ, gì đều quên!"

Ngô Hoàng lật lên Bạch Nhãn, đạo: "Thua thiệt người chính là giáo sư văn chương đây!" Mượn rượu giải sầu sầu càng sầu' người không biết sao?"

"Có một số việc, người sẽ không hiểu!" Bạch Nhan Tố lắc đầu cười cười, lại nâng ly uống cạn, cuối cười nói: "Được rồi! Dùng bữa dùng bữa!"

Thấy nàng rốt cuộc chịu mở miệng dùng bữa, Ngô Hoàng thở phào, cũng ăn theo đứng lên. Không bao lâu, trên bàn thức ăn bị hai người quét sạch. Bạch Nhan Tố đứng lên nói: "Trước không cần thu thập, chúng ta tiếp tục đi ghé sa lon kia vừa uống rượu "

Ngô Hoàng nhìn thời gian một chút, phát hiện đã sắp bảy giờ, hôm nay là cuối tuần, buổi tối còn có lớp tự học, nhưng nhìn Bạch Nhan Tố bây giờ hình dạng, hiển nhiên không phải là nói lên cáo từ thời điểm. Huống chi, hấn còn không rõ ràng lắm đến cùng xảy ra chuyện gì, để cho nàng trở nên phải dùng rượu còn tới thuốc mê chính mình.

Hai người uống rượu trận địa từ trên bàn ăn chuyển tới trên ghế sa lon, rượu vang đã tiêu diệt hết ba bình, cơ hồ hai bình đều là tiến Bạch Nhan Tố bụng. Ngô Hoàng phát hiện, hấn tửu lượng thật rất tốt, hai chai rượu chất đi xuống, từ trên mặt có điểm đỏ ửng ra, thật đúng là không nhìn ra hấn có cái gì say lẫn nhau.

"Rượu vang không đủ kích thích, chúng ta hoán rượu trắng đi!" Bạch Nhan Tố chạy đến phòng bếp trong ngăn kéo lục soát một hồi, xách hai bình rượu mao dài đi ra.

"Tỷ rượu trắng ta uống không có thói quen, ta còn là tiếp tục uống rượu vang đi!"

"Tùy người!" Bạch Nhan Tố cầm một cái ly, vặn ra nắp bình, rót nửa ly, sau đó ngẩng đầu một cái muện roi. "Hàaa...! Quả nhiên vẫn là rượu trắng đủ sức đạo!"

Ngô Hoàng có chút không nói gì nhìn hấn, hấn thật không nghĩ tới, bình thường cái này cho nhân cái loại này đẹp lạnh lùng lạnh lùng ẩn tượng hấn, lại còn sẽ có như thế hào phóng tung ý một mặt. "Bạch lão sư, kết quả xảy ra chuyện gì, muốn cho người như thế mượn rượu giải sầu? Nói ra, xem ta có thể hay không giúp người!"

Bạch Nhan Tố nghe cười lên, mắt sáng như sao mang chút men say nhìn hấn, đạo: "Người đã giúp!"

"Làm sao lại giúp? Ta thế nào không biết! ?"

Bạch Nhan Tố cười khanh khách cười, lại muện một ly rượu trắng, cười nói: "Có hứng thú hay không nghe cái cố sự?"

"Dĩ nhiên!"

Bạch Nhan Tố bụng ly rượu, mắt sáng như sao hơi hướng lên chọn, phảng phất đang nhớ lại gì, đã lâu, hấn mới chậm rãi nói: "Đó là bảy năm trước một cái kỳ nghỉ hè, không trung quang đăng, vạn dặm không mây, trong không khí nổi lơ lửng say lòng người mùi hoa hữu cô gái cùng một người đàn ông đứa bé quen biết,

Đương nhiên, bọn họ là ở nhà nhân dưới sự an bài tài "Tình cờ" quen biết. Ngay từ đầu, cô gái kia đối với (đúng) cái đó bề ngoài anh tuần nam hài vẫn đủ hữu hảo cảm, hẳn nghĩ hẳn hài hước phóng khoáng, kiến thức so với phổ thông bạn cùng lứa tuổi muốn tốt hơn nhiều. Từ từ, bọn họ trở thành bạn tốt, thậm chí cô bé kia đều đáp ứng, nguyện ý cho đứa bé trai kia một cái theo đuổi hẳn cơ hội, dĩ nhiên, cô bé kia thuyết, muốn theo đuổi hẳn lời nói, phải chờ tới hẳn lên đại học tài có thể."

Ngô Hoàng không có quấy rầy hẳn kẻ, mà là bung ly rượu, thỉnh thoảng nhấp một cái. Nhất chai rượu chất xuống bụng, lúc này hẳn, ngược lại vẫn tương đối thanh tỉnh.

"Khi đó, nữ hài hữu cái hảo hữu, vóc người cũng tương đối xinh đẹp, là một khả ái Tiểu Tinh Linh, cô bé kia thường cân nhắc hẳn bạn tốt vì khai tâm quả. Thật ra thì khai tâm quả không hề giống hẳn nhìn từ bề ngoài vui vẻ như vậy, hẳn chỉ có thể đem nằng vui vẻ mang cho hẳn người chung quanh, mà đem không vui sự tình, tất cả đều chôn ở đáy lòng. Cậu trai kia bởi vì lâu dài cùng nữ hài cùng với khai tâm quả chung một chỗ, kết quả kết quả nam hài cùng khai tâm quả hai người phát sinh quan hệ."

"Ách!" Ngô Hoàng kinh ngạc, nhưng vẫn là nhịn xuống, tiếp tục cúi đầu uống rượu.

Bạch Nhan Tổ mượn khẩu rượu trắng, cười nói: "Thật ra thì, cái này cũng không có gì, cô bé kia sau khi biết, liền nói cho đứa bé trai kia cùng khai tâm quả, để cho bọn họ tiếp tục bọn họ yêu, không cần để ý hẳn, hẳn chúc phúc bọn họ. Thật ra thì lúc ấy cô bé kia tâm tình, không hề giống mặt ngoài như vậy tự nhiên. Hẳn chẳng qua là không hy vọng bạn tốt mình thương tâm áy náy mà thôi, này đây, hẳn thuyết, hẳn không có chút nào thích cậu trai kia, chỉ coi hẳn là bạn bình thường mà thôi."

"Khai tâm quả nghe rất vui vẻ, cho là nữ hài nói là thật. Thật ra thì khai tâm quả là một không có bất kỳ tâm cơ đơn thuần nữ hài, đem cái thế giới này nghĩ đến quá mức tốt đẹp, đem người bên cạnh cũng nghĩ đến quá mức lòng tốt. Hẳn cho là nằng thích nam hài, có thể cùng với nằng cộng thủ bạc đấu. Có thể ai có thể nghĩ tới "

Nói tới chỗ này, Ngô Hoàng phát hiện, ánh mắt của nằng ướm ắt. Hẳn ngẩng đầu lên nhìn trần nhà, hút mấy cái mũi, sau đó lại mượn ly rượu trắng.

"Người nhất định không nghĩ tới, cậu trai kia là thế nào đối với (đúng) khai tâm quả đi!" Hẳn trong con người mang lệ cười cười, đạo: "Cô bé kia cũng không nghĩ tới, bọn họ kết quả sẽ là như vậy. Cô bé kia vẫn cho là đứa bé trai kia rất chính trực, cũng có thể cho khai tâm quả hạnh phúc. Nhưng là hẳn sai, khai tâm quả cũng sai, thật ra thì đứa bé trai kia chính là một triệt đầu triệt đuôi cảm thú, trong lòng của hẳn vẫn muốn nắm giữ cô gái kia, sau đó mượn nữ hài phía sau gia tộc thế lực, tới giúp gia tộc của bọn họ chống lại một cái khác gia tộc mang đến áp lực, nhưng là, hẳn lại cùng cô bé kia bạn tốt phát sinh quan hệ, hơn nữa còn bị cô bé kia biết quan hệ bọn hẳn "

"Người nhất định không đoán được đứa bé trai kia kế tiếp là xử lý như thế nào chuyện này đi!"

Ngô Hoàng quả quyết lắc đầu, Bạch Nhan Tổ cười ha ha một tiếng, nước mắt rơi vào trong ly rượu, hẳn ngẩng đầu đem trong ly lệ rượu một hơi cạn sạch, "Tên cảm thú kia, vì cùng khai tâm quả chia tay, hẳn lại an bài mấy tên lưu manh, ở khai tâm quả về nhà trên đường, đem luân / Gian "

Ngô Hoàng phát hiện, tay nằng nắm bên ghế sa lon duyên, đầu ngón tay cơ hồ đều đưa ghế sa lon cho trừ xuất mấy cái lỗ thủng mất.

Ngô Hoàng biết, cô gái kia, chắc là chính nằng!

Bất quá hẳn không hỏi, hẳn cũng không có thuyết, mà là tiếp tục câu chuyện kia. "Quả nhiên, hẳn âm mưu được như ý, khai tâm quả bởi vì chuyện này, trực tiếp tự sát. Nằng là ôm hận mà chết, bởi vì ở hẳn trước khi chết, hẳn nghe được mấy tên lưu manh kia ở cuối cùng cho là nằng ngất đi, mà trong lúc lơ đãng nói ra một ít lời. Nếu như không phải là những lời đó, hẳn sẽ không tự sát, hẳn chỉ có thể cùng đứa bé trai kia chia tay, bởi vì nằng là một cái có bệnh thích sạch sẽ nữ hài. Hẳn tuyệt đối sẽ không nguyện ý sẽ không còn thuần khiết chính mình, đi ô nhục mình thích nam hài. Đáng tiếc a! Lão thiên tàn nhẫn để xảy ra chuyện như vậy ở trên người nằng, tàn nhẫn hơn để cho nằng biết sự tình nguyên nhân, để cho nằng viên kia tuổi trẻ đơn thuần tâm triệt để tan tành "

"Sau đó thì sao! ? Cô bé kia cùng nam hài" Ngô Hoàng không nhịn được xen vào câu.

"Sau đó, ha ha! Sau đó cô bé kia từ khai tâm quả trong nhật ký, phát hiện một tia dấu vết, mặc dù hẳn không có nói rõ, nhưng là hẳn biết, cô ấy là câu "Ta không nghĩ tới làm tổn thương ta sâu nhất, lại là hẳn, ta thật hận!" chỉ là cái gì. Nữ hài lúc ấy liền rất khiếp sợ, ngay từ đầu hoàn toàn không thể tin được, cho tới sau này đứa bé trai kia bản tính dần dần bị hẳn biết, hẳn tài tin tưởng, khai tâm quả từ, thật với hẳn có quan hệ! Mặc dù nam hài một mực không chịu thừa nhận, nhưng là nữ hài biết người kia nhất định là hẳn. Vì vậy, hẳn cự tuyệt hẳn theo đuổi, thẳng đến tốt nghiệp đại học, nằng đều nhìn kỹ hẳn như thù Khấu. Đáng tiếc, nữ hài người nhà một mực không muốn tin tưởng nữ hài lời nói, hoàn toàn vẫn muốn cô bé kia gả cho tên cảm thú kia, người nói, chuyện này có phải hay không rất buồn cười! ?"

Ngô Hoàng lắc đầu một cái, thờ dãi nói: "Ta chỉ cảm thấy, kia trong lòng cô bé, nhất định rất khổ! Hẳn đối với (đúng) khai tâm quả, nhất định rất áy náy đi!"

"Đúng a! Nếu không phải hẳn, loại chuyện đó liền sẽ không phát sinh ở khai tâm quả trên người, khai tâm quả cũng sẽ không từ, hết thảy đều là hẳn, hẳn mới là kẻ cầm đầu!"

Ngô Hoàng lắc đầu nói: "Ta không đồng ý! Ta chỉ biết là, kẻ cầm đầu là kia cảm thú, khai tâm quả cùng cô bé kia, đều là người bị hại. Chỉ bất quá khai tâm quả cuối cùng lấy tự vận phương thức tự mình giải thoát, mà cô gái kia nhưng vẫn sống ở áy náy cùng cừ hận, cùng với bất đắc dĩ cùng trong thống khổ. Đáng thương nhất, hẳn là hẳn!"

Bạch Nhan Tổ giễu cợt nói: "Nhưng là, người đáng thương nhất định có kỳ chỗ đáng hận! Cô gái kia, ta cảm thấy cho nằng thật là không có dùng, hẳn

không chỉ không có xử lý xong chuyện kia, vẫn còn liên lụy kẻ khác. Ngay hôm nay, hắn lại liên lụy một người, mà bị hắn liên lụy người kia, hay là hắn học sinh, hắn lại lấy chính mình học sinh tới làm bia đỡ đạn, người không cảm thấy hắn rất đáng hận, rất đáng xấu hổ, rất không đáng giá đồng tình sao?"

Ngô Hoàng nghiêm túc nhìn hắn, đạo: "Nếu như cái đó bia đỡ đạn bằng hiệu là 'Hoàng bài '. Ta nghĩ, hắn sẽ nguyện ý! Thân là nam nhân, đến lượt vì nữ nhân yêu mến che gió che mưa!"

Bạch Nhan Tổ nhìn về mặt nghiêm túc Ngô Hoàng, trong lúc bất chợt không khỏi tức cười, phá thể mỉm cười, một ngụm rượu không cẩn thận toàn phun đến Ngô Hoàng trên người!

Bị phun một thân Ngô Hoàng rất vô tội nhìn Bạch Nhan Tổ, mà về say dồi dào Bạch Nhan Tổ, chính là vừa nói xin lỗi , vừa nắm lên bên cạnh khăn giấy liền hướng về thân thể hắn lau. Từ ngực đến bụng, sau đó là trên đùi kết quả không cẩn thận, tay nâng đựng phải Ngô Hoàng chỗ đó.

Vì vậy, hai người trong nháy mắt ngơ ngẩn.

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Không có nếu như

(rốt cuộc hoàng đến trang đầu thượng, các anh chị em, các người thật sự là vĩ đại, đến, thân một cái! Đây là hôm nay Canh [3], làm xong tiếp lấy tam liên đạn chuẩn bị sao?

Khác: Kể một ít trong binh sách khu vấn đề, rất nhiều huynh đệ đối với (đúng) trước mắt nhân vật chính tình cảnh rất không hài lòng, nghĩ hắn mềm quá mức, ở trước mặt nữ nhân không ngóc đầu lên được. Nhưng là, các anh em, các người không thấy nhân vật chính đang đối với Thủy đồng học thời điểm đều là mặc xác hắn sao? Về phần Bạch tỷ tỷ, nhận gia đều là hắn làm qua kia đương từ sự, trong lòng của hắn hữu thua thiệt, vì nàng làm chút chuyện, này là bình thường nam sinh tâm lý hành vi đi! Hắn vẫn cái tao niên, giống như đại đa số nam sinh ở theo đuổi nữ hài thời điểm, bọn họ làm lên sự tình tới đều là rất ngu rất ngây thơ, một lòng chỉ vì đối phương lo nghĩ. Bao gồm ta bốn nhân ban đầu ở theo đuổi mỗi tình đầu bạn gái thời điểm, bây giờ nghĩ lại, cũng là rất ngu rất ngây thơ! ^^)

Ngô Hoàng không tự chủ được nhớ tới ngày đó buổi trưa hắn cho mình đánh / tay / Thương sự tình, mà hắn cũng giống vậy nhớ tới sự kiện kia.

Nhưng rất nhanh, hắn liền đưa tay lướt xuống Lưu Hải, đạo: "Thật xin lỗi! Tỷ không phải có ý muốn phun người."

Vì hóa giải bầu không khí, Ngô Hoàng cười ha ha một tiếng, đạo: "Không có gì, không phải là chút rượu khí sao? Hoàn mang theo tỷ trên người mùi thơm đây!"

"Dám ăn tỷ đậu hủ, người đáng đánh đúng không!" Bạch Nhan Tổ lườm hắn một cái, hiển nhiên cũng buông lỏng rất nhiều, ngay cả chi lúc trước cái loại này bị thương bầu không khí đều tựa như giống như trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa tựa như. Phảng phất một trận Thu gió thổi tới, mang đi toàn bộ áp lực, chỉ còn lại trống trải trên cỏ kia mấy bụi cỏ đuôi chó đón gió dập dờn.

"Tỷ bắt người làm bia đỡ đạn, cũng là vạn bất đắc dĩ sự tình. Tin tưởng người cũng nghe được, cô gái kia chính là ta, mà cậu trai kia chính là Tôn Thiên Tôn tên khốn kiếp kia, ta hận không được bóp chết hắn, làm sao có thể nguyện ý gả cho cái loại này súc sinh. Cho nên, không cho phép người suy nghĩ nhiều a!"

"Tỷ người nhưng là đại mỹ nữ ai! Người bắt ta làm bia đỡ đạn, ta có thể không suy nghĩ nhiều sao?" Ngô Hoàng phiến trừ bạch nhãn thuyết, "Người cái này căn bản là bùng một mâm sơn trăn hải vị thả ở trước mặt ta, sau đó nói cho ta biết, người chỉ có thể xem không thể ăn, người nói ta có thể không buồn rầu sao?"

Bạch Nhan Tổ nghiêm mặt nói: "Tỷ không phải là đùa giỡn với người, người rất rõ, Tôn Thiên Tôn không là người bình thường, hắn là như vậy một cái võ giả, nếu như cho hắn biết người theo ta giữa hắn là tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người. Mặc dù tỷ cũng là võ giả, nhưng là với hắn so sánh cũng bất quá tám lạng nửa cân a. Ta tự tin ta thiên phú võ học còn mạnh hơn hắn rất nhiều, nhưng hắn là Tôn gia Trưởng Tôn, Tôn gia tu luyện tài nguyên sẽ hướng hắn nghiêng về, ta nghĩ đuổi theo hắn khả năng không lớn, cho nên, coi như ta có lòng muốn phải bảo vệ người, cũng là có lòng không đủ lực "

"Tỷ ta chỉ muốn biết, nếu như không có những thứ này ngoại lực, người có chịu cho hay không ta cơ hội? Cho dù ta là người học sinh!" Ngô Hoàng nghiêm túc nói.

Bạch Nhan Tổ lắc đầu cười khổ, đạo: "Cái thế giới này, không nhiều như vậy nếu như,

Cái vấn đề này điều kiện tiên quyết thì không được lập, ta cự tuyệt trả lời!"

"Tỷ ngươi đây là ăn vạ! Cho dù 'Nếu như' sự tình không đứng vững, nhưng ta nếu hỏi, ngươi nên trả lời, không thể cự tuyệt trả lời, nếu không ta sẽ chết quân ngươi! Vì tỷ, ta có thể đánh bạc tính mạng của ta." Ngô Hoàng ánh mắt sáng quắc nhìn Bạch Nhan Tổ thuyết.

Bạch Nhan Tổ mắt say mông lung nhìn Ngô Hoàng, đã lâu, hần lắc đầu một cái, xích cười nói: "Không được! Ngươi là tỷ học sinh! Tỷ tiền không loại trạng thái kia!"

Tiếp đó, hần không biết nghĩ đến cái gì buồn cười, vỗ bàn uống trà nhỏ cười hoa chi loạn chiến. Kết quả chính là, kia gần có một chút mập mờ bầu không khí, toàn không!

Ngô Hoàng không nói gì vọng trần nhà, cuối cùng đến phiên hần tới mượn rượu giải sầu.

Sáng sớm ngày thứ hai, Ngô Hoàng từ say rượu trung tỉnh lại, hất đầu một cái, nhìn một chút bề ngoài, đã là buổi sáng sáu giờ một khắc. Ngô Hoàng nhìn chung quanh một cái, phát hiện mình ngủ ở một gian xa lạ trong căn phòng, trên người đang đắp trướng chăn đơn mỏng, y phục trên người cũng không có còi xuống. Đi ra mắt nhìn, mới phát hiện, nguyên lai hần vẫn còn ở Bạch Nhan Tổ trong nhà, chỉ bất quá ngủ ở trong khách phòng a.

Mắt nhìn bên cạnh căn phòng đóng chặt cửa phòng, Ngô Hoàng nhú mày, suy nghĩ một chút, đi vào phòng tắm, rửa mặt.

Từ trong phòng tắm sau khi ra ngoài, hần liền mở tủ lạnh ra, nhìn một chút trong tủ lạnh hữu trứng gà, hữu trứng muối, còn có chút thịt nạc, cải trắng loại. Ngô Hoàng liền đem những nguyên liệu nấu ăn này lấy ra, đi vào phòng bếp, bắt đầu tự mình động thủ chế tác bữa ăn sáng. Đối với bữa ăn sáng loại chuyện này, thế nào hiếm thấy hần đây!

Trứng muối thịt nạc cải trắng cháo, hành lá cắt nhỏ trứng chiên, trứng tráng, thơm giòn sợi củ cải, ô mai thức ăn Măng tia (to)

Đương nhiên, thơm giòn sợi củ cải cùng ô mai thức ăn Măng tia (to) là vốn là trong tủ lạnh thì có, Ngô Hoàng chẳng qua là lấy ra xé ra đóng gói mà thôi.

Ngô Hoàng ở trong phòng bếp làm việc thời điểm, Bạch Nhan Tổ cũng đi theo tỉnh lại, cảm giác đầu có chút say rượu hậu di chứng, hần vận lên chân khí, ở trong người đi một tuần, đem trong cơ thể còn sót lại rượu còn bức ra, sau đó đứng dậy cảm lên quần áo ngủ ra ngoài.

Mở cửa, hần liền nghe đến từ trong phòng bếp bay ra hành lá cắt nhỏ đàn thơm tho. Hần đi tới cạnh cửa phòng bếp, mắt nhìn mặc tạp dề, nắm xèng com, chính nhanh nhẹn lật lên trong nồi rán hành lá cắt nhỏ đàn Ngô Hoàng, mang theo một tia lười biếng, khẽ cười nói: "Ồ! Không nhìn ra, ngươi còn có gia đình phụ nam tiềm chất đây!"

"Tĩnh a!" Ngô Hoàng xoay người lại, hướng Bạch Nhan Tổ nhẹ răng cười một tiếng, đạo: "Đi nhanh rửa mặt đi! Đi ra liền có thể ăn!"

"Nghe ngược lại rất thơm, chính là không biết ăn như thế nào! Được rồi! Ta đi trước rửa mặt, ngươi trước tiên có thể ăn, ngươi còn phải thượng Thần Đạo khóa!"

Chừng một khắc đồng hồ, Bạch Nhan Tổ bỏ roi ướt Lộ Lộ tóc, mặc một bộ bằng bông quần áo ngủ liền đi ra.

Thấy Ngô Hoàng trang bị hảo chén đĩa chờ, Bạch Nhan Tổ cười một cái, cũng không đi thổi tóc, trực tiếp ở bên cạnh bàn ăn ngồi xuống, hút hút mũi, cười nói: "Ngươi ngón này là theo ai học? Bây giờ biết làm thức ăn học sinh cũng không nhiều, huống chi là các ngươi nam sinh!"

"Nhà ta là khai quán ăn nhỏ!" Ngô Hoàng từng hạ vai, cười nói: "Cha ta còn từng thuyết ta có làm đầu bếp thiên phú, đáng tiếc "

"Đáng tiếc gì?" Bạch Nhan Tổ không nghe được nói tiếp, không khỏi hỏi.

Ngô Hoàng từng hạ bả vai, cười nói: "Đáng tiếc cha ta chưa bao giờ nói cho ta biết hần đang đáng tiếc gì!"

Hần xóc lên một khối hành lá cắt nhỏ đàn bỏ vào trong miệng, nhai nhai, gật đầu nói: "Ừ, không tệ! Mỡ mà không béo, không đơn giản a! Ta phải nói, làm nhất người đầu bếp cũng không tệ a! Bây giờ cấp bậc cao đầu bếp, thời gian trải qua có thể thoải mái!"

Ngô Hoàng cười cười lắc đầu, đạo: "Ta xem hay lại là coi vậy đi! Làm chút thức ăn đãi mình một chút nhân ngược lại không thành vấn đề, phục dịch kẻ khác mà! A!"

Bạch Nhan Tổ vừa ăn cháo, nghe được Ngô Hoàng nói như vậy, hần liền lắc đầu nói: "Không thể nói như thế, còi đời này, người nào không phải là ở phục vụ người khác đâu? Ngươi đi ra ngoài làm việc, không phải là tứ Hậu lão bản sao? Coi như ngươi mở công ty, làm lão bản, quay đầu lúc có sự sau khi, vẫn không thể phục vụ một ít đại nhân vật? Đại nhân vật phía trên, còn có đại nhân vật đây! Trừ phi là những thứ kia tăng chót nhất đại nhân vật nhưng là, tăng chót nhất những đại nhân vật kia, vẫn không thể phục vụ dân thường? Chỉ bất quá không cùng người, phương thức biểu đạt hữu chỗ bất đồng mà thôi, nói cho cùng, tất cả mọi người đều ở hầu hạ kẻ khác, trừ những thứ kia Ngồi ăn rồi chờ chết nhân bên ngoài!"

"Tỷ ngươi cái này gọi là thâm hoán khái niệm được rồi!" Ngô Hoàng lật lên Bạch Nhãn. Nhìn đến Bạch Nhan Tổ khanh khách không ngừng cười, cuối đạo: "Hào hảo, không nói, thời gian không còn sớm, ăn mau hết đi học đi, muốn chỉ chốc lát ngươi bị muộn rồi!"

Ngô Hoàng gật đầu một cái, tam hạ ngũ trừ nhệ đem bữa ăn sáng tiêu diệt, đứng dậy chuẩn bị cáo từ đi. Nhưng suy nghĩ một chút, hần vẫn từ trong túi móc ra bình kia đã sớm chuẩn bị xong Đặc Chế nước hoa, thả vào trên bàn ăn, đạo: "Tỷ chai này nước hoa là do nào đó hoa thơm chi tinh chế tạo thành, là trên đời độc nhất vô nhị nước hoa, tặng cho ngươi!"

Sau đó không đợi Bạch Nhan Tổ cự tuyệt, hắn liền trực tiếp xoay người đi.

Nhìn vội vã đi bóng lưng, Bạch Nhan Tổ mắt nhìn trên bàn bữa ăn sáng, lại mắt nhìn hắn lưu lại nước hoa, hắn không khỏi mỉm cười.

Tâm tình tốt nhân, nhìn cái gì cũng biết nghĩ thuận mắt, vội vã lao xuống lạnh, hoá thân y phục đi vào lớp học Ngô Hoàng, chính là như vậy nhân.

Lúc này hắn, coi như là thấy Thủy Nhược Gia tằm kia mặt đầy châm biếm về mặt, hắn đều không cảm thấy kia rất nhức mắt.

"Người tốt nhất không nên nói cho ta biết, ta sợ bỏ trí những nội dung kia, người còn không có học tập!" Thủy Nhược Gia tâm tình tựa hồ không tốt lắm.

Thấy cái này xú thí nữ tâm tình như thế hồngбет, Ngô Hoàng nghĩ, nhất định là nữ nhân một tháng đặc biệt như vậy hai ba ngày tới. Ngày đây, hắn rất khoan dung không có chấp nhặt với nàng, mà là rất ma lưu chuẩn bị xong giấy bút, để cho nàng tiến hành kiểm tra thí điểm.

Kiểm tra thí điểm xong sau, Thủy Nhược Gia tiếng hừ nhẹ sau, liền không nói nữa, làm khởi chuyện mình.

Ngô Hoàng cười nói: "Có phải hay không bị ta đây củi mục khiếp sợ, phát hiện mình thật ra thì cũng không phải là như vậy thiên tài, bị nhục? Thất vọng?"

Thủy Nhược Gia nắm chặt cầm bút tay, dường như muốn đem bút cho bóp gãy tựa như, nhẹ rên một tiếng, không nói một lời.

Ngô Hoàng vừa cười: "Thật ra thì ta cảm thấy cho người thật không có gì có thể ưu việt! Nhà người có tiền, vậy cũng là ba mẹ người kiếm về, người xinh đẹp, đây cũng là ba mẹ người cho người, chỉ có thể nói người so với kỳ tha nữ hài sẽ đầu thai mà thôi. Về phần người thông minh tài trí ta lại cảm thấy là chưa già đã yếu, bởi vì ở trên thân thể người, ta nhìn không thấy tung bay thanh xuân, giống như một cái tiểu lão thái bà, mà người hoàn toàn tự hào cho là đó là người thành thực ai! Thất bại, thật sự là quá thất bại!"

"Nhắm lại người miệng thôi! Người có cái gì tốt xú thí? Bán thí cuối kỳ có thể thi đậu ta lại nói mạnh miệng không muộn! Một chút xíu tiến bộ liền đắc chí, tự đại!"

"Yên tâm, sẽ để cho người thấy!" Ngô Hoàng tâm tình thoải mái cười, "Ta muốn nhìn một chút, người đến lúc đó có thể hay không trốn ở góc phòng khóc nhè, thật rất làm cho người khác mong đợi a!"

"Buồn chán!"

Thấy nàng nghiêng đầu sang chỗ khác, Ngô Hoàng nghĩ không vui, cũng tự nghiêng đầu sang chỗ khác, nhưng hắn nhất quay đầu đi, liền phát hiện cách đó không xa Lý Quý Sâm khinh thường hướng hắn bĩu bĩu thân giác, sau đó vẫy vẫy cái kia đầu tóc dài phiêu dật, một bộ kiêu ngạo thần sắc.

Ngô Hoàng liếc một cái, thầm nói: Vẫy gì vẫy, vẫy lông a!

Nhất thời đùa dai tâm khởi, một đạo phong nhận liền hướng đến đỉnh đầu hắn bão bắn qua, liền gặp gió nhận chỗ đi qua, căn căn tóc gãy bay xuống, trực tiếp ở Lý Quý Sâm đầu kia tóc dài phiêu dật trung gian, cày ra nhất điều tác rãnh sâu khe tới.

Nhìn cái kia khiếp sợ, sợ hãi, tức cười biểu tình, Ngô Hoàng cười thầm: Vẫy lại, vẫy lại a! Ta xem người lấy cái gì tiếp tục vẫy!

Ngô Hoàng ở trong tối cười thời điểm, những người khác chính là gặp quỷ tựa như nhìn chăm chăm Lý Quý Sâm đỉnh đầu, ngây người như phỗng!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Âm thầm thầm vui

Trợn mắt hốc mồm sau, chính là một trận cười rộ. Bởi vì lúc này Lý Quý Sâm cái đó phát hình, quả thực quá hữu hình. Hai bên tóc dài phiêu dật, trung gian nhưng là dài hai tác bản thân, giống như cầm dao cạo lên đỉnh đầu trung gian gãy ra nhất điều vết đến, hai bên cùng cái ót giữ không thay đổi, rất có 'Punk' phong cách.

Mà nghe được cái này dạng tiếng cười lớn, Lý Quý Sâm đáy lòng tức giận nếu so với sợ hãi tới mãnh liệt hơn một ít. Cho tới nay, hắn đều này đây một bộ tao nhã lịch sự cao giàu đẹp trai hình tượng kỳ nhân, nơi nào từng cảm thụ qua bị người như vậy tùy ý cười nhạo mùi vị!

Vì vậy hắn hét lớn một tiếng, chạy trốn chết, lao ra phòng học. Nhưng hắn càng là như vậy, phía sau tiếng cười giống như tưới nhất gạo sán Hỏa, ngược

lại càng lớn.

Sự tình kỳ dị, tổng là có thể nhượng nhân tâm nhân đạo, lại càng truyền càng tà hồ. Đây đây, Lý Quý Sâm sự tình, giống như Virus truyền bá một dạng ở lớp 12 nhất ban làm trung tâm, hướng bên cạnh lớp học, hướng lầu trên lầu dưới lớp học, hướng toàn bộ trường học, cùng với kỳ khen tốc độ khuếch tán ra.

Có người nói hắc vốn chính là tên gốc từ, cho tới nay đều là lấy tóc giả kỳ nhân, hiện tại chuyện này phát chẳng biết tại sao đột nhiên tán, lộ ra hắc bệnh chốc đầu bản chất.

Cũng có người thuyết, Lý Quý Sâm hàng đêm sinh ca, kết quả đem mình làm chưa già đã yếu, thiếu niên tạ ơn đình vân vân.

Cũng có người nói hắc trùng tà, đắc tội một cái thầy phong thủy, bị người ta hạ nguyên rửa loại

Ngược lại đến cuối cùng, Ngô Hoàng thiếu chút nữa bụng đều cười phá.

Cho dù Lý Quý Sâm lý cái tóc húi cua, ở tiết thứ ba giờ dạy học trở lại phòng học, cũng có người nghĩ hắc lại Đái đình tóc giả. Chỉ bất quá, bởi vì Lý Quý Sâm là một cậu ấm, không người nào dám động thủ ở trên đầu của hắc ngay mặt hời, không cách nào đi nghiệm chứng bọn họ suy đoán a.

Nhưng bất kể như thế nào, trải qua chuyện này, có chút không ưa cái kia cao giàu đẹp trai tác phong học sinh, tuyệt đối có lý do, cũng có gia vị ở trong bóng tối trò cười hắc.

Tiết thứ tư là Ngũ Văn khóa, làm Bạch Nhan Tổ ở trong lớp đi qua Ngô Hoàng bên người, nhượng hắc người được từ trên người nàng truyền tới thanh tân mùi hoa vị thì, tinh thần hắc vì đó rung một cái, thần giác thật cao nâng lên, ngửa đầu nhắm mắt, lộ ra mặt đầy say mê lẫn nhau, nhìn đến bên cạnh Thủy Nhược Gia trực bữu môi.

Sau khi tan học, Ngô Hoàng vội vã ăn cơm trưa, đi Huyện điện tử thành, hoa mười ngàn Đại Dương mua máy vi tính xách tay. Sau đó trở lại chính mình tiệm nhỏ, lên Internet, tìm gần nửa ngày, kế tiếp cái Hình Ý Quyền giáo trình, bắt đầu chính mình suy nghĩ luyện.

Không có sư phụ, không hiểu được tu luyện, lại không trở ngại hắc đi theo luyện bộ sách võ thuật, chỉ cần bộ sách võ thuật thuần thực, hắc cũng không tin chính mình đánh nhau tiêu chuẩn sẽ không đề cao.

Ngô Hoàng luyện rất nghiêm túc, trước luyện bộ sách võ thuật, từng chiêu mở ra tới luyện. Ngược lại giáo trình trong đều có giảng giải cặn kẽ, thế nào đối chiêu, thế nào hủy đi chiêu! Đối với Ngô Hoàng mà nói, cho dù những chiêu thức này chính mình không thể nào minh bạch, nhưng luyện nhiều một chút, trong đó ý cảnh,

Liền có thể lĩnh hội ra một hai.

Như ở vi giới, theo lẽ thường mà nói, Ma Pháp Sư thể chất đều là vô cùng suy nhược, bởi vì mình tương cần thời gian, cùng với ma pháp yêu cầu nghiên cứu, bất luận là ở trên thời gian, hay lại là tinh lực thượng, đều thì không cách nào để cho bọn họ chung nhau chiêu cố tinh thần lực cùng thể chất.

Đây cũng là tại sao ở vi giới, thuần túy Ma Pháp Sư cùng thuần túy Kiếm Sư không ít, nhưng là Ma Vũ Song Tu ma vũ sĩ cũng không nhiều gặp nguyên nhân.

Nhưng Ngô Hoàng bất đồng, tinh thần lực hắc phương thức tu luyện cùng người khác bất đồng, hắc phương thức tu luyện cùng đạo gia 'Quán Tướng' tương tự, hữu Thạch Châu phụ trợ, hắc tu luyện tinh thần lực tốc độ so với thường nhân nhanh hơn rất nhiều. Chính là chỗ này mấy ngày, tinh thần lực hắc đã có thể nói liền ở vào phép thuật cấp cao học đồ tầng thứ.

Chỉ cần hắc vô hình tinh thần lực, ngưng tụ thành hữu hình vụ trạng tinh thần lực, liền có thể đột phá hiện giờ tầng thứ, lên cấp Ma Pháp Sĩ hàng ngũ.

Mà hắc thể chất, ở Thạch Châu cường hóa hạ, cũng cùng người khác bất đồng, so với thường nhân mạnh hơn gấp hai gấp ba. Đây đây, hắc dự định luyện nhiều chút võ thuật phòng thân, dù sao đừng phải chuyện gì đều dùng ma pháp để giải quyết lời nói, kia rất dễ dàng để người ta biết thân phận của hắc.

Nếu để cho thể nhân biết rõ mình biết ma pháp lời nói, vậy hắc muốn dùng cái này làm thành bí mật vũ khí ý tưởng liền muốn rơi vào khoảng không.

Luyện nửa giờ Hình Ý Quyền, Ngô Hoàng trên căn bản chiêu thức đánh một lần, mặc dù không là rất tiêu chuẩn, nhưng hắc nghĩ, mình đã tìm tới thuộc về mình ra quyền xuất tinh thần sức lực phương thức. Vì vậy hắc trở lại chỗ mình ở, đem đầy thân mồ hôi thói cọ rửa một chút, sau đó đi học.

Buổi chiều khóa vẫn là rất dễ dàng, tiết thứ nhất số học, tiết thứ hai thể dục, cuối cùng một tiết ban hội khóa.

Chẳng qua là, nhượng rất nhiều học sinh cũng không nghĩ tới là, thứ 2 khóa khóa thể dục thì, giáo viên thể dục đột nhiên tuyên bố muốn khảo sát, cũng nói thẳng lần khảo nghiệm này thành tích gặp nhau trở thành thi cuối kỳ một bộ phận tham khảo phân cho. Cái quyết định này, quả thực đánh loạn Hứa nhiều bạn học ý tưởng.

Bởi vì, Hứa nhiều bạn học bởi vì khí trời quan hệ, đều mặc dép xăng-đan, cũng không ít nữ sinh mặc váy, mặc dép xăng-đan chạy bộ, nhảy xa, chò chút, cũng không thể giống như mặc giày thể thao hoặc là giày vải như vậy thuận lợi. Đây đây, Hứa nhiều bạn học khi biết sau khi tin tức này, liền bắt đầu hướng bên cạnh đồng học mượn giày.

Trên thực tế, bình thường tham khảo phân cho, đối với kỳ cuối chu toàn tích mà nói, cũng không nhất định hữu trợ giúp, nhưng không ngăn được giáo viên thể dục đe dọa, một ít tương đối dễ ý kỳ cuối phiếu điểm trong thành tích đồng học, Tự Nhiên đối với lần này vạn phần khản trương.

Ngô Hoàng bởi vì mặc đôi giày vải, này đây lúc này ngược lại bình chân như vại ngồi ở một bên, không hề bị lay động. Khóe mắt liếc qua nghen hướng Thủy Nhục Gia, phát hiện hắn không chỉ có mặc là váy, chân mang, hay lại là đôi dép xăng-đan. Này đây, lúc này hắn chính ở một bên vô lương cười trộm đến.

Hắn rất chờ mong, đang chạy bộ thời điểm, kia chèo quần tung bay thì, hắn có thể hay không một đường lo lắng, lấy tay ngăn chặn làn váy, đang nhảy xa thời điểm, hắn có phải hay không sẽ bởi vì sợ lộ ra xuân quang, mà cắn răng, nghen đỏ mặt đần, giống như chỉ chim cút nhỏ như thế nhảy một cái nhảy một cái

Nghĩ đến buồn cười nơi, hắn không chút nào làm nguy xích xích cười mờ ám

Ngô Hoàng kia không có hảo ý cười, Tự Nhiên đưa tới Thủy Nhục Gia ánh mắt. Mặc dù Ngô Hoàng ánh mắt cũng không có nhìn về phía hắn, nhưng là hắn thấy thế nào đều cảm thấy Ngô Hoàng đây chính là đang chê cười hắn. Vì vậy, hắn khẽ cắn răng, thần giác lộ ra một tia hiệt cười, hướng hắn đi tới.

Thấy Thủy Nhục Gia hướng chính mình đi tới, Ngô Hoàng ngẩng đầu nhìn về phía hắn, không hiểu hắn muốn làm gì! Cho đến hắn đi tới trước mặt hắn, đứng lại, thủy thanh đạo: "Ngô Hoàng đồng học, ngươi có phải hay không rất đặc ý, muốn nhìn ta xuất com năm?"

Ngô Hoàng nhú mày, sau đó vô cùng dứt khoát gật đầu nói: "Quả thật, ta đang nghĩ, một hồi ngươi chạy thể nào, nhảy thể nào! ? Hay hoặc là, các ngươi một đám nữ sinh lão hướng nhà cầu chạy, một cái chạy xong liền hoán một cái khác ta đang nghĩ, đó nhất định là đạo phi thường tịnh lệ phong cảnh tuyến, Thủy đồng học, ngươi cảm thấy thế nào! ?"

"Hạ lưu! Xấu xa!" Thủy Nhục Gia còn kém trực tiếp thóa hắn mặt, bất quá rất nhanh hắn liền cười, "Bất quá đáng tiếc, ngươi sẽ không có cơ hội, nhìn!"

Hắn vừa nói, hướng giáo viên thể dục đi tới. Cũng không biết hắn cùng giáo viên thể dục nói chuyện gì, kết quả chính là, giáo viên thể dục trực tiếp tuyên bố, này tiết khóa chỉ thi nam sinh, nữ sinh hạ tiết khóa thi lại. Lấy được giáo viên thể dục như thế trả lời, Thủy Nhục Gia giống như chiến thắng gà trống tựa như, hướng Ngô Hoàng, thật cao ngẩng đầu lên tới.

Ngô Hoàng nhún nhún vai, một bộ không có vấn đề hình dạng, khiến cho Thủy Nhục Gia có chút buồn bực, phảng phất một quyền đánh vào không khí thượng tựa như.

Mà đang ở Ngô Hoàng cùng Thủy Nhục Gia 'Mất đi mây lại' thời điểm, một bên nhìn đến Tâm Hóa tràn ra Lý Quý Sâm đồng học hướng Ngô Hoàng đi tới, đối với (đúng) Ngô Hoàng đạo: "Ngô Hoàng đồng học, có dám theo hay không ta so với một trận? Nếu như ngươi thua, sau này cách Thủy Nhục Gia đồng học xa một chút! Như thế nào?"

Ngô Hoàng tựa như cười mà không phải cười nhìn hắn, đạo: "Lý bạn học, ngươi không bệnh đi!"

"Ta chỉ hỏi ngươi có dám hay không!" Lý Quý Sâm cắn răng nghiêng lợi đứng lên, hắn có chút không nhịn được nghĩ muốn đánh nhân.

Ngô Hoàng cười cười, đạo: "Được rồi! So cái gì, tỷ thí thể nào? Ngươi thua sẽ làm thế nào?"

"Hừ! Ta sẽ thua sao? So cái gì tùy ngươi chọn!"

Ngô Hoàng cười lắc đầu nói, "Nếu như ngươi thua, ta cũng không cần ngươi cách xa Thủy Nhục Gia đồng học gì, ngươi chỉ cần sau này mỗi lần ở trên đường thấy ta thời điểm, chủ động đối với ta cúi người gật đầu là được, có dám hay không?"

"Hừ! Phương diện thể dục, toàn bộ hạng mục, tùy ngươi chọn!" Lý Quý Sâm hiển nhiên đối với chính mình ở phương diện thể dục năng lực rất tự tin.

Ngô Hoàng ha ha cười cười, đứng dậy đuổi người một cái, sau đó xoay vặn cổ, lại xoay xoay cái mông cùng eo, đạo: "Tốt lắm! Chúng ta cũng không nhất định phiền toái như vậy, sẽ tới bữa cây kéo vải đi! Lại nói, đây cũng là hạng nhất thật thần thánh vận động thể dục thuyết!"

Nghe được Ngô Hoàng lời này, toàn bộ âm thầm chú ý bọn họ nhân, bao gồm Lý Quý Sâm ở nội, tất cả đều sùng sờ!

Bạn đang đọc truyện *Phản Xuyên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.